

वीर सेवा मन्दिर
दिल्ली

★

4817

क्रम संख्या

222

हैमच

काल न०

खण्ड

Lalbhai Dalpatbhai Series

No 18

ĀC HEMACANDRASŪRI'S
NIGHAṆṬUSEṢA

WITH

VĀCANĀCĀRYA ŚRĪ ŚRĪVALLABHAGANĪ'S
COMMENTARY

Edited by

MUNIRĀJA ŚRĪ PUṆYAVIJAYAJI

LALBHAI DALPATBHAI
BHARATIYA SANSKRITI VIDYAMANDIRA
AHMEDABAD-9

Printed by Svami Tribhuvandas, Ramananda Printing Press,
Kankaria Road, Ahmedabad and Published by Nagin J Shah,
Acting Director, L D Institute of Indology, Ahmedabad-9

This Volume is published with the grant-in-aid from the
Ministry of Education, Government of India New Delhi

Price Rupees 30/-

Copies can be had of

L. D Institute of Indology	Ahmedabad-9
Gurjar Grantha Ratna Karyalaya	Gandhi Road, Ahmedabad-1
Motilal Banarasidas	Varanasi, Patna, Delhi
Munshi Ram Manoharlal	Nai Sarak, Delhi
Mehar Chand Lachhmandas	Delhi -6
Chowkhamba Sanskrit Series Office	Varanasi
Sarasvati Pustak Bhandar	Hathikhana, Ratanpole, Ahmedabad-1
Oriental Book Centre	Manek Chowk, Ahmedabad,

आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितः

निघण्टुशेषः

वाचनाचार्यश्री-श्रीवल्लभगणिविनिर्मितया टीकया समेतः

संपादक

मुनिराज श्री पुण्यविजयजी

प्रकाशक

लालभाई दलपतभाई भारतीय संस्कृति विद्यामंदिर
अमदावाद-९

लालभाई दलपतभाई ग्रन्थमाला

प्रवान संपादक — दलमुख मालवणिया, अंबालाल प्रे. शाह

मुद्रितग्रन्था

१. सप्तपदार्थी — शिवादिस्तुत, जिनवर्धन-
सुरिकृतटीका सह ४-००
- २, ५, १५. CATALOGUE OF SANSKRIT
AND PRAKRIT MANUSCRIPTS
*Muni Shri Punyavijayaji's Collec-
tion* Part I Rs 50-00
Part II Rs 40-00
Part III Rs 30 0)
३. काव्यशिक्षा — विनयचन्द्रसुरिकृत १०-००
४. योगशतक — आचार्य हरिभद्रकृत स्वो-
पज्ञाति तथा ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चय
सह ५-००
- ६, १६. रत्नाकरावतारिका — रत्नप्रभसुरिकृत
प्रथम भाग, द्वितीय भाग ८-००, १०-००
७. गीतगोविन्दकाव्यम् — महाकाव्यश्री-
जयदेवविरचित, मानाङ्कटीका सह ८-००
८. नेमिरंगरत्नाकर छंद — कविलावण्य-
समयकृत ६-००
- ९ THE NĀTYADARPAṆA OF RĀ-
MACANDRA & GUNACANDRA
A Critical Study Dr. K H
Trivedi 30-00
- १०, १४. विशेषावश्यकभाष्य — स्वोपज्ञाति
सह प्रथमभाग, द्वितीयभाग १५-००, २०-००
- ११ AKALANKA'S CRITICISM OF
DHARMAKĪRTI'S PHILOSOPHY
A Study i Dr. Nagin Shah 30 00
१२. रत्नाकरावतारिकाद्यश्लोकशतार्थी-
वाचकधीमाणिक्यमणि ८-००
१३. शब्दानुशासन — आचार्य मलयगिरि-
विरचित ३०-००
१७. कल्पलताविवेक -कल्पपल्लवशेष —
अज्ञातकृत ३२-००

संप्रति मुद्रमाणग्रन्थनामावलि

१. रत्नाकरावतारिका भा ३ रत्नप्रभ-
सुरिकृत, टिप्पण-पत्रिका-गृहगानुवाद सह
२. नेमिनादचरित — आ. हरिभद्रसुरि-
(द्वितीय)कृत
३. अभ्यात्मविन्दु-स्वोपज्ञाति सह —
उपाध्याय हर्षवर्धनकृत
४. न्यायमञ्जरीग्रन्थभङ्ग — चक्रवर्तकृत
५. मदनरेखा-आख्यायिका — जिनभद्र-
सुरिकृत
- 6 YOGABINDU OF HARIBHADRA
Text with English Translation,
Explanation
- 7 YOGADRṢṬISAMUCCAYA OF
HARIBHADRA Text with
English Translation, Notes Etc
- 8 CATALOGUE OF SANSKRIT AND
PRAKRIT MANUSCRIPTS Part IV
९. शास्त्रवार्तासमुच्चय (हिन्दी-अनुवाद सह)
आ० हरिभद्रसुरिकृत
१०. विद्यानुशासन — आ० मल्लिनेशसुरिकृत
११. तिलकमञ्जरीसार — पल्लीवाल धनपालकृत
१२. विशेषावश्यकभाष्य भा ३ — कोटधार्य-
वादिगणिकनटीका सह — आचार्य जिनभद्रगणि
१३. भाष्यावार्तिकटीकाविवरणपत्रिका —
प० अनिरुद्ध
- 14 SOME ASPECTS OF RELIGION AND
PHILOSOPHY OF INDIA
- 15 DICTIONARY OF PRAKRIT PEOPLE
NAMES
- 16 SOME MISCELLANEOUS JAIN WORKS
ON LOGIC AND METAPHYSICS

PREFACE

The scientific literature written in Sanskrit and Prakrit has not been sufficiently explored. A considerable number of unpublished mss. pertaining to the scientific subjects like Ratnaparikṣā, Śilpa, Āyurveda, Gaṇita, Prāṇisāstra, etc. are available to us. And it is our duty to bring them to light. We have taken a step in this direction by way of publishing the present work.

The commentary on Āc. Hemacandra's Nīghaṇṭuseṣakośa, by Śrī Śrīvallabha Upādhyāya (17th Cent. V. S.), is published here for the first time. We must thank Rev. Muni Puṇyavijayaṇi for critically editing the text and the commentary with many important Appendices. His 'Editor's Note' is really illuminating. We are very grateful to Śrī Bapalal G. Vaidya for writing a learned introduction to this edition. My thanks are also due to Pt. Amratlal who read the proofs.

We must express our sincere thanks to the Ministry of Education, New Delhi. If it were not for the generous grant given to us by the said ministry under the scheme for publishing rare manuscripts this edition of the so far unpublished text would not have come to light in this present form.

We hope that this publication will be of very great value for the students of Āyurveda and Botany.

L. D. Institute of Indology,
Ahmedabad—9.
1-6-68

Nagin J. Shah
Acting Director

Editor's Note

Five mss. have been used in the preparation of the critical edition of the text of the Nighantūśeśakośa of Āc. Hemacandra along with the commentary of Śrī Śrīvallabha Upādhyāya. Out of these five mss. three mss contain simply the text of the Nighantūśeśa while the rest contain the commentary also. The description of these five mss is given below in due order.

1. पु१ This ms. contains the text of the Nighantūśeśa and also of the commentary thereon by Śrī Śrīvallabha Upādhyāya. It has 76 folios, 75 lines per side of the folio and 43 to 48 letters per line. It is written on a very good paper with beautiful and uniform handwritings. It is the best of all mss. It is almost correct. Important notes are written at various places in its margin. At the end we find no mention of its age. But we infer that its age is very near to that of the actual composition of the text. That is, it is beyond doubt that it has been written in the second half of the 17th Cent. V. S. Its size is $10\frac{1}{4}'' \times 4\frac{1}{4}''$.

2. पु२ This ms. too contains both the Nighantūśeśa and its commentary. This ms. is incomplete and ends with the first half of the 16th verse occurring in the Second Kāṇḍa. It consists of 32 folios. The script not being uniform and orderly the lines in the sides of the folios vary from 13 to 17. Each line contains 50 to 56 letters. The ms. is neither very corrupt nor very correct. At some places in the margin there occur useful notes. The size of the ms. is $10'' \times 4''$.

3. सं० This is a palm-leaf ms. It belongs to Saṅghavi Pādā Jñāna Bhaṇḍāra of Palm Leaf MSS, Patan. It contains the text of the Nighantūśeśa only. It has been torn, It consists of 14 folios and therein occurs the text from the 34th verse of the First Kāṇḍa up to the 140th verse of the same Kāṇḍa. It seems to have been written in the second half of the fifteenth Cent. V. S. It is almost in good condition. It is mostly correct. Its script is not bad.

4. पु० This ms. belonging to c. Second half of the 16th Cent. V. S. contains the text of the Nighantūśeśa only. Its script is excellent and very neat. It has four folios, 21 lines per side and 85 to 89 letters per line. It is in good condition. It is correct. And in its margin there occur important notes. At all places where the list of the synonyms of a particular tree or plant or creeper ends we find the mention of its popular names current in those days. Its size is $12'' \times 4\frac{1}{2}''$.

5. नि० This sign refers to the Nighantūśesakośa printed as the ninth kośa in the Abhidhānasangraha part II published by the owners of the Nirnayasagara Press in V. S 1952 As other old mss. were not available to the learned editor, this edition abounds in errors that have resulted from misreadings of the script, at places the verses have been dropped and readings have become topsyturvy. The verses sixteen and a quarter that occur after the benedictory verse were not available to the editor. Hence he has kept that much blank space in his edition. In spite of all this we should acknowledge our indebtedness to and express our sense of gratitude towards the editor who made available this important text in those days. I have thoroughly utilized this edition. For that I am very thankful to the learned editor and also to the owners of the Nirnayasagar Press

I have critically edited the Nighantūśesakośa along with its commentary on the basis of these five mss. ग १, ग २ and ग—these three mss. belong to my personal Collection of Mss I have given in foot-notes all the useful notes that are found in the margin of these mss After most of the portion of the text had been printed we obtained the ग० and ग० mss Hence their variants, the useful notes and the popular names (given at the end of the list of the synonyms) are given in the relevant Appendices.

The model ms or mss of the Nighantūśesakośa that Śrī Śrīvallabha Upādhyāya utilised for the composition of the commentary are very different from the ग० and ग० mss that we utilised for the preparation of this edition The scholars will realise the fact when they study the variants noted down by us in the First Appendix Again, the mss. utilised by Śrī Śrīvallabha Upādhyāya give the readings which do not correspond to the quotations from the Dhanvantarīnighantu which he himself has given in his commentary On the other hand, the mss. of the Haimanighantūśesakośa utilised by us give the readings that correspond with those quotations. I am not able to obtain the mss of that group to which belonged the mss. utilised by Śrī Śrīvallabha Upādhyāya for the composition of the commentary Of course, I have obtained one ms which gives readings that correspond, to a certain extent, to those on the basis of which Śrī Śrīvallabha composed his Tīkā. (This ms belongs to the Āc. Śrī Vrddhicandrasūri; Jñāna Bhandāra, preserved in the Hemachandra Jaina Jñāna Bhendāra, Patan. Āc. Vrddhicandra; was a resident of Jesalmer and he belonged to Kharatara Gaocha.) From this it seems that afterwards the number of variants might have increased to a considerable extent on account of scriptological errors. The Age of Śrī Śrīvallabha Upādhyāya was the age of political wars

and on that account he might not have been able to procure the old mss. Hence his commentary is based on whatever mss. he could obtain.

Śrī Śrīvallabha Upādhyāya has attempted to give popular name of each and every plant or tree or creeper or herb. We should not think that it is he who has made this attempt for the first time. This is evident from the go ms of the Haiṃanighanṭuśeśakośa which belongs to the first half of the 6th Cent V S and is utilised by us for noting different readings, useful notes and popular names that we have found in it. This ms. contains popular names of plants, etc at those concerned places. (See Appendix 4)

I have supplemented his attempt by writing foot-notes in the third Appendix. The entire credit of preparing this scientific supplement goes to that learned Vaidyārāja Bapalal G. of Surat, the renowned scholar of the science of Āyurveda and also of the science of Botany. He granted my request of making this Appendix very lucid and useful and gave his valuable time for dictating notes, in details, to Pt Amratlal whom I sent to him to Surat. As a result of this I could give a valuable Appendix which will be very useful to the scholars of Āyurveda and Botany.

In the second Appendix I have indicated the gender of words occurring in the Nighanṭuśeśakośa. While doing so, I have followed the suggestions available in the Nighanṭuśeśakośa and its commentary. I have not paid heed to the different genders mentioned in other kośas, nor have I noted these differences in the Appendix.

After having gone through the commentary we can say that the mss. of the Nighanṭuśeśakośa which were before the commentator contained the disorderly and corrupt readings. Sometimes it has so happened that the commentary is not consistent with the readings of those mss. Again, there are cases where the commentator writes his commentary considering the incomplete reading to be complete. Let us note and study some such instances.

v(erse) 79 (Second half) In the commentary there occurs the reading 'mahākacchah Śāndilyah'. And the commentary follows this reading. But the mss. of the Nighanṭuśeśakośa give the reading 'mahākapiṭṭhah Śāndilyah'. If we were to accept the reading accepted by the commentator then a quarter of a verse will lack one letter. And if we were to accept the other reading then the quarter will become complete and regular. Again, as a synonym of Bīṭa the word 'mahākapiṭṭha' seems to be more appropriate than the word 'mahākaccha'. The commentator might have before him the corrupt reading

'mahakattah'. After having corrected it into 'mahakacchah' he seems to have commented on it.

v. 94 (Second half) The mss. of the Nighantūṣesakośa and the ms ५ १ of the commentary contain the reading 'hīrā', while the ms ५ २ of the commentary contains the reading 'vīrā' and the commentary too follows it. In the Dhanvantarīnighanṭu the reading 'hīrā' occurs. But in the quotation from this Dhanvantarīnighanṭu the commentator has changed 'hīrā' into 'vīrā'.

v. 103 In this verse the halves are found in reverse order.

v. 159 (Second half) The commentator notes the variant *vāṣikā* with the remark 'eko'. But this reading is available in the mss of the Nighantūṣesakośa belonging to different groups. Moreover, such variants are innumerable in the Nighantūṣesakośa. So, what is the use of noting one or two variants?

v. 160 (Second half) The verse occurring in the commentary and also the mss of the Nighantūṣesakośa give the reading 'andakah' ('agnikah' is our corrected reading), while the mss of the commentary contain the explanation of *agnikah*. What could be the reason of this discrepancy?

v. 167 The reading available to the commentator is 'dāruḥ dāruharidrāyām', while the mss. of the Nighantūṣeṣa contain the reading 'dāruharidrāyām dāruḥ'. Looking to the structure of the Nighantūṣesakośa we feel that the latter reading is more appropriate.

v. 185. (Second half). The verse of the Nighantūṣesakośa occurring in the commentary and the mss. of the Nighantūṣesakośa give the reading 'bhūṭakeṣy api' instead of 'bhūṭaveṣy api' ('bhūṭaveṣy api' is our corrected reading) while the commentary follows the reading 'bhūṭaveṣy api'. The quotation from the Dhanvantarīnighanṭu, occurring in the ५ १ ms, gives the reading *bhūṭaveṣi*, while the same quotation occurring in the ५ २ ms gives the reading *bhūṭakeṣi*. The Dhanvantarīnighanṭu, the Amarakośa, etc. give the reading *bhūṭaveṣi* only.

v. 193 (First half). The ms. ५ १ (containing the commentary) and ms ५ of the Nighantūṣeṣa give the reading 'maṅḡirāṣimbikā' and the commentary too follows it. On the other hand, the ms ५ २ (containing *śukā*) and ms. १० give the reading 'maṅḡarāṣimbikā' and the commentary too follows this reading.

v. 345 (First half): The ms. of the commentary contains, at this place, the reading 'ajānti ca ṛkṣagandhā syād antaḥkoṭapūṣṭy api', while the

mss. of the Nighaṇṭuseśakośa contain the reading 'ajāṇḍi ṛkṣagandha syād antahkoṭarapuṣpi apt'. The latter one is correct. Even the Dhanvantarini-ghanṭu gives the reading 'antahkoṭarapuṣpi'. The reading available to the commentator is 'antahkoṭarapuṣpi'. Hence he has to add 'ca' to complete the metre. But he would have made the reading consistent and correct by adding 'ra' instead of 'ca' if he had paid attention to the quotation taken from the Dhanvantarini-ghanṭu.

Here we have given only a few instances. From the Appendices scholars can get the complete idea of the variety of readings, recensions, etc.

The works of the commentator Śrī Śrīvallabhopādhyāya prove him to be an expert in the science of Lexicography. We know him to be the author of the following works:

- (1) Haima-Abhidhānacintāmaṇi--Nāmamālā-Ṭikā (1661 V. S.)¹
- (2) Haima Liṅgānuśāsana Svopajñāvatī-Durgapadaprabodha (1661 V. S.)
- (3) Haima Nāmamālāśiloṇccha Ṭikā (1654 V. S.)
- (4) Haima-Nāmamālāśeṣasaṅgraha-Ṭikā (1654 V. S.).
- (5) Haima Nighaṇṭuseśa Ṭikā (Present work).
- (6) Vidvatprabodhakāvyā Sāvacūrika (Śobharikṛta Ekakṣara- Dvya- kṣara-nāmamālā-Dvyaśrayakāvyā).
- (7) Vijayadevamāhātmya Svopajña Ṭippaṇirūpa Avacūri Saha
- (8) Sahasradalakamālabaddha Arājīnastotra Saṭika
- (9) Jayasāgaropādhyāyākṛta-Ajītenāthastuteḥ Ṭikā (Mūla-arthaparī- hāradvārā Vyākhyāntararūpā)
- (10) 'Khacarānana Paśya Sakhe Khacara'-Kāvyā-Arthatraya

It is quite possible that he might have written other big or small works. Looking to the list of his works we arrive at the conclusion that most of them pertain to the subject of lexicon. He was a master in that field.

Popular names mentioned by him are mostly from Rajasthani Language. This strongly suggests that he was a native of Rajasthan. But we cannot be definite so long as we do not come across an actual reference to that effect. Jaina monks wander from place to place and sometime, due to some special circumstances, stay for long at a particular place and adopt its language and customs. Hence it would be a baseless imagination to say, without an actual reference, that a particular monk was a native or resident of a particular place.

1. Figures in brackets indicate dates of composition

Those who are interested in having a short life-ketch of Sri Śrīvallabha Upādhyāya are requested to refer to Kharataragacchīya Muni Śrī Vinayasaṅgarajī's introduction to 'Sabasradalakamalabaddha Arājinastotra Saṭika'.

I thank Pt. Amratlal for correcting proofs with exactness and patience. I am very grateful to Shri Bapalal Vaidya who has enabled me to prepare that valuable and useful Appendix No. 3. Again, it is he who has written, at my request, the learned introduction to this edition. This has, by far, enhanced the value of this edition. I record my heart-felt thanks to this learned scholar.

Ahmedabad

23 5 68

Muni Puṣyavijaya.

INTRODUCTION

A well known verse declares that a physician without the knowledge of *nighanṭu*, a scholar without the knowledge of *vyākaraṇa* (Grammar) and a soldier without weapons—all these three are being laughed at in the world¹. From this we gather that the knowledge of *nighanṭu* is indispensable for a physician

But what is *nighanṭu* ? What is the meaning of the term *nighanṭu* ? From what root is the word *nighanṭu* derived ? While pondering over these questions we are reminded of a statement occurring in the Nirukta of Yāska The statement is 'why is *nighanṭu* so called ? It is so called because it is *niḡama* ?' (*nighanṭavah kasmāl niḡamā ime bhavanti*) That is, the term *nighanṭu* is based on the term *niḡama* The etymology of the term *niḡama* is *niḡūdham artham gamayanti jñāpayanti it niḡamāh* (That which brings out the extremely concealed or secret meaning of words is called *niḡama*)

Yāska wrote the Nirukta to point out the concealed or secret meanings of the Vedas The etymological meaning of the term *nirukta* is, *niḡūdhaḥ arthāḥ ucyante anena prakāreṇa tan niruktam* (That which brings out the secret meanings in this manner is called Nirukta). Thus the words *niḡama* and *nirukta* are synonymous. Sāyana, the commentator of the Vedas has explained the term *nirukta* as follows That which gives all the possible meanings of each and every word is called *nirukta*. (*ekaikasya padasya sambhāvitā arthā yatra nīhīṣeṇa ucyante tan niruktam*). Yāska quotes Aupamanyu (the son of Upamanyu) while explaining the term *nighanṭu*. According to Aupamanyu the term *niḡantavah* (leading to the secret meanings) has been transformed into '*nighanṭavah*' That is '*nighanṭavah*' is simply a different form of '*niḡantavah*'. (*te niḡantava eva santo niḡamanān nighanṭavah ucyante ity aupamanyavah*) Yāska's quotation of Aupamanyu proves that before Yāska there flourished some Aupamanyu who has written Nirukta But no Nirukta other than that of Yāska is extant

Niḡama, *nirukta* and *nighanṭu* are synonyms. Both the Nirukta and the Nighanṭu are the sciences that acquaint us with the secret meaning—the Nirukta throws light on the secret meanings of the Vedas while the Nighanṭu throws light on the secret meaning of the terms denoting different things of the vegetable kingdom

-
1. *nighanṭunā vinā vadyo vidvān vyākaraṇam vinā /
ḡūdham ca vinā yoddhā trayo hāsasya bhājanam //*
Introduction to the Rājanighanṭu.

As the meaning of the word 'nighaṇṭu' is not transparent, the word 'saṅgraha' gradually came to be employed in its place. 'Vyāḍisaṅgraha' is an instance in point. This Vyāḍisaṅgraha is a collection of nouns—a lexicon. In the Mahābhāṣya of Patañjali (1'1) there occurs a statement—*saṅgraha etatprādhānyena parīkṣitam*. While commenting on it Kaiyaṭa observes that by *saṅgraha* is here meant a particular work¹. Nāgeśa, while explaining the words of Kaiyaṭa, explicitly states that *saṅgraha* is a work of Vyādi, the extent of which is one lac *śloka*². Afterwards such collections of nouns—lexicons were known by the term *koṣa*. In the Vedas the term *koṣa* has not been used in this sense. There it is employed in the sense of treasure-house, e. g. '*tasmim hiraṇmaye koṣe svargo jyotiṣā'vṛtā*'. It seems that like the collections of Vedic nouns even the collections of the names of medicinal substances were came to be known by the term *nighaṇṭu*. Again, it is said that *nighaṇṭu* is that kind of work wherein synonyms are collected. '*ekārthavācīnām paryāyaśabdānāṃ saṅgho yatra prāyena upadijyate tatra nighaṇṭuśabdah prasiddhah*' (Vācaspatyaṃ, Vol. V). Thus *nighaṇṭu* means a collection—haphazard collection, hotchpotch—of synonyms. In the Śabdakalpadrūma etymology of the word *nighaṇṭu* is given. It is *nighaṇṭu śobhate iti* (that which looks beautiful or shines is called *nighaṇṭu*). According to Āc. Hemacandra *nighaṇṭu* means a collection of nouns (*nāmasaṅgrahah iti hemacandraḥ*). Śrīvallabhaṅgaṇṭi, the commentator of the present work, Nighaṇṭuśeṣa, explains both the constituent terms of the title. While explaining the term *nighaṇṭu* he observes: *nīlānāṃ ghaṇṭyante ekatra bhāṣyante śabdā aneneti nighaṇṭuḥ, bhī-mṛ-tṛ-tsari*. That is, that which fully explains, at one place, all the words is called *nighaṇṭu*. And he quotes the commentator Vyādi—'*arthān nighaṇṭayaty asmān nighaṇṭuḥ parīkṣitāḥ pum-nāpumsakayoḥ sa syāt*'. Further he states that the noun *nighaṇṭu* is *ākārānta* also. And in support of this view he gives a quotation of Pt. Cāmuṇḍa, viz. *yaduktam cāmuṇḍapāṇḍitena—iti varṇanighaṇṭo'yam bijānāṃ racmī kīrcana*.

He explains the term *śeṣa* as follows : *śiṣ himsāyām śiṣyate vicitravāna. spātī-abhidhānāyāḍyam himsāyate anena iti vā śeṣah*. That is, the term *śeṣa* is derived from the root *śiṣ* meaning to kill. That which kills or destroys the ignorance about the names of strange varied vegetables, plants, herbs, trees, etc. is called *śeṣa*.

Āc. Hemacandra, who earned the title *kalakūlasarvaṇṇa* due to his vast knowledge and deep scholarship, took up the difficult task of dispelling the darkness of ignorance pertaining to the names of vegetables, herbs, creepers, plants, trees, roots, etc. Before Āc. Hemacandra many *Nighaṇṭus* were composed. Among them the first and foremost is the

2. *saṅgraha granthavīṣeṣe* |

3. *saṅgraho vyādikṛto lakṣaślokaśaṅkhyo grāṇṭha iti prasiddhah* |

'Dhanvantarīnighantu'. But it is to be noted that this Dhanvantarīnighantu is not the work of Ādi Deva Dhanvantarī. It seems to have been composed by a pupil of Dhanvantarī. It is so because in the last verse of varga VI there occurs a statement to the effect that the Dravyāvalī (another title of the Dhanvantarīnighantu)' has been preached by Dhanvantarī and noted down by his pupil. It is said that there were nine 'jewels' in the court of king Vikrama. Among these nine 'jewels' there was one physician named Dhanvantarī. This Dhanvantarī might have possibly composed the Dhanvantarīnighantu. In the history of India there flourished so many persons bearing the same name Dhanvantarī. Hence we can do nothing but simply imagine as to what Dhanvantarī composed this Nighantu. This Nighantu is known also by the name of 'Guḍūcyādinighantu' because it begins with *Guḍūci*. Its author has composed it on the basis of many other Nighantus. He himself declares "The well is full of water. But the people fetch the water according to their own needs. Similarly, we have composed this Nighantu after having taken some portion from the endless ocean of Nighantu". This proves that before the composition of Dhanvantarīnighantu there existed many other Nighantus. At present none of them is extant. The author of this 'Dravyāvalī' has declared that in the world the people will ridicule those physicians who have not studied the Dravyāvalī. This is so because the drugs of the physicians are mostly prepared from herbs. And how can a physician treat his patient if he does not possess the knowledge of herbs? The drugs of the physicians are prepared on the basis of Nighantu (*tadbhēṣajam cāpi nighantumūlam*)

After Dhanvantarīnighantu in chronological order there comes the Madanapālānighantu. The author is king Madanapāla. This is a small treatise. The author is a devotee of Lord Kṛṣṇa and his adoration of Lord Kṛṣṇa is really a piece of good literary work.

After Madanapālānighantu there comes the Rājānighantu alias Abhidhānacūdāmanī. Its author is Naraharī Pandit.⁴ About his work he declares that without the study of the Rājānighantu the knowledge of a physician remains incomplete, (*mukhyatya avasyam anavekṣya nighantum*

4. *dravyāvalīḥ sarāḍiṣṭā dhanvantarīmukhodgatā |*

5. *prayojanam yasya tu yāvad eva tīvāt sa rīhṇāti yathāmbukūpāt |*
tathā nighantūmbunīdher anantād gṛhṇāmy aham kīrṇcid śhaikadeśam ||

6. Naraharī himself declares that he is a native of Kashmir. But Prof. H. H. Wilson considers him to be a native of Dakṣiṇadeśa and places him in the period between 12th and 13th Cent. V. S.

śat). His claim is justified because this Nighantu is really the best of all the extant Nighantus. In it the author has treated of many novel herbs, plants etc.

After the Rājanighantu in chronological order comes the Dravyaguṇasaṅgraha of Cakrapāṇi. This work is the result of the desire of the king to know from the royal physician the properties of the ever useful novel substances. And hence it treats more of merits and demerits of the various kitchen preparations—dishes than of those of the herbs, etc.

After the Dravyaguṇasaṅgraha there comes the Nighantu of Rājavalabha. It has no note-worthy special feature. After it there comes the Dravyaguṇasaṅgraha of Bhāvaprakāśa and other Nighantus. The Kaiyadevanighantu is really good and useful,

The Nighantuśeṣa of Āc. Hemacandra, along with the commentary, is printed here for the first time

Most of the Nighantus give the classes or groups like Haritakyādi, Guḍūcyādi, Āmrādi, etc. But this classification has no scientific basis. The classification done by Caraka and Suśruta is according to the principle of common function. The classes like Ūrdhvaabhāgahara, Sirovirecana, Vātasamśamana, Pittasamśamana, Kaphasamśamana, Madhuragana, Amlagana, Lavanagana etc are formed on the basis of common functions. Even the class Daśemāṇi (the name given by Caraka to a group or class of ten medicinal substances) is formed according to the same principle. The classes recognised by Suśruta are also based on this very principle. Vāgbhaṭa follows Caraka and hence he imitates Caraka in this matter. But he has left out the Daśemāṇi of Caraka which is really very important. This classification or grouping which is based on the principle of common function could be regarded as scientific. But the groupings like Guḍūcyādi, Haritakyādi, etc. given in the Dhanvantarīghantu, Rājanighantu, Kaiyadevanighantu and other later Nighantus could not be called scientific.

Āc. Hemacandra has not accepted the classifications recognised by his ancient predecessors. He has divided his Nighantu into six kāṇḍas, viz. Vṛkṣa, Gu'ma, Latā, Śaka, Tṛṇa and Dhānya. This is the special feature of this Nighantu. This type of classification is not found in any other Nighantu.

The Amarakosa has included all the different classes in only three kāṇḍas. The second kāṇḍa is devoted to the 'Vanaśūḍhivarga' (a class of woodland herbs). But therein one finds no system. Looking to all this we cannot but say that the classification done by Āc. Hemacandra

is really scientific. Now let us acquaint ourselves with some internal substance.

The Amarakoṣa gives only two names of Aśoka. The Nighaṇṭuseṣa begins with the treatment of Aśoka and gives 16 synonyms wherein occur new names like *pīṇḍapuṣpa*, *paṇḍomā rohinīdrumah*, *alasa*, etc. But neither the author of the Nighaṇṭuseṣa nor the commentator informs us of the source from which these new names have been taken. These names have enchanting attraction for all.

The second word that is taken up here is Bakula. Amarasimha is satisfied with his scanty remark about Bakula viz. 'atha kesara bakulah'. On the other hand, here we find ten names of Bakula. In the Nighaṇṭuseṣa there occurs *gūḍapuṣpa*—one of the names of Bakula. But the commentator writes *gūḍhapuṣpa* instead of *gūḍapuṣpa* and explains it as that which has hidden flowers (*gūḍhānī gūṭhānī puspāṇy asya*). The remark that the fruit of Bakula tree is called *parpaṭa* (*phalam asya tu parpaṭam*) seems to be illfounded and improper. In no other work we have come across this name of the fruit of Bakula tree.

The third name taken up here is Tilaka. In the Amarakoṣa we find only three names of this particular tree viz. *Tilakah*, *Kṣurakah* and *Śrīmān*, whereas here we have 8 names. The words like *reṭi* (*recayaty avaiyam reṭi*), *mukhamandana*, *citrakah* occur among these 8 names.

Next the word Kovidāra is taken up. Amarasimha has given only four synonyms whereas here there occur thirteen synonyms. The author gives many synonyms because he wants, it seems, to acquaint the reader with the description of a particular tree.

The Nighaṇṭus enumerate two types of synonyms—one descriptive or suggesting description and the other suggestive of medicinal properties. May be, the purpose of including many descriptive names in the list of synonyms is to create a picture of a particular tree before the mind's eye of the reader.

While writing on Campaka the author of the Nighaṇṭuseṣa gives 12-13 names. Amara has given only three names. The names viz. *Kāñcana*, *Hemapuṣpaka*, *Śaṭpādāttiluh*, *Kusumendrah*, *Varalabdha*, *Kumārivallabhah*, *Kusumārogyah*, etc. given in the Śeṣa suggest the description of its charming flowers. Its name *Kusumārogya* is noteworthy. That its flowers is a seat of health (*kusumaṣu ārogyam asya*) is quite a new piece of information that we find here for the first time.

Here Nāgakesara is treated of separately. Though Amara gives *Cāṃpeya* and *Nāgakesara* separately, he mentions *Cāṃpeya*, *Kesara*, *Kāñcana* in the list of the synonyms of Nāgakesara. Nighaṇṭuseṣa gives

12 names of *Nāgakesara*. *Amara* has separately mentioned the *phala* of *Campaka*. Here we do not find its separate mention. Here the *puspacūrṇa* of *Nāgakesara* is separately mentioned (*tatpuspacūrṇe tu karikusumah pusparocanah* | *Śloka* 12). This is a characteristic feature of the *Nighaṇṭuseśa*.

Amara has given four names of *Kuṭaja*. The *Nighaṇṭuseśa* gives 14 names. Over and above the mention of these fourteen names it makes distinction between its fruit and seed. It states that its fruit is called *indrayava* (Gujarati 'indrajava') while its seed is called *bhadravāhvaya* (*phalaḥ tu tasya indrayavam, bījaṁ bhadravāhvayam*). It is right that the fruit of *Kuṭaja* is called *indrayava*. As a matter of fact its fruit and seed are no two different things. Its fruit is of the form of a pod (*śiṅga*) and the seeds contained in this pod are *indrayavas*. Hence the distinction made here between the fruit and seed is misleading.

In the *Nighaṇṭuseśa* there occur thirteen names of *Śirīṣa*. In *Amarakośa* we have only three names. Among those thirteen names there is one viz., 'śaṅkhuṇṇaphala.' This name is obscure. Such new names are many in this work. But we feel that there is no purpose behind giving such obscure new names.

Drumotpala (*śloka* 26) is considered by the *Nighaṇṭuseśa* to be different from *Karnikāra*. According to *Amara* they are the synonyms. The *Nighaṇṭuseśa* uses the word 'karnikāra' for odourless *garamālā* (गरमाळा) which has yellow flowers, while for fragrant *garamālā* it employs the word 'drumotpala.' Though *Amara* gives 'Karnikāra' as a synonym of 'drumotpala' he does not give 'Āragvadha' as a synonym of 'drumotpala'. *Amara* has mentioned no distinction between odourous and odourless *karnikāra*. The *Nighaṇṭuseśa* has pointed out this distinction. It includes the word 'karnikāra' in the synonyms of *Āragvadha* (*śloka* 97). The popular name (*lokanāma*) 'kīramālā' seems to be the corrupt form of 'kṣīramālā'. Even to-day in *Māravāḍa* the name *Kīramālā* is current for *Garamālā*. A new name 'svarnaśephālīka' is found among the synonyms of *Āragvadha*. Though the name *Rajavṛkṣa* has been used, in other works, for *Āragvadha-Garamālā*, the *Nighaṇṭuseśa* employs it as a synonym of *Cāroli* (*Chirongia Sapida*). Thus the *Nighaṇṭus* cannot avoid the temptation of adding more and more new names in the list of the synonyms of a particular word.

It is noteworthy that the *Nighaṇṭuseśa* considers *Byāpūraka* and *Mātulūṅga* (*śloka* 53-54) to be different from one another. Most of the *Nighaṇṭus* wrongly consider them to be identical. Here the *Byāpūra* is clearly differentiated from the *mātulūṅga*. The commentator too points out the difference between the two by stating 'Mātulūṅgāṁ byāpūravaiśeṣe'. The name 'mahāphala' is very appropriate for it.

Similarly, though *Aralu* and *Ṭuṇṭuka* are two quite different trees, most of the authors of the Nighaṇṭus have considered them to be identical and hence they regard these two words as synonyms. But the commentator Śrī Sṛivallabhopādhyāya has clearly pointed out that they are two different trees. He states, 'etasya loke 'aralu' itī prasiddhīḥ stadbhedasya 'ṭuṇṭu' itī prasiddhīḥ' This is a special feature of the present work.

It has given rise to confusion by including the name 'vyāghra-gṛdhra-nakhi' in the list of the synonyms of the *Borā* (*Badara*—the jujube tree).

Though '*Asana*' and '*Byoka*' do not denote the same tree still they are regarded by the Nighaṇṭus as synonyms. But this work states that it is of two types ('*Sa tu dvividhā*' 101). These two types are '*Śikhigṛivah*' and '*Gomutraka*'. Thus the difference between the two is pointed out here.

'*Sāgu*' is mentioned here as a popular name (*lokanāma*) of *Aivakarna*. But this is a mistake. As a matter of fact it should come under the head of *Śāka* (*sāga*) which immediately follows. *Aivakarna* is different from *Sāga*.

Three types of *Lodhra* are pointed out in the Nighaṇṭuśeṣa. They are white, red and black *Lodhras*.

Under the heading of *panasa* there occurs '*lakucaḥ kṣudrapanasah*'. And under this there should be '*lakuce likuce granthimaphalaḥ*'. The *bhāṣanāma* '*kaṣahara*' for *panasa*, and '*badahara*' for *Lakuca* are quite right. Even to-day in the Hindi language we have the name *Badahara* for *Lakuca*.

There is no mention of *Rudrākṣa* in the *Amarakosa*. In the Appendix to the *Rājanighaṇṭu* it occurs but nothing new is found there. The *Dhanvantarīnighaṇṭu* also does not refer to it. But the present work gives '*mahāmuni*' as a synonym of *Rudrākṣa* and further states—

'sa tu caturmukho brahmā, dvimukhas tu varargalah
ṣaṇmukhas tu kārṭikeyah pañcamukhas tu śankarah ||142||
mādhavas tu ekavadano vijayī śāstradhāraṇah |

Thus it mentions five kinds of it viz. *ekamukha*, *dvimukha*, *caturmukha*, *pañcamukha* and *ṣaṭmukha*

It mentions three types of *Karañja*, after *Amarasimha*.

Meṣāśṛṅgī—"loke tu 'medhāśṛṅgī' itī prasiddhīḥ". *Meṣāśṛṅgī* is a very obscure and dubious tree. The popular name '*medhāśṛṅgī*' which was current in those days in Gujarat is also in use to-day. In Dānga region this particular tree is known by this very name. And we consider this *Medhāśṛṅgī* to be identical with *Meṣāśṛṅgī* of the Nighaṇṭus. Dhanāñācārya, the commentator of *Sūtrīta*, has called this *Meṣāśṛṅgī* as '*Medhāśṛṅgah*'. The commentator Sṛivallabhopādhyāya states that *Vṛicikālī* is a particular type of *Meṣāśṛṅgī* (*meṣāśṛṅgīviśeṣo'yaṁ*). We should give thought to this sta-

temment Dalhana too considers *Vr̥ścikāṭi* to be a type of *Meṣaśṛṅgi* (*meṣaśṛṅgibhedah*). Though it is recorded in *gulmavarga*, it could be considered to be a tree.

The name *Dānti* is even to-day prevalent for *Danti* (201). Can the plant like *Apāmārga* be included in 'Gulmakāṇḍa'? The creeper like *Jyotiṣmati* is included in 'Gulmakāṇḍa' (209). Even *Rāsā* is included in Gulmakāṇḍa. It is stated that the name of *Rāsā* current among the people is 'rāṭha'.

The popular name 'vrihātī' of *Misr* and *Misreyā* reminds us of 'vriyāṭī' (वरिषाणी) of to-day. The physicians (*vaidyas*) of North India mean *sūvā* by *misr*.

The third kāṇḍa is *Lata kāṇḍa*. *Kadu* which is found in the Himalayas is a plant. What is the reason of including it in the group of creepers? Many plants and creepers like *Mālakāṅgā* are mentioned in the second Gulmakāṇḍa. Similarly, *Ghodāvajā*, *Kamala*, etc. are mentioned in the *Lata kāṇḍa*. Only very few creepers are found mentioned in the *Lata kāṇḍa*.

The fourth Kāṇḍa is *Śākakāṇḍa*. Therein occur *Suvā*, *Lasana*, *Jivū*, *Dumgālī*, etc. But *Saptalā*, *Prasārāṇī*, *Bhrngarāja*, etc. could never be included in the group of *Śāka* (vegetables). We get no special information about *Saptalā*. It is unknown. About *Prasārāṇī* it is said that its leaves smell like excrements (*viṣṭā*). Can we prepare *śāka* from its leaves? Bengalis use this as vegetable. Could *Bhrngarāja* (*Blāngaro*) be used for preparing *śāka*? Perhaps one may prepare *śāka* of *Bastogandhā*.

The fifth Kāṇḍa is *Trṇakāṇḍa*. The popular name 'juvārī' of *Yavanālā* attracts our attention. It is what we call 'juvāra'.

The *Nighantūśeṣa* is completed in 401 verses. It is followed by 8 Appendices. The different readings of the *Nighantūśeṣa* are noted down in the first Appendix. Hard labour and critical attitude of the learned editor are evident here.

The second Appendix contains an index of words occurring in the text of the *Nighantūśeṣa*. The gender of each word is indicated. The meanings of each and every word, that are pointed out by the commentators, are also given along with a particular word. And the number of the verse in which a particular word occurs is also given. The popular names current in those days are of utmost importance for a student of this subject. Sixty pages are devoted to this Appendix.

The third Appendix contains an index of popular names given by the commentator. All the names are given along with their Sanskrit equivalents. The names, which I suggested, are given in foot-notes. This appendix covers 28 pages.

In the fourth Appendix popular names noted in the ma. of the *Hajmanighantuseṣakopāṣa*, written 150 years before the commentator, are compared with those given by the commentator himself. This Appendix makes it clear that the tradition of introducing woodland herbs to the readers by popular names is very old.

The fifth Appendix contains an index of the quotations occurring in the commentary. The sixth Appendix contains an alphabetical index of the names of the authors that occur in the commentary. The seventh Appendix gives an index of the names of the works referred to by the commentator.

The eighth Appendix gives the quotations of *Dhanvantarinighantu* as they occur in the *Nighantuseṣatikā* and side by side the relevant *śloka*s from the printed *Dhanvantarinighantu*. And wherever the difference in the readings is found it is marked by bold types. This Appendix should be studied critically. Let us compare some quotations of the *Dhanvantarinighantu* as they occur in the commentary with the relevant verses of the printed text of the *Dhanvantarinighantu*.

निघण्टुशेषटीका

नालिकेरो रसफलः सगुहः कूर्चकैसरः ।
लताबुक्षो ददफलो काशली दाक्षिणात्यकः ॥

पत्र-१००

स्यात् पूगफलमुद्वेगं क्षेपि षोष्ठाफलं मतम् ।
चिकण्यं चल्कलं चिकङ्कं शस्त्रां मङ्करं च तत् ॥

पत्र १०१

ज्योतिष्मती ... ।
ज्योतिष्का क्षामिभासा च लवणोक्ता च दुर्जरा

पत्र-११६

विदुलकस्त्वज्जटा च झटा साऽमलकीरि
ख ॥ पत्र-११८

हल्दी हलना श्रेष्ठा..... ।
विषणी च जयन्ती च दीर्घरक्ता सुदृजिणी ॥

पत्र-११९

सुरसा तुलसी ग्राम्या तुलसी बहुवज्जरी ।
आपीता राक्षसी..... ॥

पत्र-१२५

कैरव्यं ।
कूर्चो विमुनिवासः त्रिवर्णाक्ष पर्वतः ॥

पत्र-१२६

धन्वन्तरीयनिघण्टु

नारिकेलो रसफलः सुदुतः कूर्चशेखरः ।
तालबुक्षो ददफलो काशली दाक्षिणात्यकः ॥

स्यात् पूगफलमुद्वेगं क्षेपि षोष्ठाफलं स्मृतम् ।
चिकण्यं चिककणा चिकका गुर्वाकः खपुर् च
तत् ॥

ज्योतिष्कायाऽग्निभासा च लवणोक्ता च दुर्जरा ॥

विदुलभूता तमकं भूधात्री भ्यामलक्यपि ॥

हल्दिका मद्रलता ... ।
विषणी च जयन्ती च दीर्घरक्ता तु रजिणी ॥

सुरसा तुलसी ग्राम्या सुरभी बहुवज्जरी ।
अपेतराक्षसी गौरी..... ॥

कैरव्यः ।
कूर्चो..... त्रिवर्णाक्ष पर्वतः ॥

अव्ययश्रोक्ता अव्ययगन्था ॥
पत्र-१४४

वृथ्या श्रोक्ता वृथ्यगन्था... .. ।

स्थुक्ता स्पृग्ग्राहणी देवी लता लङ्कोयिका मरुत् । स्थुक्ताऽस्पृग्ग्राहणी देवी मालाली कोटिका मता ।

पङ्कमुष्टिः ॥
पत्र-१४४

पञ्चमुष्टिः ॥

कुलिकशृङ्गी चक्रा च ... नताङ्गयपि ।

कुलीरशृङ्गी चक्रा च महापोषा नवाङ्गिनी ।

चन्द्रा स्त्रादु विषाणी च श्रोक्ता च निजमूर्द्धजा ॥
पत्र-१०८

चन्द्रास्पदा विषाणी च शृङ्गी चमजमूर्द्धजा ॥

वृक्षकन्दा विदारी च वृक्षवल्ली विवालिका ॥
पत्र-११०

विदारिका

वृष्यकन्दा विदारी च वृष्यवल्ली विवालिका ॥

सिंहवृन्ता मासमाषा पत्र-११७

सिंहविन्ता मासमाषा

पृष्ठपर्णी—कलशिर्षावनी गुहा ।

पृष्ठिपर्णी—कलशी धावनी गुहा ।

शृगालविन्ता धृतिला पर्णी—॥ पत्र-१११

शृगालविन्ताऽक्षिप्रबला पर्णी च - ॥

After having examined these few instances we find that the commentator of the Nighantuśeṣa has made drastic changes in the readings of the Dhanvantarīnighantu. The question naturally arises as to why he should make such changes. Could it be that he had before him some ms. belonging to a different group? Or, could it be that these changes are the mistakes committed by the copyist? Under the heading of 'Nālikera' 'tālāvṛkṣa' becomes 'lātāvṛkṣa'. This is certainly a blunder committed by the copyist. Under the heading of 'Jyotiṣmatī' we find 'durdinā' instead of 'durjarā'. At this place too the copyist has committed a mistake. Under the heading of 'Pūga' we have 'gavām madakaram' instead of 'gurvākāḥ khapūrah'. For this change the author—and not the copyist—seems to be responsible. The commentator of the Nighantu seems to have given the meaning of 'gurvākā' in 'gavām madakaram' and to have altogether forgotten to give the meaning of 'khapūrah'. In the treatment of Tulasi 'apetarākṣasī' has become 'āpīlā rākṣasī'. For this change the copyist should be held responsible. The learned author could not write 'chardano' instead of 'chardighna'. This mistake occurs in the treatment of Kāṇḍāya. The pen of the copyist turns 'vṛjyā proktā' and 'vṛjyagandhā' into 'vṛjyaproktā' and 'vṛjyagandhā' respectively. Under the heading of 'Sprkkā' 'mālātī koṭikā matā' has been turned into 'lātā lankoyikā marut'. Under the heading of Śṛṅgi the copyist has written 'nyamārdhajā' instead of 'vanajamārdhajā'. In the treatment of Vṛjyakandā whose roots—not only the roots but the entire creeper—are vṛjya (vṛjyakarāṇa) the copyist writes 'vṛkṣakandā' and 'vṛkṣavallī' instead of 'vṛjyakandā' and 'vṛjyavallī'.

The author could not be held responsible for the change 'śiṃhavyntā' from 'śiṃhavyinnā'. Under the head of 'pṛṣṇiparni' there occurs 'dṛṣṭilā' instead of 'amghribalā'. On page 150 we have 'hañjī ca vardo barbarakas tathā' instead of 'phañjī ca saiva brahmasuvarcalā'. What a corruption! Under the heading of 'kimsuka' we have 'kṣṛaśreṣṭha' and 'Vṛtataka' in place of 'kṣṛaśreṣṭha' and 'vṛtapaṭha' respectively. All this is really unbearable. But what can we do? Again, under the heading of 'Saptaparna' the copyist makes a drastic change. He writes 'gucchapuṣpa' for 'gūdhapuṣpa'. Under the heading of 'Āragvadha' we find 'karnivān sa ca revatah', while it should be 'karnikāro'ṭha recanaḥ'. Such instances are innumerable. Only few are pointed out here. We cannot expect the copyist to be the expert of the subject. Hence he has committed many scriptological mistakes. The learned commentator could not make such mistakes. The learned editor Muni Shri Punyavijayaḥ has done a great service to the cause of this subject by preparing this valuable Appendix. From this we can have a clear idea of how the corruption of the words of the Nighantū has taken place. Many persons like us get confused when they are confronted with the new forms that the word has assumed. And there are innumerable words that have assumed new and strange forms. When 'candrāspadā' is changed into 'candrāsvādū' it gives altogether a different meaning. By preparing this Appendix Muni Shri Punyavijayaḥ has done one important and great work. It has made me realize the fact that many corrupt forms and many meaningless names have found place in the Nighantus and their commentaries. It is not unknown to the scholars of this subject that the authors of the Nighantus and their commentators have made a jumble of terms denoting plants, creepers, trees, herbs, vegetables etc.

The Nighantūśeṣa is a work of that great veteran scholar Āc Hema candra who earned the title Kalikālasarvajña (the Omniscient of the Kali Age). Years ago it was printed, without the commentary, in the Nirnay-asagara press, Bombay. It was not available in the market since long. Muni Shri Punyavijayaḥ has taken great pains in critically editing it along with the commentary which is printed here for the first time. He has greatly enhanced the value of this edition by the important appendices with which he has adorned it. Who else could have done such a scholarly work? We salute him who has made this unavailable work again available. This science of Nighantū seems to be like a wild jungle where the persons concerned have sown haphazardly what they liked. No one took the trouble of seeing and examining the plants, creepers, trees, vegetables, herbs etc., having entered the jungle. All of them have composed the Nighantus, sitting in easy chair. They have made so many unnecessary additions and alterations as if to display their scholarship. This is the reason why we do not recognize so many plants, herbs, etc.

mentioned by name in the Nighaṇṭus. The commentators have made the confusion worse confounded.

The tradition of giving so many names of one herb or tree etc has not helped us. Now we should determine only one meaning of a particular term after having examined and studied all the Nighaṇṭus and their commentaries. This will help us much. This will dispell the darkness prevailing in the jungle of the Nigantus.

Let us study the eleven names of *Balā* which is very useful

balāyām śatapākī syāt bhadradanyodanāhvayā
vāṭī vāṭyālakah (līkā ?) vāṭyapuṣpikā kharayaṣṭikā ||260||
kāṣṭhikā samarāhvā ca samāṅgā ca mahodārī |

The author of the Dhanvantarīnighantu has given nine names of *Balā*, that of the Rājanighantuten, and that of the Nighaṇṭusēsa eleven'. The name 'samāṅgā' found in the Dhanvantarīnighantu is changed into 'samāṅgā' by the author of the Nighaṇṭusēsa. None except the author of the Nighaṇṭusēsa mentions the name 'mahodārī'. We feel that the names like 'śatapākī', 'odanāpākī', 'samarāhvā', 'mahodārī' are meaningless. It is high time that we should retain only one scientific name of *Balā*. Of course, we should retain the reliable names current in different regions. It is really a matter of great pleasure that the work has been started in this direction. Otherwise, there would not be an end to such meaningless names. Under the prevailing conditions *Balā* is yet barren though it has eleven children. No word comes to its rescue. And in India the term *Balā* is used to denote different things. Time is ripe for us to come out of such condition. The popular names will be very useful to us. While writing on *Balā* Bhā. Dikṣita gives its name *Balāra* popular in his days. On the other hand the commentator of the Nighaṇṭusēsa states that its popular name is 'balā' (*etasya loke 'balā' ity eva prasiddhiḥ*). Four—rather five—types of *Balā* are mentioned in the Nighaṇṭus. Some consider *Atibalā* to be identical with *Balā*. For some *Nāgabalā* is nothing but *Atibalā*. The *Balā* and *Kṣīrabalā* from which the śatapākī and sahasrapākī oils are prepared in Kerala are different from what we call *Balā* in Gujarat. While some use what we call *Kṣāpāṭa* (*Atibalā*) in Gujarat, having considered it to be *Balā*.

Tarkavācaspati Tārānātha Bhaṭṭācārya rightly observes .

bahucchidraīm parityaṣṭya gunaleśajighṛkṣayā |
parigṛhṇanto do vjñā rjavo dambhavarjūnāḥ ||

7. Amara has written only this much: 'balā vāṭyālakah'. Amara has given very few synonyms.

*indrādayo'pi yasyāntam na yayuh śabdavāridhek /
prakriyām tasya kṛtsnasya kṣamo vaktum narah katham //*^a

We too agree with him.

The Nighanṭuśeṣa is really a useful addition to the Nighanṭu. One should study it critically. The study of the popular names occurring in it will be very useful and fruitful for the students of this subject. The eight Appendices prepared by the learned editor Muni Śrī Punyavijayaḥ have enhanced the value of this edition. He is really a great research scholar who has edited many important Sanskrit and Prakrit works. Gujarat is proud of him.

Surat
28-5-68.

Bapaḥ Valḍya.

8. Introduction to 'Rājanighanṭu-sahito Dhanvantarīyanighanṭu' (Ānandāśrama Sanskrit Series).

॥ अर्हम् ॥

निघण्टुशेषस्य विषयानुक्रमः ।

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
मङ्गलादि	१	२	रत्नकणबीरनामानि	३०	५० १९
वण्णा काण्डानां नामानि	२	५	तमालनामानि	३०	१९
अशोकनामानि	३-४	५	तमाळपत्रनामानि	३१	५० १९
बकुलनामानि	५-६	५० ६	^१ सुसैलानामानि	३१-३२	५० २०
बकुलफलनामानि	६	द्वि० ६	^२ स्थूलैलानामानि	३२-३३	५० २०
तिलकनामानि	६-७	५० ६	कर्पूरनामानि	३३-३४	५० २१
कोविदार-काञ्चनारनामानि	७-८	७	^३ कवकोलकनामानि	३४-३५	५० २१
चम्पकनामानि	९-१०	५० ८	लवङ्गनामानि	३५-३६	५० २२
नागकेसरनामानि	१०-११	९	मलिकानामानि	३६-३७	५० २२
नागकेसरपुष्पचूर्णनामानि	१२	५० ९	अतिसुकनामानि	३७-३८	५० २३
कदम्बनामानि	१२-१३	५० ९	^४ पिप्पलनामानि	३८-३९	५० २४
भूलीकदम्बनामानि	१३	१०	^५ गर्दभाण्डनामानि	३९-४०	२५
धाराकदम्बनामानि	१४	५० १०	पर्कटीनामानि	४१	५० २५
नीप[कदम्बविशेष]नामानि	१४-१५	५० १०	वटनामानि	४१-४२	५० २६
कुटजनामानि	१५-१६	११	उदुम्बरनामानि	४२-४३	५० २६
कुटजफलनामानि	१७	५० १२	^६ काकोदुम्बरिकानामानि	४३-४४	५० २७
शिरीषनामानि	१७-१८	१२	राजादननामानि	४४-४५	५० २७
पाटली-पाटलानामानि	१९	१३	^७ पियालनामानि	४५-४६	५० २८
स्वेतपाटलानामानि	२०	१४	आसातकनामानि	४६-४७	२८
अगरुनामानि	२१	१४	अर्कनामानि	४८	२९
मल्लिगन्धारुनामानि	२२	प्र० १५	राजार्कनामानि	४८-४९	५० ३०
कृष्णागरुनामानि	२२	द्वि० १५	^८ स्तुहीनामानि	४९-५०	प्र० ३०
श्रीक्षण्ड-चन्दननामानि	२२-२३	१५	करमर्दननामानि	५०-५१	५० ३१
वर्षारकचन्दननामानि	२४	५० १६	जम्बीरनामानि	५१-५२	५० ३१
^१ रत्नचन्दननामानि	२४-२५	५० १६	^९ करुणनामानि	५२	३२
^२ कुचन्दननामानि	२५-२६	५० १७	बीजपूरनामानि	५३-५४	३२
^३ द्रुमोत्पलनामानि	२६	१७	मःपुलही[बीजपूरविशेष]नामानि	५५	३३
मिर्गन्धद्रुमोत्पलनामानि	२७	५० १७	अम्लीकानामानि	५६	३३
पुन्नागनामानि	२७-२८	५० १८	^{१०} वृक्षाम्लनामानि	५७	३४
अगस्त्यनामानि	२८	१८	^{११} अम्लवेतलनामानि	५८-५९	५० ३४
करवीरनामानि	२९	१८			

१ रताञ्जली ॥ २ पतंग ॥ ३ कणगर ॥ ४ एलची ॥ ५ मुहदेला, कंकोलीफल ॥ ६ कंकोल
७ पीपल ॥ ८ पीपरी ॥ ९ काकुम्बरी ॥ १० चारु ॥ ११ मोहरी ॥ १२ करणा ॥ १३ तिमिलीक
१४ अम्लवेतलसु क्षुनिर्वाहः ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
हीनोत्तमाश्लवेतसनामानि	५९-६०	पृ० ३५	पलाशनामानि	९१-९२	पृ० ५२
कपिस्थनामानि	६०-६१	३५	धवनामानि	९२-९३	पृ० ५२
^१ अश्मन्तकनामानि	६२	३६	श्रीपर्णीनामानि	९३-९५	पृ० ५३
नारङ्गनामानि	६३	३६	सप्तच्छदनामानि	९५-९७	पृ० ५४
खदिरनामानि	६४	३७	आरवधनामानि	९७-९९	पृ० ५५
श्वेतखदिरनामानि	६५	३७	बीजकनामानि	९९-१०१	पृ० ५६
^२ विट्खदिरनामानि	६६	३८	बीजकभेदनामानि	१०१	५७
शात्मलिनामानि	६७-६८	प्र० ३८	^३ अश्वकर्णनामानि	१०२	५७
शात्मलिनिर्वासनामानि	६८	द्वि० ३९	^४ देव्यालनामानि	१०३	५८
^५ कुशात्मलिनामानि	६८	३९	शाकनामानि	१०४-५	पृ० ५८
शिशपानामानि	६९	३९	धर्मणनामानि	१०५-६	५९
शिशपाविशेषनामानि	६९	च० ४०	सिंहकनामानि	१०७	प्र० ६०
^६ कुशिशपानामानि	७०	पृ० ४०	कोलिपत्रनामानि	१०७	द्वि० ६०
बदरीनामानि	७०-७१	४०	महापत्रनामानि	१०७	६०
^७ क्षामीनामानि	७२-७३	४१	सरलनामानि	१०८	पृ० ६०
^८ क्षामफलनामानि	७३	च० ४१	देवदाशनामानि	१०८-१०	पृ० ६१
^९ क्षुद्रगुदीनामानि	७४	४२	मधूकनामानि	११०-११	६२
गुग्गुलुनामानि	७५-७६	पृ० ४३	^{१०} जलमधूकनामानि	११२	६२
पारिभद्रनामानि	७६	४४	तिन्दुकनामानि	११३	६३
करीरनामानि	७७	४४	तिन्दुकविशेषनामानि	११४	६३
विकल्कननामानि	७८	४४	रोध्रनामानि	११५	प्र० ६४
बिम्बनामानि	७९-८०	पृ० ४५	चैतलोध्रनामानि	११५	६४
हरीतकीनामानि	८०-८१	पृ० ४६	रक्तलोध्रनामानि	११६-१७	प्र० ६४
बिम्बीतकनामानि	८१-८२	४७	कृष्णलोध्रनामानि	११७	द्वि० ६५
आमलकीनामावि	८३	८८	भूर्जनामानि	११७-१८	पृ० ६५
अरुणिनामानि	८४-८५	पृ० ४८	^{११} लेहमातकनामानि	११८-१९	६६
अरुलनामानि	८५-८७	पृ० ४९	लकुचनामानि	१२०	प्र० ६७
शिथुनामानि	८७-८८	५०	पनसनामानि	१२०	द्वि० ६७
श्वेतशिथुनामानि	८९	पृ० ५१	पनसफलनामानि	१२०	च० ६७
रक्तशिथुनामानि	८९	पृ० ५१	आम्रनामानि	१२१-२२	पृ० ६८
तिनिशनामानि	८९-९०	५१	आम्रविशेषनामानि	१२२	६८
			क्षुद्राम्रनामानि	१२३-२४	प्र० ६८

१ आम्रद्रा ॥ २ अरैजु ॥ ३ शान्मलिविशेष ॥ ४ शिशपाविशेष ॥ ५ खेजली ॥ ६ सागर ॥

७ द्विगोद्ध ॥ ८ कांक ॥ ९ किरमाल ॥ १० सायु ॥ ११ अर्जुन ॥ १२ महाकोष्ठ ॥ १३ गुंरी ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
जम्बूनामानि	१२४-२५	प्र० ६९	धातकीनामानि	१५०	८२
जम्बूविशेषनामानि	१२५	७०	सल्लकीनामानि	१५१-५२	पृ० ८३
*मदननामानि	१२६-२७	७०	एरण्डनामानि	१५२-५४	८४
कुञ्जकनामानि	१२८ पृ०	७१	किम्पाकनामानि	१५५	पृ० ८५
*निचुलनामानि	१२८-२९	पृ० ७१	काम्पिल्यकनामानि	१५५-५६	पृ० ८५
वेतसनामानि	१२९-३०	पृ० ७२	कतकनामानि	१५६	८६
अम्बुवेतसनामानि	१३०-३१	पृ० ७२	कर्पासीनामानि	१५७	पृ० ८६
वरुणनामानि	१३१-३२	७३	वन्यकर्पासीनामानि	१५७	८६
अङ्कोठनामानि	१३३	७४	वन्दानामानि	१५८	८७
*मल्लातकनामानि	१३४-३५	७० ७४	बन्दाविशेषनामानि	१५९	पृ० ८७
अरिष्टनामानि	१३५-३६	पृ० ७५	आटकषणामानि	१५९-६०	पृ० ८७
निबम्बनामानि	१३६-३७	७६	तुम्बुरुनामानि	१६०-६१	पृ० ८८
*महानिम्बनामानि	१३८	७७	कदलिनामानि	१६१-६२	पृ० ८९
पौलुनामानि	१३९-४०	पृ० ७७	तगरनामानि	१६२	८९
*गिरिर्पलुनामानि	१३९-४०	पृ० ७७	*तूलनामानि	१६३	९०
पारापतनामानि	१४०-४१	प्र० ७८	सुरकनामानि	१६४	९०
महापारापतनामानि	१४१ द्वि० तृ०	७८	वैशनामानि	१६५	९१
रुद्राक्षनामानि	१४१	च० ७८	*गात्रेरुकीनामानि	१६६	९१
चतुर्मुखरुद्राक्षनामानि	१४२	प्र० ७९	दारुहरिद्राक्षनामानि	१६७-६८	पृ० ९२
दिमुखरुद्राक्षनामानि	१४२	द्वि० ७९	*अश्विपर्णनामानि	१६८-६९	९३
षण्मुखरुद्राक्षनामानि	१४२	तृ० ७९	*स्पृक्षानामानि	१७०-७१	९३
पञ्चमुखरुद्राक्षनामानि	१४२	च० ७९	विटङ्गनामानि	१७२	९५
एकमुखरुद्राक्षनामानि	१४३	पृ० ७९	इन्द्राक्षनामानि	१७३	९५
पुत्रजीवनामानि	१४३	७९	आदि-सिद्धिनामानि	१७४	९६
करञ्जनामानि	१४४-४५	पृ० ७९	पद्मनामानि	१७५	९६
बहुप्रस्थिककरञ्जनामानि	१४५	८०	कङ्कुठनामानि	१७६	९७
मर्कटीकरञ्जनामानि	१४६	पृ० ८०	परूषकनामानि	१७७	९७
अञ्जारवल्लीकरञ्जनामानि	१४६	८०	खर्जूरनामानि	१७८	पृ० ९८
*रोहीतकनामानि	१४७	८१	महाखर्जूरिकाक्षनामानि	१७८	९८
*कट्फलनामानि	१४८	८१	ताडनामानि	१७९	पृ० ९९
शङ्खिनामानि	१४९	पृ० ८२	मालीकैरनामानि	१७९-८०	पृ० ९९
ओदूपुष्पनामानि	१४९	८२	पूगनामानि	१८०-८१	पृ० १००

१ अमणहल ॥ २ इक्षर, वेतेमविशेष ॥ ३ सीलामा ॥ ४ बकायणि ॥ ५ अङ्कोठ ॥ ६ रोहीड ॥ ७ कायफल ॥ ८ अरहूँवा ॥ ९ पद्मनस ॥ १० गागेटी ॥ ११ धूषीयड ॥ १२ पीक ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
पुष्पफलनामानि	१८१	प्र० १००	हरिनामानि	२१३-१४	पृ० ११८
शिवकपूषनामानि	१८१	पृ० १००	अनुनाटनामानि	२१४-१५	पृ० ११९
हिन्तालनामानि	१८१	१०१	मुण्डीनामानि	२१५-१६	पृ० ११९
तालनामानि	१८२	पृ० १०१	महामुण्डीनामानि	२१६-१७	पृ० १२०
कैतकनामानि	१८२	१०१	बाकुचीनामानि	२१७-१८	१२०
तृणजातिनामानि	१८३	१०१	रास्नानामानि	२१९	१२१
सिन्दुवार-निर्गुण्डीनामानि	१८४	१०३	नाकुलीनामानि	२२० पृ०	१२१
नीलनिर्गुण्डीनामानि	१८५	पृ० १०३	गन्धनाकुलीनामानि	२२०-२१	पृ० १२२
वेतनिर्गुण्डीनामानि	१८५	१०४	कुटेरकनामानि	२२१-२२	प्र० १२२
शेफालिकानामानि	१८६	१०४	कुटेरकविशेषनामानि	२२२ द्वि०	तृ० १२३
छुकलशेफालिकानामानि	१८७	पृ० १०४	कृष्णकुटेरकनामानि	२२२-२३	पृ० १२३
प्रियङ्गुनामानि	१८७-८८	१०४	तुलसीनामानि	२२३-२४	पृ० १२३
मधुयन्त्रीनामानि	१८९	१०६	फणिञ्जकनामानि	२२४-२५	पृ० १२४
व्यगन्धनामानि	१९०	१०६	त्रायमाणानामानि	२२५-२६	१२४
मेघशृङ्गीनामानि	१९१	पृ० १०७	व्यवासकनामानि	२२७-२८	१२५
मेघशृङ्गीविशेषनामानि	१९१-९२	पृ० १०७	किराततिक्तनामानि	२२९	१२६
कर्कटशृङ्गीनामानि	१९१-९३	पृ० १०७	कुष्ठनामानि	२३०	१२६
निदिग्धिका नामानि	१९३-९४	पृ० १०८	बालकनामानि	२३१	१२७
बृहन्निदिग्धिका नामानि	१९४-९५	पृ० १०९	शटीनामानि	२३२	१२८
विदारीनामानि	१९५-९६	पृ० १०९	बलावालुकनामानि	२३३	१२८
क्षीरविदारीनामानि	१९६-९७	११०	कुङ्कुमनामानि	२३४-३५	पृ० १२९
पृष्णिपर्णीनामानि	१९८-९९	पृ० ११०	जातिनामानि	२३५-३६	पृ० १२९
गोक्षुरनामानि	१९९-२०१	पृ० १११	जातिकलिकानामानि	२३६	१३०
दन्तीनामानि	२०१-२	पृ० ११२	जातिकलनामानि	२३७	१३०
नागदन्तीनामानि	२०२-३	११३	यूथिकानामानि	२३८-३९	प्र० १३१
भपागर्गनामानि	२०४-५	११३	पीतयूथिकानामानि	२३९	द्वि० १३१
आर्द्रकनामानि	२०६	११४	कुन्दनामानि	२३९-४०	पृ० १३२
पुनर्वाननामानि	२०७-८	प्र० ११५	नवमालिकानामानि	२४०-४१	१३२
पुनर्वानविशेषनामानि	२०८	११५	मल्लिकानामानि	२४२	१३३
ज्योतिष्मतीनामानि	२०९	११६	वार्षिकीमल्लिकानामानि	२४३	१३३
माषपर्णीनामानि	२१०	११६	कुमारीनामानि	२४४	१३४
मुद्गपर्णीनामानि	२११	११७	अमिलानामानि	२४५	१३४
भूम्यामलकीनामानि	२१२	११८	खैरेयकनामानि	२४६	पृ० १३५

१ रीगणी ॥ २ वृद्धरीगणी ॥ ३ आश्वामाडा ॥ ४ साटहडा ॥ ५ साटहवी ॥ ६ मालकांशुणी ॥ ७ हलद्र ॥ ८ मोडयेरी ॥ ९ बानची ॥ १० धमापड ॥ ११ उपलोठ ॥ १२ एलीयड ॥ १३ ऊहो ॥ १४ सुवर्णजूही ॥ १५ केवडी ॥ १६ सेवन्नी ।

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
रक्षसैरेयकनामानि	२४६	तृ० १३५	क्षालपर्णीनामानि	२७३-७४	पृ० १४९
पीतसैरेयकनामानि	२४६	च० १३५	भार्गीनामानि	२७४-७६	पृ० १५०
नीलसैरेयकनामानि	२४७	पृ० १३५	नाकुलीनामानि	२७६-७७	पृ० १५१
किङ्किरातनामानि	२४७	१३६	तेजस्विनीनामानि	२७७-७८	पृ० १५१
चित्रकनामानि	२४८	१३६	मिक्षेयनामानि	२७८-७९	पृ० १५१
वासन्तीनामानि	२४९	१३७	पथिकनामानि	२७९-८०	पृ० १५२
नीलोनामानि	२५०-५१	पृ० १३७	मांशीनामानि	२८०-८१	पृ० १५३
दम्बनामानि	२५१-५२	पृ० १३८	गन्धमांशीनामानि	२८१-८२	पृ० १५३
धनुरनामानि	२५२-५३	पृ० १३९	मुरानामानि	२८२-८३	पृ० १५४
धनुरफलनामानि	२५३	१३९	प्रयुष्टरीकनामानि	२८३-८४	पृ० १५५
शङ्खपुष्पीनामानि	१५४-५५	पृ० १३९	जम्बुका नामानि	२८४-८५	पृ० १५५
कर्पूरनामानि	२५५	१४०	मांसरोहानामानि	२८५	१५६
अजमोदनामानि	२५६-५७	पृ० १४०	रक्षपादीनामानि	२८६	१५६
यवानीनामानि	२५७	१४१	रक्षपादीविशेषनामानि	२८७	१५६
सहदेवानामानि	२५८	पृ० १४१	जलपिप्पलीनामानि	२८८	१५७
श्वेतसहदेवानामानि	२५८	तृ० १४२	शिबमल्लीनामानि	२८९	१५७
रक्तसहदेवानामानि	२५८	च० १४२	अतिविद्यानामानि	२९०	१५८
पर्पटकनामानि	२५९	पृ० १४२	मेदानामानि	२९१पृ०	१५८
गोजिह्वा नामानि	२५९	१४२	महामेदानामानि	२९१	५८१
बलानामानि	२६०-६१	पृ० १४३	गुञ्जानामानि	२९२-९३	१६०
महाबलानामानि	२६१-६३	१४३	पाठानामानि	२९४-९५	पृ० १६१
मुखलीनामानि	२६४	१४४	शतावरीनामानि	२९५-९७	१६१
हिङ्गुनामानि	२६५	१४५	कटुकनामानि	२९८-९९	१६२
हिङ्गुपत्रीनामानि	२६६-६७	पृ० १४५	कपिकच्छनामानि	३००-१	१६३
काकजङ्घानामानि	२६७-६८	पृ० १४६	मञ्जिष्ठानामानि	३०२-३	पृ० १६४
काकनासानामानि	२६८-६९	पृ० १४६	मरिचनामानि	३०३-४	पृ० १६५
पाषाणमेढनामानि	२६९	१४७	पिप्पलीनामानि	३०४-५	पृ० १६५
हयुषानामानि	२७०	प्र० १४७	पिप्पलीमूलनामानि	३०५-६	पृ० १६६
विषगन्धहयुषानामानि	२७०	त्रि० १४७	अधिकनामानि	३०६	१६६
हयुषाविशेषनामानि	२७०	१४८	अधिकफलनामानि	३०७पृ०	१६७
अण्डारवानामानि	२७१	१४८	गिरिकर्णीनामानि	३०७	१६७
क्षयनामानि	२७२	१४८	श्वेतगिरिकर्णीनामानि	३०८	त्रि० १६७
कुसुम्भनामानि	२७३	पृ० १४९	कृष्णगिरिकर्णीनामानि	३०८	पृ० १६७

१ शोभाहली ॥ २ जवाही ॥ ३ मोहाली ॥ ४ तालीसपत्र ॥ ५ कुम्भी ॥ ६ एकान्ती ॥ ७ पत्र ॥
८ जलवार ॥ ९ कयरी ॥ १० हंसपरी ॥ ११ वृक्ष ॥ १२

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
इन्द्रधारणी	३०९-१०	पृ० १६८	जलसेवालनामानि	३३५	१८१
इन्द्रधारणीविशेषनामानि	३१०-११	पृ० १६८	शतपुष्पाभानामानि	३३६	१८२
वचानामानि	३११-१२	पृ० १६९	जोरकनामानि	३३७	पृ० १८२
श्वेतवचानामानि	३१२	१६९	कृष्णजोरकनामानि	३३७-३८	पृ० १८३
क्षीरिधानामानि	३१३-१४	प्र० १७०	रसोम-लक्ष्मणनामानि	३३८-३९	प्र० १८३
कृष्णधारिवचानामानि	३१४	१७०	लक्ष्मणविशेषनामानि	३३९	१८४
मूर्धानामानि	३१५-१६	१७१	पलाण्डुनामानि	३३९-४०	प्र० १८४
लाजलीनामानि	३१७	१७१	नीलपलाण्डुनामानि	३४०	पृ० १८४
गुह्यचीनामानि	३१८-१९	१७२	सप्तलानामानि	३४०-४१	पृ० १८५
देवताडनामानि	३२०	१७३	प्रसारणीनामानि	३४१-४२	१८५
कोशातकीनामानि	३२१-२२	१७३	माझीनामानि	३४३	१८६
हस्तिकोशातकीनामानि	३२३	१७४	सुरणकन्दनामानि	३४४	१८६
क्षीरिणीनामानि	३२३-२४	१७४	वृद्धदारकनामानि	३४४-४५	पृ० १८६
शङ्खिनीनामानि	३२५	१७५	सुवर्चलानामानि	३४५-४६	पृ० १८७
आसुपर्णीनामानि	३२६	१७५	गृध्राजनामानि	३४६-४७	पृ० १८७
पद्मिनीनामानि	३२७	१७६	काशमर्दानामानि	३४७	१८८
कमलनामानि	३२८-२९	१७७	वास्तुकनामानि	३४८	१८८
सितकमलनामानि	३३०	१७८	पालङ्कीनामानि	३४९	१८८
रक्तकमलनामानि	३३० द्वि०	१७८	खोबन्तीनामानि	३४९-५०	प्र० १८९
कैरविणीनामानि	३३०	१७८	अमलकोणिकानामानि	३५०-५१	१८९
वत्पलनामानि	३३१	पृ० १७८	तण्डुलीयनामानि	३५२	१९०
वत्पलविशेषनामानि	३३१	१७८	शमठनामानि	३५३	१९०
नीलोत्पलनामानि	३३२	१७९	स्थलशमठनामानि	३५४	पृ० १९१
रक्तोत्पलनामानि	३३२ द्वि०	१७९	काकमाचीनामानि	३५४	१९१
सौगन्धिकनामानि	३३३	१७९	श्रीहस्तिनीनामानि	३५५	प्र० १९१
बीजछोषनामानि	३३२-३३	प्र० १७९	मुनिषण्णनामानि	३५५-५६	प्र० १९१
पद्मनालनामानि	३३३	१७९	मूलकनामानि	३५६-५७	प्र० १९२
किञ्चलकनामानि	३३३	१८०	वाणक्यमूलकनामानि	३५७-५८	प्र० १९२
मज्जदलनामानि	३३३	१८०	हिमलोचीनामानि	३५८	१९२
पद्मकन्दनामानि	३४४	प्र० १८०	कलम्पीनामानि	३५९	प्र० १९३
वत्पलकन्दनामानि	३३३ द्वि०	१८०	कारवेल्लनामानि	३५९	१९३
पद्मबीजनामानि	३३४	१८१			
वारिपर्णीनामानि	३३५	पृ० १८१			

१ वत्पलधारिवा ॥ २ चन्दनधारिवा ॥ ३ पीलवकी ॥ ४ राधावारी ॥ ५ देवदाली ॥ ६ उदिर-
कनी ॥ ७ पोयणी ॥ ८ श्वेतकमल ॥ ९ श्वेतजीरा ॥ १० साधरि ॥ ११ भांगरत ॥ १२ काशद्व ॥
१३ दोही ॥ १४ भावउत्री ॥ १५ तंदुळेजा ॥ १६ शङ्खकृतिर ॥ १७ गृध्रमूलक ॥ १८ कारेली ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
पटोलनामानि	३६०	१९३	धान्येकार्षिकनामानि	३८६	पृ० २०८
^१ कर्कोटनामानि	३६१	पृ० १९४	आशुबोहिनामानि	३८६	तृ० २०८
कृष्णपण्डनामानि	३६१	तृ० १९४	घष्टिकनामानि	३८६	२०८
कालिन्नीनामानि	३६१	१९४	शालिनामानि	३८७	प्र० २०९
मुष्मीनामानि	३६२	१९४	कलमनामानि	३८७	द्वि० २०९
चिर्मिटीनामानि	३६३-६४	प्र० १९५	रक्षशालिनामानि	३८७	तृ० २०९
चिर्मिटीपकफलनामानि	३६४	द्वि० १९५	महाशालिनामानि	३८७	२०९
कुर्वकनामानि	३६४-६५	१९५	यवनामानि	३८८	प्र० २१०
पुष्करमूलनामानि	३६६	१९६	नीलयवनामानि	३८८	द्वि० २१०
वस्तगन्धानामानि	३६७	१९६	मसूरनामानि	३८८	तृ० २१०
विम्बोनामानि	३६८	१९७	कलायनामानि	३८८-८९	प्र० २१०
रौहिषनामानि	३६९	१९८	चणकनामानि	३८९	द्वि० २११
^२ भूस्तृणनामानि	३७०	१९८	माषनामानि	३८९	२११
दर्भनामानि	३७१	१९९	मुद्गनामानि	३९०	पृ० २११
काशनामानि	३७२	१९९	पीतमुद्गनामानि	३९०	२११
उलपनामानि	३७३	पृ० २००	कृष्णमुद्गनामानि	३९१	पृ० २११
इक्षुनामानि	३७३	२००	वनमुद्गनामानि	३९१-९२	प्र० २१२
इक्षुमेदनामानि	३७४	पृ० २००	^३ राजमुद्गनामानि	३९२-	द्वि० २१२
नलनामानि	३७४-७५	पृ० २०१	शोधूमनामानि	३९२	तृ० २१२
मलीनामानि	३७५	२०२	वल्लनामानि	३९२	२१३
धरनामानि	३७६	२०२	कुलत्थनामानि	३९३	प्र० २१३
मुञ्जनामानि	३७७	पृ० २०२	कुलत्थिकनामानि	३९३	द्वि० २१३
बालतृणनामानि	३७७	२०२	तूषरीनामानि	३९३	तृ० २१३
तृणनामानि	३७८	प्र० २०३	कुल्माषनामानि	३९३	२१४
घातनामानि	३७८	द्वि० २०३	नीवारनामानि	३९४	प्र० २१४
दूर्वानामानि	३७८-७९	पृ० २०३	श्यामाकनामानि	३९४	द्वि० २१४
श्वेतदूर्वानामानि	३७९-८०	पृ० २०४	कङ्कयुनामानि	३९४	२१४
गण्डदूर्वानामानि	३८०	२०४	कृष्णकङ्कुनामानि	३९५	प्र० २१५
मुस्तानामानि	३८१	२०४	रक्तकङ्कुनामानि	३९५ प्र०	२१५
^४ कुटन्मटनामानि	३८२-८३	२०५	क्षितकङ्कुनामानि	३९५	द्वि० २१५
बीरणनामानि	३८४	पृ० २०६	पीतकङ्कुनामानि	३९५	तृ० २१५
^५ बीरणमूलनामानि	३८४	२०६	कोद्रवनामानि	३९५	२१५
लामञ्जकनामानि	३८५	पृ० २०६	वीजकनामानि	३९६	प्र० २१५

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
यवनालनामानि	३९६	२१६	शमीधान्यनामानि	४००	प्र० २१८
शणनामानि	३९७	प्र० २१६	शृङ्गधान्यनामानि	४००	द्वि० २१८
अतसीनामानि	३९७	द्वि० २१६	सस्यशृङ्गनामानि	४००	तृ० २१९
गवेष्टुकाणामानि	३९७	तृ० २१६	कणिशानामानि	४००	२१९
वन्धतिलनामानि	३९७	२१७	स्तम्बनामानि	४०१	प्र० २१९
वन्धतिलनामानि	३९८	प्र० २१७	मालनामानि	४०१	द्वि० २१९
सर्षपनामानि	३९७	द्वि० तृ० २१७	अफलमालनामानि	४०१	तृ० २१९
श्वेतसर्षपनामानि	३९८	२१८	धान्यवर्गनामानि	४०१	तृ० २२०
राजिकानामानि	३९९	२१७	बुधनामानि	४०१	२२०

१ प्रथमं परिशिष्टम्

हेमचन्द्रोयनिघण्टुशेषमूलग्रन्थस्य पाठभेदा
२२१

२ द्वितीयं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषान्तर्गतानां शब्दानां तल्लिङ्ग-सदर्थ-
निर्देशपूर्वकमकारादिवर्णक्रमेणानुक्रमणिका २३५

३ तृतीयं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकाकृन्निर्दिष्टलोकभाषारूढ-
भाषायां संस्कृतभाषारूढान्येकशिकानि २९५

४ चतुर्थं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकाकृन्निर्दिष्टमूलशब्द-
भाषायाणां मूलसूत्रात्मक-पु० आदर्शो-
ल्लिखितभाषार्थे सह तुलना ३२३

५ पञ्चमं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकायां टीकाकृतो दूषितानामवत-
रणानामकारादिवर्णक्रमेणानुक्रमणिका ३३०

६ षष्ठं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकान्तर्निर्दिष्टानां ग्रन्थकृन्ना-
म्नामकारादिक्रम ३४७

७ सप्तमं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकान्तर्निर्दिष्टानां ग्रन्थनाम्ना-
मकारादिक्रम ३४८

८ अष्टमं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकायां टीकाकृतोद्गानां घन्व-
न्तरिनिघण्टुश्लोकानां आनन्दाश्रमग्रन्थ-
मालामुद्रितघन्वन्तरिनिघण्टुश्लोकपाठेन
सह तुलना ३४९

शुद्धिपत्रम् ।

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	१८	-प्रकाराःपराः	प्रकाराः परा-
४	शीर्षके	सटीकैमि वण्टु-	सटीके निवण्टु-
१५	२६	-पणिक्-	-पणिक्-
१६	१	पुष्पजीव-	पु-पजीव-
१६	३	रमुक्	"रमुक्
१६	४	"पदि-	"पदि-
१९	७	भाह च-	भाह च-
			[करवीरोऽश्वह ।ऽव-व-ओ हयमारोऽवमारकः ।]
२०	४	छदम् ।	छदम् ।
			[राम तापसजं वासो गोपनं वल्लमशुक्म् ॥]
२७	२७	फलयु०	फलयू०
३०	२	-पुष्पी	-पुष्पी
३९	४	-जिविका	-जीविका
४३	३	भल्लकी वृक्षः	भल्लुकीवृक्षः
४४	२४	क'इर'	"कइर'
४६	१३	भु(म)वने	भवने
४७	६	सवर्तक.	सवर्तक
४७	२६	बहेडा'	'बहेडा'
५३	२३	२	२े
५४	१०	-स्वग	-स्वग्
५५	८	-पत्रो युग्मपत्रोऽवहु-	-पत्रोऽयुग्मपत्रो बहु-
५६	४	-शम्बी	-शम्बी
५७	१	पीतसाल	पीतसाल.
६१	४	-महा देव-	-महा-देव-
६१	१४	इन्द्रमुमः स्वर्ग-	इन्द्रमुमः स्वर्ग-
७५	२८	त्रिपु	त्रिपु
७७	१४	गुलमारि-	गुलमारि-
८१	२०	कैडर्या	कैडर्यो
८४	२९	० नि	नि०
८८	१२	-माताऽट	-माताऽऽट-
९१	१	ड.	ड
९१	२९	-स्वागवे-	-स्वा गवे-
९६	९	मज्जलं	मज्जल'
९६	१४	पीतैरकम्बाकम्ब	पीतैरकम्बाकम्ब

९८	२३	—केवम् ।	—केवम्—
११०	२१	घृष्णिपर्णी	घृष्णिपर्णा
११२	२७	चित्रं	चित्रो
११४	११	वर्ग ५	वर्ग १
११५	२८	कर-	कर-
१२१	३	—सूत्रणे	—सूत्रेण
१२१	१३	गो-	“गौ-
१२६	१५	वलिन द्वीपि-	वलिन-द्विपि-
१४२	१	सित	सितै
१४७	१७	वर्ग २	वर्ग १
१४७	२८	—सृष्टिचं	—भित्तिचं
१४९	२४	दीर्घमूला	दीर्घमूला
१५९	४	—वर्णाऽधरा-	—वर्णा धरा-
१६१	२३	द्वीपशत्रु-	द्विपिशत्रु-
१६३	७	नाम्ना(?)रास्ना	नाम्ना
१६३	१२	कपिकच्छूरात्म-	कपिकच्छूवामात्म-
१६८	११	चैन्द्री	त्वैन्द्रो
१६८	१८	वान्तो	वान्तो
१६९	२७	[घन्व०वर्ग२५लो०३]	०
१७५	९९	काञ्चनी क्षीरी	काञ्चनक्षीरी
१८०	३	पथनाक	पद्मनाल
१८१	२२	शेवलं	शेवाल
”	”	शेवलं	शेवलं
१८३	६	कणाऽऽख्याता	कणा ख्याता
१८३	१६	कुञ्चिका	ञ्चिका
१९१	२०	श्रीधराक (श्रीधारक)।	श्रीधारक
”	२३	”	”
१९४	२६	‘लघुब्	लघुब्
१९७	७	वर्ग १	वर्ग २
१९७	१०	तुण्डा	तुण्डी
१९८	२५	—कटुम्बके	कटुम्बके
१९९	३०	सारीवानी रजो	सारी वानीरजो
२०२	१६	इक्षुकाण्डः	इषु काण्डः
२०५	३	इत्याहः	इत्याह
२१५	२७	न०	नि०
२१६	१५	उमा तु	उमाय

आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितः

निघण्टुशेषः

वाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणिनिर्मितटीकासमेतः ।

॥ जयन्तु वीतरागाः ॥
आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितः

निघण्टुशेषः ।

वाचनाचार्यश्री-श्रीवल्लभगणिविनिर्मितया टीकया समेतः ।

[प्रथमो वृक्षकाण्डः]

॥ ऐं नम ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

सिद्धं शब्दसमुच्चयं शुचितरो यस्माद् भवद्विस्मयो,
निरुमंगीतिसुशान्तिसातसहितः श्रेयांसि स साक् क्रियात् ।
यज्ज्ञानाम्बुदसदसेन रसवान् ख्यातश्च वानस्पतो,
वर्गो बन्धुगुणो विराजति भुवि श्रीवर्धमानो जिनः ॥१॥ 5
वाग्देवतां स्तौमि सदा प्रसन्नां, सन्नाऽतिकुञ्जानभरासुदाराम् ।
विद्यार्थिनां पानकृते कृतार्थो, पीयूषकुम्भं दधतीं करेण ॥२॥
यद्वक्त्रोद्भूतचक्षुश्चरसमुधालोलपो भव्यभावः,
सेवां कुर्वन्निवास्ति प्रमुखमुखमिषाच्चन्द्रमाश्चन्द्रमादृशः ।
दाढ्याऽगूढप्रतिज्ञाजितकविधिषणा भूरिकालं धरायां, 10
नन्दन्तु श्रीवरज्ञानविमलगुरवः सुच्युपाध्यायमिश्रा ॥३॥

निघण्टुशेषस्य करोमि टीकां, किञ्चोऽप्यहं स्वीयगुरुप्रभावात् ।
शास्त्राण्यनेकानि विमृश्य दृष्ट्वा, चाहर्निशं स्वीयसुबुद्धिवृद्धयै ॥४॥

इह हि चतुर्दधिवलयितवसुमतीमण्डलमण्डनायमानसुमानषड्दर्शनवादिमदोन्मादि-
द्विरदप्रकटघटागङ्गानसिंहोपमान-महनीयमहिमशब्दानुशासना-ऽभिधानकोषसत्यः^(१)साहि- 15
त्याधनेकपवित्रशास्त्रविधानसावधानतावातकविकुलारिमप्रागभाराः प्रथितावितथात्मनीनपञ्चज-
नीनसमीचीनगुणगणजनितसकलप्रबलसुजनसमाजचमत्काराः श्रीपूर्णतल्लगणगगनाङ्गणसमल-
ङ्करणसहस्रकिरणश्रमणगणशिरश्चूडामणिकरणश्रीदेवचन्द्रसूरिचरणकमलचक्षुरीकप्रकाराः परा-
जितास्वर्कप्रतिज्ञासुपर्वसूरयः श्रीहेमचन्द्रसूरयः प्रचिक्कंसितशास्त्रविधानसमये प्रवर्तमानाः
श्रेयस्काम्ययाऽभीप्सितप्रशस्तदेवतानमस्काराचरणादिमङ्गलं दुरपोहप्रयूहसन्दोहव्यपोहनाथ

प्रचिकीर्षितनिघण्टुशेषाख्यशास्त्रसमाप्तिविधानाय सागशिष्टाचारसमाचरणाय च प्रथमपथेन प्रतिपादयन्ति स्म । तद्यथा -

विहितैकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चयः ।

निघण्टुशेषं वक्ष्येऽहं नत्वाऽर्हत्पदपङ्कजम् ॥१॥ इति ।

- 5 अत्राहुरपरे—ननु प्रस्तुतशास्त्रकण्ठमवगणय्य किमर्थमादावेवोचितदेवतानमस्क्रियाऽऽ-
विष्क्रिया । विघ्नोपशमार्थमिति चेत्, न, किं नमस्कारादेव विघ्नोपशमं 'उताऽपरस्मादपि ।
यथा' कल्पस्तर्हि किं यत्र यत्र नमस्कारस्तत्र तत्र विघ्नोपशमं ' किं वा यत्र यत्र विघ्नो-
पशमस्तत्र तत्र नमस्कारः । तत्र नाऽऽद्यो निरवयवः, कादम्बर्यादौ विद्यमानेऽपि नमस्कारे
परिसमाप्यभावेन तदनुपलम्भात् । अभिधानकोपेप्वेवाय नियम इति चेत्, न, तेष्वपि
10 कुत्रचिन्नमस्कारपुरस्कारेऽप्यपरिसमाप्युपपत्तेः । द्वितीयपक्षोऽपि सूक्ष्मः, मीमांसामाध्यादौ
विघ्नोपशमोपलम्भेऽपि तत्प्राप्त्यर्थे नमस्कारानाविष्कारात्, तस्य तु तत्समाप्यर्थं निर्णी-
तत्वात् । किञ्च—'नमस्कारादेव' इत्यत्रैवकारो नमस्कारेण सम विघ्नोपशमस्यान्यथयोग
व्यवच्छिन्नमिति, स च प्रागुक्तव्यभिचारयुक्त्या न प्रमाणकोटीमाटीक्येत् । नाप्यपरस्माद-
पीति पक्षः सूत्रपादः, सर्वत्रापि निश्चयेन तदुपादानस्यैव विद्योक्त्यमानत्वात् । ब्रह्मा
15 अपरस्मादपि साध्यसिद्धौ प्रेम्णा तस्यैवोपादानं बाललीलायितं कल्पयेत् ।
अपि च—नमस्कारादित्यत्रापादानोपादानं विघ्नोपशमं प्रति नमस्कारस्य निमित्तत्वं
जनकत्वेन व्यञ्जकत्वेन वा व्यनक्ति । जनकत्वेन चेत्, तर्हि किं नित्योऽनित्यो
नित्यानित्यो वा म तज्जनकत्वेन तवाऽभिप्रेतः । नित्यश्चेत्, न, नित्यस्य जनकत्वा-
नुपपत्तिः, शब्ददेकस्वभावात् । पूर्वं पक्षाच्च अतज्जनकत्वे शास्त्रागम्ये एव तज्जनकत्वे
20 चैकस्वभावहान्या नित्योऽनित्यतां सत्यापयेत्, "अप्रच्युताऽनुत्पन्नाऽस्थिरैकरूपं नित्यम्"
[] इति नित्यलक्षणात् । सहकारिकारणजनितसाहाय्यात् तज्जनको
भविष्यतीति चेत्, न, सहकारिकारणस्य तत्साहाय्यकारित्वेनाद्याप्यप्रसिद्धत्वात् । प्रसिद्धत्वे
वा तत्साहाय्यस्य भेदाऽभेदोभयैर्भेदं शक्यत्वात् । न च नमस्कारोऽनित्यः, शास्त्रा-
गम्ये शास्त्रकारैरवश्यं विधीयत इति भवताऽभ्युपेतत्वात् । अनित्यस्तज्जनक इति चेत्,
25 न, अनित्यः किं कतिपयक्षणावस्थायी 'क्षणस्थायी वा । प्राच्ये क्रियारूपत्वान्नमस्कारस्य
तथात्वं प्रतिपत्तुमशक्तिः, क्रियायाः क्षणविनाशित्वात् । द्वितीये स्वोत्पत्तिमात्रव्यग्रस्य
क्षणिकस्य तज्जननं प्रति अभविष्युतैव, स्वोत्पत्तेः प्राक् पश्चादुत्पत्तिसमये एव वा
क्षणिकः कार्यं कुर्यादिति विकल्पजालेन प्रत्यवस्थातुं शक्यत्वात् । कथं क्षणिको वा

नमस्कार. कालभूयस्त्वभाविनीं शास्त्रसमार्तिं यावत् तिष्ठेत् 'तत्प्रवृहसन्दोहं व्यपोहेच्च' ।
नापि नित्यानित्य., परस्परपक्षोपक्षिसदृषणगणावकीर्णत्वात् । तदुक्तम्—

प्रत्येकं यो भवेद् दोषो द्वयोर्भावे कथं न सः ।

[

] इति ।

नापि व्यञ्जकत्वेन, तस्य तद्व्यञ्जकत्वेन त्वयाऽद्याप्यप्रसाधितत्वात् । किञ्च— 5
नमस्कारात् कस्य प्रवृहस्य व्यपोहः ' किं भूतस्य भविष्यतो वर्तमानस्य वा ' । न तावदाद्य-
विकल्पद्वयस्य, तस्याऽतीतानागततया व्यपोहितुमसमर्थत्वात् । वर्तमानस्य किं सतोऽसतो
वा ' । न तावत् सत, तस्य भोग्यत्वेनोपसेदुषः परःशताभिर्नमस्याभिर्दुरपोहत्वात् ।
असतस्त्वसत्त्वादेव तदपोहानुपपत्तिः । अन्यच्च—यदि नमस्कार एव प्रवृहव्यपोहकः
स्यात् तदा प्रवृहसन्दोहदन्द्वयमानो जनो नमस्कारैस्तं व्यपास्य को न त्वं सुखा- 10
चेक्रियात् ' । ततो विज्ञोपशमार्थं नमस्कार इति यत्किञ्चिदेतत् । अत्र प्रतिविधीयते—

यदवाटि 'प्रस्तुतशास्त्रकरणमवगणय्य नमस्कारकरणं किमर्थम् ' इत्यादि तदेतत्
सर्वं तवाऽप्रामाणिकतामेव प्रवीणयति । न खलु प्रामाणिकीभूय कश्चिद् विपश्चिच्छास्त्रा-
रम्भसम्भावित नमस्कारं तिगस्कुर्वीत, शास्त्रारम्भे शास्त्रकारैस्तस्यैव प्रस्तुतत्वात् ।
यच्चावाचि 'किं नमस्कारादेव विज्ञोपशमः ' इत्यादि तदप्यसूपपादम्, यतो नम- 15
स्कारादेव न वयं विज्ञोपशममभिदध्महे, किन्तु तज्जनितनिर्मलधर्मादेव । स
चाऽभीष्टदेवताप्रणिधानाद्यनेकसविवेकव्यापारसाध्यः । अत एव यत्र कापि विज्ञोपशम-
स्तत्राऽवश्यं मानसप्रणिधानाद्युत्पन्नधर्मस्यैव हेतुत्वम्, कार्यवैशिष्ट्यगम्यत्वात् कारण-
वैशिष्ट्यस्य । यत्र तु तत्सद्भावेऽपि विज्ञसद्भावस्तत्र धर्माऽधर्मयोरल्पीयस्त्व-बलीयस्त्वे
हेतु, बलीयसाऽल्पीयसो धर्षणात् । एतेन नित्याऽनित्याद्यनल्पविकल्पजालमपि प्रति- 20
क्षिप्तमवसेयम् । यत --- क्रियारूपत्वेनानित्योऽपि नमस्कारो धर्मं विनिर्माय विनश्यति,
स चाशेषविन्विधातनिन्नो भवति । तथा च प्रतिपादयाञ्चकार श्रीकन्दलीकारः—
“स हि धर्मोत्पादकस्तिरयत्यन्तरायबीजम्” [] इति । व्यञ्जक-
पक्षस्य त्वस्वीकार एव परीहारः । यदप्याचचक्षे विचक्षणेन 'नमस्कारात् कस्य
प्रवृहस्य व्यपोहः ' इति, तदप्यल्पीय., वर्तमानस्यैव तस्य धर्मेण तिरस्करणात् । 25
न च वाच्यम्—कथं वर्तमानस्तिरस्क्रियते ' इति, उदण्डप्रचण्डमुद्गरदण्डादिना विच-
मानस्यैव घटादेर्विघटनोपपत्तेः । इदमेव च धर्मस्थालङ्घनीयत्वम्, यदुपेतमपि प्रवृहव्यपोहं
विदधाति, अन्यथा तेनोपकृतं किं स्यात् ' । ततश्चावश्यं शास्त्रप्रारम्भे नमस्कारो
विधेयः, प्रमाणप्रतिष्ठितत्वात् । तथाहि -- विवादाभ्यस्तो नमस्कारः शास्त्रारम्भेऽवश्यं
विधेयः, विज्ञोपशमफलत्वात्, त्रिपुरादिमन्त्रजापवदित्यलं कुचर्चया । प्रस्तुतं प्रस्तुतम्—

तत्र 'अहं' हेमचन्द्राचार्य. 'वक्ष्ये' कथयिष्यामि । "भृगूक् व्यक्तायां वाचि" आदा-
दिकोऽयम् उभयपदी इत्यस्य वचादेशे सिद्धम् । कम् ' 'निघण्टुशेष' "घटि क्यपि
धुतौ" इति कविकल्पद्रुमधातुपाठः, नितरां घण्टघन्ते-एकत्र भाष्यन्ते शब्दा
अनेनेति निघण्टुः, "धृ-मृ-तृ-त्सरि-" [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः,
5 पुच्छिन्न. । यद् वैजयन्ती-

नामंशास्त्रे निघण्टुर्ना [] इति ।

व्याहिसु-

अर्थान् निघण्टयत्यस्मान्निघण्टु. परिकीर्तित. ।

पुनर्पुंसकयोः स स्यात् [] इति ।

10 नन्वयं धातुर्धृत्यर्थे उक्तो धातुपाठे तत् कथं परिभाषणार्थं ' उच्यते—

क्रियावाचित्वमाख्यातुं प्रसिद्धोऽर्थः. प्रदर्शित. ।

प्रयोगतोऽन्ये ज्ञातव्या, अनेकार्था हि धातव ॥

[]

इत्युक्तत्वाद् युक्तेय व्युत्पत्ति । अकारान्तोऽपि निघण्टशब्द । तदुक्तं चाष्टुण्ड-

15 पण्डितेन—

इति वर्णनिघण्टोऽयं बीजाना वच्मि किञ्चन । [] इति ।

तदुक्तादतिरिक्त' शेषः प्रणिगद्यते । यद्वा गिरिष्टि-विर्गिष्टकृष्टिजनानां प्राचीन-

निघण्टबप्रोक्तवनस्पतिनामसमूहेषु ज्ञानोत्पादनं करोतीति शेषः । "शिप् हिंसायाम् "

शिष्यते-विचित्रवनस्पत्यभिधानजाड्यं हिंस्यते अनेनेति वा शेषः । निघण्टो.— स्वोपज्ञ-

20 नामसंग्रहस्य शेषो निघण्टुशेषस्तम् । किं कृत्वा ' नत्वा, काय-वाङ्-मनोभि

प्रणम्येत्यर्थः । किम् ' 'अर्हत्पदपङ्कजम्' अर्हतां पदपङ्कजम् अर्हत्पदपङ्कजम्, तीर्थ

कृच्चरणकमलमित्यर्थः । किंविर्गिष्टोऽहम् ' 'विहितैकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चयः'

एकार्थ-अभिधानचिन्तामणिनाममालालक्षण', नानार्थ—

" ध्यात्वाऽर्हत. कृतैकार्थशब्दसन्दोहसग्रह ।

25 एकस्वरादिषट्काण्ड्या कुर्वेऽनेकार्थसङ्ग्रहम् ॥" [हैमाने० का. १, श्लो. १]

इत्यादिलक्षण, देश्यशब्दसमुच्चय-देशीनाममाला, एषां द्वन्द्वे एकार्थ-

नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चया, ततो विहिता-विनिर्मिता एकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्द-

१ अदा पु१ ॥ २ "नाममालायाम्" इति पु१ १८१णी ॥ ३ विशिष्टविद्वज्जनानामित्यर्थः ॥

समुच्चया येन स विहितैकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चयः । एतेनेदं ज्ञापितं भवति—
पूर्वमपूर्वमिधानचिन्तामणि-शेषसङ्ग्रह-देशीशब्दसङ्ग्रहान् विधायाथ निषण्डुशेषं करो-
मीत्यर्थः । इति प्रथमपदार्थः ॥१॥

वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यक्रमादिह ।

षट् काण्डानि प्रवक्ष्यन्ते सप्तम्युद्देशपूर्वकम् ॥२॥

5

व्याख्या— ‘इह’ इति निषण्डुशेषे ‘षट् काण्डानि’ षट् सर्गाः ‘प्रवक्ष्यन्ते’ प्रति-
पादयिष्यन्ते । कथम् / ‘सप्तम्युद्देशपूर्वकं’ सप्तम्या—विभक्तिविशेषेण उद्देशः—कथनं
सप्तम्युद्देशः, स पूर्वं यस्य तत् सप्तम्युद्देशपूर्वकम्, एवं यथा भवति तथा । कस्मात् ‘
इत्याह— ‘वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यक्रमात्’ वृक्षाश्च प्रतीताः गुल्माश्च
सिन्दुवाराद्याः लताश्च गुञ्जाद्याः शाकाश्च शतपुष्पमुल्याः तृणाश्च रौहिषप्रमुखा 10
धान्यानि च पाटलादीनि वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यानि, तेषां वाचकाः शब्दा
अपि वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यानि, वाच्य-वाचकयोरभेदोपचारात्; तेषां क्रमः—
परिपाटी तस्मात् तथा । एतावता वृक्षकाण्डं गुल्मकाण्डमित्याद्युक्तं भवतीति द्वितीय-
पदार्थः ॥२॥

अशोके स्त्रीप्रियः शोकनाशनः स्यन्दनोऽलसः ।

15

बभ्रुलो मदनावासः स्त्रीपादाहतिदोहदः ॥३॥

हेमपुष्पः कर्णपूरः कङ्कल्लिर्मधुमण्डनः ।

पिण्डपुष्पो लतावृक्षः पौलोमी-रोहिणीद्रुमः ॥४॥

“शु गतौ” न शवति अशोकः, “भीष्-शलि-” [हैमोणादिसू० २१] इति
क.; नास्ति शोकोऽस्मादिति वा, “अश्रुते अशोक-” इति तु क्षीरस्वामी, पृषोद- 20
रादित्वात् साधु., नत्र । स्त्रिय प्रिया यस्य स स्त्रीप्रियः; स्त्रीणां प्रियो य. स
इति वा । शोकं नाशयति शोकनाशनः । “स्यन्दौह सवणे” अन्तस्त्रीयोपान्त्योऽयम्,
स्यन्दते स्यन्दनः, “ध्वसि-रसि-” [हैमोणादिसू० २६९] इत्यन. । “अली मूषण-
पर्याप्ति-वारणेषु” अलति अलसः, “तप्यणि-” [हैमोणादिसू० ५६९] इत्यसि; न
लसति वा । “वज गतौ” वजति बभ्रुलः, “कुमुल-तुमुल-” [हैमोणादिसू० 25
४८७] इत्युले निपातनाद् ‘वजे’ स्वरान्नोऽन्त । ‘मदन-’ कन्दर्प आवसत्यस्मिन्निति
मदनावासः; मदनस्य आवास- निवसनस्थानमिति वा । स्त्रिया पाद-चरण.
स्त्रीपादस्तेन आहति—आहननं सैव दोहदो यस्येति स्त्रीपादाहतिदोहदः । कमनीय-

कामिनीभुजलतावगूहन-पार्णिप्रहार-कटाक्षविशेषादिभ्यः प्रसून-पल्लवादिप्रसवदर्शनादेतस्य
मैथुनसंज्ञेति जैनाः ॥३॥

हेमवर्णानि पुष्पाण्यस्य हेमपुष्पः । कर्णौ पुरयति कर्णपूरः । क-उदकं
केलति-गच्छति कङ्केल्लिः, लील्लि । यदमरशेषः- “स्त्रियां त्वशोके कङ्केल्लिः”
5 [] पृषोदरादित्वात् साधु । मधु- वसन्तं मण्डयति मधुमण्डनः । पिण्डाकाराणि
पुष्पाण्यस्य पिण्डपुष्पः । लताकारो वृक्षो लतावृक्षः, लता चासौ वृक्षश्चेति वा
लतावृक्षः । पौलोम्या रोहिण्याश्च द्रुमः पौलोमीद्रुमः रोहिणीद्रुमः । आह च-

अगोक' गोकनागश्च विचित्रः कर्णपूरकः ।

विशोको रक्तको रागी चित्रः स्तवकमञ्जरी ॥

10 कङ्केल्लिर्हेमपुष्पश्च पिण्डपुष्पो लतातरु ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'अगोक' इति प्रसिद्धिः ॥४॥

बकुले मदिरागन्धः कृष्णत्वग् मद्यदोहदः ।

द्राक्षाफलो गूढपुष्पः केसरः सिंहकेसरः ॥५॥

15 विशारदो गुडपुष्पः

“बकुड् कौटिल्ये” वङ्गघृते पुष्पैर्वकुलः, “स्था-वङ्गि-” । हैमोणादिसू०
४८६] इति उलो न लृक् च “उच्यते वकुल” इति क्षीरस्वामी, पृषोदरा
दित्वात् साधु, “कुमुल-तुमुल” [हैमोणादिसू० ४८७] इत्युले वा निपात्यते,
तत्र । मदिरावद् गन्धोऽस्य मदिरागन्धः । कृष्णा त्वक्-छट्टी यस्य स कृष्णत्वक् ।
20 मद्यस्य दोहदोऽस्य मद्यदोहदः । द्राक्षाकाराणि द्राक्षावन्मृष्टानि वा फलान्यस्य
द्राक्षाफलः । गूढानि गुप्तानि पुष्पाण्यस्य गूढपुष्पः । केसरा मन्थस्य केसरः,
अभ्रादित्वादः । “के-जले सगति केसरः” इत्यपरे । सिंहस्य केसग इव केसरा
अस्य सिंहकेसरः, “उष्ट्रमुखादयः” [सिद्ध० ३१२३] इत्यनेन समासः ॥५॥

विशेषेण अगदि भवो विशारदः, “भर्तु-सन्ध्यादेरग” [सिद्ध० ६.३.८९]
25 इत्यण् । गुडवद् मृष्टानि पुष्पाण्यस्य गुडपुष्पः । आह च-

बकुलं ग्रीधुगन्धश्च मद्यगन्धो विशारदः ।

मधुगन्धो गूढपुष्पः धीवकेसरकस्तथा ॥ [] इति ।

एतस्य लोके 'बैउल' इति प्रसिद्धिः ।

फलमस्य तु पर्पटम् ।

'तुः' पुनरर्थे । 'अस्य' बकुलस्य फलं पृणाति पर्पटम्, "कपट-कीकटादयः" [हैमोणादिसू० १४४] इत्येते साधुः ।

तिलके पूर्णकश्छन्नकुसुमो मुखमण्डनः ॥ ६ ॥

5

चित्रकः क्षुरको रेची स्त्रीनिरीक्षणदोहदः ।

तिलति- स्निह्यति तिलकः, "धु-धून्दि-" [हैमोणादिसू० २९] इति क्तिदकः ; "तिलाभपुष्पस्तिलकः" इति क्षीरस्वामी, तत्र । पूर्यते स्म पूर्णः, स्वार्थिके के पूर्णकः । छन्नानि-गुमानि कुमुमान्यस्य छन्नकुसुमः । मुखं मण्डयति मुखमण्डनः, नन्वादिन्वादन. ॥६॥

10

"चिग्ट् चयने" चीयते चित्रः, "चि-मिदि-असिभ्यः क्ति" [हैमोणादिसू० ४५४] इति क्ति त्र प्रत्ययः, चित्र एव चित्रकः, स्वार्थिकः कः । क्षुरनि-विलिखति क्षुरकः, क्षुरस्य तुल्य. क्षुरक इति वा परुषत्वात्, "तस्य तुल्ये क. मञ्जा-प्रतिकृत्यो" [सिद्ध० ७ १.१०८] इति क. । "रिचिन् विरेचने च" चकारात् सम्पर्चने, रेचयत्यवश्यं रेची, "आवश्यकं गिन्" ("गिन् 15 चाऽऽवश्यक-ऽऽधमण्यै" सिद्ध० ५.४.३६) इति गिन् । स्त्रीनिरीक्षणे दोहदोऽस्य स्त्रीनिरीक्षणदोहदः । आह च-

तिलकः पूर्णकः श्रीमान् क्षुरकः शतपुष्पकः ।

मुखमण्डनको रेची विटश्चित्रो विशेषकः ॥

[] इति ।

20

तिलकः परुष श्रीमान् क्षुरकश्छन्नपुष्पकः ।

[] इत्यपरः ।

एतस्य लोके 'तिलकु' इति प्रसिद्धिः ।

कोविदारो भद्रदारः काञ्चनारो युगच्छदः ॥७॥

ताम्रपुष्पश्चमरिकः कुहालः कुण्डली कुली ।

25

काञ्चनो मालुकापर्णः कुदारः स्वल्पकेसरः ॥८॥

कनति-दीप्यते कोविदारः, “कने कोविद” [हैमोणादिसू० ४१०] इत्यारः
 प्रत्ययो धातोश्च कोविदेत्यादेशः, कुं-भूमिं विदारयतीति वा, पृषोदरादित्वात्,
 तत्र । भद्रं दारु अस्य भद्रदारुः । “कनै दीप्ति-कान्ति-गतिषु” कनति काञ्चनारः,
 “कने. कोविद-कर्बुद-काञ्चनादयश्च” [हैमोणादिसू० ४१०] इति आर. प्रत्ययो
 5 धातोश्च काञ्चनेत्यादेशः । युगरूपं छदं-पत्रमस्य युगच्छदः ॥७॥

ताम्राणि पुष्पाण्यस्य ताम्रपुष्पः । चमरोऽस्यास्ति चमरिकः, “अतोऽनेकस्वरात्”
 [सिद्ध० ७.२.६] इति क. । कुं-भूमिं दालयति कुडालः, पृषोदरादित्वात् ।
 कुण्डलमस्यस्य कुण्डली, “शिखादिभ्य इन्” [सिद्ध० ७.२.४] इतीन् । कुलमस्या-
 स्तीति कुली । काम्यते काञ्चनः, “विदन-गगन-” [हैमोणादिसू० २७५] इत्यने
 10 निपात्यते । मालुका-वनस्पतिविशेषस्तस्या इव पर्णान्यस्य मालुकापर्णः । कुं-पृथ्वीं
 दारयति कुदारः । स्वल्पा केसरा अस्य स्वल्पकेसरः । आह च -

कोविदारे च कुडालः कुदारः कुण्डली कुली ।

ताम्रपुष्पश्चमरिको महायमलपत्रकः ॥

[] इति ।

15 यमलपत्रकः पययिणोक्त । एतस्य ‘कांचणयरु’ इति लोकप्रसिद्धिः ॥८॥

चम्पकै काञ्चनो हेमपुष्पकः षट्पदातिथिः ।

कुसुमेन्द्रो वरलब्धः कुमारीवल्लभश्चलः ॥९॥

चाम्पेयः कुसुमारोग्यः कलिकागन्धफल्यपि ।

चम्यते-अघते षट्पदचम्पकः, “कीचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्येके निपात्यते,
 20 चाम्पकोऽपि, तत्र । काम्यते काञ्चनः, “विदन-गगन-” [हैमोणादिसू० २७५]
 इत्यने निपात्यते, पुल्लिङ्गः । हेमवर्गः पुष्पमस्य हेमपुष्पः । स्वार्थिके के हेमपुष्पकः ।
 षट्पदा-ध्रमरा एव अतिथयोऽस्य षट्पदातिथिः, षट्पदानामतिथिरिव वा ।
 कुसुमेषु-पुष्पेषु इन्द्र इव इन्द्रः कुसुमेन्द्रः । वै श्रेष्ठेभ्यः-प्राप्तो वरलब्धः ।
 कुमारीणां वल्लभः कुमारीवल्लभः । चलति चलः ॥९॥

25 चम्पादेशे भवश्चाम्पेयः, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्येयण् प्रत्ययः;
 “चप् सान्वने” चप्यते इति वा, “गय हृदयादयः” [हैमोणादिसू० ३७०]
 इत्येये निपात्यते । कुसुमेषु आरोग्यमस्य कुसुमारोग्यः । कलिकागन्धानि फलान्य-
 स्य(? नि सन्त्य)स्य कलिकागन्धफली । आह च -

चम्पकः सुकुमारश्च सुरभिः गीतलक्षलः ।

चाम्पेयो हेमपुष्पश्च काञ्चनः षट्पदातिथिः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'चांपउ' इति प्रसिद्धिः ।

स्यान्नागकेसरे नागः केसरो हेमकेसरः ॥१०॥

5

दर्वीसहो दुष्परोहश्चाम्पेयः स्कन्धभूषणः ।

नागपुष्पः कुम्भफलो हेम-सर्प-द्विपाहयः ॥११॥

नागप्रियाणि केसरवन्ति पुष्पाण्यस्य नागकेसरः, तत्र । न अगो नागः । यद्
विश्वः—

नागः पन्ना-मातङ्ग-क्रूर-वारिषु तोयदे ।

10

नागकेसर-पुन्नाग-नागदन्तक-मुस्तके ॥

[] इति ।

के—जले सरति केसरः. सप्तम्यलुक्. केसरा सन्त्यस्य वा, अभ्रादिच्चाद-
प्रत्ययः. "किं ज्ञाने" चिकेति केसर इति वा. "मी-ज्यजि-" [हैमोणादिमू० ४३९]
इति सग, बाहुलकान्न षचम् । हेमवर्णा केसरा अस्य हेमकेसरः ॥१०॥ 15

दर्वी—फणा सहति दर्वीसहः । दुष्ट प्ररोहोऽस्य दुष्परोहः ।
चम्पादेशे भवश्चाम्पेयः । स्कन्धं भूषयति स्कन्धभूषणः । नागप्रियाणि पुष्पाण्यस्य
नागपुष्पः । कुम्भाकाराणि फलान्यस्य कुम्भफलः । हेम-सर्प-द्विपेभ्यः आह्वय इति
योज्यते. ततो हेमन्—स्वर्गस्य सर्पस्य द्विपस्य च आह्वयो यस्येति हेमाह्वयः सर्पाह्वयः
द्विपाह्वयः । आह च—

20

नागपुष्पो मतो नाग केसरो नागकेसरः ।

चाम्पेयो नागकिञ्जल्क कनकं हेम काञ्चनम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'नागकेसर' इति प्रसिद्धिः ॥११॥

तत्पुष्पचूर्णे तु करिकुसुमः पुष्परोचनः ।

25

'तत्पुष्पचूर्णे' नागकेसरपुष्पचूर्णे 'तु' पुनरर्थे करिणः—हस्तिनः कुसुमः—पुष्पं
करिकुसुमः । कुसुमशब्दः पुं-स्त्रीबलिङ्गः । पुष्पस्य रोचनः—दीपकः पुष्परोचनः ।

कदम्बे स्यात् पीनदारुः प्रावृषेण्यो हलिप्रियः ॥१२॥

हारिद्रकः कादम्बर्यः पुलकी पर्वनाह्वयः ।

- “कद वैह्वये ” सौत्र . कद्यते कदम्बः, “कदेर्णिङा” [हैमोणादिस्मृ० ३२२] इत्यम्बः; “अबुङ् शब्दे ” कुत्सितम्बने वा कदम्बः, तत्र । पीनवर्णा दारुरस्य
5 पीतदारुः, पुं-ल्लौबलिङ्ग । प्रावृषि भव प्रावृषेण्यः, “प्रावृष ण्य ” [सिद्ध० ६.३. ९२] इति ण्य । हलिनः प्रियो हलिप्रियः, मुगधवासनात् ॥१२॥

- हरिद्राया अयं हाग्निः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६ ३ १६०] इत्यण्. स्वार्थिके के हारिद्रकः । कादम्बर्या—मदिगायां साधु कादम्बर्यः, “नत्र साधौ” [सिद्ध० ७. १.१५] इति यः, कादम्बर्यं हितो वा “तस्मै हिते” [सिद्ध० ७ १.३५] इति
10 हितेऽर्थे यः । पुलक—रोमाञ्चोऽस्यस्य पुलकी । पर्वतस्य आह्वयोऽस्य पर्वताह्वयः । एतस्य लोके ‘कर्यव’ इति प्रसिद्धिः । अथास्य विंशपा —

धूलिकदम्बे स्वम्बष्ठः सुवासो वृत्तपुष्पकः ॥१३॥

- धूल्याः कदम्बः धूलिकदम्बः, तत्र । ‘तु’ इति अत्र विशेषद्योतकः । “अम गतौ भजने शब्दे च” अमति अम्बष्ठः, “पण्यैषिटादयः” [हैमोणादिस्मृ० १६६] इति ङ
15 निपात्यते, अम्बायां तिष्ठतीति वा. “स्था-पा स्ना-त्र क” [सिद्ध० ५.१ १४२] इति कः, “गो-ऽम्बा-ऽऽम्ब-” [सिद्ध० २ ३ ३०] इति स्थान्-तन्मन्विधिनः सकाग्न्य षवम्, “ड्यापो बहुलं नाम्नि” [सिद्ध० २ ४ ९९] इति इम्बश्च । ओमनो वासः प्रनिवासोऽस्य सुवासः । वृत्तं—वर्तुलं पुष्पस्य वृत्तपुष्पः, स्वार्थिके क वृत्तपुष्पकः । यदाह-

धूलिकदम्बोऽन्यः सुवासो वृत्तपुष्पकः ।

20

[] इति ॥१३॥

धाराकदम्बे त्वरणिर्विश्वरूप-महौजमौ ।

[धारोपलक्षित—मेघधारोपलक्षितः कदम्बः धाराकदम्बः, तत्र ।] “ऋक् गतौ ” इत्यर्ति अरणिः, “ऋ-ह-सृ-” [हैमोणादिस्मृ० ६३८] इत्यादिना अणि प्रत्ययः । विश्वे—जगति रूपस्य विश्वरूपः । मज्ज ओज वज्रमस्य अस्माद वा महौजाः ।

25

नीपे तु दीपनो धूर्तो नर्त्तो भ्रवारकः शिबः ॥१४॥

महाकदम्बः प्रियको घण्टापुष्प-सुपुष्पकौ ।

नयति सुखं नीपः, “नियो वा” [हैमोणादिसू० ३०२] इति कित् पः प्रत्ययः, तत्र । ‘तुः’ अत्र विशेषे । दीपयति दीपनः । “धुर्वै हिंसायां” धूर्वसि विषं धूर्तः, “शी-री-” [हैमोणादिसू० २०१] इति कित् तः । नर्तयतीव नर्तः । शीतलत्वाद् धुनोति शोफगो धूवारकः, “मवाक-स्यामाक-” [हैमोणादिसू० ३७] इत्याके निपात्यते । शिवः उपद्रवापहागित्वात्, शेते अस्मिन् अनेन वा शिवः, “शीढापो ऽ हृस्वश्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व ॥१४॥

महाश्वासौ कदम्बश्च महाकदम्बः । प्रीणाति प्रियकः, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपात्यते । घण्टाकागणि पुष्पाण्यस्य घण्टापुष्पः । गोभनानि पुष्पाण्यस्य सुपुष्प, स्वार्थिके के सुपुष्पकः । सामान्यतो विशेषतश्च सर्वाण्येतानि कदम्बनामानि । लोक तु ‘कथं’ इति प्रसिद्धिः । 10

कुटजे कोटजः कोही वत्सको गिरिमल्लिका ॥१५॥

वृक्षको मल्लिकापुष्पः कलिङ्गः पाण्डुरद्रुमः ।

इन्द्रवृक्षो यवफलो दीप्तमद्रोडुमल्लिका ॥१६॥

“कुट्ट कौटिल्ये” कुटति कुटजः, “कुटेरजः” [हैमोणादिसू० १३०] इत्यजः । कुटादित्वाद् गुणाभावः, तत्र । बाहुलकाद् गुणे च कोटजः । “कुहि 15 विस्मापने” कोहते अवश्यं कोही, “गिन् चावस्यका-” [सिद्ध० ५.४.३६] इति गिन् । “वम्ने त्वच वत्सकः” इति क्षीरस्वामी, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपात्यते । गिगिणा मन्यते-धार्यते गिरिमल्लिका; गिरौ मल्लिकेव वा ॥१५॥

वृक्षते-वृणोति वृक्षकः, “गक-नृचौ” [सिद्ध० ५.१.४८] इति णकः; 20 वृक्ष्यते-छिद्यते वृक्षः, “ऋजि-रिषि-” [हैमोणादिसू० ५६७] इति कित् सः, स्वार्थिके के वृक्षकः इति वा । मल्लिकाया इव पुष्पाण्यस्य मल्लिकापुष्पः । कलिङ्गायति कलिङ्गः, पृषोदरादित्वात् साधु, “कलि शब्द-संख्यानयोः” कल्पते कलिङ्ग इति वा “न्फुलि कलि-पल्याद्वय इङ्गक्” [हैमोणादिसू० १०२] इतीङ्गक्, कलिङ्गदेगजो वा [कालिङ्गः], अत एव कालिङ्गं कालिङ्गी च । पाण्डुरो 25 द्रुमः पाण्डुरद्रुमः । इन्द्रस्य वृक्ष इन्द्रवृक्षः, अत एव शक्र इत्यस्याऽऽख्या । यदमरः---

अथ कुटजं गक्रो वत्सको गिरिमल्लिका ।

[का०२ वर्ग ४ श्लोक ६६] इति ।

यव इव फलमस्य यवफलः । दीप्न भद्रमस्या दीप्तभद्रा । उडूनां मल्लि-
केव उडूमल्लिका । आह च -

कुटजं कोटज. कोही वत्सको गिरिमल्लिका ।

कलिङ्गो मल्लिकापुष्प इन्द्रवृक्षोऽथ वृक्षक ॥

३

[

] इति ।

एतस्य लोके 'कुडउ' इति प्रसिद्धिः ॥१६॥

फलं तु तस्येन्द्रयवं, बीजं भद्रयवाह्वयम् ।

'तस्य' कुटजस्य फल इन्द्रस्य यवम् इन्द्रयवम् । भद्रं यवं भद्रा यवा
यस्य तदिति वा भद्रयवं बीजं कथ्यते । इन्द्रयवं कुटजफलम्, भद्रयवं तु कुटज-

10 बीजमित्यर्थः । यदाह—

फलानि तस्येन्द्रयवा., बीजं भद्रयवास्तथा ।

[

] इति ।

तथा—

फलानि तस्येन्द्रयवा गकाळा गकलिङ्गका ।

15

अथ वत्सकबीजानि प्रोक्ता भद्रयवास्तथा ॥

[

] इति ।

एतयोर्लोके 'इन्द्रयव, कुटजबीज' इति प्रसिद्धिः ।

शिरीषे विषहा भण्डी भण्डीरः शङ्खिनीफलः ॥१७॥

मृदुपुष्पः शुक्रपुष्पः शुक्रवृक्षः शुक्रम्रियः ।

20

कपीतनः कर्णपूरो भण्डिलः श्यामवल्कलः ॥१८॥

शिरसि दृश्यते शिरीषः, पृषोदगदित्वात् साधु "शृङ् हिंसायाम्"
शीर्यते वा सौकुमार्यात् शिरीषः. "रु-जि-शृ-पृ-म्य कित" । हैमोणादिम् ० ५५४ }

इति किदीषः, तत्र । विषं हन्ति विषहा, क्तिप् । "भडुड परिभाषणे, भण्डते
भण्डी" इत्येके पेटुः" इति क्षीरस्वामी । भण्डयते भण्डीरः, "जम्बीरा-ऽऽभीर-

35 [हैमोणादिम् ० ४२२ । इति ईर निपात्यते । शङ्खिन्याः फलमिव फलमस्य
शङ्खिनीफलः, "उष्ट्रमुखादयः" [मित्र० ३ १ २३ । इति समास ॥१७॥

मृदुनि पुष्पाण्यस्य मृदुपुष्पः । शुक्रस्य पुष्पः शुक्रपुष्पः । पुष्पशब्द पुं-क्लीब
लिङ्ग । यदुवाच वाचस्पतिः— "पुष्पोऽऽशी" ।

] इति ।

शुकस्य वृक्षः भुकवृक्षः । शुकस्य प्रियः भुकप्रियः । कर्पी तनोति कपीतनः,
कपिप्रियत्वात्, लिहादित्वादच्, कम्पते वा “विदन-भगन-” [हैमोणादिसू० २७५]
इत्यने निपात्यते । कर्पी पूरयति कर्णपूरः । भण्डयते भण्डिलः, “भण्डेर्न लृक्
च वा ” [हैमोणादिसू० ४८२] इति इलः प्रत्ययः । ज्यामं वन्कलं-तरुत्वम्
यत्येति श्यामवलकल । आह च --

गिरीषो मृदुपुष्पश्च भण्डीर शङ्खिनीफलः ।

कपीतनः शुकतरुः श्यामवन्कः शुकप्रियः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘सिरीसु’ इति प्रसिद्धिः ॥१८॥

पाटल्यां पाटला स्थाल्यमोघा तोयाधिवासिनी ।

10

वसन्त-कामयोर्दूती कुम्भिका कालवृन्तिका ॥१९॥

“पट गतौ” ण्यन्तः, पाटयति [दौर्गन्ध्यं] पाटलिः, “पाटचञ्जिभ्यामलिः”
[हैमोणादिसू० ७०२] इत्यलि, पुं-ञ्चलिङ्गः, तस्याम् । “मृदि-कन्दि-” [हैमोणादिसू०
४६५] इत्यलं पाटला, ताम्रपुष्पत्वाद्वा । स्थालीव स्थाली, रसाधारत्वात्; “ष्ठल स्थाने”
स्थलति वा स्थाली, “वा ज्वलादि-” [सिद्ध० ५.१.६२] इति ण । काचस्थालीत्येके । 15
न मोघा अमोघा, बहुफलवान् । तोये अधिवसत्यवश्यं तोयाधिवासिनी, “णिन्
चाऽऽवश्यका-” [सिद्ध० ५.४.३६] इति णिन् । वसन्त-कामशब्दयोर्दूतीति योज्यते, ततो
वसन्तस्य कामस्य च दूतीव वसन्तदूती कामदूती । कुम्भ्या-स्थाल्याः प्रतिकृतिः
कुम्भीका, रसाधारत्वादिनि, कायति कुम्भी, “का-कुसिभ्या कुम्भ” [हैमोणादिसू०
३३७] इति क्तिदुम्भः । गौरादित्वाद् डी । स्वार्थिके के “ड्यादीदूत के” [सिद्ध० 20
२.४.१०४] इति ह्रस्वच कुम्भिकेति भवति । काल वृन्तमस्या कालवृन्ता,
स्वार्थिके के काठवृन्तिका अत्र एव काले-वस्या आख्या । यदाह—

अथ द्वयोः ।

पाटलिः पाटलाऽमोघा काला स्थाली फलेरुहा ॥

कृष्णवृन्ता कुबेरक्षी [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ५४.५५] इति । 25

१ स्थाली मोघा नि० । “मोघा स्वा पाटलाऽक्षे, मोघं त्रिषु निरर्थके ॥ इति ख्याद् मोघाऽपि”
इति अमरकोशव्याख्यासुधाया का० २ वर्ग ४ श्लो० ५४ ॥ २ ‘एके’ इति व्याख्यासुधाकारद्वयः ॥

आह च-

पाटलोक्ता तु कुम्भीका ताम्रपुष्पाऽम्बुवासिनी ।

स्थाली वसन्तदूर्ता स्यादमोघा कालवृत्तिका ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'पाडला' इति प्रसिद्धि ॥१५॥

अन्यस्यां तत्र तु श्वेतपाटला काष्ठपाटला ।

शीतला श्वेतकुम्भीका कुबेराक्षी फलेरुहा ॥२०॥

'तु' अत्र विशेषे । श्वेता पाटला श्वेतपाटला । काष्ठोपलक्षिता पाटला काष्ठपाटला । शीतमस्त्यस्या शीतला, सिन्ध्यादित्वाद् ल, शंते वा "शीडस्तलक्"-

10 [हिमोणादिसू० ५०१] इति तलक् प्रत्यय । श्वेता चासौ कुम्भीका च श्वेतकुम्भीका । कुबेराक्षी यक्षाक्षितुल्यफलवान् । फल गेहति फलेरुहा, साङ्गुफलवान् "नाम्युपान्य-" [सिद्ध० ५१.५४] इति क सप्तम्यलोपश्च । यदाह-

द्वितीया पाटला श्वेता निर्दिष्टा काष्ठपाटला ।

सा चैव श्वेतकुम्भी स्यात् कुबेराक्षी फलेरुहा ॥

15 पाटली कृष्णवृन्ता ।] इति ।

श्वेतपाटलानामानि ॥२०॥

अगरावगुरुलोहं वंशिका विश्वरूपकम् ।

कृमिजं प्रवरं राजार्हं जौङ्गकमनार्यजम् ॥२१॥

"अग कुटिलाया गतौ" अगत्यनेन अगरः, "कटि-कुटयर्णे-" [हिमोणादिसू०

20 ८१२] इत्युपलक्षणादरु प्रत्यय अगं रुण्हीति वा वृषोदगादित्वात् साधु, पुं-क्ली-बलिङ्, तत्र । न गुरु अगरुः, पुं-क्लीबलिङ् । "रुहं जन्मनि" गेहति लोहम्, र-लुथोरैक्याल्लत्वम्, पुं-नपुंसक । वशाऽस्या अस्ति वंशिका, "अतोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७.२.६] इति क. स्त्री-स्त्रीबलिङ् । 'वशाम वंशकम्' इत्यमरटीका, "तस्य तुल्ये क सजा-प्रतिपृक्त्यो" [मिद्ध० ७.१ १०८] इति क । विश्वं रूपयति

25 विश्वरूपकम्, पुं-क्लीबलिङ् । कृमिभिर्जन्यत्वेन कृमिजम्, "कचित्" [सिद्ध० ५१ १७१] इति ड । कृमिजग्न्यस्मिन्पि । प्रविश्यते प्रवरम्, 'युवर्ग' [सिद्ध० ५. ३ २८] इत्यल्प्रत्यय । राजोऽहं राजार्हम् । जौङ्गके गिरौ भव जौङ्गकम्, "भवे" [सिद्ध० ६ ३ १०३] इत्यल्प्रत्यय । अनार्यदेशे ज्ञानमनार्यजम्, "कचित्" [सिद्ध० ५१.१७१] इति ट । आह च-

अगरः प्रवरं लोहं कृमिजग्धमनार्यजम् ।

कृष्णागरः स्यादगुरुर्जौह्वकं विश्वरूपकम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'अगर' इति प्रसिद्धिः ॥२१॥

मल्लिगन्धेऽत्र मङ्गल्या

मल्ल्या—मल्लिकाकुमुमस्य गन्धो यत्र तद् मल्लिगन्धम्, तत्र मल्लिगन्धे 'अत्र' इति अगरौ मङ्गलं साधुर्मङ्गल्या, "तत्र साधौ" [सिद्ध०७.१.१५] इति यः, मल्लिकापुष्पगन्धि अगुरु मङ्गल्याख्यमान्यायत इत्यर्थः । यद्भ्रमः—

[कालागुर्व]गुरु स्यात् तु मङ्गल्या मल्लिगन्धि यत् ।

[का० २ वर्ग ६ श्लो० १२७] इति ।

10

कृष्णे तु काकतुण्डकः ।

'तु' पुनरर्थः । कृष्णे अगरौ काकस्य तुण्ड इव काकतुण्डः, कृष्णत्वात्, स्वार्थिके के काकतुण्डकः । एतस्य लोके 'कृष्णागर' इति प्रसिद्धिः ।

श्रीखण्डे स्यान्मलयजं चन्दनं श्वेतचन्दनम् ॥२२॥

गोशीर्षकं गन्धसारं भद्रश्रीस्तैलपर्णिकम् ।

15

फलकी सुरभिः सारं महार्हं रोहणोद्भवम् ॥२३॥

श्रिया—मौगन्ध्यलक्षणया स्वण्टयत्यन्यगन्धमिति श्रीखण्डम्, तत्र । मलयाद्रेजातं मलयजम्, 'क्वचित्' [सिद्ध०५.१.१७१] इति डः, पुं-क्लीबलिङ्गः । चन्दते—ह्लाद्यते अनेन चन्दनम् 'स्वमि-रसि—' [हैमोणादिमू० २६९] इत्यनः; चन्दति—आह्लादयति दीप्यते वा चन्दनम्, रम्यादित्वादनद्, पुं-क्लीबलिङ्गः । श्वेतं च तत् २० चन्दनं च श्वेतचन्दनम् ॥२२॥

"गोशीर्षे" गिरिराकरोऽन्यस्य गोशीर्षम्, अन्नादित्वाद्, गोशीर्षगिरि-भक्त्वात्, स्वार्थिके के गोशीर्षकम्" [] इति क्षीरस्वामी ।

गोशीर्षे गिरौ भवं गौशीर्षम्, "भवे" [सिद्ध०६.३.१२३] इत्यण्, क्लीब-लिङ्गः । यद् गौडः—"गौशीर्षं तैलपर्णिकम्" [] इति क्लीबमाह । 25

अमरस्तु "तैलपर्णिक-गौशीर्षे" [का० २ वर्ग ६ श्लो० १३१] इति पुंस्थाह ।

अण्प्रत्यये वृद्धिः मत्वर्थयि अप्रत्यये वृद्धेरभावः, एवं शब्दभेदो ज्ञेयः । गन्धेन

सारं गन्धसारम्, पुं क्लीबलिङ्ग । भद्रा श्रीगन्ध भद्रश्रीः । तैलपर्णिको गिरि. आकरोऽ-
स्त्यस्य तैलपर्णिकम्, पुं क्लीबलिङ्ग । फलकम्-इष्टसिद्धिगवर्गं वा, तदस्यास्तीति
फलकी, “प्रेक्षादेरिन्” सिद्ध० ६ २ ८०] इति । सुरभि गन्धाहत्वात्, रमुङ् गन्धे”
सुष्ठु रन्धते सुरभिगिति वा, “पदि पठि-” हैमोणादिम् ० ६०७] इति बहुवचनादि,
5 ‘आगमशासनमन्यम्’ इति [“रमोऽपगेश्वा-गवि” मिद्ध० ४ ४ १०२ इति]
नागमाभावः । सारं गन्धसारत्वात्, पदैकदेशे पदममुदायोपचागत, यथा “सनी भीमसेन,
भामा सत्यभामा” इति न्यायात् । महच्च तदर्हं च महार्हम् । रोहणाचले
उद्भव-उत्पत्तिर्यस्य तदिनि रोहणाद्भवम्, अत एव रोहणद्रुमः । आह च

चन्दन गन्धसारं च महार्हं श्वेतचन्दनम् ।

10 भद्रश्रीकं मलयजं गौशीर्षं नलपर्णिकम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘चन्दन’ इति प्रसिद्धि ॥२३॥

अथ वर्बरके श्वेतं निर्गन्धं वर्बरोद्भवम् ।

“वर्ब गतौ” ववति वर्बरम्, “रुन्धि चटि” हैमोणादिम् ० ३७७] इत्यत्र,

15 वर्बरदेशोत्पन्नत्वाद्वा, स्वार्थिके के वर्बरम् तत्र । श्वेतं धवदत्वात् । निर्गतो गन्धो
ऽस्मात् तदिति निर्गन्धम् । वर्बरदेशे उद्भव-उत्पत्तिर्यस्य तद वर्बरोद्भवम् चन्दन
विशेषोऽयम् । लोके तु एतस्य ‘बावउ’ इति प्रसिद्धि ।

स्याद् रक्तचन्दने क्षुद्रचन्दनं भास्करप्रियम् ॥२४॥

ताम्रसारं रक्तमारं लोहितं हरिचन्दनम् ।

20 रक्तं च तच्चन्दनं च रक्तचन्दनम्, तत्र । क्षुद्रं च तत् चन्दनं च क्षुद्रचन्दनम् ।
भास्करस्य प्रियं भास्करप्रियम् ॥२४॥

ताम्रेषु-अरुणेषु साग ताम्रसारम् । रक्तेषु साग रक्तसारम् । रुह जन्मनि”
लब्धे रोहति लोहितम्, “ह-या-रहि-” हैमोणादिम् ० २१०] इतीति, रक्त
त्वाद्वा । हरे-इन्द्रस्य चन्दनं हरिचन्दनम्, पुं क्लीबलिङ्ग, हरि-कपिलं वा, तच्चाति-
25 शीतं पीतं चाहुः । आह च -

रक्तचन्दनमप्यन्यलोहितं हरिचन्दनम् ।

रक्तसारं ताम्रसारं निर्दिशेत् क्षुद्रचन्दनम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'रत्नाजणी' इति प्रसिद्धिः ।

कुचन्दने तु पत्राङ्गं पतङ्गं पट्टरञ्जनम् ॥ २५ ॥

सुरङ्गकं रक्तकाष्ठं पत्तूरं तिलपर्णिका ।

कौ चन्दनं कुचन्दनम्, तत्र । पत्रेष्वङ्गति पत्राङ्गम् । पतति-याति रङ्गोऽस्य पतङ्गः, "पति तमि-" [हैमोणादिसू० ९८] इत्यङ्ग । "अपञ्चशोऽयम्" ५ इत्येके । पट्टस्य रञ्जनं पट्टरञ्जनम् ॥ २५ ॥

शोभनो रङ्गोऽस्येति सुरङ्गम्, के सुरङ्गकम् । सुरक्तकमित्यपि । रक्तं च तत् काष्ठं च रक्तकाष्ठम् । "फल्गु गतौ" फयते पत्तूरम्, "सिन्दूर-कर्चूर-पत्तूर-धत्तूरा-दयः" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूरे निपात्यते । तिलस्येव पर्णान्यस्यास्तिलपर्णी, सैव तिलपर्णिका । "तिलपर्णी नदी आकरो अस्या अस्ति" इत्यपरे ऊचिरे । 10 आह च —

कुचन्दनं पतङ्गं च रक्तकाष्ठं सुरक्तकम् ।

पत्तूरं पट्टरागं च पट्टरञ्जनमेव च ॥

[] इति ।

अमरोऽप्याह —

तिर्यग्गी तु पत्राङ्गं रञ्जनं रक्तचन्दनम् ।

कुचन्दनं च [का० २ वर्ग ६ श्लो० १३२] इति ।

पत्राङ्गनामानि । लोके तु 'पतङ्ग' इति प्रसिद्धिः । सर्वे एते चन्दनविशेषाः ।

यदवादि - -

सर्वाण्येतानि तुल्यानि रसतौ वीर्यतोऽपि च ।

गन्धेन च विशेषः स्यात् पूर्वं श्रेष्ठतमं गुणैः ॥

[] इति ।

अथ द्रुमोत्पले व्याधः परिव्याधः सुगन्धिकः ॥ २६ ॥

द्रुमजानि उत्पलानीव पुष्पाण्यस्य द्रुमीत्यलः, तत्र । "व्यधं च ताडने" विध्यते अम्भसा व्याधः, परिविध्यते परिव्याधः । उभयत्र "तन्-व्यधी—" [सिद्ध० ५.१. ६४] इति णः । शोभनो गन्धोऽस्यस्य सुगन्धिकः, "अतोऽनेकस्वगात्" [सिद्ध० ७.२.६] इति कः । एतस्य लोके 'कणयर' इति प्रसिद्धिः ॥ २६ ॥

निगन्धेऽस्मिन् कर्णिकारो निषीधः पीतपुष्पकः ।

अस्मिन् निर्गन्धे द्रुमोत्पले कर्णिकामियत्ति कर्णिकारः । निषिष्यते अम्भसेति निषीधः, पृषोदरादित्वात् । पीतानि पुष्पाण्यस्य पीतपुष्पः, स्वाधिके के पीत-पुष्पकः । गन्धरहितकणयरनामानि ॥

पुन्नागे तु महानागः केसरो रक्तकेसरः ॥ २७ ॥

देववल्लभ-कुम्भीकौ तुङ्गः पुरुषनामकः ।

पूजितः पुमान् पुन्नागः, स इव प्राधान्यात्, [तत्र] । महानाग इव महानागः, स इव प्राधान्यात्, महांश्चासौ नागधेनि वा । प्रशस्ताः केसराः सन्त्यस्य केसरः, अन्नादित्वादः । रक्ताः केसरा अस्य रक्तकेसरः ॥ २७ ॥

देवानां वल्लभो देववल्लभः, कुम्भीको रसाधारत्वात्, अनयो-
10 ईन्द्रः । तुङ्गः उच्चैस्तरत्वात्, “तमृच् काङ्क्षायाम्” ताम्यते वा तुङ्गः, “कमि-
तमि-शमिभ्यो टित्” [हैमोणादिसू० १०७] इति ङितुङ्गः । पुरुषनामकः पुरुषा-
ख्यत्वात् । यदवादीन्दुना-

तुङ्गः पुष्पकसज्ञः स्यात् पुन्नागो रक्तकेसरः ।

पुन्नागः पुरुषाद्बन्धु केषाञ्चित् पद्मकेसरः ॥

15 [] इति ।

अमरेणापि—

पुन्नागे पुरुषस्तुङ्गः केसरो देववल्लभः ॥ [का० २ वर्ग ४ श्लो० २५] इति ।
एतस्य लोके ‘पुन्नाग’ इति प्रसिद्धिः ।

अगस्त्ये तु बहुसेनः शुकनागो मुनिद्रुमः ॥ २८ ॥

20 अगं स्तम्नाति अगस्त्यः, “अग-पुलाभ्यां स्तम्भेर्ङित्” [हैमोणादिसू० ३६३] इति
ङित् यः, [तत्र] । बहुयः सेना अस्य बहुसेनः । शुकं नागयति शुकनाशः,
शुकस्य नागोऽस्मादिति वा । मुनीनां द्रुमो मुनिद्रुमः । आह च —

अगस्त्याद्बो बह्व(बहु)सेनो मधु शिशुर्मुनिद्रुमः ।

[] इति ।

25 एतस्य लोके ‘अगस्थियु’ इति प्रसिद्धिः ॥ २८ ॥

करचोरे कणवीरः श्वेतपुष्पोऽश्वमारकः ।

प्रनिहासः शतप्रासोऽश्वरोहः कुमुदोद्भवः ॥ २९ ॥

किरति-क्षिपति करवीरः, “जम्बीरा-ऽऽमीर-” [हैमोणादिसू० ४२२] इतीरे निपात्यते, कृणोति-हिनस्ति करः, स वीर इव मारकत्वाद्वा करवीरः; कराः-कर्तारो वीरा अत्रेति वा, तत्र । कणा वीरा इव अस्य कणवीरः; “कण आर्तस्वरे” इति बोपदेवधातुपाठोक्तेः कणन्ति कणा, कणा वीरा अस्मादिति वा । श्वेतनि पुष्पाण्यस्य श्वेतपुष्पः । अश्वान् उपमुक्तो मारयति अश्वमारकः । प्रतीप-अश्वघ्न-त्वाद हासः-विकासोऽस्य प्रतिहासः । शतं-बहूनि प्रासाः-कुन्ता इव पुष्पाण्यस्य शतमासः । अश्वं रोहति अश्वरोहः । कुमुदमिव उद्भवोऽस्य कुमुदोद्भवः । आह च-
शतकुन्तः श्वेतपुष्पः प्रतिहासोऽश्वरोहकः ।

[] इति ।

अश्वघ्नः श्वेतकुन्दश्च श्वेतकणवीरनामानि ॥ २९ ॥

01

रक्तपुष्पेऽत्र लगुडश्चण्डातश्चण्ड-गुल्मकौ ।

‘अत्र’ इति रक्तपुष्पे कणवीरे “ल्लो सङ्गे” ल्पति लगुडः, “ल्लोरुड” [हैमोणादिसू० १७७] इत्युङ् प्रत्ययः । चण्डमतति तीक्ष्णत्वात् चण्डातः । चण्डातकोऽपि । चण्ड इव चण्डः तैक्ष्ण्यात् । गुल्मं किरति-क्षिपति गुल्मकः, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ङः । यदाह-

15

द्वितीयो रक्तपुष्पस्तु चण्डातो लगुडस्तथा ।

चण्डातको गुल्मकश्च प्रचण्डः करवीरक ॥

गुल्महरोऽपि [] इति ।

रक्तकणवीरनामानि ।

तमाले तु कालस्कन्धस्तापिच्छो रञ्जनो वसुः ॥ ३० ॥ 20

“तमूच् काङ्गायाम्” ताम्यति तमालः, “ऋ-कृ-मृ-” [हैमोणादिसू० ४७५] इत्याल, पुं-ल्लीबल्लिङ्, तत्र । कालः स्कन्धोऽस्य कालस्कन्धः । तापिन्श्छादयति तापिच्छः, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ङः । पृषोदरादित्वाच्चानुस्वारगमे तापिच्छोऽपि । रञ्जयति रञ्जनः । वसति श्यामवर्णोऽत्र वसुः, “मृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यु । एतस्य लोके ‘तमाल’ इति प्रसिद्धिः ॥ ३० ॥

25

तमालपत्रे वैस्वाख्यं रोमसं तामसं दलम् ।

१ कालस्कन्धस्तमाले स्यात् तापिं नि० ॥ २. वैस्वाख्यं नि० ॥

तमालस्य पत्रं तमालपत्रम्, तत्र । वम्बारस्य वसुनामत्वात् । रोमाणि स्थिति-
रोमसम् । तमोऽस्त्यस्य तामसम्, श्यामत्वात्, ज्योत्स्नादित्वादण । दलम् पत्राख्य-
त्वात् । यदाह—

तमालपत्र पत्र स्यात् पलाशं च दलं छदम् ।

5

[] इति ।

तमालपत्रनामानि ॥

सूक्ष्मैलायां चन्द्रबाला द्राविणी निष्कुटिस्तुटिः ॥ ३१ ॥

कपोतवर्णिका तुच्छा कोरङ्गी बहुला तुला ।

पल्यति मुखदौर्गन्ध्यं प्रेरयति एला, सूक्ष्मा चासौ पला च सूक्ष्मैला,
10 तस्याम् । चन्द्रस्य-कर्पूरस्य बाला-पुत्रीव चमत्कारादिति चन्द्रबाला । द्रावयति-मुख-
दौर्गन्ध्यमवश्यमिति द्राविणी. आवश्यकं गिन्निति गिन् । निष्क्रान्ता कुट-कोशाद
निष्कुटिः । “तुटत् कलहे” तुटति तुटिः. “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति
किदि, लीलिङ्ग । “त्रुटत् छेदनं” रोपान्त्योऽयम्. “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४]
इति किदिप्रत्यये त्रुटित्यपि ॥ ३१ ॥

15 कपोतस्येव वर्णोऽस्या कपोतवर्णा, स्वार्थिके के कपोतवर्णिका । तुच्छा
लघ्वीयसीत्वात् । कुरति-अन्दायते कोरङ्गी, “शृङ्ग-शाङ्गादय ” [हिमोणादिम् ० ९६] इति
गे निपात्यते. गौरादित्वाद डी । बहते बहुला, “स्था-वङ्कि-वंहि-” [हिमोणादिम् ०
४८६] इति उलो न लोपच, बहन्ति पणानि लाति वा । तोन्यते तुला, भिदादित्वात्
साधुः । आह च —

20

सूक्ष्मैला द्राविडी तुच्छा कोरङ्गी बहुला त्रुटि ।

एला कपोतवर्णा च चन्द्रबाला च निष्कुटिः ॥

[

] इति ।

सूक्ष्मैलानामानि । लोके ‘एलची’ इति प्रसिद्धिः ।

स्थूलैलायां बृहदेला पञ्चैला त्वक्स्वगन्धिका ॥ ३२ ॥

25

त्रिदिवोद्भवा पृथ्वीका कर्णिका त्रिपुरा पुटा ।

१. द्राविडी नि० ॥ २. बह्वैला नि० ॥

स्थूला चासौ एला च स्थूलैला तस्याम् । बृहती चासौ एला च बृहदेला ।
पत्रोपलक्षिता एला पत्रैला । त्वचा मुगन्धिका त्वक्मुगन्धिका ॥ ३२ ॥

त्रिदिवे-स्वर्गे उद्भव-उत्पत्तिर्यस्या सा त्रिदिबोद्भवा । पृथ्वी प्रतिकृति
पृथ्वीका बहुपर्जत्वात्, “तस्य तुन्ये क संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध०७.१.१०८] इति
कः । कर्गयति कर्णिका, णके आप् । त्रीणि पुटान्यस्या त्रिपुटा त्र्यस्त्रि । पुटानि
सन्ति अस्याः पुटा, अन्नादिवादः । आह च —

भद्रैला बृहदेला च त्रिदिवा त्रिपुटोद्भवा ।

स्थूलैला त्वक्मुगन्धा च पृथ्वीका धान्यका पुटा ॥

[

] इति ।

बृहदेलानामानि । लोके तु ‘कङ्कोली एला’ इति प्रसिद्धिः ।

10

कर्पूरे स्याद् घनसारो हिमाह्वो हिमवालुका ॥ ३३ ॥

सिताभ्रः शीतलरजः स्फटिकश्चन्द्रनामकः ।

कन्पते कर्पूरः, पुं-स्त्रीबलिङ्ग . “मी-मसि-” [हैमोणादि सू०४२७] इत्युरः, [तत्र] ।
घनस्येव सारोऽस्य घनसारः । हिमस्याऽऽह्लास्य हिमाहः, शीतत्वात् । हिमा-
शीता चासौ वालुका च हिमवालुका ॥ ३३ ॥

15

सिताभ्रसदृशत्वात् सिताभ्रः, दन्त्यादि । शीतलं रजोऽस्य शीतलरजः ।
स्फटिक इव स्फटिकः, निमलत्वात् । चन्द्रस्य नाम अस्य चन्द्रनामा, स्वार्थिके
के चन्द्रनामकः, आह्लादकत्वात् । [चन्द्रपर्याया अपि] । आह च —

कर्पूर शीतलरज सिताभ्र स्फटिको हिम ।

चन्द्रस्तुषारस्तुहिन शशीन्दु-हिमवालुका ॥

20

[

] इति ।

कर्पूरनामानि । लोके ‘कर्पूर’ इति प्रसिद्धिः ।

कक्कोलके कटुफलं कौलकं माघबोधितम् ॥ ३४ ॥

कोलं कोशफलं कोरं मारीचं क्षीपमित्यपि ।

कचते-दीप्यते कक्कोलम्, “पिञ्जोल-कल्लोल-” [हैमोणादि सू०४९५] इत्योले २;
निपात्यते; “ककि लौल्ये, ककतेऽत्र क कोलति-संख्यायति वा” इति क्षीरस्वामी;

१ कर्पूरे घनसार स्याद् हिमा नि० ॥ २ कोमक माघबोधितम् नि० ॥

स्वार्थिके के ककूलकम्, तत्र । कटु-क्षारं फलमस्य कटुफलम् । कोलति-संस्त्या-
यति कोलम्, स्वार्थिके के कोलकम् । माधवे उच्यते स्म माधवोपितम् ॥३४॥

कोलति कोलम्, अच । कोशे फलान्यस्य कोशफलम् । कोलगन्दस्य
र-ल्योऽय्ये कोरम् । “मृत् प्राणत्यागं” प्रियते अनेन मारीचम्, “प्रियतेरीचण ”
[हैमोणादिम् ० ११८] इतीचण, पुं-स्त्रीबलिङ्ग । द्वीपमिव द्वीपम् । आह च--

ककूलकं कृतफलं कोलकं कटुकाफलम् ।

तैल कटुफलं द्वीपं मारीचं माधवोपितम् ॥

[

] इति ।

एतस्य लोके ‘ककूल’ इति प्रसिद्धिः ।

10

लवङ्गे शिखरं दिव्यं भृङ्गारं वारिजं लवम् ॥ ३५ ॥

श्रीपुष्पं श्रयाहयं देवपुष्पं चन्दनपुष्पकम् ।

“लृग्श् छेदने” ल्यते लवङ्गम्, “पति-नमि-” । हैमोणादिम् ० ९, ८ । इत्यङ्ग, तत्र ।
“शाम्व व्यासौ” शाम्बति शिखरम्, “शाम्बेदिनौ चात ” । हैमोणादि म० ४०० । इत्यङ्ग,
धातोराकारस्य चेकारः, शिखराकारत्वाद्वा । दिवि भव दिव्यम्, “शुभ्रागपागुद-
15 कप्रतीचो य ” [सिद्ध० ६ ३.८] इति य । श्रियते भृङ्गारम्, “द्वार-भृङ्गार-” [हैमोणादि-
मू० ४११] इत्याङ्ग निपात्यते । वारिजि जलं नान वारिजम्, “क्वचित्” [मिद्ध० ५ १
१७१] इति ड । ल्यते लवम् ॥ ३५ ॥

श्रिया पुष्पं श्रीपुष्पम् । श्रिया आह्वयो यस्य ततः श्रयाह्वयम् । देवं-द्युति-
मद देवानां वा पुष्पं देवपुष्पम् । चन्दनस्य पुष्पम् चन्दनपुष्पम्, स्वार्थिके के
30 चन्दनपुष्पकम् । आह च--

लवङ्गं देवकुसुमं भृङ्गारं शिखरं लवम् ।

दिव्यं चन्दनपुष्पं च श्रीपुष्पं वारिसम्भवम् ॥

|

] इति ।

एतस्य लोके ‘लवङ्ग’ इति प्रसिद्धिः ।

35

नलिकायां कपोताङ्गिर्निर्मध्या शुषिरा नटी ॥ ३६ ॥

अञ्जनकेशी धमनी शून्या विद्रुमवल्ग्वपि ।

१ धमन्यञ्जनकेशी च शू० नि० ॥

“गल गन्धे” नलति नली, स्वार्थिके के नलिका, तस्याम् । कपोताङ्घ्रिब
कपोताङ्घ्रिः, नलिकत्वात् । निर्गतं मध्यमस्या निर्मध्या । शुषिः—छिद्रमस्या अस्ति
शुषिरा, “मध्वादिभ्यो र” [सिद्ध० ७.२.२६] इति रः । नटति—वृत्त्यति वायुना
नटी, नर्तकीत्वात्, अच्, गौरादित्वाद् ङी ॥ ३६ ॥

अञ्जनाभाः केशा अस्या अञ्जनकेशी । धमनीव धमनी, शौषियात् ।
शुने हिता शून्या, “शुनो वथोदत्” [सिद्ध० ७.१.३३] इति यः । विद्रुमवल्लीव
विद्रुमवल्ली नस्वीयम् । आह च—

नलिका विद्रुमलता कपोतचरणा नली ।

शुषिरा धमनी शून्या निर्मध्या नर्तकी नटी ॥

[] इति । 10

नलिकानामानि ।

अतिमुक्ते मण्डकः स्यात् पुण्ड्रको भ्रमरोत्सवः ॥ ३७ ॥

पराश्रयः सुवसन्तः कामुको माधवी लता ।

अतिक्रान्तो मुक्तान् विरक्तान् अतिमुक्तः, तत्र । मण्डयति मण्डकः,
णक । पुण्ड्रदेशोद्भवत्वात् पुण्ड्रः स्वार्थिके के पुण्ड्रकः । भ्रमराणामुत्सवोऽस्मादिति ॥
भ्रमरोत्सवः ॥ ३७ ॥

पर—श्रेष्ठ आश्रयोऽस्य पराश्रयः, परैराश्रीयते वा । गोमनो वसन्तोऽस्मा-
दिति मुवमन्तः । कमनशील कामुकः, “शू कम—” [सिद्ध० ५.२.४०] इत्यु-
क्त्वा । मधौ—वसन्ते भवा माधवी, “भर्तु-सन्ध्यादेरण्” [सिद्ध० ६.३.८९]
इत्यण् । लाति लता, “पृषि रन्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति क्तिदतः । 20
आह च—

अतिमुक्तः पुण्ड्रकः स्याद् वासन्ती माधवी लता ।

[अमर० का०२ वर्ग४ श्लो०७२] इति ।

अन्योऽप्याह—

अतिमुक्तो माधवी च सुवसन्तः पराश्रयः ।

25

अतिमुक्तः कामुकश्च मण्डको भ्रमरोत्सवः ॥

[] इति ।

अतिमुक्तनामानि । लोके 'अमीतउ' इति प्रसिद्ध ।

पिप्पले बोधिरश्चस्थः श्रीवृक्षश्चलपत्रकः ॥ ३८ ॥

मङ्गल्यः केशवावासः श्यामलो द्विरदाशनः ।

“ पल गतौ ” पलति पिप्पलः, “ प-पलिभ्यां टित् पिप् च पूर्वस्य ” [हैमो-
० णादिसू० ११] इति अः प्रत्ययः पिप् च पूर्वस्य, पिप्पलानि-देश्यां पत्राणि, तानि
सन्त्यस्य वा, अन्नादित्वाद- । “ अपि प्लवते ” इति नैरुक्ताः । “ एवमाद्या प्राकृता
अपि ” इति धन्वन्तरिः । यदाह-

प्रायो जनाः सन्ति वनेचराद्या गोपादय प्राकृतनामतज्ज्ञा ।

प्रयोजनार्था वचनप्रवृत्तिर्यतस्तत् प्राकृत इत्यदोषः ॥

10

[

] इति ।

किञ्च-

रस-वीर्य-विपाकेभ्यो मूलात् पुष्पात् फलाद दलात् ।

आकाराद् देश-कालादेर्वनौषध्यर्थमुन्नयेत् ॥

[

] इति ।

15 तत्र । बुध्यते बोधिः. “ किलि-पिलि- ” [हैमोणादि मृ० ६०८] इति इ.
बोधिसत्त्वाख्य सर्वोपकारित्वात् तनुवृत्तत्वाद् गुरुपर्णित्वान्च । अश्वेषु तिष्ठति अश्वस्थः
अश्वाश्रयः, पृषोदरादित्वात् सस्य तन्वम । श्रिया युक्तो वृक्षः श्रीवृक्षः । स्वल्प-
वातेऽपि चलानि पत्राण्यस्य चलपत्रः, स्वार्थिके के चलपत्रकः ॥ ३८ ॥

मङ्गले साधुर्मङ्गल्यः. “ तत्र साधौ ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः ।

30 केशवस्य आवासः केशवः आवसत्यत्रेति वा केशवावासः । अत एव कृष्णावासः ।
श्यामो वर्णोऽस्यस्य श्यामलः, सिन्ध्यादित्वाद लः । द्विरदस्य अशनः- भक्तं द्विरदा-
शनः, पु-क्लीबलिङ्गः । आह च-

पिप्पलः केशवावासश्चलपत्रः पवित्रकः ।

मङ्गल्यः श्यामलोऽश्वत्थो बोधिवृक्षो राजाशनः ॥

25

[

] इति ।

एतस्य लोके 'पीपल' इति प्रसिद्धिः ।

गर्दभाण्डे कन्दरालञ्छायावृक्षः कमण्डलुः ॥३९॥

प्लक्षो वटः प्लवः शुङ्गी सुपार्श्वश्चारुदर्शनः ।

कपीतनः कपीतः स्यात् पीतन-प्लवकावपि ॥४०॥

गर्दभ इवाण्डमस्य गर्दभाण्डः। गर्द-सशब्दं भाण्डमस्येति वा, तत्र ।
कन्दरां लालि कन्दरालः। गोणादित्वात् कन्दराशब्दस्याबन्तत्वम् । छायायुक्तञ्छायाया
वा वृक्ष छायावृक्षः । रु-पानीयमनिति-प्राणित्यस्मिन्निति कमण्डलुः, “गूहल-
गुग्गुलु-कमण्डलव” [हैमोणादिसू० ८२४] इति आलुप्रत्यये निपात्यते, निपातनाच्च
कम्पूर्वादिनितेर्डाऽन्तो ह्रस्वश्च प्रत्ययादे, पुंलिङ्ग ॥३९॥

प्लक्षति-अधो गच्छति प्लक्षः “प्लुष् टाहे” लोप्यशिवमिति वा. “प्लुपे प्लष् च”
[हैमोणादिसू० ५६६] इति स प्रत्ययो धातोश्च प्लष् इत्यादेः । वटति-वेष्टयति 10
मूलैर्वटः, अच् । त्रिलिङ्ग । ‘प्लुङ् गतौ’ प्लवते अशिवमस्मादिति प्लवः । गाम्यति
शुङ्गी, “कमि-नमि-” [हैमोणादिसू० १०७] इति डिदुङ्ग, गौरादित्वाद् ङीः ।
शोभन पार्श्वमस्य सुपार्श्वः । चारु-मनोहर दर्शनमस्य चारुदर्शनः । कं पीतयति
कपीतनः, “ङ्गुक् गतौ” कपीन् एति वा, पृषोदरादित्वात् । कं पीतयति कपीतः,
अच् । कपीतनशब्दसम्बन्धिककारस्य पृषोदरादित्वाल्लोपे पीतनः, पीतयति वा पीतनः । 15
प्लवने वातेन प्लवकः । आह च —

प्लक्ष कपीतनः शुङ्गी सुपार्श्वश्चारुदर्शनः ।

प्लवको गर्दभाण्डश्च कमण्डलुर्वटः प्लवः ॥

[] इति ।

अमरोऽपि —

20

गर्दभाण्डे कन्दराल-कपीतन-मुपार्श्वका ।

[का०२ वग ४ श्लो०४३] इति ।

गर्दभाण्डनामानि । लोके तु ‘पीपरी’ इति प्रसिद्धिः ॥४०॥

पेर्कट्यां पेर्कटी प्लक्षः सतीदो लक्षणो जटी ।

“पृचैप् सम्पर्के” पृच्यते पेर्कटी, “कपट-कीकटादयः” [हैमोणादिसू० 25
१४४] इत्येते निपात्यते, गौरादित्वाद् ङीः । यत् शाश्वतः—

१ कपटी पेर्कटी प्लक्षः सतीदो लक्षणे नटी नि०॥

विज्ञेया पर्कटी प्लक्षः प्लक्षः पिप्पलपादपः ।

[] इति ।

तस्याम् । पर्कटाख्यं फलमस्यस्य पर्कटी. टनन्तोऽयम् । यद् वाचस्पतिः-

“फलं त्वेतस्य पर्कटम्” [] इति ।

प्लक्षशब्दस्य साधना अत्र पूर्ववत् । सर्ता दयते पालयति सतीदः । लक्ष-
यति लक्षणः । जटा सन्त्यस्य जटी. गिम्वादित्वादिन् ।

वटे वैश्रवणावासो न्यग्रोधो बहुपाद ध्रुवः ॥ ४१ ॥

स्कन्धजन्मा रक्तफलः क्षीरी शुङ्गी वनस्पतिः ।

वटति-वेष्टयति मूलैर्वटः, तत्र । वैश्रवणस्य-धनदस्य आवासो वैश्रवणावासः ।

10 न्यग्रो रोहति न्यग्रोधः, “वीरुन्यग्रोधौ” [सिद्ध० ४.१ १२१] इति धत्वे साधुः,
न्यक्-तिर्यग्मार्गं मूलै रुणद्धि वा । बहव पादाः मूलान्यस्य बहुपाद, “सुसङ्ख्यात्”
[सिद्ध० ७.३.१५०] इति पाद्वावः । “ध्रुव् गति-स्थैर्ययो” ध्रुवति ध्रुवः. “तुदादि-
विधि-” [हैमोणादिसू० ५] इति क्तिन् प्रत्ययः ॥ ४१ ॥

स्कन्धात्-प्रकाण्डाद् जन्माऽस्य स्कन्धजन्मा । रक्तानि फलान्यस्य रक्तफलः ।

15 क्षीरमस्यस्य क्षीरी । शुङ्गीशब्दस्य साधना प्राग्वत् । वनस्य पति वनस्पतिः, वर्चस्कादि-
त्वात् साधुः । आह च -

वटो रक्तफलः शुङ्गी न्यग्रोधः स्कन्धजो ध्रुवः ।

क्षीरी वैश्रवणावासो बहुपादो वनस्पतिः ॥

[] इति ।

20 न्यग्रोधनामानि । लोकेऽस्य ‘वडु’ इति प्रसिद्धिः ।

उदुम्बरे जन्तुफलो यज्ञाङ्गो हेमदुग्धकः ॥ ४२ ॥

सदाफलो वसुवृक्षः श्वेतवल्को मशक्यपि ।

“उन्दी (‘उन्दैप्’) क्लृप्ते” उनत्ति उदुम्बरः. ‘तीक्ष्ण-धीवर-’ [हैमोणादिसू०

४४४] इति वरटि निपात्यते, निपातनाद् उन्देर्धातो क्तिदुम् चान्तः, उल्लङ्घितोऽ

25 म्बर इति वा, पृषोदरादित्वाद् उत्त्वम्, तत्र । मशकगर्माणि फलान्यस्य जन्तुफलः ।

अत एव कृमिफल इति पर्यायेणोक्तः । यज्ञ ण्वाङ्गोऽस्य यज्ञाङ्गः । हेमवर्णं दुग्ध-

मस्य हेमदुग्धः, के हेमदुग्धकः ॥ ४२ ॥

सदा फलति सदाफलः । वसोर्वृक्षो वसुवृक्षः । श्वेतो कक्कः—उल्लिख्य इवेत-
बल्कः । मशकाः सन्यस्य मशकी । आह च—

क्षीरवृक्षे हेमदुग्ध उदुम्बर-सदाफलौ ।

अपुष्प-फलसम्बद्धो यज्ञाङ्गः श्वेतबल्कलः ॥

[] इति ।

5

इन्दुरपि जगाद—

उदुम्बरस्तु यज्ञाङ्ग मुचक्षुः श्वेतबल्कल ।

हेमदुग्ध कृमिफल क्षीरवृक्ष सकाञ्चन. ॥

[] इति ।

उदुम्बरनामानि । लोके 'उंबरा' इति प्रसिद्धिः ।

10

काकोदुम्बरिकायां तु फाल्गुनी फल्गुवाटिका ॥ ४३ ॥

फेल्गुराजी फलभारी मलयूर्जघनेफला ।

काकप्रिया उदुम्बरिका काकोदुम्बरिका, तस्याम् । फल्गुनस्येयं फाल्गुनी,
“नस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । फल्गुश्चासौ वाटिका च फल्गुवाटिका ॥ ४३ ॥

फलति फल्गुः, “फलिवन्यमेगु” [हैमोणादिसू० ७५८] इति गुः । अजति 15
आजिः, “पादाच्चात्यजिभ्याम्” [हैमोणादिसू० ६२०] इति णिदि, “पदपादस्याऽऽ-
ज्यति-गोपहने” [सिद्ध० ३.२.९५] इति निर्देगाद् ङीभावाभावः, ङ्याम् आजी । फलानि
बिभर्ति फलभारी, “कर्मणोऽण्” [सिद्ध० ५.३.१४] इत्यण्, गौरादित्वाद् ङीः । “युणि
जुगुप्सायाम्” मलं श्वित्रं यावयते मलयूर्जः, पृषोदरादित्वात् । जघने—बुध्ने फलान्यस्या-
जघनेफला, सप्तम्यलुक् । गते लीलिङ्गा । आह च—

20

काकोदुम्बरिका फल्गुराजी [च] फल्गुवाटिका ।

फाल्गुनी फलभारी च मलयूर्जः श्वित्रमेघजम् ॥

[] इति ।

काकोदुम्बरिकानामानि । लोके 'कालुम्बरी' इति प्रसिद्धिः ।

राजादने तु राजन्या क्षीरिका प्रियदर्शनः ॥ ४४ ॥

25

कपिप्रियो दृढस्कन्धो मधु-रौलफलो नृपः ।

राज्ञाम् अदन्तं मृष्टत्वाद् राजादनम् , पु-क्लीबलिङ्ग , तत्र । राज्ञे हिता राजन्या, "तस्मै हिते " [सिद्ध० ७.१ ३५] इति हितेऽर्थः य । श्रीरमस्त्यस्या श्रीरिका, श्रीरस्वादुत्वात्, "अतोऽनेकस्वरात् " [सिद्ध० ७.२.६] इतीक । प्रियं दर्शन-मस्य प्रियदर्शनः ॥४४॥

- 5 कपे प्रिय कपिप्रियः । दृढ स्कन्ध प्रकाण्डोऽस्य दृढस्कन्धः । ['मधु-
रालफल'] मधुरालाभ्या फलमिति योज्यते, तत मधु-मृष्ट फलमस्य मधुफलः,
रालवर्गं फलमस्य रालफलः । नृपप्रियत्वाद् नृपः । आह च

श्रीरिकोक्ता च राजन्या श्रीरमृद् रूपको नृप ।

राजादनो दृढस्कन्ध कपीष्ट प्रियदर्शन ॥

- 10 [] इति ।

राजादननामानि । लोक तु 'रायणी' इति प्रसिद्धि ।

पियाले तु राजवृक्षो बहुवन्को धनुष्पटः ॥ ४५ ॥

सन्नकद्रुः खरस्कन्धश्चारस्तापमवल्लभः ।

"पां पाने" पीयते पियालः, 'कुलि-पलि-विशि-विडि-मृणि-कुणि-पी-प्री-भ्य कित्'

- 15 हिमोणादिसू० ४७६] इत्यालः प्रत्यय , तत्र । राजा वृक्षो राजवृक्षः । बहवो वन्का
अस्य बहुवल्कः । धनुष इव पट-विस्तारोऽस्य धनुष्पटः ॥४५॥

सन्नकः-भग्नो दृ-स्कन्धोऽस्य सन्नकद्रुः । खर-कठोर-स्कन्धोऽस्य खर-
स्कन्धः । "चर भक्षण च" चर्यते-अवते चरः चर एव चारः, प्रजादित्वादण् । तापसाना
वल्लभः तापसवल्लभः । आह च

- 20 पियालोऽथ खरस्कन्धश्चारो बहुलवन्कल ।

सन्नकद्रुश्चापपटो ललनम्नापसप्रिय ॥

[] इति ।

चापपट इति पययेणोक्त । पियालनामानि । लोके चारु' इति प्रसिद्धि ।

आम्रानके वर्षपाकी कपिचूतः कपिप्रियः ॥ ४६ ॥

- 25 कपीतनः पीतनकस्तनुक्षीरोऽम्लपाटकः ।

शुङ्गी कपिरमाल्यश्च दृष्यफलो बिभीषणः ॥ ४७ ॥

"अम शब्द-भक्त्यो " अमति आम्रानतकः "अम्रानतका-ऽऽम्रानतक-" [हिमोणादि-
सू० ८३] इति निपात्यते आम्रमति कपिचूतत्वादिति वा, तत्र । वर्षण पाकोऽस्यस्य
वर्षपाकी । कपे-चूत आम्र कपिचूतः । कप. प्रिय कपिप्रियः ॥ ४६ ॥

कपीस्तनोति कपीतनः । पीतीक्रियते अनेन पीतयति वा पीतनः, स्वाधिके के पीतनकः । “कपीतनशब्दस्य पीतनोऽपभ्रंशे” इत्येके । तनु—तुच्छं क्षीरमस्य तनुक्षीरः । अम्रं पाटयति अम्रपाटकः । पटधातुभासार्यश्चौरादिक । शाम्यति शुङ्गी, “कमितमि-” [हेमोणादिमू० १०७] इति डिदुङ्ग, गौरादित्वाद डी । यन्महेश्वरः

शुङ्गी बटा-ऽऽघ्रातकयो कर्कट्यामपि विश्रुता ।

|

इति ।

कपिरसेन आढ्य कपिरसाढ्यः । दृष्य फलमस्य दृष्यफलः । भीषि विभीषयते विभीषणः, “नन्वादिभ्योऽन” [सिद्ध० ५. १. ५२] इत्यन । आह च—

आघ्रातक पीतनक कपिचृतोऽम्लपाटक ।

शुङ्गी कपिरसाढ्यश्च तनुक्षीर कपिप्रिय ॥

10

|

इति ।

आघ्रातकनामानि । लोके ‘अम्बाडओ’ इति प्रसिद्धि ॥ ४७ ॥

अर्के विकीरणोऽर्काह्वो जम्भला-ऽऽस्फोट-विष्किराः ।

क्षीरा-ऽर्कपर्णः

अर्क्यते—स्तूयतेऽर्कः । यदाह श्रीधरः

15

“अर्कं सूर्येऽर्कपर्णे च” ।

इति ।

महेश्वरोऽपि—

“अर्काऽर्कपर्णे स्फटिके” ।

इति ।

तत्र । विकिरति पुष्पाणि विकीरणः, पृषोदगदिन्वात् साधु । अर्कः सूर्यस्तस्य आह्ला—नाम अस्य अर्काहः । तेन भास्करः रविर्गिर्यादयोऽयवसेया । जम्भ लाति 31 जम्भलः । “स्फुटत विकसनं” आस्फुटति पुष्पे आस्फोटः, ङिति गुण, अच् (घञ्) प्रत्यय । विकिरति विष्किरः, “वौ विष्किरो वा” [सिद्ध० ४. ४. ९६] इति सङागम । उपलक्षणोऽयम्, तेनान्यत्रापि । ‘क्षीगऽर्कपर्ण’ इति क्षीग-ऽर्कयोः पर्ण इति सम्बन्धने, तेन क्षीगः पर्णोऽस्य क्षीरपर्णः, अर्काभानि पर्णान्यस्य अर्कपर्णः । आह च—

अर्कं सूर्याह्वय पुष्पां विष्किरोऽथ विकीरण ।

35

जम्भल क्षीगर्णं स्यादास्फोटो भास्करो गवि ॥

|

इति ।

पुस्तस्य लोके ‘आकु’ इति प्रसिद्धि । तन्नामानि -

राजाकै त्वलकौ गणरूपकः ॥ ४८ ॥

एकाष्टीलः सदापुष्पी मन्दारश्च प्रतापसः ।

राजा चासौ अर्कश्च राजार्कः, श्रवताऽयम्, तत्र । शुक्लोऽर्क अलकः, पृषो-
दरादित्वात् साधु, अलति-भूषयतीति वा. "निष्क-तुरुष्क" हैमोणादिमू० २६]
, इति के निपात्यते । यत् श्रीधरः

"अलकौ धवलकै स्यात्" । इति ।

गणा-बहवो रूपाण्यस्य गणरूपः, स्वार्थिक के गणरूपकः ॥ ४८ ॥

एकोऽष्टील-मञ्जाऽस्य एकाष्टीलः । मदा पुष्पाणि सन्त्यस्य सदापुष्पी ।

मन्दान् इत्यति मन्दारः, मन्दा आग अस्य वा । प्रताप स्यति प्रतापसः. "षोच
१० अन्नकर्मणि" इत्यस्माद उप्रत्यय । आह च

राजाका वसुकोऽयोऽका मन्दागे गणरूपक ।

एकाष्टील सदापुष्पी मुधा-ऽलक प्रतापस ॥

। इति ।

एतस्य लोके 'आकुमन्दारु' इति प्रसिद्धि । यदमरः

१. अर्काह-वसुका ऽऽस्फोट गणरूप-विकारणा ॥

मन्दारश्चार्कपर्णेऽत्र शुक्लऽलक प्रतापसौ ।

। का० २ वर्ग ४ श्लो० ८०-८१ । इति ।

स्तुष्ट्यां वज्रो महावृक्षोऽमिपत्रः स्नुक् सुधा गुडा ॥४९॥

ममन्तदुग्धा सीदुण्डो गण्डीगे वज्रकण्टकः ।

३१ "ष्णुहौच उद्विगे" स्नुह्याति श्रीग. स्नुहिः, नाभ्युपान्त्य-" हैमोणादिमू०
६०९ । इति किटि स्नुहेति वैद्या नम्याम । वज्र एव वज्रः, भेदकत्वात् । महाश्रासौ
वृक्षश्च महावृक्षः । अमि-खड्गस्तदाभानि पत्राण्यस्य अमिपत्रः । 'स्नुक् प्रस्तवने'
स्नोति श्रीगं स्नुक् स्नुको स्नुक्, 'वागादय' हैमोणादिमू० ८७० । इति किक्प्रत्य-
यान्तो निपात्यते । मुटु दधानि व्यन्ति एना वा सुधा । 'गुड् गव्दे' गवते गूयते
३२ वा गुडा, 'कु-गु-हु-नी' । हैमोणादिमू० १७० । इति किटि इ गुडनि ग्वन्ति वा.
"नाभ्युपान्त्य-" । सिद्ध ० ५१ ५४ । इति क । यच्छाश्रितः—

१ पुष्पो म० नि० । २ ऽऽस्फोटार्क पु १ । ३ वृट्या वक्ता नि० । ४ स्नुक् नि० । ५ संहुण्ड
शण्डेरी चक्रकण्टक नि० ॥

गुडौ गोलेशु-विकृती स्नुही-गुलिकयोर्गुडा ।

[] इति ॥ ४९ ॥

समन्ततो दुग्धमस्याः समन्तदुग्धा, शृषोदगदिच्चात् तकाग्लोपः । “हुड्डु सङ्घाते”
सीति हुण्डते सीहुण्डः, सिंहतुण्डापभ्रंश । यद् मेखला---

“कुलिशतरुः सीहुण्डः” [] इति ।

गुडति गण्डीरः. “जम्बीरा-SSभीर-” [हैमोणादिसू० ४२२] इति ईरे
निपात्यते, गण्डीन् ग्रन्थीन् ईरयति वा । वज्रवद भेदकानि कण्टकान्यस्य वज्रकण्टकः ।
आह च

स्तुक् सुधा च महावृक्षो गुडा निर्विग्रपत्रकः ।

समन्तदुग्धा गण्डीरः सीहुण्डो वज्रकण्टकः ॥

10

[] इति ।

एतस्या लोके ‘थोहरी’ इति प्रसिद्धिः ।

करमर्दे करमेन्दः कराम्लक-सुषेणकौ ॥ ५० ॥

स्थूलपर्कट आविग्नः कृष्णपाकफलोऽपि च ।

कण्ठे मृद्यते करमर्दः, तत्र । कण्ठे मन्दः करमेन्दः । करे अम्ल इव कराम्लः, 15
स्वार्थिके के कराम्लकः । गोभना सेनाऽस्य सुषेणः कपिमुखाभ, “गन्धक” [सिद्ध०
२ ३. २६] इति क्वम्, स्वार्थिके के सुषेणकः ॥ ५० ॥

स्थूलं पर्कटं-फलमस्य स्थूलपर्कटः “ओविजैति भय-चलनयो” उद्विजतेऽस्माद्
आविग्नः, “दिन-नम्र-” [हैमोणादिसू० २६८] इति ने निपात्यते । कृष्णं पाके
फलमस्य कृष्णपाकफलः । आह च---

20

करमर्दकमाविग्नं सुषेणं पाणिमर्दकम् ।

कराम्लं करमेन्दं च कृष्णपाकफलं मतम् ॥

[] इति ।

सर्वेऽप्येते पु-क्लीबलिङ्गाः । करमर्दकनामानि । लोके ‘करमदा’ इति प्रसिद्धिः ।

जम्बीरे जम्बलो जम्भो जम्बीरो दन्तहर्षणः ॥ ५१ ॥ 25

दन्तशोथो वक्त्रशोथी जम्बीरो रोचनोऽपि च ।

“जम्बू अदने” जम्यते जम्बीरः, “जम्बीरा-SSभीर-” [हैमोणादिसू० ४२२] इति
ईरे निपात्यते, तत्र । “जमुङ् गात्रविनामे” जम्भते जम्बलः, “मुरलोरल-” [हैमोणादिसू०

४७४] इत्यले निपात्यते जम्भान्-दन्तान् लात्यम्लच्वाढा । जम्भते जम्भः, अच. [पू-
क्लीबलिङ्ग] “कृ-वृ-पृ-प्रा-मज्जि ” [हैमोणादिमू० ४१८] इति बहुवचनाद्रीं जम्भीरः,
“जम्भेर्माह्नार्थस्थितानि रूपाणि” इति क्षीरवामी । दन्तान् हर्षयति दन्त-
हर्षण. ॥ ५१ ॥

- 9 दन्ता शठा अस्मादिति दन्तशठः । वक्त्रं गोघयत्यवश्य वक्त्रशोधी
“णिन् चाऽऽव्यका-” [सिद्ध० ५ ४ ३६] इति णिन् वक्त्रस्य गोघो वक्त्रशोध
म विधत्ते अस्य वा । गच्छति गम्भीरः ‘जम्बीगऽऽमीग-’ [हैमोणादिमू० ४२२] इतीं
निपात्यते । गेचते रोचनः, “डडितो यन्ननाद्यन्तात्” [सिद्ध० ५ २ ४४] इत्यन ।
आह च—

- 10 जम्भीगे जम्भलो जम्भ प्रोक्तो दन्तशठस्तथा ।
जम्भीगे वक्त्रशोधी च गेचनो दन्तहर्षण ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘जम्बीग’ इति प्रसिद्धि ।

करुणे तु छागलास्यो मल्लिकाकुसुमः प्रियः ॥५२॥

- 1 “कृन् विश्लेषे” कीर्यते करुणः, “कृ कृ-वृ-पृ-टारिभ्य उण ” [हैमोणादिमू० १९६]
इत्युण तत्र । छागलस्याख्या अरय छागलास्यः । मरिकाया इव कुसुमस्य
मल्लिकाकुसुमः । मल्लिकापुष्पोऽपि । प्रीणाति हृदये प्रियः, “नाम्युपान्त्य-”
[सिद्ध० ५ १.५४] इति क । एतस्य लोक ‘करुणा’ इति प्रसिद्धि ॥५२॥

बीजपूरे बीजपूर्णः पूरकः फलपूरकः ।

- 20 सुपूरको मातुलुङ्गः केसराम्लोऽम्लकेसरः ॥५३॥

वराम्लो बीजको लुङ्गो रुचको मध्यकेसरः ।

कुमिद्रो गन्धकुसुमः केसरो ग्रीधुपादपः ॥५४॥

- बीजैः पूर्यते बीजपूरः, तत्र । बीजं पूर्णं बीजपूर्णः । पूरयति पूरकः ।
फलानि पूरयति फलपूरकः । सुतरां पूरयति सुपूरकः । मा तोन्यते मातुलुङ्गः,
2 “माडस्तुलेरुङ्गक च” [हैमोणादिमू० १०६] इति उङ्गक् प्रत्यय । केसरा अम्लाः अस्य
केसराम्लः, केसरधासौ अम्लश्चेति वा । अम्ला केसरा अस्य अम्लकेसरः ॥५३॥
वरश्चासौ अम्लश्च वराम्लः । बीजाः सन्त्यस्य बीजः, अभ्रादित्वादः,
स्वार्थिके के बीजकः । मातुलुङ्गगन्धस्य ग्रीधोदगदित्वाद मातुलुङ्गेतस्य लोपे लुङ्गः ।

रोचयति रुचकः, “ध्रु-धून्दि-रुचि-” [हैमोणादिम् ० २९] इति किटक । मध्ये केसरा
अस्य मध्यकेसरः । कुमीनं हन्ति कृमिघ्नः । गन्धा-गन्धवन्तं कुसुमा अस्य
गन्धकुसुमः । केसराः सन्ध्यस्य केसरी । गीधुन पादपः शीधुपादपः । आह च—

फलपूरो बीजपूरः केसरी बीजपृक्कः ।

बीजकः केसराम्लश्च मातुलङ्गस्तु पृक्कः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘बीजउत्त’ इति प्रसिद्धिः ॥५४॥

मातुलङ्गयां वर्धमाना मधुरा मधुकर्कटी ।

मधुबल्ली पीतपुष्पी देवदूती महाफला ॥५५॥

‘मातुलङ्गयां’ बीजपूरविशेषे । वर्धते फलवर्धमाना । मधु विद्यते अस्या मधुरा, 10
“मन्वादिभ्यो र्” । सिद्धं ० ७ २.२६ । इति र् माद्यनयना वा मधुरा,
“श्वशुर-कुकुन्दुर” [हैमोणादिम् ० ४२६] इत्यं निपात्यते । यन्महेश्वरः—

मधुरा शतपुष्पाया मिश्रया-नागरीमिदो ।

मधुकर्कटिका-मेढा-मधूरी-यष्टिकामु च ॥

[] इति ।

मधुन कर्कटी इव मधुकर्कटी । मधुनो बल्ली मधुबल्ली । पीतानि पुष्पाण्यस्या
पीतपुष्पी, “अमकाण्ड-प्रान्न-अनैकाञ्च पुष्पात्” । सिद्धं ० २ ४ ५६ । इति डी ।
देवानां दूतीव देवदूती । महान्ति फलान्यस्या महाफला । आह च—

बीजपूर्णाऽपरः प्रोक्तो मधुरा मधुकर्कटी ।

मधुबल्ली मधुपूर्णा वर्धमाना महाफला ॥

[] इति ॥५५॥

अम्लीकायां चुक्रिकाऽम्ला शुक्तिका चाम्लिकाऽम्लिका ।

चुक्रिका चित्रा निन्निडीका तिन्निळा गुडपुष्पिका ॥५६॥

अम्लयेव अम्लीका, तस्याम् । चुक्रैव चुक्रिका । “चुक्रन्ते-व्यथन्तेऽस्या
चुक्रिका इति क्षीरशामी । अमति अम्ला, “शा-मा द्या अत्र्यम्यमिभ्यो ल” [हैमो- ३]

१ पुत्तिपुष्पा नि० ॥ २ महाबला नि० ॥ ३ अम्लिकाया नि० ॥ ४ काम्ली विकाम्लिका
नि० ॥ ५ ०डी गुसु० नि० ॥

- णादिस्० ४६२] इति ल अम्भवाद्वा अम्भ्या । शुक्तम्-अम्भविशेष तान्तोऽयम्, स विधतेऽस्याः शुक्तिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७, २, ६] इति क । अम्भैव अम्भिका । अम्भ्या एव अम्भिलका । “चकिं तृप्ति-प्रतीधातयो” चकते अनया चुक्रा, “चकि-रमि-विकसेरुचास्य” [हैमोणादिस्० ३९३] इति र प्रत्ययोऽकारस्य चोकार, १ चुक-अम्भो रस, स विधतेऽस्या वा, अभ्रादिन्वादः । चिञ्चिमायते अम्भवान्मुखं यथाऽसौ चिञ्चा, पृषोदगदित्वात् साधु । “तिम तीम छिम छामच् आर्द्रभावे” तिम्यति तित्तिडीका, “सृणीका-ऽस्तीक-प्रतीक” [हैमोणादिस्० ५०] इतीके निपातनात् तिमेधातोस्तिङ् अन्तो भवति । केचित् पर्वस्य ङ्व नेङ्गन्ति नन्मते तित्तिडीका । तिम्यति तित्तिडा, “विहङ्-कहोङ्-” [हैमोणादिस्० १७२] इति ङङे निपात्यते, 10 ऋफिडादित्वाल्लवे तित्तिन्ना । गुड इव पुष्पाण्यस्या गुडपुष्पिका । आह च -

अम्भ्रीका चुक्रिका चुक्रा साऽम्भ्य शुक्ताऽथ शुक्तिका ।

अम्भिका चाम्भिलका चिञ्चा तित्तिडीका च तित्तिन्ना ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘आबिली’ इति प्रसिद्धि ॥५६॥

15

वृक्षाम्ले स्यादम्लवृक्षस्मित्तिडीको महीरूढः ।

शाकाम्लमम्लशाकं चाम्लपूरो रक्तपूरकः ॥५७॥

वृक्षश्चासौ अम्लश्च वृक्षाम्लः, तत्र । अम्लश्चासौ वृक्षश्च अम्लवृक्षः । तित्तिडीक-शब्दस्य साधना पूर्ववत् । मद्यां रोहति महीरूढः । शाकं च तद् अम्लं च शाकाम्लम् । अम्लं च तत् शाकं च अम्लशाकम् । अम्लस्य पूरो अस्य अम्ल-

20 पूरः । रक्तं पूरयति रक्तपूरकः । आह च

वृक्षाम्लं तित्तिडीकं च शाकाम्लं रक्तपूरकम् ।

अम्लवृक्षोऽम्लशाकं तदम्लपूरो महीरूढ ॥

[] इति ।

वृक्षाम्लनामानि । लोके ‘तित्तिडीक’ इति प्रसिद्धि ॥५७॥

25

अथाम्लवेतसे भीमो भेदनो रक्तपूरकः ।

रुधिरस्रावकश्चुक्रं मांसार्गिर्वातिकप्रियः ॥५८॥

१ अभिधानचिन्तामणौ अमरकोशे च ‘तित्तिडी’ इति दृश्यते ॥

शाखाभ्रालो वेनभ्रालोऽम्लस्तिन्निडीको रसाम्लकः ।

अम्लधासौ वेतसश्च अम्लवेतसः, तत्र । विन्यति अस्मादिति भीमः, 'भियः षोऽन्तश्च वा' [हिमोणादिसू० ३४४] इति किन्म । भेदयति भेदनः । रक्तं पूरयति रक्त-
पूरकः । रुषिं स्रावयति रुधिरस्रावकः । चक्यते-तृष्यतेऽनेन चुक्रम् पुं-स्त्रीबलिङ्गः,
“चकि-रमि-” [हिमोणादिसू० ३९३] इति र, अकारस्य च उकार । मांसस्य अरि
मांसारिः । वातिकानां प्रियो वातिकप्रियः ॥५८॥

शाखा अम्लऽस्य शाखाभ्रालः । वेनसश्चासौ अम्लश्च वेतसाम्लः । अमति अम्लः,
“शा-मा-य्या-शक्यम्यविन्यो ल ” [हिमोणादिसू० ४६२] इति ल । तिन्निडीकशब्दः
प्राग्वत् । रसोऽम्लोऽस्य रसाम्लः, स्वार्थिकं के रसाम्लकः । आह च —

अम्लोऽम्लवेतसो भीमो रसाम्लो विन्वेतसः ।

10

रक्तस्रावो वेतसाम्ल गतवेधी च वेधकः ॥

[

] इति ।

एतस्य लोके 'आम्लवेतम' इति प्रसिद्धिः ।

स शङ्खद्रावको हीनो बालद्रावक उत्तमः ॥५९॥

‘स’ अम्लवेतस शङ्खान् द्रावयति शङ्खद्रावकः हीन । बालं द्रावयति बाल- 15
द्रावकः उत्तमः, कथ्यते इति शेषः ॥५९॥

तावेव तु गतवेधि-सहस्रवेधिनौ क्रमात् ।

‘तु’ पुनरर्थे । ‘तावेव’ शङ्खद्रावक-बालद्रावकावेव शतं-बहून् विध्यत्यवश्यं शत-
वेधी, सहस्रं विध्यत्यवश्यं सहस्रवेधी, उभयत्र “णिन् चाऽऽवश्यका-” [सिद्ध०
५. ४. ३६] इति णिन् । ‘क्रमाद्’ अनुक्रमेण । आह च - 20

सहस्रवेधी चुक्रोऽम्लवेतस गतवेध्यपि ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लोक १४१] इति ।

कपित्थे वानरावासो गन्धपत्रः कृपिप्रियः ॥६०॥

पुष्पफलो दधिफलो दधित्थ-ग्राहि-मन्मथाः ।

अश्लिप्पन्दो दन्तशठो राजाग्नश्चिरपाक्यपि ॥६१॥

25

१ “अम्लवेतसवृक्षनिर्वासोऽम्लवेतसः ।” इति अभिधानचिन्तामणिस्वोपज्ञहस्तौ ॥

२ लोहश्रावक नि० ॥

कपयोऽस्मिन् तिष्ठन्ति कपिन्धः कपिप्रियन्वात्, कपिरिव तिष्ठतीति वा.
पृषोदरादित्वात् साधु, तत्र । वानगणामावाप्तो वानरावासः । गन्धयुक्तानि पत्रा-
ण्यस्य गन्धपत्रः । कर्पीना प्रिय कपिप्रियः ॥६०॥

पुष्पाण्येव फलमस्य पुष्पफलः । दधिबदम्बमधु फलमस्य दधिफलः । दधि
१ तिष्ठति दधित्थः. पृषोदरादित्वात् । गृह्णातीति ग्राही, स्तम्भकारित्वात्, प्रहादित्वाद्
णिन् । मनो मश्नाति मन्मथः. पृषोदरादित्वात् साधु मथति चित्तमिति वा
“क्रमि-मथि-भ्यां चन्मनौ च” [हिमाणादिम्० १२] इत्य प्रत्यय मन् इत्यादेशश्चास्य ।
अग्निं स्पन्दन् अस्मादिति अक्षिस्पन्दः । दन्तेषु गट अगृह्णादिति दन्तशठः । राजा
चासौ आम्रश्च राजाम्रः । चिंगेण पाकोऽस्य चिरपाकी । आह च

10 कपित्थोऽथ दधित्थश्च ग्राही फलसुगन्धिक ।
अक्षिस्पन्दो दन्तिफर्गचिरपाकी कपिप्रिय ॥

|

| इति ।

कपित्थनामानि । लोक तु ‘कउठी’ इति प्रासाद ॥६१॥

अश्मन्तके सूक्ष्मपत्रः पाषाणान्तक इन्द्रकः ।

1) अम्लपत्रस्नाग्पुष्पः कुशली यमलच्छदः ॥६२॥

अनुते अश्मन्तम् ‘सामन्त-हमन्त-’ [हिमाणादिम्० २२२] इत्यन्ते निपात्यते
स्वार्थिके अश्मन्तकम् तत्र । सूक्ष्माण पत्राण्यस्य सूक्ष्मपत्रः । पाषाणमन्त्यति पाषा-
णान्तकः । इन्द्राति इन्द्रः. “मा-वृधि-” [हिमाणादिम्० ३८७] इति २. स्वार्थिके के
इन्द्रकः । अश्मान पत्राण्यस्य अम्लपत्रः । नाम्नाणि रक्तत्वात् पुष्पाण्यस्य ताम्रपुष्पः ।

3) कुशलमस्यस्य कुशली । यमलरूप छदमस्य यमलच्छदः । आह च—

अश्मन्तक इन्द्रकस्तु कुशली चाऽम्लपत्रक ।

म्लपत्रवग् मातृकापण स्पन्तो यमलपत्रक ॥

|

| इति ।

अश्मन्तकनामानि । लोक तु ‘आसय’ इति प्रासाद ॥६२॥

3) नागङ्गे नागरङ्गः स्यात् त्वक्सुगन्धो मुम्बप्रियः ।

पेरावनो योगमारो योषिद्वक्त्राधिवासनः ॥६३॥

१ दृश्यपत्र नि० ॥ २ पत्र कु० नि० ॥ ३ नागङ्गे स्यान्नागरङ्गस्त्वक्सु० नि० ॥

४ योगी नकाधि० नि० ॥

वृणाति नारङ्गः, “स-वृ-नृ-भ्यो णित्” [हैमोणादिसू० ९९] इत्यङ्ग, न आग-
च्छति सहजो रङ्गोऽस्य वा, तत्र । नागस्य-सिन्दूरस्येव रङ्ग-—रागोऽस्य नाग-
रङ्गः । त्वचा सुगन्ध त्वक्सुगन्धः । मुख्यस्य प्रियो मुख्यप्रियः । इरावत्याः—
विद्युत् इवार्थं गृत्त्वाद् ऐरावतः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । योगेन
सागे योगसारः । योषिद्वक्त्रमधिवासयति योषिद्वक्त्राधिवासनः । आह च —

नारङ्गस्त्वक्सुगन्ध स्यान्नागरङ्गो मुग्धप्रिय ।

स चैरावतक प्रोक्तो योषिद्वक्त्राधिवासन ॥

[] इति ।

नारङ्गः मुखवास इति । नारङ्गनामानि । लोक तु ‘नारिगु’ इति प्रसिद्धि ॥६३॥

खदिरं स्याद् रक्तसारः कण्टकी दन्तधावनः ।

10

गायत्री बालपत्रश्च जिह्मशल्यः क्षितिद्रुमः ॥६४॥

“श्वद हिंसाया च” चकागत् स्थैर्यं, श्वदति खदिरः, “मदि-मन्दि-”
[हैमोणादिसू० ४१२] इति ढ्र, तत्र । रक्तसारो सारश्च रक्तसारः । कण्टका
सन्त्यस्य कण्टकी । दन्तस्य धावनो दन्तधावनः । गायते-विप्रान् त्रायतेऽवश्य
गायत्री । बालवत् पत्राण्यस्य बालपत्रः, मूलमपर्णा ह्यसौ । जिह्व-बन्धोऽन्यमस्य ।
जिह्मशल्यः । क्षितौ द्रुमः क्षितिद्रुमः । आह च —

श्वदिरो रक्तसारश्च गायत्री दन्तधावनः ।

कण्टकी बालपत्रश्च जिह्मशल्य क्षितिद्रुमः ॥६४॥

[] इति ।

खदिरनामानि ।

30

सिते तु तत्र कदरः कामुकः कुब्जकण्टकः ।

सोमबल्को नेमिवृक्षः शर्गमसारः पथिद्रुमः ॥६५॥

‘तु’ पुनर्थे । ‘सित’ धवल ‘तत्र’ इति खदिरं कं वृणाति कफप्लन्वात् कदरः ।
कमनशील कामुकः, “शू-कम-” [सिद्ध० ५.२.४०] इत्युक्ता । कुब्जा कण्टका
अस्य कुब्जकण्टकः । सोमस्येव-चन्द्रस्येव वक्त्रमस्य सोमबल्कः, कण्टकिवात् . 31

१ चलपत्रश्च बहुशल्य क्षितिक्षम नि० ॥ २ कामुकः नि० ॥ ३ श्वेतमार नि० ॥

“शुक्रवर्ग वा” इति क्षीरस्वामी । नेमिचासौ वृक्षश्च नेमिवृक्षः । श्याम-
सारोऽस्य श्यामसारः । पथिद्रुमः सप्तम्यलुक् । आह च

खटिः श्वेतसागेऽन्यः सोमवन्क पथिद्रुम ।

श्यामसारो नेमिवृक्ष कामुक कुब्जकण्टक ॥

१ | | इति ।

श्वेतस्वदिग्नामानि ॥६५॥

विट्स्वदिरे त्वरिमेदा गोधास्कन्धोऽरिमेदकः ।

अहिमारोऽरिमः पृत्यरिमेदो सुखशोधनः ॥६६॥

विट्-विष्टा तदन्ध स्वदिग् विट्स्वदिरः पूतिस्वदिराख्यः, तत्र ।

10 अग्नि-दुस्सहो मेद-स्त्रावोऽस्य अग्निमेदः । गोधेव स्कन्धोऽस्य गोधास्कन्धः । अग्निमेद एव अग्निमेदकः स्वार्थिकः क प्रत्ययः । अहीन मार्ग्यानि अहिमारः । अग्निग्वमन्नाति गन्धेन नक्रमिति अग्निः, “क्वाचित्” सिद्ध ० ५ १ १७१ । इति ड । पति-चासौ अग्निमेद-च पत्यग्निमेदः । मुख्य गोधनो मुखगोधनः । आह च-

अग्निमंदोऽग्निमंध-च गोधास्कन्धोऽग्निमदक ।

१) अहिमेदोऽहिमाग्*चाग्निं प्रत्यग्निमेदक ॥

| इति |

एतस्य लोके 'अरंजु' इति प्रसिद्धि ॥६६॥

शाल्मलौ तृलिनी मोचा पिच्छला चिरजीविता ।

कुक्कुटी पूरणी रक्तकुसुमा घृणवल्लभा ॥६७॥

20) कण्टकाढ्या नलफली

“शाङ्गुड श्लाघायाम” रुफिडादिवाद् इत्य लृच्ञे शालन्ते ढैर्यात् शाल्मलिः; “शाल गतौ” ण्यन्त, शालयति वा. ‘मा शाङ्गिभ्यामोर्कुलि मली’ । हैमोणादिम् ० ७०३। इति मलिः प्रत्यय पु स्त्रीलिङ्ग, तस्याम् । तृलम्स्यस्या तृलिनी । मुञ्चति गम् मोच्चा, लिहादिवाद्च । पिञ्छा अस्यस्या पिञ्छिल्ला, “लोम पिञ्छादे शलम्”

35) सिद्ध० ७ २ २८। उता० । चर जिवितमस्याश्चिरजीविता, अत एव स्थिरायुः स्थिरजीविका च । 'कुकि दृकि आदान' कुक्कृतं कुक्कटो "नर्कट-कुक्कट-" हैमो-

णादिम् ० १५५] इत्युटे निपात्यते, कुक्कुटीव वा । पूरयति पूरणी । गतानि कुमुमान्यस्या
रक्तकुमुमा । घुणानां - जन्तुविशेषाणां बल्लभा घुणबल्लभा ॥६७॥

कण्टकैरादद्या कण्टकादद्या । नलवत फलान्यस्या नलफली । आह च—

शान्मली गक्तपुष्पा च कुक्कुटी स्थिगजिविका ।

पिच्छिला तूल्नी मोचा कण्टकादद्या च पूरणी ॥

मोचनीति च [] इति ।

शान्मलिनामानि । लोके तु 'मीवली' इति प्रसिद्धिः ॥

पिच्छा तु तस्य वेष्टकः ।

'तस्य' शान्मले । पिच्छेव पिच्छा, आचामवदङ्गुलिषड्भित्वात्, पीयते वा
पिच्छा. "पी-पूडो ह्रस्वश्च" [हैमोणादिम् ० १२५] इति एक प्रत्ययो दीर्घस्य 10
ह्रस्वश्च । वेष्टकः निर्यास, कथ्यते इति शेष । आह च—

शान्मली वेष्टक पिच्छा निर्यास स च शान्मलः ।

मोचन्नावो मोचगसो मोचनिर्यासकस्तथा ॥

[] इति ।

कुशान्मलौ शान्मलिको रोचनः कूटशान्मलिः ॥६८॥ 15

कुत्सितः शान्मलिः कुशान्मलिः, तत्र । कुत्सितः शान्मलिः शान्मलिकः ।
"शान्मलिप्रकारः शान्मलिकः" इत्यपरे । रोचते रोचनः । कूटः शान्मलिः कूटशा-
ल्मलिः, इह कूटशब्देन कुत्सितत्वं द्योत्यते, दुर्गादेहि परसैन्यदलनार्थं सा क्षिप्यते ।
शान्मलिविशेषोऽयम् ॥६८॥

शिशिपायां महाश्यामा पिच्छिला पाण्डुरच्छदा ।

20

कृष्णसाराऽङ्गारवर्णा

अस्यते शिशिपा, "अंसे अ इच्छात" [हैमोणादिम् ० ३०६] इत्यनेन
"अंम् स्तुतौ च इत्यस्मादप प्रत्ययस्तालव्य शकारोऽन्तादेगोऽकारस्य च इकारो
भवति" तस्याम् । महती चासौ श्यामा च महाश्यामा । पिच्छा विषतेऽस्या
पिच्छिला, "लोमपिच्छादे शेलम्" [सिद्ध ० ७. २ २८] इतील । पाण्डुरगणि 25

छदान्यस्या पाण्डुरच्छदा । कृष्ण सागेऽस्या कृष्णसारा । अङ्गारवर्णा
अङ्गाराकृति । शिंशपानामानि । लोके 'सीसम' इति प्रसिद्धि ।

अगुरेऽन्या तु शिंशपा ॥६९॥

'तु' पुनरर्थे । 'अन्या' अपग शिंशपा न गुरु अगुरुः, पु-ङीबल्लिङ्ग'.

१ उच्यते इति शेष । यन्महेश्वरः —

अगुरु' स्याच्छिंशपाया जोङ्गके लघुनि त्रिपु ।

[] इति ।

नथा च —

शिंशपा तु महाश्यामा कृष्णसार स्मृतोऽगुरु ।

10 [] इति ॥६९॥

कुशिंशपा भस्मगर्भा कपिला भस्मपिङ्गला ।

कुत्सिता शिंशपा कुशिंशपा । भस्म गर्भेऽस्या भस्मगर्भा । कपिला
कपिलवर्णत्वात् । "कबृड् वर्णे" कथ्यते कवते वा कपिला, "स्थण्डिल कपिल" । हैमो
णादिम् ० ४८४ इति माधु । भस्म चासौ पिङ्गला च भस्मपिङ्गला । आह च-

11 कुशिंशपाऽन्या कपिला भस्मगर्भा वमादनी ।

[] इति ।

शिंशपाविशेषोऽयम् ।

बदयां कुवली कोलिः कर्कन्धुः फलिनच्छदा ॥७०॥

राष्ट्रवृद्धिकरी कोली सौवीरी वज्रशल्पिका ।

20 छुदा घोष्टा गोपघोष्टा व्याघ्र-गृध्रनम्बीत्यपि ॥७१॥

"बद स्थैर्ये" बदति बदरी. "ऋच्छि-चटि-" हैमोणादिम् ० ३९७ । इत्यरः. तस्याम
कौति कुवली. "कोवा" । हैमोणादिम् ० ४६९. इति किदल. कौ-भूमौ वल्तीति वा,

१ ° रत्या तु शिंशपा नि० ॥ २ ° शिंशपा नि० ॥ ३ कुर्वाल नि० ॥ ४ केनिलच्छदा
नि० ॥ ५ वज्रशल्पिका नि० ॥ ६ छुदा घोष्टा कुहा घोष्ट नि० ॥

त्रिलिङ्गः । कोलति-संख्यायति कोलिः, “किलि-पिलि-” [हैमोणादिसू० ६०८]
इत्यादिशब्दाद् इ- प्रत्ययः; लीलिङ्गः । कर्कस्य अन्धुरिव कर्कन्धुः, कर्क-लोहितो-
ऽन्धुरिति वा कर्कन्धुः पुंस्त्रीलिङ्गः । फलितं छदमस्या फलितच्छदा ॥७०॥

राष्ट्रस्य वृद्धिकरी राष्ट्रवृद्धिकरी । इकारान्तात् कोलिगन्धाद् ङ्यां कोली ।
सुवीरदेशे भवा सौवीरी, “भवे” [सिद्ध० ६,३ १२३] इत्यणु, “अण-त्रे-ये-” ५
[सिद्ध० २.४ २०] इति ङी । वज्र इव ग्रन्थ-कण्टकमस्या वज्रशस्त्रिका ।
घुणति-वृत्तत्वाद् भ्रमति घुष्टा घोष्टा च, उभावपि “घटा-घाटा-घण्टादयः”
[हैमोणादिसू० १४१] इति ङे निपात्येते । गोपानां घोष्टा गोपघोष्टा ।
‘व्याघ्र-गृध्रनखी’ इति व्याघ्र-गृध्रशब्दाभ्यां परो नखशब्दः सम्बध्यते, तेन
व्याघ्रस्येव नखा अस्या व्याघ्रनखी । एवं गृध्रनखी, कण्टकानां प्राचुर्यात् । 10
यदुवाच चन्द्रः —

बदरी गोपघण्टा च घुष्टा घोष्टा च कोकिला ।

स्निग्धच्छदा कोलफला राष्ट्रवृद्धिकरी तथा ॥

[] इति ।

इन्द्राभ्याह —

15

बदरी स्निग्धपत्रा च राष्ट्रवृद्धिकरी तथा ।

फलं तस्या स्मृतं कोलं कोकिलं फेनिलं कुहम् ॥

लोलं सूक्ष्मफलं तत्तु हेयं कर्कन्धु कण्डुकम् ।

स्वादु कन्दु सिञ्चतिका तच्च कोलफलं मतम् ॥

[] इति ।

20

एतस्या लोके ‘बोरि’ इति प्रसिद्धिः ॥७१॥

शम्यां सक्तफला लक्ष्मीः शिम्बा तुङ्गाऽग्निपादपः ।

अजप्रिया भस्मकाष्ठा शङ्करः शिवकीलिका ॥७२॥

शिबोऽलोमाऽऽयतफला लोम-पामबिनाशिनी ।

मङ्गल्या शुचिपत्रा च

25

गाम्यत्यस्यां सम्यं शमी; “शमयति दोषान्” इति क्षीरभ्वामी, शिवात्वात्, गौरादित्वाद डी, तस्याम् । सक्तवः फलान्यस्या सक्तुफला । लक्ष्मीग्वि लक्ष्मीः; लक्ष्यते वा “लक्ष्मोऽन्तश्च” [हैमोणादिसू० ७१५] इति ई । “शृधूङ् गन्धकुत्सायाम्” शर्षते अनया शिम्बा, “डी-नी-बन्धि-शृधि-” [हैमोणादिसू० ३२५] इति डिदिम्ब । तुङ्गा उच्चैस्तत्त्वात् । अग्नेः पादपोऽग्निपादपः । अजस्य द्वागस्य प्रिया अजमिया । भस्मसमानं काष्ठमस्या भस्मकाष्ठा । अ करोति शङ्करः । शिवस्य कीलिकेव शिवकीलिका ॥७२॥

शिवहेतुत्वात् शिवा; शंसते इव दोषा अनेनेति वा, “ग्रीडापो हृस्वश्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व दीर्घस्य हृस्वश्च । न विद्यन्ते लोमान्यस्या अलोमा, 10 केशहर्तृफलत्वात् । आयतानि फलान्यस्या आयतफला । ‘लोम पामावनाशिनी’ इति लोम-पामगन्दाभ्यां विनाशिनीति योज्यते, लोम्ना विनाशिनी लोमविनाशिनी, पाम्नो विनाशिनी पामविनाशिनी । मङ्गले साधुर्मङ्गल्या, “तत्र माधौ” [सिद्ध० ७११५] इति यः । शुचीनि पत्राण्यस्या, भुचिपत्रा । आह च -

शमी सक्तुफला तुङ्गा केशहर्तृफला शिवा ।

15 [] इति ।

एतस्या लोके ‘खेजडी’ इति प्रसिद्धिः ।

फले तस्यास्तु सङ्गरम् ॥७३॥

‘तस्याः’ शम्या फले सम्यग् गरोऽस्य सङ्गरम् सङ्करणं वा । एतस्य लोके ‘सांगरी’ इति प्रसिद्धिः ॥७३॥

20 इङ्गुण्यां तापसतर्कमार्जारः कटकीलकः ।

बिन्दुकस्तित्तमज्जा च पूतिपुष्प-फलोऽपि च ॥७४॥

“इगु गतौ” इङ्गति इङ्गदी, “इङ्गचर्विभ्यामुद ” [हैमोणादिसू० २४२] इत्युद त्रिलिङ्ग, तस्याम् । तापसानां तस्मात्तापसतरुः, तापसा हि अरण्येऽस्यास्तैल-मुपयुज्यते । मार्ष्टि मार्जारः, “अग्यङ्गि-” [हैमोणादिसू० ४०५] इत्यार । 25 कटमत्यर्थं कीलयति कटकीलकः । बिन्दुप्रतिकृतिर्विन्दुकः, “तस्य तुल्ये कः सज्जा-प्रतिकृत्योः” [सिद्ध० ७.१.१०८] इति क । निक्ता मज्जाऽस्याः तिक्तमज्जा ।

१ उच्चैस्तत्त्वात् पु २ ॥ २ साङ्गर नि० ॥ ३ कटकीलक नि० ॥

‘पूतिपुष्प-फलः’ इति पूतिशब्दात् पुष्प-फलशब्दौ योज्येते, पूतीनि पुष्पाणि फलानि चास्य पूतिपुष्पः पूतिफलः । आह च —

इङ्गुदो भल्लकी वृक्षः कण्टकस्तापसद्रुमः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘हिङ्गोदु’ इति प्रसिद्धिः ॥७४॥

गुग्गुलौ तु पुरो दुर्गो महिषाख्यः पलङ्कषः ।

जटायुः कालनिर्यासो वासवोल्कनामकः ॥७५॥

नक्तञ्चरः शिवधूपः कुम्भोल्खलकं शिवः ।

“गुड् शब्दे” गूयते गुग्गुलुः “गूहलु-गुग्गुलु-” [हैमोणादिसू० ८२४] इति आलुप्रत्ययान्तो निपात्यते, पुंलिङ्ग, तत्र । “पुरन् अये” पुरनि पुरः, “नाम्युपान्त्य-” 10 [सिद्ध० ५१.५४] इति क । ‘पिपर्ति पुर’ इति क्षीरस्वामी, “ऋगुपधा-” [] इति क, “उदोष्टचपूर्वस्थ” [पाणिनि० ७.१.१०२] इति उद् । दुग्धेन गम्यते दुर्गः, “सुग-दुर्गमाधारे” [सिद्ध० ५१.१३२] इति साधुः, उपगन्धत्वात् । महिषस्य आख्या अस्य महिषाख्यः । पलं—मांसं कषति पलङ्कषः, पृषोदरादित्वान्मोऽन्त । जटामेति जटायुः, “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू० १] इत्युण् । कालो 15 निर्यासोऽस्य कालनिर्यासः । वासवोल्कनामकः इति वासवोल्कशब्दान्यां परो नामशब्दः सम्बध्यते, वासवस्य नामास्य वासवनामकः, उल्कस्य नामाऽस्य उल्कनामकः ॥७५॥

अत एव नक्तं चरति नक्तञ्चरः । शिवस्य धूपः शिवधूपः । “कुम्भो-ल्खलाकाराद् वृक्षगुल्माद् निर्यातीति कुम्भोल्खलकम्” इति क्षीरस्वामी, 20 क्रीबलिङ्गोऽयम् ।

यद्भरः—

कुम्भोल्खलकं क्रीबे कौशिको गुग्गुलुः पुरः ।

[का०२ वर्ग ४ श्लोक ३४] इति ।

शेते शिवः, ग्रीडापो ह्रस्वच वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व । आह च— 3;

गुग्गुलुः कालनिर्यासो जटायुः कौशिकः पुरः ।

नक्तञ्चरः शिवो दुर्गा महिषाख्यः पलङ्कषः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'गूगलु' इति प्रसिद्धिः ।

पारिभद्रे निम्बतरुर्मन्दारः पारिजातकः ॥७६॥

पारि-प्रातपाग भद्रमस्य पारिभद्रः, तत्र । निम्बतरुः निम्बोत्थः । मन्बते-
स्तूयते देवैर्मन्दारः, "अग्यङ्गि-" [हैमोणादिसू० ४०५] इत्यार . [मन्दमियतीति वा] ।

५ पारि-निष्ठां प्राप्तं जातमस्य पारिजातकः । यदाहु —

पारिभद्रे निम्बतरुर्मन्दार पारिजातक ।

[अमर० का०२ वर्ग ४ स्त्रो० २६] इति ।

तथा च—

निम्बोत्थः सर्वतोभद्रः प्रभद्र पारिभद्रक ।

10

[] इति ।

पारिभद्रनामानि ॥७६॥

करीरे स्यात् तीक्ष्णसारः शाकपुष्पो मृदुफलः ।

मरुजन्मो गूढपत्रो ग्रन्थिल-क्रकरावपि ॥७७॥

किरति-क्षिपति वायुं करीरः, "कृ-गृ-पृ-पूर्-मञ्जि-" [हैमोणादिसू० ४२८]
15 इति ईरः, करिण ईरयति कण्टकेर्वा, [पुं-स्त्रीबल्लिङ्ग], तत्र । तीक्ष्ण मागेऽस्य
तीक्ष्णसारः । शाकं पुष्पाणामस्य शाकपुष्पः । मृदुनि फलानि अस्य मृदुफलः,
पृषोदगदित्वाद दीर्घः । मरौ जन्माऽस्य मरुजन्मा । गूढानि-गुमानि पत्राण्यस्य
गूढपत्रः । ग्रन्थय सन्त्यस्य ग्रन्थिलः, सिध्मादित्वाल्, ग्रन्थीन् लाति वा ।
'क्र' इति करोति क्रकरः, तीक्ष्णवान् . क्रम्यते वा, "जठर क्रकर-" [हैमोणादिसू०
30 ४०३] इत्यरे निपात्यते । आह च—

करीरं गूढपत्रं च शाकपुष्प मृदुफलम् ।

ग्रन्थिलं तीक्ष्णसारं च क्रकरं तीक्ष्णकण्टकं ॥

[

] इति ।

एतस्य लोके 'कईर' इति प्रसिद्धिः ॥७७॥

35

बिकङ्कते सुबाधुक्षो ग्रन्थिलः स्वादुकण्टकः ।

किङ्कणिः काकपादश्च व्याघ्रपाद गोपकण्टकः ॥७८॥

१ ० न्मा तथा पत्रो नि० ॥ २ 'कयर' पु २ ॥ ३ केकणि नि० ॥ ४ 'पादोपक' नि० ॥

४२८] इति णिदृग् । कर्कं सौत्रो गत्यर्थे, कर्कति कर्कटः, “दिव्यवि” [हैमो-
णादिसू० १४२] इत्यट । आह च -

बिन्व गलाटु गाण्डुल्यो हृद्यगन्धः सदाफलः ।

गैलुष श्रीफल श्रयाह्व कर्कट पूतिमारुत ॥

5 लक्ष्मीफलो गन्धगर्भ सत्यकर्मा वगरुहा ।

वातसागे हर्षाकश्च कण्टकादच सितानन ॥

[] इति ।

बिन्वनामानि । लोके ‘बीली’ इति प्रसिद्धिः ।

हरीतक्यां जया पथ्या हैमवत्यभयाऽमृता ॥ ८० ॥

10 कायस्था पूतना चेतक्यन्यथा श्रेयसी शिवा ।

हरति रोगान् हरीतकी, “हरुहि पिण्डभ्य ईतक” [हैमोणादिसू० ७९]
इतीतक, खील्लिङ्ग ।

हरस्य भु(‘भ)वने जाता हग्निता च स्वभावतः ।

मर्बगेगाश्च हरते तेनाऽऽख्याता हरीतकी ॥

15 [] इति,

तस्याम् । जयति रोगान् जया । पथि साधु पथ्या, हितेत्यर्थः “तत्र
साधौ” [सिद्ध० ७ १ १५] इति य । हिमवत इय हैमवती, “तस्येदम्”
[सिद्ध० ६ ३ १६०] इत्यण् । नास्ति भयमस्या अभया । यदाह -

अम्लभावाज्जयेद वातं पित्तं मधुर-तित्ततः ।

0 कर्कं रूक्ष-कषायत्वात् त्रिदोषघ्नी नतोऽभया ॥

[] इति ।

अत एव नास्ति मृतमस्या अस्या वा अमृता ॥ ८० ॥

काये निष्ठति-निष्फला न भवति कायस्था, “स्था-पा-स्ना-त्र क.” [सिद्ध०
५ १ १४२] इति क । वयःस्येत्येके । पूतं कणेति पूतना, विरचनीत्वात् ।

25 पूतनेत्येके । “चितिण् संवदन” चेतयते द्योत शुद्धे चेतकी, “कीचक-पेचक-”
[हैमोणादिसू० ३३] इत्येके साधु । न व्यथयति अव्यथा । अतिशयेन प्रशस्या
श्रेयसी, “गुणाङ्गाद्वैत्यम्” [सिद्ध० ७ ३ ९] इति इयसौ “प्रशस्यस्य
श्र” [सिद्ध० ७ ४ ३४] इति श्रादेशः । शरते गेगा अनया शिवा, “शीडापो
हृस्वञ्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व दीर्घस्य हृस्वञ्च । आह च -

हरीतक्यभया पथ्या प्रपथ्या पूतनाऽमृता ।
जयाऽन्यथा हैमवती कायस्था चेतकीति च ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'हरड्ड' इति प्रसिद्धिः ।

बिभीतके भूतवासो वासन्तोऽक्षो बहेटकः ॥८१॥

5

संवर्तकः कर्षफलः कल्को हार्यः कलिद्रुमः ।

कर्षो दैन्यो मधुबीजो धर्मद्वेषी बिभेदकः ॥८२॥

बिभेति अस्माद् बिभीतकः. "भियो द्वे च" [हैमोणादिसू० ७८] इति तकक्, त्रिलिङ्ग तत्र । भूताना वासो भूतवासः । वसन्ते भवो वासन्तः, भर्तु-सन्ध्यादेरण्" [सिद्ध० ६.३.८५] इत्यण् । अक्ष्णोति-व्याप्नोति अक्षः, अच्, अश्रुते वा "मा- 10 वा-वधमि-" [हैमोणादिसू० ५६४] इति स । वहीं प्रापणे वहते बहेटः, 'कपट-कीकटादयः" [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपात्यते, स्वार्थिके के बहेटकः ॥८१॥

संवृत्यते अनेन संवर्तः, स्वार्थिके के संवर्तकः । कर्ष इव फलान्यस्य कर्षफलः । अक्षसामान्याद् अक्षकर्षोऽपि बिभीतके पलचतुर्थभागे च वर्तते । "कलि शब्द-संल्यानयोः" कन्यते कल्कः, "भीष्-गलि-" [हैमोणादिसू० २१] इति कः । 15 ह्रियते हार्यः । कल्गश्रयो रुम कलिद्रुमः । कर्षते कृषति वा कर्षः, अक्षसाम्याद्वा । दैन्यहेतुत्वाद् दैन्यः । मधु-मृष्ट बीजस्य मधुबीजः । धर्मस्य द्वेषी धर्मद्वेषी । बिभेति अस्माद् बिभेदकः, 'कीचक-पेचक-" [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपात्यते । आह च—

बिभीतक कर्षफलो वासन्तोऽक्ष कलिद्रुमः ।

20

संवर्तको भूतवास कर्षो हार्यो बिभेदकः ॥

[] इति ।

इन्दु^१च—

अहार्यं बहुवीर्यं च तुमूलं च बिभेदकम् ।

[] इति ।

25

एतस्य लोके बहेडा' इति प्रसिद्धिः ॥८२॥

१ कलिवास कलि° बि० ॥ २ कर्षो शेत्यो मधु° नि० ॥

आमलक्यां जिघा धात्री वयःस्था षड्रसाऽमृता ।

पर्वकीटा निष्यफला माकन्दी श्रीफला च सा ॥८३॥

आ—समन्ताद् मलते—धारयति गुणान् आमलकी, “क्रीचक-येचक-” [हैमोणादि
सू० ३३] इत्यके निपात्यते, त्रिलिङ्गोऽयम्, तस्याम् । शेरते गुणा अस्या शिवा, “ग्रीहापो
५ ह्रस्वश्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व. । दधाति गुणान् धात्री, तृजन्ताद्
डीः । वयःस्था रसायनत्वात् । षड् रसा सन्ति अत्र षड्रसा । नास्ति मृतमस्या
अमृता । पर्वणि कीटा अस्या पर्वकीटा । निष्यं—मङ्गल्य फलमस्यस्या तिष्यफला.
“नित्यमामलके लक्ष्मी” इति । माकन्धा फल माकन्दी. अमेदोपचारात्. “दोरप्रा-
णिनः” [सिद्ध० ६.२.४९] इति मयद् “फलं” [सिद्ध० ६.२.५८] इति
10 तस्य लुप्. हरीतक्यादिन्वात् स्त्रीत्वम्, गौरादित्वाद डी. । श्रीप्रदं फलमस्या श्रीफला ।
आह च—

वयःस्थाऽऽमलकं तिष्यं जातीरसफलं शिवम् ।

धात्रीफलं श्रीफलं च तच्चामृतफलं स्मृतम् ॥

[] इति ।

15 एतस्य लोके ‘आमला’ इति प्रसिद्धिः ॥८३॥

अरणावग्निमन्थः स्यात् तर्कारी वैजयन्तिका ।

जया जयन्ती श्रीपर्णी कणिका गणकारिका ॥८४॥

तेजोमन्थो हविर्मन्थो नादेयी वह्निशोधनः ।

इयतिं बहिरस्मिन् अरणिः, “ऋ-ह-सु-” [हैमोणादिसू० ६३८] इत्यणि,
20 पुं-स्त्रीलिङ्ग. तत्र । अग्निं मथ्नाति दीपनत्वाद् अग्निमन्थः । तर्कमियतिं तर्कारी, केतु
त्वात् । विजयते विजयन्त, तृ-जि-भू-वदि-” [हैमोणादिसू० २२१] इति अन्त,
तस्येयं वैजयन्ती, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण्, “अणजेये-” [सिद्ध०
२.४.२०] इति डीः, स्वार्थिके के वैजयन्तिका । जयतीति जया, अच्, “तृ-जि-
भू-वदि-” [हैमोणादिसू० २२१] इत्यन्ते जयन्ती, टित्वाद डी. । श्री पर्णे यस्या
25 सा श्रीपर्णी, ऋन्वेऽयमित्यन्ये । यद्भरः—

श्रीपर्णमग्निमन्थः स्यात् । [का० २ वर्ग ४ श्लो० ६६] इति ।

कणा सन्त्यस्या कणिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः ।

१ पर्वकाव्या तिष्यं नि० ॥ २ °न्ती नादेयी श्रीपर्णी कणिका° नि० ॥

गणकं—समूहमियति गणकारी, स्वार्थिके के गणकारिका; “गणं-तर्कं करोति वा” इत्यन्ये ॥८४॥

तेजो मथ्नाति तेजोमन्थः । हविर्मथ्नाति हविर्मन्थः । नषां भवा नादेयी, ‘नषादेरेयण’ [सिद्ध ० ६.३.२] इत्येयण । वह्निं शोधयति वह्निशोधनः, दीपनत्वात् ।

लिङ्गसाङ्ख्याद् ‘जया’ इत्यर्द्धेन जयन्तं श्रीपर्णम्’ इति चार्द्धेन जयपर्णमाहुः, १ तन्त, वनौषधिवर्गे तस्याऽनादृतत्वात् । आह च इन्दुः—

अग्निमन्थोऽग्निमथनस्तर्करिणिको जयः ।

अरणि कणिका सैव तपनो वैजयन्तिक ॥

[] इति ।

चन्द्रनन्दनस्वाह—

अग्निमन्थोऽग्निमथनस्तर्कारी वैजयन्तिका ।

वह्निमन्थोऽरणि केतुर्जयः पावकमन्थन ॥

तर्कार्या वैजयन्ती च वह्निनिर्मथनी जया ।

अरणिका जयन्ती च विजया च जयावहा ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘अरणी’ इति प्रसिद्धिः ।

अँरलौ दुण्डुको दीर्घवृन्तो नटः कुटन्नटः ॥८५॥

स्योनाकः शोनको जम्बूः शुक्रनाशः कटम्बरः ।

मयूरजङ्घः कटबङ्गः सन्लकः प्रियजीवकः ॥८६॥

मण्डूकपर्णः पञ्चोर्णो गोपवृक्षो मुनिद्रुमः ।

20

‘ऋक् गतौ’ इयति अरलुः, ‘गूहल्ल-गुगुलु-’ [हैमोणादिसू० ८२४] इति आलु-प्रत्यये निपात्यते, तत्र । दुण्डुभि—शिम्बिभि कायति दुण्डुकः, “क्वचित्” [सिद्ध ० ५. १. १७१.] इति ड । दीर्घं वृन्तमस्य दीर्घवृन्तः । नटति—वृत्त्यति वातेन नटः, अच् । कुटन्—वक्रीभवन् नटति—स्पन्दते कुटन्नटः ॥८५॥

स्योने—मुखम् अकति स्योनाकः । “शुं गतौ” शवति शोनकः, “क्वीचक- 23 पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यकान्तो निपात्यते । गौडाः “शोणकम्” आहुः,

१ केतुर्जय पु २ ॥ २ अरलौ दुन्दको दीर्घवृन्तश्चाथ कुट^५ नि० ॥ ३ स्योनाकः शोषणो जम्बु शुक्रनाशः नि० ॥

“गोणू वर्णे” इत्यस्माद णक । जायतेऽस्या जम्बूः ‘कमि-जनिभ्यां बृ.’ [हैमोणा-
दिसू० ८४७] इति जम्बूः, स्त्रीलिङ्ग । शुक्रस्य नाशोऽस्मात् शुक्रनाशः । कटं विभर्ति
कटम्बरः, “भृ-वृ-जि-” [सिद्ध० ५ १ ११२] इत्यादिना खः । मयूरस्य जङ्घेव जङ्घाऽस्य
मयूरजङ्घः । कट्टन्यङ्गान्यस्य गैश्यात कट्टवङ्गः । सल्लि सौत्रो गत्यर्थः, सल्लति
5 सल्लकः, “टृ-कृ-नृ-” [हैमोणादिसू० २७] इत्यकः । प्रियो जीवोऽस्य प्रियजीवः,
स्वार्थिके के प्रियजीवकः ॥८६॥

मण्डूक इव पर्णान्यस्य मण्डूकपर्णः । पत्रेषु ऊर्णाऽस्य पत्रोर्णः । गोपानां
वृक्षो गोपवृक्षः । मुनीनां दुमः मुनिद्रुमः । आह च -

स्थोनाकः शुक्रनाशश्च कट्टवङ्गोऽथ कटम्बरः ।
10 मयूरजङ्घोऽग्लुकः प्रियजीवः कुटन्तः ॥
स प्रोक्तः पृथुगिम्बिश्च टुण्डुको दीर्घवृन्तकः ।
भालूकः सल्लकः फल्गुवृन्तको जम्बुको नटः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘अग्ल’ इति प्रसिद्धिः । एतद्देशस्य ‘टीट्र’ इति प्रसिद्धिः ।

15 शिश्रौ शोभाञ्जनस्तीक्ष्णगर्भो मूलकपल्लवः ॥८७॥
विद्वेध्यरातिकोऽक्षीवो मुखभञ्जः सुभञ्जनः ।
दंशोऽक्षीवः सुभङ्गी च मोचको मधुगृञ्जनः ॥८८॥

“शिगट् निशातने” णिनोति तैत्तिर्यात् शिश्रुः, ‘शिग्रु-गेरु-नमेर्वादिभ्यः’
[हैमोणादिसू० ८११] इति रुप्रत्यये निपात्यते, पुं-स्त्रीलिङ्ग, तत्र । शोभाभनक्ति शोभा-
20 ङजनः, सुपुं भनक्ति मुखमिति वा, पृषोदगदित्वात् । तीक्ष्णो गर्भाऽस्य तीक्ष्णगर्भः ।
मूलक इव पल्लवा अस्य मूलकपल्लवः ॥८७॥

विद्वेधेगतिर्विद्वेध्यगतिः स्वार्थिके के विद्वेध्यगतिकः । “ष्टिबू श्विबू निगसने”
न क्षीवन्ते अनेन अदृष्यत्वाद अक्षीवः । मुखं भनक्ति मुखभञ्जनः । शोभनं भञ्जन-
मस्य सुभञ्जनः । दञ्जति दंशः, अच । “श्रीवृङ् मदे” न क्षीवते अक्षीवः । शोभनो
25 भङ्गोऽस्त्यस्य सुभङ्गी । मुञ्चति गन्धं मोचकः, णक प्रत्ययः । मधुप्रधानो
गृञ्जनो मधुगृञ्जनः । आहुश्च -

१^० गन्धो मृ^० नि० ॥ २ विद्वेध्यगतिः काश्रीवा मुख^० नि० ॥ ३ दंशोऽक्षीवः सुरङ्गी च नि० ॥

शिग्रु स्याच्छ्वेतमग्निं मुग्धमञ्जोऽतितीक्ष्णकः ।
ओभाञ्जनस्तीक्ष्णगन्ध सुतीक्ष्णो ध(' घ)नपल्लवः ॥

शिग्रुर्हरितशाकोऽन्यो मतो मूलकपल्लव ।
घनच्छदस्तीक्ष्णगन्ध] सुभङ्गी दशनक्षम ॥

तृतीयो मधुशिग्रुः स्यात् [] इति ।

5

शिग्रुनामानि । लोके 'शिग्रू' इति प्रसिद्धि ॥८८॥

श्वेतेऽत्र श्वेतमरिचः

'अत्र' श्वेतं शिग्रौ श्वेतं मरिचमस्य श्वेतमरिचः ।

रक्ते तु मधुशिग्रुकः ।

'तु' पुनरर्थे । रक्ते शिग्रौ मधुप्रधान शिग्रु मधुशिग्रु, स्वार्थिके के मधु- 10
शिग्रुकः ।

तिनिशो चित्रकृद् नेमिर्वज्रुलो रथसाधकः ॥८९॥

दीर्घवृक्षश्चक्रकारो रथनामाऽतिमुक्तकः ।

अश्मगर्भः सर्वसारः क्रमसन्धारणोऽपि च ॥९०॥

ननोति रथादीन् तिनिशः, "तिनिश-" [हैमोणादिसू० ५३७] इति इणे निपात्यते. 15
"अतिक्रान्तो निशा. तिनिशः. चित्रकालिकात्" इति क्षीरस्वामी, तत्र । चित्रं कगेति
चित्रकृद्, लघुत्वेऽपि दाढर्च दैर्घ्याभ्यामाश्चर्यकारि । नीयते नेमिः, "नी-सा-वृ-यु-गृ-
बलि-दलि-भ्यो मि " [हैमोणादिसू० ६८७] इति मि । "रथचक्रान्ते नमति नेमिः" इति
क्षीरस्वामी । वन्यते-अर्धयते वज्रुलः. "कुमुल-तुमुल-निचुल-" [हैमोणादिसू० ४८७]
इत्युले निपात्यते । रथं साधयति रथसाधकः ॥८९॥ 20

दीर्घश्चामौ वृक्षश्च दीर्घवृक्षः । चक्रं कगेति चक्रकारः. कर्मण्यण् । रथस्य
नामाऽस्य रथनामा । अतिमुच्यते स्म अतिमुक्तः, विस्तीर्णत्वात्, [स्वार्थिके के
अतिमुक्तकः] । अश्म गर्भेऽस्य अश्मगर्भः । सर्वश्चासौ सारश्च सर्वसारः । क्रमं
सन्धारयति क्रमसन्धारणः । आह च

१ "अत्र" शिग्रौ श्वेते श्वेतानि मरिचानि फलान्यस्य श्वेतमरिच " इति स्वोपज्ञाभिधान-
चिन्तामणिवृत्तौ ॥ २ तिनिशे रथकृन्नेमिं नि० ॥ ३ ०श्च कवरो नि० ॥

तिनिशस्त्रिकृद् नेमिः स्यन्दनो रथसाधकः ।

तथाऽरण्यो रथद्वुश्चाप्यतिमुक्त

[] इति ।

तिनिगनामानि ॥९०॥

5

पलाशे किंशुकः पर्णः खरपर्णस्त्रिपत्रकः ।

त्रिवृन्तास्यो रक्तपुष्पः क्षीरश्रेष्ठः समिद्धरः ॥९१॥

बीजस्नेहो वातपोषो यज्ञियो ब्रह्मपादपः ।

प्रशस्तानि पलाशानि सन्यस्य पलाशः, अभ्रादित्वाद, पलं-मांसमश्नुते रक्त-

पुष्पत्वादिति वा, तत्र । किञ्चित् शुक्र-नील किंशुकः । पर्णानि सन्यस्य पर्णः.

10 अभ्रादित्वाद । खराणि पर्णान्यस्य खरपर्णः । [त्रीणि पत्राण्यस्य त्रिपत्रकः] । त्रीणि

वृन्तानि आस्थमिवास्येति त्रिवृन्ताभ्यः । रक्तानि पुष्पाण्यस्य रक्तपुष्पः । क्षीरेण

श्रेष्ठः क्षीरश्रेष्ठः । समिधं धरति समिद्धरः ॥९१॥

बीजेषु स्नेहोऽस्य बीजस्नेहः । वात पोषयति वातपोषः, अच । यज्ञमर्हति

यज्ञियः, "यज्ञादिय" [सिद्ध० ६ ४ १७९, इति इय । ब्रह्मण पादपो ब्रह्मपादपः ।

15 आह च —

किंशुको वीतशोकश्च रक्तपुष्पोऽथ याज्ञिकः ।

क्षीरश्रेष्ठः पलाशश्च बीजस्नेहः समिद्धरः ॥

त्रिवृन्तास्यो ब्रह्मवृक्षः खरपर्णस्त्रिपत्रकः ।

[] इति

20

चन्द्रोऽपि—

पलाशः किंशुकः [पर्णः] यज्ञियो रक्तपुष्पकः ।

क्षीरश्रेष्ठो वातपापो ब्रह्मवृक्षः समिद्धरः ॥

[] इति ।

पलाशनामानि ।

25

धवे भारोद्धहो गौरः शंकटाग्न्यो धुरन्धरः ॥९२॥

कुलावो नन्दिनश्चापि सितः कृष्णश्च स द्विधा ।

१ त्रिवृन्तास्यो रक्तपुष्पो बीजस्नेहः, समिद्धरः ॥९१॥ क्षीरश्रेष्ठो वातपोषो यज्ञिको ब्रह्म^० नि० ॥

२ सकटावो धुर^० नि० ॥

धुनोति धवः, अच्, तत्र । भारमुद्धति भारोद्धः । गौरः श्वेतवर्णत्वात्, गूयते वा, “खुर-धुर-” [हैमोणादिमू० ३९६] इति रे निपात्यते । शकटस्य आख्याऽस्य शकटाख्यः । अत एव धुरं धारयति धुरन्धरः, “धारैर्ध्व” [सिद्ध० ५. १. ११३] इति स्व प्रत्ययो धर् इत्ययमादेशश्च ॥९२॥

कुलम्बति कुलावः । नन्दो जानोऽस्येति नन्दिन्तः, तारकादित्वादिनः । ५ श्वेत कालश्चायं ‘द्विधा’ द्विप्रकारः । आह च—

धवो नन्दितरुगौरः शकटाख्यो धुरन्धर ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘धव’ इति प्रसिद्धिः ।

श्रीपण्यां काश्मरी कृष्णवृन्तिका मधुपर्णिका ॥९३॥

10

गम्भारी सर्वतोभद्रा कञ्जला भद्रपर्णिका ।

विहारी कुमुदा ह्रीरा महाकुम्भी च कश्मरी ॥९४॥

नित्यभद्रा महाभद्रा काश्मर्यो मधुमत्यपि ।

श्रीयुक्तानि पर्णान्यस्या श्रीपर्णी, “पाक कर्ण-पर्ण वालान्तात्” [सिद्ध० २. ४. ५५] इति डी. तस्याम । “काश्ट् दीमौ” तालयान्त, काशते काश्मरी, कृष्यति— 15 तनूकरोति वा, “जठर-” [हैमोणादिमू० ४०३] इत्यं निपात्यते । कृष्ण वृन्तमस्या कृष्णवृन्तिका । मधूनि-मृष्टानि पर्णान्यस्या मधुपर्णी, “पाक कर्ण-पर्ण-वालान्तात्” [सिद्ध० २. ४. ५५] इति डी, स्वार्थिके के मधुपर्णिका ॥९३॥

“गमे.—चरत्वाद् भागेऽस्य गम्भारी” इति क्षीरस्वामी । सर्वतोभद्राण्यस्या सर्वतोभद्रा । कञ्जला ज्यामवृन्त-वात् । भद्राणि पर्णान्यस्या भद्रपर्णी, स्वार्थिके के 30 भद्रपर्णिका । विहृत्यवश्यं विहारी, “णिन् चावश्यका-” [सिद्ध० ५. ४. ३६] इति णिन् । कौ पृथिन्यां मोदते कुमुदा. मूलविभुजादित्वात् क । “हिनोति ह्रीरा, “खुर-धुर-” [हैमोणादिमू० ३९६] इति र निपात्यते । महाकुम्भीव महाकुम्भी । कशति-दीप्यते कश्मरी, “जठर-” [हैमोणादिमू० ४०३] इत्यरे निपात्यते ॥९४॥

१ “क-जल विभर्ति ‘हुभृष्ट धारण-गोषणयो’ ‘कर्मण्यण’ [पा० ३ २ १] पृषोदरादित्वाद् गत्वम् । कम्भारी इत्यपि ।” इत्यमरकोशव्याख्यासुधाटीकयाम् ॥ २ कृत्फल नि० ॥ ३ विहारी कुमुदा हारी महा ॥ नि० ॥ ४ ० वा वीरा पु० । पु० २ आदर्शे एतन्पाठानुसारिभ्येव व्याख्या वर्तते । इत्यतः टिप्पणी ६ ॥ ५ मधुपर्णपि नि० ॥ ६ “विशेषेण इत्यति वीरयते वा वीरा अजति-क्षिपति वा “श्लज्यजि” [हैमोणादिमू० ३८८] इति किति रे ‘वो’भावः ।” इति पु० २ आदर्शे व्याख्या ॥

नित्यं भद्रमस्या नित्यभद्रा । महती चासौ भद्रा च महाभद्रा । काशते—
दीप्यते काश्मर्यः; कृदयति-तनूकरोति वा, “शिक्ष्या-ऽऽस्या-ऽऽद्वय-” [हैमोणादिसू०
३६४] इति ये निपात्यन्ते । मधु विद्यते पर्णेष्वस्या मधुमती । आह च—

काश्मर्यं काश्मरी^१ ह्रीं ग कश्मरी मधुपर्ण्यपि ।

श्रीपर्णी सर्वतोभद्रा गम्भारी कृष्णवृत्तिका ॥

। इति ।

श्रीपर्णीनामानि । लोके, ‘सिवनी’ इति प्रसिद्धिः ।

सप्तच्छदे शुक्तिपर्णो^२ गुच्छपुष्पः सुपर्णकः ॥९७॥

स्थूलपर्णो दीर्घवृक्षः शारदो विषमच्छदः ।

मद्गन्धिर्विशालन्वग गजद्विष्ट शाल्मलीदलः ॥९८॥

शिरोरैर्ग देवविटपी सुमनो ग्रहनाशनः ।

सप्त च्छदान्यस्य सप्तच्छदः, तत्र । शुक्त्याकाराणि पर्णान्यस्य शुक्तिपर्णः ।
गुच्छ इव पुष्पाण्यस्य गुच्छपुष्पः । शोभनानि पर्णान्यस्य सुपर्णः, स्वाधिके के
सुपर्णकः ॥९५॥

स्थूलानि पर्णान्यस्य स्थूलपर्णः । दीर्घश्चासौ वृक्षश्च दीर्घवृक्षः । शरदि-
कृतुविशेषे भवा शारदी, “भवे” [मिद्र १ ६ ३ १२३] इत्यण् । यद् महः--

त्रिवृष्टे नवे शुद्धे शारदोऽपि शरद्वत् ।

अन्वी सक्तसंग समपर्णो च शारदी पुन ॥

लाङ्गली ।

इति स्त्रियामाह । अमरस्तु

सप्तपर्णो विशालवृक्ष शारदो विषमच्छदः ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० २३]

इति पुन्याह । विषमाणि च्छदान्यस्य विषमच्छदः । मद्गन्धेव गन्धोऽस्य
मद्गन्धिः, पृषोदगदित्वादित्थम् । विशाला वगस्य विशालन्वग । गज द्वेष्टि गज-

द्विष्ट । शाल्मल्या इव दलान्यस्य शाल्मलीदलः ॥९६॥

१ वीरा पु० ॥ २ २ गन्धपुष्पः सवर्णक नि० ॥ ३ दीर्घवृक्ष शारदो विष^२ नि० ॥ ४

१ रौहेर्विष्टप नि० ॥

गिरो रुजति शिरोरूक् । देवानां विटपी देवविटपी । सुष्टु मन्यते सुमनः,
अब् । ग्रहान् नाशयति ग्रहनाशनः । आह च—

सप्तपर्णं शुक्तिपर्णंश्चतुर्पर्णं सुपर्णकं ।

सप्तच्छदो गुच्छपुष्पस्तथा गाल्मलिपर्णकं ॥

[] इति ।

पुनराहुः—

सप्तपर्णो बृहत्त्वक् च सप्ताहो मुष्कपुष्पकः ।

सप्तच्छदः सप्तपत्रो युग्मपत्रोऽबहुच्छदः ॥

[] इति ।

सप्तपर्णनामानि । लोके तु 'सौतवनउ' इति प्रसिद्धिः ।

10

आरग्वधे कृतमालः कर्णिकारः सुपर्णकः ॥९॥

पीतपुष्पो दीर्घफलः शम्पाकश्चतुरङ्गुलः ।

व्याधिहाऽऽरेवत्तञ्जली प्रग्रहो राजपादपः ॥९८॥

आरोग्यशिम्बिका कर्णी स्वर्णशोफालिकेत्यपि ।

आ—समन्ताद गङ्गति—शङ्कते अस्माद आरग्वधः, “आरगेर्वध” [हैमोणा- 15
दिसू० २५४] इति वध प्रत्यय आरग्वधेति आरग्व—मला तेषां वधोऽत्रेति वा; “आ—
समन्ताद रुजा वधोऽत्र” इति क्षीरस्वामी, तत्र । कृतम्—अतीसारं मलते धारयति
कृतमालः, कृता मालाऽस्येति वा । उत्तम्बित इव सकर्णिकत्वात् कर्णिकामियर्ति
कर्णिकारः । गोभनानि पर्णान्यस्य सुपर्णः, के सुपर्णकः ॥९७॥

पीतानि पुष्पाण्यस्य पीतपुष्पः । दीर्घं फलमस्य दीर्घफलः । शमी—शम्बिमकति 20
शम्पाकः; शाम्पत्यनेनेति वा. “मवाक-श्यामाकः” [हैमोणादिसू० ३७] इत्याके
निपात्यते । चतस्र अङ्गुलयोऽस्य चतुरङ्गुलः, “बहुव्रीहे काष्ठे टः” [सिद्ध० ७.३.
१२५] इति टः समासान्तः । व्याधिं हतवान् व्याधिहा, नान्तः, “किप्” [सिद्ध०
५.१.१४८] इति किप् । आरेक्यां भव आरेवत्तः, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३]
इत्यप् । आरेवन्ते—यान्ति ज्वग अननेनेति वा, “ट-पृ-मृ-ग्री-” [हैमोणादिसू० २०७] 35
इत्यादि बहुवचनादतः । चूला विद्यते अस्य चूली । प्रगृह्यतेऽसौ अनेन वा प्रग्रहः ।
राजा चासौ पादपश्च राजपादपः ॥९८॥

१ “सादृष्टि सप्ताह” इति पु २ टिप्पणी ॥ २ सुपर्णक नि० ॥ ३ शम्पाक० नि० ॥
४ ०त० २५४ प्र० नि० ॥

आरोग्यकारिणिम्बिगस्या आरोग्यशिम्बि, स्वार्थिके के आरोग्यशिम्बिका ।
कर्णावस्य स्तः कर्णी । मुवर्णशेफालिकेव म्वर्णशेफालिका । आह च - -

कर्णिकारो राजवृक्ष प्रपह कृतमालक ।
आरोग्यशम्बी शम्ब्याको व्याघातोपघातक ॥

आरग्वधो दीर्घफलो व्याघातचतुरङ्गुल ।
आरेवतस्तथा कर्णी कर्णवान् स च रेवत ॥

[] इति ।

कृतमालनामानि । लोके तु 'किरमालु' इति प्रसिद्धि ।

बीजके प्रियकः शोरिगौरो बन्धूकपुष्पकः ॥९९॥

कृष्णसर्जो मंदासर्जः कल्याणः पीवरोऽसनः ।

महासालः पीतसालो जीवकः प्रियसालकः ॥१००॥

सुगन्धिनीलनिर्यासस्तिव्यः पुष्प्योऽलकप्रियः ।

10

“वीक् प्रजन-कान्त्यसन-ग्वादनेषु च” वेति वीथ्यते वा बीज “वियो जक्”
[हैमोणादिसू० २२७] इति जक्, “बीजा सन्यस्य वा बीज, स्वार्थिके के
15 बीजकः” इति निघण्टुः । आह च

सज्ञया बीजको ज्ञेयो बीजपुस्तथाऽसन ।

[] इति,

तत्र । काम्यत्वात् प्रियकः; प्रीणाति वा, “क्रीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३]
इत्यकान्तो निपात्यते । शृणाति गीर्यते वा शारिः, “कृ-शृ कुटि-” [हैमोणादिसू०
20 ६१९] इति गिति । गूयते गौरः, “खुर-शुर-” [हैमोणादिसू० ३९६] इति रनिपा-
त्यते । बन्धूकस्येव रक्तानि पुष्पाण्यस्य बन्धूकपुष्प, स्वार्थिके के बन्धूकपुष्पकः ॥९९॥

कृष्णः सर्जोऽस्य कृष्णसर्जः । मदमासृजति मदासर्जः । कल्याणहेतुत्वात्
कल्याणः; “कलि शब्द-संख्यानयो” कन्यते वा “कन्याण-पर्याणादयः” [हैमोणादिसू०
१९३] इति णे निपात्यते । “प्यैङ् वृद्धौ” व्यायतं पीवरः; पीयते रसोऽस्य
25 वा, “तीवर-धीवर-” [हैमोणादिसू० ४४४] इति वरटि निपात्यते । “असूच् क्षेपे”
अस्यति असनः, “खसि-रसि-रुचि-” [हैमोणादिसू० २६९] इति अन, [पुं-क्लीब-

१ शौरि' नि० ॥ २ महामर्ज नि० ॥ ३ महासाल पीतसालो जीवकः प्रियसालकः नि० ॥

लिङ्गः] । महाश्वासौ सालश्च महासालः । पीतवर्णः सालः पतीसालः । जीवयति जीवकः, णकः । प्रियश्वासौ सालश्च प्रियसालः, के प्रियसालकः ॥१००॥

गोमनो गन्धोऽस्य सुगन्धिः, “सु-पुत्पुत्-सुरमेगन्धादिदं गुणे” [सिद्ध० ७. ३.१४४] इति समासान्त इत् । नीलो निर्यासोऽस्य नीलनिर्यासः । त्वेषन्ति पुष्प-
न्ति च कार्याणि अत्र तिष्यः पुष्पः, उभावपि “कुप्य-भिषोध्य-सिध्य-तिष्य-पुष्य-” [सिद्ध० ५.१.३९] इति क्यबन्तौ निपात्येते । अलकानां प्रियः अलकप्रियः । आह च—

बीजकस्त्वसन काम्यः शारिः कृष्णोऽलकप्रियः ।

तिष्यः पुष्पः पीतसालः प्रियकः प्रियसालकः ॥

सुगन्धिर्नीलनिर्यासस्तथा बन्धूकपुष्पकः ।

स स्यात् प्रियकसालश्च महासर्जश्च नामतः ॥

10

[] इति ।

बीजकनामानि । प्तस्य लोके ‘बीअउ’ इति प्रसिद्धिः ।

स तु द्विधा शिखिग्रीवः श्रेष्ठो गोमूत्रकोऽधमः ॥१०१॥

‘स’ बीजको ‘द्विधा’ द्विप्रकारः । शिखिग्रीव इव शिखिग्रीवः ‘श्रेष्ठः’ उत्तमः । गोमूत्रप्रतिकृतिर्गोमूत्रकः, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१.१०८] 15
इति कः अधमः ॥१०१॥

अश्वकर्णे दीर्घपत्रः कषायी मस्यसंवरः ।

सज्जकः सर्जकः शूरः कौशः शालो लतातरुः ॥१०२॥

अश्वस्य कर्ण इव कर्ण—पत्रं यस्य स अश्वकर्णः, तत्र, “उष्ट्रमुखादयः” [सिद्ध० ३.१.२३] इति समासः । दीर्घाणि पत्राण्यस्य दीर्घपत्रः । कषायोऽस्यस्य कषायी । 20
सस्यं—फलं संवृणोति सम्यसंवरः । सज्जति—विसर्पति सज्जकः, णक । सज्जति—विस-
र्पति सर्जकः, णक । “शूरि वीरणि विक्रान्तौ” शूरयते शूरः, अच्. “शुं गतौ”
शब्दति वा, “चि-जि-शु-सि-” [हैमोणादिसू० ३९२] इति रः । “वृक्षयते कौशः”
इति क्षीरस्वामी । शयति शालः, “गामास्या-शक्यम्यमिन्धो लः” [हैमोणादिसू०
४६२] इति लः, तालव्यादिरयम् । “सल गतौ” दन्त्यादि, सल्यते शालः 35
इत्यपि । लता चासौ तरुश्च लतातरुः । यद्मरः—

१ * व्रगन्धक नि० ॥ २ कषाय नि० ॥ ३ कर्ष्यशालो नि० ॥

साळे तु सर्ज-कार्शाऽधकर्णका सस्यसंवर्ग ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ४४] इति ।

अन्योऽप्याह --

सर्जकश्चाधकर्णश्च कषायी दीर्घपत्रक ।

5 सस्यसंवर्गणः शूर सज्जकः गाल उच्यते ॥

[] इति ।

अधकर्णनामानि । लोके तु 'सारु' इति प्रसिद्धिः ॥ १०२ ॥

देवसालः शक्रतरुर्नदीसर्जोऽर्जुनाह्वयः ।

अर्जुनः ककुभः सेव्यः सर्पणो धूर्तपादपः ॥ १०३ ॥

10 देवानां सालो देवसालः । शक्रस्य तरुः शक्रतरुः । अत एव इन्द्रद्रुः ।

नद्याः सर्जो नदीसर्जः । अर्जुनस्य आह्वयोऽस्य अर्जुनाह्वयः । अर्ज्यते "यम्यजि-"

[हैमोणादिसू० २८८] इत्यादिना ने अर्जुनः, शौक्याद्वा । ककुभः सन्त्यस्य

ककुभः, दिग्व्यापकत्वात्, "ककि लौल्ये" ककते वा "ककेरुभः" [हैमोणादिसू० ३३३]

इत्युभः, कं स्कुम्नातीति वा पृषोदरादित्वात् साधु । "कं स्कुम्नातीत्यह्वा व्याख्या"

15 इति क्षीरस्वामी । सेव्यः सेवनीयत्वात् । "सृप्लं गतौ" मर्पति सर्पणः । धूर्त-

स्वासौ पादपश्च धूर्तपादपः । यदमरः-

नदीसर्जो वीगतरुर्निन्द्रुः ककुभोऽर्जुनः ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ४५] इति ।

इन्द्रपुरि—

20 ककुभस्त्वर्जुनः पार्श्वो नदीसर्जो धनञ्जयः ।

आशीर्फलक्षत्रयोगी बीतो वीरान्तकस्तथा ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'अर्जुन' इति प्रसिद्धिः ॥ १०३ ॥

शाके कोलफलो ठारदार्योगी हलीमकः ।

25 गन्धसारः स्थिरसारः स्थिरको ध्रुवको ध्रुवः ॥ १०४ ॥

अभ्रंलिहो महापत्रो बँलेसारो बलप्रदः ।

१ अर्जुने ककुभः सेव्यः सुवर्णो धूर्तपादपः । देवशाकः शक्रतरुर्नदीसर्जोऽर्जुनाभिधः ॥ १०३ ॥ नि० ॥

२ ध्रुवसाधनः नि० ॥ ३ बलसारो नि० ॥

शक्यतेऽनेन शाकः, तत्र । कोलाकारं फलमस्य कोलफलः । द्वारस्य दारु-
 द्वारदारुः । युनत्तीत्येवंगीलो योगी, “युज-मुज-” [सिद्ध० ५.२.५०] इति चिन्त् ।
 “मकुङ् मण्डने” हलिनं मङ्कते इलीमकः, पृषोदरादित्वात् साधुः । गन्वेन सारो
 गन्धसारः । स्थिर सारोऽस्य स्थिरसारः । तिष्ठति स्थिरः, “शुषीषि-” [हैमोणादिसू०
 ४१६] इति किदिरः, स्वार्थिके के स्थिरकः । “ध्रुत् गति-स्वैर्बयोः” ध्रुवस्ति ५
 ध्रुवकः, “ध्रु-ध्रुन्दि-” [हैमोणादिसू० २९] इति किदकः । ध्रुवस्ति ध्रुवः, “तुदादि-
 विषि-” [हैमोणादिसू० ५] इति किदः ॥ १०४ ॥

अत्रं लेढि अभ्रंलिहः, “वहा-ऽभ्रालिहः” [सिद्ध० ५.१.१२३] इति खश् ।
 महान्ति पत्राण्यस्य महापत्रः । बलेसारः अत्र सप्तम्यलोपः । बलं प्रददाति बलप्रदः,
 “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ड । शाकनामानि । 10

धर्मणे तु धनुर्वृक्षो गोत्रपुष्पो रुजासहः ॥१०५॥
 महाबलो महावृक्षो राजाह्वो धन्वनः फलः ।
 स्वादुफलो मृत्युफलः सारवृक्षः सुतेजनः ॥१०६॥

“धृङ् विभंसे” इति बोपदेवः, धरते कफ-पित्तादीन् धर्मणः, “चिकण-
 कुक्कण-” [हैमोणादिसू० १९०] इत्यणे निपात्यते । 15

धर्मणः सर्पभेदेऽपि धर्मणः पादपान्तरे ।

इति विश्वलोचनः । [त्रिस्वरकाण्डः श्लो० ५८] ।

तत्र । धनुराकारो धनुषो वा वृक्षो धनुर्वृक्षः । गोत्रं—भूरक्षकं पुष्पमस्य गोत्र-
 पुष्पः । रुजां सहति रुजासहः ॥१०५॥

महद बलमस्य महाबलः । महाश्वासौ वृक्षश्च महावृक्षः । राज्ञः आह्वा अस्य 20
 राजाह्वः । ‘धन्वनः फलः’ इति धन्वशब्दात् फलमिति सम्बध्यते, तेन धन्वाकारं
 फलमस्य धन्वफलः । धन्वनोऽपि । यदाह—

धन्वनो गोत्रविटपी धर्मणो गोत्रपुष्पकः ।

[] इति ।

स्वादूनि फलान्यस्य स्वादुफलः । मृत्युप्रदं फलमस्य मृत्युफलः । सारश्वासौ वृक्षश्च 25
 सारवृक्षः । “तिजण निगाने” सुतरां तेजयति सुतेजनः । एतस्य लोके ‘धमणउ’
 इति प्रसिद्धिः ॥१०६॥

सिल्हके तु सिद्धवृक्षः

“सिल्ह उच्छे” दन्त्यादिः, सिल्हति सिल्ह, “बहुलम्” [सिद्ध० ५.१.२] इति ह.; सिल्हं जहाति वा, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः, स्वार्थिके के सिल्हकः, तत्र । सिध्यति स्म सिद्धः, स चासौ वृक्षश्च सिद्धवृक्षः ; सिद्धानां वृक्षो वा । आह च—

सिल्हकः कपिजो धूम्रस्तुरुष्कः पिण्डित कपि ।

[] इति ।

सिल्हकनामानि ।

कोलिपत्रे तु जोरणः ।

10 कोलि—बदरी, तत्पत्राणीव पत्राण्यस्य कोलिपत्रः, तत्र । “जृष् झृष्च् जरसि” जीर्यति जोरणः, “चिकण-कुक्कण-” [हैमोणादिम् ० १९०] इत्यणे निपात्यते ।

महापत्रे स्विङ्कुदी स्याद् विषशङ्कुः पलाशकः ॥१०७॥

महान्ति पत्राण्यस्य महापत्रः, तत्र । “ङु गतौ ” इहति ङङ्कुदी, “ङङ्गच-विन्म्यामुद ” [हैमोणादिम् ० २४२] इत्युद, [त्रिलिङ्ग] । विषस्य शङ्कुखि

15 विषशङ्कुः । “पल गतौ ” पलति पलाश, “पलगश ” [हैमोणादिम् ० ५३३] इत्याशः, स्वार्थिके के पलाशकः ॥१०७॥

सरले तु सिद्धदारुर्नमेरुः खलिपादपः ।

“सु गतौ ” सरति सरलः, “मृदि-कन्दि-” [हैमोणादिम् ० ४६५] इत्यल, तत्र । सिद्धानां दारुः सिद्धदारुः, पु-क्लीबलिङ्ग । नमति नमेरुः, “मयि प्रति 40 दाने ” न मयते वा नमेरुः, “शिम्रु गेरु-नमेर्वादय ” [हैमोणादिम् ० ८११] इति नमेर्नञ्पूर्वस्य मयतेर्वा ण्चान्त, रु प्रत्यय । खलिनां पादप खली चासौ पादपश्चेति वा खलिपादपः । आह च

सरलः पूनिकाष्टं च बीज-पीतदुरुच्छिस्त ।

दीपवृक्षः स्निग्धदारुः प्रोक्तो मारीचपत्रक ॥

35 [] इति ।

एतस्य लोके ‘सरलउ’ इति प्रसिद्धिः ।

देवदारुणि देवाह्वं पवनारिः पलाशिकः ॥१०८॥

पारिभद्रो द्रुक्किलिमं किलिमं देववल्लभः ।

दारु च स्नेहविद्धं च देवेन्द्र-स्वर्गतो द्रुमः ॥१०९॥

पीत-पूति महा-देव-भद्रेन्द्रात् काष्ठ-दारुणी ।

देवानां दारु देवदारु, तत्र । देवानामाह्वा-नामाऽस्य देवाहम् । पवनस्य ऽ
अरिः पवनारिः । पलाशानि-पत्राणि सन्त्यस्य पलाशिकः, “अतोऽनेकस्वरात्”
[सिद्ध० ७. २ ६] इतीकः ॥१०८॥

पारि-निष्ठा प्राप्त भद्रमस्य पारिभद्रः । द्रौ-स्कन्धे किलिमं-निर्यासोऽस्य
द्रुक्किलिमम् । किलिममस्यस्य किलिमम्, अत्रादित्वादः पदैकदेशत्वाद्वा भीम-
वत्. “किल्त् वैत्य क्रीडनयो” किल्यनेन वा “वयिम-स्वचिमादयः” [हैमो- 10
णादिसू० ३५०] इतीमे साधु । उभावपि क्लीबलिङ्गा । देवानां वल्लभो देव-
वल्लभः । देवदार्वैकदेशे दारु, यथा भीमो भीमसेन । स्नेहेन विद्धं स्नेहविद्धम् ।
‘देवेन्द्र-स्वर्गतो द्रुमः’ इति देव-इन्द्र-स्वर्गेभ्य प्रत्येकं द्रुमशब्दः सम्बध्यते, तेन देव-
द्रुमः इन्द्रद्रुमः स्वर्गद्रुमश्च ॥१०९॥

‘पीत पूति-महा देव-भद्रेन्द्रात् काष्ठ-दारुणी’ इति पीतादिभ्यः प्रत्येकं ‘काष्ठ- 1
दारुणी’ इति शब्दौ सम्बध्यते, तेन पीतकाष्ठं, पीतदारु, पूति-उग्रगन्धं काष्ठमस्य
पूतिकाष्ठम्. एव पूतिदारु, महाकाष्ठं महादारु, देवकाष्ठं देवदारु, भद्रकाष्ठं
भद्रदारु, इन्द्रकाष्ठं इन्द्रदारु । सर्वेऽप्येते पुं-क्लीबलिङ्गा । यदाह—

देवदारु स्मृतं दारु मुराहं किलिमं च तत् ।

स्नेहविद्धं महादारु भद्रदर्विन्द्रदारु च ॥

20

देवकाष्ठं भद्रकाष्ठं पूतिकाष्ठं च दारु च ।

मुरदार्विन्द्रवृक्षश्च नथैवामरदारु च ॥

[] इति ।

अमरोऽपि—

शक्रपादप पारिभद्रकः ।

21

भद्रदारु द्रुक्किलिमं पूतिदारु च दारु च ॥

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ५३] इति ।

देवदारुनामानि ।

मधूके मधुशाकः स्यान्माधवो मधुको मधुः ॥११०॥

मध्वच्छीलो मधुष्ठीलो मधुकाष्ठो मधुस्रवः ।

रोध्र कोष-मधु गुडान् पुष्पो गोलफलोऽपि च ॥१११॥

- ५ मदयति मधूकः, “ शम्बूक-शाम्बूक-” [हैमोणादिमू० ६१] इत्युके निपात्यते, तत्र । मधुप्रधानं शाकं मधुशाकः । मा-माधुर्यश्रीं तस्या धवो माधवः, मधुरेव वा, प्रज्ञादित्वादर्ण । मदयति मधूकः, “ कञ्चुकाशुक-” । हैमोणादिमू० ५७] इत्युके निपात्यते, मधुप्रतिवृत्तिर्मधूक इति वा, ‘ तस्य तुल्ये क संज्ञा-प्रतिकृत्यो ” [सिद्ध० ७ १. १०८] इति क. मधुस्रव वा स्वार्थक क । मन्यते मधुः, १० “ मनि-जनिभ्या धतौ च ” । हैमोणादिमू० ७२१] इत्यु. पुंल्लिङ्ग ॥११०॥

- मधु माधुर्यमधीले-गर्भे अस्य मध्वच्छीलः । प्रषोदगदित्वादकारलोपे मधु-
ष्ठीलः, “ प्रिवू त्रिवू निगसन् ” “ प्रिवू-क्लमु-” । सिद्ध० ४ २. ११०] इति दीर्घे, मधु प्रीवति इति वा, “ भिन्ला-ऽच्छमन्ल ” । हैमोणादिमू० ४६४] इति ले निपात्यते । मधुप्रधानं काष्ठो मधुकाष्ठः । मधु स्रवति मधुस्रवः । ‘ रोध्र-कोष
१५ मधु-गुडात् पुष्प ’ इति रोध्र-कोष-मधु-गुडात् इत्यत्र समाहारद्वन्द्वं, रोध्रादिभ्यः पुष्पम् इति पुरो योज्यते, तेन रोध्रपुष्पः, कोषे पुष्पाण्यस्य कोषपुष्पः, मधुपुष्पः, गुडवन्मधुर पुष्पस्य गुडपुष्पः । गोलानि-वर्तुलानि फलान्यस्य गोलफलः । यदाह—

मधूको मधुवृक्षश्च मधुष्ठीलो मधुस्रव ।

गुडपुष्पो रोध्रपुष्पो वनप्रस्थोऽथ माधव ॥

- २० [] इति ।

मधूकनामानि । लाक तु ‘महदउ’ इति प्रमादि ॥ १११ ॥

जलजेऽस्मिन् मधूलः स्याद् वारिजो दीर्घपत्रकः ।

नीरवृक्षो गैरिकाख्यो ह्रस्वपुष्प-फलोऽपि च ॥ ११२ ॥

- अस्मिन् जलजे मधूके मधु लाति मधूलः प्रषोदगदित्वात् माधु । वारिजो जानो
१५ वारिजः । दीर्घाणि पत्राण्यस्य दीर्घपत्र, क दीर्घपत्रकः । नीरस्य वृक्षो नीरवृक्षः ।
गैरिक इत्याख्या अस्य गैरिकाख्यः । ह्रस्वपुष्प फल इति ह्रस्वशब्दात् पुष्प-फले
१ ०६ गिरिजो दीर्घपत्रक । नीरवृक्षो गौरशालो ह्रस्व^० नि० ॥

इति योज्येते, तेन ह्रस्वाणि पुष्पाणि फलानि चास्य ह्रस्वपुष्पः ह्रस्वफलः । आह च —

मधूकोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रकः ।

ह्रस्वपुष्प-फलः स्वादुरैरिकाख्यो मधूलकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'महाडोल' इति प्रसिद्धिः ॥११२॥

तिन्दुके स्फूर्जनस्तुष्टः कालस्कन्धो विरूपकः ।

निःस्यन्दनः कालसारो रावणो नीलसारकः ॥११३॥

तिम्यति आर्द्राभवति तिन्दुकः, "कन्तुकाशुक" [हैमोणादिस् ० ५७] इत्युके निपात्यते, तत्र । "द्वोस्फूर्जा वज्रनिर्घोषे" स्फूर्जति स्फूर्जनः, नन्वादित्वादन । तुष्यति स्म तुष्टः । काल स्कन्धोऽस्य कालस्कन्धः । विरूपयति विरूपकः । नि स्यन्दते 10 निःस्यन्दनः । काल सार—मञ्जाऽस्य कालसारः । गवयति रावणः । नील सार—मञ्जाऽस्य नीलसारः, के नीलसारकः । [आह च—]

तिन्दुको नीलसारश्च कालस्कन्धः शिशूत्सकः ।

स्फूर्जकः स्फूर्जनस्तुष्टः स्यन्दनो रावणो गव ॥

[] इति । 15

तिन्दुकनामानि । लोके 'टीङ्ग' इति प्रसिद्धिः ॥ ११३ ॥

द्वितीये तिन्दुके काकतिन्दुर्मर्कटतिन्दुकः ।

काकेन्दुकः काकपीलुः कुपीलुः कुलकावपि ॥ ११४ ॥

'द्वितीये' भिन्ने तिन्दुके काकवर्णस्तिन्दुः काकतिन्दुः । मर्कटवर्णस्तिन्दुकः मर्कटतिन्दुकः । काकवर्णस्तिन्दुः काकेन्दुः । पृषोदरादिद्वात् साधु, के 20 काकेन्दुकः । एव काकपीलुः । कुत्सित पीलुः कुपीलुः । "लक आत्वादाने" कुत्सितैर्लक्ष्यते कुलकः । कोलति वा, "ध्रु-ध्रुन्दि" [हैमोणादिस् ० २९] इति किदकः । आह च —

तिन्दुकोऽन्यो द्वितीयस्तु स्फूर्जकः काकतिन्दुकः ।

काकेन्दुकश्च विल्यातः कुपीलुः काकपीलुकः ॥

25

[] इति ।

एतस्य लोके 'काकटीङ्ग' इति प्रसिद्धिः ॥ ११४ ॥

रोध्रे लोध्रः

रुणद्धि वृषं रोध्रः, "भी-वृधि-रुधि-" [हैमोणादिमू० ३८७] इति २, तत्र ।
र-ल्योरैक्याद् लोध्रः, प्रतीतोऽयम् ।

५

सिते तत्र शबरेः स्थूलवल्कलः ।

उत्सादनो महारोध्रमनरुः शबरपादपः ॥ ११५ ॥

'तत्र' इति रोध्रे 'सिते' श्वेते शबरानामयं वृक्षः शबरः, "तस्येदम्" [सिद्ध०
६ ३ १६०] इत्यण । स्थूलो वल्कलोऽस्य स्थूलवल्कलः । उत्साधते उत्सादनः,
उत्सादयति वा । महारोधासौ रोध्रश्च महारोध्रः । तगति तरुः, "मृ-मृ-तृ-त्सरि-"
॥ [हैमोणादिमू० ७१६] इत्यु । शबरानां पादपः शबरपादपः । आह च—

रोध्रो लोध्रः शबरकश्चिल्लकस्तिन्वकस्तरः ।

तिरीटः कालहीनश्च चिल्ली शबरपादपः ॥

[] इति ।

श्वेतलोध्रनामानि ॥ ११५ ॥

१५

रक्ते तु पट्टिका निन्वः पट्टी लाक्षाप्रसादनः ।

निरीटो मार्जेनश्चिल्ली कानीनः क्रमुकः शंशः ॥ ११६ ॥

स्थूलपत्रो बृहत्पत्रः

'तु' पुनरर्थः । रक्ते लोध्रे पट्टी एव पट्टिका, स्वाधिकं क । तिलति-स्निह्य-
त्यङ्गमनेन तिल्वः, "प्रहा-ऽऽहा-" [हैमोणादिमू० ५१४] इति वे निपात्यते । पटति
२० पट्टी, "घटा-घाटा-" [हैमोणादिमू० १४१] इति ट निपात्यते, गौरादित्वाद् डीः,
पटोऽस्यास्तीति पट्टी । "पट्टिकारोध्रोऽयम्" इति क्षीरस्वामी । यदमरः—

क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात् पट्टी लाक्षाप्रसादनः ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ४१] इति ।

१ ० रस्तुवल्कल नि० ॥ २ ० धोऽनम्म श० नि० ॥ ३ शिष्ट ॥ ११६ ॥ स्थूल-
वल्कलो वृ० नि० ॥

लाक्षां प्रसादयति लाक्षाप्रसादनः । तिरयति रोगांस्तिरीटः; तरति वा,
 “तृ-कृ-कृपि-” [हैमोणादिसू० १५१] इत्यादिना किदीट । मार्ष्टि-उद्धर्तव्यञ्जम-
 नेन मार्जनः । चिल्लति-वातेन गिशिलीभवति चिल्ली, अच् । कन्याया अप-
 त्यमिव कानीनः, “कन्या-त्रिवेण्या. कानीन-त्रिवर्णं च” [सिद्ध० ६.१.६२] इति
 साधु । यदाह—

रोधस्तिरीटः कानीनस्तिन्वक् सन्ततोद्भवः ।

[] इति ।

कामति क्रमुकः, “क्रमे कृम् च वा” [हैमोणादिसू० ५३] इत्युक् ।
 “अग प्लुतगतौ” अगति शशः ॥११६॥

स्थूलानि पत्राण्यस्य स्थूलपत्रः । बृहन्ति पत्राण्यस्य बृहत्पत्रः । आह च— 10

क्रमुकः पट्टिका रोधो गालवः स्थूलवल्कल ।

जीर्णबुधो बृहत्त्वक्स्तत्र गावर्गपादप ॥

[] इति ।

अन्योऽप्याह—

रोधः गावर्गकः श्वेतत्वगनीसारमेषजम् ।

15

द्वितीयः पट्टिका रोधो बृहत्पत्रस्तिरीटकः ॥

उत्तालकस्तिन्वक्श्च पट्टी लाक्षाप्रसादनः ।

[] इति ।

मुनिलोघनामान्यमुनि ।

कृष्णलोघे तु गालवः ।

20

गालयति-त्वावयत्यक्षि गालवः, “कैव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५१९]
 इत्यवे निपात्यते ।

भूर्जे भूजो बहुपुटो मृदुत्वक्को मृदुच्छदः ॥१७॥

रेखापत्रञ्छत्रपत्रो बहुत्वक्-चर्मिणावपि ।

“भूर्जं मर्जने च” “त्वादे” [सिद्ध० ४.२.१०५] इति ह्रस्वे २;
 शृणाति भूर्जः, “उटजादयः” [हैमोणादिसू० १३४] इति अजे निपात्यते,

१ बहुपुटो मृदुत्वक्को मृदु० नि०॥

“ऊर्जण् बल-प्राणयोः” भुवि ऊर्जयति इति वा, तत्र । भुवि जातो भूजः,
“कचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१ । इति ड । बहूनि पुटान्यस्य बहुपुटः । मृद्वच-
स्त्वचोऽस्य मृदुत्वक्, स्वार्थिके के मृदुत्वक्ः । मृद्वनि छदान्यस्य मृदुच्छदः ॥११७॥

रेखायुक्तानि पत्राण्यस्य रेखापत्रः । छत्राकाराणि पत्राण्यस्य छत्रपत्रः ।

१ बह्वचस्त्वचोऽस्य बहुत्वक् । चर्म-त्वचाऽस्यास्तीति चर्मी, गिरादित्वादिन् । आहुश्च-
मूर्जे भूजो बहुपुटो बहुत्वको मृदुच्छदः ।

[] इति ।

अमरोऽप्याह—

“भूर्जे चर्मि-मृदुत्वचौ” [का० २ वर्ग ४ श्लो० ४६] इति ।

10

भूर्जेनामानि ।

श्लेष्मातके भूतवृक्षः पिच्छिलो द्विजकुस्मितः ॥११८॥

वसन्तकुसुमः शैलुः फलेलुर्लेखशाटकः ।

विषघाती बहुवारः शीत उदालकः सेलुः ॥११९॥

श्लिष्यति कफोऽस्मात् श्लेष्मातकः. “श्लेष्मातका-” [हैमोणादिसू० ८३]

15 इत्यातके निपात्यते, श्लेष्माणमततीति वा, णक प्रत्ययः, तत्र । भूतानां वृक्षो
भूतवृक्षः । पिच्छाऽस्त्यस्य पिच्छिलः, “लोम-पिच्छादेः शैलम्” [सिद्ध० ७. २.
२८] इतील । द्विजानां कुत्सितो द्विजकुत्सितः ॥११८॥

वसन्तस्य कुसुम इव वसन्तकुसुमः । शेरतेऽस्मिन् शैलुः, “शीढो लुः”
[हैमोणादिसू० ८२०] इति लु । “शिलति शिनोति वा रोगान् शैलुः” इति
20 शीरस्वाम्याह । फलति फलेलुः, “गूहल्ल-गुगुल्ल-” [हैमोणादिसू० ८२४] इति
आलुप्रत्यये निपात्यते । लेखं शाटयति लेखशाटकः । विषस्य घाती विषघाती ।
बहु वृणोति श्रोतांसि बहुवारः । शीतवीर्यत्वात् शीतः, श्यायते स्म वा शीतः, क
प्रत्ययः, “श्य ग्रीर्देवमूर्ति-” [सिद्ध० ४.१. ९७] इति ग्रीरादेशः. शेरते अनेन
30 वा, “शी-री-” [हैमोणादिसू० २०१] इति कित् त । उदालयत्यङ्गम् उदालकः,
स्पर्शेन स्फोटकारित्वात् । “सिलत् उञ्छे” दन्त्यादिरयम्, सिलति सेलुः, “मृ-मृ-तृ-
त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यादिबहुवचनाद् । आहेन्दुः—

शेखः श्लेष्मातकः गीतो वसन्तकुसुमस्तथा ।
 उदालकः कन्दुरकः शेखो भूतवृक्षकः ॥
 पिच्छिलः शपितः सेलुस्तथा स द्विजकुत्सितः ।
 लेखगाटो बहुवारः [] इति ।

अन्योऽपि—

श्लेष्मातकः कबुदारुः पिच्छिलो लेखगाटकः ।
 शेखः सेलुर्बहुवारः शपितो द्विजकुत्सितः ॥
 [] इति ।

एतस्य लोके 'गूदी' इति प्रसिद्धिः ॥११९॥

लंकुचे लिङ्कुचो ग्रन्थिमत्फलः

10

“लघी कान्तौ” लभ्यते लङ्कुचः, “लपेरुच कश्च” [हैमोणादिसू० ११९] इति
 उच्यते अन्त्यस्य च कः, “लभ्यते-आस्वाद्यते लङ्कुचः” इति क्षीरस्वामी, तत्र ।
 पृषोदगदित्वादन्त्याक्षरस्य इत्वे लिङ्कुचः । ग्रन्थिमन्ति फलान्यस्य ग्रन्थिमत्फलः ।
 आह च—

लङ्कुचः क्षुद्रपनसो निचुलो ग्रन्थिमत्फलः ।

15

[] इति ।

एतस्य लोके 'वडहर' इति प्रसिद्धिः ।

पनसे डङ्गुः ।

लङ्कुचः क्षुद्रपनसः

“पनी स्तुतौ” पन्यते पनसः, “तप्प्रणि-पन्यली-” [हैमोणादिसू० ५६९] 20
 इत्यस्य, “‘फनस’ इति दुर्गः, तत्र । दध्यते डङ्गुः, पृषोदरादित्वात् । लङ्कुच इति
 प्राग्वत् । क्षुद्राशासौ पनसश्च क्षुद्रपनसः । एतस्य लोके ‘कटहर’ इति प्रसिद्धिः ।

तस्य तु न्युब्जकं फलम् ॥१२०॥

‘तस्य’ पनसस्य फलं “उब्जत् आर्जवे” न्युब्जति न्युब्जम्, अच्, स्वार्थिके
 के न्युब्जकम् ॥१२०॥

25

१ शपितो बहुकुत्सितः पु २ ॥ २ वकुले कण्टकी ग्रन्थिफलाम्बुपनसामहुः । लङ्कुचः क्षुद्रपन-
 सस्तु स्यात् कुब्जकं फलम् ॥१२०॥ मि०॥

आम्ने रसालो माकन्दः कामाङ्गः पिकवान्धवः ।

वनपुष्पोत्सवश्चूतः परपुष्टमदोत्सवः ॥१२१॥

मधुदूतो मधुफलः सुफलो मदिरासम्बः ।

वसन्तपादपः

- १ अम्यते-अभिऽव्यते आम्रः, “चि-जि-शु-सि-मि-तम्यमि” [हैमोणादिमु० ३९२] इति रो दीर्घश्च, तत्र । रसं मलति-दधाति रसालः । “कदुङ् कदुङ् कदुङ् वैऋण्ये” मा कन्दते माकन्दः, अजन्तः । कामस्य अङ्ग कामाङ्गः । पिकागा बान्धव पिकवान्धवः । वने पुष्पैरुत्सवोऽस्माद् वनपुष्पोत्सवः । चोतति रसं चूतः, “वृष् पाने, चूष्यत इति [चूतः]” इति श्रीभोज उवाच, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिमु० २०४] इति ते निपात्यते । परपुष्टस्य मदोत्सवावस्मात् परपुष्टमदोत्सवः ॥ १२१ ॥

मधो-वसन्तस्य द्रुत इव मधुदूतः । मधुनि-मृष्टानि फलान्यस्य मधु-फलः । गोभनानि फलान्यस्य सुफलः । मदिराया सग्वा इव मदिरासम्बः, “राजन्सम्बे” [सिद्ध० ७ ३ १०६] इत्यद् समासान् । वसन्तस्य पादपो वसन्त-पादपः । आह च—

- १५ आम्रश्चूतो रमालश्च स चेष्टो मदिरासम्बः ।

कामाङ्ग सहकारश्च परपुष्टमदोत्सवः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘आबउ’ इति प्रसिद्धिः ।

असौ तु सहकारोऽनिसौग्भः ॥१२२॥

- ३॥ ‘तु’ पुन ‘असौ’ आम्र अतिसौग्भ सहकार्यति-मेलयति त्वी पुंसौ सहकारः, सुरासत्त्वाद्वा, उच्यते इति शेषः ॥ १२२॥

धुद्राम्ने स्यात् कृमिनर्लाक्षावृक्षो जतुद्रुमः ।

सुकोशको घनस्कन्धः कोशाम्बुश्च सुरक्तकः ॥१२३॥

दङ्को नीलकपिस्थोऽन्यो राजपुत्रो नृपान्मजः ।

- २॥ क्षुद्रश्चासौ आम्रश्च धुद्राम्रः, तत्र । कृमीणा तरु कृमितरुः । लाक्षावर्णा वृक्षो लाक्षावृक्षः । एवं जतुद्रुमः । गोभन कोशोऽस्य सुकोशः, कः सुकोशकः ।

घनः स्कन्धोऽस्य घनस्कन्धः । कोशे-मध्येऽम्बु अस्य कोशाम्बुः । मुनरा रक्त-
सुरक्तः, के सुरक्तकः ॥१२३॥

“टकुण् बन्धने” टङ्क्यते टङ्कः, पुं-क्लीबलिङ्गः । यद् गौडः—

जङ्घाया स्त्री पुमान् खड्गकोशे पाषाणदारणे ।

खनित्रे टङ्कणे नीलकपित्थे टङ्कमल्लियाम् ॥

[] इति ।

नीलश्चासौ कपित्थश्च नीलकपित्थः । ‘अन्य’ अपरं राज्ञः पुत्रो राजपुत्रः ।
एवं नृपात्मजः । आह च—

क्षुद्राम्र उक्तकोशश्च लाक्षावृक्षः सुरक्तकः ।

जतुवृक्षो घनस्कन्धः कृमिवृक्षः सुकोशकः ॥

10

राजाम्रातक आम्लातो मन्मथोद्भवस्तथा ।

टङ्को नीलकपित्थोऽन्यो राजपुत्रो नृपात्मजः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘राजाम्र’ इति प्रसिद्धिः ।

जम्बवां महाफला राजजम्बूनीलाम्बुजच्छदा ॥१२४॥ 15

सुगन्धिपत्रा

जायते अस्या जम्बुः, “कर्म-जनिभ्यां ब्” । हैमोणादिसू० ८४७ । इति ब्, स्त्रीलिङ्गं, तस्याम् । महान्ति फलान्यस्या महाफला । राज्ञो जम्बू राजजम्बुः । नीलाम्बुजमिव च्छदान्यस्या नीलाम्बुजच्छदा ॥१२४॥

सुगन्धीनि पत्राण्यस्या सुगन्धिपत्रा । यदाह

20

जम्बू सुरभिपत्रा च राजजम्बूर्महाफला ।

सूक्ष्मपत्रा क्षुद्रजम्बूनदियी भूमिजम्बुका ॥

[] इति ।

“सूक्ष्मपत्राद्याश्चत्वारो नागरद्वार्थाः” इति गौडः । जम्बूनामानि । लोके
‘जांबू’ इति प्रसिद्धिः ।

25

माऽन्या तु काकजम्बूः कुजम्बुका ।
उशीरपत्रा नादेयी वैदेशी काकवल्लभा ॥१२५॥

‘तु’ पुनरर्थः । ‘सा’ जम्बूऽन्या काकस्य जम्बू काकजम्बूः । कुत्सिता जम्बूः कुजम्बूः, स्वार्थिके के कुजम्बुका, “ड्यादीदृत के” [सिद्ध० २. ४ १०४] इति ह्रस्वः । उशीरस्येव पत्राण्यस्या उशीरपत्रा । नादेयी नदीजाता । विदेशे भवा वैदेशी । काकस्य वल्लभा काकवल्लभा । आह च

काकजम्बूर्मेघवर्णा नादेयी विगदोऽल्पकः ।

[

] इति ।

तस्या विशेषोऽयम् ॥१२५॥

10

मदने भ्रमनो राठः शल्यको विषनाशनः ।
करहाटो मरुबकः पिण्डी पिण्डीनकः फलः ॥१२६॥
सूर्यपुत्रः कर्कटको विषगन्धो विषोदरः ।
मस्त्यान्तकफलो राजपुत्रकः कफवर्धनः ॥१२७॥

मदधातुर्हर्ष-नल्पनार्था घटादि । मदयति मदनः, नन्दादित्वादन, नत्र ।

15 “[अन] श्वसक् प्राणनं” श्वसत्यनन श्वसनः, “श्वसि-गमि” [हैमोणादिमृ० २६९] इत्यादिशब्दाद् अन । गति राठः, ‘पटैभिठादयः’ [हैमोणादिसू० १६६] इति ठ निपात्यते । “शल्यमस्यास्ति इति शल्यः” इति श्रीरम्बामी ; “शल गतौ” शलति वा “स्था-छा-मा-” हैमोणादिमृ० ३५७] इति य । स्वार्थिके के शल्यकः । विषं नाशयति विषनाशनः । कर हन्ति दुःस्पर्शत्वात् करहाटः, ‘कपट-कौकटा-दयः’ [हैमोणादिमृ० १४४] इति अटे निपात्यते. ‘हय हयं कान्तौ च’ चका-गद गतौ, कर हयतीति वा कर्मण्यण । अत्रयन्ते अनन विषपुष्पत्वादिति मरुबकः, मा गैति वा, “कौचक पचक” [हैमोणादिमृ० ३४] इत्येके निपात्यते, मरौ बक इव सीदतीति वा । पिण्डमस्यास्ति पिण्डी । पिण्डीमिन प्राप्त पिण्डीतः, के पिण्डीनकः; पिण्डयते वा “ह रुद्रि पिण्डभ्य इतक” [हैमोणादिमृ० ७९] इति “पिण्डुः सहाते” इत्यस्माद् इतक प्रत्यय । फलति फलः ; फलमस्यास्ति वा. अभादित्वाद ॥१२६॥

१ मदने छंदनो राठ नि० ॥ २ ५त्र-कर्कटकौ नि० ॥

सूर्यस्य पुत्रः सूर्यपुत्रः । “कर्क हासे” सौत्रोऽयम्, कर्कति कर्कटः, “दिन्यवि-”
[हैमोणादिसू० १४२] इत्यट्, स्वार्थिके के कर्कटकः । विषस्येव गन्धोऽस्य विष-
गन्धः । विषमुदरेऽस्य विषोदरः । मत्स्यान्तर्क फलमस्य मत्स्यान्तर्कफलः । राज्ञः
पुत्रो राजपुत्रः, के राजपुत्रकः । कर्फ वर्धयति कफवर्धनः । आह च—

मदन शल्यको राठः पिण्डी पिण्डीतक फलः ।

तत्करः करहाटश्च छर्दनो विषपुष्पकः ॥

[

] इति ।

मदननामानि । लोकेऽस्य ‘मयणहल’ इति प्रसिद्धिः ॥१२७॥

कुब्जके कामुकः श्यामसारः फुल्लो निमिद्रुमः ।

“कुब्ज शब्दे” कवते कुब्जः, “कुब् कुब्-कुनौ च” [हैमोणादिसू० १२९] १
इति जक्प्रत्ययो अस्य च कुब् इत्यादेशः । स्वार्थिके के कुब्जकः, तत्र । कमनशीलः
कामुकः, “शू-कम-” [सिद्ध० ५.२४०] इत्युक्त्वा । श्यामः सारः—मज्जाऽस्य
श्यामसारः । फुल्लति—विकसति फुल्लः । नमनीव निमि, “कमि-तमि-स्तम्भेरिच्च
नमेस्तु वा” [हैमोणादिसू० ६१३] इति किदि प्रत्ययोऽकारस्य च इकारः । स चासौ
द्रुमश्च निमिद्रुमः । कुब्जकनामानि । लोके ‘कुब्ज’ इति प्रसिद्धिः । १५

निचुले तु नदीकान्तोऽम्बुजो हिज्जल इज्जलः ॥१२८॥

गन्धपुष्पो गुच्छफलोऽम्बुजातः कच्छपाल्यपि ।

“णिजुंकी शौचे च” चकारात् पोषणे, नेनेति निचुलः, “कुमुल-तुमुल-निचुल-”
[हैमोणादिसू० ४८७] इत्युलं निपात्यते । निचुल्यते अम्बुनेति वा, “नाम्युपात्य-”
[सिद्ध० ५.१.५४] इति क, तत्र । नद्या कान्तो नदीकान्तः । अम्बुनि २०
जातो अम्बुजः । हिनोति हिज्जलः, एति इज्जलः, उभावपि “मुरलोरल-” [हैमो-
णादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते । “हितजलापभंगो हिज्जलः” इति क्षीरस्वामी,
जलवेतसविशेषत्वादस्य ॥१२८॥

गन्धयुक्तं पुष्पमस्य गन्धपुष्पः । गुच्छाकारं फलमस्य गुच्छफलः । अम्बुनि
जायते अम्बुजातः । कच्छं पालयति कच्छपाली । आह च—

इज्जलो हिज्जलो गुच्छफल स्यात् कच्छकेतिका ।

[

] इति ।

एतस्य लोके 'इज्ज' इति प्रसिद्धिः ।

वेतसे विदुलः शीतो नदीकूलप्रियो रथः ॥१२९॥

अभ्रपुष्पः पत्रमाली वानीरो वञ्जुलोऽपि च ।

“वीक् प्रजनादिषु” वैति-अम्भोऽनुवर्तते वेतसः. “तस” [हैमोणा-
दिम्० ५८०] इति तस प्रत्यय “तस्म दस्च् उपक्षये” वितस्यते वा पृषोद-
गदित्वात् साधु, पुं-स्त्रीलिङ्ग तत्र । “विट् अवयवे” विन्दति विदुलः “स्था वङ्कि-”
[हैमोणादिस० ४८६] इत्युलो न लृक् च “टुलण् क्षेपे” विदोऽन्यते वेगेनेति वा,
10 “नाम्बुपान्य-” [सिद्ध० ५१५४] इति क । शीतोऽनुष्णवीर्षेण दाहशमनात् ।
नदीकूलं प्रियमस्य नदीकूलप्रियः । गमन्तेऽस्मिन् रथः. “नी न गमि-” [हैमोणादि
मृ० २२७] इति कित् थ ॥१२९॥

अभ्राणीव पुष्पाण्यस्य अभ्रपुष्पः । पत्राणि मन्त्रे धाम्यनीत्येवगील पत्र-
माली । वनति-भजत्यम्बु वानीरः वन्यते वा, वनि वपि-भ्या “णित् [हैमो
15 णादिसू० ४२१] इति णिद् इग । “वज गतौ” वजति वञ्जुलः. “कुमुल-
तुमुल-” [हैमोणादिम्० ४८७] इत्युलं निपात्यते । आह च --

अथ वेतसे ॥

रथा-ऽभ्रपुष्प-विदुल-शीत-वानीर-वञ्जुला ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० २९-३०] इति ।

30

वेतसनामानि ।

स्यादम्बुवेतसे भीरुर्नादेयी बालभीरुकः ॥१३०॥

विदुलो मञ्जरी नम्रः परिव्याधो निकुञ्जकः ।

‘अम्बुवेतसे’ जलवेतसे बिभेनीत्येवगीलो भीरुः, “मियो रु रुक् लुकम्” [सिद्ध०
५२७६] इति रु । नवां भवा नादेयी, “नवादेग्यण्” [सिद्ध० ६.३.२]
25 इत्येयण् । बाल इव भीरुक बालभीरुकः ॥१३०॥

विदुल इति प्राग्वत् । मञ्जिः सौत्रो ध्वन्यर्थः, मञ्जति मञ्जरी, 'ऋच्छि-चटि-
वटि" [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः । नमनगीलो नम्रः, "स्म्यजस-हिंस-" [सिद्ध० ५.२.
७९] इति रः । परिविध्यते अम्भसा परिध्याधः । नितरां कूयते निकुठजः; "कुवः
कुब्-कुनौ च" [हैमोणादिसू० १२९] इति जक्प्रत्ययः । कुन् इत्यादेशश्च, के
निकुठजकः । आह च—

नादेयो मेघपुष्पोऽन्यस्तोयकामो निकुञ्जकः ।

जलौका संवृतोऽम्भोजो निचुलो जलवेतसः ॥

[] इति ।

जलवेतसोऽयम् । चन्द्रावात्स्वविभागेनाऽऽहुः—

वेतसो विदुलो नम्रो वञ्जुलो दीर्घपत्रकः ।

10

नादेयी गन्धपत्रश्च जलौका संवृतस्तथा ॥

नदीकूलप्रियत्वन्यः सुशीतो मेघपुष्पकः ।

जलजातस्तोयकामो विदुलो जलवेतसः ॥

[] इति ।

निचुलाद्या सर्वेऽप्येते वेतसविशेषा ।

15

वरुणे गन्धवृक्षः स्यात् तिक्तशाकः कुमारकः ॥१३१॥

श्वेतपुष्पः श्वेतफलस्नमालो मारुतापहः ।

श्रीधुवृक्षः श्वेतवृक्षः सेतुरश्मरिकारिपुः ॥१३२॥

"वृश् वरणे" वृणोति वरुणः, कर्णिकावृक्षत्वात्, "ऋ-कृ-वृ-" [हैमोणादिसू०
१९६] इत्यादिना उणः प्रत्ययः । "तृ-कृ-हृ-पृ-भृ-शृ-रु-रुहि-" [हैमोणादिसू० 20
१८७] इत्यादिना अणुप्रत्यये वरणोऽपि, तत्र । गन्धयुक्तो वृक्षो गन्धवृक्षः । तिक्तस
शाकः तिक्तशाकः, शाकमध्ये पाठात् । कुमारप्रतिकृति कुमारकः, "तस्य तुल्ये कः
संज्ञा-प्रतिकृत्यो" [सिद्ध० ५. १ ५४] इति कः, नित्यं तरुणत्वात् । काम्यते
कुमारः, "कमेरत उच्च" [हैमोणादिसू० ४०९] इत्यारः अकारस्य च उकारः,
स्वार्थिके के कुमारक इति वा ॥१३१॥

25

श्वेतानि पुष्पाण्यस्य श्वेतपुष्पः । श्वेतानि फलान्यस्य श्वेतफलः । “तमूच्
काक्षायाम्” ताम्बति तमालः, “रु-कृ-मृ-वृ-तनि-तमि-” [हैमोणादिसू० ४७५]
इत्यालः, [पुं-क्षीबलिङ्गः] । मारुतं-बायुमपहन्ति मारुतापहः । जीधो वृक्षः क्षीधुवृक्षः ।
श्वेतश्चासौ वृक्षश्च श्वेतवृक्षः । सेतुमत्वात् सेतुः, पर्यन्ते श्वाहेतुत्वात् : “किंग्द
५ बन्धने” सिनोति वा सेतुः, “कृ-सि-कमि” [हैमोणादिसू० ७७३] इति तुम् ।
अश्मरिका-मूत्रबन्धने तस्या रिपु अश्मरिकारिपुः, अश्मरीहरत्वात् । आह च—

वरुणः श्वेतपुष्पश्च तिक्तगाकः कुमारकः ।

सेतुदुम शीधुवृक्षस्तमालो मारुतापह ॥

[] इति ।

10 वरुणनामानि । लोकेऽपि ‘वरुणा’ इति प्रसिद्धिः ॥१३२॥

अङ्कोटे स्यात् पीतसारो दीर्घकीलो निकोचकः ।

अङ्कोल्लकस्ताम्रफलो रेचको गन्धपुष्पकः ॥१३३॥

अङ्क्यते-कीलकैर्लक्ष्यते अङ्कोठः, “पष्टैषिटादयः” [हैमोणादिसू० १६६]
इति ठे निपात्यते, तत्र । पीत सार-मञ्जाऽस्य पीतसारः । दीर्घा कीला अस्य
15 दीर्घकीलः । “कुंचच् कौटिन्या-ऽन्वीभावयोः” निकुञ्च्यते अस्मात् कण्टकित्वाद्
निकोचकः, णके पृषोदरादित्वात् साधु । अङ्क्यते कीलकैर्लक्ष्यते अङ्कोल्ल, “पिञ्छो-
ल-कल्लोलः” [हैमोणादिसू० ४९५] इत्योलं निपात्यते, स्वार्थिके के अङ्कोल्लकः ।
प्राकृतेऽपि अङ्कोल्लः । ताम्राणि फलान्यस्य ताम्रफलः । रेचको विरेचकत्वात् ।
गन्धयुक्तानि पुष्पाण्यस्य गन्धपुष्पः, स्वार्थिके के गन्धपुष्पकः । आह च—

30 अङ्कोठोऽङ्कोल्लको रेचो निर्दिष्टो दीर्घकीलकः ।

पीतसारस्ताम्रफलो गन्धपुष्पो निकोचकः ॥

[] इति ।

अङ्कोठनामानि । लोके ‘आंकुल्ल’ इति प्रसिद्धिः ॥१३३॥

अल्लातके वीरतरुवरुकोऽरुक्करो व्रणः ।

25 भौनिको भूतरुद्ध भूरिस्मेहः शोफकरो घनुः ॥१३४॥

अग्निमुखी बहुपत्रो अलली सूर्या-ऽग्निमंजकः ।

“भलि परिभाषण-हिंसा-दानेषु” भल्लते भल्लातकः, “वण्ड-भल्लिभ्यामातकः”
 [हिमोणादिसू० ८२] इत्यातकः । “भल्ल इव अतति-वृणोति भल्लातकः”
 इत्यमरे [का० २ वग ४ श्लोक ४२] त्रिलिङ्गं, तत्र । विशेषेण ईरयति वीरः,
 स चासौ तरुश्च वीरतरुः वीराणां तरुरिति वा, दुःशक्त्वात् । अरुंषि-
 स्फोटैर्वणान् करोति अरुष्कः, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः,
 “सङ्ख्या-ऽहर्दिवा-विभा-निगा-” [सिद्ध० ५.१.१०२] इति टे प्रत्यये अरुष्करः, उभ-
 यत्र “समासेऽसमस्तस्य” [सिद्ध० २.३.१३.] इति क्वम् । “ऋण् गात्रविचूर्णने”
 ऋणयति ऋणः, अच् । भूतैर्निर्वृत्तो भौतिकः, “निर्वृत्ते” [सिद्ध० ६.४.१०५]
 इतीकण् । अत एव भूतेभ्यो गेहति भूतरुट्, किप् । मूरि-प्रचुर स्नेहोऽस्य
 भूरिस्नेहः । शोफं करोति शोफकरः । धनुर्वि धनुः, वक्रत्वात्, धन्यते वा 10
 धनुः, “भृ-भृ-तृ-स्सगि-” [हिमोणादिसू० ७१६] इत्युः ॥१३४॥

अग्निवन्मुखमस्या दाहकत्वाद अग्निमुखी । बहूनि पत्राण्यस्य बहुपत्रः ।
 भल्लीव भल्ली भेदकत्वात् . “भल्लि परिभाषणादौ” अचि प्रत्यये ड्यां च भल्ली ।
 ‘सूर्या-ऽग्नि-संज्ञक’ इति सूर्यसंज्ञः, तापकत्वात् . अग्निसंज्ञः, दाहकत्वात् । एवमन्येऽपि ।
 आह च

15

भल्लातकं स्मृतोऽरुष्को दहनस्तपनोऽग्निकः ।

अरुष्करो वीगतरुर्भल्ली चाग्निमुखी धनुः ॥

[] इति ।

भल्लातकनामानि । लोके ‘भीलामा’ इति प्रसिद्धिः ।

अरिष्टे स्यात् कृष्णबीजो रक्षाबीजोऽर्थसाधनः ॥१३५॥ 20

शुभनामा शीतकेनः केनिलो गर्भपातनः ।

न निष्यते-न हिंस्यते अनेन अरिष्टः रक्षाहेतुः, तत्र । कृष्णानि बीजान्यस्य
 कृष्णबीजः । रक्षाकारि बीजमस्य रक्षाबीजः । अर्थं साधयति अर्थ-
 साधनः ॥१३५॥

शुभस्य नामास्य शुभनामा । शीता. केना. अस्व शीतकेनः । केनाः 25
 सन्त्यस्य केनिलः, “प्रज्ञा-पर्णोदक केनाल्लौ” [सिद्ध० ७.२.२२] इति इलः प्रत्ययः ।
 गर्भं पातयति गर्भपातनः । यदाह चन्द्रः -

१ “वीरवृक्षोऽरुष्कोऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिबु ॥४२॥” इत्यमरे का० २ वग ४ ॥

२ कृष्णवर्णो रक्षबीजो नि० ॥ ३ शीतकेन. नि० ॥

अरिष्टकस्तु मङ्गल्य कृष्णबीजोऽर्थसाधनः ।
रक्षाबीजः शीतफेनः फेनिलो गर्भपातनः ॥

[] इति ।

अरिष्टकनामानि । लोके 'अरीठा' इति प्रसिद्धिः ।

- 5 निम्बे तु सर्वतोभद्रः पारिभद्रः सुतिक्तकः ॥१३६॥
पिचुमन्दो यवनेष्टः शक्रेष्टः शुक्रमालकः ।
अरिष्टो हिङ्गुनिर्यासो नेता नियमनोऽपि च ॥१३७॥

नयति रोगान् उपशमं निम्बः, "डी नी-बन्दि-" [हैमोणादिम् ० ३२५] इति
डिदिम्बः, निम्ब्यते सिन्ध्यते वा. तत्र । सर्वतो भद्रमस्मात् सर्वतोभद्रः । पारि-
10 निष्ठा प्राप्तं भद्रमस्य पारिभद्रः । सुतरां तिक्त मुत्तिक, के सुतिक्तकः ॥ १३६॥

पिचुं-तूलं मन्दयति पिचुमन्दः । "अरोमशचात्, "पिचुमर्दः" इत्येके । "यव-
नानामिष्टो यवनेष्टः" इति सौश्रुतः । शक्रस्य इष्ट शक्रेष्टः । शुक्रमाल्यते-वेष्टयते
शुक्रमालकः । चन्द्रनन्दनस्तु शुक्रमालमाह । एतस्यैकदेशं मालकोऽपि । "गिष
हिंसायां" न गिष्यते अरिष्टः । हिङ्गुगुण्धिर्निर्यासोऽस्य हिङ्गुनिर्यासः ।

- 15 "हिङ्गुनिर्यासशब्दोऽयं निम्बे हिङ्गुगुण्सेऽपि च ।"
इति शाश्वतः । श्लोक० ३७३ । इति ।

नयति रोगानुपशममिति नेता । नियम्यन्ते रोगा अनेन नियमनः,
"करणा-ऽऽधारं" । सिद्ध० ५३ १२९ । द्रव्यन्द । आह च—

- निम्बो नियमनो नेता पिचुमन्दः सुतिक्तकः ।
20 अरिष्ट सर्वतोभद्रः सुभद्रः पारिभद्रकः ॥
[] इति ।

एतस्य लोके 'नीब' इति प्रसिद्धिः ॥१३७॥

१ शुक्रेष्ट नि० ॥ २ "पिचुमन्दः, अरोमकृत्वाद् अपिचमन्त्येनमिति वा "कुमुद-"
[हैमोणादिम् ० २४८] इति निपात्यते" इत्यभिधानचिन्तामणिस्वोपजटीकायाम् ॥ ३ एके अमरादयः ।
तथाहि— "अरिष्ट सर्वतोभद्र-हिङ्गुनिर्यास-मालका । पिचुमर्दश्च निम्बे" [अमर० का० २
वर्ग ४ श्लो० ६२] इति ॥

महानिम्बे निम्बेरकः कामुको विषमुष्टिकः ।

रम्यकः क्षीबको वृक्षाऽक्षिपीलुः केशमुष्टिकः ॥१३८॥

महांश्चासौ निम्बश्च महानिम्बः, तत्र । निम्बवद् गम्यते—आस्वाद्यते निम्ब-
रकः । कमनगीलः कामुकः । विषस्य मुष्टिग्वि विषमुष्टिः, के विषमुष्टिकः । गम-
यति रम्यः, “भन्य-गोय-जन्य-रम्य-” [सिद्ध० ५.१.७] इति साधुः, स्वार्थिके
के रम्यकः । “क्षीवृद् मदे” क्षीवते क्षीबकः । [वृज्यते वृक्षा, “निष्क-तुरुष्क-”
[हैमोणादिमू० २६] इति के निपात्यते] । अक्षिण पीलु अक्षिपीलुः । केशानां
मुष्टिः केशमुष्टिः, के केशमुष्टिकः । आह च—

महानिम्ब. स्मृतोद्रेकः कामुको विषमुष्टिकः ।

केशमुष्टिर्निम्बेरको रम्यकः क्षीब एव च ॥

10

[] इति ।

एतस्य लोके ‘बकायणि’ इति प्रसिद्धिः ॥१३८॥

पीलौ खंसी सहस्राङ्गी शीतः करभवल्लभः ।

गुल्मारिगुडफलैश्च

पीयते माधुर्यात् पीलुः, “पीडः कित्” [हैमोणादिमू० ८२१] इति लु १;
पीडयते इति वा. “केवयु भुण्यु-” [हैमोणादिमू० ७४६] इति उपत्यये निपा-
त्यते, पुंलिङ्ग, तत्र । “खंमूद् प्रमादे” खंसते खंसयते वेत्येवंगील. खंसी,
“अजाते गीले” [सिद्ध० ५ १ १५४] इति णिन् । सहस्रमङ्गानि सन्त्यस्य
सहस्राङ्गी । गीतफलैकदेव शीतः, गीतलवीर्यत्वाद्वा । करमाणां बल्लभः करभवल्लभः ।
गुल्मस्य अरिः गुल्मारिः । गुडवन्मधुगणि फलान्यस्य गुडफलः । आह च— ३ ।

पीलुः शातफलः खंसी धारी गुडफलोऽपि च ।

विचंचनफलः शाखी श्यामः करभवल्लभः ॥

[] इति ।

पीलुनामानि । लोके ‘पीलु’ ‘वेणु’ इति वा प्रसिद्धिः ।

तस्मिंस्तु गिरिसम्भवे ॥१३९॥

३५

१ निम्बकश्च कामुको नि० ॥ २ वृक्षोऽक्षि ० नि० ॥ ३ * साङ्ग शीत नि० ॥

४ ० लक्ष्म्यास्मिस्तु नि० ॥

अक्षोटः कर्परालश्च फलस्नेहो गुहाश्रयः ।

‘तुः’ पुनः ‘तस्मिन्’ पीलौ ‘गिरिसम्भवे’ गिरिजाते ॥१३९॥—

“अक्षौ व्याप्नोति च” अक्षोति अक्षोटः; अश्नाति वा. “कपोट-बकोटा-ऽक्षोट-”
[हैमोणादिमू० १६१] इत्योटे निपात्यत । कर्परे अलति—दीप्यते कर्परालः । “कन्द-
राऽस्यास्ति कन्दग लाति वा कन्दरालः, कन्दगवेधनात्” इत्यपरे । फले स्नेहोऽस्य
फलस्नेहः । गुहायामाश्रयोऽस्य गुहाश्रयः । आह च

अक्षोटः पार्वतीयश्च फलस्नेहो गुहाश्रयः ।

कैरिष्ठ कन्दगलश्च स्वादुमज्जो मृदुच्छदः ॥

एतस्य लोके ‘अम्बोड’ इति प्रसिद्धिः ।

10 **पारापते तु साराम्लः कृतमालः परावतः ॥१४०॥**

.आरेवतः सारफलः

पारमापतति पारापतः, लिहादित्वादच् . तत्र । सार—मज्जा अम्बोऽस्य
साराम्लः । कृता मालाऽस्य कृतमालः । “पृष् पालन-पृणयो” “वादे-”
[सिद्ध० ४.२.१०५] इति ह्रस्वे पृणाति परावतः, “पुन पिन्-” [हैमोणादिमू०
15 २०४] इति ते निपात्यते ॥१४०॥

आरेवत्या भव आरेवतः; “रेवुडु गतौ” आरेवन्ते ज्वरा अनेन वा । सारं
फलमस्य सारफलः ।

महापारावतो(ति) महान ।

कपोताण्डतुल्यफलः

30 **महांचासौ पारावतश्च महापारावतः, तत्र । महापागवतैकदेशे महान, यथा**
सेनो भीमसेन । कपोताण्डतुल्यानि फलानि अस्य कपोताण्डतुल्यफलः ।

रुद्राक्षे तु महामुनिः ॥१४१॥

रुद्रस्य अक्षि रुद्राक्षः, “सक्यक्ष्ण-” [सिद्ध० ७.३.१२६] इत्यद् (इति टः)
समासान्तः, तत्र । मन्यते मुनि, “मनरुदेतौ चाम्य वा” [हैमोणादिमू० ६१२]
25 इति इ अकारस्य च उकार, महाचासौ मुनिश्च महामुनिः ॥१४१॥

१ गुहाश्रय नि० ॥ २ पारावारे तु साराम्लो रक्षमाल नि० ॥

स तु चतुर्मुखो ब्रह्मा

‘सः’ रुद्राक्षः चतुर्मुखो ब्रह्मोच्यते ।

द्विमुखस्तु वरार्गलः ।

‘तुः’ पुनर्थे । वरा अर्गला अस्य वरार्गलो द्विमुखः प्रोच्यते ।

षण्मुखस्तु कार्तिकेयः

5

‘तुः’ पुनर्थे । षण्मुखः कार्तिकेय उच्यते ।

पञ्चमुखस्तु शङ्करः ॥१४२॥

‘तु’ पुनः पञ्चमुखो रुद्राक्षः शङ्कर उच्यते ॥१४२॥

माधवस्त्वेकवदनो विजयी शस्त्रधारणः ।

‘तु’ पुनः एकवदनो मा-लक्ष्मीस्तस्या धवो माधवः । विजयोऽस्यस्य 10
विजयी । शस्त्रं धारयति शस्त्रधारणः । रुद्राक्षनामानि ।

पुत्रजीवे त्वक्षफलः कुमार-जीवनामकः ॥१४३॥

पुत्रं जीवति पुत्रजीवः, वृषोदरादित्वान्मोऽन्तः, तत्र । अक्षवत् फलान्यस्य अक्ष-
फलः । ‘कुमारजीवनामक’ इति कुमार-जीवाभ्यां पुरो नामेति शब्दः सम्बध्यते, तेन
कुमारनामकः जीवनामकश्च । पुत्रजीवनामानि ॥१४३॥ 15

करञ्जे स्यान्नक्तमालः पूतिकश्चिरिबिल्वकः ।

करजः श्लीपदारिश्च प्रकीर्णः कलिनाशकः ॥१४४॥

पूतिकरञ्जो गौरश्च सुमना घृतपर्णकः ।

करं जयति करञ्जः, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डे वृषोदरादित्वात्
साधुः, करोति वा “कृगोऽञ्ज” [हैमोणादिसू० १३६] इत्यञ्जः, तत्र । नक्तं-रात्रौ 20
आलम्-अनर्थोऽस्माद् नक्तमालः, भूताश्रयत्वात् । रक्तमालः ईत्येके । पूतिको
दुर्गन्धः । चिरिणं बिलति-भिनत्ति चिरिबिल्वः, “नि-घृ-धी-” [हैमोणादिसू० ५११]
इति क्तिङ्, स्वाधिके के चिरिबिल्वकः । करं जयति करजः, “क्वचित्” [सिद्ध०
५.१.१७१] इति डः, कीर्यते वा “उटजादय” [हैमोणादिसू० १३४] इत्यजे
निपात्यते । श्लीपदस्य अरिः श्लीपदारिः । प्रकीर्यते प्रकीर्णः, कपप्रत्ययः । कलि 25

१ * द्विवरि * नि० ॥ २ प्रकीर्य. कलिनाशन. नि० ॥ ३ एके क्षीरस्वाम्नादयः । “रक्तमाल
इति स्वामी” इति व्याख्यामुपायाम् ॥ ४ कीडीनगरड पु २ टिप्पणी ॥

नाशयति कलिनाशकः । अत एव कलिमारकः ॥१४४॥

पूति-दुर्गन्धः स चासौ करञ्जश्च पूतिकरञ्जः । गौरः श्वेतत्वात् । सुष्टु मनोऽस्य
मुमनाः । घृतवन्ति पर्णान्यस्य घृतपर्णः, के घृतपर्णकः । यद् इन्दुः-

करञ्जो नक्तमालश्च पूतिकश्चरिबिल्वकः ।

5

घृतपर्णः करजोऽन्यः प्रकीर्यो गौर एव च ॥

पूतिकरञ्जः मुमनास्तथा कल्हनाशन ।

[] इति ।

अन्योऽपि—

चिरिबिल्वो नक्तमालः करजश्च करञ्जके ॥

10

प्रकीर्य पूतिकरजः पूतिकः कलिमारकः ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ४७-४८] इति ।

करञ्जनामानि । लोके 'करञ्जूयड' इति प्रसिद्धिः ।

भेदास्त्वस्य त्रयस्तत्र षड्ग्रन्थे हस्तिवारणी ॥१४५॥

'अस्य' करञ्जस्य त्रयो भेदाः । तत्र 'भेदत्रिके षड् ग्रन्थयोऽस्य षड्ग्रन्थः,

1) पृषोदरादित्वात् साधु, तस्मिन् । हस्तिर्न वाग्यति हस्तिवारणी ॥१४५॥

मर्कट्यां तु कृतमालः उदकीर्यः प्रकीर्यकः ।

मर्दयति अङ्गपाटनाद् मर्कटी, "कपट-" [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपा-
त्यते, मर्कि 'मौत्र', मर्कति वा मर्कटी, "दिव्यवि-" [हैमोणादिसू० १४२] इत्यटः ।
क्षीलिह, तस्याम् । कृतम् आलम्-अनर्थाऽनेन कृतमालः । उदकीर्यते उदकीर्यः,

20 पृषोदरादित्वात् । प्रकीर्यते प्रकीर्यः, के प्रकीर्यकः ।

अङ्गारबल्ल्यां शार्ङ्गस्था कामघ्नी करनालिका ॥१४६॥

अङ्गार इव बल्लयोऽस्य अङ्गारबल्ली, तस्याम् । शार्ङ्गे तिष्ठति शार्ङ्गस्था, "स्था-
पा-स्ना-त्र-" [सिद्ध० ५ १ १४२] इति क । कासं हन्ति कासघ्नी । करं ताड-
यति करताली, ड-ल्लयोरैक्यात्, [स्वाधिके के करतालिका] । आह च -

उदकीर्यस्तृतीयोऽन्य' षड्ग्रन्थो हस्तिवारणी ।

अङ्गारवल्ली शार्ङ्गस्था काक('स)ग्री करतालिका ॥

[] इति ।

करञ्जमेदा अमी ॥१४६॥

रोहीतके रोहितको रोही दाडिमपुष्पकः ।

5

रोहेडकः सदापुष्पो रोचनः प्लीहरक्तहा ॥१४७॥

रोहयति रोहीतकः, “रुहं जन्मनि” रोहतीति वा छिन्नप्ररुद्धत्वात्, “ह-रुहि-पिण्डिन्य ईतक” [हैमोणादिसू० ७९] इतीतकः, तत्र । “ह-श्या-रुहि-गोणि-पलिभ्य इत” [हैमोणादिसू० २१०] इतीते प्रत्यये रोहितः, स्वार्थिके के रोहितकः । रोहयत्यवश्यं रोही, “णिन् चावश्यक-” [सिद्ध० ५. ४. ३६] इति णिन् । 10 दाडिमपुष्पाणीव पुष्पाण्यस्य दाडिमपुष्पः, “उट्मुखादयः” [सिद्ध० ३.१.२३] इति समासः, स्वार्थिके के दाडिमपुष्पकः । रोहति रोहेडः, “विहड-कहोड-” [हैमोणादिसू० १७२] इत्यडे निपात्यते, के रोहेडकः । सदा पुष्पाण्यस्य सदापुष्पः । रोचयति रोचनः । ग्रीह-रक्ते हन्ति ग्रीहरक्तहा । ‘प्लीहहा रक्तहा’ इत्यपरे । आह च—

15

रोहितको रोचनकः प्लीहघ्नो रक्तपुष्पकः ।

रक्तघ्नो रोहितो रक्तो रोही दाडिमपुष्पकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘रोहीडउ’ इति प्रसिद्धिः ॥१४७॥

कट्फले तु सोमवल्कः कैडर्या गोपभद्रिका ।

20

कुम्भी कुमुदिका भद्रा श्रीपर्णी भद्रवत्यपि ॥१४८॥

कटति—आवृणोति कषायत्वात् त्रिविपि कट्, इह क् फलमस्य कट्फलः, तत्र । सोमस्येव वल्कमस्य सोमवल्कः । कं—रसमीडे—स्तौति कैडर्यः, “गिक्या-ऽऽस्या-ऽऽह्य-” [हैमोणादिसू० ३६४] इति ये निपात्यते, “अविभावितप्रकृति-प्रत्ययार्थोऽयं वा” इति क्षीरस्वामी । द्वयर्थे कैडर्यः कट्फलो मदनफलं च । गोपानां भद्रिकेव गोप 25 भद्रिका । कुम्भी रसाधारत्वात् । कुमुदप्रतिकृतिः कुमुदिका; कौ मोदते वा । भद्र

१ रोहेडकः णि० ॥ २ रोचना णि० ॥

मस्यास्ति भद्रा, अत्रादित्वाद् । श्रीयुक्तानि पर्णान्यस्याः श्रीपर्णी, सुपर्णत्वात्, “पाक-
कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डी. । भद्रमस्त्यस्या भद्रवती, “तदस्या
स्त्यस्मिन्निति मत्तु” [सिद्ध० ७.२.१] इति मत्तु । आह च—

कदफलं सोमवल्कश्च श्रीपर्णी कुमुदा तथा ।

5 महाकषायोऽग्रगन्धिः क्षिप्रगर्भः प्रचेतनः ॥

महाकुम्भी च कुम्भीका भद्रा भद्रवतीति च ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘कायफल’ इति प्रसिद्धिः ॥१४८॥

दाडिमे कुट्टिमः कीरवल्कलमः फलषाण्डवः ।

10 करको रक्तबीजश्च

दाल्यते—मेघते दाडिमः, “ वयिम-स्वचिमादयः ” [हैमोणादिसू० ३.५०]

इतीमे निपात्यते, तत्र । “ कुट्टण् कुत्सने च ” चकारात् छेदने, कुट्टयते कुट्टिमः,

“कुट्टि-वेष्टि-” [हैमोणादिसू० ३.४९] इति इम प्रत्ययः । कीरणां—शुकानां वल्कल-
कीरवल्कलमः । फलं षाण्डव इवास्य फलषाण्डवः । किरति कणान् करकः,

15 “ दृ-कृ-नृ-सृ-” [हैमोणादिसू० २.७] इत्यादिना अक, पुंलिङ्ग । रक्तानि बीजानि
अस्य रक्तबीजः । आह च -

दाडिमो दालिमः सारः कुट्टिमः फलषाण्डवः ।

स्वाद्वल्लो रक्तबीजश्च करकः शुकवल्कलमः ।

[] इति ।

20 एतस्य लोके ‘दाडिमसार’ इति प्रसिद्धिः ।

अथौडपुष्पे जपा जवा ॥१४९॥

ओडदेशं भवम् औडम्. “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्यण्, तच्च
तत् पुष्पं च औडपुष्पम्. तत्र । जपतीव जपा, अच् । जपादित्वाद् वत्वे
जवा ॥१४९॥

25 धातुपुष्पी स्याद् धातुपुष्पी बहिपुष्पग्नपुष्पिका ।

ताम्रपुष्पी सुभिक्षा च कुञ्जरा मणपाचनी ॥१५०॥

१ दन्तबीजश्च नि० ॥ २ धातुपुष्पी तु धातुपुष्पी बहुपुष्पग्नपुष्पिका । ताम्रपर्णी
सुभिक्षा नि० ॥

दधाति धातकी, “श्लेष्मातक-” [हैमोणादिसू० ८३] इत्यातके निपात्यते, तत्र । धातुवद् रक्तानि पुष्पाण्यस्या धातुपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाञ्चः पुष्पात्” [सिद्ध० २. ४. ५६] इति डी । बहिंरिव-बहिरिव पुष्पाण्यस्या बहिंपुष्पी । अग्निरिव पुष्पाण्यस्या अग्निपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाञ्चः पुष्पात्” [सिद्ध० २. ४. ५६] इति डी, स्वार्थिके के अग्निपुष्पिका । ताम्रपर्णानि पुष्पाण्यस्याः ५ ताम्रपुष्पी, प्राग्वद् डी । सुभिक्षा सुलभा । कौ-पृथिव्यां जीर्यति कुञ्जरा, पृषो-दरादित्वात् । मधस्य पाचनी मधपाचनी । आह च—

धातकी ताम्रपुष्पी च कुञ्जरा मधपाचनी ।

पार्वतीया सुभिक्षा च बह्निपुष्पी च शब्दिता ॥

[

] इति ।

10

एतस्य लोके ‘धाहुडी’ इति प्रसिद्धिः ॥१५०॥

सल्लक्ष्यां वल्लकी हादा सुवहा सुस्रवा रसा ।

अश्वमूत्री कुन्दुरुकी गजभक्षा महेरणा ॥१५१॥

गन्धवीरा गन्धकारी सुरभिर्बनकर्णिका ।

सल्लिः सौत्रः, सल्लनि सल्लकी, “दृ-कू-नृ-सृ-” [हैमोणादिसू० २७] इत्यादि- 15 ना अकः, सत्कृत्य लक्ष्यते—स्वाद्यते गजैरिति वा, तस्याम् । “वल्ल संवरणे” वल्लते वल्लकी, “दृ कू-नृ-सृ-” [हैमोणादिसू० २७] इत्यकः । हादा सन्त्यस्यां हादा, अभादित्वादः । सुष्ठु वहति सुवहा, अच् । “सुष्ठु स्रवति सुस्रवा ” इति वैद्याः । रस्यते—आत्वाद्यते गजैः रसा । अश्वस्य मूत्रमस्या अश्वमूत्री । कुं-पृथ्वीं गति कुन्दुरुः, “गिप्रु-गेरु-नमेर्वादयः” [हैमोणादिसू० ८११] इति रुप्रत्यये निपात्यते, 20 स्वार्थिके के कुन्दुरुकी । गजैर्भक्ष्यते गजभक्षा । महद् ईरणमस्या महेरणा ॥१५१॥

गन्धेन वीरा गन्धवीरा । गन्धं करोति गन्धकारी । “रमुद् गब्दे” सुष्ठु रम्भते सुरभिः, “पदि-पठि ” [हैमोणादिसू० ६०७] इति बहुवचनादिः, “आगमशा-सनमनित्यम्” इति न्यायाद् नागमाभावः । वनस्य कर्णिकेव वनकर्णिका । आह च—

सल्लकी बल्लकी हूदा सुरभिः सुखवा रसा ।

अश्वमूत्री कुन्दरुकी गजभक्षा महेरणा ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'सालरि' इति प्रसिद्धिः ।

5 एरण्डे तरुणश्चित्रो दीर्घदण्डो व्यंढम्बरः ॥१५२॥

पञ्चाङ्गुलो वर्धमान आमण्डो रुचको रुचुः ।

व्याघ्रपुच्छो व्याघ्रतलश्चञ्चुरुत्तानपत्रकः ॥१५३॥

गन्धर्वहस्तकश्चञ्चुरदण्डो हस्तिपर्णकः ।

उरुवूको हस्तिकर्णः, शुक्लो रक्तश्च म द्विधा ॥१५४॥

- 10 ईरयति वायुम् एरण्डः, "पिचण्डैरण्ड-" [हैमोणादिसू० १७६] इत्यण्डे निपात्यते, तत्र । "तृ प्लवन-तरणयो" तरति तरुणः, "यम्यजि-" [हैमोणादि-सू० २८८] इत्युन । "चिग्ट् चयने" चीयते चित्रः, "चि-मि-दि-" [हैमोणादिसू० ४५४] इति क्ति त्र । दीर्घा दण्डोऽस्य दीर्घदण्डः । "अड उद्यमे" विपूर्वः, व्यडति व्यंढम्बरः, "जठर-ककर" [हैमोणादिसू० ४०३] इत्ये
- 15 निपात्यते ॥१५२॥

- पञ्च अङ्गुल्योऽस्य पञ्चाङ्गुलः, अङ्गुलीसदृशपञ्चपत्रावयवत्वात्, "बहुव्रीहे काष्ठे टः" [सिद्ध० ७.३ १२५] इति ट समासान्तः । वर्धते वर्धमानः । "मडुण् भूषायाम्" आमण्डयति आमण्डः, अच् । आरण्ड इत्येके, दीर्घदण्डत्वात् । रोचते रुचकः, धु-धून्दि-रुचि-" [हैमोणादिसू० २९] इति क्तिदक । [रुचुः], "पृ-का-हृषि-धृषी-" [हैमोणादिसू० ७२९] इति आदिशब्दात् क्तिदु । व्याघ्रस्येव पुच्छमस्य व्याघ्रपुच्छः । व्याघ्रस्येव तलोऽस्य व्याघ्रतलः । "चञ्चू गतौ" चञ्चति चञ्चुः, "भृ-मृ-नृ-सरि-" [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यु । चञ्चुरित्यन्ये । उत्तानं पत्रमस्य उत्तानपत्र, के उत्तानपत्रकः ॥१५३॥
- 30

- गन्धर्वस्येव हस्तोऽस्य गन्धर्वहस्तः, स्वार्थिके के गन्धर्वहस्तकः । चञ्चुरो दण्डोऽस्य चञ्चुरदण्डः । हस्तिन पर्ण इव हस्तिपर्णः, के हस्तिपर्णकः । उरु वाति उरुवूकः, "शम्बूक-शाम्बूक-" [हैमोणादिसू० ६१] इत्युके निपात्यते । हस्तिनः कर्ण इव हस्तिकर्णः, [स्वार्थिके के हस्तिकर्णकः] । 'स' एरण्डः शुक्लो रक्तश्च द्विधा । आह च—

एरण्डस्तरुणः शुक्लश्चित्रो गन्धर्वहस्तकः ।

पञ्चाङ्गुलो वर्धमान आरण्डो दीर्घदण्डकः ॥

रक्तोऽपरो हस्तिकर्णः कर्णो व्याघ्रतलो रुचुः ।

उरुवृको हस्तिपर्णश्चञ्चुरुत्तानपत्रकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'एरंड' इति प्रसिद्धिः ॥१५४॥

किम्पाके तु महाकालः काकर्दः काकमर्दकः ।

कुत्सित-प्राणहरः पाक-परिणामोऽस्य विषवृक्षत्वात् किम्पाकः, तत्र ।
मेहांश्चासौ कालश्च महाकालः । "अर्द गति-याचनयोः" काकम् अर्दति काकर्दः,
पृषोदगदित्वात् । काकं मर्दयति काकमर्दकः ।

काम्पिल्यके तु कपिलो रक्ताङ्गो रक्तचूर्णकः ॥१५५॥

चन्द्राह्वयो रेचनकः कर्कशाहः पटोदकः ।

कम्पिलदेशे भवः काम्पिल्य, भवेऽर्थे यण्, स्वार्थिके के काम्पिल्यकः,
तत्र । "कवृद् वर्णे" कवते कपिलः, "स्थण्डिल-कपिल-" [हैमोगादिसू० ४८४]
इतिले निपात्यते, कपिलवर्णत्वाद् वा । रक्तमङ्गमस्य रक्ताङ्गः । रक्तं चूर्णमस्य रक्त-
चूर्णः, [स्वार्थिके] के रक्तचूर्णकः ॥१५५॥

चन्द्रस्य आह्वयोऽस्य चन्द्राह्वयः, तेन चन्द्रः, ह्लादन्त्वात् । रेचयति रेचनः,
स्वार्थिके के रेचनकः । कर्कश इत्याह्लास्य कर्कशाहः । पटे उदकमस्य पटोदकः ।
यदाह—

काम्पिल्यकोऽथ रक्ताङ्गो रेची रेचनकस्तथा ।

रजनो लोहिताङ्गश्च कर्कशो रक्तचूर्णकः ॥

[] इति ।

इन्दुरपि—

कर्कशाख्यः करम्भः स्यात् स काम्पिल्यः पटोदकः ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'कैपीलउ' इति प्रसिद्धिः ।

१ "महान् कालः—स्युरस्माद् महाकालः" इत्यभिधानचिन्तामणित्वोपहृटीकयाम् ॥

२ काम्पिल्यके तु काम्पिलो रक्ता^१ नि० ॥ ३ रेचनकः नि० ॥ ४ पटोदकः नि० ॥

कतके छेदनीयोऽम्बुप्रसादनफलः कनः ॥१५६॥

“कित निवासे” केतति त्रैतन्यमत्र कतकः, णके पृषोदरादित्वात् साधु; तत्र ।
छेदते मलमनेन छेदनीयः, कणोऽप्यनीयः । अम्बुनः प्रसादनं फलमस्य अम्बुप्रसा-
दनफलः । केतव्यत्र कतः, पृषोदरादित्वात् साधु । आह च—

कतकच्छेदनीयश्च कतः कृ(क)तफलं मतम् ।
अम्बुप्रसादनफलं श्लक्ष्णं नेत्रविकारहृत् ॥
[] इति ।

एतस्य लोके ‘कतकफल’ इति प्रसिद्धिः ॥१५६॥

कर्पास्यां तु समुद्रान्ता बदरी तुण्डिकेर्यपि ।

१५ “डुकुंग् करणे” करोति कर्पासी, “कृ-कुरिभ्या पास” [हैमोणादिसू०
५८३] इति पास, “कन्यते कर्पासी” इति क्षीरस्वामी, तस्याम । समुद्रे अन्तो
यस्याः सा समुद्रान्ता । “समुद्र—कण्टकै कृतरक्षोऽन्तोऽस्या समुद्रान्ता; दूरप्रसराद्
वा” इति क्षीरस्वामी । “बद स्थैर्ये” बदति बदरी, “कृच्छि-चटि-” [हैमोणादिसू०
३९७] इत्यर. गौरादित्वाद् डी । यद् महेश्वरः—

१६ बदरी कोलि-कर्पास्यो फलं स्याद् बदरं तयो ।
पलापण्यां तु बदरा विष्णुकान्तौषधावपि ॥
[] इति ।

“बदगणीव फलानि सन्त्यस्या बदरी” इत्यमरटीका । यन्माला—
कर्पासो बदरा प्रोक्तो वाग्दरा पिचुश्चहा ।

२० [] इति ।
“तुण्डिकान्तं—नालादीन् ईरयति कण्टकैर्वा तुण्डिकेरी” इति क्षीरस्वामी ।
“तुड्ड तोडने” तुण्डचते वा तुण्डिकेरी, “गतेरादयः” [हैमोणादिसू० ४३२]
इति केरे प्रत्यये निपात्यते । एतस्या लोके ‘वमनी’ इति प्रसिद्धिः ।

सा तु वन्या भारद्वाजी भद्रा चन्दनबीजिका ॥१५७॥

२५ ‘तु’ पुनरर्थे । ‘सा’ कर्पासी वने भवा वन्या, “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३]
इति य । भारद्वाजस्येयं भारद्वाजी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण्,
“अणजेये-” [सिद्ध० २. ४. २०] इति डी । “भारद्वाजसृष्टा” इत्यागमः । भन्दते

१ कर्पास्यां नि० ॥ २ ० न नावादीन् पु १ । ० न तालावादीन् पु २ । मूलगतस्तु पाठ
पु १ प्रतौ टिप्पित पाठः ॥

भद्रा, “भन्वेर्वा” [हैमोणादिसू० ३९१] इति रो म लोपश्च । चन्दनबीजप्रतिकृतिः
चन्दनबीजिका, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१. १०८]
इति कः ॥ १५७ ॥

वन्दायां स्यात् तटरुहा शेखरी पादरोहणी ।

वृक्षादनी वृक्षरुहा जयन्ती कामपादपः ॥१५८॥

5

वन्धते वन्दा, मिदादिवाद्ङ्, तस्याम् । तटे रोहति तटरुहा, “नाम्युपा-
न्य-” [सिद्ध० ५. १. ५४] इति कः । शेखरोऽस्त्यस्य शेखरी । पादे रोहति
पादरोहणी, अनद् । जन्मना वृक्षमनि वृक्षादनी, अनद् । वृक्षे रोहति वृक्षरुहा ।
जयति जयन्ती, “तृ-जि-भू-वदि-” [हैमोणादिमू० २२१] इति टिदन्त । कामस्य
पादपः कामपादपः । आह च

10

वन्दाका स्याद् वृक्षरुहा शेखरी कामवृक्षकः ।

वृक्षादनी तटरुहा कामिन्यङ्घ्रिप्ररोहणी ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘कामवृक्षा वन्दा वा’ इति प्रसिद्धिः ॥१५८॥

म तु क्षीरवृक्षभवो नन्दीमुखो जयद्रुमः ।

15

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘सः’ वन्दावृक्षः क्षीरवृक्षे भवति क्षीरवृक्षभवः । नन्दी
मुखेऽस्य नन्दीमुखः । जयस्य द्रुमो जयद्रुमः । वन्दाभेदोऽयम् ।

आटरूपे वृषो वासा वासिका वाजिदन्तकः ॥१५९॥

मिश्रमाता सिंहमुखः सिंहिका सिंहपर्णिका ।

आ-समन्ताद् अटति आटरूपः, “कोरदूषा-ऽऽटरूप-” [हैमोणादिसू० ५६१] 20
इत्यूपे निपात्यते; “रूक्षण् रूक्षण-न्याप्त्योः” अटन् रूपयतीति अटरूपः, पृषोदरा-
दिवादित्यपि, तत्र । “वृषु संचने” वर्षति मधु वृषः, “नाम्युपान्य-” [सिद्ध०
५. १. ५४] इति कः, पुंस्ययम्, जियामित्यपरे । वाति-गच्छति श्लेष्मा
अनया वासा, जीलिहोऽयम्, “मा-वा-वदि-” [हैमोणादिसू० ५६४] इति सः,

१ तटरुहा क्षौरवर्धरोहिणी । वृक्षादनी वृक्षभक्ष्या जय^० नि० ॥ २ रुद्राक्षरीना वन्दा,
वटाहीनामपि पुर टिप्पणी । ३ “रूक्षण् रूक्षण् न्याप्तौ” अ^० पुर ॥

दन्थान्तोऽयम् । “उश्यते-काम्यते वाशेति तालव्यान्तः” इत्यमरः । वासैव वासिका । “उश्यते-काम्यते वाशिका” इत्येके, तालव्यमध्योऽयम् । वाजिनः-अश्वस्येव दन्ता अस्य वाजिदन्तकः ॥१५९॥

भिषजां-वैद्यानां मातेव भिषग्माता । सिंहस्येव मुखमस्य सिंहमुखः । हिनस्ति रोगान् सिंहः, त्वार्थिके के सिंहिका । सिंह इव पर्णान्यस्याः सिंहपर्णी, के सिंह-पर्णिका । आहुश्च -

वैद्यमातु-सिंहयौ तु वाशिका ।
वृषोऽटरूषः सिंहास्यो वासिका वाजिदन्तक ॥

[अमर०का० २ वर्ग ४ श्लो० १०३] इति ।

० अन्योऽपि—

वासिका सिंहकर्णी च वृषो वामा च सिंहिका ।
आटरूषः सिंहमुखी भिषग्माताऽटरूषकः ॥

[] इति ।

आटरूषनामानि । लोके ‘अरड्डसा’ इति प्रसिद्धिः ।

15 तुम्बुरौ सानुजः सौरः सारसो वनजोऽग्निः ॥१६०॥
तीक्ष्णबल्कस्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ।

“तुबु अर्दने” तुम्बति तुम्बुरुः, “तुम्बेरु” [हिमोणादिसू० ८१७] इति उरुः, तत्र । सानौ जातः सानुजः, “कचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१] इति डः । सूरस्याय सौरः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण् । सरसि भवः सारसः, 30 “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्यण् । वने जातो वनजः, “कचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१] इति डः । अग्निरिव अग्निः, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्योः” [सिद्ध० ७. १. १०८] इति कः ॥१६०॥

तीक्ष्णं बल्कमस्य तीक्ष्णबल्कः । तीक्ष्णानि फलान्यस्य तीक्ष्णफलः । तीक्ष्णानि पत्राण्यस्य तीक्ष्णपत्रः । महान्धातौ मुनिश्च महामुनिः । आह च—

१ सौरमो वनजोऽन्धकः नि० ॥ २ वनजोऽन्धकः पु १ पु २ ॥

तुम्बुरुः सारस सौरो वनजः सानुजोऽग्निकः ।

तीक्ष्णकन्क्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ॥

[] इति ।

लोके एतस्य 'तुम्बुरु' इति प्रसिद्धिः ।

कदल्यां तु हस्तिविषा रम्भा मोचांशुमत्फला ॥१६१॥

5

काष्ठीला वारणबुसा स्यान् कोलीरस इत्यपि ।

कदि सौत्रः कथते कदली, "मृदि-कन्दि" [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः;

केन वायुना दल्यते वा, स्त्रीलिङ्गः, तस्याम् । "के दलमस्यास्तीति वा, इन्नन्तो-

ऽयम्" इत्यमरटीका इत्यपि । हस्तिनां विषमिव हस्तिविषा । रमन्ते अस्यां रम्भा,

"गृ-दृ-रमि-" [हैमोणादिसू० ३२७] इति भः; "रमुद् गव्दे" रम्भन्ते इति वा । 10

मुञ्चति त्वचं मोचा । अंशुमन्ति फलान्यस्या अंशुमत्फला भानुफलाख्या ॥१६१॥

ईषद अष्टौलमस्या काष्ठीला, "अन्ये" [सिद्ध० ३. २. १३६] इत्यनेन

ईषदर्थे वर्तमानस्य कुगन्दस्य कादेशः । काष्ठीरा इत्यपरे । वारणानां-हस्तिनां बुसः-

घासः वारणबुसा । वारणविशेषेन्येके । कोन्या रस इव रसः-स्वादोऽस्य कोलीरसः ।

आह च—

15

कदली मुकुमारा च रम्भा भानुफला मता ।

काष्ठीरसश्च निस्सारा मोचा हस्तिबुसा तथा ॥

[] इति ।

अमरोऽप्याह—

कदली वारणबुसा रम्भा मोचांशुमत्फला ।

20

काष्ठीला [का० २ वर्ग ४ श्लो० ११३] इति ।

कदलीनामानि । लोके 'केलि' इति प्रसिद्धिः ।

तगरे कालानुसार्यं ब्रह्मण्यो नहुषो नृपः ॥१६२॥

"तगु गतौ" तद्गच्छते तगरः, "जठर-ककर" [हैमोणादिसू० ४०३] इत्यरे

निपात्यते, तत्र । काले अनुस्रियते कालानुसार्यम्; कालमनुसरति शीतोष्णाम्यामिति 25

वा । ब्रह्म इत्याख्याऽस्य ब्रह्मण्यः । तेन कुटिलः जिह्व इत्यादयोऽवस्थाः ।

१ 'बुसा स्यात् काली' नि० ॥ २ निस्सारो पु २ ॥ ३ चक्रण्यो मधुरो नृप नि० ॥

“णहीच् बन्धने” नद्यति व्याधिं नहुषः, “ऋ-पृ-नहि-” [हैमोणादिसू० ५५७] इत्युषः ।
नृन् पाति नृषः । आह च -

तगरं कुटिलं वक्र दीन जिह्वं नतं शिवम् ।

कालानुसार्यमवृजु कुञ्चितं नहुषं नृपम् ॥

5

[] इति ।

पुं-स्त्रीवल्लिङ्गा एते । लोकेऽप्येतस्य ‘तगर’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥१६२॥

तूले नृदं ब्रह्मदारु ब्रह्मण्यं ब्रह्मकाष्ठकम् ।

ब्रह्मनिष्ठं च यूपं च क्रमुकं ब्रह्मचारि च ॥ १६३ ॥

“तूल निष्कर्षे” तूल्यते तूलम्, तूलीति गौडः, तत्र । “णुदं प्रेरणे” नृषते

- 10 नृदम्, पृषोदरादित्वात् । ब्रह्मणो दारु ब्रह्मदारु । ब्रह्मणि-वैदिके साधु ब्रह्मण्यम्,
“तत्र साधौ” [सिद्ध० ७ १.१५] इति यः । ब्रह्मण-वैदिकस्य काष्ठं ब्रह्मकाष्ठम्,
स्वार्थिके के ब्रह्मकाष्ठकम् । ब्रह्मणो निष्ठाऽत्र ब्रह्मनिष्ठम् । यूपप्रतिकृतित्वाद्
यूपम् । कामति क्रमुकम्, “कमे कृम् च वा” [हैमोणादिसू० ५३] इत्युक् ।
ब्रह्म चरतीत्येवंशीलं ब्रह्मचारि । आह च—

15

तूलं नृदं च यूपं च क्रमुकं ब्रह्मकाष्ठकम् ।

ब्रह्मदारु ब्रह्मनिष्ठं ब्रह्मण्यं ब्रह्मचारि च ॥

[] इति ।

अन्योऽप्याह—

नूदस्तु यूप क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारु च ॥

20

तूलं च [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ४१-४२] इति ।

एतस्य लोके ‘पद्मनस’ इति प्रसिद्धिः ॥१६३॥

मुष्कके मूषको घण्टा झटलो मोक्ष-मुञ्चकौ ।

पाटलिर्गोलिहः क्षारश्रेष्ठः, कृष्णः सितश्च सः ॥१६४॥

मुष्णाति रोगान् क्षारत्वात् मुष्कः, “विचि-पुषि-” [हैमोणादिसू० २२]

25

इति किल्कः, स्वार्थिके के मुष्ककः, तत्र । “मूष स्तेये” मूषति मूषकः, णक्
प्रत्यय । हन्यते घण्टा, “घटा-घाटा-घण्टादयः” [हैमोणादिसू० १४१] इति टे
निपात्यते । झटं-सङ्घातं लाति झटलः, “कचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१] इति

१ मोक्षको घण्टा कन्दालो मोक्ष^१ नि० ॥

कः । मोक्षति-क्षिपति मोक्षः; मुञ्चति वा, “मा-वा-वदि-” [हैमोणादिसू० ५६४] इति सः । मुञ्चति मुञ्चकः । पाटं-विस्तारं लाति पाटलिः, “नाम्युपान्त्य-” [हैमोणादिसू० ६०९] इति बहुवचनात् किदि । गोभिलिङ्गते गोलिहः, गोली-ढोऽपि । क्षारश्चासौ श्रेष्ठश्च क्षारश्रेष्ठः । कृष्णोऽयं श्वेतश्च । आह च—

मुष्कको मोक्षको घण्टा मूषको मुञ्चकस्तथा ।

5

क्षारश्रेष्ठो गोलिहश्च द्विविधः श्वेत-कृष्णकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘मोषट्’ इति प्रसिद्धिः ॥१६४॥

वंशो यवफलो वेणुः शतपर्वा तृणध्वजः ।

मस्करस्त्वचिसारस्त्वक्सार-कर्मार-तेजनाः ॥१६५॥

10

वमति वंशः, “पा-दा-वमि-” [हैमोणादिसू० ५२७] इति शः; “वन्त्यते वंशः” इति क्षीरस्वामी, तत्र । यवाकारं फलमस्य यवफलः । अजन्यनेन वेणुः, पुंलिङ्गः, “अजि-स्था-” [हैमोणादिसू० ७६८] इति शु । शतं-बहूनि पर्वाण्यस्य शतपर्वा । तृणानां ध्वज इव तृणध्वजः । माक्रियते-प्रतिषिध्यते अनेन मस्करः, वर्चस्कादित्वात् साधु । त्वचि सरति त्वचिसारः, “सु स्थिरे” [पाणिनि० ३.३.१२] इति घञ्, “तत्पुरुषे कृति” [सिद्ध० ३.२.२०] “बहुलम्” [सिद्ध० ५.१.२.] इति सप्तम्या अलुक्, लोपे त्वक्सारः । कर्म इयति कर्मारः । तेजयति तेजनाः । आह च—

वंशो वेणुर्यवफलः कर्मारस्तृणकेतुकः ।

त्वक्सारः शतपर्वा च मस्करः कीचकस्तथा ॥

20

[] इति ।

एतस्य लोके ‘वांसु’ इति प्रसिद्धिः ॥१६५॥

गाङ्गेरुकर्यां विश्वदेवा श्रद्धा ह्रस्वगवेषुका ।

खण्डजाऽरिष्टा नागबला स्वरगन्धनिकेत्यपि ॥१६६॥

गाङ्गमीरयति पवित्रत्वाद् गाङ्गेरुकी, “कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपात्यते, तस्याम् । विश्वे दीन्यति विश्वदेवा । श्रद्धा-हिनस्ति गन्धेन श्रद्धा, अच् । ह्रस्वा-लघ्वी, गवि-जले एधते गवेषुः, “मृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः, स्वार्थिके के गवेषुका, गूयते गवेषुका इति वा, “गुह

१ विश्वदेवदेवा ह्रस्वाङ्गवेषुका । खण्डारिष्टा नागबला स्वरगन्धनिकेत्यपि ॥ १६६ ॥ नि० ॥
२ ह्रस्वा गवेषुका पु १ पु २ ॥

ईधुकैधुकौ" [हैमोणादिसू० ७४] इत्यनेन पधुकप्रत्ययः, हृत्वा चासौ गवेधुका च ह्रस्वगवेधुका । "स्त्रजु गतिवैकल्ये" स्वञ्जत्यनया स्वठञा । न रिप्यते अनया अरिष्टा । नागानां बलकृद् नागबला । स्वर—कठोरो दुःसहत्वाद् गन्धोऽस्त्यस्याः ['स्वर-गन्धा, सैव स्वरगन्धना, स्वार्थिके के] स्वरगन्धि(न्धनि)का । आह च—

6

गाङ्गेरुकी नागबला स्वरगन्धनिका रसा ।

विश्वदेवा तथाऽरिष्टा स्वञ्जा ह्रस्वगवेधुका ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'गांगेटी' इति प्रसिद्धिः ॥१६६॥

दावीं दारुहरिद्रायां हरिद्रुः कण्टकेरुका ।

10

पीतद्रुमः पीतदारुः पीतनं पीतचन्दनम् ॥१६७॥

पर्जन्यं च कण्टकिनी कालीयकः पचम्पचा ।

15

एणाति दावीं, "कृ-वा-पा-जि-" [हैमोणादिसू० १] इति उण्, गौरादि-त्वाद् ङीः । दारुहरिद्रा पिण्डहरिद्रातोऽन्या, तस्याम् । हरि—पीतो दुःस्कन्धोऽस्य हरिद्रुः । कण्टकान् ईर्ते कण्टकेरुः, "भृ-भृ-तृ-त्सरि" [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः, के कण्टकेरुका । पीतं चासौ द्रुमश्च पीतद्रुमः । पीतं दारु अस्य पीतदारुः । पीतयति पीतनम् । पीतं च तच्चन्दनं च पीतचन्दनम् ॥१६७॥

पिपत्तिं रोगेभ्यः पर्जन्यं, "विटन-गगन-" [हैमोणादिसू० २७५] इत्यने निपात्यते । कण्टका सन्त्यस्या कण्टकिनी । कालयति दोषान् कालीयः, "गय-हृदयादयः" [हैमोणादिसू० ३७०] इत्यये निपात्यते, स्वार्थिके के कालीयकः ।

20

अत्यर्थं पचति पचम्पचा । आह च—

हरिद्रा पीतिका पिण्डा रजनी रञ्जनी निशा ।

गौरी वर्णवती पीता हरिता वर्णविनी ॥

अन्या दारुहरिद्राऽपि हरिद्रुः पीतचन्दनम् ।

निर्दिष्टा वे कण्टकिनी स च कालेयकः स्पृतः ॥

25

कालीयको दारुनिशा दावीं-पीतद्रु-पीतिका ।

कटङ्कटेरी पर्जन्या पीतदारुः पचम्पचा ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'दारुहलद्' इति प्रसिद्धिः ।

ग्रन्थिपर्णे श्लिष्टपर्णे विकीर्णे शीर्णरोमकम् ॥१६८॥

हरितं कुकुरं पुष्पं शुक्लगुच्छं शुक्लच्छदम् ।

स्थौण्यकं वह्निचूडमारामं ग्रन्थिकाऽपि च ॥१६९॥

ग्रन्थिप्रधानानि पर्णान्यस्य ग्रन्थिपर्णम् । ग्रन्थीन् पिपर्ति वा ग्रन्थिमत्वात्,
“हृण्वि-शा-वेणि-” [हैमोणादिसू० १८२] इति णः, तत्र । श्लिष्टानि पर्णान्यस्य 5
श्लिष्टपर्णम् । विकीर्यते विकीर्णम् । शीर्णानि रोमाण्यस्य शीर्णरोमकम् ॥१६८॥

हरति ह्रियते अनेन वा हरितम्, “ह-स्या रुहि-” [हैमोणादिसू० २१०]
इति इतः । “कुकुरं वृकि आदाने” कोक्ते कुकुरम्, “अशुर-कुकुन्दुर-” [हैमो-
णादिसू० ४२६] इत्युं निपात्यते । पुष्प्यति पुष्पम्, अच् । शुक्लस्येव गुच्छोऽस्य
शुक्लगुच्छम् । शुक्लस्येव छदान्यस्य शुक्लच्छदम् । स्थूणाया इदं स्थौण्यम्, 10
“तस्येदम्” [सिद्ध० ६ ३ १६०] इत्येयण, स्वार्थिके के स्थौण्यकम् । वह्नि-
रिव वृडा अस्य वह्निचूडम् । आरमन्त्यत्र आरामम् । “अधुद् कौटिल्ये” ग्रन्थते
ग्रन्थि, “पदि-पठि” [हैमोणादिसू० ६०७] इति इ, स्वार्थिके के ग्रन्थिका ।
“ग्रन्थि इति ऋवे” इत्यन्ये । ग्रन्थिरत्रान्ति ग्रन्थिका, व्रीह्यादित्वादिक, लिखाम् ।
ऋवेऽप्ययम् । यदाह --

15

ग्रन्थिकं पिण्णीमूलं ग्रन्थिपर्णकमेकजे ।

[] इति ।

आह च—

स्थौण्यकं वह्निचूडं शुक्लगुच्छं शुक्लच्छदम् ।

विकीर्णं शुक्लवर्हं च हरितं शीर्णरोमकम् ॥

20

[] इति ।

एतस्य लोके ‘थूणीयउ’ इति प्रसिद्धिः ॥१६९॥

सृक्कायां ब्राह्मणो पङ्कमुष्टिका पिशुना बधूः ।

समुद्रान्ता मरुन्माला निर्माल्या देवपुत्रिका ॥१७०॥

लङ्गोयिका कोटिवर्षा देवी पङ्कजमुष्टिका ।

गोमी स्वर्णलतेन्द्राणी मैरुद् माला लता लघुः ॥१७१॥

25

१ कुकुरं च तथा गुच्छं शुक्लपुष्पं शुक्लच्छदम् । स्थौण्यकं वह्निचूडा सुगन्ध-ग्रन्थि-
कापि ॥१६९॥ नि० ॥ २ लङ्घतिका नि० ॥ ३ मरुन्माला नि० ॥

सृशति गन्धैः स्पृका, “निष्क-तुरुष्क-” [हैमोणादिसू० २६] इति के नि-गत्यते, तस्याम् । ब्रह्मणोऽपत्यमिव ब्राह्मणी, “हसोऽपत्ये” [सिद्ध० ६ १.२८] इत्यण्, “अणजेये-” [सिद्ध० २.४.२०] इति ङी । पङ्कस्य मुष्टिः पङ्कमुष्टिः, के पङ्कमुष्टिका । “पिशत् अवयवे” पिशति पिशुना, गन्धसूचनात्, “पिशि-मिथि-
 5 क्षुषिभ्य- कित्” [हैमोणादिसू० २९०] इति किदुन । “वधूः आशवधूत्वात्” इति क्षीरस्वामी, उद्यते वधुरिति वा, “वहेर्धे च” [हैमोणादिसू० ८३२] इति ऊः धश्चान्तादेशः । समुद्रे अन्तो यस्याः सा समुद्रान्ता । मरुत्सहिता मालाऽस्याः मरुन्माला । निर्गतं मान्यमस्याः निर्माल्या । देवानां पुत्री देवपुत्री, के देवपुत्रिका ॥१७०॥

10 “वेग् तन्तुसन्ताने” लङ्कायामूयते लङ्कायिका, णक प्रत्ययः । कोटिभिर्वर्षति मधु कोटिवर्षा । दीन्यति देवीः देवपुत्र्या णकदेशो वा देवी, यथा सत्या सत्यभामेत्यादिवत् । पङ्कज मुष्टिरस्या पङ्कजमुष्टि, के पङ्कजमुष्टिका । गाव सन्त्यस्य गोमी, “गो ” [सिद्ध० ७ २ ५०] इति मिन । स्वर्णस्य लता स्वर्ण-लता । इन्द्राणी देवपुत्रीत्वात् । म्रियते मरुत्, मारुताख्यात्वात्, “म्र उत”
 15 [हैमोणादिसू० ८८९] इति उत्, म्र्यते-धार्यते मान्ना, मीयते इति वा “शा-मा-स्या-” [हैमोणादिसू० ४६२] इति ल, “मारुत-स्रगात्ये ढे सङ्गे एते” इत्यपरैरुक्त्वात् । “लांक् दाना-ऽऽदानयो-” लाति लायते वा लता, “पृषि-रञ्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति किदत । “लघुङ् गतौ” लङ्घते लघुः, “गङ्घि-लङ्घि-लिङ्घेर्नेलुक् च” [हैमोणादिसू० ७४०] इति उः नकारस्य च लोपः । इन्द्राणा

20 आहुः—

स्पृका माला पङ्कमुष्टिर्नीला देवी लता गुरु ।
 देवपुत्री च लङ्कायै सीता पङ्कजमुष्टिका ॥
 स्रग् मारुता कोटिवर्षा निर्माल्या सा वधू सृता ॥
 [] इति ।

25 धन्वन्तरिरप्याह—

स्पृका स्पृग् ब्राह्मणी देवी लता लङ्कायिका मरुत् ।
 पङ्कमुष्टिर्देवपुत्री निर्माल्या पिशुना वधूः ॥
 [] इति ।

स्पृक्षानामानि । लोके 'पीक' इति प्रसिद्धिः ॥१७१॥

विडङ्गे केरलाऽमोघा तण्डुलश्चित्रतण्डुला ।

भस्मकः कृमिहा जन्तुघातको मृगगामिनी ॥१७२॥

“विड् आक्रोशे” विडति विडङ्गम्, “विडि-विलि-” [हैमोणादिसू० १०१] इति क्तिङ्ङः, विलङ्गति वा, ड-ल्योरैक्यमत्र, पुं-क्लीबलिङ्गोऽयम्, स्त्रियां निघण्टुः, 5 तत्र । किरति-क्षिपति केरला, “मुरलोरल-विरल-केरल-” [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते । न मोघा अमोघा । “तडुड् ताडने” तण्डच्यते तण्डुलः, “द्वि-वृति-चटि-पटि-” [हैमोणादिसू० ४८५] इत्युलः । चित्रास्तण्डुला अस्याः चित्र-तण्डुला । भस्मयति भस्मकः, पुं-क्लीबलिङ्गोऽयम् । यदाह—

भस्मकं भस्मलने(शेगे)स्याद् विडङ्ग-कलधौतयो ।

10

[विश्वलोचन कर्तृतीय श्लो० १२९] इति ।

कृमीन् हन्ति कृमिहा । अत एव जन्तून् घातयति जन्तुघातकः । मृगं गच्छतीत्येवंगीला मृगगामिनी । आह च—

अथो वेल्लममोघा चित्रतण्डुला ।

तण्डुलश्च कृमिघ्नश्च विडङ्गः पुं-नपुंसकः ॥

15

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १०६] इति ।

धन्वन्तरिरपि—

विडङ्गा जन्तुहन्त्री च कृमिघ्नी चित्रतण्डुला ।

तण्डुलः कृमिहाऽमोघा केरला मृगगामिनी ॥

[

] इति ।

20

एतस्य लोके 'विडंग' इति प्रसिद्धिः ॥१७२॥

इन्द्राक्षे ऋषभो वीरः श्रीमान् वृषभनामकः ।

धूर्वहो गोपतिः शृङ्गी बन्धुरः पृथिवीपतिः ॥१७३॥

इन्द्रवद् अक्षाण्यस्माद् इन्द्राक्षः; इन्द्रवद् अश्नोति वा, तत्र । “ऋषैत् गतौ” ऋषति ऋषभः, “ऋषि-वृषि-वृषिभ्यः क्ति” [हैमोणादिसू० ३३१] इति 25

१ तण्डुलः कृष्णतण्डुलः । वेल्लकः कृमिहा नि० ॥ २ धूर्वहो गो० नि० ॥

किदम् । विशेषेण ईरयति वीरः । श्रीर्विद्यतेऽस्य श्रीमान् । वृषभस्य नामान्यस्य
वृषभनामकः, तेन वृषादयोऽपि । धुर वहति धूर्वहः । गवां पतिः गोपतिः ।
शृङ्गाणि सन्ति अस्य शृङ्गी । बन्नाति बन्धुरः, “वाड्यसि-” [हैमोणादिसू०
४२३] इत्युर । पृथिव्या पति पृथिवीपतिः । आह च —

५

ऋषभो धूर्वहो धीरो मातृको वृषभो वृष ।

विषाणी ककुदीन्द्राक्षो बन्धुरो गोपति स्मृत ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘ऋषभु’ इति प्रसिद्धिः ॥१७३॥

ऋद्धौ सिद्धिर्युगं योग्यं रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।

10

ऋषिसृष्टा सुखं लक्ष्मीवृद्धेरप्याह्वया अमी ॥१७४॥

“ऋषौ वृद्धौ” ऋज्जोति ऋद्धिः, क्तिप्रत्यय । मिथ्यति अस्या सिद्धिः,
क्तिप्रत्ययान्त । युज्यते अनेन युगम्, “वर्षादय ऋवे” [सिद्ध० ५.३ २५]
इति साधु । योजनीयं योग्यम्, “शक्ताई कृत्याच” [सिद्ध० ५.४ ३५] इति म्यण् । योगं
साधु वा. “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१ १५] इति य । रथस्य अङ्गं रथाङ्गम् ।

15

‘मगु गतौ’ मङ्गति मङ्गलम्, “मृदि-कान्ठि” [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यल । वसत्यत्र
वसु, “मृ-मृ-तृ-त्सि” [हैमोणादिसू० ७.१६] इत्यु । ऋषिभिः सृष्टा ऋषिसृष्टा ।
सुखयति सुखम् । लक्ष्यते लक्ष्मीः, “लक्ष्मेर्माऽन्तश्च” [हैमोणादिसू० ७.१५] इति ई ।
‘वृद्धेरप्याह्वया अमी’ ‘वृद्धेः’ ओषधविशेषस्यापि ऋद्ध्यादीनि नामानि ज्ञेयानि ।
आह च—

३०

ऋद्धिर्वृद्धिः सुखं सिद्धी रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।

ऋषिसृष्टा युगं योग्यं लक्ष्मी सर्वजनप्रिया ॥

[] इति ।

ऋद्धि-वृद्धयोर्नामानि । अनयोर्लोके ‘ऋद्धि वृद्धि’ इति प्रसिद्धिः ॥१७४॥

पद्मके मालकः पीनैरक्तश्चार्मश्च सुप्रभः ।

२५

सुरभिः शीतवीर्यश्च पाटलः पीनवर्णकः ॥१७५॥

१ ०लं तथा । ऋषिसृष्टसुखं नि० ॥ ० पीनो रक्तश्चरुसदयव । सुमनं शीत० नि० ॥

पद्मप्रतिकृतिः पद्मकः, “तस्य तुल्ये क संज्ञा-प्रतिकृत्योः” [सिद्ध० ५. १. ५४.] इति कः, तत्र । मल्ले-दधानि मालकः, णकः प्रत्ययः । पीतश्चासौ रक्तश्च पीतरक्तः । चरति मनोऽत्र चारुः, “मि-बहि-” [हैमोणादिसू० ७२६] इति णिदुः । शोभना प्रभाऽस्य सुप्रभः । सुरभते सुरभिः, “पदि-पठि-” [हैमोणादिसू० ६०७] इति बहुवचनादि । शीतं वीथमस्य शीतवीर्यः । पाटयति पाटलः, “मृदि-कन्दि-” [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यल । पीतं वर्णमस्य पीतवर्णः, स्वाधिके के पीतवर्णकः । आह च—

पद्मकं मलयश्चारु पीतरक्तश्च सुप्रभः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘पदमाकु’ इति प्रसिद्धिः ॥१७५॥

10

कङ्कुष्ठे स्यात् काककुष्ठः पुलकः काकपालकः ।

रेचनः शोधनो ह्रामो विडङ्गो रङ्गदायकः ॥१७६॥

कम् इत्यन्यथं कुत्सायाम्, कुत्सितं कुष्ठमस्य कङ्कुष्ठः, तत्र । काकानां कुष्ठमस्मात् काककुष्ठः । “पुल महत्वे” पोलति पुलकः, “ध्रु-धून्दि-रुचि-तिलि-पुलि-” [हैमोणादिसू० २९] इति क्तिदक । काकानां पालकः काकपालकः । रेचयति 15 रेचनः, विरेचकत्वात् । शोधति शोधनः । “तुस ह्रस ह्रस रस शब्दे” ह्रस्यते ह्रासः । “विड आक्रोशे” वेडति विडङ्गः, “विडि विलि-” [हैमोणादिसू० १०१] इति क्तिदङ्ग । रङ्गस्य दायको रङ्गदायकः । आह च—

कङ्कुष्ठं काककुष्ठं तु विडङ्गं रङ्गदायकम् ।

रेचकं पुलकं ह्रासं शोधनं काकपालकम् ॥

20

[] इति ।

एवमेते पुं-स्त्रीबलिङ्गा । एतस्य लोकेऽपि ‘कङ्कुष्ठ’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥१७६॥

परुषके स्यादल्पास्थि परुषो नीलपर्णकः ।

पेरापरः परुषेरुः परिमण्डल इत्यपि ॥१७७॥

१ परोपर परबैष परि० नि० ॥

“पृश् पालन-पूरणयोः” पृणाति परूषः, “खलि-फलि-” [हैमोणादिसू० ५६०] इत्यूषः, त्वार्थिके के परूषकः, तत्र । अल्पमस्थि अस्य अल्पास्थि । पृणाति परूषः, “ऋ-पृ-नहि-” [हैमोणादिसू० ५५७] इत्यादिना उषः । नीलानि वर्णान्यस्य नीलपर्णः, के नीलपर्णकः । परमापिपत्ति परापरः । “पृश् पालन-पूरणयोः” पृणाति परूः, “रुषर्त्ति-जनि-” [हैमोणादिसू० ९९७] इत्युस् । “चिमाट् चयने” चीयते चेरूः, “शिमु-गेरु-न्मेर्वादयः” [हैमोणादिसू० ८११] इति रौ निपात्यते । परि-सर्वतोभावे मण्डलमस्य परिमण्डलः; परिमण्डयति वा, “मृदि-कन्दि-कुन्दि-मण्डि-” [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः । आह च—

परूषकः परू प्रोक्तो नीलपर्णः परापर ।

10 परिमण्डलमल्पास्थि परूषं चापि नामत ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘फट्टहा’ इति प्रसिद्धिः ॥१७७॥

खर्जूरं त्वेग्रजः पिण्डी निःश्रेणिः स्वादुमस्तकः ।

“खर्ज मर्जने च” चकाराद व्यथने, खर्जति खर्जूरः, “मी-मसि-पणि-” 15 [हैमोणादिसू० ४२७] इत्यूर, तत्र । [अग्रे जायते अग्रजः ।] पिण्डमस्त्यस्य पिण्डी । निष्क्रान्ता श्रेणे-तरुसमूहाद निःश्रेणिः, उच्चविटापत्वात् । यदाह—

निःश्रेणिरधिरोहिण्यां खर्जूरीपादपेऽपि च ।

[विश्वलोचने णतृतीये श्लो० ६१] इति ।

खीलह्न । स्वादु-मृष्टं मस्तकमस्य स्वादुमस्तकः । आह च—

20 खर्जूरी तु खरस्कन्धा कषाया मधुराऽग्रजा ।

दुग्धप्रधर्षा दुरारोहा निःश्रेणिः स्वादुमस्तका ॥

[] इति ।

महाखर्जूरिकेयम् ।

खर्जूरिकायां स्याद भूमिन्खर्जुरो कौकपर्कटी ॥१७८॥

‘खर्जूरिकायां’ खर्जूरीविशेषे ‘स्याद्’ भवेद् भूमेः खर्जूरी भूमिखर्जूरी ।
 काकैः पृथ्यते काकपर्कटी, “कपट-कीकटादयः” [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे
 निपात्यते । पिण्डखर्जूरिकेयम् । आह च मदनपालः—

बृहत्खर्जूरिका श्रेणी सुफला द्वीपसम्भवा ।

पिण्डखर्जूरिका खर्जूः दुष्प्रधर्षा च कण्टका ॥

अन्या स्कन्धफला स्वाद्वी दुरारोहा मृदुच्छदा ।

भूमिखर्जूरिका काकपर्कटी

[] इति ।

अनयोर्लोके ‘महाखर्जूरि’ ‘पिण्डखर्जूरि’ इति प्रसिद्धिः ॥१७८॥

तंले तालो लेख्यपत्रस्तृणराजो ध्वजद्रुमः ।

10

तलति—प्रतिष्ठते बहुमूलत्वात् तलः, अच्, तत्र । प्रज्ञावणि तालः ।
 लेख्यानि पत्राण्यस्य लेख्यपत्रः । तृणानां राजा तृणराजः, तृणद्रुममध्ये मुख्य-
 त्वात्, “राजन-सखेः” [सिद्ध० ७. ३. १०६] इत्यद् समासान्तः । ध्वज
 इव द्रुमेषु ध्वजद्रुमः । आह च—

तालो ध्वजद्रुम. पां(‘प्रा’)शुर्दीर्घस्कन्धो दुरारुहः ।

11

तृणराजो दीर्घतरुर्लेख्यपत्रो द्रुमेश्वरः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘ताड’ इति प्रसिद्धिः । अष्टविधोऽयम् । यदाह—

तालश्चाष्टविधो ज्ञेयो ह्यथः कुष्ठकृमिप्रणुत् ।

पित्ताऽसप्तो रुचित्वादु वातजिद् बृंहणो गुरुः ॥

21

[]

इत्येतस्य गुणाः ।

नालिकेरे रसफलो लाङ्गली कूर्चकेसरः ॥१७९॥

दक्षिणास्थो दृढफलो नालिकेलो लतातरुः ।

१. ताडे लली लेख्य^० मि० ॥ २. “तलति—प्रतिष्ठन्ति बहुमूलत्वात् तलः” इत्यभिधान-
 चिन्तावणिसोपहृटीकायाम् ॥ ३. नालिकेरो लता^० मि० ॥

नालिकान्—नालयुक्तान् पुष्पादीन् ईरयति नालिकेरः, नलति वा, “शतेरादयः”
[हैमोणादिसू० ४३२] इति केरे निपात्यते, पुं-स्त्रीलिङ्ग, तत्र । रसमयं फलमस्य
रसफलः । हलाकारपत्रशास्त्रवाद लाङ्गली । कूर्चं केसराण्यस्य कूर्चकेसरः ॥१७९॥

दक्षिणस्यां दिशि भवो दाक्षिणात्यः, “दक्षिणा-पश्चात्पुरसस्यण्” [सिद्ध०
१६. ३. १३] इति त्यण् । दृढानि फलान्यस्य दृढफलः । नालिकेर इत्यस्य लत्वे
नालिकेलः । लता चासौ तरुश्च लतातरुः । आह च—

नालिकेरो रसफलं सतुङ्गं कूर्चकेसरम् ।
लतावृक्षो दृढफलो लाङ्गली दाक्षिणात्यकः ॥

[] इति

1) एतस्य लोके ‘नालेर’ इति प्रसिद्धिः ।

पूर्गे क्रमुक-गूवाक-खपुरा नीलबल्कलः ॥१८०॥

घोण्टा

“पूराश् पवने” पुनाति पूगः, “पू-मुदिभ्यां कित” [हैमोणादिसू० ९३]
इति किद् गः, तत्र । क्रामति क्रमुकः, “क्रमे कृम् च वा” [हैमोणादिसू० ५३]
15 इत्युक् । “गुंत् पुरीषोत्सर्गे” गुवत्यनेन संसकत्वाद् गूवाकः, “मवाक-स्यामाक-”
[हैमोणादिसू० ३७] इत्याके निपात्यते । “पुरत् अग्रगमने” ख पुरति खपुरः ।
“खानि पृणाति खपुरः” इति क्षीरस्वामी । पुंलिङ्ग । यद् गोडः—

खपुरो लसके भद्रमुस्तके क्रमुकेऽपि च ।

[] इति ।

20 नीलं बल्कलमस्य नीलबल्कलः ॥१८०॥

“घुण् घूर्णत् भ्रमण” घुणति घोण्टा, “घटा-घाटा” [हैमोणादिसू० १४१]
इति टे निपात्यते । एतस्य लोक ‘सोपारी’ इति प्रसिद्धिः ।

अस्य फलमुद्गेगं

‘अस्य’ पूगस्य फल उद्गतो वेगोऽस्य उद्गेगम्, [संसकत्वात्] ।

25

चिक्के नत्र तु चिककणम् ।

१ पूर्गे गूवाक क्रमुकः पूगी च नीलबल्कलः ॥१८०॥ एतस्य फल^० नि० ॥ २. चिक्कणे
तत्र चिककणम् नि० ॥

‘तत्र’ इति पूगे ‘तु’ इति पुनर्थे, चिनोति चिकम्, “निष्क-तुरुष्क-” [हैमोणादिसू० २६] इति के निपात्यते; “चिकण् व्यथने” इति कौशिकः, चिकयति वा चिकम्, अच्, तस्मिन् । चिनोति चिकणम्, “चिकण-कुक्कण-” [हैमोणादिसू० १९०] इत्यने निपात्यते । धन्वन्तरिस्तु सामान्येनाऽऽह—

स्यात् पूगफलमुद्वेगं खंसि घोण्टाफलं मतम् ।

चिकणं बल्कलं चिकं गवा मदकरं च तत् ॥

[] इति ।

पूगफलनामान्यमूनि । लोके ‘फोफलु’ इति प्रसिद्धिः ।

हिन्ताले तु तृणराजो राजवृक्षो लताङ्कुरः ॥१८१॥

हिनोति-वर्धते हिन्तालः, “चात्वाल-कङ्काल-हिन्ताल-” [हैमोणादिसू० ४८०] 10 इत्याले निपात्यते, तत्र । तृणानां राजा तृणराजः । वृक्षाणां राजा राजवृक्षः, राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपातः । लताया अङ्कुर इव लताङ्कुरः । एतस्य लोके ‘हिन्ताल’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥१८१॥

ताल्यां तु मृत्युपुष्पा स्यादेकपत्रफलाऽपि च ।

ताड्यते ताली, रुफिडादित्वाद् लत्वम्, ताडी इत्यपि, तस्याम् । मृत्यु- 15 प्रदानि पुष्पाण्यस्या मृत्युपुष्पा । एक पत्रं फलं चास्याः एकपत्रफला ।

केतके तु रजःपुष्पो जम्बूलः क्रकचच्छदः ॥१८२॥

“कित निवासे” केतति वने केतकः, णक् प्रत्ययः, पुं-स्त्रीबलिङ्गोऽयम् । यद् वाचस्पतिः—“केतकस्तु द्वयोः” [] इति । रजोयुक्तानि पुष्पाण्यस्य रजःपुष्पः । जायते जम्बूलः, “दुकूल कुकूल-” [हैमोणादिसू० ४९१] 20 इत्यूले निपात्यते । क्रकचाकाराणि छदान्यस्य क्रकचच्छदः ॥१८२॥

खर्जूर-ताल-खर्जूरी-ताली-हिन्ताल-केतकाः ।

क्रमुको नालिकेरश्च स्युरेतास्तृणजातयः ॥१८३॥

खर्जूरः—बृहत्खर्जूराख्यः, तालः—लेख्यपत्रः, खर्जूरी—पिण्डखर्जूरीका, अत्रानुकमव्यत्ययश्छन्दोभङ्गभयादिति, एवमन्यत्रापि, ताली—मृत्युपुष्पा, हिन्तालः— ३

१ स्युरेते तृणपादपाः नि० । अमरेऽपि तृणद्रुमत्वेनैवोल्लेखः ॥

तृणराजः, केतकः—क्रकचच्छदः, एषां द्वन्द्वः । क्रमुकः—पूगः । नालिकेरः प्रतीतः ।
एतां तृणजातयः 'स्युः' इति भवन्ति, तृणप्रधानवृक्षत्वादिति । आह च—

एते च हिन्तालसहिताखयः ॥

खर्जूरः केतकी ताली खर्जूरी च तृणद्रुमाः ।

[अमर० का०२ वर्ग ५ श्लो० १६९-७०] ॥१८३॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्स्वरतरंगच्छे श्रीजिनराजसूरिशिष्यश्रीजयसागरमहो-
पाध्यायपट्टानुक्रमवाचनाचार्यधुर्यश्रीभानुमेरुगणेशिष्यसमस्त-
प्रशस्तग्रन्थावलिबिचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्य-
वाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणिविरचितायां
श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां वृक्षकाण्डः
प्रथमः समाप्तः ॥ १ ॥

11

[द्वितीयो गुल्मकाण्डः]

॥ अहम् ॥ अथ द्वितीयं गुल्मकाण्डं व्याख्यायते—

सिन्दुवारे च निर्गुण्डी सिन्दुको नीलसिन्दुकः ।

शीतसहेन्द्रसुरसाविन्द्राणी सिन्दुवारिका ॥१८४॥

स्यन्दते सिन्दुवारः, “ढाग-शृङ्गार-” [हैमोणादिसू० ४११] इत्यारे निपात्यते, “स्यन्दं वृणोति सिन्दुवारः, पृषोदरादित्वात्” इति क्षीरस्वामी, तत्र । निष्क्रान्ता गुण्डाद्-वेष्टनाद् निर्गुण्डी । निर्गुण्ठीत्यपि । “स्यन्दौह्रुः सवणे” अन्तस्थीयमध्योऽयम्, स्यन्दते सिन्दुकः, “केवयु-भुगयु-” [हैमोणादिसू० ७४६] इत्यादिना उपत्यये निपात्यते, स्वार्थिके के सिन्दुकः । नीलश्चासौ सिन्दुकश्च नीलसिन्दुकः । शीतं सहते शीतसहः । इन्द्रस्य सुरस-दिन्य इत्यर्थे इन्द्रसुरसः । अत एव इन्द्रोऽपि अनिति अनया इन्द्राणी । सिन्दुं वृणोति सिन्दुवारिका, णके आप् । आह च—

सिन्दुवारः श्वेतपुष्प सिन्दुक सिन्दुवारिका ।

नीलपुष्पः शीतसहो निर्गुण्डी नीलसिन्दुक ॥

[] इति ।

15

अन्योऽपि—

अथ सिन्दुकः ।

सिन्दुवारेन्द्रसुरसौ निर्गुण्डीन्द्राणिकेत्यपि ॥

[अमर० का० २ व० ४ श्लो० ६८] इति ।

एतस्य लोके ‘निर्गुण्डी’ इति प्रसिद्धिः ॥१८४॥

20

सा नीला वनशेफालो सुपुष्पा नीलमञ्जरी ।

‘सा’ निर्गुण्डी ‘नीला’ नीलवर्णा वनस्य शेफाली वनशेफाली । शोभनानि पुष्पा-
ण्यस्याः **सुपुष्पा** । नीलवर्णा मञ्जरीऽस्या नीलमञ्जरी ।

श्वेता तु श्वेतसुरसा गोलोमी भूतवेश्यपि ॥१८५॥

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘श्वेता’ श्वेतवर्णा श्वेतः शोभनश्च रसोऽस्याः श्वेतसुरसा ।
गोरिव लोमान्यस्या गोलोमी, गोलोमगत्वात्, दृषोदगदित्वात् साधुः । गोभिर्ल्य-
ते वा गोलोमी, “रुक्म-ग्रीष्म ” [हैमोणादिमू० ३४६] इति मान्तो निपात्यते ।
१ भूतानि विगति-आह्लादयति भूतवेशी । आह च-

शेफालिकाऽस्या निर्गुण्डी वनौका नीलमञ्जरी ।

शुक्राऽस्या श्वेतसुरसा भूतवेशी च कथ्यते ॥

[

] इति ।

द्वितीया निर्गुण्डीयम् ॥१८५॥

११ शेफालिकायां सुवहा निर्गुण्डी नीलिका च सा ।
सुरसा रक्तवृन्ता च दिवत्रघ्नी पुष्पवर्षिणी ॥१८६॥

शेते शेफा, ‘ग्री-ग्री-भ्यां फ’ [हैमोणादिमू० ३१४] इति फः, ते अल्योऽस्या
शेफालिका, तस्याम् । मुष्टु बहत्वाभेदो मुवहा । निर्गुण्डयति निर्गुण्डी, “गुण्ड
वेष्टने” । नीलिका नीलवर्णा । शोभनो रसोऽस्या सुरसा । रक्तं वृन्तमस्या रक्तवृन्ता ।

१२ श्वित्रं-कुष्ठं हन्ति श्वित्रघ्नी । पुष्पाणां वर्षं पुष्पवर्षं, स विद्यतेऽस्या
पुष्पवर्षिणी ॥१८६॥

सा तु शुक्ला भूतवेशी सत्यनामा बहुक्षमा ।

‘सा’ शेफालिका शुक्रा भूतानि विगति-आह्लादयति भूतवेशी । सत्यं
नाम अस्या सत्यनामा । बहु क्षमते बहुक्षमा ।

२५ प्रियङ्गौ प्रियकः कङ्कुः प्रियवल्ली प्रिया लता ॥१८७॥

विष्वक्सेना गन्धफली कारम्भा फलिनी फलो ।

गुन्ना गोवन्दनी श्यामा योषाहा वर्णभेदिनी ॥१८८॥

१ गोलोमी नि० ॥ २ भूतकेश्यपि पु० पु० २ नि० । यद्यपि टीकादर्शयो मूलपाठे ‘भूतकेशी’ इति
पाठो वर्तते, किञ्च व्याख्या तु ‘भूतवेशी’ पाठानुसारिणी वर्तते । अमरादिष्वपि “सिताऽसौ
श्वेतसुरसा भूतवेशी” [क० २ वर्गं ४ श्लो० ७२] इत्याद्यां ‘भूतवेशी’ नामैव दृश्यते ॥ ,
३ भूतकेशी पु० २ ॥ ४ नीलिका मुना । सुरसा नि० ॥ ५ भूतकेशी सत्यनाम्नी बहु^० नि० ॥ ६ पर्ण-
मेदनी नि० ॥

“प्रीगृह् तृप्ति-कान्त्यो” प्रीणाति इति प्रियङ्गुः, कालिङ्गः, “प्री-कै-पै-नीले-
रङ्गुक्” [हैमोणादिसू० ७६१] इत्यङ्गुक्, तत्र । प्रीणाति प्रियङ्गुः, “कीचक-पेचक-”
[हैमोणादिसू० ३३] इत्यङ्के निपात्यते । “कै शब्दे” कायते कङ्गुः, “प्री-कै-पै-नीले-
रङ्गुक्” [हैमोणादिसू० ७६१] इत्यङ्गुक् । प्रिया चासौ बल्ली च प्रियवल्ली । प्रीणाति
प्रिया, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः । लायते लता, “पृषि-रञ्जि-” 5
[हैमोणादिसू० २०८] इति “लाङ् आदाने” इत्यस्मात् किद् अतः ॥१८७॥

विषुची सेनाऽस्याः विष्वक्सेना; विष्वक् सिनोति-सर्वतो वज्जाति वा “सेवी”
[हैमोणादिसू० २६२] इति विकल्पेन किद् नः प्रत्ययः । गन्धप्रधाना फली
गन्धफली । ईषद् रम्भा कारम्भा, “अन्पे” [सिद्ध० ३.२.१३६] इत्यनेन ईषदर्थे
कादेशः । फलति-विशीर्यते फलिनी, “श्या-कठि-खलि-” [हैमोणादिसू० २८२] 10
इति बहुवचनादिनः । फलति फली, अच्, गौरादित्वाद् डी । गुण्ज्यते-क्रीड्यते
गुन्द्रा, “खुर-क्षुर-” [हैमोणादिसू० ३९६] इति रे प्रत्यये निपात्यते । गवि-भूमौ
वन्वते गोवन्दनी । इन्दुस्तु “गौः वन्दनी” इति भिनति । यदाह—

वन्दनी पुष्पशोभना ।

गन्धप्रियङ्गु कारम्भा लता गौर्वर्णभेदिनी ॥

15

[] इति ।

‘श्यामा वर्णेन गौरस्यामवर्णा’ इति क्षीरस्वामी । योषा-स्त्री तस्याः
आह्ला अस्या योषाह्ला । वर्ण भिनतीत्येवंगीला वर्णभेदिनी, “अजातेः शीले”
[सिद्ध० ५.१.१५४] इति णिन् । आह च—

श्यामा तु महिलाह्वया ।

20

लता गोवन्दनी गुन्द्रा प्रियङ्गुः फलिनी फली ॥

विष्वक्सेना गन्धफली कारम्भा प्रियङ्गश्च सो ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ५५-५६] इति ।

तथा च—

प्रियङ्गुः प्रियवल्ली च फलिनी कङ्गुनी प्रिया ।

25

वृत्ता गोवन्दनी श्यामा कारम्भा वर्णभेदिनी ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘प्रियंगु’ इति प्रसिद्धिः ॥१८८॥

१ अमरे तु ‘स’ इति पाठः ॥

मधुयष्ट्यां यष्टीमधुस्तल्लक्षणं मधुस्रवा ।

क्लीतकं च नीरजाऽसौ मधुपर्णी मधूलिका ॥१८९॥

- मधुनो यष्टीमधुयष्टी, तस्याम् । यष्टीरूपं मधु यष्टीमधुः । तल्लक्षयति तल्ल-
क्षणम् । मधु स्रवति मधुस्रवा । क्लीबत्वं तदिति—प्रतिहन्ति वृष्यत्वात् क्लीतकम्, पृषोदरा-
५ दित्वात् साधुः, क्लीतकसंज्ञं वा, क्लीबलिङ्गः, स्थलजेयम् । नीरे जाता नीरजा ।
'असौ' इति मधुयष्टी । मधूनि पर्णान्यस्याः मधुपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध०
२४.५५] इति डी । मधूलिका माधुर्यात् । आह च—

मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधु मधुस्रवा ।

यष्टीमधूकं मधूकं यष्ट्याह मधुयष्टिका ॥

- १० तल्लक्षणं क्लीतनं च क्लीतक क्लीतका च सा ।

स्थलजा जलजाऽन्या च मधुपर्णी मधूलिका ॥

[] इति ।

मधुयष्टीनामानि । लोके 'जेठीमधु' इति प्रसिद्धिः ॥१८९॥

अश्वगन्धायां तुरगी कञ्चुकाऽश्वावरोहकः ।

- १५ अश्वकन्दो बहुगन्धा पुत्रदा लोककर्ण्यपि ॥१९०॥

अश्वस्येव गन्धोऽस्या अश्वगन्धा, तस्याम् । तुरो गच्छति तुरगी, "नाम्नो
गम-" [सिद्ध० ५.१.१३१] इति ड । यदाह श्रीधरः—

तुरगी त्वश्वगन्धाया तुरगो हय-चित्तयोः ।

[विश्वलोचन गतृतीये श्लो० ४०] इति ।

- २० "कचि बन्धने" कथ्यते कञ्चुका, "कञ्चुकाशुक-" [हैमोणादिमू० ५७] इत्युके
निपात्यते । अश्वैः अवरुह्यते अश्वावरोहः, स्वार्थिके के अश्वावरोहकः । अश्वस्य
कन्दः अश्वकन्दः । बहुगन्धोऽस्या बहुगन्धा । पुत्रं ददाति पुत्रदा । "कर्ण्य मेदे"
लोकं कर्णयति लोककर्णी, वातहन्तीत्वात् । आह च—

अश्वगन्धा वाजिगन्धा कुम्भकोऽश्वावरोहकः ।

- २५ वराहकर्णी तुरगी बल्या वाजीकरी मता ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'आसर्गधि' इति प्रसिद्धिः ॥१९०॥

मेघशृङ्गायामजशृङ्गी वर्त्तिका सर्पदंष्ट्रिका ।

मेघस्येव शृङ्गाण्यस्याः मेघशृङ्गी, तस्याम् । अजस्येव शृङ्गाण्यस्या अज-
शृङ्गी । वर्त्तते वर्तयति वा वर्त्तिका, णकः प्रत्ययः । सर्पस्येव दंष्ट्रा अस्या
सर्पदंष्ट्रा, स्वार्थिके के सर्पदंष्ट्रिका । आह च मदनपालः—

मेघशृङ्गी मेण्डवल्ली सर्पदंष्ट्राऽजशृङ्गिका ।

[] इति ।

मेघशृङ्गीनामानि । लोके तु 'मीढासिगी' इति प्रसिद्धिः ।

सैव स्याद् दक्षिणावर्ता वृश्चिकाली विषाणिका ॥१९१॥

उष्ट्र-धूमकपुष्पा च काली च विषघातनी ।

10

'एव' इति निश्चयार्थे । 'सा' मेघशृङ्गी 'स्याद्' भवेद् दक्षिणा आवर्ता अस्या
दक्षिणावर्ता, दक्षिणस्यां दिशि आवर्तते इति वा । वृश्चिकालमिव वृश्चिकाली,
'अलम्' इति वृश्चिककण्टक उच्यते । विषाणानि सन्यस्या विषाणिका, शृङ्गी-
त्वात् ॥१९१॥

'उष्ट्र-धूमकपुष्पा' इति उष्ट्र-धूमशब्दाभ्यां पर पुष्पशब्दः सम्बध्यते, तेन
उष्ट्रपुष्पा धूमपुष्पा च । काली कालवर्णत्वात् । विषं घातयति विषघातनी,
अनद् । आह च—

अन्या तु दक्षिणावर्ता वृश्चिकाली विषाणिका ।

[] इति ।

धन्वन्तरिरप्याह—

20

अजशृङ्गी मेघशृङ्गी सर्पदंष्ट्रा च वर्त्तिका ।

द्वितीया दक्षिणावर्ता वृश्चिकाली विषाणिका ॥

[] इति ।

मेघशृङ्गीविशेषोऽयम् ।

कर्कटशृङ्गां तु शृङ्गी नताङ्गी शिशिरेफला ॥१९२॥

25

कर्कटाङ्गा महाघोषा वक्रा मञ्जीरशिम्बिका ।

१ ^०काला वि^० नि० ॥ २ ^०पुच्छा च नि० ॥ ३ शृङ्गी तु कर्कटशृङ्गां नता^० नि० ॥

कर्कटगण्डेन जलचरजीवविशेषः, तदाकाराणि शृङ्गाण्यस्याः कर्कटशृङ्गी, तस्याम् । शृणाति शृङ्गी, “शृङ्ग-शार्ङ्गादयः” [हैमोणादिसू० ९६] इति मे निपात्यते । नतमङ्गमस्या नताङ्गी । शिशिरे फलान्यस्या शिशिरेफला, पृषोदरादित्वात् सप्तम्यलोपः ॥१९२॥

- 5 कर्कटस्य आह्ला अस्याः कर्कटाह्ला । महती चासौ घोषा च महाघोषा ।
यमहेश्वरः—

स्मृता कर्कटशृङ्ग्यां च महाघोषा मनीषिभि ।

[] इति ।

- वक्रा कुटिला । मेञ्जरी इव शिम्बिरस्या [मेञ्जरीशिम्बि, स्वार्थिके के] मञ्जी-
10 रशिम्बिका । आह च -

शृङ्गी कर्कटशृङ्गी च कुलीग कर्कटाह्वया ।

कुलिङ्गशृङ्गी वक्रा च महाघोषा नताङ्ग्यपि ॥

चन्द्रा स्वादु विषाणी च प्रोक्ता च निजमूर्दजा ।

[] इति ।

- 15 कर्कटशृङ्गीनामानि । लोके तु ‘काकडासिङ्गी’ इति प्रसिद्धिः ।

निर्दिग्धिकायां कण्टाली दुःस्पर्शा कण्टकारिका ॥१९३॥

व्याघ्री क्षुद्रा दुष्प्रधर्षा धावनी हेमपुष्पिका ।

- निर्दिह्यते निर्दिग्धा, स्वार्थिके क निर्दिग्धिका, तस्याम् । कण्टैरलति—
दीप्यते कण्टाली । दुष्ट स्पर्शाऽस्या दुःस्पर्शा । कण्टकान् इत्यति कण्टकारी, के
30 कण्टकारिका ॥१९३॥

व्याघ्रीव व्याघ्री, दु स्पर्शत्वात् । [क्षुण्णयङ्गं क्षुद्रा ।] “वृषण् गतिबन्धे” धर्षणं धर्षः, दुष्ट प्रधर्षाऽस्या दुष्प्रधर्षा । धाव्यते धावनी. “अनट्” [सिद्ध० ५ ३.१२४] इत्यनट् । हेमवर्णानि पुष्पाण्यस्या हेमपुष्पी, के हेमपुष्पिका । आह च—

कण्टकारी च दु स्पर्शा क्षुद्रा व्याघ्री निर्दिग्धिका ।

- 35 कण्टालिका कण्टकिनी धावनी दुष्प्रधर्षणी ॥

[] इति ।

अस्या लोके 'रीगणी' इति प्रसिद्धिः ।

बृहत्यां धुद्रा भण्टाकी वार्ताकी राष्ट्रिका कुली ॥१९४॥

विशदा सिंघनाक्रान्ता महोटिका महत्यपि ।

कण्टकबाहुल्याद् बृहती, तस्याम् । क्षुण्ति धुद्रा हिंसा, “ऋज्यजि-”
[हैमोणादिसू० ३८८] इति किं रः ; धुद्रवार्ताक्येकदेशे वा धुद्रा, यथा सत्या ५
सत्यभामा । “भट भूतौ” भटति भण्टाकी, वर्तते वार्ताकी, उभावपि “भवाक-
श्यामाक-वार्ताक-” [हैमोणादिसू० ३७] इत्याके निपात्येते । “भण्टाकी कण्टकार्था
वा” इत्यपरः । गण्टमस्त्यस्या राष्ट्रिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७ २.६]
इतीक । कोलति कुली, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५ १.५४] इति कः ॥१९४॥

विशदा श्वेता । हिनस्ति सिंही, पृषोदरादित्वात् । न आक्रान्ता अना- 10
क्रान्ता । महोटिकेत्ययमन्युत्पन्न शब्दः । महती वृद्धा । आह च --

बृहती सिंघनाक्रान्ता वार्ताकी राष्ट्रिका कुली ।

विशदा स्थूलभण्टाकी महती तु महोटिका ॥

[] इति ।

भागुरिस्तु द्वयोर्बृहतीत्वं मन्यते । यत् शाश्वतः —

13

धुद्रायां धुद्रवार्ताक्या बृहती छन्दसि कश्चित् ।

[श्लो० ४२०] इति ।

एतस्या लोके 'बृहरीगणी' 'डोल्हरी' इति प्रसिद्धिः ।

विदार्या तु स्वादुकन्दा पुष्पकन्दा शृगालिका ॥१९५॥

वृक्षादनी चर्मकषा कूष्माण्डी चाऽभ्यवल्लभा ।

20

विडालिका वृक्षपर्णी

विदारयति विदारी, अच्, गौरादित्वाद् डी., “विदार्य भक्ष्यते विदारी”
इति क्षीरस्वामी, पृषोदरादित्वात्, तस्याम् । स्वादुः—मृष्टः कन्दोऽस्याः स्वादुकन्दा ।
पुष्पाकारः कन्दोऽस्याः पुष्पकन्दा । सृजति रसं शृगाली, “चात्वालकङ्काल-”
[हैमोणादिसू० ४८०] इत्याले निपात्येते, के शृगालिका ॥१९५॥ 25

वृक्षमति वृक्षादनी, अनद् । चर्म कषति चर्मकषा । कुष्णाति कुण्ठते वा
कूष्माण्डी, “पिचङ्गैरुह-” [हैमोणादिसू० १७६] इत्यण्डे निपात्येते । अश्वानां

१ धुद्रभण्टाकी नि० ॥ २ विशदः नि० ॥ ३ वा भूकूष्माण्डवृक्षः नि० ॥

बल्लभा अश्वबल्लभा । “विड आक्रोशे” वेडति विडयते वा विडाली , “कुलि-
पिलि” [हैमोणादिसू० ४७६] इति किदालः, के विडालिका । वृक्ष इव पर्णान्यस्या
वृक्षपर्णी । आह च—

विदारिका मता शुक्ला स्वादुकन्दा सृगालिका ।

5

वृक्षकन्दा विदारी च वृक्षवल्ली विडालिका ॥

[

] इति ।

एतस्या लोके ‘विदारि’ इति प्रसिद्धिः ।

महाश्वेताऽपरा तु सा ॥१९६॥

क्षीरशुक्ला क्षीरकन्दा क्षीरवल्ली पयस्विनी ।

10

ऋक्षगन्धेक्षुगन्धेक्षुवल्ली क्षीरविदारिका ॥१९७॥

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘सा’ विदारी ‘अपरा’ अन्या महती चासौ श्वेता च
महाश्वेता ॥१९६॥

क्षीरं शुक्ला क्षीरशुक्ला । क्षीरप्रधान. कन्दोऽस्या. क्षीरकन्दा । क्षीरस्य
वल्ली क्षीरवल्ली । पयोऽस्यस्या पयस्विनी । ऋक्षान् गन्धयति—अर्दयति ऋक्ष-
15 गन्धा । इक्षोरिव गन्धोऽस्या. इक्षुगन्धा माधुर्यात् । इक्षोर्वल्लीव इक्षुवल्ली । क्षीर-
प्रधाना विदारी क्षीरविदारी, स्वार्थिके के क्षीरविदारिका । आह च—

अन्या क्षीरविदारी स्याद् ऋक्षगन्धेक्षुवल्लयपि ।

क्षीरकन्दा क्षीरयुक्ता क्षीरवल्ली पयस्विनी ॥

[

] इति ।

20

क्षीरविदारिकेयम् ॥१९७॥

पृष्णिपर्णी पृथक्पर्णी लाङ्गली क्रोष्टुपुच्छिका ।

शृगालविन्ना कलशिर्धृतिला घावनी गुहा ॥१९८॥

सिंहपुच्छी चित्रपर्णहिपर्णी तिलपर्णपि ।

पृष्णिरिव पर्णान्यस्या पृष्णिपर्णी सूक्ष्मपर्णी वा, यदाह —“पृष्णि(भिः)रत्न
25 तनौ” [अमर० का० २ वर्ग ६ श्लो० ४८], तस्याम् । पृथक् पर्णान्यस्याः

१ ऋक्षम्^० नि० ॥ २ पृष्णिपर्णी नि० । हैमोणादौ ‘पृष्णि’शब्दः स्वीकृतोऽस्ति ।
पाणिन्युणादौ अमरादौ च ‘पृष्णि’शब्दः स्वीकृतोऽस्ति ॥

पृथक्पर्णी । “लघु गनौ” लङ्गति लाङ्गली, “नहि-लङ्गेर्दीर्घश्च” [हैमोणादिसू० ४६६] इत्यालः । कोष्ठोरिव पुच्छमस्याः क्रोष्टुपुच्छी, के क्रोष्टुपुच्छिका । अत एव क्रोष्टुभिर्विन्ना दत्तेव क्रोष्टुविन्ना इत्यपि । शृगालैर्विन्ना—दत्तेव शृगालविन्ना । कलशिः गर्गरीव । धृतिलत्वाद धृति लाति धृतिला, “क्वचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१] इति डः । धावति—प्रसरति धावनी, “वसि-रसि-” [हैमोणादिसू० २६१] इत्यादिबचनादनः । ‘गुहौग् सवरणे’ गूहति रसं गुहा, “तुदादि-विषि-गुहिभ्यः कित्” [हैमोणादिसू० ५] इति किटः ॥१९८॥

सिंहस्येव पुच्छमस्याः सिंहपुच्छी । लोकोक्त्या सिंहपुच्छकः । चित्राणि पर्णान्यस्या चित्रपर्णी । अङ्गे—बुध्नादारभ्य पर्णान्यस्याः अङ्घ्रिपर्णी । तिलवत् स्निग्धानि पर्णान्यस्याः तिलपर्णी । आह च —

10

पृष्णि(‘श्रि)पर्णी पृथक्पर्णी चित्रपर्णैर्हिपर्णिका ॥

क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी कलशिर्धावनी गुहा ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ९२-९३] इति ।

तथा च---

पृष्णि(‘श्रि)पर्णी पृथक्पर्णी कलशिर्धावनी गुहा ।

15

शृगालविन्ना धृतिला पर्णी क्रोष्टुकपुच्छिका ॥

ब्रह्मपर्णीति विख्याता वृष्णिवा[द्] विष्णुपर्णिका ।

[] इति ।

पृष्णिपर्णानामानि । * लोके तु ‘पीठवनी’ इति प्रसिद्धिः ।

गोक्षुरे स्थलशृङ्गाट-वनशृङ्गाट-गोखुराः ॥१९९॥

20

कण्टी षंडङ्गो गोकण्टस्त्रिकण्टस्त्रिकण्टकः ।

इक्षुगन्धा व्यालदंष्ट्रः श्वदंष्ट्रः स्वादुकण्टकः ॥२००॥

पलङ्क्या कण्टफलः षंडन्तो भूक्षुरः क्षुरः ।

गा* क्षुरति—व्यथयति गोक्षुरः, तत्र । स्थलस्य शृङ्गाट. स्थलशृङ्गमटति वा स्थलशृङ्गाटः । वनस्य शृङ्गाटो वनशृङ्गाटः । गवां खुरो वेधकत्वाद् गोखुरः ॥१९९॥ २.

१. पु २ प्रति. * फुल्लिकाचिह्नं यावदेव लिखिता वसन्ति । अग्रेऽपूर्णेति । २ षडङ्गो गोकण्ट-स्त्रिकण्टस्तु त्रिकस्त्रिकः । नि० ॥ ३ षडङ्गस्तूक्षुरः नि० ॥

कण्टाः सन्त्यस्य कण्टी । षड् अङ्गान्यस्य षडङ्गः । गवां कण्टो गोकण्टः ।
त्रयः कण्टा अस्य त्रिकण्टः । त्रिकं कण्टकानामस्य त्रिककण्टकः । इक्षोर्गन्ध
इव गन्धोऽस्याः । शुगन्धा । व्यालस्येव दंष्ट्राऽस्य व्यालदंष्ट्रः । शुनो दंष्ट्रैव
हिंस्रत्वात् श्वदंष्ट्रः । स्वादव—मृष्टाः कण्टका अस्य स्वादुकण्टकः ॥२००॥

5 पलं मांसं कषति पलङ्कषा । कण्टप्रधानं फलमस्य कण्टफलः । षड् अन्ता
यस्य स षडन्तः । भुव क्षुर इव भूक्षुरः । क्षुरति क्षुरः । आह च—

गोक्षुर स्याद गोक्षुरको भक्षटः स्वादुकण्टकः ।

गोकण्टको भक्षटकः षडन्तः क्षुरकः क्षुरः ॥

गोकण्टो गोखुरः कण्टी षडङ्गस्त्रिकटस्त्रिक ।

10 त्रिकण्टकः कण्टफलः श्वदंष्ट्रो व्यालदंष्ट्रकः ॥

[] इति ।

गोक्षुरनामानि । लोके 'गोखरू' इति प्रसिद्धिः ।

दन्त्यां शीघ्रोपशान्त्योपचित्रोदुम्बरपर्णिका ॥२०१॥

मकूलको रामदूती निकुम्भो घुणवल्लभा ।

15 दन्ताभावाद् दन्ती, दाम्यन्त्यनया वा दोषा "दम्यमि—" [हैमोणादिसू०
२००] इति त, तस्याम् । ज्यायते शीघ्रा, "गुर-क्षुर—" [हैमोणादिसू० ३९६]
इति र निपात्यते । उपगन्ति उपशान्त्या, "स्था-छा-मा-सा" [हैमोणादिसू० ३५७]
इति य । उप—समीपे चित्राण्यस्या उपचित्रा । उदुम्बर इव पर्णान्यस्या उदुम्बर-
पर्णी, के उदुम्बरपर्णिका ॥२०१॥

20 "मकुड् मण्डन" मङ्गते चित्रत्वाद् मकूल, "दुकूल-कुकूल—" [हैमोणादिसू०
४९१] इत्यूले निपात्यते, स्वार्थके के मकूलकः । रामस्य दूतीव रामदूती ।
नियत कुम्भो निकुम्भः । घुणानां वल्लभा घुणवल्लभा । आह च—

दन्ती शीघ्रा निकुम्भा स्यादुपचित्रा मकूलकः ।

तथोदुम्बरपर्णी च विशल्या च घुणप्रिया ॥

25 [] इति ।

दन्तीनामानि । लोके तु 'दांती' इति प्रसिद्धिः ।

१ शीघ्रा विशल्या च चित्र ° नि० ॥

नागदन्त्यां हस्तिदन्ती वारुणी गजचिर्मिटी ॥२०२॥

मृगादनी मृगेर्बार्कमृगाक्षी तु गजस्फुटा ।

श्वेतपुष्पी मधुपुष्पी पर्वपुत्री विषौषधी ॥२०३॥

नागस्य दन्ती नागदन्ती, तस्याम् । हस्तिनो दन्ती हस्तिदन्ती । वरुणस्येयं वारुणी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६ ३. १६०] इत्यण् । गजस्य चिर्मिटीव ५ गजचिर्मिटी ॥२०२॥

मृगैरुषते मृगादनी, “अनद्” [सिद्ध० ५. १. १२४] इत्यनद् । मृगस्य ईर्बार्कविव मृगेर्बार्कः । मृगमण्योति मृगाक्षी । गजानां स्फुटा गजस्फुटा । श्वेतानि पुष्पाण्यस्याः श्वेतपुष्पी । मधूनि पुष्पाण्यस्याः मधुपुष्पी, “असत्काण्डप्रान्त-” [सिद्ध० २. ४. ५६] इति ङी । पर्वगां पुत्रीव पर्वपुत्री । विषस्य ओषधी १० विषौषधी । दन्तीविशेषोऽयम् ॥२०३॥

अपामार्गे स्वधःशैल्या किणिही खरमञ्जरी ।

धामार्गवः शैखरिको वशिरः कपिपिप्पली ॥२०४॥

कपिवल्ली मर्कटिका शिखर्याघाट-कुम्भहौ ।

प्रत्यक्पुष्पी पत्रपुष्पी केशवल्ली मयूरकः ॥२०५॥

15

अपकृष्टः आ-समन्तान्मार्गोऽस्य अपामार्गः, तत्र । अधः शैल्यस्या अधःशैल्या । किणिनी जिहीते-याति किणिही, स्पर्शात् किणोत्पादनात् । खरा मञ्जरीऽस्य खरमञ्जरी । धाम इयति धामार्गवः, “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५. १९] इत्यवे निपात्यते । “अधमं मार्गं वाति न धाम अर्कति वेति [अधामार्गवः], पृषोदरादित्वात्” इति क्षीरस्वामीति । अयमपि द्वयर्थे-अधामार्गवोऽपामार्गः कोष्ठातकी च । शिखरे भवः शैखरिकः, “मवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इति इकण् । “वशक् कान्तौ” उच्यते वशिरः, मय्यताल्यः, “स्थविर-पिठिर-” [हैमोणादिसू० ४. १७] इतिरि निपात्यते । कपीनां पिप्पली कपिपिप्पली ॥२०४॥

कपीनां वल्ली कपिवल्ली । मर्कं सौत्रः, मर्कति मर्कटी, “दिव्यवि-” [हैमोणादिसू० १. ४२] इत्यट्. स्वार्थिके के मर्कटिका; मर्कटाः सन्त्यस्यामिति ३.

१ ०णी चापि चि० नि० ॥ २ ०क्षी भुजगस्फुटा । श्वेतपुष्पा मधुपुष्पा पर्वपुष्पा विषौषधिः ॥ २०३ ॥ नि० ॥ ३ ०शैल्य. नि० ॥

वा, तेषां प्रियत्वात्, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीक' । शिख-
रोऽस्त्यस्य शिखरी । आघटन्ते कपयोऽत्र आघाटः । दुःखेन गृह्यते दुर्ग्रहः;
दुष्टो ग्रहोऽस्य वा । प्रत्यञ्चि पुष्पाण्यस्याः प्रत्यक्पुष्पी । प्रत्यक्पर्ण्यपि ।
पत्राण्येव पुष्पाण्यस्य पत्रपुष्पी । केशानां बली केशबल्ली । केशपर्ण्यपि ।
१ मयूरप्रतिकृतिर्मयूरकः, “तस्य तुल्ये क' संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१ १०८]
इति कः । आह च—

अपामार्गश्च शिखरी प्रत्यक्पुष्पी मयूरक' ।
अधःशल्याऽथ किणिही दुर्ग्रह' खरमञ्जरी ॥
स एवोक्त' शैखरिको मर्कटी दुरतिग्रह' ।
१० पत्रपुष्पी च वधिर कुटो मर्कटपिप्पली ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० २६०-६१] इति ।

तथा च—

अपामार्ग' शैखरिको धामार्गव-मयूरकौ ॥
प्रत्यक्पर्णा [कीशपर्णा] किणिही खरमञ्जरी ।

१५ [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ८८-८९] इति ।

अपामार्गनामानि । लोक तु ‘आझाझाडा’ इति प्रसिद्धिः ॥२०५॥

आर्द्रके तु शृङ्गवेरं कटुभङ्गं कटूत्कटम् ।

शुण्ठी महौषधं विश्वा नागरं विश्वभेषजम् ॥२०६॥

“अर्द गति-याचनयो” अर्थे आर्द्रम्, “चि-जि-शु-सि-” [हैमोणादिसू०
२० ३९२] इति रो दीर्घश्च, आर्द्रमेव आर्द्रकम्, पुं-स्त्रीबलिङ्गः, तत्र । शृणाति रसनां
शृङ्गवेरम्, “शतेरादयः” [हैमोणादिसू० ४३२] इति केरे निपात्यते । कटुः—
क्षारः भङ्गोऽस्य तत् कटुभङ्गम् । कटुषु उत्कटम् कटूत्कटम् । शुण्ठति—शुष्यति
शुण्ठिः, “कलि-पिलि” [हैमोणादिसू० ६०८] इति इ., इयां शुण्ठी । महञ्च
तदौषधं च महौषधम् । “विशन्तं प्रवेगने” विगतिं दोषान् विश्वा, स्त्री-स्त्रीबलिङ्गः,
१ “निघृषि-” [हैमोणादिसू० ५११] इति किद् व । नगरालये देशे भवं नागरम्,
“भवे” [सिद्ध० ६. ३ १२३] इत्यण्, “गूत् निगरणे” न न गिरति कफ-
मिति वा, नखादित्वात् साधु, पृषोदगदित्वाद् दीध । विश्वस्य भेषजं विश्वभेषजम्,
अनेकदोषजित्वात् । आह च—

शुण्ठी महौषधं विश्वा नागरं विश्वमेषजम् ।

विश्वौषधं शृङ्गवेरं कटुमङ्गं तथाऽऽर्द्रकम् ॥

[धन्व० वर्ग० २ श्लो० ८२] इति ।

शुण्ठीनामानि । लोके तु 'सूठि' इति प्रसिद्धिः ॥२०६॥

पुनर्नवायां वृक्षी च दीर्घपत्रः शिलाटकः ।

विशाखः क्षुद्रवर्षाभूः कटिल्लः प्रावृषायणी ॥२०७॥

शोफघ्नी च

पुनर्नवेव पुनर्नवा, विशेषत्वात् । "ओवस्वोत् छेदने" दन्त्योपान्त्योऽयम् "सस्य श-घौ" [सिद्ध० १३. ६१] इति शो "ग्रह-वस्व-" [सिद्ध० ४. १. ८४] इति ष्वृति वृक्षति वृक्षी । दीर्घाणि पत्राण्यस्य दीर्घपत्रः । शिलामटति शिलाटकः । 10
विशाखति-व्याप्नोति विशाखः, अच् । क्षुद्रश्चासौ वर्षाभूश्च क्षुद्रवर्षाभूः ।
कटति-गच्छति कटिल्लः, "मिल्ल-च्छमल्ल-" [हैमोणादिसू० ४६४] इति छे निपात्यते । प्रावृषि भवा प्रावृषायणी ॥२०७॥

शोफं हन्ति शोफघ्नी, टक् । आह च—

पुनर्नवा विशाखश्च कटिल्लः शशिलाटकः ।

15

वृक्षी च क्षुद्रवर्षाभूर्दीर्घपत्रः कटिल्लकः ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७४] इति ।

तथा चाऽमरः—

पुनर्नवा तु शोफघ्नी [का० २ वर्ग ४ श्लो० १४९] इति ।

पुनर्नवानामानि । लोके तु 'साटहडा' इति प्रसिद्धिः ।

25

अपरा खेष्वा क्रूरा मण्डलपत्रकः ।

श्वेतमूला महावर्षाभूर्वर्षाकेतुरित्यपि ॥२०८॥

'तुः' पुनरर्थे । 'एषा' पुनर्नवा 'अपरा' अन्या कृन्तति क्रूरा, "कृतेः क्रू-कृच्छ्रौ च" [हैमोणादिसू० ३९५] इति सूत्रेण "कृतैत् छेदने" इत्यस्माद् रः प्रत्ययोऽस्य च क्रू इत्यादेशः । मण्डलाकराणि पत्राण्यस्य मण्डलपत्रः, के मण्डलपत्रकः । श्वेतं 30
मूलमस्याः श्वेतमूला । महता चासौ वर्षाभूश्च महावर्षाभूः । वर्षाणां केतुरिव वर्षाकेतुः । आह च—

१ वृक्षीरो दीर्घपत्रा शिलाटिका नि० ॥ २ ऋमण्ड० नि० ॥ ३ °वर्षाकेतु' नि० ॥

पुनर्नवाऽपरा क्रूर सद्योमण्डलपत्रक ।

श्वेतमूलो वर्षकितुर्मेहावर्षामूरुच्यते ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७६] इति ।

एतस्या लोके 'साटहडी' इति प्रसिद्धिः ॥२०८॥

- 5 ज्योतिष्मत्यां स्वर्णलतां दुर्मदा लवणाऽग्निभा ।
पारावतपदी पण्या ज्योतिष्का कटभीत्यपि ॥२०९॥

ज्योतिर्विषयेऽस्याः ज्योतिष्मती, तस्याम् । स्वर्णस्य लतेव स्वर्णलता ।

दुष्टो मदोऽस्याः दुर्मदा । लुनाति जाड्यं लवणा, नन्धादित्वादन । अग्निवद् भा—
दीप्तिरस्याः अग्निभा । पारावतस्येव पदा अस्या पारावतपदी । अत एव पारा-

- 10 वतांहिः । पणे साधुः पण्या, "स्तुत्या" इति क्षीरस्वामी । द्योतते ज्योतिः,
"द्युतेरादेश्च ज" [हैमोणादिसू० १११] इतीस्, तदेव ज्योतिष्का । "कटति—
आवृणोति कटभी" इति क्षीरस्वामी, "कृ-गृ-गलि" [हैमोणादिसू० ३२९]
इत्यभः । आह च—

ज्योतिष्मती तु कटभी स्यान् सुवर्णलतेति च ।

- 15 ज्योतिष्का चाग्निभा सा च लवणोदा च दुर्दिना ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २६७] इति ।

द्वयर्थे पारावतपदी—काकजङ्घा ज्योतिष्मती च ।

अमरोऽप्याह—

पारावतांहि कटभी पण्या ज्योतिष्मती लता ।

- 20 [का० २ वर्ग ४ श्लो० १५०] इति ।

ज्योतिष्मतीनामानि । लोके तु 'मालकांगुणी' इति प्रसिद्धिः ॥२०९॥

माषपण्यामात्रमाषा मांसमाषा महामहा ।

अश्वपुच्छी मिहृवृन्ता काम्बोजी कृष्णवृन्तिका ॥२१०॥

माष इव पर्णान्यस्या माषपर्णी, तस्याम् । आर्द्रा चासौ माषा च आर्द्रमाषा ।

- 25 मांसोपलक्षिता माषा मांसमाषा । महासहेति मुद्गपर्ण्याः सहाया भिन्नेयम् । अश्व-

१ ० ता कङ्गुली लव० नि ॥ २ माषपर्ण्याः सुवर्णपर्णी पाण्डुआपि महासहा । अश्व-
पुच्छा मि० ॥

पुच्छकृतित्वाद् अश्वपुच्छी । सिंहाकारं वृन्तमस्याः सिंहवृन्ता । कम्बोजदेशे
भवा कम्बोजी । कृष्णं वृन्तमस्याः कृष्णवृन्तिका । आह च —

माषपर्णी तु कम्बोजी कृष्णवृन्ता महासहा ।

आर्द्रभाषा सिंहवृन्ता मांसभाषाऽश्वपुच्छिका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १३६] इति ।

माषपर्णीनामानि । लोके तु 'माषवनी' इति प्रसिद्धिः ॥२१०॥

मुद्रपर्ण्या काकमुद्रा वर्णा मार्जारगन्धिका ।

शिम्वी क्षुद्रसहा हासा रङ्गणी शूर्पपर्णिका ॥२११॥

मुद्रस्येव पर्णान्यस्याः मुद्रपर्णी, तस्याम् । काकस्येव मुद्राऽस्या काकमुद्रा ।

यदाह—

10

मुद्रपर्णी तु काकमुद्रा सहेत्यपि ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ११३] इति ।

वर्ण्यते वर्णी । मार्जारस्येव गन्धोऽस्या मार्जारगन्धिका । शिनोति शिम्वीः,

“छवि-छिवि-” [हैमोणादिम् ० ७०६] इति बौ निपात्यते, क्त्वां शिम्वी ।

सहते सहा, क्षुद्रा चासौ सहा च क्षुद्रसहा । हस्यते हासा । रङ्गत्यवश्यं रङ्गणी । 15

शूर्प इव पर्णान्यस्याः शूर्पपर्णी, के शूर्पपर्णिका । आह च —

मुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शिम्वी मार्जारगन्धिका ।

वनजा रङ्गणी हासा शूर्पपर्णी बुधै स्मृता ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लोक १३८] इति ।

तथा च—

20

मुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शूर्पपर्णी कु('तु) रङ्गणी ।

वनजा रङ्गणी शिम्वी सिंही मार्जारगन्धिका ॥

[] इति ।

मुद्रपर्णीनामानि । लोके तु 'मुद्रगवनी' इति प्रसिद्धिः ॥२११॥

१० मुद्रा वन्या मार्जारगन्धिका । शिवा क्षुद्रसहा हासो रङ्गणी शूर्पपर्णिका ॥ २११ ॥ नि० ॥

२ व्याख्यासुभाषां 'काकमुद्रा' इति पाठानुसारेण "इषत् कम् 'इषदर्थे' [पा० ६. ३. १०५]

इति कोः कादेश, काकेन-ईषज्जलेन मुद्र गच्छति 'गमद्व' [पा० ३. २. ४०] इति च ।

यद्वा काका मुद्राः-हर्षप्राप्ता यस्याम् ।" इति व्याख्यानवर्तते ॥

भूम्यामलक्योमामला बहुपत्री वितुन्नकः ।

तामलक्यज्झटाऽज्झाटा तालिका च तमालिनी ॥२१२॥

भूमेरामलकी भूम्यामलकी, तस्याम् । आमलते आमला, आमलकीत्वात् ।
बह्वि पत्राण्यस्या बहुपत्री । वितुन्नते वितुन्नः के वितुन्नकः । ताम्यति ताम-
लकी, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिमू० ३३] इत्यके निपात्यते । अत-आश्चर्य-
कारी झटा-सङ्घातोऽस्या अज्झटा । “आश्चर्यकारिसङ्घाता” इति क्षीरस्वामी । अत-
आश्चर्ये, अद्भुतवद् झटा-सङ्घातोऽस्यस्या अज्झाटा, अन्नादित्वाद- । ताडयति
मालास्ताली, ड-ल्योरैक्यात्, स्वार्थिके के तालिका । तमाला सन्त्यस्याः तमा-
लिनी । आह च—

10 तामलक्युत्तमा ताली तमालं तु तमालिनी ।

वितुन्नकस्त्वज्झटा च झटा साऽमलकीति च ॥

[पञ्च वर्ग ३ श्लो० ८४] इति ।

भूम्यामलकीनामानि । लोके तु ‘मुहंआमली’ इति प्रसिद्धि ॥२१२॥

हरिद्रायां वर्णवती काञ्चनी वरवर्णिनी ।

15 निशाख्या रजनिगौरी पीतिका मेहघानिनी ॥२१३॥

वेद्या विटप्रिया पिङ्गा हरिता च तरङ्गिणी ।

हरि-पीतवर्णं द्राति-गच्छति हरिद्रा, तस्याम् । वर्णो विद्यतेऽस्या वर्णवती ।

काञ्चनवर्णात् काठवती वर्णेन पीतेयम् । वरो वर्णाऽस्यस्या वरवर्णिनी ।

निगाया आख्या अस्या निशाख्या, रात्रिपयायेत्यर्थ । “रङ्गी रागे” रज्यते अनया

20 रजनिः, “रज्जे. कित्” [हैमोणादिमू० ६८१] इति किदनि । गौरी वर्णेन ।

पीतो वर्णाऽस्यस्या पीतिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७. २. ६] इतीक ।

मेहस्य-प्रमेहस्य घातिनी मेहघातिनी ॥२१३॥

वेद्येव वेद्या । अत एव विटाना प्रिया विटप्रिया । पिङ्गा हरिता च

वर्णेन । तरङ्गा सन्त्यस्यां तरङ्गिणी । आह च—

25 हरिद्रा पीतिका पिङ्गो रजनी रञ्जनी निशा ।

गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥

१ ०क्याममला बहुपुत्रा वितुन्नक । तामलक्यज्झटा शायतालिका नुन्नमालिनी ॥२१२॥ नि० ॥

२ “अथ वितुन्नक” ॥ झटाऽमलाऽज्झट्य ताली शिवा तामलकीति च । १ इत्यमर. [का० २ वर्ग ४
श्लो० १२६-२७] ॥ ३ ०या पीता तथा हृद्यविलासिनी । नि० ॥ ४-५ पिङ्गा प्रती पाठः ॥

हलदी हलना श्रेष्ठा ज्ञेया वर्गविलासिनी ।

विषघ्नी च जयन्ती च दीर्घरक्ता सुरङ्गिणी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ५४—५५] इति ।

हरिद्रानामानि । लोके तु 'हलद्र' इति प्रसिद्धिः ।

प्रपुनाटे तु दद्रुघ्नश्चक्रहृच्चक्रमर्दकः ॥२१४॥

मेघाक्षो मेघकुसुमः पद्माटैङ्गजावपि ।

प्रपुनति प्रपुनाति वा प्रपुनाटः, "कपाट-" [हैमोणादिसू० १४८] इत्याटे निपात्यते, तत्र । दद्रुं हन्ति दद्रुघ्नः । चक्राणि—दद्रुमण्डलानि हन्ति चक्रहः, "क्वचित्" [सिद्ध० ५. १. १७१] इति ड । चक्राणि भृष्टाति चक्रमर्दकः ॥२१४॥

मेघवद् अक्षिण्यस्य मेघाक्षः उरणाक्ष । मेघाकाराणि कुसुमान्यस्य मेघ-
कुसुमः । पद्मवद् आटयति पद्माटः । एडवन्मेघाकृतित्वाद् गज्यते—गज्यते एडगजः ।

आहुश्च—

चक्रमर्दः स्मृतश्चक्री प्रपुनाटश्च नामतः ।

एक्रेणो दद्रुहरो मेघाक्षैङ्गजावपि ॥

[] इति ।

13

तथा च—

चक्रमर्दस्त्वेडगजो मेघाक्षाऽण्डगजः स्मृतः ।

प्रपुनाटः प्रपुनटश्चक्री त्वाऽऽवर्तक स च ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ५] इति ।

[प्रपुनाटनामानि] । एतस्य लोके पमाड' इति प्रसिद्धिः ।

20

मुण्डयां मुण्डनिका मिधुः श्रावणी जीवबोधनी ॥२१५॥

श्रवणा श्रवणशीर्षा प्रव्रजिता तपस्विनी ।

मुण्डयते मुण्डी, तस्याम् । मुण्डनं विधत्तेऽस्याः मुण्डनिका, "अतोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७. २. ६] इतीक । मिधुः श्रावणी श मिधुः, "सन् मिधा-" [सिद्ध० ५. २. ३३] इत्यु । श्रवणानामियं श्रावणी, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६. ३. १६०] ३, इत्यङ् । जीवान् बोधयति जीवबोधनी ॥२१५॥

श्रूयते श्रवणा, 'तृ-कृ-शृ-' [हैमोणादिसू० १८७] इत्यणः । श्रवणानां शीर्ष-
मिव श्रवणशीर्षा । प्रव्रियते (' प्रव्रज्यते) प्रव्रजिता । तपो विद्यतेऽस्याः तपस्विनी ।
आह च—

श्रावणी स्यान्मुण्डनिका भिक्षुः श्रवणशीर्षिका ।

5 श्रवणाद्वा प्रव्रजिता परिव्राजी तपोधना ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १५९]

श्रावणी श्राविता पूर्वं गालवेन महात्मना ।

आत्रेयस्यैषिका चोक्ता छिन्नग्रन्थनिका च सा ।

[] इति ।

10 मुण्डनीनामानि । लोके तु 'मोडयेरी' इति प्रसिद्धिः ।

महाश्रावणिकायां तु व्यथा कदम्बपुष्पिका ॥२१६॥

ग्रन्थिका लोचनीया च छिन्नग्रन्थनिकाऽपि च ।

महती चासौ श्रावणिका च महाश्रावणिका, तस्याम् । व्यथते इति व्यथा ।

कदम्बस्येव पुष्पाण्यस्याः कदम्बपुष्पी, के कदम्बपुष्पिका ॥२१६॥

15 ग्रन्थिरत्रास्ति ग्रन्थिका, व्रीह्यादित्वादिक । लोच्यते इति लोचनीया ।

छिन्ना चासौ ग्रन्थनिका च छिन्नग्रन्थनिका । आह च—

महाश्रावण्यथाऽन्या तु लोचनीया तथाऽपग ।

कदम्बपुष्पिका चोक्ता छिन्नग्रन्थनिका च सा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६०] इति ।

20 एतस्या लोके 'महामुण्डा' इति प्रसिद्धिः ।

बाकुच्यां स्यात् कालमेषी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥२१७॥

पूतिपर्णी सोमराजी सुबल्ली सोमबल्लिका ।

अबल्लुजः कृष्णफलीन्दुलेत्वा पूतिफल्यपि ॥२१८॥

"वातं सङ्कोचयति" इति वचनाद् बाकुची, पृषोदरादित्वान्, तस्याम् । कालेन

25 म्रियते—शयते (' शब्दयते) कालमेषी, कृष्णफलत्वात् । दुष्टो गन्धोऽस्या दुर्गन्धा । कुष्ठं
नाशयति कुष्ठनाशनी ॥२१७॥

पूतीनि पर्णान्यस्याः पूतिपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध० २.४.५५] इति

ङीः । सोमेन—आह्लादनेन राजते सोमराजी । गोभना बल्ली सुबल्ली । सोमस्य

१ स्वव्यथा नि० ॥ २ लोभनीया नि० ॥ ३ कृष्णफला दुलेत्वा नि० ॥

बल्लिका सोमबल्लिका । अवल्गोः—अरम्बाज्जातो अवल्गुजः । कृष्णानि फलान्वस्याः
कुष्णफली । इन्दोलेखेव इन्दुलेखा । पूतिः फलेषु अस्वा पूतिफली, “पाक-कर्ण-
पर्ण-पुष्प-फल-मूल-बालोत्तरपदाच्च” इति बाणिनीय[४ १.६४]सूत्रेण लीप् ।
यदाह—

अवल्गुजः सोमराजी सुबल्लिः सोमबल्लिका ॥

5

कालमेधी कृष्णफला बाकुची पूतिफल्यपि ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १५-१६] इति ।

तथा च—

बाकुची सोमराजी च सोमबल्ली सुबल्ल्यपि ।

अवल्गुजः कृष्णफली सैव पूतिफली मता ॥

10

चन्द्रलेखेन्दुलेखा च शशिलेखा च सा मता ।

पूतिपर्णी कालमेधी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६५-६६] इति ।

बाकुचीनामानि । लोके तु ‘बावची’ इति प्रसिद्धिः ॥२१८॥

रास्नायां श्रेयसी रस्या रसनाऽतिरसा रसा ।

15

एलापर्णी गन्धमूला सुबहा मारुतापहा ॥२१९॥

रसत्यनया रस्यते वा रास्ना, “रसेर्वा” [हैमोणादिसू० २६०] इति विकल्पेन
णित् नः, तस्मात् । श्रेयसी श्रेष्ठा । रस्यते इति रस्या । रस्यते रसना । रसम-
तिक्रान्ता अतिरसा । रस्यते रसा । एलावत् पर्णान्यस्याः ~~इलापर्णी~~, “पाक-
कर्ण-पर्ण” [सिद्ध० २. ४. ५५] इति ङीः । गन्धो मूलेऽस्या गन्धमूला । 20
सुष्ठु बहति सुबहा । मारुतमपहन्ति मारुतापहा । आह च—

रास्ना युक्तरसा रस्या श्रेयसी रसना रसा ।

सुगन्धमूलाऽतिरसा सैव युक्तरसा स्मृता ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७०] इति ।

रास्नानामानि । लोके तु ‘राठ’ इति प्रसिद्धिः ॥२१९॥

25

नक्षकुल्यां सर्पगन्धो सुगन्धा वीरितपत्रिका ।

१ ० न्धा तु सुगन्धा वारिपत्रका नि० ॥

नकुलानामियं नाकुली, प्रियत्वात्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्यण्, तस्याम्। सर्प इव गन्धोऽस्या सर्पगन्धा। शोभनो गन्धाऽस्या सुगन्धा। चीरितानि पत्राण्यस्याः चीरितपत्रिका। यदाह—

नाकुली सुरसो नागसुगन्धा गन्धनाकुली ॥

5 नकुलेष्टा भुजङ्गाक्षी छत्राकी सुवहा च सा ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ११४-१५] इति ।

नाकुलीनामानि । लोके तु ‘नउली’ इति प्रसिद्धिः ।

गन्धनाकुलिकायां तु सर्पाक्षी विषमर्दनी ॥२२०॥

महासुगन्धा सुवहा छत्राकी नकुलप्रिया ।

10 गन्धोपलक्षिता नाकुलिका गन्धनाकुलिका, तस्याम्। सर्पस्येव अक्षीण्यस्या सर्पाक्षी । विषं मृदनाति विषमर्दनी ॥२२०॥

महती चासौ सुगन्धा च महासुगन्धा । मुष्टु वहति सुवहा । छत्रमकति—
याति छत्राकी छत्रापत्रा । नकुलाना प्रिया नकुलप्रिया । आह च—

अन्या महासुगन्धा तु सुवहा गन्धनाकुली ।

15 सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राकी विषमर्दनी ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १०५] इति ।

एतस्या लोके ‘गन्धनउली’ इति प्रसिद्धिः । नाकुलीमदोऽयम् ।

कुठेरके त्वर्जकः स्यात् क्षुद्रपत्रः कंठिञ्जरः ॥२२१॥

वैकुण्ठस्तीक्ष्णगन्धश्च

20 कुठिः सौत्रः, कुण्ठति कुठेर, “कु-गु-पति-कथि-” [हैमोणादिसू० ४३१] इति किद् एर. प्रत्ययः, स्वार्थिके के कुठेरकः, तत्र । अर्जयति अर्जकः, णकः । क्षुद्राणि पत्राण्यस्य क्षुद्रपत्रः । कठिनं जारयति कठिञ्जरः, पृषोदरादित्वात् ॥२२१॥

। अयं वैकुण्ठः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्यण् । तीक्ष्णो गन्धोऽस्य तीक्ष्णगन्धः ।

१ ०सा रास्ता सुग^० इति अमरकोशे पाठ ॥ २ विषमर्दिनी नि० ॥ ३ कुठिञ्जर नि० ॥

द्वितीयो वटपत्रकः ।

पर्णासो बिल्वगन्धश्च

‘द्वितीयः’ अपरः कुठेरकः वटपत्राणीव पत्राण्यस्य [वटपत्र, के] वटपत्रकः । पर्णैः
असति-दीप्यते पर्णासः । बिल्व इव गन्धोऽस्य बिल्वगन्धः ।

स तु कृष्णः केरालकः ॥२२२॥ ३

कालतालः कृष्णमल्ली मालुकः कृष्णमालुकः ।

‘तु’ पुनरर्थे । ‘स’ कुठेरकः ‘कृष्ण’ श्यामः करोति करालं, “ऋ-कृ-मृ-”
[हैमोणादिसू० ४.७५] इत्यालः, स्वार्थिके के करालकः ॥२२२॥

कालं ताडयति कालतालः, ऋफिडादित्वाल्त्वम् । कृष्णा चासौ मल्ली च
कृष्णमल्ली । मलत मालुकः, “कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादिसू० ५.७] इत्युके निपा- 1:
त्यते । कृष्णश्चासौ मालुकश्च कृष्णमालुकः । आह च --

कुठेरकस्तु वैकुण्ठः क्षुद्रपत्रोऽर्जकः सितः ।

वटपत्र कुठेरोऽन्यः पर्णासो बिल्वगन्धकः ॥

कुठेरकस्तृतीयोऽन्यो मालुकः कृष्णमालुकः ।

कृष्णार्जकः कालतालः करालः कृष्णमल्लिकः ॥

15

[धन्व० वर्ग० ४ श्लो० ५४, ५६] इति ।

त्रयोऽपि कुठेरकमेदाः । एषां लोके ‘आजऊ’ इति प्रसिद्धिः ।

तुलस्यां सुरसाऽऽपीता राक्षसी बहुमञ्जरी ॥२२३॥

ग्राम्या गौरी शक्रपत्नी भूतघ्नी देवदुन्दुभिः ।

‘तुलण् उन्माने’ तोल्यते तुलसी, “फनस-” [हैमोणादिसू० ५.७३] 20
इत्यसे निपात्यते । शोभनो रसोऽस्याः सुरसा । आपीयते रसोऽस्याः आपीता ।
राक्षसामियं राक्षसी । बहुच मञ्जरीऽस्याः बहुमञ्जरी ॥२२३॥

ग्रामे भवा ग्राम्या, “भवे” [सिद्ध० ६.३. १२३] इति यः; ग्रामे
साची वा. ‘तत्र साची’ [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः । गूयते गौरी, “खुर-क्षुर-”
[हैमोणादिसू० ३.९६] इति रे निपात्यते । शक्रस्य पत्नीव शक्रपत्नी । भूतानि हन्ति 25
भूतघ्नी । देवानां दुन्दुभिरिव देवदुन्दुभिः । आह च—

१ सरालकः नि० ॥ २ काकतालः नि० ॥ ३ एषा प्रेतराक्षसी नि० ॥ ४ कस्या गौरी नि० ।

सुरसा तुलसी ग्राम्या तुलसी बहुमञ्जरी ।

आपीता राक्षसी गौरी मृतघ्नी देवदुन्दुभिः ॥

[धन्व० वर्ग० ४ श्लो० ५०] इति ।

तुलसीनामानि । लोके तु 'तुलसी' इति प्रसिद्धिः ।

फणिज्जके मरिचकः खरपत्रोऽल्पपत्रकः ॥२२४॥

मरुबको मरुबको जम्भीरो मारुतः फणी ।

फणाभवर्णत्वाद् देश्यः फणिज्जकः, तत्र । प्रियते अनेन मरिचः, "मृ-त्रपि-भ्यामिचः" [हैमोणादिसू० ११७] इति इचः प्रत्ययः, स्वार्थिके के मरिचकः । खराणि पत्राण्यस्य खरपत्रः । अल्पं-तुच्छं पत्रमस्य अल्पपत्रः, के अल्पपत्रकः ॥२२४॥

- ॥ मरौ बक इव मरुबकः, पृषोदरादित्वाद् दीर्घः; पक्षे मरुबकः । "जम् अदने" जम्यते जम्भीरः, "जम्भीर-ऽऽभीर-" [हैमोणादिसू० ४२२] इति निपात्यते । जम्भीरोऽपि । मरुदेव मारुतः, प्रज्ञादित्वाद्ण् । फणाः सन्त्यस्य फणी । आह च—

जम्भीरः खरपत्रश्च फणी चोक्तः फणिज्जकः ।

15

मरुबको मरुबको मरुमरिचकस्तथा ॥

[धन्व० वर्ग० ४ श्लोक० ५२] इति ।

मरुबकनामानि । लोके तु 'मरुबक' इति प्रसिद्धिः ।

त्रायमाणायां त्रायन्ती कृतत्राणाऽद्विसानुजा ॥२२५॥

वार्षिकं बदरा घृष्टिर्वाराही बलभद्रिका ।

20

बलदेवौ जुह्वन्त्राणा बिम्बकसेनप्रियाऽपि च ॥२२६॥

त्रायते त्रायमाणा, तस्याम् । "आत्मनेपदमन्त्यम्" इति न्यायात् शतप्रत्यये त्रायन्ती । कृतं त्राणमनया कृतत्राणा । अद्विसानौ जाता अद्विसानुजा ॥२२५॥

वर्षासु भवं वार्षिकम् । 'बद स्थैर्ये' बदति बदरा "ऋच्छि-चटि-वटि-" [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः । घृष्यतेऽनया घृष्टिः, "स्त्रियां क्ति" [सिद्ध० ५.३.९१] इति क्तिः । वराहस्येयं वाराही, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्यण् ।

१० उज्ज्वे प्रत्यपुष्य खरपत्रोऽल्पपत्रकः नि० ॥ २ त्रायन्ती त्रायमाणायां कृतत्राणाऽद्विसानुजा नि ॥ ३० का 'कुत्राणा नि० ॥

बलेन भद्रमस्याः बलमद्रा, स्वार्थिके के बलमद्रिका । बलेन दीव्यति बलदेवा ।
जुह्वत्यनया जुहुः, “दिषुदद-” [सिद्ध० ५.२ ८३] इति किपि साधुः ।
त्रायते स्म त्राणा, “ऋ-ही-घ्रा-” [सिद्ध० ४.२. ७६] इति कस्य नत्वम् । विष्व-
क्सेनस्य प्रिया विष्वक्सेनप्रिया । आह च—

त्रायमाणा कृतत्राणा त्रायन्ती त्रायमाणिका ।

5

बलमद्रा बलदेवा वार्षिकं गिरिसानुजा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५४] इति ।

त्रायमाणानामानि । लोके तु ‘त्रायमाण’ इति प्रसिद्धिः ॥२२६॥

यवासके धन्वयासो यासो धन्वयवासकः ।

वीरमूलो दीर्घमूलो बालपत्रो मरुद्भवः ॥२२७॥

10

अधिकण्टकः कुनाशस्ताम्रमूली प्रतोदनी ।

दुःस्पर्शा कच्छुराऽनन्ता समुद्रान्ता दुरालम्बा ॥२२८॥

“युक् मिश्रणे” यौति यवास, “यु-बलिभ्यामास ” [हैमोणादिसू० ५७४]
इत्यासः, स्वार्थिके के यवासकः, तत्र । धन्वयासो मरुद्भवत्वात् । याति-प्रसरति
यासः, “मा-वा-वधमि-” [हैमोणादिसू० ५६४] इति बहुवचनात् सः । धन्वनो 15
यवासको धन्वयवासकः । वीरं मूलमस्य वीरमूलः । दीर्घं मूलमस्य दीर्घमूलः ।
बाल इव पत्राण्यस्य बालपत्रः । मरुषु उद्भवति मरुद्भवः ॥२२७॥

अधिकानि कण्टकान्यस्य अधिकण्टकः । कुं-पृथ्वीं नागयति कुनाशः,
कण्टकित्वात् । ताम्रं मूलमस्यास्ताम्रमूली । प्रतोद्यते प्रतोदनी । दुष्टः स्पर्शोऽस्या
दुःस्पर्शा । कच्छुरोगं राति-ददाति कच्छुरा, पृषोदरादित्वात् । नास्ति अन्तोऽस्या
अनन्ता । अत एव समुद्रान्ता च, दूरव्याप्ते । कृच्छ्रेण लभ्यते-सृष्यते दुरा-
लम्बा । आह च -

यासो यवासकोऽनन्ता बालपत्रोऽधिकण्टकः ।

वीरमूलः समुद्रान्ता दीर्घमूलो मरुद्भवः ॥

धन्वयासो दुरालम्बा ताम्रमूली च कच्छुरा ।

35

दुरालम्बा च दुःस्पर्शा यासो धन्वयवासकः ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २२, २०] इति ।

[यवासकनामानि] । एतस्य लोके 'जवासउ' इति प्रसिद्धिः । धन्वन्तरिस्तु
भेदमाह—धन्वयास इत्यादिकस्य लोके 'धमासउ' इति प्रसिद्धिरिति ॥२२८॥

किराततिक्ते कैरातो रामसेनः किरातकः ।

अनार्यतिक्तको हैमो भूनिम्बः काण्डतिक्तकः ॥२२९॥

- ५ किरातदेशे भवस्तिको रसः किराततिक्तः, तत्र । किरातदेशे भवः कैरातः ।
रामा सेनाऽस्य रामसेनः । किरति गेगान् किरात "कृ-वृ-कन्यलि" [हैमोणा-
दिसू० २०९] इत्यातक्, स्वार्थिके के किरातकः । अनार्यस्य तिक्त अनार्य-
तिक्तः, के अनार्यतिक्तकः । हिमस्यायं हैमः, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६.३.१६०]
इत्यण् शीतलत्वात् । भुवि निम्ब इव भूनिम्बः । काण्ड'-कुम्भितश्चासौ तिक्तश्च
१० काण्डतिक्तः, के काण्डतिक्तकः । आह च —

किराततिक्तको हैमः काण्डतिक्त किरातक ।

भूनिम्बोऽनार्यतिक्तश्च कैरातो रामसेनक ॥

कैडर्य पिचुमन्दश्च निम्बो रिष्टो वरत्वच ।

छर्दनो हिङ्गुनिर्यास प्रियमालश्च पर्वतः ॥

- १५ नेपालः कथितश्चान्यो जात्यश्चैष उवरान्तक ।
नाडीतिक्तोऽर्द्रतिक्तश्च निद्रारिः सन्निपातहा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ३३-३५] इति ।

किरातनामानि । लोके तु 'किरायता' इति प्रसिद्धिः ॥२२९॥

कुण्डे तु पाकलं रामं वानीरं वाप्यमुत्पलम् ।

- २० **वानीरंजं पारिभव्यं कौरव्यं व्याधिनामकम् ॥३३०॥**

- कुष्णाति कुष्ठम्, "कुपेर्वा" [हैमोणादिसू० १६४] इति विकल्पेन कित् ठः,
पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । पाकलं व्याधिवात्, पाकं लाति वा, "क्वचित्" [सिद्ध०
५. १. १७१] इति डः । रमते रामम्, "वा ज्वलादि-" [सिद्ध० ५.१. ६२]
इति णः, क्लीबलिङ्गः । "वन सम्भक्तौ" वन्यते वानीरम्, "वनि-वपिभ्यां णित्"
२५ [हैमोणादिसू० ४२१] इति णिदीरः । वाप्या भवं वाप्यम्, "भवे" [सिद्ध०
६. ३. १२३] इति यः । व्याप्यमित्येके । उत्पलं दाहहत्वात्, उत्पलपुष्पत्वाद्वा ।

वानीरि जातं वानीरजम् । पारिषु-तोयाशयेषु भवति पारिभव्यम्, “भव्य-मेव-” [सिद्ध ० ५. १. ७] इति साधु । कुरी भवं कौरव्यम्, पृषोदरादित्वात् । व्याघ्रेर्नामास्य व्याधिनामकम् । यद्भरः—

व्याधिः कुष्ठं पारिभव्यं व्याप्यं पाकलमुत्पलम् ।

वाप्यं वानीरजं रागं कौबेरं पारिभव्यकम् ॥

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १२६] इति ।

तथा च—

कुष्ठं रोगो गदो व्याधिरुत्पलं पाकलं रुजा ।

[धन्व० वर्ग० ३ श्लो० ४९] इति ।

कुष्ठनामानि । लोके “तु ‘उपलीठ’ इति प्रसिद्धिः ॥१३०॥

10

बालके जल-केशाख्यं बर्हिष्ठं दीर्घरोमकम् ।

ह्रीबेरोदीच्य वज्राणि पिङ्गमाचमनं कचम् ॥२३१॥

“बाडूइ आग्रावे” बाडते बालम्, ऋफिडादित्वाद् डस्य लः; बलति वा, “बा ग्वलादि-” [सिद्ध ० ५ १ ६२] इति ण, स्वार्थिके के बालकम्, पुं-ल्लोबलिङ्गः, तत्र । ‘जल-केशाख्यम्’ इति जल-केशयोराख्या-नामाऽस्य जलाख्यं केशाख्यं च, तेन नीरं वारीत्यादि, केश इत्यादि । बर्हते-वर्धते बर्हिष्ठम्, “पथैषिठादयः” [हैमोणादिम् ० १६६] इति ठे निपात्यते । दीर्घाणि रोमाण्यस्य दीर्घरोमकम् । जिह्वे-तीव ह्रीबेरम्, “शतेरादयः” [हैमोणादिम् ० ४३२] इति केरे निपात्यते । उदीचि भवं उदीच्यम् । “वज गतौ” वजति वज्रम्, “भी-वृधि-” [हैमोणादिम् ० ३८७] इति २. पु-ल्लोबलिङ्गः । पीयते पिङ्गम्, “स्फुलि-कलि-” [हैमोणादिम् ० १०२] इतीकृक् । “चम् अदने” आचम्यते आचमनम् । “कचि बन्धने” कचते कचम्, अच् । आहामरः—

बालं ह्रीबेर-बर्हिष्ठोदीच्यं केशा-ऽम्बुनाम च ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १२२] इति ।

तथा च—

बालकं वारि तोयं च ह्रीबेरं जलमम्बु च ।

केशं वज्रमुदीच्यं च पिङ्गमाचमनं कचम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ४७] इति ।

ह्रीविरनामानि । लोके तु 'बालउ' इति प्रसिद्धिः ॥२३१॥

शटयां पलाशः षड्ग्रन्था गन्धोली हिमजा वधूः ।

कर्चूरः सुव्रता गन्धमूली पृथुपलाशिका ॥२३२॥

- “शट रुजा-विशरण-गत्यवसादनेषु” शटति शटी, अचि डी । केचित् षटति मूर्धन्यादिमाहुः, शहीत्यपि, तस्याम् । पलाशा सन्त्यस्य पलाशः, अधा-दित्वाद । षड् ग्रन्थयोऽस्या षड्ग्रन्था । गन्धयति-अर्दयति गन्धोली, “पिच्छोल-कल्लोल-” [हैमोणादिसू० ४९५] इत्योल निपात्यते । हिमे जाता हिमजा । उह्यते वधूः, “वहेर्धु च” [हैमोणादिसू० ८३२] इत्यु । करोति कर्चूरः, “सिन्दूर-कर्चूर-” [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूर निपात्यते । गोमनो(नं) व्रतो(तम)ऽस्या
- 10 **सुव्रता ।** गन्धयुक्तं मूलमस्या गन्धमूली । पृथ्वी चासौ पलाशिका च पृथुपला-शिका । आह च—

शटी षटी पलाश स्यात् ज्ञेया पृथुपलाशिका ।

सुगन्धमूला गन्धोली षड्ग्रन्था सुव्रता वधू ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ६१] इति ।

- 15 **गटीनामानि ।** लोके तु 'गढि' इति प्रसिद्धिः ॥२३२॥

एलाबालुके त्वैलेयं बालुकं हरिबालुकम् ।

सुगन्ध्यालुकमेल्बालं दुर्वर्णं प्रसरं दृढम् ॥२३३॥

- एलावद बलते एलाबालुकम्, “कञ्चुकाशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके साधुः, तत्र । पलाया इदम् ऐलेयम्, “तस्येदम्-” [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्येयञ् ।
- 20 **बलते बालुकम्,** “कञ्चुकाशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके साधु । हरि-पिङ्गं बालुकं हरिबालुकम् । गोमनो गन्धोऽस्येति सुगन्धि, “सु-प्लुत्सुरमेगन्धादिद मुने” [सिद्ध० ७.३. १४४] इति समासान्त इत् । “क्रंक् गतौ” इयर्त्ति आलु, “क्रं प्रापणे च” ऋच्छति वा “ऋ-तृ-शृ-” [हैमोणादिसू० ७२७] इति णिदु रकारस्य लृवं च, स्वार्थिके के आलुकम् । पृषोदरादित्वाद दीर्घे आलूकमपि । एलावद बलते
- 25 **एल्बालम्,** पृषोदरादित्वात् । दुष्टो वर्णोऽस्य दुर्वर्णम् । प्रसरति-वर्धते प्रसरम् । दृढं स्थिरम् । आह च—

एलाबालुकमादृक् बालुकं हरिबालुकम् ।

एन्बालकं कपित्थं च दुर्वर्णं प्रसरं दृढम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ७६] इति ।

एतस्य लोके 'एलीयउ' इति प्रसिद्धिः ॥२३३॥

कुङ्कुमे रक्तपर्यायं सङ्कोचपिशुनं वरम् ।

धीरं कुसुम्भं घुसृणं पीतं बाल्हीक-पीतने ॥२३४॥

5

कश्मीरजं वह्निशिखं वर्णं लोहितचन्दनम् ।

“कुकि वृकि आदाने” कुक्यते कुङ्कुमम्, “कुन्दुम-ल्लिन्दुम-” [हैमोणादिसू० ३५२] इत्युमे निपात्यते, क्रीबल्लिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु “मिदाघेऽपि कुङ्कुमः सुखं स्यात्” इति पुंस्याह, तत्र । रक्तपर्यायं रक्ताख्यम् । मङ्कोचस्य पिशुनं—
मूचकं सङ्कोचपिशुनम् । सङ्कोचं पिशुनं चेति द्वे नाम्नी इत्यन्ये । त्रियते वरम्, 10
“युवर्ण-” [सिद्ध० ५.३ २८] इत्यल् । धीरं स्थिररागम्, धीयते धीरम्, “इण्-
घाभ्यां वा” [हैमोणादिसू० ३८९] इति कित् र् । “कुसच् श्लेषे” दन्त्यान्तः,
कुक्यते कुसुम्भम्, “का-कुसिभ्या कुम्भ-” [हैमोणादिसू० ३३७] इति कितुम्भः ।
घुष्यते अनेनाङ्गं घुषते—कान्तिं करोति वा घुसृणम्, “भूण-तृण-” [हैमोणादिसू०
१८६] इति णे निपात्यते । देश्यामप्ययम् । पीयते स्म पीतम्, पीतयति वा । वा- 15
ल्हीकेषु जातं बाल्हीकम्, “कोपान्यात्-” [सिद्ध० ६.३. ५६] इत्यण् । बाल्हि-
कमपि । पीतयत्यङ्गं पीतनम् ॥२३४॥

कस्मीरिषु जातं कश्मीरजम् । बहेरिच शिखा—केसरोऽस्य वह्निशिखम् । वर्ण्यते
वर्णम्, अल् प्रत्ययः, त्रियते वा, “इण्विंश-वेणि-” [हैमोणादिसू० १८२]
इति णः, क्लीबलिङ्गः । वर्ण्यमपि । लोहितं चन्दनमिव लोहितचन्दनम् । आह च— 20

कुङ्कुमं रुधिरं रक्तमसृगलं च पीतकम् ।

कास्मीरं चारु बाल्हीकं सङ्कोचं पिशुनं वरम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० १२] इति ।

[कुङ्कुमनामानि ।] एतस्य लोके 'केसर' 'कुङ्कुम' इति वा प्रसिद्धिः ।

जात्यां तु रजनिः पुष्पा मालती तैलभाषिनी ॥२३५॥

25

प्रिग्वदा हृद्यगन्धा मनोज्ञा सुमना लता ।

१० नं शुक्लम् । हीरे नि० ॥ २ वरं लो० नि० ॥

जायते अस्यां पुष्पादि जातिः, “स्त्रियां क्तिः” [सिद्ध० ५.३. ९१] इति क्तिः, तस्याम् । रज्यति रजनिः, “रज्जे क्ति” [हैमोणादिसू० ६८१] इति क्तिदनि । पुष्पति पुष्पा । मालयत्यामोदैर्मालती, “पुत-पित्त” [हैमोणादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । तैलं भावयति तैलभाविनी ॥२३५॥

- ५ प्रियं वदति प्रियंवदा । हृद्यो गन्धोऽस्या हृद्यगन्धा । [मनोज्ञा] मनोहरा । सुष्ठु मन्यते सुमना । लाति लायते वा लता, “पृषि रञ्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति क्तिदतः । आह च—

जाती मनोज्ञा सुमना राजपुत्री प्रियंवदा ।

मालती हृद्यगन्धा च वेतिका तैलभाविनी ॥

- 10 [धन्व० वर्ग ५ श्लो० १३७] इति ।

जातीनामानि । लोके तु ‘जाइ’ इति प्रसिद्धिः ।

तस्यास्तु कलिकायां स्यात् पत्नी सौमनसायनी ॥२३६॥

‘तुः’ पुनरर्थः । ‘तस्या’ जात्याः कलिकायां स्यात् पतति पत्नी, “नी-दाब्” [सिद्ध० ५.२ ८८] इति ऋट् । मुमनसामियं सौमनसायनी ॥२३६॥

- 15 जातीफले जातिकोशं शालूकं मालतीफलम् ।
मज्जसारं जातिसूतं शौण्डं सौमनसं पुटम् ॥२३७॥

जात्याः फलं जातीफलम्, इत्यां प्रयोगदर्शनात्, तिगन्तोऽप्ययम् इति स्मृत्युक्ता इति न सिध्यति, तत्र जातिफलमित्यपि । जातीलताया कोशं जातिकोशम्, जातिसस्याख्यम् । जातिरित्यपि । “शल गतौ” शलति शालूकम्, “गल्यलेर्णिच्” [हैमोणादिसू० ५९] इत्यूकः । मालत्याः फलं मालतीफलम् । मज्जनं सारोऽस्य मज्जसारम् । जात्याः सूतं जातिसूतम् । शौण्ड इव शौण्डम्, मदकर्तृत्वात् । सुमनसा—देवाना-मिदं सौमनसम्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण् । “पुट छटत् संश्लेषणे” पुटति पुटम्, “नाभ्युपान्य-” [सिद्ध० ५.१ ५४] इति क, पुं-स्त्रीबलिङ् । आह च—

जातीफलं जातिसस्यं शालूकं मालतीफलम् ।

- 25 मज्जासारं जातिसूतं पुटं सौमनसं फलम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ३५] इति ।

एतस्य लोके ‘जाइफल’ इति प्रसिद्धिः ॥ २३७ ॥

यूथिकायां बालपुष्पी मागधी गन्धयूथिका ।

गुणोज्ज्वला पुण्यगन्धा चारुमोटा शिखण्डिनी ॥२३८॥

अम्बुष्ठा गणिका

यूयते—मिश्रीक्रियते यूथी, 'पथ यूथ-' [हेमोणादिसू० २३१] इति धे निपात्यते, के यूथिका, यूथः—जालकमस्त्यस्यां वा, "अतोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७. २. ६] इतीकः, तस्याम् । बालानि पुष्पाण्यस्या बालपुष्पी, "असत्काण्ड-प्रान्त-" [सिद्ध० २. ४. ५६] इति ङीः । मागधदेशे भवा मागधी, "अधे" [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्यण्, "अणञेये-" [सिद्ध० २. ४. २०] इति ङीः । गन्धस्य यूथिका गन्धयूथिका । गुणैरुज्ज्वला गुणोज्ज्वला । पुण्यो गन्धोऽस्याः पुण्यगन्धा । चारुमा—प्रधानगन्धश्रीः तामटति चारुमोटा, पृषोदरादित्वात् । शिखण्डाः 10 सन्त्यस्यां शिखण्डिनी ॥ २३८ ॥

अम्बे तिष्ठति अम्बुष्ठा, "स्था-पा-स्ता-त्रः कः" [सिद्ध० ५. १. १४२] इति कः प्रत्ययः, गो-ऽम्बा-ऽम्ब-सन्ध-" [सिद्ध० २. ३. ३०] इत्यादिना षत्वम् । गणयति गणिका, णके आप्, चित्ताकर्षणात् । आह च—

यूथिका बालपुष्पी च पुण्यगन्धा गुणोज्ज्वला ।

15

गणिका चारुमोटा च शिखण्डी

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४८] इति ।

एतस्या लोके 'जूही' इति प्रसिद्धिः ।

सा तु पीता स्याद्देमपुष्पिका ।

सा' यूथिका 'पीता' पीतवर्णा हेमवर्णं पुष्पमस्या हेमपुष्पी, "असत्काण्ड-प्रान्तशतैकाञ्चः पुष्पात्" [सिद्ध० २. ४. ५६] इति ङीः, स्वार्थिके के हेमपुष्पिका । आह च—

स्वर्गयूथिका ॥

यूथशालिनी [धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४८-४९] इति ।

एतस्या लोके 'सुवर्णजूही' इति प्रसिद्धिः । इह प्रस्तावात् शङ्खयूथिकाऽपि 25 ज्ञेया । आह च—

प्रोक्ताऽन्या शङ्खध्वला नामतः शङ्खयूथिका ।

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४९] इति ।

कुन्दे माध्यः सदापुष्पी मकरन्दो मनोहरः ॥२३०॥

अट्टहासो भृङ्गमित्रं शाल्योदनोपमश्च सः ।

कुन्धति कुन्दम्, पृषोदरादित्वात् । कुन्द इति माला, तत्र । माघे मासि
भवो माध्यः, “भवे” [सिद्ध० ६ ३. १२३] इति यः । सदा पुष्पाण्यस्याः ।

- 5 सदापुष्पी । मङ्गल्यते-मण्डल्यते अनेन मकरन्दः, “कुमुद-” [हैमोणादिसू० २४४]
इति उदे [प्रत्ययादेः अत्वे] निपात्यते । मनो हरति मनोहरः ॥ २३९ ॥

अट्टहास इव अट्टहासः, श्वेतत्वात् । भृङ्गस्य मित्रं भृङ्गमित्रम् । शाल्यो-
दनेनोपमाऽस्य शाल्योदनोपमः । आह च—

कुन्दः सुमकरन्दश्च श्वेतपुष्पो मनोहरः ।

- 10 अट्टहासो भृङ्गस्तु शुक्लशाल्योदनोपमः ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १५०] इति ।

एतस्य लोके ‘कुन्द’ इति प्रसिद्धिः ।

स्यान्नबमालिकायां तु नेमाली वनमालिनी ॥ २४० ॥

ससला सुकुमाराऽतिसुरभिः शशिगन्धिका ।

- 15 कान्ता विभावरी ग्रीष्मा ग्रैष्मिका शिखरिण्यपि ॥२४१॥

नवा-स्तुत्या मालाऽस्या नवमालिका, तस्याम् । नेमस्य आलिरस्या नेमाली ।
वने मालते इत्येवंगीला वनमालिनी ॥२४०॥

सत-मनो बुद्धिमिन्द्रियाणि च लाति सप्तला; सपति-समवैति वा, “सुर-
लोरल-” [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते । सुनरां काम्यते सुकुमारा,

- 2) “कमेरत उच्च” [हैमोणादिसू० ४०९] इत्यारः । अतिसुरभिः, अतिसौ-
गन्ध्यात् । गङ्गी-चन्द्रपर्यायत्वात् कर्पूर, स इव गन्धोऽस्याः शशिगन्धिका । कान्ता,
कमनीयत्वात् । विभातीति वनि प्रत्यये डचां च विभावरी । “भ्रमूह् ग्लसूह्
अदने” प्रसते ग्रीष्मा, “रुक्म-ग्रीष्म-” [हैमोणादिसू० ३४६] इति मे निपात्यते;
ग्रीष्मोत्पन्नत्वाद्वा । अत एव ग्रीष्मे भवा ग्रैष्मिका, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३]

- 25 इति इकण् प्रत्ययः । शिखरमस्त्यस्याः शिखरिणी । आह च —

१ ०दने यमश्चस नि० ॥ २ ३ मोमाली नवमालिनी ॥२४०॥ सप्तला सुकुमाराति
सुरतिः शिखरगन्धिका नि० ॥

ग्रीष्माऽतिसुरभिः कान्ता सुगन्धा वनमालिनी ।

सुकुमारा शिखरिणी नेमाली नवमालिका ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४०] इति ।

एतस्या लोके 'नीमाली' इति प्रसिद्धिः ॥२४१॥

मल्लिकायां शीतभीरुर्मदयन्ती प्रमोदनी ।

अष्टापदी तृणशूल्यं गवाक्षी भूपदीत्यपि ॥२४२॥

“मलि मल्लि धारणे” मल्लयते-प्रियते मूर्ध्नि मल्लिः, “पदि-पष्टि-” [हैमो-
णादिम् ० ६०७] इति इ, स्वार्थिके के मल्लिका; “दृ-कृ-नृ-” [हैमोणादिम् ० २७]
इत्यको वा, तस्याम् । शीताद् भीरु शीतभीरुः, ग्रीष्मकत्वात् । मदयति
मदयन्ती, शतृप्रत्यय । प्रमोदयतेऽनया प्रमोदनी, अनद् । अष्टौ पदान्यस्या अष्टापदी, 10
“नाम्नि” [सिद्ध० ३.२.७५] इति दीर्घः । तृणशूले-गुल्मे साधु तृणशूल्यम् ।
गोरिव अक्षीण्यस्या गवाक्षी । भुवि पदमस्या भूपदी । आह च—

मल्लिका शीतभीरुश्च मदयन्ती प्रमोदनी ।

मदनीया गवाक्षी च भूपद्यष्टापदी तथा ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लोक १३४] इति ।

15

आह च(१ तथा) —

तृणशूल्यं तु मल्लिका ॥

भूपदी शीतभीरुश्च

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ६९-७०] इति ।

मल्लिकानामानि । लोके तु 'केवडी' इति प्रसिद्धिः ॥२४२॥

20

वार्षिक्यां षट्पदानन्दा श्रीमती सुभगा प्रिया ।

सुवर्षा त्रिपुटा त्र्यस्रा सुरूपा मुक्तबन्धनी ॥२४३॥

वर्षासु भवा वार्षिकी, “वर्षाकालेभ्यः” [सिद्ध० ६.३.८०] इतीकण्,
तस्याम् । षट्पदानानन्दयति षट्पदानन्दा । श्रीर्विद्यतेऽस्याः श्रीमती । शोभनो
भ्योऽस्याः सुभगा । प्रीणाति प्रिया, “नाभ्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति ४5
कः । शोभनो वर्षोऽस्याः सुवर्षा । त्रीणि पुटान्यस्याः त्रिपुटा । त्रयः अस्त्राः

१ इतिरेऽन्तरे ‘तृणशूल्य’ इति पाठे दृश्यते ॥

अस्याः त्र्यक्षा । शोभन रूपमस्या मुरूपा । मुक्तं बन्धनमस्या मुक्तबन्धनी ।
आह च—

वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यक्षा मुरूपा सुभगा प्रिया ।

श्रीमती षट्पदानन्दा सुवर्षा मुक्तबन्धनी ॥

5

[धन्व० वर्ग ५ श्लोक १३६] इति ।

मल्लिकाविशेषोऽयम् ॥२४३॥

कुमार्या कर्णिका चारुकेमरा भृङ्गसम्मता ।

तरणी रामतरणी गन्धाढ्या कन्यका सहा ॥२४४॥

कुं—मूर्ध्नि मारयति कुमारी; कुत्सितो मारोऽस्या इति वा, तस्याम् ।

10 कर्णयति कर्णिका । चाग्व केसरा अस्या चारुकेसरा । भृङ्गाणां सम्मता
भृङ्गसम्मता । तरन्त्यनया दुग्धं तरणी, अनट् प्रत्यय । यत् चन्द्रनन्दनः—

कुञ्जकस्तरणी वल्ली कुमार्यलिकुलप्रिया ।

[] इति ।

रामा चासौ तरणी च रामतरणी । गन्धेन आढ्या गन्धाढ्या ।

15 कनति—दीप्यते कन्या, “स्था-छा-मा-” [हैमोणादिसू० ३५७] इति यः, के
कन्यका; कुमारीपर्याया वा । सहते परिमलं सहा, अच् । आह च—

तरणी रामतरणी वर्णिनी चारुकेसरा ।

रम्या कुमारी गन्धाढ्या द्विरेफगणसम्मता ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लोक १४५] इति ।

..0 एतस्या लोके ‘सेवत्री’ इति प्रसिद्धिः ॥२४४॥

अमिलाते स्यादम्लानोऽपरिम्लानो महासहा ।

रक्तपुष्पः कुरवकः पीतपुष्पः कुरण्टकः ॥ २४५ ॥

“म्लै गात्रविनाभे” न म्लायति अमिलातः, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४]

इति ते निपात्यते, तत्र । न म्लायति अम्लानः, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४]

25 इति ते निपात्यते । न परिम्लायते अपरिम्लानः । महती चासौ सहा च महा-
सहा । रक्तानि पुष्पाण्यस्य रक्तपुष्पः । [कौ रूयते-अर्यते कुरवकः, “को रु-
रुण्टि-रुण्टिन्यः” हैमोणादिसू० २८ इति अकः प्रत्ययः ।] पीतानि पुष्पाण्यस्य

पीतपुष्पः । “रण्टिः प्राणहरणे” सौत्रः, कौ रण्टति कुरण्टकः, “को रु-रण्टि-रण्टिम्यः” [हैमोणादिसू० २८] इत्यकः प्रत्ययः । “कौ रम्यते कुरण्टकः” इति क्षीरस्वामी । कुरण्टकोऽपि । आह च—

अमिलतोऽपरिम्लानस्तथैवाऽम्लातकः स्मृतः ।

रक्तपुष्प कुरबकः पीतपुष्प कुरण्टकः ॥

5

[] इति ।

एतस्य ‘बानउ’ इति प्रसिद्धिः ॥ २४५ ॥

सैरेयकः सहचरो क्षिण्टी सहाचरश्च सः ।

‘सः’ अमिलातः मीरे भवः सैरेयः, “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्येयण्, स्वार्थिके के सैरेयकः । सह चरति सहचरः । ‘क्षिम्’ इति रटतीति क्षिण्टी, 10 पृषोदरादिन्वात् । सह आचरति सहाचरः । आह च—

सैरेयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ।

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७८] इति ।

म तु रक्तः कुरबकः स्यात् पीनस्तु कुरण्टकः ॥२४६॥

नील आर्त्तगलो दामी बाण ओदनपाक्यपि ।

15

‘तु’ पुनरर्थे । ‘सः’ सहचर ‘रक्तः’ रक्तवर्णः कौ रूयते—अर्यते कुरबकः, “को रु-रण्टि-रण्टिम्यः” [हैमोणादिसू० २८] इति अकः प्रत्ययः । ‘तु’ पुनरर्थे । ‘पीतः’ पीतवर्णः ‘स्याद्’ भवेत् कुरण्टकः, एतस्य साधना पूर्ववत् ॥२४६॥

‘नीलः’ नीलवर्ण आर्त्त—क्षीणो गलति आर्त्तगलः । दस्यति—क्षीयते दासी, गौरादित्वाद डी । “वण गब्दे” वण्यते बाणः, वञ् प्रत्ययः, द्विलिङ्गः । 20 ओदनस्येव पाकोऽस्या ओदनपाकी, “पाक-क-र्-प-र्” [सिद्ध० २.४.५५] इति डी । आह च—

पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमैस्तं विभावयेत् ॥

पीतः कुरण्टको ज्ञेयो रक्तः कुरबकः स्मृतः ।

नील आर्त्तगलो दासी बाण ओदनपाक्यपि ॥

25

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७८—७९] इति ।

तथा च अमरसिंहः

सहा कुमारी तरणिरम्लानस्तु महासहा ॥

तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीते कुरण्टकः ।

नीली झिण्टी द्वयोर्बाणा दासी चाऽऽर्तगलश्च सा ॥

सैरेयकस्तु झिण्टी स्यात् [तस्मिन् कुरवकोऽरुणे ।

पीता कुरण्टको झिण्टी] तस्मिन् सहचरी द्वयोः ॥

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ७३-७५] इति ।

एतस्य लोके “कंटासेलउ” इति प्रसिद्धिः ।

किङ्किराते किङ्किराटः पीतभद्रः प्रलोभ्यपि ॥२४७॥

- ॥ कुत्सिनं किरति किङ्किरातः, “कृ-वृ-कल्पलि” [हैमोणादिसू० २०९] इत्या-
नक्, किञ्चित् किरात -स्खा वा, तत्र । “किरो लश्च वा” [हैमोणादिसू० १४७]
इति किदाटे प्रत्यये किङ्किराटः । पीतश्चासौ भद्रश्च पीतभद्रः । प्रलुभ्यतात्येवं
शीलः प्रलोभी, “अजाते शीलं” [सिद्ध० ५.१.१५४] इति णिन् ॥२४७॥

चित्रके बल्लरी व्यालः पाठीनो दारुणः कुटः ।

- १५ **ज्योतिष्को जरणोऽग्न्याख्यो बलिन द्वीपि-पाठिनः ॥२४८॥**

चेतति चित्, चित्-जन्तून् त्रायते चित्र, “कचित्” [सिद्ध० ५.१
१७१] इति ड, स्वाधिके के चित्रकः, तत्र । “बलि बल्लि सवरणे” बल्लते
बल्लरी, “जठर-क्रकर-” [हैमोणादिसू० ४०३] इत्यरे निपात्यते । विशेषेण आ-सम-
न्ताद अडति लाति वा व्यालः, अत्र डस्य लृबमैक्यात् । पठति पाठीनः,

- २० “पठेर्णित्” [हैमोणादिसू० २८७] इति णिदीन । “दृश् विदारणे” णौ दारयति
दारुणः, “ऋ-कृ-वृ-भृ-दाग्भ्य उण” [हैमोणादिसू० १९६] इति उण । “कुटत्
कौटिल्ये” कुटात् कुटः, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः ।
ज्योतिरेव ज्योतिष्कः । जीर्यते अनेन जरणः । अग्नेराख्याऽस्य अग्न्याख्यः ।
बलि -त्वक्सङ्कोचोऽस्यस्य बलिनः, अङ्गादित्वान्न । द्वीपोऽस्यस्य द्वीपी । पाठो-
२५ ऽस्यास्तीति पाठी । आह च—

चित्रको दहनो व्याल पाठीनो दारुणोऽग्निकः ।

ज्योतिष्को बल्लरी बहिः पाठी पाली कुटः गिल्वी ॥

[ध्रुव० वर्ग २ श्लो० ८०] इति ।

एतस्य लोके 'चित्रक' इति प्रसिद्धिः ॥२४८॥

वासन्त्यां स्यात् प्रहसन्ती सुवसन्ता वसन्तजा ।

सेव्याऽलिबान्धवा शीतसंवासा शीकरा च सा ॥२४९॥

वसन्ते भवा वासन्ती, "भर्तु-सन्ध्यादेरण्" [सिद्ध० ६.३.८९] इत्यण् ।
वसन्ते पुष्पति वा, ऋत्वण्, "अग्नेये-" [सिद्ध० २.४.२०] इति ङीः, तस्याम् ।
प्रहसति प्रहसन्ती, शतृप्रत्ययः । शोभनो वसन्तोऽस्याः सुवसन्ता । वसन्ते जाता
वसन्तजा, "कचिद्" [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ङः । सेव्या सेवनीया ।
अलीनां—भ्रमराणां बान्धवा अलिबान्धवा । शीते संवासोऽस्याः शीतसंवासा ।
शीकृते—सिञ्चतीव शीकरा, "ऋच्छि-चटि-वटि-" [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः ।
आह च—

10

वासन्ती प्रहसन्ती च सुवसन्ता वसन्तजा ।

शीकरा शीतसंवासा सेव्या भ्रमरबान्धवा ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १३९] इति ।

[वासन्तीनामानि] ॥२४९॥

नील्यां श्रीफलिका कौली दोला मेला विशोधनी ।

15

तूणी तुँत्था भारवाही रञ्जनी मधुपर्णिका ॥२५०॥

द्रोणी क्लीतकिका ग्राम्या नीलकेशी महारसा ।

"णील वर्णे" नीलति नीली, "नीलात् प्राण्यौषधयोः" [सिद्ध० २.४.२७]
इति ङीः, तस्याम् । श्रीप्रधानानि फलान्यस्याः श्रीफली, त्वार्थिके के श्रीफलिका
रम्यफला । काली वर्णेन । दोल्यते दोला, मेल्यते मेला, उभयत्र "भीषि-भूषि-"
[सिद्ध० ५.३.१०९] इति बहुवचनादङ् । विशोध्यते विशोधनी । "तूण्
सङ्कोचने" तूण्यते तूणी; "तुक् वृत्त्यादिषु" इत्यस्मात् "स्था-क्षुतोरुन्च"
[हैमोणादिसू० १८५] इति णे प्रत्यये उकारे अन्तादेशे च वा तूणी । तुषते
तुत्था, "नी-नु-सि-" [हैमोणादिसू० २२७] इति सूत्रेण "तुदीत् व्यञ्जने" इत्य-
स्मात् क्ति थः प्रत्ययः । भारं वहति भारवाही, कर्मण्यण् । रञ्जयति—नीलीक-
रोति रञ्जनी । मधूनि पर्णान्यस्याः मधुपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध० २.
४.५५] इति ङीः, के मधुपर्णिका ॥२५०॥

१ सीतफलावसा नि० ॥ २ काला नि० अग्रे च ॥ ३ तुषा नि० ॥

द्रव्यस्याः स्पर्शाञ्जनो द्रोणी, “द्रोवां” [हैमोणादिस्० १८४] इति णः प्रत्ययः, गौरादिवाद् ङीः । क्लीतकं—विनिमयोऽस्त्यस्या. क्लीतकिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः । ग्रामे भवा ग्राम्या, “अवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इति यः । ग्रामीणेये-यपि । नीलाः केशा अस्या नीलकेशी ।

5 महान् रसोऽस्या महारसा । आह च—

नीलिनी नीलिका काली ग्राम्या तूणी विगोधनी ।

तुत्था श्रीफलिका मेला भारवाही च रञ्जनी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २३२] इति ।

तथा च—

10 नीली काली क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका ।

रञ्जनी श्रीफली तुत्था द्रोणी दोला च नीलिनी ॥

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ९४-९५] इति ।

नीलीनामानि । लोके तु ‘गुली’ इति प्रसिद्धिः ।

दमने स्याद् ब्रह्मजटा मुनिर्दान्तर्षिपुत्रकौ ॥२५१॥

15 गन्धोत्कटः पुण्डरीकः पाण्डुराङ्गस्तपस्व्यपि ।

दाम्यति दमयति वा दमनः, तत्र । ब्रह्मणो जटेव ब्रह्मजटा । मुनिः, ऋषिपुत्रत्वात् । दम्यते दान्तः, वेद्त्वात् कथोर्नेट् । ऋषीणा पुत्र ऋषिपुत्रः, के ऋषिपुत्रकः ॥२५१॥

गन्धेन उक्तः गन्धोत्कटः । “पुणत् शुभे” पुणति पुण्डरीकः; “पुङ्गु 20 प्रमर्दने” पुण्डचते वा, “सृग्गीका-ऽस्तीक-” [हैमोणादिस्० ५०] इतीके निपात्यते ।

पाण्डुरमङ्गमस्य पाण्डुराङ्गः । तपस्वी मुनित्वात् । आह च—

दमनो मदान्तो दमो दान्तो मुनिसुतो मुनि ।

गन्धोत्कटो दमनको विनीतः कुलपुत्रकः ॥

[] इति ।

25 तथा च —

दमनकं पाण्डुराङ्गं दान्तं गन्धोत्कटं मुनिम् ।

पुण्डरीकं ब्रह्मजटमृषिपुत्रं तपस्विनम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ६४] इति ।

एतस्य लोके 'दमनउ' इति प्रसिद्धिः ।

धत्तूरे धूर्त-धुत्तूरो कितवो देवता शठः ॥२५२॥

घण्टापुष्पस्तलफलो मातुलः कनकाह्वयः ।

उन्मत्तो मदनञ्च

धयति दधाति वा धातून् धत्तूरः, "सिन्दूर-कर्चूर-" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूरे निपात्यते, तत्र । "धुर्वै हिंसायाम्" धूर्वति धूर्तः, "शी-री-" [हैमोणादिसू० २०१] इति क्ति तः । धुनोति धुत्तूरः, "सिन्दूर-" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूरे निपात्यते । "कित निवासे" इत्यस्य "किति-कुडि-" [हैमोणादिसू० ५१८] इति कितवे कितवः । दीव्यति देवः, देव एव देवता, "देवात् तल्" [सिद्ध० ७.२.१६२] इति तल् । "शठ कैतवे च" शठति शठः ॥२५२॥

10

घण्टाकाराणि पुष्पाण्यस्य घण्टापुष्पः । तले फलान्यस्य तलफलः । माडस्ति तुलाऽस्य मातुलः, "अ-मा-नो-नाः प्रतिषेधे" इत्युक्तत्वात् । कनकस्य आह्वयोऽस्य कनकाह्वयः । उन्मत्तः, उन्मादकत्वात् । मदयति मदनः । आह च—

धत्तूरकः स्मृतो धूर्तो देवता कितवः शठः ।

उन्मत्तको मदनकतरुस्तलफलस्तथा ॥

15

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ७] इति ।

एतस्य लोके 'धत्तूरउ' इति प्रसिद्धिः ।

अस्य फलं मातुलपुत्रकम् ॥२५३॥

'अस्य' इति धत्तूरस्य फलं मातुलस्य पुत्रकमिव मातुलपुत्रकम् । यतो धन्वतरिः "मातुलं धत्तूरं मातुलपुत्रकं च तत्फलम्" आह । यदमरः—

20

अस्य फले मातुलपुत्रकः ॥ [का० २ वर्ग ४ श्लो० ७८] इति ॥२५३॥

शङ्खपुष्पां क्षीरपुष्पी शिवा ब्राह्मी किरीटिनी ।

मधुपुष्पी मधुगन्धा शङ्खाह्वा शङ्खमालिनी ॥२५४॥

धूसरच्छदना श्वेतपुष्पी वनविलासिनी ।

शङ्खवर्णं पुष्पमस्याः शङ्खपुष्पी, "असत्काण्ड-प्रान्त-" [सिद्ध० २.४.५६] इति ङीः, तस्याम् । क्षीरवर्णं पुष्पमस्याः क्षीरपुष्पी । शिवा निरुपद्रवा । ब्राह्मण इयम् ब्राह्मी । किरीटोऽस्त्यस्याः किरीटिनी । मधूनि पुष्पाण्यस्याः मधुपुष्पी ।

25

मधुन इव गन्धोऽस्या मधुगन्धा । शङ्खस्य आह्लाऽस्या शङ्खाहा । शङ्खक मालते—
शोभते इत्येवंशीला शङ्खमालिनी ॥२५४॥

धूसराणि छदनानि अस्याः धूसरच्छदना । श्वेतानि पुष्पाण्यस्याः श्वेत-
पुष्पी । बने विलसति इत्येवंशीला वनविलासिनी । आह च—

- 5 शङ्खपुष्पी कम्बुपुष्पी शङ्खाहा शङ्खमालिनी ।
किरीटी शङ्खकुमुमा मेध्या वनविलासिनी ॥
[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११३] इति ।

एतस्या लोके 'शंखाह्ला' इति प्रसिद्धिः ।

कर्चूरे द्राविडः काल्यो वेधाय्यो गन्धमूलकः ॥२५५॥

- 10 कृतंति त्वादोषं कर्चूरः, "सिन्दूर-कर्चूरः" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्युरे
निपात्यते, तत्र । दावयति द्राविडः, "विहड-कहोडः" [हैमोणादिसू० १७२] इत्यडे
निपात्यते । "कल्यकारी काल्यः" इति क्षीरवामी । वेधे अग्र्य-श्रेष्ठो वेधाय्यः ।
गन्धयुक्तं मूलमस्य गन्धमूलः, गन्धो मूले अस्वेति वा, के गन्धमूलकः । आह च—

- कर्चूरको गन्धमूलो द्राविडः काल्य एव च ।
15 वेधमुख्यो दुर्लभश्च कस्यचित् सम्मता गटी ॥
[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ९४] इति ।

अमरोऽपि—

कर्चूरको द्राविडकः काल्यको वेधमुख्यकः ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १३५] इति ।

- 20 एतस्य लोके 'कर्चूर' इति प्रसिद्धिः ॥२५५॥
अजमोदायां तु मोचा मयूरो लोचमस्तकः ।
खराश्वा कारवी वस्तगन्धा हस्तिमयूरकः ॥२५६॥
दीप्यो वल्ली ब्रह्मदर्भो लोचमर्कट इत्यपि ।

- अजबन्मोद—गन्धोऽस्या अजमोदा, तस्याम् । मुञ्चति मोचा, लिहादि-
25 त्वादच् । मीनाति अग्निमान्धं मयूरः, "मी-मसि—" [हैमोणादिसू० ४२७] इत्यूरः ।
लोच्यते लुच्यते वा मस्तकोऽस्य बर्बराकारत्वाद् लोचमस्तकः । खरमञ्जुते खराश्वाः,

“लटि-खटि-” [हैमोणादिसू० ५०५] इति वः । कारोरियं कारवी, कर्मण्येत्यर्थः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यङ् । वस्तस्येव गन्धोऽस्या वस्तगन्धा । हस्तिनं मीनाति हस्तिमयूरकः, “मी-मसि-” [हैमोणादिसू० ४२७] इत्यूरे स्वार्थिके के च साधुः ॥२५६॥

दीप्यते दीप्यः अग्निदीपनः । वल्लीव वल्ली । ब्रह्मदर्भ इव ब्रह्मदर्भः, तदा- 5
भत्वात् । लोच्यते लुच्यते वा मर्कटोऽनेन लोचमर्कटः । आह च—

अजमोदा वस्तमोदा दीप्यको लोचमस्तकः ।

खराश्वा कारवी वल्ली मोचा हस्तिमयूरकः ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ९८] इति ।

चन्द्रोऽप्याह—

10

अजमोदा ब्रह्मकुशा खराश्वा लोचमर्कटः ।

वल्ली मोदा वस्तमोदा सैव हस्तिमयूरकः ॥

[] इति ।

एतस्या लोके “अजमोद” इति प्रसिद्धिः ।

यवान्यां स्यादुग्रगन्धा यमानी यवसाह्वया ॥२५७॥

15

दोषदुष्टो यवो यवानी, “यव-यवना-ऽरण्य-हिमाद् दोष लिप्युरु-महत्वे” [सिद्ध० २.४.६५] इति ङी आन् चान्तः, तस्याम् । उग्रो गन्धोऽस्याः उग्रगन्धा । यच्छ्रयग्निमान्धं यमानी, “विदन-गगन-” [हैमोणादिसू० २७५] इत्यने निपात्यते । यवस इत्याह्वयोऽस्याः यवसाह्वया । आह च—

यवानी दीपको दीप्यो यवसाह्वा यवानिका ।

20

यमानिकोऽग्रगन्धा च दीपनीया च दीपनी ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ९९] इति ।

एतस्या लोके ‘यवानी’ इति प्रसिद्धिः ॥२५७॥

सहदेवायां तु दण्डोन्मला गोवन्दनी

सह दीव्यति सहदेवा, अजादिवादाप्, तस्याम् । दण्डाकाराणि उत्पल- 25
न्वस्या दण्डोत्पला । गवि-भूसौ वन्दते गोवन्दनी ।

च सा ।

गन्धवर्णां सितः पुष्पैः

‘चः’ पुनः ‘सा’ सहदेवा ‘सितैः पुष्पैः’ इति श्वेतकुसुमैः गन्धेन वर्ण्यते गन्धवर्णां, उच्यते इति शेषः ।

विश्वदेवा तु साऽरुणैः ॥२५८॥

5 ‘तुः’ पुनरर्थे । ‘सा’ सहदेवा ‘अरुणैः’ इति रक्तैः पुष्पैः विश्वे दीन्यति विश्वदेवा उच्यते । एतस्या ‘सहदेवी’ इति प्रसिद्धिः ॥२५८॥

पर्पटके वरतिक्तो रजको रजनामकः ।

“पृश् पालन-पूरणयो.” णाति पर्पटः, “कपट-क्रीडादयः” [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपात्यते, स्वार्थिके के पर्पटकः, तत्र । त्रियते वरः, वरश्चासौ
10 तित्तश्च वरतिक्तः । द्वे नाम्नी इत्यपरे । रजति रजकः, “रृत्-खन्-रज्ज शिन्पिन्यकट्” [सिद्ध० ५.१.६५] इत्यकट् । रजस्य नामाऽस्य रजनामकः, अत्र रजशब्दोऽकारान्तः । तेन रेणुः पांसुस्त्यादीनि । आह च—

पर्पटः स्यात् पर्पटको वरतिक्तश्च नामतः ।

रजो रेणुश्च पांसुश्च कवचश्चर्मकण्टकः ॥

15 [धन्व० वर्ग १ श्लो० ४५]

कल्याणकश्च विज्ञेयः पर्पटो नामभिर्विधैः ।

एकपुष्पोऽतिसारश्च चरको ज्वरनाशनः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘पीतपापडा’ इति प्रसिद्धिः ।

20 गोजिह्वायां शृङ्गवेरी दार्विका भूमिकालिका ॥२५९॥

गोजिह्वा गोजिह्वाभपत्रा तस्याम् । “शृङ्ग हिंसायाम्” शृणाति रोगान् शृङ्गवेरी, “शतेरादयः” [हैमोणादिसू० ४३२] इति कैरे निपात्यते. शृङ्गोपलक्षितं वेरं-देहो-
ऽस्या इति वा । दास्यति रोगान् दार्वी, ङणाति वा, “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू० १] इत्युण्, गौरादित्वाद डीः, स्वार्थिके के दार्विका । भूमौ कालिकेव भूमिका-
25 लिका । आह च—

गोजिह्वा गोजिका गोभी दार्विका खरपर्णनी ।

[

] इति ।

एतस्या लोके 'गोमी' इति प्रसिद्धिः ॥२५९॥

बलायां शीतपाकी स्याद् भद्रादन्योदनाहया ।

वाटी वाटयालकः(?) लिका वाटयपुष्पिका खरयष्टिका ॥२६०॥

काष्ठिका समराह्या च ममाङ्गा च महोदरी ।

“बल प्राणन-धान्यावरोधयोः” बलन्त्यनया बला, बलकृत्वात्, तस्याम् । शीतेन पाकोऽस्याः शीतपाकी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति ङीः । भद्रमदनमस्या भद्रादनी । ओदनस्य आह्वयोऽस्या ओदनाहया । “वट वेष्टने” वध्यते वाटी । वटति वध्यते वा वाट्याली, “चात्वाल-कङ्काल-” [हैमोणादिसू० ४८०] इत्याले निपात्यते. [के वाट्यालिका] । यच्चन्द्रनन्दनः—

बला भद्रादनी वृथा तथा वाट्यालकः

10

[] इति ।

वाटयं—वेष्टनीयं पुष्पमस्या वाट्यपुष्पिका । खरा यष्टिरस्या खर-यष्टिका ॥२६०॥

काष्ठमस्त्यस्या काष्ठिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७. २. ६] इतीक । समर इत्याहोऽस्या समराह्या । सममङ्गमस्या समाङ्गा । महद् उदरं—मध्य- 15 मस्याः महोदरी । आह च—

बला भद्रादनी वाटी समाङ्गा खरयष्टिका ।

महासमाङ्गौदनिका शीतपाक्योदनाहया ॥

[धन्व० कर्ग १ श्लो० २८०] इति ।

एतस्या लोके 'बला' इत्येव प्रसिद्धिः ।

21

महाबलायां बलिका पुष्पिका पीतपुष्पिका ॥२६१॥

देवसहा सहदेवाऽतिबला वाटयपुष्पिका ।

ऋष्यप्रोक्ता ऋक्षगन्धा कङ्कना वर्षपुष्पिका ॥२६२॥

वाटयायनी भूरिबला तिष्या वीर्या बृहद्बला ।

महागन्धा गन्धबल्ली मङ्गल्य्या च प्रसाधनी ॥२६३॥

25

१ भद्रादन्योदनाहया । वाट्यालकस्तथा वाट्य^० नि० ॥ २ वाट्यपुष्पिका नि० ॥ ३ ऋष्य-गन्धा नि० ॥ ४ ^०स्याऽर्थप्रसा^० नि० ॥

महती चासौ बला च महाबला, तस्याम् । बला एव बलिका । पुष्पाणि सन्त्यस्याः पुष्पिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः । पीता चासौ पुष्पिका च पीतपुष्पिका ॥२६१॥

देवान् महते देवसहा । सह दीव्यति सहदेवा । अतिरिक्तं बलमस्याः ।
५ अतिबला । वाटचं—वेष्टनीयं पुष्पमस्या वाटचपुष्पी, के वाटचपुष्पिका । ऋष्यैः—
मृगैः प्रोक्ता ऋष्यप्रोक्ता । ऋक्षस्य इव गन्धोऽस्या ऋक्षगन्धा । “ककुद्-
गतौ” कङ्कते कङ्कता, “दृ-वृ-मृ-र्जी-” [हैमोणादिमू० २०७] इत्यादिना
किदतः । वर्षे पुष्यति वर्षपुष्पिका ॥२६२॥

वाटचमयते वाटचायनी । भूरि बलमस्या भूरिबला । तिष्या मङ्गल्या ।
१० बीरे साध्वी वीर्या, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७. १. १५] इति य । बृहद् बल-
मस्या बृहद्वला । बृहत्फला इत्येके । महान् गन्धोऽस्या महागन्धा । गन्धस्य
बल्ली गन्धबल्ली । मङ्गले साधुर्मङ्गल्या, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७. १. १५]
इति यः । प्रसाध्यति प्रसाधनी । आह च -

महाबला वषपुष्पी तथा वाटचायनी स्पृता ।
१५ सहदेवी देवसहा पीतपुष्पी बृहत्फला ।
बलिकाऽतिबला ज्ञेया वाटचपुष्पी च कङ्कता ।
ऋष्यप्रोक्ता ऋक्षगन्धा सैव भूरिबला मता ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २८२, २८६] इति ।

एतद् बलात्रितयं ज्ञेयम् । यदवाधेतस्य गुणाधिकारे—

२० वात-पित्तापहं ग्राहि बल्यं वृष्यं बलात्रयम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २८७] इति ॥२६३॥

मुसल्यां तु तालमूली दुर्नामार्गिमाहावृषा ।

वृष्यकन्दा तालपर्णी सुमूला बलदा शिषा ॥२६४॥

“मुसच् खण्डने” दन्त्यान्तः । मुस्यति मुसली, “वृषि-वपि-” [हैमोणादिमू०

३५ ४६८] इति किदलः । तस्याम् । ताल इव मूलोऽस्या तालमूली । दुष्टो
नामः—नमनमस्या दुनामा आबन्तः । अगौरुक्, तस्या अरिः—‘नागनाद् दुर्ना-
मारिः । महती वृषा महावृषा । वृष्य कन्दोऽस्या वृष्यकन्दा । ताले पर्णान्यस्याः

तालपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २. ४.५५] इति ङीः । शोभनो मूलोऽस्याः
सुमूला । बलं ददाति बलदा । शिवा निरुपद्रवा । आह च—

मुसली खलिनी तालपत्री काञ्चनपुष्पिका ।

महावृष्या वृष्यकन्दा खर्जूरी तालमूलिका ॥

[] इति ।

5

एतस्या लोके ‘मुसली’ इति प्रसिद्धिः ॥२६४॥

हिङ्गौ जलुक-बाल्हीका-अगूढगन्धानि रामठम् ।

सहस्रवेधि भूतघ्नं जरणं सूपधूपनम् ॥२६५॥

“हिंद् गति-वृद्धयो” हिनोति नासां हिङ्गुः, पुं-क्लीबलिङ्गः, “हेर्हिन् च”
[हैमोणादिसू० ७६०] इति गुः, तत्र । जायते जलुकम्, “कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादि- 10
सू० ५७] इत्युके निपात्यते । बाल्हीके—उदीच्यदेशे भवं बाल्हीकम्, “कोपान्यात्”
[सिद्ध० ६.३.५६] इत्यण् । अगूढः—अगुप्तो गन्धोऽस्य अगूढगन्धम् । रामठे—
उदीच्यदेशे भवं रामठम्, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । सहस्रं—बहु
वेधयति सहस्रवेधि । भूतान् हन्ति भूतघ्नम् । जीर्यतेऽनेन जरणम्, क्लीबलिङ्गः ।
सूपस्य—प्रहितस्य धूपनं सूपधूपनम् । आह च—

15

हिङ्गु रामठमत्युधं जन्तुघ्नं भूतनाशनम् ।

अगूढगन्धं बाल्हीकं जरणं सूपधूपनम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ३६] इति ।

एतस्य लोके ‘हिङ्गु’ इति प्रसिद्धिः ॥२६५॥

हिङ्गुपत्र्यां पृथुः पृथ्वी दीर्घिका चारिपत्रिका ।

३०

जलुका रामठी वंशपत्री पिण्डा शिवाटिका ॥२६६॥

कारवो कंबरी तन्वी चाप्यिका बिल्विकेत्यपि ।

हिङ्गोः पत्री हिङ्गुपत्री, तस्याम् । प्रथते पृथुः, “रभि-प्रथिम्यामृन्व रस्य”
[हैमोणादिसू० ७३०] इति सूत्रेण “प्रथिप् प्रथ्याने” इत्यस्मात् किदुः प्रथयो
रेफस्य च ऋकारः, “स्वरादुत्-” [सिद्ध० २.४.३५] इति ऋच्चां पृथ्वी । दीर्घिका 25

प्रलम्बत्वात् । वारि-बालकं तदिव पत्राण्यस्या. वारिपत्री, के वारिपत्रिका ।
जतुका प्राग्वत् । रामठीत्यत्र “अणजेये-” [सिद्ध० २.४.२०] इति जीः ।
वंशपत्री वंशपत्राकारा । पिण्डा पिण्डत्वात् । शिवमटति शिवाटिका ॥२६६॥

कारोरियं कारवी संस्कर्त्री, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् ।
५ कवर्याकृतित्वात् कवरी । बर्वरी च पाठभेदः । तन्वी सूक्ष्मत्वात् । “बाणं स्रवति
बाणिका” इति क्षीरस्वामी । बिन्वीव बिन्विका । आह च-

हिङ्गुपत्री तु कारवी पृथ्वीका पृथुका पृथुः ।
बाणिका दीर्घिका तन्वी बिन्विका दारुपत्रिका ॥

नाडी हिङ्गुपलाशा च जतुका रामठी रसा ।
१० वंशपत्री वेणुपत्री पिण्डा हिङ्गु शिवाटिका ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ३८,४०] इति ।

एतस्या लोके ‘हिङ्गुपत्री’ इति प्रसिद्धिः ।

काकजङ्घायां तु दासी लोमहीना प्रचीबला ॥२६७॥
नदीकान्ता नद्याख्या च पारापतपदीत्यपि ।

१५ काकस्येव जङ्घा अस्या काकजङ्घा, तस्याम् । “दासू दाने” दन्त्यान्तः,
दासते दासी, अच्, गौगदित्वाद् डी । लोममिहीना लोमहीना । अत एव
लोमशा । “किंद् चयने” प्रचिनोति प्रचीबला, “तुल्लंल्लादयः” [हैमोणा-
दिसू० ५००] इति बले निपात्यते ॥२६७॥

नद्यां कान्ता नदीकान्ता । नदीन्याख्या अस्या नद्याख्या । पारापत इव
२० पदान्वस्याः पारापतपदी । आह च—

काकजङ्घा ध्वाङ्गजङ्घा मदध्वाङ्गा सुलोमशा ।
पारापतपदी दासी नदीकान्ता प्रचीबला ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० २३] इति ।

एतस्या लोके ‘काळउषाडउ’ इति प्रसिद्धिः ।

२, काकनासायां सुरङ्गा बायमी बायसाङ्गिका ॥२६८॥
बाङ्गणी तस्करा स्नायुः काकतुण्डफला च सा ।

काकस्येव मासाऽस्थाः काकनासा, तस्याम् । शोभनो रङ्गोऽस्थाः सुरङ्गा ।
वायसस्येयं वायसी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण्, तदाभवात् ।
वायसस्येवाङ्गमासारूपं फलमस्थाः वायसाङ्गी, स्वार्थिके के वायसाङ्गिका ॥२६८॥

वरुणस्येयं वारुणी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । तस्करे
इव तस्करा । स्नायति—वेष्टयति स्नायुः, “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू० १] ;
इत्युण् । काकतुण्डमिव फलमस्था काकतुण्डफला । आह च—

काकनासा ध्वाङ्गनासा काकतुण्डफला च सा ।

सुरङ्गा तस्करा स्नायुर्ध्वाङ्गतुण्डफला मता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० २५] इति ।

एतस्या लोके ‘कायणी’ इति प्रसिद्धिः ।

10

पाषाणभेदे वृषभः शिलाभिच्छिन्नप्रपर्णकः ॥२६९॥

पाषाणो भिद्यतेऽनेन पाषाणभेदः, तत्र । वर्षति वृषभः, “ऋषि-वृषि-”
[हैमोणादिसू० ३३१] इति किदम् । शिलां भिनति शिलांभित् । चित्राणि
पर्णान्यस्य चित्रपर्णकः । आह च—

पाषाणभेदकोऽस्मिन्नः शिलाभेदोऽस्मिन्नभेदकः ।

15

स चैवोपलभेदश्च नगविध्वंसकोऽस्मिन्भित् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० १५७] इति ।

एतस्य लोके ‘पाषाणभेद’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥२६९॥

ह्युषायां विस्रगन्धा

“हय कान्तौ च” हयति ह्युषा, “ऋ-पू-नहि-हनि-” [हैमोणादिसू० ५५७] 20
इत्यादिना उषः प्रत्ययः, तस्याम् । विस्रो गन्धोऽस्था विस्रगन्धा ।

विगन्धा वपुषा च सा ।

‘च’ पुनः ‘सा’ ह्युषा ‘विगन्धा’ गन्धरहिता “दुवपी बीजसन्ताने” उच्यते
वपुषा, “ऋ-पू-नहि-हनि-” [हैमोणादिसू० ५५७] इत्युषः । अनयोलोके
‘हर्षसि’ इति प्रसिद्धिः । धन्वन्तरिस्तु भवेदेन आह—

25

ह्युषा वपुषा विस्रा विस्रगन्धा विगन्धिका ।

अपरा [धन्व० वर्ग २ श्लो० ९] इति ।

साऽन्याऽश्वत्थफला ध्वाङ्क्षनासिका कच्छुनाशनी ॥२७०॥

‘सा’ इति ह्युषा ‘अन्या’ अपरा अश्वत्थाकाराणि फलान्यस्या अश्वत्थफला ।
ध्वाङ्क्षस्येव नासिकाऽस्या ध्वाङ्क्षनासिका । कच्छुं नागयति कच्छुनाशनी ।
आह च—

5 अन्याऽश्वत्थफला कच्छुन्नी ध्वाङ्क्षनासिका ।

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ९] इति ।

ह्युषामेदोऽयम् ॥२७०॥

घण्टारवाया स्यान्माल्यपुष्पिका शणघण्टिका ।

अल्पघण्टा बृहत्पुष्पी शणपुष्पी महाशणः ॥२७१॥

10 घण्टेव रवोऽस्या घण्टारवा, तस्याम् । माल्यमिव पुष्पाण्यस्या माल्यपुष्पी,
के माल्यपुष्पिका । शणाकारा घण्टिकेव शणघण्टिका । अल्पा चासौ घण्टा च
अल्पघण्टा । बृहन्ति पुष्पाण्यस्याः बृहत्पुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-” [सिद्ध०
२.४.५६] इति ङीः । शणस्येव पुष्पाण्यस्याः शणपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-”
[सिद्ध० २.४.५६] इति ङीः । महांश्वासौ शणश्च महाशणः । आह च—

15 शणपुष्पी बृहत्पुष्पी स चोक्तः शणघण्टकः ।

महाशणो माल्यपुष्पी वामनी कटुतिक्तका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २००] इति ।

शणपुष्पीनामानि । लोके तु ‘धूषरु’ ‘शेणहली’ इति वा प्रसिद्धिः ॥२७१॥

शणे तु किङ्कणी जाली जन्तुतन्तुमहाशणः ।

20 शीघ्रप्ररोही बलवान् सुपुष्पः क्षेत्रमण्डनः ॥२७२॥

“शण् श्रण् मदने” इति कविकल्पद्रुमपाठादौ शणयति शणः, तत्र ।
कङ्कते—यानि किङ्कणिः, “कङ्केरिच्चास्य वा” [हैमोणादिसू० ६३९] इति
अणिः, धातोर्कारस्य चकारः, विकल्पेन ङ्यां किङ्कणी । जालमस्त्यस्या जाली ।
जन्तुमयास्तन्तवोऽस्य जन्तुतन्तुः । द्वे नाम्नी इत्येके । महांश्वासौ शणश्च महा-
25 शणः । शीघ्रे प्ररोहति अवश्यं शीघ्रप्ररोही, “णिन् चावश्यका-” [सिद्ध० ५.४.
३६] इति णिन् । बलं विद्यतेऽस्य बलवान् । शोभनानि पुष्पाण्यस्य सुपुष्पः ।
क्षेत्रं मण्डयति क्षेत्रमण्डनः । आह च—

शणे तु किङ्कणी जाली [] इति ।

[शणनामानि । एतस्य लोके 'अण' इति प्रसिद्धिः] ॥२७२॥

कुसुम्मेऽग्निशिख-महारजने कमलसोरम् ।

“कुसुच् श्लेषे” कुस्यति कुसुम्भम्, “का-कुसिभ्यां कुम्भः” [हैमोणादि-सू० ३३७] इति किदुम्भः; सुम्भिः सौत्रः, कौ मुम्भ्यते-निकुटचते वा [कुसुम्भः], पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । अग्नेरिव शिखाऽस्य अग्निशिखम् । रज्यतेऽनेन रजनम्, “तुदा-दि-जिह्वरज्जि-” [हैमोणादिसू० २७३] इति किदनः, महश्च तद रजनं च महारजनम्, क्लीबलिङ्गः । कमलेभ्य उत्तरं-प्रधानं कमलोत्तरम्, वर्णाधिक्यात् । आह चामरः—

अथ कमलोत्तरम् ।

स्यात् कुसुम्भं वह्निग्लिखं महारजनमित्यपि ॥

16

[का० २ वर्ग ९ श्लो० १०६] इति ।

एतस्य लोके 'कुसुमउ' इति प्रसिद्धिः ।

शालपण्यां दीर्घमूला त्रिपर्णी पीतनी ध्रुवा ॥२७३॥

विदारिगन्धाऽतिगुहा स्थिरा शून्यांशुमत्यपि ।

शालस्येव पर्णान्यस्याः शालपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २. ४. ५५] 15 इति डी., तस्याम् । दीर्घो मूलोऽस्याः दीर्घमूला । त्रीणि पर्णान्यस्याः त्रिपर्णी । पीतयति पीतनी, “ध्रुव गति-स्थैर्ययो” ध्रुवति ध्रुवा, अच् ॥२७३॥

विदार्या गन्धोऽस्या विदारिगन्धा । “गुहौग् सवरणे” अत्यर्थं गूहति अति-गुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५. १. ५४] इति कः । तिष्ठति स्थिरा, “शुचीषि-” [हैमोणादिसू० ४१६] इति किदिरः । शुने हिता शून्या “शुनो 30 बन्धोदत्” [सिद्ध० ७. १. ३३] इति यः । अंशवः सन्त्यस्या अंशुमती, दीर्घमूलत्वात् । आह च—

शालपर्णी स्थिरा सौम्या त्रिपर्ण्यतिगुहा ध्रुवा ॥

विदारिगन्धांशुमती दीर्घमूला च पीतनी ।

सर्वाणुकारिणी तन्वी दीर्घपर्णी च पर्णिका ।

25

[धन्व० वर्ग १ श्लोक ८७, ८८, ९१] इति ।

एतस्या लोके 'सावनील' इति प्रसिद्धिः ।

भाग्या बर्बरकः पद्मा वर्दकोऽङ्गारवल्लिका ॥२७४॥

गर्दभशाक-ब्राह्मण्यौ हठजी ब्राह्मणयष्टिका ।

आवर्तक्या चर्मरङ्गा विभाण्डी पीठिका लता ॥२७५॥

रक्तपुष्पी बिन्दुकिनी स्यान्महाजालिनी च सा ।

- 5 “भृञ्जति भार्गी” इति क्षीरस्वामी; “भृगुजा” इत्येके. तस्याम् । “वृणोति बर्बर” इति क्षीरस्वामी, “बर्ब गतौ, बर्बर” इत्यन्ये, “ऋच्छि-चटि-वटि-” [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः, स्वार्थिके के बर्बरकः । पद्मा पद्मामपुष्पा । “वृगूद् वरणे” वृणोति वर्दः, “शा-शपि-मनि-कनिम्यो द” [हैमोणादिसू० २३७] इति बहुवचनाद् दः, स्वार्थिके के वर्दकः । अङ्गागमा वल्ल्योऽस्या अङ्गार-

10 वल्ली, स्वार्थिके के अङ्गारवल्लिका ॥२७४॥

गर्दभानां शाक इव गर्दभशाकः, गर्दभानां उपभोग्यत्वात् । ब्राह्मणी पवित्रत्वात् । हन्ति रोगं हठजी, “उटजादय” [हैमोणादिसू० १३४] इत्यने निपात्यते । ब्राह्मणाना यष्टिका ब्राह्मणयष्टिका । आवर्तके साध्वी आवर्तक्या, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७. १. १५] इति यः । चर्मैव रङ्गोऽस्या चर्मरङ्गा । विभा-

- 15 युक्तान्यण्डान्यस्या विभाण्डी । पीठोऽस्त्यस्या पीठिका । लानि लता, “वृषि-रञ्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति किदत् ॥२७५॥

रक्तानि पुष्पाण्यस्या रक्तपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-” [सिद्ध० २. ४. ५६] इति डीः । बिन्दुका मन्त्रस्या बिन्दुकिनी । महाजालोऽस्त्यस्या महाजालिनी ।
आह च—

- 20 भार्गी गर्दभशाकश्च पद्मा ब्राह्मणयष्टिका ।

अङ्गारवल्ली हञ्जी च वर्दो बर्बरकस्तथा ॥

शुक्रमाता च कासग्री भृगुजा भार्गवपर्णिनी ।

[धन्व० वर्ग १ श्लोक ६८-६९] इति ।

तथा च—

- 25 हञ्जिका ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥

अङ्गारवल्ली बालेयशाक-वर्बर-वर्दकाः ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ८९-९०] इति ।

एतस्या लोके ‘भाङ्गि’ इति प्रसिद्धिः ।

नाकुल्यां स्यादक्षिपीडा नेत्रपीडा विसर्पणी ॥२७६॥

शङ्खिनी दृढपादा च यवतिक्ता यशस्करी ।

नाकुलस्येयं नाकुली, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण् ; न
आकुलवति वा, नखादिवात् साधुः, तस्याम् । अक्ष्ण पीडा अस्याः अक्षिपीडा ।
एवं नेत्रपीडा । “सृप्लुं गतौ” विसर्पति विसर्पणी, अनद् ॥२७६॥ 5

शङ्खो विद्यतेऽस्या शङ्खिनी । दृढ पादो मूलेऽस्या दृढपादा । यवाः तिक्ता
अस्याः यवतिक्ता । यश करोति यशस्करी । आह च—

यवतिक्ता शङ्खिनी च दृढपादा विसर्पणी ।

नाकुली चाक्षिपिण्डा च चित्रमाला यशस्करी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५६] इति ।

10

एतस्या लोके ‘जवासी’ इति प्रसिद्धिः ।

तेजस्विन्यां पारिजाता शीताऽध्वघ्नी महौजसी ॥२७७॥

तेजोवती तेजनी च तेजोहा बल्कलेति च ।

तेजो विद्यतेऽस्या तेजस्विनी, तस्याम् । पारिणः—पारवतोऽध्वघ्नीता पारि-
जाता । श्यायते स्म शीता, “श्य. ग्रीध्रिव-मूर्ति-” [सिद्ध० ४.१ ९७] इति शीरा- 15
देश । अश्वं हन्ति अश्वघ्नी, “अचित्ते टक्” [सिद्ध० ५.१ ८३] इति टक् ।
महद् ओजोऽस्या महौजसी ॥२७७॥

तेजो विद्यतेऽस्या तेजोवती । तेजयति तेजनी । “ह्रेच् आह्वाने” तेजः-
शब्देन ह्रयते तेजोहा । “बलि बल्लि संवरणे” बलते बल्कला, “बलि-पुषे कलक्”
[हैमोणादिसू० ४९६] इति कित् कलः प्रत्यय । आह च— 2

तेजस्विनी तेजवती तेजोहा तेजनी तिजा ।

अश्वघ्नी बल्कला शीता पारिजाता महौजसी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५६] इति ।

एतस्या लोके ‘तेजवती’ इति प्रसिद्धिः ।

मिश्रेयायां तालवर्णी छत्रा शीतशिखो मिसिः ॥२७८॥ 3

शालेयो मधुरिका च शालीनस्तालकर्ण्यपि ।

१ ०डा नेत्रमूला विस० नि० ॥ २ दृढपादा च यवतिक्ताऽऽवलीचरा नि० ॥ ३ पीताऽध्वना
नि० ॥ ४ ०ह्कलेत्यपि नि० ॥

मस्यति-परिणमति मिस्त्रेया, “गय-हृदयादय” [हैमोणादिसू० ३७०] इत्यये निपात्यते, तस्याम् । ताल इव पर्णान्यस्या तालपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४ ५५] इति डी । छत्राभपत्रत्वात् छत्रा । गीतं शिनोति शीतशिवः, “प्रह्लाह-” [हैमोणादिसू० ५१४] इति वे निपात्यते । “मिश मश रोषे च” मिश्यते मिसिः, “नाम्युपान्य-” [हैमोणादिसू० ६०९] इति किः, “पृषोद-रादित्वाद दन्त्य सकार । “मस्यति-परिणमते मिसिः” इति क्षीरस्वामी ॥२७८॥

गालाया भवः शालेयः, गुप्तत्वात्, “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्येयण्, शालते इति वा, “गय-हृदयादय” [हैमोणादिसू० ३७०] इत्यये निपात्यते । शधु विषतेऽत्र मधुरा, “मध्वादिभ्यो रः” [सिद्ध० ७.२. २६] इति रः, माषत्यनया 10 वा, “अशुर-कुकुन्दुर-” [हैमोणादिसू० ४२६] इत्युरे निपात्यते, स्वार्थिके के मधु-रिका । शालाप्रवेशनमर्हति शालीनः, “शालीन-कौपीन-” [सिद्ध० ६.४ १८५] इति निपात्यते । ताल इव कर्ण-पत्रमस्या तालकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डीः । आह च—

मिस्त्रेया तालकर्णी च तालपर्णी मिमिस्त्रथा ।

1, शालेयः स च शालीनो नाम्ना गीतशिवो मत ॥
[धन्व० वर्ग २ श्लो० ४] इति ।

एतस्या लोके ‘ब्रीहली’ इति प्रसिद्धिः ।

पथिकायां तु तुलसी तालपत्री लवङ्गकम् ॥२७९॥
केन्दपत्री त्वचं पत्री तलपत्रकमुन्दुरा ।

20 पथोऽस्त्यस्या पथिका, ‘अतोऽनेकस्वरात्’ [सिद्ध० ७.२. ६] इतीकः, तस्याम् । “तुलण् उन्माने” तोल्यते तुलसी, “फनस-” [हैमोणादिसू० ५७३] इति निपात्यते । ताल इव पत्राण्यस्यास्तालपत्री लवङ्गप्रतिकृति लवङ्गकम्, “तस्य तुल्ये क सज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१. १०८] इति कः ॥२७९॥

कन्दाकाराणि पत्राण्यस्या कन्दपत्री । त्वचति-वृणोति त्वचम्, अच् । 25 पनति पत्री, “नी-दाच्-” [सिद्ध० ५.२. ८८] इति ऋट् । तल इव पत्रमस्य तलपत्रम्, के तलपत्रकम् । ‘उदैप् कन्दन’ उनति उन्दुरा, “वाश्यसि-वासि-” [हैमोणादिसू० ४२३] इत्युः । आह च—

१ कन्दपत्रत्वच पत्राऽलपत्रकमुत्तरा नि० ॥

तालीसकं तु तालीसं पत्रं तालीसपत्रकम् ।

तद्वदामलकीपत्रं पत्रादयं च सुखादनम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ५३] इति ।

पथिका तुलसी पत्री कालपत्री त्वचं तथा ।

लवङ्गपत्री कन्दा स्यादुन्दुरा नलपत्रकम् ॥

3

[] इति ।

एतस्य लोके 'तालीसपत्र' इति प्रसिद्धिः । अन्ये तु मेदं मन्यन्ते । आह च—

तालीसपत्रं तालीसं धात्रीपर्णं शुकोदरम् ।

अपरं पथिकापत्रं पत्रादयं तुलसी छदम् ॥

[] इति ।

10

मांस्यां पेशी कृष्णजटा नलदा जटिला जटा ॥२८०॥

तपस्विन्यामिषी हिंसा क्रव्यादी पिशिता च सा ।

“समासत्वाद् मांसी” इति क्षीरस्वामी, तस्याम् । “पिण्त् अवयवे” पिशति पेशि, “किलि-पिलि-” [हैमोणादिसू० ६०८] इति इः, ङ्यां पेशी । कृष्णा जटा अस्याः कृष्णजटा । नलं दति नलदा, “आतो ङो-” [सिद्ध० ५.१.७६] 15 इति ङ । जटाः सन्यस्याः जटिला, “काला-जटा-घाटात् क्षेपे” [सिद्ध० ७.२.२३] इतील । अभादित्वादप्रत्यये जटा ॥२८०॥

अत एव तपो विद्यते अस्या तपस्विनी, “अस्-तपो-माया-मेधा-” [सिद्ध० ७.२.४७] इति क्त्वा प्रत्यय । मांसयुक्तत्वाद् आमिषी; अम्यते वा आमिषी, “अमि-मृम्यां णित्” [हैमोणादिसू० ५४५] इतीष । हिंसा, हिंसकत्वात् । क्रव्यमस्ति 20 क्रव्यादी । पिशति पिशिता, “क्रुशि-पिणि-” [हैमोणादिसू० २१२] इति क्दितः । आह च—

मांसी कृष्णजटा हिंसा नलदा जटिलाऽऽमिषी ।

जटा च पिशिता मेषी क्रव्यादी च तपस्विनी ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ४५] इति ।

25

एतस्या लोके 'छद' इति प्रसिद्धिः ।

गन्धमांस्यां पुनः केशी भूतकेशी पिशाधिका ॥२८१॥

सुलोमशा भूतजटा पूनना केशिकेत्यपि ।

गन्धोपलक्षिता मांसी गन्धमांसी, तस्याम् । केशी केशाकारत्वात् ।

क्लिश्यति वा केशी, “क्लिशः के च” [हैमोणादिसू० ५३०] इति शः । 30

भूतोपलक्षिता केशी भूतकेशी । पिशाचाः सन्त्यस्यां पिशाचिका, “अतोऽनेक-
स्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीक ॥२८१॥

सुतरां लोमानि श्यति मुलोमशा । भूत इव भूतानां वा जटा अस्या भूत-
जटा । “पूग् पवने” पूयते पूतना, “पृ-पूभ्यां कित्” [हैमोणादिसू० २९३] इति
5 कित् तन । केशाः सन्त्यस्या केशिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः ।
आह च—

द्वितीया गन्धमासी च केशा भूतजटा स्पृता ।

पैशाची पूतना केशी भूतकेशी मुलोमशा ॥

[धन्व० वग ३ श्लो० ४७] इति ।

10 मासीभेदोऽयम् । कृष्णयम् । आह च—

मांसी जटा भूतकेशी क्रव्यादा नलदा शिवा ।

कृष्णाऽन्या पूतना केशी गन्धमांसी पिशाचिका ॥

[] इति ।

सुरायां सुरभिर्दैत्या गन्धाढ्या गन्धमादनी ॥२८२॥

15 भूरिगन्धा गन्धवती कुटी गन्धकुटी च सा ।

“सुरत् वेष्टने” सुरति सुरा, दैत्याढ्यत्वात्, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.
५४] इति क., तस्याम् । सुतरां रभते सुरभिः, “पदि-पठि-” [हैमोणादिसू०
६०७] इत्यादिना इ । दैत्ये साधु दैत्या । यद् विश्वः—

दैत्योऽसुरे सुराया तु दैत्या चण्डौषधावपि ।

20 [] इति ।

गन्धेन आढ्या गन्धाढ्या । गन्धेन मलयति गन्धमादनी, रम्यादित्वादनटि
बाहुलकाद् ह्रस्वाभाव, टित्वाद् ङी ॥२८२॥

भूरि—प्रचुरो गन्धोऽस्या भूरिगन्धा । गन्धो विद्यतेऽस्या गन्धवती । “कुटत्
कौटिल्ये” कुटनि कुटी, गौगदित्वाद् ङी । गन्धस्य कुटी—षटी गन्धकुटी ।

25 आह च—

सुरा गन्धवती दैत्या गन्धाढ्या गन्धमादनी ।

सुरभिर्भूरिगन्धा च कुटी गन्धकुटी स्पृता ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ६७] इति ।

एतस्या लोके ‘एकांगी’ इति प्रसिद्धिः ।

प्रपुण्डरीके पौण्डर्यं सानुजं पौण्डरीयकम् ॥२८३॥

प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं सत्पुष्पं सानुमानकम् ।

प्रकर्षेण पुणति पुण्यते वा प्रपुण्डरीकम्, “सृणीका-ऽस्तीक-” [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते, तत्र । पुण्डरीकशब्दस्यैकदेशानुकाराद् लोपे पुण्डरीकस्येदं पौण्डर्यम्, दाहद्वत्वात् । सानौ जातं सानुजम्, “कचित्” [सिद्ध० ५१.१७१] इति डः । पुण्डरीकस्येदं पौण्डरीयम्, के पौण्डरीयकम् ॥२८३॥

प्रकर्षेण पुण्डरीकस्येदं प्रपौण्डरीकम्, दाहद्वत्वात्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । चक्षुषे हितं चक्षुष्यम्, “प्राण्यङ्ग-” [सिद्ध० ७.१.३७] इति यः । सन्ति पुष्पाण्यस्य सत्पुष्पम् । सानौ मान्यते सानुमानम्, के सानुमानकम् । आह च—

प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पौण्डर्यं पुण्डरीयकम् ।

पौण्डरीकं शतपुष्पं सुपुष्पं सानुमानकम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ९२] इति ।

एतस्य लोके ‘पद्म’ इति प्रसिद्धिः । “स्थलपद्मम्” इति गौडः ।

जतूकायां तु जतुका जतुकृच्चक्रवर्तनी ॥२८४॥

15

जन्तुका जतुकारी च संस्पर्शा जननी जनी ।

जतु करोति जतूका, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः, पृषो-दरादित्वाद् दीर्घः, तस्याम् । जायतेऽस्या जतु, “मनि-जनिभ्यां घ-तौ च” [हैमो-णादिसू० ७२१] इत्युः तकारश्च, जत्वेव जतुका । जतु करोति जतुकृत् । चक्रेण वर्तते चक्रवर्तनी ॥२८४॥

21

जायते जन्तु, “कृसि-कर्म्यमि-” [हैमोणादिसू० ७७३] इति तुन्, स्वा-र्थिके के जन्तुका । जतु करोति जतुकारी, कर्मण्यण् । सङ्गतः स्पर्शोऽस्या संस्पर्शा । जायतेऽस्यां जननी, “करणाऽऽधारे” [सिद्ध० ५.३.१२९] इत्यनद् । जायतेऽस्यां जनी, गौरादित्वाद् ङीः । आह च—

जन्तुवारा जन्तुकृष्णा जतुका रजनी स्मृता ।

25

जननी चैव संस्पर्शा जतुका चक्रवर्तनी ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ८८] इति ।

एतस्या लोके ‘जन्तुवार’ इति प्रसिद्धिः ।

मांसरोह्यायां विकसा वृन्ता चर्मकशा रुहा ॥२८५॥

मांसे रोह-प्ररोहोऽस्याः मांसरोहा, तस्याम् । विकसति विकसा । वृणोति वृन्ता, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । चर्मकशेव चर्मकशा । रोहति-प्रादुर्भवति रुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः ।

5 आह च —

मांसरोहिण्यातिरुहा वृन्ता चर्मकशा कशा ।

विकसा मांसरोहा च रुहा ग्ता प्रकीर्तिता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ५४] इति ।

एतस्या लोके ‘रोहा’ इति प्रसिद्धिः ॥२८५॥

12 **रक्तपाथां नमस्कारी समाङ्गाऽञ्जलिकारिका ।**

गण्डकाली शमीपत्रा रास्ना खदिरिका च सा ॥२८६॥

रक्तपादोऽस्याः रक्तपादी, तस्याम् । नमस्करोति नमस्कारी । समान्य-ज्ञान्यस्याः समाङ्गा । अञ्जलि काग्यति अञ्जलिकारिका, अञ्जलितपत्रत्वात्, णके आप् । गण्डेषु-ग्रन्थिषु काली गण्डकाली । गम्याकाराणि पत्राण्यस्याः शमीपत्रा ।

15 रसत्यनया रास्ना, “रसेवां” [हैमोणादिसू० २६०] इति विकल्पेन णिद् नः । “खद हिंसायाम्” खदति खदिरी, “मदि-मन्दि-” [हैमोणादिसू० ४१२] इति इर, गौरादित्वाद् डी, स्वार्थिके के खदिरिका । आह च—

रक्तपादी गमीपत्रा समाङ्गाऽञ्जलिकारिका ।

नमस्कारी गण्डकाली नाम्ना(‘रास्ना) खदिरिका मता ॥

20 [धन्व० वर्ग ४ श्लो० १०९] इति ।

एतस्या लोके ‘खयरी’ इति प्रसिद्धिः ॥२८६॥

तद्विशेषस्त्रिपादी स्यात् सुपादी हंसपादिका ।

विषग्रन्थिर्हंसपदी घृतमण्डलकोऽपि च ॥२८७॥

तस्या-रक्तपाथा विशेषस्तद्विशेषः ‘स्याद्’ भवेत् त्रयः पादा अस्यास्त्रिपादी ।

25 शोभना पादा अस्या सुपादी । हंस इव पादा अस्या हंसपादी, के हंसपादिका । विषयुक्तो ग्रन्थिरस्या विषग्रन्थिः । हंस इव पदमस्या हंसपदी । घृतस्य मण्डलकः घृतमण्डलकः । आह च—

रक्तपाचपरा प्रोक्ता विषप्रन्थिप्राचपि ।

हंसपादी हंसपदी घृतमण्डलकश्च सा ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १११] इति ।

एतस्या लोके 'हंसपदी' इति प्रसिद्धिः ॥२८७॥

अथ स्याज्जलपिप्पल्यां शारदी शकुलादनी ।

मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाङ्गली तोयपिप्पली ॥२८८॥

जलस्य पिप्पली जलपिप्पली, तस्याम् । शरदि—ऋतुविशेषे भवा शारदी,
“भर्तु-सन्ध्यादेरण्” [सिद्ध० ६. ३ ८९] इत्यण्, “अणजेये-” [सिद्ध० २. ४. २०]
इति ली । शकुलादनी, मत्स्यभक्षणात् । अत एव मत्स्यादनी । मत्स्यस्येव गन्धोऽस्या
मत्स्यगन्धा । लाङ्गली हलाकारत्वात् । तोयस्य पिप्पली तोयपिप्पली । अम्बु- 10
पिप्पल्यपि । आह च—

जलपिप्पल्यभिहिता शारदी तोयपिप्पली ।

मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाङ्गली शकुलादनी ।

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ६४] इति ।

एतस्या लोके 'जलपिप्पली' इति प्रसिद्धिः ॥२८८॥

15

शिवमल्ल्यां पाशुपतः सुव्रतो वसुको बुकः ।

कुलपुष्पः किण्वमूलः पाण्डुराङ्गः प्रियः कुलः ॥२८९॥

शिवप्रिया मल्ली शिवमल्ली । उक्तं च—

बुकं बिल्वं सधुत्तूरं सुमना पाटला तथा ।

पद्ममुत्पल-गोसूर्यमटौ पुष्पाणि शङ्करे ॥

20

[] इति ।

तस्याम् । पशुपते प्रियोऽयं पाशुपतः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६-३. १६०] इत्यण् ।
शोभनो व्रतोऽस्य सुव्रतः । वस्ते-छादयति वसुः, “धृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमो-
णादिसू० ७१६] इत्युः, स्वाधिके के वसुकः । “वसति वसुकः” इत्यपरे,
“कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपात्यते । “वाक् गति-गन्धनयो” ३,
वाति बुकः, “कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपातनात् साधुः ।
“वेकः” इति प्राच्याः प्रोचुः । कुले पुष्पति कुलपुष्पः । किण्वं मूलेऽस्य किण्व-

मूलः । पाण्डुरमङ्गमस्य पाण्डुराङ्गः । प्रीणाति प्रियः, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति क० । “कुल बन्धु-सन्तानयो-” कोलति “कुलः, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति क० । आह च—

बुको वसुक इत्युक्तं गिवाङ्क गिवशेखरः ।

महापाशुपतश्चैव सुवत गिवमल्लिका ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १९] इति ।

एतस्य लोके ‘बूअ’ इति प्रसिद्धिः ॥२८९॥

अतिविषायां तु विश्वा भङ्गुरा श्वेतकन्दिका ।

उपविषा श्यामकन्दा शृङ्गी प्रतिविषा विषा ॥२९०॥

- 10 अतिक्रान्ता विषाद अतिविषा, तस्याम् । “विगत् प्रवेशने” विगति अन्तः विश्वा, “निघृषि-” [हैमोणादिसू० ५.११] इति किद् व० । भङ्ग्यते इत्येवंशीला भङ्गुरा, “भञ्जि-भासि-मिदो घुर ” [सिद्ध० ५. २.७४] इति घुर । श्वेत- कन्दोऽस्याः श्वेत-कन्दा, स्वार्थिके के श्वेतकन्दिका । उप-समीपे विषमस्या उपविषा । श्याम- कन्दोऽस्या श्यामकन्दा । “शृङ्गयुक्तत्वात् शृङ्गी” इति क्षीरस्वामी । “शृणाति रोगान् शृङ्गी” इत्यपरे, “शृङ्ग-गार्ङ्गादय् ” [हैमोणादिसू० ९६] इति गे निपात्यते, गौरादित्वाद् डी० । प्रतीपा विषस्य प्रतिविषा, अगदत्वान् । वेवेष्टि विषा । आह च—

अतिविषा शुक्लकन्दा ह्येषा विश्वा च भङ्गुरा ।

श्यामकन्दा प्रतिविषा शृङ्गी चोपविषा विषा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १०] इति ।

- 20 एतस्या लोके ‘अनिविमु’ इति प्रसिद्धिः ॥२९०॥

मेदायां स्यान्मणिच्छिद्रा मधुरा शालपर्ण्यपि ।

“मिदि मिदक् स्निहि” इति कविरूपद्रुमथातुपाठोक्तेः मेदयति मेदा, तस्याम् ।

मणीनां छिद्रमस्या मणिच्छिद्रा । मधु विद्यते अस्या मधुरा, “मध्वादिभ्यो र.”

[सिद्ध० ७.२.२६] इति र०, माघनि अनया वा, “अशुर-कुकुन्दुर-” [हैमो-

- 25 णादिसू० ४२६] इत्युरे निपात्यते । शाल इव पर्णान्यस्या शालपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डी० ।

महामेदायां तु वसुच्छिद्रा देवमणिर्बसुः ॥२९१॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

द्वितीयो गुल्मकाण्डः ॥२॥

महती चासौ मेदा च महामेदा, तस्याम् । वसूनां छिद्रमस्या वसुच्छिद्रा ।
 देवश्चासौ मणिश्च देवमणिः । वसति वसुः, “मृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू०
 ७१६] इत्यु । आह च—

मेदा ज्ञेया मणिच्छिद्रा माल्यवर्णाऽधराऽपि च ।

महामेदा देवमणिर्वसुच्छिद्रा प्रकीणिता ॥

[धन्व० वर्ग० १ श्लो० १२७] इति ।

मेदाविशेषोऽयम् । अनयोर्लौकिके ‘मेद’ इति प्रसिद्धिः ॥२९१॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्सूरतरगच्छे श्रीजिनराजक्षरिशिष्यश्रीजयसागर-

महोपाध्यायपट्टानुक्रमायातवाचनाचार्य-

श्रीभानुमेरुगणिशिष्यसमस्त-

प्रशस्तग्रन्थावलि-

विचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्याय-

शिष्यवाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणिविरचितायां

श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां गुल्मकाण्डो द्वितीयः

समाप्तः ॥२॥

[तृतीयो लताकाण्डः]

॥ अहम् ॥ अथ तृतीयं लताकाण्डं व्याख्यायते —

- 5 गुञ्जायां कृष्णाला काकचिञ्चिका काकनिन्दिका ।
 काकादनी काकनखी रक्तिका काकनन्तिका ॥२९२॥
 काकपीलुश्चकशल्या दुर्मेषा ताम्रिकोच्चटा ।
 चूडामणिर्द्रुमोद्धा च शीतपाकी शिखण्डिनी ॥२९३॥

“क्षीज कूज गुज गुजु अव्यक्ते शब्दे” गुञ्जति शिम्ब्या गुञ्जा, तस्याम् ।
 कृष्णं प्रान्ते लति कृष्णाला । काकपर्णा चिञ्ची—प्रान्तोऽस्या काकचिञ्ची, स्वा-
 10 र्थिके के काकचिञ्चिका । काक इव निन्यते श्यामवर्णेन काकनिन्दिका । काकै-
 रयते काकादनी । काकस्येव नखोऽस्या काकनखी । रक्तो वर्णोऽस्यस्या रक्तिका,
 “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीक । काकान् अन्तयति काकनन्तिका,
 पृषोदरादित्वात् ॥२९२॥

काकानां पीलुग्वि काकपीलुः । चक्राकारं शल्यमस्या चक्रशल्या । दुष्टो
 15 मेषोऽस्या दुर्मेषा । ताम्रो वर्णोऽस्यस्या ताम्रिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६]
 इतीकः । “चट् च मदे” उच्चटति उच्चटा । चूडाया मणिः चूडामणिः । द्रुमेषु
 उद्धा द्रुमोद्धा । शीतेन पाकोऽस्या शीतपाकी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.
 ४-५५] इति डी । शिखण्डोऽस्यस्या शिखण्डिनी । आह च—

काकादनी काकपीलु काकगिम्बिश्च रक्तिका ।
 20 चक्रशल्या ध्वाङ्कनखी द्रुमोद्धा काकनन्तिका ॥

चूडामणिः शीतपाकी शिखण्डा कृष्णाला मता ।
 उच्चटा ताम्रिका गुञ्जा [चटकी काकसाह्वया] ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० २७, २९] इति ।

एतस्या लोके ‘चिणउठी’ इति प्रसिद्धिः ॥२९३॥

पाठायां श्रेयसी पापचेलिका 'विद्वकर्णिका ।

वृकतिका वनतिका प्राचीना स्थापनी वृकी ॥२९४॥

एकाष्टीला रसाऽम्बष्टाऽम्बष्ठकी वृकदन्तिका ।

पाठ्यते पाठा, तस्याम् । अतिशयेन प्रशस्या श्रेयसी, “गुणाङ्गाद्वेष्टेवस्”
[सिद्ध० ७.३.५] इति इयसौ प्रत्यये “प्रशस्यस्य श्रः” [सिद्ध० ७.४.३४] 5
इति श्रादेशः । पापा चासौ चेली च पापचेली, वृकीत्वाद्, “निन्धं कुत्सनैरपा-
पावै” [सिद्ध० ३.१.१००] इति समासः, स्वार्थिके के पापचेलिका । विद्वौ
कर्णौ यया सा विद्वकर्णी, शास्त्रे श्रूयमाणत्वाद्, स्वार्थिके के विद्वकर्णिका ।
वृक इव तित्तरसा वृकनित्ता । वने तित्तरसा वननित्ता । प्राचि भवा
प्राचीना । स्थाप्यते स्थापनी, बस्तिकर्मोपयोग्या । “कुकि वृकि आदाने” वर्कते 10
वृकी, ‘नाम्युपान्य-’ [सिद्ध० ५.१.५४] इति क् । वृणातीति वा, “विचि-
पुषि” [हैमोणादिसू० २२] इति कित् क ॥२९४॥

एकः अष्टील—मजा अस्या एकाष्टीला । रस्यते रसा । अमति अम्बष्टा ।
“पष्ठैषिठादय” [हैमोणादिसू० १६६] इति ठे निपात्यते, “कीचक-पेचक-”
[हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपातनाद् अम्बष्ठकी । वृकस्य इव दन्ता अस्या वृकदन्ती 15
के वृकदन्तिका । आह च—

पाठाऽम्बष्टाऽम्बष्ठकी च प्राचीना पापचेलिका ।

वृकतिका वनतिका पापिका स्थापनी वृकी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ७०] इति ।

एतस्या लोके ‘पाठ’ इति प्रसिद्धिः ।

20

शतावर्या बहुसुता पीवरीन्दीवरी वरी ॥२९५॥

शतमूली शतपदी शतवीर्या मधुस्रवा ।

नारायणी द्वीपेशशुद्धीपिकाऽभीरुपत्रिका ॥२९६॥

महापुरुषदसोर्ध्वकण्टका वरकण्टका ।

सहस्रवीर्या तुङ्गिन्यभीरुः संवरणीत्यपि ॥२९७॥

25

शतेन आवृणोति शतावरी, तस्याम् । बहुधा सुवति बहुसुता, “सुसि-तनि-
तुसेर्दीर्घश्च वा” [हैमोणादिसू० २०३] इति कित् तः प्रत्ययः । पीयते पीवरी,

१ वृद्वकर्णिका जि० ॥ २ वरनित्ता जि० ॥ ३ शतमूला जि० ॥ ४ द्विपिशङ्गु० जि० ॥

“तीवर-धीवर-” [हैमोणादिसू० ४४४] इति वरटि निपात्यते । “प्यैह् वृद्धौ”
प्यायते वा पीवरी, “ध्या-न्योर्धा पी च” [हैमोणादिसू० ९०८] इति कनिष्
प्रत्यय पी इत्यादेशश्च । इन्दीवरी, उत्पलपुष्पत्वात् । वृणोति वरी ॥२९५॥

- शतं-बहूनि मूलान्यस्याः शतमूली । शतं-बहूनि पदान्यस्याः शतपदी ।
१) शतं-बहु वीर्यमस्याः शतवीर्या । मधु भवति मधुस्रवा । नारायणस्येयं नारायणी
विष्णुजाता, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । द्वीपिनः शत्रुर्वि द्वीपि-
क्षत्रुः । द्वीपो विषतेऽस्या द्वीपिका । न भीरूणि पत्राण्यस्या अभीरुपत्री, स्वार्थिके
के अभीरुपत्रिका ॥२९६॥

- महापुरुषेण दत्ता महापुरुषदत्ता । ऊर्ध्वं कण्टकान्यस्या ऊर्ध्वकण्टका ।
१७) वराः कण्टका अस्या वरकण्टका । सहस्रं-बहु वीर्यमस्या सहस्रवीर्या । तुङ्गो
विषतेऽस्या तुङ्गिनी । न भीरुः अभीरुः स्थिरपत्रा । संव्रियते संवरणी । आह च—

गतावरी शतपदी पीवरीन्दीवरी वरी ।

ऋक्षप्रोक्ता द्वीपिशत्रुर्द्वीपिका वरकण्टका ॥

सह[स्र]वीर्याऽभीरुश्च तुङ्गिनी बहुपत्रिका ।

- १८) महापुरुषदत्ता च शतावर्ध्वकण्टका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २९१, २९३] इति ।

एतस्या लोके ‘गतावरी’ इति प्रसिद्धि ॥२९७॥

कटुकायां मत्स्यपित्ता रोहिणी कटुरोहिणी ।

अशोकरोहिणी कृष्णभेदा तिलकरोहिणी ॥२९८॥

- २०) कटम्बरा काण्डरुहा रास्ना तिक्तकरोहिणी ।

तिक्ताऽरिष्टा कटुर्मस्या चक्राङ्गी शकुलादनी ॥२९९॥

- कटति कटुः, “भृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यु, स्वार्थिके के
कटुका, तस्याम् । मत्स्यपित्तास्वादा मत्स्याना पित्त-जीविनं वा मत्स्यपित्ता । रोह-
यत्यङ्गं रोहिणी । कटुश्चासौ रोहिणी च कटुरोहिणी । नास्ति शोकोऽस्या
२५) अशोका, सा चासौ रोहिणी च अशोकरोहिणी । शोकरोहिणीत्यपि । कृष्णो
भेदः-छेदोऽस्याः कृष्णभेदा । तिलक रोहयति तिलकरोहिणी ॥२९८॥

कटति-आवृणोति गलं कटम्बरा, “जठर-ककर-” [हैमोणादिसू० ४०३]
इत्यरे निपात्यते । काण्डे रोहति काण्डरुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४]

इति कः । रसति रास्ना, “रसेर्वा” [हैमोणादिसू० २६०] इति नः । तिक्तकस्य रोहिणी तिक्तकरोहिणी । तेजयति तिक्ता, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । न रिप्यते— न हिंस्यते अरिष्ठा, “शी-री-” [हैमोणादिसू० २०१] इति बहुवचनात् कित् तः । कदुशब्दसाधनाऽत्रैव प्रागुक्ता । मत्स्या मत्स्यपित्तत्वात् । चकाकारमङ्गमस्याः चकाङ्गी । शकुलैरथते शकुलादनी । आह च—

कदुका मत्स्यशकुला मत्स्यपित्ता च रोहिणी ।

कृष्णभेदा चन्द्ररुहा नाम्ना(‘ रास्ना) कदुकरोहिणी ॥

अङ्गोका रोहिणी तिक्ता चकाङ्गी शकुलादनी ।

कदुरोहिण्यरिष्ठा च प्रोक्ता तिक्तकरोहिणी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ३७-३८] इति ।

10

एतस्या लोके ‘कङ्क’ इति प्रसिद्धिः ॥२९९॥

कपिकेच्छुरात्मगुप्ता कण्डुरा दुरभिग्रहा ।

अजहा मर्कटी व्यण्डा कच्छुरा कपिकच्छुरा ॥३००॥

ऋष्यप्रोक्ता शूकशिम्बिलाङ्गली प्रावृषायणी ।

‘ऋषमी बह्मिपर्याया कपिरोमा दुरालम्बा ॥३०१॥

15

कपीन् कषति कपिकच्छूः, खिलिङ्गः, “कपेण्ड-छौ च ष” [हैमोणादिसू० ८३१] इति, “कष हिंसायाम्” इत्यस्माद ऊः प्रत्ययः षकारस्य च छान्देशः, तस्याम् ।

आत्मना गुप्ता स्पर्शाविषयत्वाद् आत्मगुप्ता । कण्डू राति कण्डुरा, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ङे पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वे च साधुः । दुःखेन अभिगृह्यते दुरभिग्रहा । न जहाति शूकान् अजहा । मर्कटीव मर्कटी, कपिरोमफलत्वात् । २० विगतोऽण्डोऽस्या व्यण्डा । “न विगताण्डा अव्यण्डा” इति क्षीरस्वामी । कच्छुर-स्यस्याः कच्छुरा, “कच्छूवा डुरः” [सिद्ध० ७.२.३९] इति डुर । कपीनां कच्छुरा कपिकच्छुरा ॥३००॥

ऋष्यैः—मृगैः प्रोक्ता—दर्शिता ऋष्यप्रोक्ता । “ऋषिभिर्प्रोक्ता वा, हेयत्वात्” इत्येके । शूकप्रधाना—सकण्टका शिम्बिरस्याः शूकशिम्बिः । लाङ्गलीव लाङ्गली, २५ हठाकारत्वात् । प्रावृषि भवा प्रावृषायणी । “ऋषत् गतौ” ऋषति ऋषमी, “ऋषि इषि-” [हैमोणादिसू० ३३१] इति किदम् । यदाह—

ऋषभी तु शूकशिम्याम् [] इति ।

वह्नेः पर्यायोऽस्या वह्निपर्याया । कपीनां रोमेव रोमास्याः कपिरोमा ।
अत एव कपिरोमफला । दुःखेन आलभ्यते दुरालभा । आह चेन्दुः—

ऋष्यप्रोक्ता स्वयगुप्ता कपिकच्छूश्च कण्डूरा ।

5 आत्मगुप्ता दुरालम्भा लाङ्गली दुरभिप्रहा ॥

अव्यण्डा वृषभा गुप्ता कण्डूरा शूकगिम्बिका ।

कपिरोमफला चैव समाना मुविषायणी ॥

हेया जाङ्गलिका सैव साऽजहा प्रावृषायणी ॥

[] इति ।

10 एतस्या लोके 'कउंछि' इति प्रसिद्धिः ॥३०१॥

मञ्जिष्ठायां रक्तयष्टिः समङ्गा विकसाऽरुणा ।

भण्डीरी मञ्जुका भण्डी मञ्जिर्योजनवल्लिका ॥३०२॥

कालमेषी कालगोष्ठी मण्डूकपर्णिकाऽपि च ।

मञ्जौ—मनोज्ञे वर्णे तिष्ठति मञ्जिष्ठा, "गो-ऽम्बा-ऽम्ब-" [सिद्ध० २.३.३०]

15 इति पत्वम्, पृषोदरादित्वादुकारस्य इत्वम् । "मञ्जिरिति इकारान्तोऽयम्" इत्यपरे ।

रक्ता यष्टिरस्याः रक्तयष्टिः । समन्ताद् अङ्गति-गच्छति समङ्गा । विकसति दूरं

विकसा । अरुणा रक्तत्वात् ; इत्यति अर्यते वा, "ऋ-कू-वृ-धृ-दारिम्य उणः" इत्युणः ।

"मण्डूक् परिभाषणे" भण्ड्यते भण्डीरी, "जम्बीरा-ऽभीर-" [हैमोणादिसू० १९६] इतीरे

निपात्यते । मञ्जुवर्णत्वाद् मञ्जुका । भण्ड्यते भण्डी । "मजि ध्वनौ" सौत्रः,

20 मञ्जति मञ्जिः, "पदि-पठि-पचि-" [हैमोणादिसू० ६०७] इति आदिगन्दादिः ।

योजनस्य वल्लिका योजनवल्लिका, दूरप्रसरेत्यर्थः ॥३०२॥

कालं सिष्यते—अट्यते कालमेषी, धञ् प्रत्यय । कालस्य गोष्ठी कालगोष्ठी ।

मण्डूक इव पर्णान्यस्या मण्डूकपर्णी, स्वार्थिके के मण्डूकपर्णिका । आह च—

मञ्जिष्ठा कालमेषी च समङ्गा विकसाऽरुणा ।

25 मञ्जुला रक्तयष्टिश्च भण्डी योजनवल्लयपि ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १७] इति ।

आहेन्दुः—

विकसा कालमेषी च कालगोष्ठी च जिङ्गिका ।

रक्ता भण्डीरिका च [] इति ।

एतस्या लोके 'मजीठि' इति प्रसिद्धिः ।

मरिचै मलिनं कृष्णं वेल्लजं धार्मपत्तनम् ॥३०३॥

यवनेष्टं शिरोवृत्तमूषणं कोलकं च तत् ।

प्रियते जिह्वा अनेन मरिचम्, "मृ-त्रपिभ्यामिच" [हैमोणादिसू० ११७] इतीचः, १
तत्र । मलिनं वर्णेन । कृष्णं वर्णेन, कर्षति तैक्षण्याद्वा "घृ-वी-ह्वा-" [हैमोणादिसू० १८३]
इति किद् ण । वेल्ले-वेल्लातटे जायते वेल्लजम् । "विल्लाह्य गास्त्री" इत्येके ।
धर्मपत्तने भवं धार्मपत्तनम्, "भवे" [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् ॥३०३॥

यवनानामिष्टं-प्रियं यवनेष्टम् । यवनप्रियमपि । गिरसि वृत्तं-वृत्ताकारं
शिरोवृत्तम् । ऊषति-रुजति उषणम् । कोलति-संस्त्यायति कोलकम् । आह च — 10

मरिच मलिनं श्यामं वेल्लजं कृष्णमूषणम् ।

यवनेष्टं शिरोवृत्तं कोलकं धार्मपत्तनम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ८८] इति ।

एतस्य लोके 'मिरी' इति प्रसिद्धिः ।

पिप्पल्यां चपला कृष्णा वैदेही मागधी कणा ॥३०४॥

15

शौण्डी श्यामोषणा कोलोपकुल्या कृष्णतण्डुला ।

पलति आतुरं पिप्पली, "प-पलिभ्यां टित् पिप् च पूर्वस्य" [हैमोणादिसू०
११] इति अः प्रत्ययः, तस्याम् । "चप सान्वने" चपति चपला, "मृदि-कन्दि-"
[हैमोणादिसू० ४६५] इत्यादिना अलः । कर्षति [कर्फं] कृष्णा तैक्षण्यात्, "घृ-
वी-ह्वा-" [हैमोणादिसू० १८३] इति किद् णः; श्यामत्वाद्वा । विदेहदेशे भवा वैदेही, 20
"भवे" [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । मगधदेशे भवा मागधी, "भवे" [सिद्ध० ६.
३.१२३] इत्यण् । कणा सन्धस्याः कणा, अन्नादित्वादः ॥३०४॥

शौण्डीव शौण्डी, गतत्वात् । श्यामा वर्णेन, "श्यैङ् गतौ" श्यायते वा, "विलि-
भिलि-" [हैमोणादिसू० ३४०] इति किन्मः । उषति-रुजति उषणा पञ्चमस्वरादिः ।
ओषणाऽपि, त्रयोदशस्वरादिरयम् । "कुल संस्त्याने" कोलति कोला । उपको- 25
लति-संस्त्यायति उपकुल्या, "कुलेर्ई च वा" [हैमोणादिसू० ३६२] इत्यनेन "कुल
बन्धु-संस्त्यानयोः" इत्यस्मात् किद् यः प्रत्ययः । कृष्णाः तण्डुला अस्याः कृष्णतण्डुला ।

आह च—

पिप्पली मागधी कृष्णा चपला तीक्ष्णतण्डुला ।
उपकुल्या कणा श्यामा कोला गौण्डी तथोषणा ॥
[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७३] इति ।

५ इन्दुध—

पिप्पली तण्डुलफला वैदेही कृष्णतण्डुला ।
[] इति ।

एतस्या लोके 'पीपलि' इति प्रसिद्धिः ।

तन्मूलं ग्रन्थिकं सर्वग्रन्थिकं चटकाशिरः ॥३०५॥

१० 'सुमूलकं कोलमूलं कटुग्रन्थिकंमोषणम् ।

'तन्मूलं' पिप्पलीमूलं ग्रन्थिप्रतिकृति ग्रन्थिकम्, "तस्य तुल्ये क संज्ञा-प्र-
तिकृत्योः" [सिद्ध० ७.१.१०८] इति क । सर्वे ग्रन्थयोऽत्र सर्वग्रन्थिकम् । चटकाशि-
ररूपत्वात् चटकाशिरः ॥३०५॥

शोभनो मूलोऽस्य सुमूलम्, स्वार्थिके के सुमूलकम् । कोलाया मूलं को-
१५ लमूलम्, पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वः । कटु च तद् ग्रन्थिकं च कटुग्रन्थिकम् । "उष-
दाहे" सौत्रः, ओषति ओषणम्, नन्दादित्वादनः । आह च—

मूलं च पिप्पलीमूलं ग्रन्थिकं चटकाशिरः ।

कोलमूलं कटुग्रन्थि सर्वग्रन्थिकमूलकम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७५] इति ।

२० एतस्य लोके 'पीपलीमूल' इति प्रसिद्धिः ।

चविकार्यौ पुनश्चक्यं चवन कोलबल्ल्यपि ॥३०६॥

च्यव्यते चविका, तस्याम्, "गिक्या-ऽऽस्यान्व" [हैमोणादिसू० ३६४] इति
ये निपातनात् चव्यम्, च्यवते वा चव्यम्, स्त्री-क्लीबलिङ्गोऽयम् । अनटि चवनम् ।
कोलबल्ल्य-संस्त्यानस्य बल्ली कोलबल्ली । आह च—

२५ चविका कोलबल्ली च चक्यं चवनमेव च ।

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७६] इति ।

एतस्या लोके 'चविक' इति प्रसिद्धिः ॥३०६॥

१ अमिषानचिन्तामणौ तत्स्वोपज्ञटीकाया च 'चटकाशिर' इति दृश्यते ॥ २ समूलक
नि० ॥ ३ ०कमूषणम् नि० ॥ ४ ०या तथा चव्यं चवनं काल० नि० ॥

तत्फले वशिरो हस्तिपिप्पली श्रेयसीस्थपि ।

तस्याः—चविकायाः फलं तत्फलम्, तत्र । “वशक् कान्तौ” उच्यते वशिः, पुच्छिङ्गः, ‘श्रीबोऽयम्’, इत्यपरे, “स्थवि-पिठिर-” [हैमोणादिसू० ४१७] इति निपात्यते । हस्तिनः पिप्पली हस्तिपिप्पली । अतिशयेन प्रशस्या श्रेयसी, [सिद्ध० ७. ४. ३४] “गुणाङ्गाद्वेष्टेयम्” [सिद्ध० ७. ३. ९] इति ईयसौ “प्रशस्यस्य श्र” ३ [सिद्ध० ७. ४. ३४] इति श्रादेशः आह च—

तस्याः फलं विनिर्दिष्टं श्रेयसी हस्तिपिप्पली ।

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७८] इति ।

एतस्या लोके ‘गजपीपली’ इति प्रसिद्धिः । चन्द्रनन्दनस्तु सामान्येनाऽऽह—

चव्या कोलाऽथ चविका श्रेयसी गजपिप्पली ।

10

च्यवनं कोलवल्ली तु चयं कुञ्जरपिप्पली ॥

[] इति ।

स्याद् गिरिकर्ण्यमास्फोता विष्णुक्रान्ताऽपराजिता ॥३०७॥

गिरिः—अस्मेव कर्णोऽस्याः गिरिकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २. ४. ५५.] इति डी, तस्याम् । आ-समन्तात् स्फुटति आस्फोता, पृषोदरादित्वात् तकारः । 15 विष्णुना क्रम्यते विष्णुक्रान्ता । अत एव रक्षाहेतुत्वाद् अपराजिता अप्रतिहता ।

एतस्या लोके ‘गिरणई’ इति प्रसिद्धिः ॥३०७॥

सा तु श्वेता श्वेतनामा कटभी श्वेतैनामिका ।

श्वेतस्यन्दाऽश्वखुरश्च

‘तुः’ अत्र पुनरर्थे । ‘सा’ गिरिकर्णिका ‘श्वेता’ निर्मला । श्वेत इति नाम 20 अस्याः श्वेतनामा । “कटे वर्णा-ऽऽवरणयोः” कटति कटभी, ‘कृ-शृ-गृ-शलि-” [हैमोणादिसू० ३२९] इत्यादिनाऽभः । श्वेतनामैव श्वेतनामिका । श्वेतः स्यन्दो-
ऽस्याः श्वेतस्यन्दा । अश्वखुर इव अश्वखुरः ।

एतस्या लोके ‘श्वेतगिरणई’ इति प्रसिद्धिः ।

कृष्णा स्वव्यक्तगन्धिका ॥३०८॥

25

नीलस्यन्दा नीलपुष्पी महाश्वेता^१ गवादनी ।

‘तुः’ पुनरर्थे । कृष्णा गिरिकर्णी अव्यक्तो गन्धोऽस्याः अव्यक्तगन्धिका ॥३०८॥

नीलः स्यन्दोऽस्याः नीलस्यन्दा । नीलवर्णानि पुष्पाण्यस्याः नीलपुष्पी ।

१ गिरिकर्ण्यमास्फोता नि० ॥ २ श्वेतपुष्पिका नि० ॥ ३ ०ताऽश्वस्यन्दा नि० ॥

महती चासौ श्वेता च महाश्वेता । गावोऽदन्त्यस्यां गवादनी, अनटि “स्वरे वाऽनक्षे” [सिद्ध० १ २.२९] इत्यवादेगः ।

एतस्या लोके ‘काली गिरणङ्’ इति प्रसिद्धिः । आह च —

अश्वखुर श्वेतपुष्पी श्वेता च गिरिकर्णिका ।

कटभी श्वेतनामा च श्वेतस्यन्दाऽपराजिता ॥

नीलपुष्पी महाश्वेता गिरिकर्णी गवादनी ।

वेगी चान्युग्रगन्धा च नीलस्यन्दा प्रकीर्तिता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लोक ८४-८५] इति ।

एतानि सर्वाणि “स्याद गिरिकर्ण्यामास्फोता” [श्लो० ३०७] इत्याचारभ्य

10 गिरिकर्णानामानि ज्ञेयानि ।

स्यादिन्द्रवारुण्यां चैन्द्री विषादनी गवादनी ॥३०९॥

इन्द्रैर्वारुः क्षुद्रफला गोडुम्बा च गवाक्ष्यपि ।

इन्द्रवद अश्ववृणोति इन्द्रवारुणी, “ऋ-कृ-वृ-” [हैमोणादिम् ० १९६]

इत्यादिना उण, पृषोदगदित्वाद् दीर्घः, तस्याम । इन्द्रम्येयम् ऐन्द्री । विषोऽद्यते

15 ऽनया विषादनी । गावोऽदन्त्यस्या गवादनी, “करणा-ऽऽधोर [सिद्ध० ५ ३ १२९]

इत्यनद्, “स्वरे वाऽनक्षे” [सिद्ध० १ २.२९] इत्यवादेगः ॥३०९॥

इन्द्रस्य एवार्कवि इन्द्रैर्वारुः । क्षुद्राणि फलान्यस्या क्षुद्रफला । गावोऽदन्ति

गोडुम्बा, “तुम्ब-स्तम्बादयः” । हैमोणादिम् ० ३२० । इति वान्तो निपात्यते ।

गोरक्षीव गवाक्षः “अत्गोऽप्राण्यङ्गे” [सिद्ध० ७ ३ ८५] इत्यत् समासान्तः । “गोरि

30 वाक्ष्यस्याः” इत्यन्ये, “मन्थ्यक्ष्ण स्वाङ्गे” [सिद्ध० ७ ३.१२६] इति टः

प्रत्ययः, [“अणत्रेये-” सिद्ध० २ ४ २० इति डयां गवाक्षी] । आह च —

ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राहा इन्द्रैर्वारुविषादनी ।

गवादनी क्षुद्रफला विशालाक्षी गवाक्ष्यपि ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २४८] इति ।

35 एतस्या लोके ‘इन्द्रवारुणी’ इति प्रसिद्धिः ।

द्वितीयेन्द्रवारुण्यां तु चित्रफला महाफला ॥३१०॥

आत्मरक्षा विशाला च त्रपुसी तुम्बसीत्यपि ।

‘तु’ पुनर्ग्रन्थः । द्वितीयेन्द्रवारुण्या चित्राणि फलान्यस्या चित्रफला । महान्ति

फलान्यस्या महाफला ॥३१०॥

आत्मानं रक्षति आत्मरक्षा । विशाला महाफलःवात् । “त्रपौषि लज्जायाम्”
त्रपते इव त्रपुसी, “त्रपेरुसः” [हैमोणादिसू० ५७८] इत्युसः, विधानसामर्थ्यात्
षत्वाभावः । ‘तुबु अर्दने’ तुम्ब्यतेऽनया तुम्बसी, “फनस-तामरसादयः” [हैमोणा-
दिसू० ५७३] इत्यसे निपात्यते । आह च—

अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता विशाला तु महाफला ।

5

आत्मरक्षा चित्रफला तुम्बसी त्रपुसी च सा ॥

श्वेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगेर्वारुर्मुगादनी ।

हस्तिदन्ती नागदन्ती वारुणी गजचिर्मिटी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५०, २५२] इति ।

बचायामुग्रगन्धोग्रा जटिला शतपर्बिका ॥३११॥

10

इक्षुकर्णिका गोलोमी लोमशा भूतनाशनी ।

वक्त्यनया बचा, वाक्पाटवकृत्, भिदादित्वादङ्, तस्याम् । उग्रो गन्धोऽस्या
उग्रगन्धा । उच्यतेऽनया ओषति—दहति जिहामिति वा उग्रा, “खुर-क्षुर-” [हैमो-
णादिसू० ३९६] इति रे निपात्यते । जटा सन्त्यस्या जटिला, “काला-जटा-घाटात्
क्षेपे” [सिद्ध० ७.२.२३] इतील । शतं—बहूनि पर्वाण्यस्याः शतपर्बिका ॥३११॥ 15

इक्षुरिव कर्ण—पत्रमस्या इक्षुकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५]
इति डी, के इक्षुकर्णिका । गोरिव लोमान्यस्याः गोलोमी, पृषोदरादित्वात् ।
लोमानि श्यति लोमशा । भूतानि नाशयति भूतनाशनी ।

एतस्या लोके ‘वज’ इति प्रसिद्धिः ।

अन्या श्वेतबचा मेध्या षड्ग्रन्था हैमवत्यपि ॥३१२॥

20

‘अन्या’ अपरा श्वेता चासौ बचा च श्वेतबचा । मेधायां साखी मेध्या,
“तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः । षड् ग्रन्थयः—पर्वाण्यस्याः षड्ग्रन्था ।
हिमवत इयं हैमवती, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । श्वेतबचेयम् ।
आह च—

बचोग्रगन्धा गोलोमी षड्ग्रन्था जटिला तथा ।

25

जटिला शतपर्वाऽन्या लोमशा हैमवत्यपि ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ६] इति ॥३१२॥

शारिबायां गोपकन्या गोपबल्ली प्रतानिका ।

गोप्यास्फोता लता श्वेता शारदी काष्ठशारिबा ॥३१३॥

नागजिह्वा

- शीर्षन्तनया दोषा शारिबा, “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५१९] इत्येव
 5 निपात्यते, तस्याम् । गोपानां कन्येव गोपकन्या । गोपानां वल्ली गोपबल्ली ।
 प्रतानो विद्यतेऽस्याः प्रतानिका । “गुप् रक्षणे” गोपायति गोपी । आस्फुटति
 आस्फोता, पृषोदरादित्वात् तकार । लाति लायते वा लता, “पुत-पित्त-” [हैमो-
 णादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । श्वेतते श्वेता शुक्ला । शरदि भवा शारदी ।
 काष्ठस्य शारिबा काष्ठशारिबा ॥३१३॥

- 10 नागस्य जिह्वा नागजिह्वा । आह च—

शारिबा शारदी गोपी गोपबल्ली प्रतानिका ।

गोपकन्या लता सीता श्वेतोक्ता काष्ठशारिबा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६१] इति ।

तथा च—

- 15 शारिबा फणिजिह्वा च गोप्यास्फोताऽथ चन्दना ।

[] इति ।

उत्पलशारिवानाम् ।

अथ सा कृष्णा भद्रा चन्दनशारिबा ।

भद्रबल्ली कृष्णबल्ली चन्दनोत्पलशारिबा ॥३१४॥

- 20 ‘सा’ उत्पलशारिबा ‘कृष्णा’ श्यामवर्णात्वाद भन्दते भद्रा, “भन्देर्वा” [हैमोणादिसू०
 ३९१] इति रो नलोपश्च । चन्दनस्य शारिबा [चन्दनशारिबा] । भद्रा चासौ
 बल्ली च भद्रबल्ली । कृष्णा चासौ बल्ली च कृष्णबल्ली । “चदु दीप्त्याह्लादनयोः”
 चन्दति चन्दना, “श्वसि-रसि-” [हैमोणादिसू० २६९] इत्यनः । उत्पलामपत्रा
 उत्पलशारिबा । आह च—

- 25 शारिबाऽन्या कृष्णमूला कृष्णा चन्दनशारिबा ।

भद्रा चन्दनगोपी च चन्दना कृष्णबल्ल्यपि ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६२] इति ।

एतस्या लोके ‘चन्दनशारिबा’ इति प्रसिद्धिः ॥३१४॥

मूर्वायां मोरटा देवी मधुश्रेणी मधूलिका ।

देवश्रेणी मधुरसा गोकर्णी तेजनी स्रवा ॥३१५॥

धनुःश्रेणी चापगुणा पीलुनी तिक्तवल्कला ।

पीलुपर्णी स्निग्धपर्णी पृथक्त्वग् मधुमत्यपि ॥३१६॥

मूर्वति—वज्राति मूर्वा । अत एव अस्या विकारो मूर्वी, तस्याम् । मुरति— 5
संवेष्टयति मोरटा, “कपट-क्रीकटादयः” [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपात्यते ।
दीव्यति देवी, गौरादित्वाद् डी । मधूनां श्रेणी—पङ्क्तिर्मधुश्रेणी । मधूलिका
माधुर्यात् । देवानां श्रेणी देवश्रेणी । मधुः—मधुरो रसोऽस्या मधुरसा । गोकर्णा-
भपत्रत्वाद् गोकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्णः” [सिद्ध० २.४.५५] इति डीः । “तेज-
यत्यग्निं तेजनी” इति क्षीरस्वामी । स्रवति रसं स्रवा, अच् । “स्रवा” इत्येके ॥३१५॥ 10

धनुषः श्रेणी अस्या धनुःश्रेणी । चापस्य गुणः—मौर्व्यास्त्वोऽस्या चापगुणा ।
“पील प्रतिष्ठम्मे” पील्यतेऽनया पीलुनी, “पिशि-मिथि-क्षुधिम्यः कित्” [हैमो-
णादिसू० २९०] इति बहुवचनात् किदुनः । तिक्तं वल्कलमस्या तिक्तवल्कला ।
पीलोरेव पर्णान्यस्याः पीलुपर्णी, स्निग्धानि पर्णान्यस्याः स्निग्धपर्णी, उभयत्र
“पाक-कर्ण-पर्णः” [सिद्ध० २.४.५५] इति डीः । पृथक् त्वग् विद्यतेऽस्या 15
पृथक्त्वग् । मधु विद्यतेऽस्या मधुमती । आह च—

मूर्वा मधुरसा देवी पृथक्त्वग् पीलुपर्णपि ।

देवश्रेणी स्वादुरसा स्निग्धपर्णी च मोरटा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १३] इति ।

तथा चेन्दुः—

20

स्निग्धच्छदा मधुश्रेणी पृथक्त्वग् रसवाहिनी ।

देवश्रेणी मधुमती सुभङ्गी द्विजमेखला ॥

आतोल्नी योगवहा मोरटा च मधुस्रवा ।

सुलोचिता स्निग्धपर्णी गोकर्णी सा मधूलिका ।

पीलुपर्णी कर्मकरी तथा मधुमतीति च ।

25

[] इति ।

एतस्या लोके ‘पीलुनी’ इति प्रसिद्धिः ॥३१६॥

लाङ्गल्यां हलिनी नन्दा विशस्या गर्भपातनी ।

अनन्ताऽग्निमुत्थी सैरी दुष्पुष्पी कलिकारिका ॥३१७॥

लङ्गति लाङ्गली, “नहि-लङ्गेर्दीर्घश्च” [हैमोणादिसू० ४६६] इत्यलः; लाङ्गल इव भेदनाद् वा, तस्याम् । हलो विघतेऽस्याः हलिनी । नन्दति नन्दा । विगतं शल्य-
मस्या द्रावकत्वाद् विशल्या, “शल गतौ” विगलति वा, “स्था-छा-मा-” [हैमो-
णादिसू० ३५६] इति यः । गर्भं पातयति गर्भपातनी । नास्ति अन्तोऽस्या
५ अनन्ता । अग्नेरिव मुखमस्या अग्निमुखी सोढुमशक्यत्वात् । अग्निशिखेत्येके । यदाह—

स्याल्लाङ्गलिक्यग्निशिखा [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ११८] इति ।
सीरस्य-हलस्य इयं सैरी, भेदनात्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् ।
दुष्टानि पुष्पाण्यस्याः दुष्टपुष्पी । कलिं-कलहं करोति कलिकारी, स्वार्थिके के
कलिकारिका । आह च --

10 कलिकारी तु हलिनी विगल्या गर्भपातनी ।
लाङ्गल्यग्निमुखी सैरी दीप्ताऽनन्तेन्द्रपुष्पिका ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ९] इति ।

एतस्या लोके ‘राडागारी’ इति प्रसिद्धिः ॥३१७॥

गुडूच्याममृता सोमबल्ली वत्सादनी धरा ।

15 छिन्नोद्भवा छिन्नरुहा विषघ्नी देवनिर्मिता ॥३१८॥

विशल्या कुण्डली लम्बा तन्त्रिका चक्रलक्षणा ।

देव्यनन्ता मधुपर्णी जीवन्त्यमृतबल्यपि ॥३१९॥

गुडति-रक्षति [कफं] गुडूची, “गुडेरूचद्” [हैमोणादिसू० १२०] इत्यूचद्,
तस्याम् । नास्ति मृतमस्या अमृता । सोमस्य बल्ली सोमबल्ली । वत्सानामदर्न
20 वत्सादनी । धरति रसं धरा, अच् । छिन्ना सती उद्भवति-प्रकटीभवति छिन्नो-
द्भवा । छिन्ना सती रोहति छिन्नरुहा, “नाम्युपान्य-” [सिद्ध० ५.१.५४]
इति कः । विषं हन्ति विषघ्नी, “अचित्ते टक्” [सिद्ध० ५.१.८३] इति टक् ।
देवैर्निर्मिता देवनिर्मिता ॥३१८॥

विगतं शल्यमस्या विशल्या । “कुडुड् दाहे” कुण्डते कुण्डली, “मृदि-कन्दि-”
25 [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः, गौरादित्वाद् डी । “लबुड् अवलंसने च” चका-
राच्छब्दे, लम्बते लम्बा । तन्त्रयते-धारयत्यायुस्तन्त्रिका, णके आप् । चकैर्लक्ष्यते
चक्रलक्षणा । दीव्यति देवी । नास्ति अन्तोऽस्या अनन्ता । मधूनि पर्णा-

न्यस्याः मधुपर्णी । जीवनाद् जीवन्ती, “रुहि-नन्दि-जीवि-प्राणिभ्यष्टिदाशिषि” [हैमो-
णादिसू० २२०] इति आशिषि टिदन्तः । अमृतस्य क्ली अमृतवल्ली । आह च—

गुडुच्यमृतवल्ली च छिन्ना छिन्नरुहाऽमृता ।

छिन्नोद्भवाऽमृतलता धरा कत्सादनी स्मृता ॥

सैबोक्ता सोमवल्ली च कुण्डली चक्रलक्षणा ।

जीवन्ती मधुपर्णी च तन्त्रिका देवनिर्मिता ॥

वयस्था कुण्डली सौम्या विगल्याऽमृतसम्भवा ।

पिण्डाऽमृता बहुच्छिन्ना सा चोक्ता कन्दरोहिणी ॥

रसायनी कृत्तरुहा स्वरदा ज्वरनागनी ।

[धन्व० बर्ग १ श्लो० १-४]

10

मधुपर्णी दाहहरा भिषजां च निवेदिता ।

द्वितीया स्वर्णजीवन्ती तैलपर्णी च कथ्यते ॥

धुणप्रियाऽतिसारघ्नी [] इति ।

एतस्या लोके ‘गुडुची’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥३१९॥

देवताडे देवताली वृत्तकोशो गरागरी ।

1.

जीमूतकस्तालकश्च वेण्याखुविषघातिनी ॥३२०॥

देवानां ताडो देवताडः, तत्र । देवानां ताली देवताली । वृत्त कोशो-
ऽस्य वृत्तकोशः । गरं-विषम् आगिरति गरागरी, मूषकविषघ्नत्वात्, स्त्रीलिङ्गः ।
जीवति जीमूतः “जीवेर्मथ” [हैमोणादिसू० २१६] इत्युतः मथान्तादेशः,
स्वार्थिके के जीमूतकः । ताडयते ताडः, ऋषिडादित्वाल्लत्वे तालः, स्वार्थिके के ३
तालकः । वेणीव वेणी । आखुविष घातयति आखुविषघातिनी । आह च—

जीमूतको देवताडो वृत्तकोशो गरागरी ।

प्रोक्ताऽऽखुविषहा वेणी देवताडी च ताडकः ॥

[धन्व० बर्ग १ श्लो० १७३] इति ।

एतस्य लोके ‘देवताली’ इति प्रसिद्धिः ॥३२०॥

2

कोशातक्यां कृष्णच्छा जाली घोषा सुतिक्तिका ।

शृङ्गफलिका श्वेडा घण्टाली कृतवेधना ॥३२१॥

धामार्गवः पीतपुष्पो महाजाली महाफली ।

कर्कोटकी कोशफली राजकोशातकीति च ॥३२२॥

“अत सातत्यगमने” कोशमतति—गच्छति कोशातकी, गौरादित्वाद् डीः, तस्याम् । कृष्णं छत्रमस्याः कृष्णच्छत्रा । जालोऽस्यास्ति जाली । “पुष्पं शब्दे”
५ घोषति घोषा । सुतरां तित्ता सुतित्ता, के सुतित्तिका । मृदङ्गाकाराणि फलान्यस्या मृदङ्गफली, के मृदङ्गफलिका । श्वेडते श्वेड्डा । घण्टामन्ति घण्टाली । कृतं वेधनमनया कृतवेधना ॥३२१॥

धाम इयति धामार्गवः, “कैरव-मैगव-” [हैमोणादिमू० ५१९] इत्यवे निपात्यते । पीतानि पुष्पाण्यस्य पीतपुष्पः । महांश्चासौ जाली च महाजाली
10 जलवितानः । महान्ति फलान्यस्या महाफली, “असम्-भक्षा-ऽजिनैक-गण-पिण्डात् फलात्” [सिद्ध० २४.५७] इति डी । करोति कर्कोटः, “कपोट-बकोट-” [हैमोणादिसू० १६१] इत्योटे निपात्यते, के कर्कोटकी । कोशे-मध्ये फलान्यस्य कोशफलः । राज्ञी चासौ कोशातकी च राजकोशातकी । आह च—
कोशातकी कृतच्छिद्रा जालिनी कृतवेधना ।

15 श्वेड्डा सुतित्ता घण्टाली मृदङ्गफलिका मता ॥
[धन्व० वर्ग १ श्लो० १९२] इति ।

तथा च—

धामार्गवः कोशफलो राजकोशातकी तथा ।
कर्कोटकी पीतपुष्पी महाजाली तथोच्यते ॥

20 [धन्व० वर्ग १ श्लो० १८९] इति ।

एतस्या लोके ‘कडूर्ई’ ‘विसाली’ ‘धींसोडी’ इति प्रसिद्धिः ॥३२२॥

हस्तिकोशातकी त्वेभी विशाला कर्कोटच्छदा ।

हस्तिनः कोशातकी हस्तिकोशातकी । ‘तु’ इति पुनरर्थेऽत्र । इमस्येयं

ऐभी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । विशाला विस्तीर्णा । कर्कोट-

25 स्येव च्छदोऽस्याः कर्कोटच्छदा ।

क्षीरिण्यां स्यात् पटुपर्णी घर्षणी पीतदुग्धिका ॥३२३॥

केनक्षीरा हेमक्षीरा पीतक्षीरा करीषिणी ।

हेमाह्वया हेमशिला हेमवती हिमावती ॥३२४॥

क्षीरमत्स्यस्याः क्षीरिणी, तस्याम् । पटूनि पर्णान्वस्याः पटुपर्णी । धृष्यते
अनया धर्षणी, “करणाऽऽधारे” [सिद्ध० ५.३.१२९] इत्यनद् । पीतं दुग्धमस्याः
पीतदुग्धा, स्वार्थिके के पीतदुग्धिका ॥३२३॥

फेनयुक्तं क्षीरमस्याः फेनक्षीरा । हेमवर्णं क्षीरमस्याः हेमक्षीरा । पीतं
क्षीरमस्याः पीतक्षीरा । करीषाः सन्त्यस्याः करीषिणी । हेम्नः आह्वयोऽस्याः
हेमाह्वया । हेम्नः शिखाऽस्याः हेमशिखा । हिमवत इयं हैमवती, “तस्येदम्”
[सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । हिमो विद्यतेऽस्याः हिमावती, “अनजिरादिक्हुत्वर-
गरादीनां मतौ” [सिद्ध० ३.२.७८] इति मतौ प्रत्यये दीर्घः । आह च—

क्षीरिणी काञ्चनी क्षीरी पटुपर्णी च धर्षणी ।

तिक्तदुग्धा हैमवती हेमदुग्धा हिमावती ॥

10

स्वर्णक्षीरी स्वर्णदुग्धा सुवर्णक्षीरिकाऽपि च ।

हिमाहा कनकक्षीरी हेमक्षीरा च काञ्चनी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २४०, २४२] इति

एतस्या लोके ‘क्षीरिणी’ ‘स्वर्णक्षीरिणी’ च प्रसिद्धिः ॥३२४॥

शङ्खिन्यां स्याद् धनहरी तस्करी चोरपुष्पिका ।

15

केशिनी ग्रन्थिका चण्डा श्वेतबुध्ना निशाचरी ॥३२५॥

शङ्खोऽस्त्यस्याः शङ्खिनी, शौक्यात्, तस्याम् । धनं हरति धनहरी । अतः
एव तस्करी । चोरस्य पुष्पं चोरपुष्पी, धनहरीत्वात्, रात्रौ विकासाद् वा, के
चोरपुष्पिका । केशाः सन्त्यस्याः केशिनी । ग्रन्थिरत्रास्ति ग्रन्थिका, व्रीह्यादित्वादिकः ।
चमति अतीव धनं चण्डा, “पञ्चमाद् ङ” [हैमोणादिसू० १६८] इति ङः; चण्डते ३०
वा । श्वेतो बुध्नोऽस्याः श्वेतबुध्ना । निशायां चरति निशाचरी, रात्रौ विकासात् ।
आह च चन्द्रनन्दनोऽत्र—

चण्डा धनहरी चोरी चोरपुष्पी च तस्करी ।

तथा निशाचरी च स्यात् केशिनी ग्रन्थिकेत्यपि ॥

[

] इति ।

25

शङ्खिनीनामानि ॥३२५॥

आखुपण्यां पुष्पश्रेणी न्यग्रोधी शम्भरी वृषा ।

चित्रोपचित्रा रण्डा च प्रत्यक्षश्रेणी ब्रवन्त्यपि ॥३२६॥

- आखुकर्णाभिपत्रत्वाद् आखुपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५]
 इति डी० । आखो कर्ण इव कर्णः— पत्रं यस्याः सा आखुकर्णीत्यपि, “पाक-कर्ण-”
 [सिद्ध० २.४.५५] इति डी., तस्याम् । पुष्पाणां श्रेणी अस्या पुष्पश्रेणी ।
 न्यग् रोहति रुणद्धि वा बहुमूलत्वात् न्यग्रोधी, लिहादित्वादचि “वीरुन्यग्रोधी”
 १ [सिद्ध० ४.१.१२१] इति साधु० । अं वृणोति शम्बरी, अच्, गौरादित्वाद् डीः ।
 वर्षति वृषा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति क. । “वृणोति वा”
 इति क्षीरस्वामी, वृषोदरादित्वात् साधु० । वृषपर्णीत्यपि । चित्रा अनेकवर्णपत्रा ।
 उप-समीपे चित्राण्यस्या उपचित्रा । रम्यते रमते वा रण्डा, “पञ्चमाद् ङ” [हैमो-
 नादिसू० १६८] इति ड. । “चण्डा” इत्यमरः । प्रतीची श्रेणी अस्या. प्रत्य-
 १० कश्रेणी । द्रवति द्रवन्ती, शतृप्रत्ययः । आह च—

द्रवन्ती शम्बरी चित्रा न्यग्रोधी मूषकाह्वया ।
 प्रत्यक्श्रेणी वृषा रण्डा पुत्रश्रेण्याखुपर्णिका ॥
 [धन्व० वर्ग १ श्लो० २२९] इति ।

तथा च—

- १५ चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी द्रवन्ती शम्बरी वृषा ॥
 प्रत्यक्श्रेणी सुतश्रेणी चण्डा मूषकपर्ण्यपि ।
 [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ८७-८८] इति ।
 एतस्या लोके ‘उदिरकनी’ इति प्रसिद्धिः ॥३२६॥
 पद्मिन्यां तु महावल्ली बिशिनी बिशवत्यपि ।
 २० पलाशिनी नालीकिनी नलिनी पुटकिन्यपि ॥३२७॥
 पद्मस्त्यस्या पद्मिनी, “मन्-मा-ऽब्जादेर्नाम्नि” [सिद्ध० ७.२.६७]
 इति इन् प्रत्ययः. तस्याम् । महती चासौ वल्ली च महावल्ली । बिगमस्त्यस्या-
 बिशिनी । बिशं बिशतेऽस्या बिशवती । पलाशा सन्त्यस्या पलाशिनी । नालीक-
 मस्त्यस्या नालीकिनी । नलिनमस्त्यस्या नलिनी । पुटकमस्त्यस्या पुटकिनी ।
 २५ सर्वेऽप्येते “मन्-मा-ऽब्जादेर्नाम्नि” [सिद्ध० ७.२.६७] इति इन्प्रत्यये साधवः ।
 आह च—

पद्मिनी स्यात् पुटकिनी नलिनी च कुसुमवती ।
 पलाशिनी पद्मवती वनखण्डं स चाऽऽकर ॥
 [धन्व० वर्ग ४ श्लो० १५७] इति ।

एतस्या लोके 'पोयणि' इति प्रसिद्धिः ॥३२७॥

कमले नलिनं पद्ममरविन्दं कुशेशयम् ।

परं शत-सहस्राभ्यां पत्रं राजीव-पुष्करे ॥३२८॥

विसप्रसूतं नालीकं तामरसं महोत्पलम् ।

तज्जलात् सरसः पङ्कजात् परै रुद्र-रुद्र-जन्म-जैः ॥३२९॥ 5

काम्यते श्रिया कमलम्, "मृदि-कन्दि-" [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः;
कम्- अम्भ अलति भूषयति वा; केन शिरसा मन्यते-धार्यते इति वा, तत्र ।
"णल गन्धे" नलति नलिनम्, "श्या-कठि-खलि-नलि-" [हैमोणादिसू० २८२]
इत्यादिना इन । पथते मृत्नै पद्मम्, "अतीरि-" [हैमोणादिसू० ३३८] इति
मः । एते पुं-क्लीबलिङ्गा । अरान् विन्दति अरविन्दम्, "नि-गवादेर्नाम्नि" [सिद्ध० 10
५.१.६१] इति श । कुशे-जले शंते कुशेशयम्, "शय-वासि-वासेष्वकालात्"
[सिद्ध० ३.२.२५] इति सप्तम्यलुप् । शत-सहस्रशब्दाभ्यां परं पत्रम्, शत-सहस्रे
बहूपलक्षणम्, शतं सहस्रं च पत्राण्यस्य शत्रपत्रम् सहस्रपत्रम् । राज्यः-रेखा सन्त्यस्य
राजीवम्, मणयादित्वाद व । "पुष्पं पुष्टौ" पुष्यति जले पुष्करम्, "सू-पुष्पि-भ्यां
कित्" [हैमोणादिसू० ४३६] इति कित् करः ॥ ३२८॥ 15

विजात् प्रसूतं विसप्रसूतम् । विसप्रसूतमपि । "णल गन्धे" नलति नाली-
कम्, पुं-क्लीबलिङ्ग, "सृणीका-ऽस्तीक-" [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते ।
"तमूच् काङ्गायाम्" तम्यते तामरसम्, "फनस-तामरसादय-" [हैमोणादिसू०
५७३] इत्यसे निपात्यते. ताम-सप्रकर्षा रसोऽस्येति वा, तामः प्रकर्षार्थः,
तारतम्यवत्, ताम्यङ्गि-मृत्नैरस्यते वा । महच्च तदुत्पलं च महोत्पलम् । 'तत्' 30
इति कमलम् जलशब्दात् सरःशब्दात् पङ्कशब्दाच्च परै रुद्रादिभिरुच्यते इत्यर्थः ।
जलरुद्रं जलरुहं जलजन्म जलजम्, सरोरुद्रं सरोरुहं सरोजन्म सरोजम्,
पङ्करुद्रं पङ्करुहं पङ्कजन्म पङ्कजम् । यौगिकत्वाद् वारिरुद्र-वारिज-सरसीरुद्रा-
दयोऽवसेया । आह च—

कमलं श्वेतमम्भोजं सारसं सरसीरुहम् ।

25

सहस्रपत्रं श्रीगेहं शतपत्रं कुशेशयम् ॥

पङ्केरुहं तामरसं राजीवं पुष्करं कुहम् ।

अब्जमम्भोरुहं पद्मं पुण्डरीकं च पङ्कजम् ॥

नलं सरोजं नलिनमरविन्दं महोत्पलम् ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'श्वेतकमल' इति प्रसिद्धिः ॥३२९॥

पुण्डरीकं सिताम्भोजं

- 5 "पुणत् शुभे" पुणति पुण्डरीकम्, पुण्डते वा, "सुणीका-ऽस्तीक-"
[हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते । सितं-श्वेतमम्भोजं सिताम्भोजम् ।

अथ रक्तसरोरुहे ।

रक्तोत्पलं कोकनदं

- रक्तं च तत् सरोरुहं च रक्तसरोरुहम्, तत्र । रक्तं-शोणमुत्पलं रक्तोत्प-
10 लम् । कोकै-चक्रवाकैर्नदति कोकनदम् । "कोका-चक्राह्वा नदन्यस्मिन्" इति
क्षीरस्वामी । आहुश्च—

रक्ताञ्जं रक्तकुमुदे बुधै कोकनदं स्मृतम् ।

[शाश्वत० श्लो० ५४०] इति ।

कैरविण्यां कुमुद्वती ॥३३०॥

- 15 कैरवाणि सन्त्यस्या कैरविणी, तत्र । कुमुदानि सन्त्यस्या कुमुद्वती, "नड-
कुमुद-" [सिद्ध० ६.२.७४] इति डिदं मत्तु प्रत्ययः, व्यञ्जनान्तात् कुमुच्छब्दाद्वा
"तदस्यास्त्यस्मिन्निनि मत्तु" [सिद्ध० ७.२.१] इति मत्तु । कुमुदिनीत्यपि ॥३३०॥

उत्पले स्यात् कुवल्यं कुबेलं कुवलं कुवम् ।

- उत्पिबति उत्पलम्, पुं-क्लीबलिङ्ग . "मुरलोरल" [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले
20 निपात्यते उत्पल्वीति वा. तत्र । कौ वलति-प्राणिनि कुवल्यम्, "कु-गु-बलि-" [हैमो-
णादिसू० ३६५] इत्ययं, कुस्मिन् बहिर्वच्यं-पत्रवेष्टनमस्य वा । "वेल्ल चलने"
कौ केलति कुबेलम् । "कुड् शब्दे" कवते भङ्गारावै. कुवलम्, पु-क्लीबलिङ्ग.,
"कोर्वा" [हैमोणादिसू० ४६९] इति क्तिदल, कौ वलतीति वा । "बाङ्क
गति-गन्धनयोः" कुस्मितं वातीति कुवम्, "कचित्" [सिद्ध० ५.१.१७१] इति
35 ड् । अस्य विशेषानाह—

श्वेते तु तत्र कुमुदं कैरवं गर्दभाह्वयम् ॥३३१॥

'तत्र' उत्पले श्वेते काम्यते कुमुदम्, पुं-क्लीबलिङ्ग, "कुमुद-" [हैमो-
णादिसू० २४४] इत्युदे निपात्यते, कौ मोदते इति वा । कुमुद् इत्यपि । करोति

सुखं कैरवम् “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५१९] इत्यवे निपात्यते; के रौति-
शब्दायते कैरवः—हंसः, तस्येदं प्रियमिति वा । गर्दभस्याऽऽङ्गबोऽस्य गर्दभा-
हयम् ॥३३१॥

नीले तु स्यादिन्दीवरं

‘तु’ अत्र पुनरर्थे । नीले उत्पले इन्दति श्रिया इन्दीवरम्, “तीवर-धीवर-”
[हैमोणादिसू० ४४४] इति वरटि निपात्यते ।

हल्लक रक्तसन्ध्यके ।

हलति—घूर्णते हल्लकम् . “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यकान्तो
निपात्यते । रक्तान् सन्धीन् अकति—याति प्राप्नोति रक्तसन्ध्यकम् , रक्तं सन्ध्येव
वा, तत्र । रक्तोत्पलं चैतत् ।

10

सौगन्धिके तु कठारं

मुगन्ध प्रयोजनमस्य सौगन्धिकः, “प्रयोजनम्” [सिद्ध० ६.४.११७]
इतीकण् । कल्यते कठारम् . “द्वार-शृङ्गार-” [हैमोणादिसू० ४११] इत्यारे
निपात्यते, के ह्लादते वा, पृषोदगदित्वात् साधु । शारदं शुक्रं चैतत् ।

बीजकोशे वराटकः ॥३३२॥

15

कर्णिका

बीजानां—पद्माक्षनाम्नां कोशो बीजकोशः, तत्र । वरमटति वराटकः । यत्
शाश्वतः—

बीजकोशे सरोजस्य कपर्दे च वराटकः ।

[श्लो० १८०] इति ॥३३२॥

20

असत्यपि कर्णभवत्वे रूढत्वात् कर्णे भवा कर्णिका, “कर्णं ललाटात्-”
[सिद्ध० ६.३.१४१] इति कल् ।

पद्मनाले तु मृणालं तन्तुलं बिसम् ।

पद्मस्य नालं पद्मनालम्, तत्र । “मृणत् हिंसायाम्” मृण्यते—अर्धते मृणालम्,
त्रिलिङ्गः, “कुलि-पिलि-” [हैमोणादिसू० ४७६] इति किदालः; मृदमालीयते वा. 25
“क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डे पृषोदरादित्वात् साधुः । तन्तून् लाति
तन्तुलम्, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः । “बीक् प्रजनादिषु” वेति
बिसम्, “पटि-बीभ्याम्” [हैमोणादिसू० ५७९] इति डिसः; विस्थते—प्रेर्यते वा ।

आह च—

बिसं मृणालं बिसिनी मृणाला स्यान्मृणालिका ।

मृणालं पद्मनालं तु तन्तुलं नलिनीरुहम् ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १६१] इति ।

5 एतस्य लोके 'बिसु' इति प्रसिद्धि ।

किञ्जल्के केसरं

किञ्चिद् जलति किञ्जल्कम् ; किं-कुत्सितं जीर्यते वा, "निष्क-तुरुष्क-"
[हैमोणादिसू० २६] इति के निपात्यते, तत्र । के सरति, केसरम् । पुं-क्लीबलिङ्गा-
वेतौ । आह च—

10 पद्मकेसरमापीतं किञ्जल्कं किञ्जमेव च ।

मकरन्दं तथा तुङ्गं गौं काञ्चनमेव च ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १६५] इति ।

एतस्य लोके 'केसर' इति प्रसिद्धिः ।

नव्यदले संवर्तिका भवेत् ॥३३३॥

15 नव्यदलं—पद्मादीना नवोद्भिन्नं दलं सैरयन्त्रकाख्यम्, तत्र । संवर्तयति—
वेष्टयति संवर्तिका, णके आप्, 'भवेद्' इति स्यात् ॥३३३॥

कन्दे पात्रे करहाट-शिफे

कनति—दीप्यते कन्दः, "गा-गपि-" [हैमोणादिसू० २३७] इति दः,
कन्धते—अन्विष्यते वा, पुं-क्लीबलिङ्ग, तत्र । पद्मस्यायं पात्रः, "तस्येदम्" [सिद्ध०
20 ६.३.१६०] इत्यण्, तत्र 'पात्रे' पद्ममन्बन्धिनि । कं गृहयन्ति करहाट-पद्मादयो
जलोत्था, तान् अटति—प्राप्नोति करहाटः; कीर्यते वा, "कपाट-विगट-" [हैमोणादिसू०
१४८] इत्याटे निपात्यते । शिनोति—दारयति क्षमां शिफा, तालव्यादिः, "शफ-
कफ-शिफा-गोफादयः" [हैमोणादिसू० ३१६] इति फप्रत्यये निपात्यते ।

शालूकमौत्पले ।

25 "शल गतौ" शलति शालूकम्, "शल्यणेर्णिच्" [हैमोणादिसू० ५९]
इत्यूकः । उत्पलानामिदमौत्पलम्—उत्पलसम्बन्धि, तत्र । आह च—

पद्ममूलं तु शालूकं शकलं करहाटकम् ।

शालीनं पद्मकन्दं तु जलादकं निगद्यते ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १६३] इति ।

30 अनयोल्लोके 'पद्ममूल' इति प्रसिद्धिः ।

पद्मबीजे तु पद्माख्यं पद्मकर्कटिकेत्यपि ॥३३४॥

पद्मानां बीजं पद्मबीजम्, तत्र । पद्ममित्याख्याऽस्य पद्माख्यम् । पद्मानां कर्कटी पद्मकर्कटी, स्वार्थिके के पद्मकर्कटिका । आह च—

पद्मबीजं तु गालोड्यं पद्माहं पद्मकर्कटी ।

[ध्रुव० वर्ग ४ श्लो० १५९] इति ।

5

एतस्य लोके 'गंठ' इति प्रसिद्धिः ॥३३४॥

वारिपण्यां तु पानीया पृष्ठगा कुम्भिका हठः ।

वारि पिपत्तिं वारिपर्णी, "चिक्रण-कुक्कण-" [हैमोणादिसू० १९०] इत्यनेन निपात्यते, तस्याम् । पीयते पानीया । पृष्ठं गच्छति पृष्ठगा । कुम्भोऽस्त्यस्याः कुम्भिका, "अतोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७.२.६] इतीक ।

10

"कुम्भीको वारिपर्णः स्यात्" । [] इत्येके ।

"हठ बलात्कारे" हठति हठः, अच् । यदाह—

"हठोऽम्बुपर्ण्यां प्रसभे" [हैमानेका० श्लो० १२४] इति ।

'फंगा' नाम शाकम् । 'शूषा' इत्येके ।

जलशूके जलनीली नीली शैवाल-शैवले ॥३३५॥

15

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

तृतीयो लताकाण्डः ॥

जलस्य शूकमिव जलशूकम्, पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । जलं नीलयति जलनीली, अण् प्रत्ययः, "णील वर्णे" नीलयति नीली, अच्, गौरादित्वाद् ङी, नीलवर्णा वा ।

शेते अम्भसि शैवालम् शैवलम्, "शीढस्तलक्-पाल-बालण्-वलण्-बला" [हैमो- 20 णादिसू० ५०१] इत्यनेन बालण्-वलण्प्रत्ययौ । शैवालमिति तु शेपालेत्यस्य जपादित्वाद् बले साधु । शैवलं शेपालं शैवलं च नीलिकाख्येयम् ॥३३५॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्सूरतरंगच्छे श्रीजिनराजसूरिश्चिष्यश्रीजयसागरमहो-

पाध्यायपट्टानुक्रमवाचनाचार्यधुर्यश्रीभानुमेखानिशिष्यसमस्त-

प्रशस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्य-

35

वाचनाचार्यश्रीश्रीबल्लभगणिविरचितायां

श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां लताकाण्डः

तृतीयः समाप्तः ॥३॥

[चतुर्थः शाककाण्डः]

॥ अर्हम् ॥ अथ चतुर्थं प्रस्तावप्राप्तं शाककाण्डं व्याक्रियते—

शतपुष्पायां तु घोषा शताह्वा माधवी मिसिः^१ ।

अतिच्छत्रा छत्रपुष्प्यवाक्पुष्पा कारवी सहा ॥३३६॥

- २ शतं—बहूनि पुष्पाण्यस्याः शतपुष्पा, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाऽञ्च. पुष्पात्” [सिद्ध० २.४.५६] इति अञ्चो वर्जनाद ङीर्न भवति, तस्याम् । घोषति घोषा । शतमित्याह्वाऽस्याः शताह्वा । मधुन इयं माधवी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । “मिश मश रोपे च” नालव्यान्ताविमौ, मिश्यते मिसिः, “नाम्युपान्त्य-” [हैमोणादिसू० ६.०९] इति किदि., प्रषोदरादित्वाद दन्त्य सकार, 10 जीलिङ्गः । छत्रमतिकान्ता अतिच्छत्रा । शतच्छत्राऽपि । छत्राकाराणि पुष्पाण्यस्याः छत्रपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-” [सिद्ध० २.४.५६] इति ङीर् । अवाञ्चि—अधोमुखानि पुष्पाण्यस्याः अवाक्पुष्पा, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाऽञ्चः पुष्पात्” [सिद्ध० २.४.५६] इति सूत्रेण अञ्चो वर्जनाद डचभावः । आवन्त एवायम् । कारोरिय कारवी कर्मण्या, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] 15 इत्यण् । सहते सहा । आह च—

शतपुष्पा मिसिघोषा शिफका माधवी शिफा ।

अतिच्छत्रा त्वाक्पुष्पा शताह्वा कारवी स्मृता ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० १] इति ।

तथा च—

25

शतपुष्पा शतच्छत्रा[ऽतिच्छत्रा] मधुरा मिसिः ।

अवाक्पुष्पा कारवी च [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १५२] इति ।

एतस्या लोके ‘सोमा’ इति प्रसिद्धिः ॥३३६॥

जीरके तु कणाऽज्जजी जरणः कणजीरकः ।

^१ मिसिः मि० ॥ २ ^०पुष्पाऽवाक्पु^० मि० ॥

जयति मन्दाप्रित्वं जीरः “चि-जि-शुसि-” [हैमोणादिसू० ३९२] इति रो दीर्घत्वं च, स्वार्थिके के जीरकः, पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । कणाः सन्त्यस्यां कणा, स्त्रीलिङ्गोऽयम् । अर्ज-स्वाभाविकं मन्दाग्नित्वमजति-क्षिपति अजाजी, लिहादित्वादचि अजेर्वी न भवति, स्त्रीलिङ्गः । जीर्यते अनेन जरणः, पुंलिङ्गः । कणोपलक्षितो जीरकः कणजीरकः । आह च—

शुक्लाऽजाजी कणाऽऽख्याता दीर्घक. कणजीरक. ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘श्वेतजीरा’ इति प्रसिद्धिः ।

कृष्णेऽस्मिन् कारवी पृथ्वी सुगन्धा सुषवी पृथुः ॥३३॥

कुञ्ची कालोपकालोपकुञ्चिकोत्कुञ्चिकाऽपि च ।

10

‘कृष्णे’ श्यामे ‘अस्मिन्’ जीरके कारोरियं कारवी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६३.१६०] इत्यण् । पृथ्वी बृहत्कणा । शोभनो गन्धोऽस्या सुगन्धा । सुष्ठु सुवति सुषवी, अचि गौरादित्वाद डी । पृथुः बृहत्कणत्वात् ॥३३॥

“कुञ्च च कौटिल्या-ऽन्पीमावयो” कुञ्चति कुञ्ची । काला वर्णेन । उप-कालयति उपकाला । उपकुञ्चति-अन्पीकरोति उपकुञ्चिका । उकुञ्चति उत्कु-
कुञ्चिका । आह च —

कुञ्चिका चोपकुञ्ची च कालिका चोपकालिका ।

सुषवी कुञ्चिका कुञ्ची पृथ्वी कृष्णे च जीरके ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ५९] इति ।

एतस्य लोके ‘कालउ जीरउ’ इति प्रसिद्धिः ।

20

रसोने लघुनो म्लेच्छकन्दोऽरिष्टो महौषधम् ॥३४॥

महाकन्दः ।

अन्लेन रसेन ऊनो रसोनः, पञ्चरसत्वात् । यद् व्याडिः—

ऊनोऽन्लेन रसेनेति रसोनस्तेन कीर्तितः ।

[] इति ।

25

तत्र । लघ्यते-अभिलघ्यते लघुनः, “लघेः ञ च” [हैमोणादिसू० २८९] इत्युनः प्रत्ययः तालग्न्यः शकारश्चान्तादेशः । [पुं-क्लीबलिङ्गापेतौ ।] म्लेच्छानां प्रियः कन्दो म्लेच्छकन्दः । न रिप्यते अरिष्टः । महौषधं रोगजित्वात् ॥३४॥

महांश्चासौ कन्दश्च महाकन्दः । आह च —

अथ महौषधम् ।

लशुनं गृञ्जनारिष्ट-महाकन्द-रसोनका ॥

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १४८] इति ।

एतस्य लोके 'ल्हसणु' इति प्रसिद्धिः ।

अपरोऽप्येष गृञ्जनो दीर्घपत्रकः ।

'अपर.' अन्य 'एष' रमोन गृञ्ज्यते-कुत्सितः गन्धते गृञ्जनः, पुं-स्त्रीब-
लिङ्ग । दीर्घं पत्रमस्य दीर्घपत्र, के दीर्घपत्रकः ।

पलाण्डौ यवनेष्टः स्यात् सुकन्दो वक्त्रदूषणः ॥३३९॥

10 **हरणः**

पिपर्णि धातून् पलाण्डुः, "केवयु-भुरण्यु-" [हैमोणादिसू० ७४६] इति उप्रत्यये
निपात्यते, "पल गतौ" पलति वा पलाण्डुः, "पलि-मृ+यामाण्डु-कण्डुकौ" [हैमोणादि-
सू० ७६७] इत्याण्डु. प्रत्ययः, तत्र । यवनानाम् दृष्टो यवनेष्टः । गोभन कन्दोऽस्य
सुकन्दः । वक्त्रं दूषयति वक्त्रदूषणः ॥३३९॥

15 हरति हरणः । आहुश्च—

पलाण्डुर्यवनेष्टश्च सुकन्दो मुक्त्रदूषण ।

हरण [धन्व० वर्ग ४ श्लो० ७१] इति ।

एतस्य लोके 'डंगली' इति प्रसिद्धिः ।

स तु हरितो लतार्को दुर्दुमोऽपि च ।

2) 'तु.' पुनरर्थे । 'स' पलाण्डु 'हरितः' नीलः लतार्को लतार्कस्य । दुष्टो
दुमो दुर्दुमः, अपवित्रत्वात् । आह च—

अन्यः पलाण्डुस्तु लतार्का दुर्दुमश्च स ।

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ७१] इति ।

सुश्रुतस्त्वाह—

25 लशुनो दीर्घपत्रश्च पिच्छागन्धो महौषधम् ।

फरण्यश्च पलाण्डुश्च लवतर्का परारिका ।

गृञ्जनं यवनेष्टश्च पलाण्डोर्दश जातयः ॥

[] इति ।

सप्तलायां बहुफेना सातला विमला मता ॥३४०॥

सारी मरालिका दीप्ता फेना चर्मकसा यवा ।

सपति-समवैति सप्तला, “मुरलोरल-” [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते, तस्याम् । बहुव० फेनाभा बिन्दवोऽस्या बहुफेना । सातं-सुखं लाति सातला, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ङ । विगतो मलोऽस्या विमला ॥३४०॥ 5

सारयति सारी । मरालिका(१ ली)-हंसी, सैव मरालिका । अत एव दीप्ता । फेनाभा बिन्दव सन्न्यस्यां फेना । चर्मणि कसा अस्याः चर्मकसा । यूयते यवा । आह च—

सातला सप्तला सारी विपुला विमलाऽमला ।

बहुफेना चर्मकसा फेना दीप्ता रसालिका ॥

10

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २३८] इति ।

एतस्या लोके ‘माथरि’ इति प्रसिद्धिः ।

प्रसारण्यां चारुपर्णी भद्रपर्णी प्रतानिका ॥३४१॥

भद्रबला भद्रलता भद्रकाली महाबला ।

सौरणा सरणा सुप्रसरा राजबला च सा ॥३४२॥

15

प्रसार्यतेऽनया प्रसारणी, “करणा-ऽऽधारे” [सिद्ध० ५.३.१२९] इत्यनद्, तस्याम् । चारूणि पर्णान्यस्या चारुपर्णी । भद्राणि पर्णान्यस्या भद्रपर्णी । प्रतानोऽस्त्यस्याः प्रतानिका, “अनोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः ॥३४१॥

भद्रं बलमस्या भद्रबला । [भद्रा चासौ लता च] भद्रलता । भद्रा चासौ काली च भद्रकाली । महद्बलमस्या महाबला । सारयति सारणा । सरतीव अम्भः 20 सङ्कोचाद् निर्वर्तते गमनया सरणा । “सरणी” इति युक्तं पाठः । इति क्षीरस्वामी । शोभनः प्रसरोऽस्या सुप्रसरा । राजरूपा-मुख्या बला-बलकृद् राजबला । आह च—

प्रसारणी सुप्रसरा सरणी सारणी च सा ।

चारुपर्णी राजबला भद्रपर्णी प्रतानिका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २८९] इति ।

25

एतस्या लोके ‘प्रमारणी’ इति प्रसिद्धिः ॥३४२॥

१ बिन्दुलामली नि० ॥ २ चर्मकसा नि० ॥ ३ सारणी सुप्रसरा च राजबला च साऽपि च नि० ॥

ब्राह्म्यां वयःस्था मत्स्याक्षी ब्राह्मणी सोमवल्लरी ।
सरस्वती सत्यवती सुस्वरा ब्रह्मचारिणी ॥३४३॥

ब्राह्मीव ब्राह्मी, पावनत्वात्, तस्याम् । वयसि निष्ठानि वयःस्था, “स्था-
पा-स्ता-त्र-” [सिद्ध० ५.१.१४२] इति कः, वयसः स्थैर्यवृत् । मत्स्याक्षी
५ मत्स्याक्षिपुष्पी । ब्रह्मण इयं ब्राह्मणी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०]
इत्यण् । सोमस्य वल्लरी सोमवल्लरी । सर-प्रसरणमस्यस्या सरस्वती । सत्यम-
स्यस्या सत्यवती । गोभनः स्वरोऽस्या मुस्वरा. “ओस्वृ शब्दोपतापयो” सुष्ठु
सुतरां वा स्वरानि सुस्वरा इति वा । ब्रह्म चरनीत्येवंगोला ब्रह्मचारिणी ।
आह च—

10 ब्राह्मी सरस्वती सोमा सत्याहा ब्रह्मचारिणी ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘ब्राह्मी’ इति प्रसिद्धि ॥३४३॥

सूरणे कण्डुरः कन्दोऽर्शोघाती चित्रदण्डकः ।

सूयते-प्रेर्यते सूरणः, “चिकण-कुक्कण ” [हैमोणादिम् ० १९०] इत्यणं निपा-
15 त्यते, तत्र । कण्डं गति कण्डुरः, पृषोदगदित्वात् माधु । ऋचने-इष्टचने कन्दः,
[पुं-स्त्रीबलिङ्ग] । अर्शा घातयति अर्शोघाती । चित्रो दण्डोऽस्य चित्रदण्ड, स्वार्थिके
के चित्रदण्डकः । एतस्य लोके ‘मृगकन्द’ इति प्रसिद्धि ।

वृद्धदारके त्वावेगी जीर्णबालक जुङ्गकौ ॥३४४॥

अजाण्डी च ऋक्षगन्धा स्यादन्तःकोटपुष्प्यपि ।

३0 वृद्धं-वृद्धत्वं दारयति वृद्धदारकः वृद्धं दारकीकुरुते इति वा, पृषोदगदि-
त्वात्, तत्र । आ समन्ताद् वगोऽस्यस्या आवेगी, वृद्धत्वात्, उद्वेजको वा । जीर्णा
बाला अस्य जीर्णबाल, स्थार्थिक के जीर्णबालकः । “युगु जुगु वुगु वर्जने”
चवर्गीयादिरयम्, जुङ्गति जुङ्ग अच, स्थार्थिके क जुङ्गकः ॥३४४॥

अजस्येव अण्डानि-अस्थीन्यस्या अजाण्डी । छगलाण्डीत्यपि । ऋक्षवद्
25 गन्धयति ऋक्षगन्धा । “वृक्षगन्धा” इति च पाठभेदः” इति क्षीरस्वामी ।
अन्तःकोटे पुष्पाण्यस्या अन्तःकोटपुष्पी । आह च—

१ °बालक° नि० ॥ २ अजाण्डी ऋक्षगन्धा स्यादन्तःकोटकपुष्प्यपि नि० ॥

वृद्धदारक आवेगी जुङ्गको जीर्णवालकः ।

अन्तःकोटरपुष्पी स्यादजाण्डी छालाण्डचपि ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १०७] इति ।

एतस्य लोके 'वृद्धारा' इति प्रसिद्धिः ।

सुवर्चलायां मण्डूकी बदराऽऽदित्यवल्लभा ॥३४५॥

5

मण्डूकपर्ण्यर्कभक्ताऽऽदित्यवल्ली सुखोद्भवा ।

सुपु वर्चते सुवर्चला, "मुरलोरल-" [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते, सुपु वर्चते सुवर्च—अग्निदीपनम्, तल्लानीति वा, तस्याम् । मण्डति मण्डयते वा मण्डूकी, "मृ-मन्यङ्गि-" [हैमोणादिसू० ५८] इत्यूकः, गौरादिवाद् ङी । "बद श्वैथे" बदति बदरा, "ऋच्छि-चटि-वटि-" [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः । 10 आदित्यस्य वल्लभा आदित्यवल्लभा ॥३४५॥

मण्डूक इव पर्णान्यस्या मण्डूकपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध० २.४.५५] इति ङी । अर्कस्य भक्ता अर्कभक्ता । आदित्यप्रिया वल्ली आदित्यवल्ली । मुखमुद्भवति अस्या सुखोद्भवा । आह च —

सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता मूर्यभक्ता सुखोद्भवा ।

15

मण्डूकपर्णी मण्डूकी बदराऽऽदित्यवल्लयपि ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ९८] इति ।

एतस्या लोके 'मूचलि' इति प्रसिद्धिः ।

भृङ्गराजे भृङ्गरजो भृङ्गारः केशरञ्जनः ॥३४६॥

भृङ्गारको मेकरजो भृङ्गो मार्कव इत्यपि ।

20

भृङ्गवद राजते भृङ्गराजः, तत्र । भृङ्गवद रञ्जयति—कृष्णीकरोति भृङ्गरजः, अचि प्रत्यये पृषोदरादित्वान्नलोपः । भृङ्गान् इयति भृङ्गारः । केशान् रञ्जयति केशरञ्जनः ॥३४६॥

अङ्गति अङ्गारकः "अग्यङ्गि-" [हैमोणादिसू० ४०५] इति आरे स्वार्थिके के च साधुः । मेकवद रञ्जयति मेकरजः, अचि प्रत्यये पृषोदरादित्वात् साधुः । 25 भृङ्गराजैकदेशे भृङ्गः, यथा सत्या सत्यभामेत्यादिवत् ; विभर्ति वा भृङ्गः, "भृ-वृभ्यां नोऽन्तश्च" [हैमोणादिसू० ९४] इति ग । मर्कति-सम्पृच्यते मार्कवः "कैरव-भैरव-" [हैमोणादिसू० ५१९] इत्येव निपात्यते । आह च—

भृङ्गराजो भृङ्गरजो मार्कवो भृङ्ग एव च ।

अङ्गारको मेकरजो भृङ्गार' केशरञ्जन' ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११] इति ।

एतस्य लोके 'भांगरउ' इति प्रसिद्धि ।

५ कासमर्दे त्वरिमर्दः कालं 'कनक-कर्कशौ' ॥३४७॥

कासं मर्दयति कासमर्दः, तत्र । अगीन् मर्दयति अरिमर्दः । कालं वर्णेन ।
कनति—दीप्यते कनकः । कर्क श्यति कर्कशः । आह च—

कासमर्दोऽरिमर्दश्च कासाणि कर्कशस्तथा ।

कालं कनक इत्युक्तं स च स्यात् कासमर्दक ॥

१० [धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११८] इति ।

एतस्य लोके कासदउ' इति प्रसिद्धि ॥३४७॥

वास्तुके तु 'शाकज्येष्ठः प्रवालः क्षारपत्रकः ।

शाकवीरो वीरशाकस्ताम्रपुष्पः प्रसादकः ॥३४८॥

वमन्त्यस्मिन् गुणा इति वास्तुकम्, "कञ्चुकाशुकः" [हैमोणादिमू० ५७]

१५ इत्युके निपातनात् साधु, तत्र । शाकेषु ज्येष्ठः शाकज्येष्ठः । प्रवर्तति प्रवालः, "वा
ज्वलादि-" [सिद्ध० ५.१.६२] इति ण । क्षारं पत्रमस्य क्षारपत्रः, के क्षारपत्रकः ।
शाकानां मध्ये वीर इव प्रधानत्वात् शाकवीरः । वीरश्चासौ शाकश्च वीरशाकः ।
ताम्राणि पुष्पाण्यस्य ताम्रपुष्पः । प्रमादयति प्रसादकः । आह च—

वास्तुक क्षारपत्र स्याच्छाकवीरः प्रसादक ।

३ [] इति ।

एतस्य लोके 'बधुआ' इति प्रसिद्धि ॥३४८॥

पालङ्क्यायां तु पालक्या क्षुरिका मधुसूदनी ।

पालयति पालङ्क्या. "गिम्ब्या-SSम्ब्या-SSञ्च-" [हैमोणादिमू० ३६४] इति ये
निपात्यते, तस्याम् । पालके साधु पालक्या "नत्र साधौ" [सिद्ध० ७.१.१५]

३ इति य, पान्यते इति वा, "गिम्ब्या SSम्ब्या-SSदञ्च-" [हैमोणादिमू० ३६४] इति
ये निपातनात् साधु । क्षुरिणि क्षुरी, के क्षुरिका. क्षुरिकेव वा क्षुरिका । मधु माधुर्यं
सूदते मधुसूदनी । आह च—

१ कतककर्कश नि० ॥ २ शाकज्येष्ठ नि० ॥

पालङ्क्या वास्तुकाकारा क्षुरिका चौरितच्छदा ।

[] इति ।

एतस्या लोके 'पलाङ्क' इति प्रसिद्धिः ।

जीवन्त्यां स्याज्जीवनीया जीवनी जीववर्धनी ॥३४९॥

मङ्गल्यनामधेया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ।

5

जीवतादिति जीवन्ती, "रुहि-नन्दि-" [हैमोणादिसू० २२०] इति टिदन्तः, तस्याम् । जीव्यतेऽनया जीवनीया, बाहुलकात् करणेऽन्यनीयः । जीव्यतेऽनया जीवनी, "करणाऽऽधारे" [सिद्ध० ५.३.१२९] इत्यनद् । जीवस्य वर्धनी जीववर्धनी ॥३४९॥

मङ्गल्यमिति नामधेयमस्या मङ्गल्यनामधेया । शाकमध्ये श्रेष्ठा शाकश्रेष्ठा । यशः करोति यशस्करी । आह च—

10

जीवन्ती जीवनीया च जीवनी जीववर्धनी ।

मङ्गल्यनामधेया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १४०] इति ।

एतस्या लोके 'दोडी' इति प्रसिद्धिः ।

स्यादम्ललोणिकायां तु चाङ्गेरी चुक्रिका रसा ॥३५०॥

15

अम्बष्ठाऽम्बोटिका दन्तशठा लोलाऽम्ललोलिका ।

नरेन्द्रमाला क्षुद्राम्ली चतुष्पर्णी च लोणिका ॥३५१॥

अम्बेन लुनाति अम्ललोणिका, पृषोदरादित्वात् साधु, तस्याम् । चाङ्गं—दन्त-पटुत्वमीरयति चाङ्गेरी । चुक्रन्ते—व्यथन्तेऽस्या चुक्रिका, णके आप् । रस्यते—आस्वाद्यते रसा ॥३५०॥

20

अम्बे तिष्ठति अम्बष्ठा, "गो-ऽम्बा-ऽम्ब-सव्या-ऽप-द्वि-त्रि" [सिद्ध० २.३.३०] इत्यादिना स्थगन्दसम्बन्धिनः सकारस्य षो भवति, "स्था-पा-स्ता-त्र क" [सिद्ध० ४.१.१४२] इति कः प्रत्ययः । अम्बमटति अम्बोटिका, पृषोदरादित्वात् साधु । दन्ताः शठाः अस्याः दन्तशठा । "लोडु उन्मादे" लोडति लोला, ड-ल्योरैक्यात् । अम्बेन लोला अम्ललोला, के अम्ललोलिका । [. . .] नरेन्द्रमाला । क्षुद्रा 25 चासी अम्ली च क्षुद्राम्ली । चत्वारि पर्णान्यस्या चतुष्पर्णी । लुनाति लोणिका, पृषोदरादित्वात् । आह च—

क्षुद्राम्लिका तु चाङ्गेरी लोणिका चाऽम्ललोणिका ।

लोला लोडा चतुष्पर्णा सैव दन्तगठा मता ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० ३६] इति ।

तथा च --

१ चाङ्गेरी चुक्रिका दन्तगठाऽम्ब्राऽम्ललोणिका ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १४०] इति ।

एतस्या लोके 'आंबउत्री' इति प्रसिद्धिः ॥ ३५१ ॥

तण्डुलीये मेघनादस्तण्डुली तण्डुलेरकः ।

गण्डीरको रक्तकाण्डो विषहार्यल्पमारिषः ॥ ३५२ ॥

1) तण्डुलेभ्यो हितस्तण्डुलीयः, "हविर्गन्धमेदापूपादेर्यो वा" [सिद्ध० ७.१.२९]

इतीय, ताडयति दोषान् इति वा, "गय-हृदयादयः" [हैमोणादिसू० ३७०] इत्यये

निपात्यते, तत्र । मेघस्येव नादोऽस्मात् मेघनादः । तण्डुलाः सन्त्यस्य तण्डुली ।

तण्डुलान् ईरयति द्रावकत्वात् तण्डुलेर, स्वार्थिके के तण्डुलेरकः । गण्डी-प्रन्थिम्

ईरयति गण्डीर, स्वार्थिके के गण्डीरकः । रक्त काण्डोऽस्य रक्तकाण्डः । विषं

हरति विषहारी । अन्यं मृणाति-हिनस्ति अल्पमारिषः, "अमि-मृ-भ्या णित्" [हैमो-

णादिसू० ५४९] इति इष । आह च—

तण्डुलीयक उद्दिष्टश्चण्डाला तण्डुलेरकः ।

गण्डीरस्तण्डुली बीजो मेघनादो घनस्वन ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११६] इति ।

20 एतस्य लोके 'तण्डुलेजा' इति प्रसिद्धिः । ॥ ३५२ ॥

शमठे तु तोयवृत्तिर्गण्डीरस्तोयमञ्जरी ।

समष्टिला शोषहरी जलापामोर्ग ओलकः ॥ ३५३ ॥

शाम्यति शमठः, "मृ-जृ-शृ-कर्म्यमि-रमि-रपि-भ्योऽठः" [हैमोणादिसू० १६७]

इति बहुवचनाद् अठ प्रत्ययः, तत्र ! तोये पानीये वृत्तिः—वर्तनमस्य तोयवृत्तिः ।

2) गण्डीन्—प्रन्थीन् ईरयति गण्डीरः । तोयस्य मञ्जरी तोयमञ्जरी । सम्यगस्थीनि लाति

समष्टिला साण्डत्वात्, पृषोदरादित्वात् साधु । समष्टिलानाम शाकम् । यन्माला—

"गण्डीरो नाम समष्टिला" [

] इति ।

शोषं हरति शोषहरी । जले जलस्य वा अपामार्ग इव जलापामार्गः । “उल दाहे” सौत्रः, ओलति ओल, के ओलकः, त्रयोदशस्वरदिरयम् ॥३५३॥

अन्यस्तु स्थलगण्डीरः कर्बुरष्टकदेशजः ।

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘अन्य’ अपर स्थलस्य गण्डीरः स्थलगण्डीरः । कर्बुरो वर्णेन । टकदेशे जातः टकदेशजः ।

काकमाच्यां तु कामाची काकसाहा च वायसी ॥३५४॥

काकवद् मचते-वर्णेन सम्युच्यते काकमाची, तस्याम् । पृषोदरादित्वान्मध्यक-कारलोपे कामाची । काकस इत्याह्वाऽस्याः काकसाहा । वायसवर्णत्वाद् वायसी । आह च—

काकमाची भ्वाह्ममाची काकसाहा च वायसी ।

10

कट्वी कटुफला चैव रसायनवरा स्मृता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० २१] इति ।

एतस्या लोके ‘कमाड’ इति प्रसिद्धिः ॥३५४॥

श्रीहस्तिन्यां तु भूरण्डी कुरण्डी कास्मरीरिपुः ।

हस्तिनी हस्तिकर्णपत्रा, श्रीयुक्ता हस्तिनी श्रीहस्तिनी, तस्याम् । भुवि रोहति 15
भूरण्डी “पिचण्डैरण्ड-” [हैमोणादिम्० १७६] इत्यण्डे निपात्यते । कौ रोहनि कुरण्डी, “पिचण्डैरण्ड-” [हैमोणादिम्० १७६] इत्यण्डे निपात्यते । कास्मर्या रिपुः कास्मरीरिपुः । श्रीहस्तिनीनामानि ।

सुनिषण्णे सूचिपत्रः स्वस्तिकः शितिवारकः ॥३५५॥

‘श्रीवराकः(?) श्रीवारकः/शितिवारो वितुन्नः कुक्कुटः शितिः ॥ 20

सुष्ठु सुतरा वा निषीदनि स्म सुनिषणः, तत्र । मूच्याकाराणि पत्राण्यस्य सूचिपत्रः । स्वस्ति कायनि स्वस्तिकः । शिति वारयनि शितिवारकः ॥३५५॥

अथ वृणीते श्रीवराकः (‘श्रीवारकः) । शिति वृणीते शितिवारः । वितुषते स्म वितुन्नः । “कुकि वृकि आदाने” कुक्यते कुक्कुटः, “नर्कुट-कुक्कुट-” [हैमोणा-दिसू० १५५] इत्युटे निपात्यते । श्यायते श्यति वा शितिः । आह च— 35

शितिवारः सूचिपत्रः शैल्याच(‘मूच्याह्वा) सुनिषणकः ।

श्रीवासकः शितिवारः स्वस्तिकः कटुक(‘ कुक्कुटः) शिखी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १५५] इति ।

१ ० ह्वा वृषायणी नि० ॥ २ भूरण्डी कुरण्डी नि० ॥ ३ शिरिवारकः नि० ॥ ४ श्रीवारकः शिति० नि० ॥

एतस्य लोके 'षडकृतिः' इति प्रमिद्धि ।

मूलके तु महाकन्दो रुचिष्यो हस्तिदन्तकः ॥३५६॥

वैस्तिका नीलकण्ठश्च 'सेकिमो हरिपर्णकः ।

“मूल प्रणिष्टाया” मूलनि मूलम्. मूयते वा “शुक्र ग्री मूयः मित्र” [हैमो-
णादिसू० ४६३] इति किन्ल, तदेव मूलकम्, पुं-क्लीबलिङ्ग, तत्र । महांश्चासौ
कन्दश्च महाकन्दः । रोचते रुचिष्यः, “रुचि-मुजिभ्या किष्य” [हैमोणादिसू०
३८४] इति किदिष्य । हस्तिदन्तप्रतिवृत्ति हस्तिदन्तकम्, पुं-क्लीबलिङ्ग ॥३५६॥

वस्तप्रतिवृत्ति वस्तिका । नील कण्ठोऽस्य नीलकण्ठः । सेकेन निर्वृत्त.
सेकिमः. “भावादिम” [मिद्र० ६.४.२१] इतीम । हरि-नील पर्णमस्य हरि
पर्ण, स्वार्थिके क हरिपर्णकः । आह च

मूलक हरिपर्णं च वस्तिका क्षारमेव च ।

नीलकन्दं महाकन्दं रुचिष्य हस्तिदन्तकम् ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ३३] इति ।

एतस्य लोक 'मूला' इति प्रमिद्धि ।

15 चाणक्यमूलके शालामर्कटो मरुसम्भवः ॥३५७॥

विष्णुगुप्त-मतो 'मिश्रो बालेयो मर्कटोऽपि च ।

चाणक्यस्य मूलकं चाणक्यमूलकम्, तत्र । शालाया मर्कट इव शालाम-
र्कटः । मर्ग सम्भवति मरुसम्भवः ॥३५७॥

‘विष्णुगुप्तमत’ इति विष्णुगुप्तद्वारा गुप्त-मतशब्दौ योज्येते, तेन विष्णुगुप्तः
30 विष्णुमतः । “मिश्रणं सम्पचने” मिश्रयते मिश्रः । बलने बालेयः, “गय-हृद-
यादयः” [हैमोणादिसू० ३७०] इति साधु । मर्क सौत्रो गन्धर्ष, मर्कति
मर्कटः, “दिव्यवि-” [हैमोणादिसू० १४२] इत्यट । आह च -

चाणक्यमूलकं चान्यं बालेय मरुसम्भवम् ।

शालामर्कटमिश्रं च विष्णुगुप्तमनन्तकम् ॥

25 [धन्व० वर्ग ४ श्लो० ३५] इति ।

बृहन्मूलकोऽयम् ।

हिलमोच्यां शङ्खधरा जलब्राह्मी च मोक्षिका ॥३५८॥

१ वुस्तिका नि० ॥ ० ‘सेकिनम’ इत्यभिधानचिन्तामणौ स्वोपज्ञटीकाया च ॥ ३ ० मिश्र
स्याक्यो नि० ॥

हिलद-वीर्याद् मोचयति हिलमोची, तस्याम् । शङ्खं धरति शङ्खधरा ।
जलस्य ग्राह्यी जलग्राह्यी । मोचयति मोचिका ॥३५८॥

कलम्ब्या तु शतपर्वा 'कडम्बी चायसी च सा ।

कलम्बतेऽस्याः कलम्बी, तस्याम् । शतं-बहूनि पर्वाण्यस्याः शतपर्वा । “कड
मदे” कडति कडम्बी, “कृ-कडि-कटि-क्टेरम्बः” [हैमोणादिसू० ३२१] इत्यम्बः । 5
चायसी कर्णेन ।

कारवेले तु सुषवी कटिल्लो मृदुपर्णकः ॥३५९॥

“वेल्ल गतौ” कारणेन वेल्लति कारवेल्लः, तत्र । सुप्त्तु सूयते सुषवी,
अच् । कटिं लाति कटिल्लः, [पृषोदरादित्वात् द्वित्वम्], कटति-आवृणोति
वा, “भिल्ला-ऽच्छमल्ल-” [हैमोणादिसू० ४६४] इति छे निपात्यते । मृदूनि 10
पर्णान्यस्य मृदुपर्ण, के मृदुपर्णकः । यदाह—

अथ कारवेल्लः कटिल्लकः ॥

सुषवी च

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १५४-५५] इति ।

तथा च—

15

कारवेल्लं कटिल्लं स्यादुप्रकाण्डं सुकाण्डकम् ।

कारवल्ली वारिवल्ली बृहद्वल्ल्यपरा स्मृता ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘कारेली’ इति प्रसिद्धिः ॥३५९॥

पटोले तु पाण्डुफलः कुलकः कर्कशच्छदः ।

20

राजीफलः कफहरो राजमान्योऽमृताफलः ॥३६०॥

“पट गतौ” पटति इति पटोलः, “पटयति सरलत्वात्” इति क्षीरस्वामी,
“कटि-पटि-” [हैमोणादिसू० ४९३] इत्योलः, पुं-स्त्रीलिङ्गः, तत्र । पाण्डूनि फलान्यस्य
पाण्डुफलः । कोलति-संस्थायति कुलकः, “ध्रु-धृन्दि-रुचि-तिलि-पुलि-कुलि-” [हैमोणा-
दिसू० २९] इत्यादिना किदकः । कर्कशानि छदान्यस्य कर्कशच्छदः । राज्याकारं 25
फलमस्य राजीफलः । कफं हरति कफहरो । राज्ञां मान्यो राजमान्यः ।
अमृतानि फलान्यस्य अमृताफलः, पृषोदरादित्वाद् दीर्घः । आह च—

१ कलम्ब्यायसी नि० ॥ २ कारवेल्यां तु नि० ॥ ३ राजमान्यमृतां नि० ॥

पटोलः कुलकः प्रोक्तः पाण्डुरः कर्कशच्छदः ।

राजीफलः पाण्डुफलो राजमान्योऽमृताफलः ॥

[धन्व० बर्ग १ अलो० ४९] इति ।

एतस्य लोके 'पटोल' इति प्रसिद्धिः ॥३६०॥

5 कर्कोटे तु किलासघ्नस्तित्तपत्रः सुगन्धकः ।

करोति किलासहिंसा कर्कोटः, "कपोट-बकोट-" [हैमोणादिसू० १६१]
इत्योटे निपात्यते, तत्र । किलासं हन्ति किलासघ्नः । तित्तं पत्रमस्य तित्तपत्रः ।
सुष्ठु गन्धयति सुगन्धकः, णकप्रत्ययः ।

एतस्य लोके 'कर्कोडा' इति प्रसिद्धिः ।

10 कूष्माण्डके तु कर्कारुः

"कुषश्च निष्कर्षः" कृष्यते कूष्माण्डः, "पिचण्डैरण्ड-" [हैमोणादिसू० १७६]
इत्यण्डे निपात्यते, के कूष्माण्डकः, को उष्मणा अनितीति वा, कुत्सित उष्मा अण्डेषु-
बीजेष्वास्य वा, पित्तकारिवात्, तत्र । कर्किः सौत्र, कर्कति कर्कारुः, पुल्लिङ्ग, "कर्केरारु"
[हैमोणादिसू० ८१३] इत्यारु, उकागन्त, "करोति तृप्तिं कर्कः, इयति अरुः
15 "रुबर्ति-" [हैमोणादिसू० ९९७] इत्युस् प्रत्यय, वस्तिशोधनः सरन्वात्, कर्क-
श्चासावहश्चेति वा, उसन्तोयम्" इत्यपरे ।

कालिङ्ग्यां बहुपुत्रिका ॥३६१॥

कलिङ्गे भवा कालिङ्गी, "भवे" [सिद्ध० ६३.१२३] इत्यण्, केन
अलिङ्ग्यते वा, तस्याम् । बहव पुत्रा अस्याः बहुपुत्री, के बहुपुत्रिका ॥३६१॥

20 तुम्ब्यां पिण्डफलेक्ष्वाकुस्तित्तबीजा महाफला ।

अलाबूः क्षत्रियवरा कटुकालाबुनी च सा ॥३६२॥

ताम्यति तुम्बी, "तुम्ब-स्तम्बादयः" [हैमोणादिसू० ३२०] इति बान्तो
निपात्यते, तस्याम् । पिण्डाकाराणि फलान्यस्याः पिण्डफला । इष्यते इक्ष्वाकुः,
"इषे. स्वाकुक्" [हैमोणादिसू० ७५७] इत्यनेन "इषत् इच्छायाम्" इत्यस्मात्
25 कित् स्वाकुः प्रत्ययः । तित्तानि बीजान्यस्याः तित्तबीजा । महान्ति फलान्यस्याः
महाफला । "लबुद् अवलंसने" न लम्बते अलाबूः, काक्वाऽत्र नञ्, "नञो लम्बेर्न
लक् च" [हैमोणादिसू० ८३८] इति णिदूः, ली-लीबलिङ्गः । क्षत्रियैर्नियते
क्षत्रियवरा । कटुका चासौ अलाबुनी च कटुकालाबुनी । आह च—

कटुकालाबुनी तुम्बी लम्बा पिण्डफला तथा ।

इस्वाकुः क्षत्रियवरा तित्तबीजा महाफला ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १७०] इति ।

एतस्या लोके 'ब्रूविणि' इति प्रसिद्धिः ॥३६२॥

चिर्मिटया त्रपुसी बालुङ्गयेवार्क्याडपत्रिका ।

5

ऊर्वाकः कर्कटी मूत्रफला राजादनी लता ॥३६३॥

छर्दनी च विपाण्डुश्च

चिरि' सौत्र. स्वादौ । चिरिणोति चिर्मिटी, "चिरेरिटो भ च" [हैमो-
णादिस्० १४९] इति इट प्रत्ययो भकारश्चान्तादेशः, तस्याम् । "त्रपौषि लज्जा
याम्" त्रपते इव त्रपुसी, "त्रपेन्स" [हैमोणादिस्० ५७८] इत्युसः । बलति 10
बालुङ्गी, "कञ्चुकाशुकः" [हैमोणादिस्० ५७] इत्युके निपात्यते । ऊर्वति-
हिनस्यर्त्तिम् एवार्कः, पुं-स्त्रीलिङ्गः, 'उर्वेरादेरूदेतौ च' [हैमोणादिस्० ८१४] इति "उर्वै
हिंसायाम्" इत्यस्मादारुः प्रत्यय आदेशश्च एकारादेशः । व्याडाकाराणि पत्राण्यस्याः
व्याडपत्रिका । ऊर्वति ऊर्वाकः, "उर्वेरादेरूदेतौ च" [हैमोणादिस्० ८१४] इति
आरु आदेरूकारादेशश्च । कर्कति कर्कटी, "दिव्यवि-" [हैमोणादिस्० १४२] 15
इत्यटः, ह्रस्वः कर्कः कर्कटी इति वा, ग्रामटीवत् । मूत्रयुतं फलमस्याः मूत्रफला ।
राज्ञामदनं राजादनी । लति लायते वा लता, "पृषि-रञ्जि-" [हैमोणादिस्०
२०८] इति क्तिन् ॥३६३॥

छर्धते छर्दनी । विशिष्टः पाण्डुवर्णोऽस्याः विपाण्डुः । आह च—

कटुकं त्रपुसं प्रोक्तं विपाण्डुर्हस्तिपर्णनी ।

20

छर्दापनी मूत्रफला लता कर्कटिकाऽपि च ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'चीमडी' इति प्रसिद्धिः ।

तस्याः पक्वफलं स्फुटी ।

'तस्याः' चिर्मिट्याः पक्वं फलं पक्वफलं "स्फुटत् विकसने" स्फुटति स्फुटी । 25

कूर्शके शृङ्गकः सर्जो दीर्घायुः कूर्शशीर्षकः ॥३६४॥

मङ्गल्यनामधेयश्च जीवकः प्रियजीवकः ।

ह्रस्वाङ्गको मधुरकः प्राणकश्चिरजीव्यपि ॥३६५॥

कीर्यते कूर्चः, “कूर्च-चूर्चादयः” [हैमोणादिसू० ११३] इति चट्प्रत्यये निपात्यते, स्वार्थिके के कूर्चकः, तत्र । शृङ्गप्रतिकृतिः भृङ्गकः, “तस्य तुल्ये क' संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१ १०८] इति क' । सृजति रसं सर्जः । दीर्घमायु-रस्माद् दीर्घायुः । कूर्च-शीर्षेऽस्य कूर्चशीर्ष, स्वार्थिके के कूर्चशीर्षकः ॥३६४॥

- 5 मङ्गल्यं नामधेयमस्य मङ्गल्यनामधेयः । जीवयति जीवकः, णकः, प्रिय-श्चासौ जीवकश्च प्रियजीवकः । ह्रस्वमङ्गमस्य ह्रस्वाङ्गः, स्वार्थिके के ह्रस्वाङ्गकः । मधु विधत्तेऽस्य मधुर, “मच्चादिभ्यो र्” [सिद्ध० ७.२ २६] इति र', स्वार्थिके के मधुरकः । प्राणिति प्राणकः । चिरं जीवतीति चिरजीवी । आह च—

जीवकः शृङ्गक सर्जो दीर्घायु' कूर्चशीर्षकः ।

- 10 ह्रस्वाङ्गो मधुर स्वादु प्राणकश्चिरजीव्यपि ॥
[धन्व० वर्ग १ श्लो० १२३] इति ।

एतस्य लोके 'जीवक' इति प्रसिद्धिः ॥३६५॥

पुष्करमूले स्यान्मूलं वीरं पुष्करनामकम् ।

पौष्करं पुष्करजटा काश्मीरं पद्मवर्णकम् ॥३६६॥

- 15 पुष्करस्य मूल पुष्करमूलम्, तत्र । “मूल प्रतिष्ठायाम्” मूलति मूलम् ; मूयते वा, “शुक-शो-मूय' कित्” [हैमोणादिसू० ४६३] इति किद् ल' । विशेषेण ईरयति—प्रेरयति वीरम् । पुष्कर इति नामाऽस्य पुष्करनामकम् । पुष्करस्येदं पौष्करम्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६३ १६०] इत्यण् । पुष्करस्य जटा पुष्कर-जटा । काश्मीरदेशे भवं काश्मीरम्, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । पद्मवद्
20 वर्णोऽस्य पद्मवर्णम्, के पद्मवर्णकम् । आह च —

मूलं पुष्करमूलं च पौष्करं पुष्कराह्वयम् ।

काश्मीर पुष्करजटा वीरं तत् पद्मवर्णकम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ६६] इति ।

एतस्य लोके 'पुष्करमूल' इति प्रसिद्धिः ॥३६६॥

- 25 बस्तगन्धायां सुगन्धा खरपुष्पी शकम्भरा ।

'कषरी बर्बरी तुङ्गी पूतिमयूर इत्यपि ॥३६७॥

बस्तस्येव गन्धोऽस्या बस्तगन्धा, तस्याम् । शोभनो गन्धोऽस्याः सुगन्धा, अञ्जादित्वाद ; [सुप्ठु] गन्धयति वा । खराणि पुष्पाण्यस्याः खरपुष्पी । शकं

भरति शकम्भरा, बाहुलकान्मोऽन्तः । कूयते कबरी, “ऋच्छि-चटि-वटि-” [हैमोणा-
दिसू० ३९७] इत्यरः कबरीव वा । अत एव बर्बरी-कुटिल-हृत्त्वकेशाभा । “तमुच्
काङ्गायाम्” तान्यति तुङ्गी, “कमि-तमि-गमिम्यो डि” [हैमोणादिसू० १०७]
इति डिदुङ्गः । पृतिश्चासौ मयूरश्च पूतिमयूरः । आह च—

अजगन्धा स्वरपुष्पी बस्तगन्धा मुगन्धिका ।

5

कबरी बर्बरी गन्धा तुङ्गी पूतिमयूरकः ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १००] इति ।

एतस्या लोके ‘जहारि’ इति प्रसिद्धिः ॥३६७॥

बिम्ब्यां रक्तफला गोलहा प्रवालफलघोषिका ।

ओष्ठोपमफला तुण्डो तुण्डिका पीलुपर्ण्यपि ॥३६८॥

10

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

चतुर्थः शाककाण्डः ॥

बध्नाति बिम्बी, “डी-नी-बन्धि-” [हैमोणादिसू० ३२५] इति डिदिम्बः,
तस्याम् । रक्तं फलमस्या रक्तफला । गोलं जहाति गोलहा, पृषोदरादित्वात् साधुः ।
प्रवालफलं घोषति प्रवालफलघोषिका । ओष्ठोपमानि फलान्यस्या ओष्ठोपमफला । 15
“तुणत् कौटिन्धे” तुण्यते तुण्डी, “कु-गु-हु-नी-कुणि-तुणि-” [हैमोणादिसू० १७०]
इत्यादिना किद् ड प्रत्ययः । तुण्डमस्यस्यास्तुण्डिका, “अतोऽनेकस्वराद्” [सिद्ध०
७.२.६] इति इकः; तुण्डचेव वा । पीलोऽरिष्वपि पर्णान्यस्याः पीलुपर्णी । आह च—

बिम्बी रक्तफला तुण्डी तुण्डकेरफला च सा ।

ओष्ठोपमफला गोलहा पीलुपर्णी च तुण्डिका ॥

20

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २०२] इति ।

एतस्या लोके ‘गोलह’ इति प्रसिद्धिः । ‘टिङ्गरी’ इति देशान्तरे प्रसिद्धिः ॥३६८॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्संहितारतनोक्तं श्रीजिनराजसूरिशिष्यश्रीजयसागरमहो-
पाध्यायपट्टाभिरुक्तमायातवाचनाचार्यधुर्यश्रीमानुमेरुगणेशिशिष्यसम-
स्तप्रशस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्य-
वाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणेशविरचितायां श्रीहेमचन्द्रा-
चार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां शाककाण्डचतुर्थः-

25

समाप्तः ॥४॥

[पञ्चमस्तृणकाण्डः]

अथ प्रक्रमगतं तृणकाण्डं प्रतन्यते—

‘रौहिषे श्यामकं पौरं पूतीकं भूरि कत्तृणम् ।

सौगन्धिकं देवजग्धं शकलं ध्याम-पुद्गले ॥३६९॥

- 5 यत्र तत्र रोहति रौहिषम्, “रुहेर्बृद्धिश्च” [हैमोणादिसू० ५४८] इति
 इषः वृद्धिश्च, पुं-क्वीबलिङ्गः, तत्र । श्यामकं श्यामवर्णत्वात् । पुरे भवं पौरम्,
 “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । पुनातीति पूतीकम्, “सृणीका-ऽस्तीक-”
 [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते । भवति भूरि, “भू-सू-कुशि-” [हैमोणा-
 दिसू० ६९३] इति क्तिद् रि । कुत्सितं तृणं कत्तृणम्, असारत्वात्,
 10 “तृणे जातौ” [सिद्ध० ३.२.१३२] इति को कदादेशः । सुगन्धः प्रयोजनमस्य
 सौगन्धिकम्, “प्रयोजनम्” [सिद्ध० ६.४.११७] इतीकण् । देवैर्जग्धमिव अन्तः-
 शुषिरत्वाद् देवजग्धम् । “शक्लंद् शक्तौ” शक्नोति शकलम्, “मृदि-कन्दि-”
 [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यादिना अल प्रत्ययः । ध्यायते पशुभिर्ध्यामम्,
 “विलि-भिलि-” [हैमोणादिसू० ३४०] इति किन्म, धूसरवर्णं वा । पूयते पुनाति
 15 वा पुद्गलम्, “मुरलोरल-” [हैमोणादिसू० ४७४] इति अले निपात्यते । आह च—

कत्तृणं शकलं भूरि पूतीकं रौहिषं मतम् ।

ध्यामकं श्यामकं पौरं पुद्गलं देवजग्धकम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ८०] इति ।

एतस्य लोके ‘रोहीस’ इति प्रसिद्धिः ॥३६९॥

४) भूस्तृणे रौहिषं छत्रोऽतिच्छत्रश्च कुटुम्बकः ।

पूतीकं भूरि पालघ्नं मालातृण-सुगन्धिके ॥३७०॥

भूस्तृणः भूस्तृणः, पारस्करादित्वात् सुद्; भूव्ययं वा, तत्र । रोहति
 रौहिषम् । छत्राकारस्तृणविशेषश्छत्रः । अतिक्रान्तश्छत्रमतिच्छत्रः । छत्रातिच्छत्रमि-

१ रौहिषं कामकं पौरं भूतिकं भूतिकत्तृणम् । स्तोगन्धिकं धिकं देवजग्धं शकलि-
 पुद्गले ॥ नि० ॥ २ भूस्तृणं रोहितं छत्रातिच्छत्रक-कुटुम्बके । भूतीकं भूतिकत्तृणं माला^१ नि० ॥

त्येके । “कुटत् कौटिल्ये” कुटति कुटुम्बः, “कुटचुन्दि-चुरि-” [हैमोणादिसू० ३२६]
इत्यादिना किदुम्बः प्रत्ययः, स्वार्थिके के कुटुम्बकः । पुनाति पूयते वा पूतीकम्,
“सुणीका-ऽस्तीक-” [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते । भवति भूरि, “भू-स्-
कुशि-” [हैमोणादिसू० ६९३] इति किद रिः । “पारुभ्यात् पालं हन्ति पालघ्नम्”
इति क्षीरस्वामी । मालारूपाणि तृणान्यस्य मालातृणम् । शोभनो गन्धोऽस्त्यस्य
सुगन्धि, के सुगन्धिकम् । आह च—

भूस्तृणो गैहिषो भूरि पूतीकोऽथ कुटुम्बकः ।

मालातृणश्च पालघ्नं छत्रकश्छत्रसंज्ञकः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ४७] इति ।

एतस्य लोके ‘गन्धतृण’ इति प्रसिद्धिः ॥३७०॥

10

दर्भे दध्नः खरो बर्हिर्वीरः सूची कुथः कुशः ।

सीरी वानीरजो गुन्द्रः पवित्र-कुतुकावपि ॥३७१॥

ट्टणानि पाठ्याद् दर्भः, “गृ-ट्-रमि-” [हैमोणादिसू० ३२७] इति भः,
ट्-भ्यतेऽसाविति वा, तत्र । पृषोदरादित्वाद् दध्नः, “खुर-क्षुर-” [हैमोणादिसू०
३९६] इति रे निपातनाद्वा । खरः परुक्त्वात् । “बृहु गन्दे च” बृंहति बर्हिः, पुं-स्त्री- 15
लिङ्गः, “बर्हि-बृहेर्नलृक् च” [हैमोणादिसू० ९९०] इति इस् । विशेषेण ईर-
यति वीरः । सूचीव सूची, अग्रे तैक्षण्यात् । “कुन्धश् संक्लेशे” कुन्धाति कुथः,
“नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५ १.५४] इति कः । कौ शेते कुशः, “कचित्” [सिद्ध०
५.१.१७१] इति डः, पुं-स्त्रीबलिङ्गः । सीरोऽस्त्यस्य सीरी, हलाकाराप्रत्वात् ।
वानीरे जातो वानीरजः, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः । गुणैर्दोषा 20
दान्ति अस्मिन् गुन्द्रः, पृषोदरादित्वात् । पूयतेऽनेन पवित्रम्, “ऋषि-नाम्नोः
करणे” [सिद्ध० ५ २ ८६] इतीत्र । कु-भूमिस्तुथतेऽनेन कुतुकः, कुत्सितं तन्यते
वा, ‘निष्क-तुरुष्क-’ [हैमोणादिसू० २६] इति के निपात्यते । आह च—

मृदुदर्भः कुशो बर्हिः सूची वीरस्तु पत्रकः ।

खरोऽन्यः पृथुलः सीरी गुन्द्राहो नीरजो निशिः ॥

25

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १३३] इति ।

एतस्य लोके ‘डाम’ इति प्रसिद्धिः ॥३७१॥

काशे स्यादिक्षुगन्धेक्षुकाण्डे-इयामलपुष्पकाः ।

बायसेक्षुः पोटगलः कासेक्षुः कोकिलौक्षकः ॥३७२॥

१ बर्हिर्वास्तवीक्षुः कुशः । सीरीवानी रजो गुन्द्र पवित्रा कुतुकावपि ॥ नि० ॥

२ ० गडबामरपुष्पकः नि० ॥ ३ ० किना क्षकः नि० ॥

“काशृद् दीप्तौ” काशते काशः, पुं-क्लीबलिङ्गः. [तत्र] । इक्षोरिव गन्धो-
ऽस्य इक्षुगन्धः । इक्षोरिव काण्डोऽस्य इक्षुकाण्डः । श्यामलं पुष्पमस्य श्यामल-
पुष्पः, के श्यामलपुष्पकः । वायस इव इक्षुः वायसेक्षुः । पोटेन-संश्लेषेण
गलति पोटगलः । काशश्चासौ इक्षुश्च कासेक्षुः । कोकिलस्येव अक्षि अस्य कोकि-
लाक्षः, के कोकिलाक्षकः । आह च—

काशः काण्डेक्षुरुद्विष्ट काकेक्षुवायसेक्षुक ।

इक्ष्वारक इक्षुकाण्ड स चैवैक्षुरक स्मृतः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १३०] इति ।

एतस्य लोके ‘कासु’ इति प्रसिद्धि ॥३७२॥

10 ‘उलपे बल्वजा बालः केशी दृढलताऽपि च ।

बलति उलपः, “विशिष्टपोलप-” [हैमोणादिसू० ३०७] इत्यपे निपात्यते,
तत्र । बलन्ति बल्वजाः, पुंसि बहुवचनान्त, “बल्वार्वाऽन्तश्च वा” [हैमोणादिसू०
१३३] इत्यज । बलति बालः, “वा ज्वलादि-” [सिद्ध० ५१६२] इति
ण । केशाः सन्त्यस्य केशी । दृढा लता दृढलता ।

1) ईक्षौ रसालो गण्डीरी गण्डकी खड्गपत्रकः ॥३७३॥

“इषत् इच्छायाम्” इष्यते इक्षुः, पुंलिङ्गः, “मस्तीव्यशिभ्य. सुक्” [हैमो-
णादिसू० ८२६] इति क्ति मुप्रत्यय, तत्र । रसमलति आलानि वा रसालः ।
गण्डीन् ईरयति गण्डीरी । गण्डका सन्त्यस्य गण्डकी । खड्गाकाराणि पत्राण्यस्य
खड्गपत्र, के खड्गपत्रकः ।

20 एतस्य लोके ‘गांडउ’ ‘सेलडी’ इति वा प्रसिद्धि ॥३७३॥

तस्यैकादश भेदाः स्युः पुण्ड्र-कान्तारकादयः ।

‘तस्य’ इक्षो ‘भेदा’ जातस्य एकादश । पुणति पुण्यते वा पुण्ड्रः, “खुर-क्षुर-”
[हैमोणादिसू० ३९६] इति रे निपात्यते । काम्यते कान्तारः, “द्वार-शृङ्गार-”
[हैमोणादिसू० ४११] इत्यागे निपात्यते, [के कान्तारकः] । आदिशब्दात्

25 कोषकाराद्याः । यदुवाच वाचस्पतिः—

१ उलपबल्वजा बालकेशी नि० ॥ २ ईक्षु रसालो नि० ॥ ३ क्षुरपत्रक नि ॥
४ “अवेक्षु. स्याद् रसालोऽसिपत्रक” [अमि० का ४ श्लो० २६०] इत्यत्र ‘असिपत्रक’ इति
नामापि दृश्यते ॥ ५ “काम्यते कान्तारः, कान्त ऊषमिवसीति वा, कान्ता आरा-भागा
अस्येति वा ।” इत्यभिधानचिन्तामणिरुपपत्तीकयाम् ॥

पुण्ड्रक्षौ पुण्ड्रकः सेव्यः पौण्ड्रकोऽतिरसो मधुः ।

श्वेतकाण्डो भीरुकस्तु हरितो मधुरो महान् ॥

शून्येश्वरस्तु कान्तारः कोषकारस्तु वंशकः ।

शतघोरस्त्वीषक्षारः पीतच्छायोऽथ तापसः ॥

सितनीलोऽथ नेपालो वंशप्रायो महाजलः ।

अन्वर्थस्तु दीर्घपत्रो दीर्घपर्वा कषायवान् ॥

काण्डेक्षुस्तु स्वल्पकाण्डो घनप्रन्थिर्वनोद्भवः ।

नीलघोरस्तु सुरसो नील-पीतलराजिवान् ॥

अनूपसम्भव प्रायः स्वनटी त्विषुवालिका ।

करङ्कशालिः शाकेक्षुः मूचिपत्रो गुण्डेक्षुकः ॥

10

[] इति ।

नले नडः शून्यमध्यो धमनो नर्तको नटः ॥३७४॥

आरण्यनलको रन्ध्री पोटगलो विभीषणः ।

नलति-अर्दयति नलः, तत्र, ड-लयोरैक्ये नडः, पुं-क्लीबलिङ्गौ । शून्यो मध्ये शून्यमध्यः । धमिः सौत्रः, धमत्यन्त-शुषित्वाद् धमनः । नृत्यतीव नर्तकः, णकः । 15 नटति नटः ॥३७४॥

आरण्यश्चासौ नलकश्च आरण्यनलकः । रन्ध्रमस्त्यस्य रन्ध्री । पोटेन-संश्ले-
षेण गलति पोटगलः । भीषि, विभीषयते विभीषणः, “नन्वादिभ्योऽन”
[सिद्ध० ५.१.५२] इत्यनः । आह च—

नलो नडो नटश्चैव स च पोटगलः स्मृतः ।

20

धमनो नर्तको रन्ध्री शून्यमध्यो विभीषणः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४१] इति ।

एतस्य लोके ‘नलु’ इति प्रसिद्धिः ।

१ ‘ह्रस्वकाण्डो’ इति अग्निधामखिन्तामजिस्वोपहटीकाया वाचस्पत्युदरणे पत्र ४८२ ॥
२ ‘अर्धदी’ इति अग्नि-स्वोपहटीकाया वाचस्पत्युदरणे पत्र ४८२ ॥ ३ ‘गुण्डेक्षु-’ इति
अग्निधाम-स्वोपहटीकाया वाचस्पत्युदरणे पत्र ४८२ ॥ ४ गमनो नि० ॥ ५ अरण्यं नि० ॥

नेली तु ग्रामनलिका नाकुली लेखकाविता ॥३७५॥

गौरादित्वाद् क्त्वां नली । 'तु' पुनरर्थे । ग्रामस्य नलिका ग्रामनलिका ।
नकुलानामियं नाकुली, "तयेदम्" [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् ; न आकुल-
यति वा, नखादित्वान्नञोऽदभाव । लेखकैरविता-रक्षिता लेखकाविता ॥३७५॥

५ शरे तु मुञ्जो बाणाख्यः स्थूलदर्भः पितामहः ।

गुन्द्रस्तेजनको भद्रमुञ्जो याजनकः क्षुरः ॥३७६॥

शृणाति पारुष्यात् शरः, अच्, तत्र । मुञ्जति-शब्दायते वायुना
मुञ्जः । बाणस्य आख्या अस्य बाणाख्यः । स्थूलश्चासौ दर्भश्च स्थूलदर्भः ।
पितामहः । गुणैर्दोषा द्रान्यस्मिन् गुन्द्रः, पृषोदरादित्वात् । "गुन्द्रो दर्भविशेषः

१० रूढः" इति क्षीरस्वामी । यदाहु - -

दर्भाणां स्थाने अरैः प्रस्तरितव्यम् ।

यदमरश्च—

गुन्द्रस्तेजनक शर [का० २ वर्ग ४ श्लो० १६२] इति ।

तेजयति-शिनोति तेजन, स्वार्थिके के तेजनकः । भद्रश्चासौ मुञ्जश्च

१५ भद्रमुञ्जः । याजनको यज्ञियत्वात् । क्षुरति क्षुरः । आह च—

शरो बाण इक्षुकाण्ड इक्ष्वट सायक क्षुर ।

स्थूलोऽन्य इक्षुरः प्रोक्त इक्ष्वरश्च पितामहः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १३५] इति ।

एतस्य लोके 'शरकड' इति प्रसिद्धिः ॥३७६॥

२० मुञ्जस्तु यज्ञियो मेध्यो दृढत्वग् ब्रह्ममेखलः ।

'तुः' पुनरर्थे । यज्ञाय हितो यज्ञियो मुञ्जो मेध्यः, पवित्रत्वात् । दृढा
त्वगस्य दृढत्वक् । ब्रह्मणो मेखलं ब्रह्ममेखलः ।

अथ बालतृणे शष्पं शुक्रं शालिकमङ्गुलम् ॥३७७॥

बालं-नवं तृणं बालतृणम्, तत्र । "शष्प हिमायाम्" शष्पते शष्पम्,
२५ "शदलं शातने" शीयते वा शष्पम्, "अदि-बाधि-धनि-हन. ष् च" [हैमोणा-

१ नलिनुर्गाम नि० ॥ २ लेखकाविता नि० ॥ ३ गुञ्जस्तेजनको नि० ॥ ४ नक-
क्षुर. नि० ॥

दिसू० २९९] इति पः प्रत्ययः षध्वान्तादेशः, पुं-क्लीबलिङ्गः । “शुक गतौ” शोकति शुकम्, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः; शवति वा, “विचि-पुषि-” [हैमोणादिसू० २२] इति कित् कः । क्षालिकम् । “अगु गतौ” अङ्गति अङ्गलम्, “ऋषि-वृषि-” [हैमोणादिसू० ३३१] इति बहुवचनादुल. ॥३७७॥

तृणे स्यादर्जुनं

तरत्यम्भसि तृणम्, तृद्यते-अद्यते पशुभिरिति वा, पुं-क्लीबलिङ्गः, “भूण-तृण-” [हैमोणादिसू० १८६] इति णे निपात्यते, तत्र । अर्ज्यते अर्जुनम्, “यम्यजि-अक्यजि-” [हैमोणादिसू० १८६] इत्युनः । ‘सर्वं च तृणमर्जुनम्’ इति भागुरिः ।

घासे यवसं चारिरिरिस्थपि ।

घस्यते-अद्यते पशुभिर्घासः, घञ् प्रत्ययः, तत्र । यूयते यवसम्, “वहि-युभ्यां वा” [हैमोणादिसू० ५७१] इति असः. क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचस्प-तिस्तु —“अथाऽस्त्री यवसो घासः” इति पुंस्यप्याह । “चर भक्षणे च” चर्यते पशुभिरिति चारिः. “कृ-शृ-कुटि-प्रहि-खन्यणि-” [हैमोणादिसू० ६१९] इत्या-दिना णिदिः ।

दूर्वायां तु शतपर्वा भार्गवी विजया जया ॥३७८॥

मङ्गल्या शादलाऽनन्ताऽमरी प्रतानिका रुहा ।

दूर्यते-हिंस्यते पशुभिरिति दूर्वा; दूरे वाति वा, पृषोदरादिवात् साधुः, तस्याम् । शतं बहूनि-पर्वाण्यस्या शतपर्वा । शृगोरियं भार्गवी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । विजयते विजया । जयति जया ॥३७८॥

मङ्गले साधुः मङ्गल्या, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः । शादा. सन्त्यस्याः शादला, “नड-शादाद् बल” [सिद्ध० ६. २. ७५] इति बलः । नास्ति अन्तोऽस्या अनन्ता, दूरप्रसरणात् । न म्रियते अमरी । प्रतानोऽस्त्यस्याः प्रतानिका । रोहति मूले रुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः । आह च—

नीली दूर्वा स्मृता शस्या शादलं हरितं तथा ।

१ तृण्यते-अद्यते पशुभिरिति वा” इति अमिषानचिन्तामणिस्वोपज्ञटीकायाम् ॥

शतपर्वा शीतवीर्या शीतबल्यसिता लता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४३] इति ।

एतस्या लोके 'द्रोअ' इति प्रसिद्धिः । नीलीयम् ।

[सहस्रवीर्या श्यामाङ्गी हरिता हरिताल्यपि] ॥३७९॥

5 श्वेतदूर्वा तु गोलोमी शीतवीर्या सिता लता ।

[सहस्रं वीर्याणि अस्याः सहस्रवीर्या । श्याममङ्गं अस्याः श्यामाङ्गी ।

हरिता नीलवर्णत्वात् । हरितां नीलत्वमलति हरिताली ॥३७९॥]

श्वेता दूर्वा श्वेतदूर्वा । 'तु' पुनरर्थः । गोरिव लोमान्यस्या गोलोमी ।

शीतं वीर्यमस्याः शीतवीर्या । सिता शुक्ला । लानि लायते वा लता, "वृषि-रञ्जि-

10 [हैमोणादिसू० २०८] इति किदत । आह च—

श्वेतदूर्वा तु गोलोमी श्वेतदण्डी सिता लता ।

सहस्रवीर्याऽनन्ता च दुर्मरा भार्गवी रुहा ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४४] इति ।

एतस्या लोके 'श्वेतदूर्वा' इति प्रसिद्धिः ।

15 गण्डदूर्वायां गण्डाली वारुणी शकुलाक्षकः ॥३८०॥

श्वेतदूर्वाविशेषोऽयम् । गण्डै—ग्रन्थिभिरन्यते गण्डाली । [.

. वारुणी ।] शकुलस्येव अक्षि अस्य शकुलाक्षः, मत्स्याक्षितुल्य-
ग्रन्थिः, स्वार्थिके के शकुलाक्षकः । आह च—

गण्डदूर्वा तु गण्डाली तीव्रा मत्स्याक्षिकाऽपि च ।

20 बली नाडी कलायश्च धारणी शकुलाक्षिका ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४५] इति ॥३८०॥

मुस्तार्यां मुस्तको भद्रमुस्ता राजकशेरकः ।

मुस्तो बराहो गात्रेयः कुरुविन्दोऽम्बुदाहया ॥३८१॥

मुस्त्यति—खण्डयति गेगान् मुस्ता, त्रिलिङ्गः, "शी-री-" [हैमोणादिसू० २०१]

25 इति कित् तः, तत्र । मुस्त एव मुस्तकः । भद्रा चासौ मुस्ता च भद्रमुस्ता ।

१ श्लो० ३७९ श्लोकस्योत्तरार्धं तद्वशादपि टीकादर्शो नास्ति ॥ २ वातवीर्या नि० ॥ ३
'यां भद्रको भद्र' नि० ॥ ४ 'रक' । गुन्नी वरोहो नि० ॥

राजा चासौ कशेरुश्च राजकशेरुः, स्वार्थिके के राजकशेरुकः । मुस्तः पुंसि ।
त्रियते वृणोति वा वराहः, “वृ-कटि-शमिभ्य आहः” [हैमोणादिसू० ५९१]
इत्याहः । गङ्गाया अपत्यमिव गाङ्गेयः, शुभादिवादेयण् । नलीवेऽन्ये । कुरून् देशं
विन्दति कुरुविन्दः । अम्बुदस्याऽऽहयोऽस्या अम्बुदाहया । आह च—

मुस्तमम्बुधरो मेघो धनो राजकशेरुकः ।

५

भद्रमुस्तो वराहोष्ट्रोऽऽहो गाङ्गेयः कुरुविन्दकः ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ४०] इति ।

एतस्या लोके ‘मोघ’ इति प्रसिद्धिः ॥३८१॥

कुटन्ने तु कैवर्तीमुस्तकं जीविताह्वयम् ।

काण्डीरकं जीर्णबुध्नं गोनर्दं गोपुरं प्लवम् ॥३८२॥

10

शतपुष्पं दशपुरं वानेयं परिपेलवम् ।

जलमुस्ता मुस्तकामं शेवालदलसम्भवम् ॥३८३॥

कुटन्—वक्त्रीभवन् नटति—स्पन्दते कुटन्नेटः, तत्र । ‘तुः’ अत्र विशेषार्थेऽन्य-
यम् । कैवर्त्या मुस्तकं कैवर्तीमुस्तकम् । जीवितस्य आह्वयोऽस्य जीविताह्वयम् ।
काण्डीमीरयति काण्डीरकम् । जीर्णं बुध्नस्य जीर्णबुध्नम् । गवि नर्दतीव गोनर्दम् । 15
अत एव गा पिपत्तिं गोपुरम्, गुप्यते वा, “अशुर-” [हैमोणादिसू० ४२६]
इत्युरे निपात्यते । प्रवते लघुवात् प्लवम्, अच् ॥३८२॥

शतं—बहूनि पुष्पाण्यस्य शतपुष्पम् । दशपुरे भवं दशपुरम्; दशान्
पिपत्तिं वा, “अशुर-” [हैमोणादिसू० ४२६] इत्युरे साधुः । वने भवं वानेयम्,
“भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्येयण् । “पेल गतौ” परि—सामस्त्येन पेलति 20
परिपेलवम्, “वडि-वटि-पेल्ल-चणि-पण्णि-पल्लि-वल्लेख” [हैमोणादिसू० ५१५]
इत्यवः । जलस्य मुस्ता जलमुस्ता । मुस्तकस्य आभाऽस्य मुस्तकामम् । शेवालदले
सम्भवति शेवालदलसम्भवम् । आह च —

परिपेलं प्लवं वन्यं गोपुरं स्यात् कुटन्नेटम् ।

शतपुष्पं दशपुरं गोनर्दं जीर्णबुध्नकम् ॥

25

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ५५] इति ।

एतस्य लोके 'काकरहूले' इति प्रसिद्धिः ॥३८३॥

वीरणे तु वीरतरं वीरभद्रं सुमूलकम् ।

वीरयते वीरणम्, अनट्, तत्र । अतिशयेन वीरं वीरतरम् । वीरं च तद् भद्रं च वीरभद्रम् । शोभनं मूलमस्य सुमूलम्, के सुमूलकम् ।

5 मूलेऽस्योशीरमभयं समगन्धि रणप्रियम् ॥३८४॥

'अस्य' वीरणस्य मूले । उच्यते—काम्यते इति उशीरम्, "घसि-वशि-" [हैमोणादिमू० ४१९] इति किदीरः, [पुं-क्लीबलिङ्गः] । नास्ति भयमस्मादभयम्, रोगहृत्वात् । समो गन्धोऽस्यस्य समगन्धि । रणस्य प्रियं रणप्रियम् ; रणः प्रियोऽस्येति वा । आह च सामान्येन धन्वन्तरिः—

10 उशीरं च मृणालं स्यादभयं समगन्धिकम् ।

रणप्रियं वीरतरं वीरं वीरणमूलकम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० १४] इति ।

अमरस्तु पृथगाह —

स्याद वीरणं वीरतरं मूलेऽस्योशीरमस्त्रियाम् ।

15 अभयम् [का० २ वर्ग ४ श्लो० १६४] इति ।

एतस्य लोके 'उशीर' इति प्रसिद्धिः ॥३८४॥

लामज्जके तु नलदममृणालं लेयं लघु ।

इष्टकापथकं शीघ्रं दीर्घमूलं जलाशयम् ॥३८५॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

20 पठचमस्तृणकाण्डः ॥५॥

लति दोषान् ला, मज्जा-सारोऽस्य लामज्जकम्, तत्र । नलं षति नल- दम्, अपारुण्यात् ; नलति वा । अत एव अमृणालम्—अहिंसम् । लीयते लयम् । "लघु गुणेन" इति क्षीरस्वामी ; "लङ्घते लघु" इत्यपरे, "रङ्घि-लङ्घि-" [हैमो- णादिमू० ७४०] इत्यादिना उः प्रत्ययः नकारस्य च लोपः । इष्टं कापथमस्य,

25 अधोवातकृत्वादिति इष्टकापथम्, स्वार्थिके के इष्टकापथकम् । शीघ्रं लघुत्वात् । दीर्घं मूलमस्य दीर्घमूलम् । जले आशेते जलाशयम् ; शीतवीर्यत्वाद्वा । आह च—

लामञ्जकं सुनालं स्यादमृणालं लयं लघु ।

इष्टकापथकं शीतिवीर्यं मूलं जलाशयम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ८६] इति ।

अमरोऽन्याह—

नलदं सेव्यममृणालं जलशयम् ॥

5

लामञ्जकं लघु लयमवदाहेष्टकापथे ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १६४—६५] इति ।

एतस्य लोके 'लावञ्ज' इति प्रसिद्धिः ॥३८५॥

इति श्रीमद्बृहत्सत्तरतरंगच्छे श्रीजिनराजसूरिशिष्यश्रीजयसागर-

महोपाध्यायपट्टानुक्रमायातवाचनाचार्यधुर्यश्रीमानुमेस्वाणि-

11

शिष्यसमस्तमस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविम-

लोपाध्यायशिष्यवाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभ-

गणिविरचितायां श्रीहेमचन्द्राचार्य-

कृतनिघण्टुशेषटीकायां तृण-

काण्डः पठ्यमः

15

समाप्तः॥५॥

*

[षष्ठो धान्यकाण्डः]

अथावसरागतं धान्यकाण्डं षष्ठं विव्रियते—

अथ धान्ये सस्यं सीत्यं व्रीहि-स्तम्बकरी अपि ।

धन्यते धान्यम्, ध्यण्, “डुधागक् धारणे” धीयते वा धान्यम्, “धाग्-
राजि-शू-रमि-” [हैमोणादिसू० ३७९] इत्यादिना अन्य. व्रीह्यादि । यदाहुः—

व्रीहिर्यवो मसूरो गोधूमो मुद्ग-माष-तिल-चणका ।

अणवः प्रियङ्गु-कोद्व-मयुष्टका जालिराढक्यः ॥

द्वौ च कुलाय-कुल-थौ शणसप्तदशानि धान्यानि ।

[] इति ।

- 10 “षसक् स्वप्नं” मस्यते सुखमनेन सस्यम्, “स्था-छा मा-” [हैमोणादिसू० ३५७] इति यः । सीतया सङ्गत सीत्यम्, “सीतया सङ्गते” [सिद्ध० ७ १.२७] इति यः । व्रीयते—याच्यते व्रीहिः । “व्रीणाति व्रीहिः” इति क्षीरस्वामी, “त्रियो हिक्” [हैमोणादिसू० ७१०] इति किद हि । स्तम्बं करोति स्तम्बकरिः, पुल्लिङ्गाविभौ, “शकृत्स्तम्बाद् वत्स-व्रीहौ कृग” [मिद्र० ५.१ १००] इति इ ।

15 आशौ स्यात् पाटलो व्रीहिः

अश्वनुते अश्यते वा आशुः, [पुल्लिङ्गः], “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू० १] इत्युण्, शीघ्रपाकत्वाद्वा । यद् दुर्गः—

आश्वारूपा शालि-शीघ्रयो [] इति ।

पाटलश्छाय पाटलः, पाटयति वा पाटलः, “मृदि कन्दि-” [हैमोणादिसू० ३० ४६५] इत्यलः । “व्री भरणे” व्रीणाति व्रीहिः—षष्टिकादिधान्यविशेषः । यदाह—

आशुव्रीहिः पाटल स्यात् [] इति ।

गर्भपाकिनि षष्टिकः ॥ ३८६॥

गर्भे पच्यते स्वयमेवेत्येवंशीलो गर्भपाकी, णिनि प्रत्यये न्यङ्कादित्वात् साधुः,
तत्र । षष्टिरात्रेण पच्यते षष्टिकः, “यव-यवक-षष्टिकाद् यः” [सिद्ध० ७.१.८१]
इत्यत्र षष्टिकेति निर्देशात् साधुः । आह च—

षष्टिकः कङ्कुकः पीत-प्रमोदक-मुकुन्दकाः ।

[] इति ॥३८६॥

5

शालौ तु कलमाद्याः स्युः

शलति शालिः, पुंल्लिङ्गः, “कमि-वमि-” [हैमोणादिसू० ६१८]

इति णिदिः । कलमः आयो येषां ते कलमाद्याः ।

कलमे तु कलामकः ।

कडति—माघति अनेन कडमः, लत्वे कलमः, “सु-पृ-प्रथि-” [हैमोणादिसू० 10
३४७] इत्यमः, तत्र । कला—कलनाममति कलामकः ।

लोहिते रक्तशालिः स्यात्

लोहितो वर्णेन । रक्तश्वासौ शालिश्च रक्तशालिः ।

महाशालौ सुगन्धिकः ॥ ३८७॥

महाश्वासौ शालिश्च महाशालिः, तत्र । शोभनो गन्धोऽस्य सुगन्धिः, “सु- 15
पूत्युत्सुरमेः” [सिद्ध ७.३.१४४] इति इत् समासान्तः, स्वार्थिके के सुगन्धिकः ।
एते सर्वेऽपि शालिविशेषाः । आह च—

रक्तशालिलोहितः स्याद् गरुडः शकुनाहतः ।

पुण्डरीको महाशालिः कलमस्तु कलामकः ॥

रक्तशालिदीर्घशूकः पुण्ड्रो महिषमस्तकः ।

20

पूर्णचन्द्रो महाशालिः पुण्डरीको प्रमोदनः ॥

पुष्पाण्डकः शीतमीरुः काञ्चनः शकुनाहतः ।

पाण्डुरगौरः शारिबाह्व्यो रोध्रपुष्पः सुगन्धिकः ॥

हायनो दीर्घनालश्च

[

] इति ॥३८७॥

25

यवे ह्यप्रियेस्तीक्ष्णशूकः

“युक् मिश्रणे” यूयते यवः, “युवर्ण-” [सिद्ध० ५ ३.२८] इत्यल्, तत्र ।
हयाना प्रियो ह्यप्रियः । तीक्ष्ण शूक-कशारुरस्य तीक्ष्णशूकः । आह च—

यवे च तीक्ष्णशूको निःशूकोऽतियवोऽपर ।

5 [] इति ।

एतस्य लोके ‘यव’ इति प्रसिद्धि ।

तोक्मस्त्वसौ हरित् ।

‘असौ’ यव ‘हरिद्’ नील तुज्यते तोक्मः. “रुक्म-ग्रीष्म-” [हैमोणादिसू०
३४६] इति मे निपात्यते ।

10 मङ्गल्यके मसूरः स्यात्

मङ्गले साधुर्मङ्गल्यः, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः, स्वार्थिके
के मङ्गल्यकः, तत्र । मस्यति- पणिमते मसूरः, पु-स्त्रीलिङ्ग, “मी-मसि-” [हैमो-
णादिसू० ४२७] इत्यूर. । आह च—

मसूरिका मसूरी स्यान्मङ्गल्या पाण्डुराऽपरा ।

15 [] इति ।

एतस्य लोके ‘मसूर’ इति प्रसिद्धि ।

कलाये तु सतीनकः ॥३८८॥**हरेणुः खण्डिकश्च**

“कालि शब्द-सख्यानयो” कल्यते कलायः, “कुलि-लुलि-कलि-कषिभ्य काय”
20 [हैमोणादिसू० ३७२] इति किदाय, कलम्-अतीसागमयते वा, कं लातीति
वा, तत्र । सीदन्यनेन सतीनः, “दिन-नग्न-” [हैमोणादिसू० २६८] इति ने
निपात्यते, स्वार्थिके के सतीनकः । सतीनोऽपि ॥३८८॥

द्वियते हरेणुः, पुंलिङ्ग, “कृ-हृ-भृ-” [हैमोणादिसू० ७७२] इत्येणुः ।
खण्डयते खण्डिकः, “कुगिक-” [हैमोणादिसू० ४५] इतीके निपात्यते । आह च—

25 कलाय खण्डिकः प्रोक्तलिपुट क्षुद्रखण्डिक ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'कलायरा' इति प्रसिद्धिः ।

अथ चणके हरिमन्थकः ।

“चण शब्दे” चणति दल्यमानः चणकः, ‘टृ-कृ-नृ-’ [हैमोणादिसू० २७] इत्यकः, तत्र । हरिर्मिथ्यते हरिमन्थकः । आह च—

चणको हरिमन्थः स्याद् वाजिमन्थोऽश्वजीवकः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘चिणा’ इति प्रसिद्धिः ।

माषे तु मदनो नन्दी वृष्यो बीजवरो बली ॥३८९॥

मीयते माषः, पुं-लीबलिङ्, “वृ-कृ-तृ-मीङ्-मान्यः ष” [हैमोणादिसू० ५४०] इति ष, तत्र । मदयति वृष्यत्वाद् मदनः । नन्दयत्यवश्यं नन्दी । वृषाय— 10 मैथुनाय हितो वृष्यः, “प्राण्यङ्ग-रथ-” [सिद्ध० ७ १.३७] इति यः, वृष्यते तैलादिनेति “कृ-वृषि-” [सिद्ध० ५.१.४२] इति क्यप् वा । बीजेषु वरो बीजवरः; बीजं—शुक्रं वृणोति वा । बल-रेतोऽस्यत्र बली । एतस्य लोके “उडद” इति प्रसिद्धिः ॥३८९॥

मुद्गे तु प्रथनो लोभ्यो बलाटो हरितो हरिः ।

15

मोदते अनेन मुद्गः, “पू-मुदिभ्यां कित्” [हैमोणादिसू० ९३] इति कित् गः, तत्र । प्रथते प्रथनः । “लुभच् गार्ध्वे” गार्ध्वम्—अभिकाङ्क्षा, लुभ्यते लोभ्यः । बलमटति बलाटः । हरितः—नील । हरिः ह्रस्विर्णत्वात्, पुंलिङ्गः । एतस्य लोके ‘सुग’ इति प्रसिद्धिः ।

पीतेऽस्मिन् वसु-खण्डीर-प्रवेल-जय-शारदाः ॥३९०॥

20

‘अस्मिन्’ मुद्गे पीतवर्णे वसति चिने वसुः, पुंलिङ्गः, “वृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इत्युः । खण्ड्यते खण्डीरः, “जम्बीरा-ऽऽमीर-” [हैमोणादिसू० ४२२] इतीरे निपात्यते । प्रवेलत्यनेन प्रवेलः । जयत्यनेन जयः । शरदि भवः शारदः, “भर्तु-सन्ध्यादेरण्” [सिद्ध० ६.३. ८९] इत्यण् ॥३९०॥

कुरण्णे प्रवर-बासैनौ हरिमन्थज-शिम्विकौ ।

25

१ ‘नदी सरी बीज’ नि० ॥ २ प्रवनो लोभ्यो बलाटो नि० ॥ ३ ‘खन्वते खण्डीरः’ इति अभिषाग-०त्सोपहृदीकायाम् ॥ ४ ‘सन्त-हरिमन्थज-शिम्विका’ नि० ॥

कृष्णे मुद्रे प्रनियते प्रवरः । वसन्ते भवो वासन्तः, “भवे” [सिद्ध०
६.३.१२३] इत्यण् । हरिमन्थाज्जायते हरिमन्थजः । [शिम्बाऽस्त्यस्य शिम्बिकः,
ग्रीष्मादित्वादिकः; शिम्बिभिः कायति वा ।]

वनमुदगे तुवरक-निगूढक-कुलीमकाः ॥३९१॥

5 **खण्डी च**

वनस्य मुदगो वनमुद्रः, तत्र । तुवरः—कषाय, स एव तुवरकः । निगू-
हति स्म निगूढकः । कौ लोयते कुलीमकः, ‘कौचक-पेचक-’ [हैमोणादिसू०
३३] इत्यकान्तो निपात्यते ॥३९१॥

खण्डमस्त्यस्य खण्डी । आह च—

10 मुद्रो बलाटो मङ्गल्यो हरितः शारदोऽपरः ।
पीतः प्रचेतो वसुको माधवः प्रवरोऽसितः ॥

वनमुदगस्तुवरको राजमुदगस्तु मण्डकः ।

[] इति ।

एते मुदगविशेषाः ।

15 **राजमुदगे तु मकुष्ठक-मयुष्ठकौ ।**

मुद्रानां राजा प्रधानत्वाद् राजमुद्रः, राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपातः, तत्र ।
“मकुष्ठ मण्डने” मङ्गल्यते अनेन मकुष्ठः, मीयतेऽसौ मयुष्ठः, “पटैषिठादयः”
[हैमोणादिसू० १६६] इति ठे निपात्येते उभौ [स्वार्थिके के मकुष्ठकः, मयुष्ठकः] ।
आह च—

20 मकुष्ठको मयुष्ठः स्यान्ननिष(१५)वो कल्लकः स्मृतः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘मोठ’ इति प्रसिद्धिः ।

गोधूमे सुमनः

गुप्यति—परिषेप्यति गोधूमः, “कुधि-गुधेरूमः” [हैमोणादिसू० ३५३]
25 इति उमः; गां धुनाति वा, “विलि-मिलि-” [हैमोणादिसू० ३४०] इत्यादिना

१ ‘कुलीमकाः’ अमिधानचिन्तामणौ तत्त्वोपखटीकाया च ॥ २ खण्डिको नि० ॥

“धूग्श् कम्पने” इत्यस्मात् किन्मः प्रत्ययः, तत्र । सुष्ठु मन्यते सुमनः, अच् ।
आह च—

गोधूमः सुमनः क्षुद्रो मधूली तु पिगीतिका ।

नन्दीमुखोऽल्पगोधूमो लोके सा पीसिकोच्यते ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘गोहूँ’ इति प्रसिद्धिः ।

बल्ले निष्पावः श्वेतशिम्बिकः ॥३९२॥

“बलि बल्लि संवरणे” बल्लते बल्लः, तत्र । निष्पूयते निष्पावः, “निरमेः
पू-न्वः” [सिद्ध० ५.३.२१] इति घञ् । श्वेता शिम्बिरस्य श्वेतशिम्बिकः ।
“सितशिम्बिकोऽपि ॥३९२॥

1

कुलस्थे तु कालवृन्तः

कुले तिष्ठति कुलस्थः, पृषोदरादित्वात् साधुः, तत्र । कालं वृन्तमस्य
ः । आह च—

[] इति ।

1

एतस्य लोके ‘कुलधी’ इति प्रसिद्धिः ।

ताम्रवृन्ता कुलस्थिका ।

ताम्रं वृन्तमस्याः ताम्रवृन्ता । ह्रस्वः कुलस्थः कुलस्थिका । एतस्य विशेष-
बोध्यम् ।

आढक्यां तूबरी वर्णा

2

आढौकते आढकी, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपा-
त्यते, तस्याम् । तूयते तूबरी, “नी-मी-कु-तु-वेदर्धश्च” [हैमोणादिसू० ४४३]
इति वरद् प्रत्ययः दीर्घश्च ह्रस्वस्य । वर्ण्यते वर्णा ।

एतस्या लोके ‘तूवरि’ इति प्रसिद्धिः ।

१ “बः क्षितिशिम्बिकः नि० ॥ २ ‘क्षितशिम्बिकः’ अभिधानचिन्तामणौ । “क्षिता शिम्बिरस्य
क्षितशिम्बिकः” इति स्वोपप्लवृत्तौ ॥

स्यात् 'कुल्माषे तु यावकः ॥३९३॥

कोलति कुल्माषः, "कुलेश्च माषक्" [हैमोणादिसू० ५६३] इत्यनेन
"कुल बन्धु-संस्त्यानयोः" इत्यस्मात् किं माषः प्रत्ययः, तत्र । कुल्मासोऽपि ।
यौत्यम्भा यावकः, णकः, अर्द्धस्विन्नो माषादिः । "धान्यविशेषः" इत्यन्ये ॥३९३॥

5 नीवारं तु वनव्रीहिः

नियतैर्विद्यते नीवारः, "व्युत्पन्नत्वात्, "नेर्बु" [सिद्ध० ५.३.७४] इति
घञ्, तत्र । वनस्य व्रीहिर्वनव्रीहिः । आह च—

नीवारश्चन्द्रिका बोडी मुनिव्रीहिर्मुनिप्रियः ।

[] इति ।

10 एतस्य लोके 'नीवार' इति प्रसिद्धिः ।

श्यामाक-श्यामकौ समौ ।

श्यायते श्यामाकः—जघन्यो व्रीहिः, "मवाक-श्यामाक-" [हैमोणादिसू०
३७] इत्याके निपात्यते । "क्रीचक-पेचक-" [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपा-
तनात् श्यामकः ।

15 कङ्गौ तु कङ्गुनी कङ्गुः प्रियङ्गुः पीततण्डुला ॥३९४॥

इत आरभ्य सर्वे कङ्गुविशेषा ज्ञेयाः । कायति कङ्गुः, "प्री-कै-पै-नीलेरङ्गुक्"
[हैमोणादिसू० ७६१] इति किङ्कृ, तत्र । "करो रगे लगे सङ्गे" कगति
कङ्गुनी, "दिन नग्न-" [हैमोणादिसू० २६८] इति ने निपात्यते । कुत्सितं
अमति-गच्छति कङ्गुः, "फलि-क्यमेर्गु" [हैमोणादिसू० ७५८] इति गु ।
30 "प्रीगृश् तृप्ति-कान्त्योः" प्रीणाति प्रियङ्गुः, "प्री-कै-पै-नीलेरङ्गुक्" [हैमोणादिसू०
७६१] इत्यङ्गुक् । पीतास्तण्डुला अस्या पीततण्डुला । एते स्त्रीलिङ्गाः ॥३९४॥

१ 'कुल्मासस्तु यावकः' इति दन्त्यसंस्कारमयः पाठोऽभिधानचिन्तामणौ । स्वोपहृष्टौ "कोलति
कुल्मास, 'कुलेश्च माषक्' [हैमोणादिसू० ५६३] । कुलेन मत्स्यति-परिणमते वा, घृषोदरादित्वात् ।
कुल्मासोऽपि ।" इत्येव व्याख्यातमस्ति । एतेनोपलक्षणेनैतद् ज्ञायते यद् आचार्यस्य 'माषक्'प्रत्यय-
वद् 'मासक्'प्रत्ययोऽप्यभिमतोऽस्तीति ॥ २ "मुन्वत्त्वात्" इत्यभिधानचिन्तामणित्वोपहृदीकारणम् ॥

सा कृष्णा मधुका

‘सा’ कङ्कः कृष्णवर्णा मन्यते—कल्यते मधुका, “कञ्जुकाञ्जुक” [हैमोणा-
दिसू० ५७] इत्युके निपातनात् साधुः ।

रक्ता शोषिका

रक्तवर्णा कङ्कः शोषयति शोषिका ।

३

मुंसदी सिता ।

‘सिता’ श्वेता कङ्क मुस्यते—स्फण्ड्यते मुसटी, “कपट-” [हैमोणादिसू०
१४४] इत्यटे निपात्यते ।

पीता माधवी

पीतवर्णा कङ्क मधुन इवेयं तद्वर्णत्वाद् माधवी, “तस्येदम्” [सिद्ध० १०
६.३.१६०] इत्यण् ।

अथोदाले कोद्रवः कोरदूषकः ॥३९५॥

उदाल्यते उदालः, तत्र । केन—अम्भसा उनत्ति—क्लिषते कोद्रवः, “कैरव-भैरव-”
[हैमोणादिसू० ५१९] इत्यवे निपात्यते, केन उद्रौति वा । “कुरत् शब्दे” कुरन्त्यनेन
कोरदूष, “कोरदूषा ऽऽटरूष-” [हैमोणादिसू० ५६१] इत्यूपे निपात्यते, कोरं—
भक्तं दूषयति वा, स्वार्थे के कोरदूषकः ॥३९५॥

चीनके तु काककङ्कः

चीयते चीन, “दिन-नम्र-” [हैमोणादिसू० २६८] इति ने निपात्यते,
के चीनकः, तत्र । काकप्रिया कङ्क काककङ्कः ।

आह च—

३०

पीततण्डुलिका कङ्कः प्रियङ्गुः कुक्करी मता ।

सितकङ्कस्तु मुसली रक्तकङ्कस्तु शोषिका ॥

चीनक काककङ्कः स्यात् श्यामाकस्तृणबीजकः ।

रालादयः कङ्कमेदा कोद्रवः कोरदूषकः ॥

अन्यो द्वितीयो विख्यात उदालो वनकोद्रवः ।

३५

[] इति ।

यवनाले तु योनलः ।

जूर्णाहयो देवधान्यं जोन्नाला बीजपुष्पिका ॥३९६॥

यवस्येव नालमस्य यवनालः, तत्र । यूयते योनलः, “मुरलोरल-” [हैमो-
णादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते । “जूरैचि जरायाम्” जूर्यते जूर्णा, “डीय-
5 म्यैदितः-” [सिद्ध० ४.४ ६१] इति क्तेऽनिट्त्वम्, जूर्ण इत्याहयोऽस्य जूर्णा-
हयः । देवप्रियं धान्यं देवधान्यम् । जुनद नालमस्या जोन्नाला, पृषोदरादित्वात् ।
बीजाकारं पुष्पमस्या बीजपुष्पिका । एतस्य लोके ‘जुवारि’ इति प्रसिद्धिः ॥३९६॥

शणै भङ्गा मातुलानी स्यात्

गणति शणम्, तत्र । भज्यते भङ्गा । मा तोल्यते मातुलानी, “मुमु-
10 चान-” [हैमोणादिसू० २७८] इत्याने निपात्यते, माया-श्रियस्तुलया अनि-
तीति वा । आह च—

गणः प्रोक्तो मातुलानी जन्तुतन्तुर्माहाशणः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘सण’ इति प्रसिद्धिः ।

15

उमा तु क्षुमाऽतसी ।

अन्यते उमा, “अवेर्ह्रस्वश्च-” [हैमोणादिसू० ३४२] इति किनि मे
साधु । क्षौत्यनया मुक्तया क्षुमा, “क्षु-हि-भ्यां वा” [हैमोणादिसू० ३४१]
इति किन्मः । अतत्यनया अतसी, “तप्पणि-” [हैमोणादिसू० ५६९] इत्यसः,
न तस्यतीति वा । आह च —

20

अतसी मसृणा नीलपुष्पी चेलुरुमा क्षुमा ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘अलसी’ इति प्रसिद्धिः ।

गवेधुकायां गवेधुः

गूयते गवेधुका— [मुन्यनम्], “गुड ईधुक-एधुक्कौ” [हैमोणादिसू० ७४]
25 इत्यनेन एधुकः प्रत्ययः, तस्याम् । [गवा-अम्भसा एधते गवेधुः, ब्रील्लिङ्गः,]

“मृ-मृ-तृ-सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः । गर्वाधुकाऽपि ।
आह च—

गर्वाधुका कर्षणी स्याद् गोविहा कर्षिका मता ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘गररी’ इति प्रसिद्धिः ।

5

वन्यतिले तु जर्तिलः ॥३९७॥

वन्यः—वनजस्तिलो वन्यतिलः, तत्र । जर्तयेते जर्तिलः, “स्थण्डिल-कपिल-”
[हैमोणादिसू० ४८४] इतीले निपात्यते । अरण्यजस्तिलोऽयम् ॥३९७॥

वण्डतिले तिलपिञ्जस्तिलपेजः

वण्डः—निष्फलस्तिल वण्डतिलः, तत्र । निष्फलस्तिलः तिलपिञ्जः । 10
तिलपेजः, “निष्फले तिलात् पिञ्ज-पेजौ” [सिद्ध० ७.२.१५४] इति तिलशब्दाद्
निष्फले वर्तमानात् पिञ्ज पेज इत्येतौ प्रत्ययौ । “पिञ्ज-पेजशब्दौ निष्फलार्थाविति
तिलविषयौ” इति चान्द्राः । आह च—

तिलपूतस्तिलफलस्तिलपिञ्जोऽपरः सितः ।

यस्तिलो वनजातः स्यात् [] इति ।

15

एतयोर्लोकै ‘दयामतिल’ ‘श्वेततिल’ इति प्रसिद्धिः ।

अथ सर्षपे ।

कदम्बकस्तन्नुभः

सरति सर्षपः, “सर्ते. षप-” [हैमोणादिसू० ३१३] इति षपः प्रत्ययः,
तत्र । कुत्सितमन्वते—शब्दायते कदम्बकः । तोनुम्यते तन्नुभः, पृषोदरादित्वात् 20
साधुः । आह च—

सर्षपः कटुकः स्नेहो मूत्रघ्नो राजिकाफलः ।

तन्नुभोऽन्यः समुद्रिष्टः सिद्धार्थः श्वेतसर्षपः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'सरसव' इति प्रसिद्धिः ।

अथ सिद्धार्थः श्वेतसर्षपः ॥३९८॥

सिद्धप्रयोजनो रक्षोघ्नत्वात् सिद्धार्थः । श्वेतश्चासौ सर्षपश्च श्वेतसर्षपः ॥३९८॥

राजिकायां तीक्ष्णगन्धा क्षुताभिजननः क्षवः ।

5 असुरी कृष्णिका कृष्णसर्षपो राजसर्षपः ॥३९९॥

राजते राजिका, णके आप्, तस्याम् । तीक्ष्णो गन्धोऽस्या तीक्ष्णगन्धा ।
क्षुतमभिजनयति क्षुताभिजननः । क्षौत्यनेन क्षवः । अस्यते-क्षिप्यते आकादिना
[१ शाकादौ] असुरी, "वास्यसि-" [हैमोणादिस्० ४२३] इत्युरः, असुरस्त्रीव
वा । कृष्णैव कृष्णिका; वर्णेन कर्षति कृष्णा, "घृ-वी-हा-" [हैमोणादिस्० १८३]
10 इति कृष्णः, स्वार्थिके के कृष्णिका इति वा । कृष्णश्चासौ सर्षपश्च कृष्णसर्षपः ।
सर्षपाणां राजा राजसर्षपः, राजदन्तादिवात् पूर्वनिपातः । आह च—

राजक्षवक इत्यन्यो गजिका कृष्णसर्षपः ।

क्षुताभिजननश्चैव स चोक्तो राजसर्षपः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ४३] इति ।

15 एतस्या लोके 'राई' इति प्रसिद्धिः । "असुरी भिन्ना" इति [१ अन्ये]

मन्यन्ते । यदाह—

असुरी राजिका राजी कृष्णिका रक्तसर्षपः ।

तीक्ष्णगन्धा चातितीक्ष्णा क्षुरक क्षुवक क्षव ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ६०] इति ।

20 एतस्याश्च लोके 'असुरी' इति प्रसिद्धिः ॥३९९॥

माषादयः शमीधान्यं

माष आदिर्येषां मुद्रादीनां ते माषादयः । शमी-शिम्बा तत्प्रधानं धान्यं
शमीधान्यम् ।

शूकधान्यं यवादयः ।

शूकप्रधानं धान्यं शूकधान्यम् । यव आदिर्येषां गोधूमादीनां ते यवादयः ।

स्यात् सस्यशूके किंशारः

शबति शूकम्, पुं-क्लीबलिङ्गः, “बु-बु-हि-” [हैमोणादिसू० २४] इति कः प्रत्ययो दीर्घत्वं च, सस्यस्य शूकं सस्यशूकम्, तत्र । कुत्सितं शृणाति किंशारः, पुल्लिङ्गः, “किम् श्रो णित्” [हैमोणादिसू० ७२५] इत्यु । एतस्य ५ लोके ‘ऊंबी’ इति प्रसिद्धिः ।

कणिशे सस्यशीर्षकम् ॥४००॥

“कण गन्धे” कणति वातेन कणिशम्, पुं-क्लीबलिङ्गः, “कुलि-कनि-कणि-” [हैमोणादिसू० ५३५] इति किद इशः, तत्र । कनेशमपि । सस्यमयं शीर्षमिव सस्य-शीर्षकम्, सस्यमञ्जरीत्यर्थः । लोके ‘कणसडा’ इति, ‘प्रधान सिरा’ इत्यर्थः ॥४००॥ 10

स्तम्बे तु गुच्छो धान्यादेः

स्तम्नाति स्तम्बः, “तुम्ब-स्तम्ब-” [हैमोणादिसू० ३२०] इति वान्तो निपात्यते, तत्र । धान्यादेर्यं स्तम्बः स नालं गुच्यति अनेन गुच्छः, “गुच्छ-पिलिपिन्त्रैधिच्छादय-” [हैमोणादिसू० १२६] इति छप्रत्यये निपात्यते । उच्यते इति शेषः । 15

एतस्य लोके ‘गुच्छ’ इति प्रसिद्धिः ।

नाले काण्डः

“णल गन्धे” नलति नालम्, अर्थाद् गुच्छस्य, त्रिलिङ्गः, ज्वलादित्वाद णः, तत्र । कणति—भज्यमानं शब्दायते काण्डः, पुं-क्लीबलिङ्गः, “कणयणि-” [हैमोणादिसू० १६९] इति णिद डः । एतस्य लोके ‘नाल’ इति प्रसिद्धिः, ‘धानना 20 कणसडा’ इत्यर्थः ।

अफले स्विह ।

स्यात् पलालः

[‘अफले’ फलरहिते ‘तु’ पुनः ‘इह’ नाले] “पल गतौ” पत्यते पलालः, “कृ-कृ-मृ-” [हैमोणादिसू० ४७५] इत्यालः, पुं-क्लीबलिङ्गः । पलोऽपि । एतस्य लोके 25 ‘पलाल’ इति प्रसिद्धिः ।

धान्यस्वधि तुषः

१ अग्निधानिन्स्तामणिस्वोपहृतौ ‘कनिशमपि’ इति पाठः ॥

भान्यस्य त्वग् धान्यत्वक्, तत्र । तुप्यति अनेन अग्निः बुधः, स्थादित्वात् क ।
एतस्य लोके 'तुस' इति प्रसिद्धिः ।

बुधे कडङ्गरः ॥४०१॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

5

षष्ठी धान्यकाण्डः ॥६॥

॥ इति श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितो निघण्टुशेषः समाप्तः ॥

बुस्यते-उत्सृज्यते बुसः, स्थादित्वात् क., पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । कडन्ति-
माद्यन्त्यनेन पदाव् कडङ्गरः, "कडैरवरा-" [हैमोणादिसू० ४४५] इत्यङ्गर ।
एतस्य लोके 'भुस' 'ढुढा' वा इति प्रसिद्धिः ॥४०१॥

10

॥ इति श्रीमद्बृहत्संहितारतनगच्छे श्रीजिनराजधरिशिष्यश्रीजयसागरमहो-
पाध्यायपट्टानुक्रमायातवाचनाचार्यधुर्यश्रीभानुमेखगणिशिष्यसमस्त-
प्रशस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्यवाच-
नाचार्यश्रीश्रीबल्लभगणिविरचितायां श्रीहेमचन्द्रा-
चार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां धान्यकाण्डः

15

षष्ठः समाप्तः ॥ ६ ॥

तत्समाप्तौ च समाप्तेयं

निघण्टुशेषटीका ॥

॥ ग्रन्थाम्- ३५०० ॥

प्रथमं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रीयनिघण्टुशेषमूलग्रन्थस्य पाठभेदाः ।

सङ्केताः

- पु १ — सटीकस्य निघण्टुशेषस्य ७६ पत्रात्मिका मुनिश्रीपुण्यविजयस्य सम्पूर्णा प्रति ।
 पु २ — सटीकस्य निघण्टुशेषस्य ३२ पत्रात्मिका मुनिश्रीपुण्यविजयस्य अपूर्णा प्रति ।
 पु० — निघण्टुशेषमूलमात्रस्य टिप्पण्युक्ता चतुष्पत्रात्मिका मुनिश्रीपुण्यविजयस्य प्रति ।
 सं० — अणहिलपुरपत्तनसङ्घीपाटकान्तर्गतताडपत्रीयज्ञानभण्डारसङ्घा निघण्टुशेषमूलमात्रस्य
 पत्र ४त १४ पत्रपर्यन्ता त्रुटिताऽपूर्णा ताडपत्रीया प्रति ।
 नि० — निर्णयसागरमुद्रणालयाधिपतिमुद्रिताभिधानसङ्ग्रहद्वितीयभागान्तर्मुद्रितो हेमचन्द्रीयो
 निघण्टुशेष ।

पुपा० — पु० आदर्शे मार्जनोल्लिखितं पाठान्तरम् ।

टी० — टीकाकृता टीकाया निर्दिष्ट पाठभेद ।

(पू०) — श्लोकस्य प्रवर्द्धम् । (उ०) — श्लोकस्योत्तरार्द्धम् ।

*

श्लोक ४(उ०) पिण्डपुष्पो स्थाने पिण्डीपुष्पो पु० ॥ ५(पू०) — दोहदः स्थाने — दोहदः
 पु० ॥ १० (पू०) कुसुमारोग्यः स्थाने कुसुमारेऽस्य पु० ॥ ११ (पू०) वर्षासहो स्थाने
 वार्षासहो पु० ॥ १३(पू०) कादम्बर्यः स्थाने कदम्बर्यः पु० ॥ १८(उ०) कपीतनः स्थाने
 कपीतकः पुपा० ॥ १९ पू०) स्थाव्यमोघा स्थाने स्थालीमोघा पु० । मोघाशब्दो अमरकोश-
 व्याख्यासुधायामाहतोऽस्ति ॥ २०(पू०) प्रवेतपाटला स्थाने प्रवेता पाटला पु० नि० ॥ २१
 (पू०) वंशिका स्थाने वंशिकं नि० । (उ०) जौहकमनार्यजम् स्थाने जोगकमनार्यजम्
 पु० योगजमनार्यकम् नि० ॥ २५(पू०) पत्राङ्गं पतङ्गं स्थाने पत्तङ्गं पत्राङ्गं पु० पत्राङ्गं
 पत्तङ्गं नि० ॥ २६(उ०) सुगन्धिकः स्थाने सुगन्धकः नि० ॥ २८(उ०) अगस्त्ये तु बहु-
 सेनः स्थाने अथागस्त्ये बहुसेनः नि० । अत्र बहुसेनःशब्दोपरि तापस इति टिप्पणी पु० ।
 शुक्रनाशो स्थाने शुक्रनाशो नि० ॥ २९(उ०) — ऽभ्वरोहः स्थाने अभ्वरोधः नि० ॥
 ३०(उ०) तमाले तु कालस्कन्धस्तापि- स्थाने कालस्कन्धस्तमाले स्यात् तापि-
 नि० ॥ ३१(पू०) वस्त्रावर्धं स्थाने वस्त्रावर्धं पु० नि० । रोमसं स्थाने रोमशं पु० नि० ।
 (उ०) द्राविणी स्थाने द्राविडी नि० ॥ ३२(उ०) पवैला स्थाने भवैला नि० ॥
 ३३(उ०) कर्पूरे स्याद् घनसारो स्थाने कर्पूरे घनसारः स्यात् नि० । हिमबा-
 लुका स्थाने हिमबालुकाः पु० नि० ॥ ३४(उ०) कङ्कोलके स्थाने कङ्कोलके नि० ।

माधवोचितं स्थाने मागधोत्थितम् सं० पु० नि० ॥ ३५ (५०) द्वीप- स्थाने डीप-
सं० । (३०) वारिजपक्षोपरि करिजं पुषां ॥ ३६ (५०) श्रीपुष्पं श्याङ्गयं स्थाने
श्रीपुष्पं श्याङ्गयं सं० । (३०) कपोताङ्घ्रि- स्थाने कपोताङ्घ्रि- नि० ॥
३७ (५०) अञ्जनकेशी धमनी स्थाने धमन्यञ्जनकेशी च नि० । (३०) मण्डकः
स्थाने मण्डकः सं० पु० ॥ ३८ (३०) पिप्पले स्थाने पिप्पले पु० ॥ ४० (५०)
प्लक्षो घटः प्लवः शुक्ली स्थाने प्लक्षे घटप्लवः शुक्ली नि० प्लक्षो घटप्लक्षः
शुक्ली सं० प्लक्षे घटप्लवस्तुक्ली पु० । (३०) कपीतनः कपीतः स्थाने कपीतने कपीतः पु०
कपीतने कपीतः सं० नि० ॥ ४१ (५०) पर्कट्यां पर्कटी स्थाने पर्कटी पर्कटं पु० पर्कटी
पर्कटी सं० कर्पटी पर्कटी नि० । सतीदो स्थाने सतीदो सं० । लक्ष्णो जटी स्थाने
लक्षणे नटी नि० ॥ ४३ (३०) फाल्गुनी फल्गुवाटिका स्थाने फाल्गुनी-फल्गु-वाटिकाः
सं० ॥ ४४ (५०) फल्गुराजी फलभारी मलयू- स्थाने फलाराजी फलभारी फलयू-
नि० ॥ ४५ (५०) मधु गालफलो स्थाने मधु-राजफलो नि० ॥ ४६ (५०)-स्कन्धधार-
स्थाने स्कन्धवार- पु० । (३०) कपिचूतः स्थाने कपिभूतः सं० ॥ ४७ (५०)-ऽम्ल
पाटकः स्थाने-ऽम्रपाटकः सं० पु० नि० (३०) शुक्ली स्थाने शृङ्गी सं० पु० ॥ ४८ (५०)
-ऽऽस्फोट-विष्किराः स्थाने-ऽऽफोट-विच्छूराः पु० -ऽऽस्फोट-वित्सु (च्छु)राः सं० ॥
४९ (५०) सदापुष्पी स्थाने सदापुष्पो नि० । (३०) स्नुह्यां स्थाने वृट्यां नि० । -ऽसिपत्रः
स्थाने -ऽसिपुत्रः सं० । स्नुक् स्थाने सुक् पु० नि० । गुडा स्थाने गुडः पु० ॥ ५० (५०)
सीहुण्डो गण्डीरो वक्त्रकण्टकः स्थाने सीहुण्डः गण्डेरी वक्त्रकण्टकः सं० सीहुण्डः
शण्डेरी वक्त्रकण्टकः पु० सेहुण्डः शण्डेरी वक्त्रकण्टकः नि० । (३०) करमन्दः स्थाने
करमदः नि० । कराम्भक- स्थाने कराम्भक- सं० पु० नि० ॥ ५१ (५०) स्थूलपर्कट-
स्थाने स्थूलपर्कट- पु० स्थूलपर्कट- नि० स्थूलपटक- सं० । आविग्नः स्थाने आविग्रः
पु० । (३०) जम्भीरो स्थाने जम्भीलो सं० पु० नि० ॥ ५२ (५०) दन्तशठो वक्त्रशोधी
स्थाने वक्त्रशोधी दन्तशठो नि० । (३०) -कुसुमः प्रियः स्थाने -कुसुमप्रिया सं० ॥
५४ (३०) शीघुपादपः स्थाने सीघुपादपः पु० साधुपादपः सं० नि० ॥ ५५ (५०)
मातुलिङ्ग्यां स्थाने मातुलिङ्ग्यां पु० । मधुकर्कटी स्थाने मधुकुकुटी सं० पु० । (३०)
पीतपुष्पी स्थाने पूतिपुष्पी सं० पु० पूतिपुष्पा नि० । महाफला स्थाने महाबला नि० ॥
५६ (५०) अम्लीका- स्थाने अम्लिका नि० । शुक्तिका चाम्लिकाऽम्लिका स्थाने
शुक्तिकाऽऽम्ली चिकाम्लिका सं० पु० नि० । (३०) तिन्तिला गुडपु- स्थाने तिन्तिडी
गुरुपु- नि० ॥ ५९ (३०) बालद्रावक स्थाने बालद्रावक सं० पु० लोहद्रावक नि० ॥
६१ (३०) अक्षिस्पन्दो स्थाने अक्षिस्पन्दो सं० नि० ॥ ६२ (५०) सूक्ष्मपत्रः
स्थाने प्रलक्षणपत्रः सं० पु० नि० । (३०) -स्ताम्रपुष्पः स्थाने -स्ताम्रपत्रः
नि० ॥ ६३ (५०) नारङ्ग नागरङ्गः स्यात् त्व- स्थाने नारङ्गे स्यान्नागर-
ङ्गस्त्व- सं० पु० नि० । (३०) योषिद्वक्त्राधि- स्थाने योगी तक्त्राधि- सं० पु० नि० ॥
६४ (५०)-धावनः स्थाने धावनम् पु० । (३०) बालपत्रश्च जिह्वाशल्पः क्षितिक्षुमः
स्थाने बालपत्रश्च जिह्वाशल्पं क्षितिक्षुमः सं० पु० बालपत्रश्च बहुशल्पः क्षितिक्षुमः
नि० ॥ ६५ (५०) कामुकः स्थाने कार्मुकः सं० पु० कार्मुकः नि० । इयामसारः स्थाने
श्वेतसारः नि० ॥ ६६ (५०) त्वरिमेदो स्थाने त्वरिमिदो नि० ॥ ६७ (५०) खिरजीविता

स्थाने विरजाविता नि० ॥ ६८ (३०) कुशालमलौ शाल्मलिको स्थाने कुत्सिते शाल्मलौ
 ब्रोको नि० ॥ ६९ (५०) शिशपायां स्थाने शिशिपायां नि० । (३०) अशुरु- स्थाने
 अगुरु- स० । -रन्या तु शिशपा स्थाने -रल्पा तु शिशिपा नि० ॥ ७० (५०) कुशिशपा
 स्थाने कुशिशिपा नि० । (३०) कुवली स्थाने कुवलिः नि० कवली पु० । कोलिः
 स्थाने केलिः स० । फलितच्छदा स्थाने फेनिलच्छदा स० पु० नि० । ७१ (५०)
 वज्रशल्पिका स्थाने वज्रशिल्पिका पु० नि० । (३०) घुहा स्थाने घुटा पु० नि० । गोप-
 घोण्टा स्थाने कुहा घोटा नि० ॥ ७२ (५०) सक्तुफला स्थाने शक्तुफला स० पु० । शिम्बा
 स्थाने शिम्बा पु० शिवा नि० ॥ ७३ (५०) शिवाऽलोमा स्थाने शिवलोमा नि० । बिना-
 शिनी स्थाने बिनाशनी पु० । (३०) सक्करम् स्थाने सक्कर स० साक्कर. नि० ॥
 ७४ (५०) कटकीलकः स्थाने कण्टकीलकः स० पु० कण्टकीटकः नि० । (३०) बिन्दुक
 स्थाने बिदुक- पु० ॥ ७५ (५०) महिषाक्षयः स्थाने महिषाक्षः पु० नि० महिषाक्ष्यः
 स० । (३०) नक्तञ्चरः स्थाने नक्तचरः पु० । -खलकं स्थाने -खलकः नि० । ७७ (५०)
 शाकपुष्पो मृदुफलः स्थाने शाकपुष्पो मृदुफलः नि० । (३०) -जन्मागुहपत्रो स्थाने
 जन्मा तथा पत्रो नि० । ७८ (३०) किङ्किणिः स्थाने किङ्किणिः स० केवणि. नि० ।
 -पाद्गोप- स्थाने -पाद्रोप- नि० ॥ ७९ (५०) शलाढुः स्थाने शलापुः स० । (३०)
 महाकपित्थः स्थाने महाकपित्थं नि० ॥ ८० (५०) हृद्यगन्धो स्थाने हृद्यः गन्धो स० ॥
 ८२ (५०) कल्को द्वार्यः स्थाने कलिवासः नि० । (३०) दैन्यो स्थाने दैन्यो पु० दिव्यो
 स० दोत्यो नि० । विमेदकः स्थाने विमेदकः स० पु० । ८३ (३०) पर्वकीटा स्थाने
 पर्वकाढ्या नि० ॥ ८४ (५०) तकारी स्थाने तकारी स० । (३०) गणकारिका स्थाने
 गणिकारिका स० पु० नि० ॥ ८५ (३०) दुण्डुको स्थाने हुण्डुको स० दुन्दुको नि० ।
 दीर्घवृन्तो नटः कुट- स्थाने दीर्घवृन्तश्चाथ कुट- नि० दीर्घवृन्दो नटः कुट- स० ॥
 ८६ (५०) स्योनाकः स्थाने स्योनाकः नि० शोनाकः स० । शोनको जम्बूः शुकनाशः
 स्थाने शोषणो जम्बुः शुकनासः नि० ॥ ८७ (५०) पत्रोर्णो स्थाने पत्तोर्णो स० पत्तूणो
 पु० । (३०) -स्तीक्ष्णगर्भो स्थाने -स्तीक्ष्णगन्धो स० पु० नि० ॥ ८८ (५०) विद्रध्य
 रातिकोऽक्षीवो स्थाने विद्रध्यरातिः काक्षीवो नि० विद्रध्यरातिः काङ्क्षीवो पु० विद्रध्य-
 रातिकाक्षीवो स० । (३०) वंशो-स्थाने दशो- नि० । सुभङ्गी स्थाने सुरङ्गी स० पु०
 नि० ॥ ८९ (३०) चित्रकृद् स्थाने रथकृद् नि० ॥ ९० (५०) -अक्रकारो
 स्थाने- अक्रकरो स० पु० -अ कवरो नि० ॥ ९१ (३०) त्रिवृन्तास्यो
 स्थाने त्रिवृन्तास्यो नि० । रक्तपुष्पः स्थाने रङ्गपुष्पः स० पु० । क्षीरश्लेष्टः
 समिह्वरः स्थाने क्षारश्लेष्टः समिह्वरः स० पु० नि० ॥ ९२ (५०)
 घातपोषो स्थाने घातपोषो नि० । यज्ञियो स्थाने याज्ञिको स० पु० नि० ।
 (३०) शकटाख्यो स्थाने शकटाक्षो स० पु० नि० ॥ ९३ (५०) नन्वित- स्थाने
 नन्दिल- स० । (३०) कृष्ण- स्थाने कृष्णा नि० ॥ ९४ (५०) गम्भारी स्थाने
 कम्भारी टी० कज्जला स्थाने कट्फला नि० । (३०) विहारी कुमुदा
 हीरा स्थाने विहीरा कुमुदा हारी नि० । हीरा स्थाने वीरा टी० ॥
 ९५ (५०) मधुमत्यपि स्थाने मधुपर्ण्यपि नि० । (३०) शुक्लपुष्पः स्थाने गन्धपुष्पः
 नि० । सुपर्णक स्थाने सुवर्णकः स० सवर्णकः नि० ॥ ९६ (५०) दीर्घवृक्षः स्थाने

शीपवृक्षः स० पु० नि० । शारदी स्थान शारदो नि० ॥ १०(५०) शिरोरुग् देवविटपी
 स्थाने शिरोरुग्देवविटपः नि० । (उ०) सुपर्णकः स्थाने सुवर्णकः स० नि० ॥ १८
 (५०) शम्पाक- स्थाने शम्पाक- नि० । (उ०) -ऽऽदेवतम्बूली स्थाने रेखनशूली सं०
 पु० रेखतः स्थूलः नि० ॥ १९(५०)-शिम्विका स्थाने-शिविका सं० । (उ०) शारिर्गौरो
 स्थाने शारिर्गौरो पु० नि० ॥ १००(५०) महासर्ज- स्थाने महासर्जः नि० । (उ०) महासालः
 पीतसालो जीवकः प्रियसालकः स्थाने महाशालः पीतशालो जीवकः प्रियशालकः सं०
 पु० नि० ॥ १०१(५०)-स्तिष्यः पुष्यो- स्थाने-स्तिष्यपुष्यो- स० पु० नि० । (उ०)
 गोमूत्रकोऽधमः स्थाने गोमूत्रगन्धकः नि० ॥ १०२(५०) कषायी स्थाने कषायः नि० । (उ०)
 काशः शालो स्थाने काश्यः शालो स० पु० काश्यशालो नि० ॥ १०३(५०) देवसालः
 स्थाने देवशाकः स० पु० नि० । -ऽजुनाह्वयः स्थाने -ऽजुनाभिघः नि० । (उ०) अजुनः
 स्थाने अजुने नि० । ककुभः सेव्यः सर्पणो स्थाने ककुभोऽसव्यः सर्पणो सं० ककुभोऽ-
 सेव्यः सर्पणो पु० ककुभः सेव्यः सुवर्णो नि० । श्लोकोऽयं ग्रीकाकृता उपलब्धादशानु-
 सारेण पूर्वाह्न-उत्तराह्नविपर्यासेन व्याख्यातोऽस्तीति तदनुसरणेन तथैव मुद्रितोऽस्ति । किञ्च ग्रन्था-
 रम्भे [श्लोक २] ग्रन्थकाराचार्यपादविहितप्रसिद्धनामनिर्देशपूर्वकसम्यन्तपाठविधानप्रतिज्ञाव-
 लोकेन प्राचीनासु प्रतिपु उपलब्धोऽयं पाठमेदरूप श्लोक एव समीचीन आभाति । स चायम्-
 अजुने ककुभोऽसव्यः सर्पणो धूर्तपादपः । देवशाकः शकतरुर्नदीसर्जोऽजुनाह्वयः ॥
 इति ॥ १०४(उ०) ध्रुवको ध्रुवः स्थाने ध्रुवसाधनः स० पु० नि० ॥ १०५(५०) महापत्रो
 स्थाने महापात्रो सं० । बलसारो स्थाने बलिसारो पु० बलसारो नि० । बलप्रदः स्थाने बल-
 प्रभः नि० । (उ०) गोत्रपुण्यो स्थाने गोत्रवृक्षो नि० ॥ १०६(५०) फलः स्थाने फलम् नि० ॥
 १०७(५०) सिल्लके स्थाने सेलूके स० सल्लिके पु० सिल्लिके नि० । -पत्रे तु जो- स्थाने -
 पत्रेऽप्यजो-पु० । (उ०) तिब्बकुदी स्थाने त्वगदी स० पु० त्वगादी नि० ॥ १०८(५०) सिख-
 दाह- स्थाने स्निग्धदाह- स० पु० । (उ०) पलाशिकः स्थाने पलाशिका पु० ॥
 १०९(५०) पारिभद्रो स्थाने पारिभद्रे नि० । द्रुकिटिमं किलिमं स्थाने द्रुकिलिमं
 कलिमं पु० । (उ०) देवेन्द्र-स्वर्ग- स्थाने देवद्रुः स्वर्ग- नि० ॥ ११०(५०) देव भद्रेन्द्रात्
 स्थाने भद्र-देवेन्द्रात् स० पु० ॥ १११(५०) मधुलवः स्थाने मधुध्रुवः स० पु० । (उ०) रोध्र-
 कोष-मधु- स्थाने रोध्रकेऽथ मधु- पु० ॥ ११२(५०) मधुलः स्थाने मधुलिः पु० । वारिजो
 स्थाने गिरिजो पु० नि० । (उ०) नीरवृक्षो स्थाने तीरवृक्षो स० पु० नि० । गैरिकाव्यो
 स्थाने गौरशाको स० पु० गौरशालो नि० ॥ ११३(५०) तिन्दुक- स्थाने तिण्डाक- सं० ।
 स्फूर्जन- स्थाने स्फूर्जक- नि० । (उ०) कालसारो रावणो स्थाने कालशाको द्रावणो
 स० पु० नि० ॥ ११४(५०) द्वितीये तिन्दुके स्थाने द्वितीयतिन्दुके स०
 पु० नि० । काकतिन्दु- स्थाने कालस्तिन्दु- नि० ॥ ११५(५०) रोध्रे
 लोध्रः स्थाने लोध्रे रोध्रः पु० । शाबरः स्थूलवल्कलः स्थाने शाम्बरस्तनु-
 वल्कलः सं० पु० शाबरस्तनुवल्कलः नि० । (उ०) -रोध्रस्तदः स्थाने -रोध्रो
 मैत्र्यः स० पु० । रोध्रोऽनम्मः नि० ॥ ११६(उ०) तिरिटी स्थाने तिरिटी सं० । शशः स्थाने
 शिशुः स० पु० नि० ॥ ११७(५०) स्थूलपत्रो स्थाने स्थूलवल्को सं० नि० स्थूलवल्को
 पु० । कृष्णलोध्रे स्थाने कृष्णरोध्रे नि० । (उ०) बहुपटो स्थानं बहुपटो नि० । बहुपाटो
 पु० । मृदुवल्को स्थाने मृदुवल्को नि० ॥ ११८(५०)-प्रुध्रपत्रो स्थाने प्रुध्रपत्रो पु० ॥ ११९-

(५०) फलेलु-स्थाने कफेलु- नि० । (४०) सेलुः स्थाने शलुः सं० पु० -स्तथा नि० ॥
 १२-(५०) लङ्कुचे लिङ्कुचो घ्र- स्थाने बङ्कुले कण्टकी घ्र- नि० । ग्रन्थिमत्फलः प- स्थाने
 ग्रन्थिफलोऽम्बुप- पु० नि० । पनसे स्थाने पनसो सं० पु० नि० । डङ्गुः स्थाने दुङ्गुः सं० ।
 (३०)-पनसस्तस्य तु न्युञ्जकं स्थाने-पनसस्तनु स्यात् कुञ्जकं नि० ॥ १२१(३०)
 मद्योत्सवः स्थाने मद्योज्जवः पु० नि० महोज्जवः सं० ॥ १२३(३०) सुकोशको स्थाने सुकेशको
 सं० पु० नि० । कोशाम्बुध स्थाने केशाम्बुध सं० पु० नि० । सुरक्तकः स्थाने सरक्तकः
 पु० सुरक्तसः नि० ॥ १२४(३०) -म्बुजच्छदा स्थाने -म्बुकच्छदा नि० ॥
 १२६(५०) श्वसनो स्थाने श्वर्दनो नि० ॥ १२७(५०) -पुत्र कर्कटको स्थाने -पुत्र-
 कर्कटको नि० । विषगन्धो स्थाने विषघातो पु० ॥ १२८(५०) कामुकः स्थाने कामुकं
 नि० । फुल्लो स्थाने फुल्ली सं० । निमिद्रुमः स्थाने निमीद्रुमः सं० पु० मिसिद्रुमः
 नि० ॥ १२९(५०) गन्धपुष्पो स्थाने गन्धपुष्पो सं० पु० । फलोऽम्बुजातः कच्छका-
 ल्यपि स्थाने -फलोऽनुवाकः कच्छकीत्यपि सं० पु० नि० ॥ १३० (५०)
 अभ्रपुष्पः स्थाने अभ्रपुष्पं पु० । (३०) स्यादम्बुवेतसे स्थाने स्यादम्बुवेतसे सं० ॥
 १३१(३०) तिकुशाकः स्थाने तिकुशाकं सं० ॥ १३२(३०) शीघ्रवृक्षः स्थाने साधु-
 वृक्षः सं० पु० नि० । रश्मरि- स्थाने -रश्मरि- पु० ॥ १३३(३०) अङ्गोलक- स्थाने
 अङ्गोलक- नि० ॥ १३५(३०) कृष्णबीजो रक्षाबीजो- स्थाने कृष्णवर्णो रक्तबीजो- नि० ॥
 १३६(५०) शीतफेनः स्थाने पीतफेनः पु० नि० ॥ १३७(५०) शक्रेष्टः स्थाने शुक्रेष्टः
 पु० नि० ॥ १३८(५०) निम्बरकः कामुको स्थाने निम्बरकश्च कामुको
 नि० । (३०) वृक्षा- स्थाने वृक्षा- सं० पु० वृक्षो- नि० ॥ १३९ (५०)
 सहस्राङ्गो स्थाने सहस्राङ्गः नि० । (३०)-फलश्च तस्मि- स्थाने -फलश्चा-
 धास्मि- नि० ॥ १४०(५०) अक्षोटः स्थाने अक्षोटे पु० । गुहाभय स्थाने गुहाशयः नि० ।
 (३०) पारापते स्थाने पारावा(श्च)ते नि० । कृतमालः स्थाने रक्तमालः नि० ॥ १४३
 (३०) कुमार- स्थाने कुमारं पु० ॥ १४४(५०) पूतिकश्चिरिबि- स्थाने पूतीकश्चिरिबि-
 पु० नि० । (३०) प्रकीर्णः स्थाने प्रकीर्य नि० । कलिनाशकः स्थाने कलिनाशनः पु०
 नि० ॥ १४५(५०) पूतिकरञ्जो स्थाने पूतीकरञ्जो पु० । घृतपर्णकः स्थाने घृतपूर्णकः पु० ॥
 १४६(५०) वह्मन्धे स्थाने वह्मन्धा नि० । हस्तिधारणी स्थाने हस्तिधारणी पु० नि० ॥
 १४७(३०) रोहिडकः स्थाने रोहडकः नि० । रोचनः स्थाने रोचना नि० ॥ १४८
 (५०) गोपमद्रिका स्थाने गोपमद्रिकः पु० ॥ १४९(५०) फलषाण्डवः स्थाने फलषाण्डवः
 पु० । (३०) रक्तबीज-स्थाने दन्तबीज-पु० नि० । जवा स्थाने खपा पु० ॥ १५०(५०) स्याद्
 घातुपुष्पी बहिपुष्पयनि- स्थाने तु घातुपुष्पा बहिपुष्पाऽग्नि- पु० तु घातुपुष्पी बहु-
 पुष्पयनि-नि० । (३०) ताम्रपुष्पी स्थाने ताम्रपर्णी नि० ॥ १५१ (५०) हावा स्थाने
 हवा पु० । (३०) अश्वमूर्त्तौ कुन्दुवकी स्थाने अश्वमूर्तिः कुन्दुवकी नि० । -भक्षा
 महेरणा स्थाने -भक्ष्या महेरहा पु० नि० ॥ १५२ (३०) दीर्घवृण्डो स्थाने दीर्घचन्द्रो
 पु० । षडङ्गुलः स्थाने षडङ्गुलः नि० ॥ १५३ (५०) -मान आमण्डो स्थाने-मानश्चा-
 मण्डो पु० मान आर(श्च)ण्डो टी० ॥ १५४(५०) -रक्षण्डो स्थाने -राऽऽण्डो
 पु० नि० ॥ १५५(३०) काम्पिल्यके तु कपिलो स्थाने कम्पिल्लके तु
 काम्पिल्यो पु० नि० ॥ १५६(५०) रेचनकः स्थाने रोचनकः नि० । पटोदकः

स्थाने पटोदयः नि० ॥ १५७(५०) कर्पास्यां स्थाने कार्पास्यां नि० । बदरी
 स्थाने बदरा नि० । (३०) भारद्वाजी स्थाने भरद्वाजी पु० नि० ॥ १५८(५०)
 तटरुहा स्थाने तरुहहा नि० । शेखरी पादरोहिणी स्थाने शेखर्यपदरोहिणी पु०
 शौरवयेदरोहिणी नि० । (३०) वृक्षरुहा स्थाने वृक्षभक्ष्या नि० ॥ १५९(५०) नन्दीमुखो
 स्थाने नन्दीवृक्षो नि० । (३०) वासिका स्थाने वाशिका पु० नि० ॥ १६० (३०) तुम्बुरा
 स्थाने तुम्बुरो पु० नि० । सारसो स्थाने सौरसो पु० सौरभो नि० । -ऽग्निः
 स्थाने -ऽन्धः पु० पु१ पु२ -ऽन्धः नि० ॥ १६२(५०) वारणबुसा स्थाने
 वारणबुशा नि० वारणतसा पु० । कोलीरस स्थाने कालीरस पु० नि० ।
 (३०) वक्राख्यो नहुषो नृपः स्थाने चक्राख्यो मधुरो नृपः नि० । नहुषो
 स्थाने नघुषो पु० ॥ १६३(५०) ब्रह्मदारु स्थाने ब्रह्मचार नि० । (३०) यूपं
 स्थाने दाप नि० ॥ १६४(५०) मूपको घण्टा झटलो स्थाने मोक्षको घण्टा
 क्रन्धालो नि० ॥ १६५(५०) मस्कर-स्थाने तस्कर-पु० । -सार कर्मार-तेजनाः स्थाने
 -सारः कर्मारतेजनः पु० ॥ १६६(५०) विश्वदेवा ज्ञाया स्थाने विश्वदेवदेवा नि० । ज्ञया
 स्थाने रुपा पु० । ह्रस्वगवेधुका स्थाने ह्रस्वा गवेधुका नि० पु१ पु२ । (३०) खज्जा
 स्थाने खण्डा पु० नि० । -गन्धनि-स्थाने-बन्धनि- नि० ॥ १६७(५०) दार्वी दारुहरि-
 द्रायां स्थाने दारुहरिद्रायां दार्वी पु० । हरिद्रुः कण्टकेरुका स्थाने पीता कटङ्गेरुका
 नि० । (३०) पीतदारुः स्थाने पीतदारु नि० ॥ १६८ (५०) पर्जनी च कण्टकिनी
 कालीयकः स्थाने पर्जनी कर्कटकिनी कालेयकः पु० नि० । (३०) ग्रन्थिपर्णे स्थाने
 ग्रन्थिपर्णी पु० ॥ १६९ अय ओक नि० आदर्शे हृत्प्रकारेणोपलभ्यते—कुक्कुरं च तथा
 शुक्लं शुक्रपुष्पं शुक्रच्छदम् । स्थोण्यकं वद्विचूडा सुगन्ध-ग्रन्थिकाद्यपि ॥ इति ॥
 १७१(५०) लङ्कोयिका स्थाने लङ्कातिका नि० । (३०) मरुद् माला स्थाने मरन्माला
 नि० ॥ १७२(५०)-ऽमोघा तन्बुलश्चित्रतन्बुला स्थाने मोघा तन्बुलः कृष्णतन्बुलः पु०
 नि० । (३०) भस्मकः स्थाने बेलुकः नि० । १७३(३०) धूर्धहो स्थाने धूर्धरो पु० धूर्धुरो नि० ॥
 १७४(५०) सिद्धिर्युगं स्थाने सिद्धियुगं पु० । वसु स्थाने तथा नि० । (३०)-सृष्टा सुखं
 स्थाने -सृष्टसुखं नि० । -रप्याहया स्थाने-रथाहया पु० ॥ १७५ (५०) पीतरक्तश्चावध
 सुप्रभः स्थाने पीतो रक्तश्चावधरुचयः नि० पीतरक्तश्चावधरुचस्वः पु० । (३०) सुरभिः
 स्थाने सुसभः नि० ॥ १७७(५०)-द्वल्पास्थि स्थाने दल्पास्ति पु० नि० । (३०) परापरः
 परश्चेरुः स्थाने परापरः परश्चेरु पु० परोऽपरः परश्चेरु नि० ॥ १७८(५०) त्वग्रजः स्थाने
 त्वग्रजः नि० । काकपर्कटीस्थाने काककर्कटी नि० काकपर्कटिः पु० ॥ १७९ (५०) तले
 तालो स्थाने ताले तलो पु० नि० ॥ १८० (५०) नालिकेलो स्थाने नारिकेलो नि० । (३०) पूगे
 क्रमुकगूवाक खपुरा नील- स्थाने पूगे गूवाकः क्रमुकः पूगी च नील- नि० । -
 बलकलः स्थाने-कलकलः नि० ॥ १८१ (५०) घोण्टाऽस्य फल- स्थाने पतस्य फल- नि० ॥
 १८२ (५०) मृत्युपुष्पा स्थाने मृत्युपुष्पा पु० मृदुपुष्पा पुष्पा ॥ १८३ (३०) स्युरेतास्त्वृण-
 जातयः स्थाने स्युरेते तृणपावपाः पु० नि० ॥

१८४ (५०) च स्थाने तु पु० नि० । नीलसिन्दुकः स्थाने नीलस-
 न्धिकः पु० नि० । (३०) शीतसहेन्द्रसुरसाविन्द्राणी सिन्दुवारिका स्थाने
 शीतसहा च सुरसा चेन्द्राणी सिन्दुवारकः पु० नि० ॥ १८५ (३०) गोलोमी स्थाने

गोलोमा नि० । भूतवैश्यपि स्थाने भूतकैश्यपि पु० नि० पु१ पु२ ॥ १८६ (५०) नीलिका
 च सा स्थाने नीलिका सुता पु० नालिका सुता नि० ॥ १८७ (५०) भूतवेशी स्थाने
 भूतकेशी पु० नि० । सत्यनामा स्थाने सत्यनाम्नी नि० ॥ १८८ (५०) गन्धफली स्थाने
 गन्धफला पु० । फली स्थाने फला पु० । (३०) वर्षमेदिनी स्थाने पर्षमेदिनी नि० ॥
 १८९ (५०) मधुयष्ट्यां स्थाने मधुरायां नि० । -स्तलक्षणं स्थाने -तलक्षणा
 नि० । (३०) नीरजा- स्थाने जलजा- पु० नि० ॥ १९० (५०) तुरगी
 कञ्चुका स्थाने तुरङ्गी कञ्चुका नि० । (३०) लोककर्ण्यपि स्थाने कोल-
 कर्ण्यपि पु० नि० ॥ १९१ (३०) वृश्चिकाली स्थाने वृश्चिकाला नि० ॥ १९२
 (५०) उद्गूधूमकपुष्पा स्थाने दुग्धवम्यामपुष्पी पु० । -पुष्पा स्थाने पुच्छा नि० ।
 -घाननी स्थाने -घानिनी पु० नि० । (३०) कर्कटभृङ्गां तु गृङ्गी स्थाने गृङ्गी तु कर्कट-
 गृङ्गा नि० ॥ १९३ (५०) मञ्जरी- स्थाने मञ्जरि- नि० मञ्जरी- पु२ ॥ १९४ (३०) क्षुद्रा
 भण्टाकी स्थाने क्षुद्रभण्टाकी पु० नि० ॥ १९५ (५०) विशदा स्थाने विशदः नि०
 विशिखा पु० । (३०) गृगालिका स्थाने मृगालिका नि० ॥ १९६ (५०) कूष्माण्डी
 चाश्व-स्थाने भूकूष्माण्ड्यश्व-पु० नि० । (३०) -ऽपरा स्थाने मता पु० ॥ १९७ (३०) क्रक्षगन्धे-
 स्थाने क्रक्षगन्धे-पु० नि० । १९८ (५०) पृष्णिपण्यां स्थाने पृष्णिपण्यां नि० पृष्ठिपण्यां
 पु० । पृथक्पर्णी स्थाने पृथक्पर्णी पु० । (३०) गृगालविन्ता स्थाने गृगालविन्ता पु०
 गृगालयर्णा नि० । कलशिर्घृतिला स्थाने कलशी घृतिला नि० कलसी घृतेला
 पु० ॥ १९९ (५०) -र्ण्यद्विपर्णी स्थाने -र्ण्यद्विपर्णी नि० । (३०) -गोकुराः
 स्थाने-कोकुराः पु० ॥ २०० (५०) पडङ्गी गोकण्टस्त्रिकण्टस्त्रिकण्टकः
 स्थाने पडङ्गी गोकण्टस्त्रिकण्टस्तु त्रिकण्टकः नि० । -स्त्रिकण्टकः
 स्थाने -स्त्रिकण्टकः पु० । (३०) श्वदंष्ट्राः स्थाने स्वदंष्ट्रा पु० स्वदंष्ट्राः
 नि० ॥ २०१ (५०) षड्न्नो भूधुरः स्थाने षडङ्गस्तूधुरः नि० । (३०)
 शीघ्रोपश्लयोपशिघ्रो-स्थाने शीघ्रा विशल्या च शिघ्रो- नि० ॥ २०२ (३०)
 वारुणी गजचिर्मिटी स्थाने वारुणी चापि चिर्मिटी नि० ॥ २०३ (५०) तु
 गजस्फुटा स्थाने भुजगस्फुटा पु० नि० । (३०) प्रवेतपुष्पी मधुपुष्पी पर्वपुष्पी विषौषधी
 स्थाने प्रवेतपुष्पा मधुपुष्पा पर्वपुष्पा विषौषधिः नि० प्रवेतपुष्पा मधुपुष्पा पर्वपुष्पी
 विषौषधी पु० ॥ २०४ (५०) -शल्यः स्थाने -शल्यः नि० -शल्यी पु० ॥ २०५ (५०)
 वृक्षी च दीर्घपत्रः शिलाटकः स्थाने वृक्षीचो दीर्घपत्रः शिलारिका पु० वृक्षीरो
 दीर्घपत्रा शिलाटिका नि० ॥ २०८ (५०) क्रूरा मण्ड- स्थाने क्रूरमण्ड- नि० । (३०)
 -वर्षकेतु- स्थाने -वर्षकेतु- नि० -वर्षः केतु- पु० । २०९ (५०) -लता दुर्मदा लव-स्थाने
 लता दुर्मना लव- पु० लता कङ्गुनी लव- नि० ॥ २१० (५०) माषपर्ण्यामार्द्रमाषा
 मांसमाषा महासह्रा स्थाने मषपर्ण्यां सूर्यपर्णी पाण्डुव्यापि महासह्रा नि० । (३०)
 अश्वपुच्छी स्थाने अश्वपुच्छा पु० नि० । सिंहवृन्ता स्थाने सिंहवृन्ता पु० ॥ २११ (५०)
 काकमुद्रा स्थाने काकमुद्रा पु० नि० । वर्णा स्थाने वन्ध्या नि० पर्णी पु० । (३०) शिम्बी
 स्थाने शिवा नि० । हासा रङ्गणी शूर्प- स्थाने हासी रिङ्गिणी शूर्प- पु० हासी रङ्गणी
 शूर्प- नि० ॥ २१२ (५०) -मामला स्थाने-ममला पु० नि० । बहुपत्री स्थाने बहुपत्री

५० बहुपुत्रा नि० । (उ०) तामलक्यज्झटाऽज्झटा ता-स्थाने तामलक्युत्कटा झाटा ता-५० तामलक्युज्झटा बायता-नि० । च तमालिनी स्थाने तुन्नमालिनी ५० तुन्नमालिनी नि० ॥ २१३ (उ०) रत्ननिर्गौरी स्थाने रत्ननी गौरी ५० नि० ॥ २१४ (५०) पिङ्गा स्थाने पिङ्गा ५० ५१ । (उ०) प्रपुनाटे स्थाने प्रपुन्नाटे ५० नि० । -अकक- स्थाने -अकक-५० -अकक- नि० ॥ २१५ (५०) पच्चाटेड-स्थाने पुन्नाटेड- ५० । (उ०) मुण्डनिका स्थाने मुण्डितिका ५० । -बोघनी स्थाने बोघिनी नि० ॥ २१६ (उ०) तु व्यथा स्थाने त्वव्यथा नि० ॥ २१७ (५०) लोचनीया स्थाने लोभनीया ५० नि० । (उ०)-नाशनी स्थाने -नाशिनी नि० ॥ २१८ (उ०) कृष्णफलीन्दुलेखा स्थाने कृष्णफला दुल्लेखा नि० ॥ २२० (५०)-गन्धा सुगन्धा वीरितपत्रिका स्थाने -गन्धा तु सुगन्धा वारिपत्रका नि० । (उ०) विषमर्दनी स्थाने विषमर्दिनी नि० ॥ २२१ (५०) छत्राक्षी स्थाने छत्राक्षी ५० । (उ०) कठिञ्जरः स्थाने कुठिञ्जरः ५० नि० ॥ २२२ (उ०) करालकः स्थाने सरालकः नि० ॥ २२३ (५०) कालतालः स्थाने काकतालः नि० । (उ०)-ऽऽपीता राक्षसी स्थाने प्रेतराक्षसी ५० नि० ॥ २२४ (५०) ग्राम्या स्थाने ग्रस्या ५० यस्या नि० । (उ०) मरिचकः खरपत्रोऽल्पपत्रकः स्थाने ग्रस्थपुष्पः खरपत्रोऽल्पपत्रकः नि० ॥ २२५ (५०) जम्भीरो स्थाने जम्भारो ५० । (उ०) त्रायमाणायां त्रायन्ती कृतत्राणाऽद्रिसानुजा स्थाने त्रायन्ती त्रायमाणायां कृतत्राणाऽद्रिसानुजा नि० ॥ २२६ (५०) बलभद्रिका स्थाने बीलभद्रिका ५० । (उ०) सुहृत्त्राणा स्थाने सुहृत् त्राणा ५० नि० ॥ २२७ (उ०) वीरमूलो स्थाने दूरमूलो ५० नि० ॥ २२८ (५०) अधिकण्टकः कुनाशस्ताम्रमूली प्रतोदनी स्थाने कुनाशकोऽधिष्ठकश्च ताम्रमूली प्रचोदनः नि० । अधिकण्टकः स्थाने अविकण्टकः ५० । (उ०) दुःस्पर्शा स्थाने दुःस्पर्शः ५० नि० । -ऽमन्ता स्थाने-ऽमन्ता ५० ॥ २३० (५०) बाष्प-स्थाने बाष्प- ५० । (उ०) पारिभव्यं कौरव्यं स्थाने पारिभाव्यं कौरवं नि० पारिभद्रं कौरवं ५० ॥ २३१ (उ०) वज्राणि स्थाने वक्त्राणि ५० । कचम् स्थाने रुचम् ५० नि० ॥ २३२ (५०) शट्पां स्थाने शट्पां ५० नि० । गन्धोली स्थाने गन्धाली नि० । (उ०) कर्चूरः स्थाने कर्बुरः नि० । पृथुपलाशिका स्थाने पृथुपलासिका ५० पृथुफलाशिका नि० ॥ २३३ (५०) पलावालुके स्थाने पलुवालुके ५० । (उ०) -लुकमेस्वालं स्थाने -लुकमेस्वाल् ५० नि० । दुर्वर्णं स्थाने दुर्वर्ण- नि० दुर्वारं ५० ॥ २३४ (५०) सङ्कोच-स्थाने सङ्कोचं ५० टी० । वरम् स्थाने शकम् ५० शुक्रम् नि० । (उ०) घोरं स्थाने ह्योरं ५० नि० ॥ २३५ (५०) वर्णं स्थाने वरम् ५० नि० । (उ०) रत्ननि स्थाने रत्ननी ५० नि० ॥ २३६ (उ०)-सायनी स्थाने -सायिनी नि० ॥ २३७ (उ०) जातिसूतं स्थाने जात्यमृतं ५० नि० ॥ २३८ (५०) बालपुष्पी स्थाने बालपुष्पा नि० बालुपुष्पा ५० । गन्धयूथिका स्थाने शङ्खयूथिका ५० नि० ॥ २३९ (उ०) सदापुष्पी स्थाने सदापुष्पो नि० ॥ २४ (५०) शान्त्योदनोपमश्च सः स्थाने शान्त्योदनो यमश्च सः नि० । (उ०) नेमाली स्थाने नेवाली ५० मोमाली नि० । वनमालिनी स्थाने नवमालिनी नि० ॥ २४१ (५०) सप्तला सुकुमाराऽतिसुरभिः स्थाने सत्सला सुकुरारातिसुरभिः नि० । शिशिगन्धिका स्थाने शिशुगन्धिका ५० नि० ॥ २४२ (५०) प्रमोदनी स्थाने प्रमोदिनी ५० । (उ०) गवाक्षी स्थाने गवाक्षा नि० ॥ २४३ (५०)

-गन्धा स्थाने-गन्धी नि० । अथवा सुरूपा स्थाने अथसुरूपा नि० । -बन्धनी स्थाने बन्धना पु० नि० ॥ २४४ (५०) कुमाराय कणिका चाट-स्थाने कुमाराय तु वर्णिचाट-नि० । -केसरा स्थाने-केशरा पु० । (३०)-तरणी गन्धा-स्थाने -तरणिर्गन्धा-नि० ॥ २४५ (३०) कुरवकः स्थाने कुरुवकः नि० कुरकः स्यात् पु० ॥ २४६ (५०) सैरेयकः स्थाने सैरेयके पु० ॥ २४७ (३०) पीतभद्रः प्रलोभ्यपि स्थाने पीत-भद्रा प्रलोभ्यपि पु० ॥ २४९ (३०) शोकरा स्थाने शीतला पु० नि० ॥ २५० (५०) काली स्थाने काला पु० नि० । (३०) तुत्था स्थाने तुच्छा पु० नि० ॥ २५२ (५०) पाण्डुराङ्गः स्थाने पाण्डुरागः पु० नि० ॥ २५३ (३०) मातुलपुत्रकम् स्थाने मातुलपत्रकम् नि० ॥ २५४ (५०) क्षीरपुष्पी स्थाने क्षीरपुष्पा पु० । शिवा ब्राह्मी कि-स्थाने शिवब्रह्मी कि-पु० शिवब्रह्म कि- नि० ॥ २५५ (३०) द्राविडः स्थाने द्राविडं पु० द्रविडः नि० ॥ २५६ (५०) अजमोदायां तु मोचा स्थाने मोचा मस्त्वजमोदायां नि० ॥ २५७ (५०) ब्रह्मदर्भा स्थाने ब्रह्मदर्भा नि० । (३०) यमानी स्थाने यमनी नि० । यवसाह्वया स्थाने यवसाह्वयः पु० नि० ॥ २५८ (५०) सहदेवायां तु दण्डो-स्थाने सहदेव्यां तथा दण्डो- नि० । गोबन्धनी स्थाने गोव-न्धना नि० ॥ २५९ (५०) रजको रजनामकः स्थाने रजः कवचनामकः पु० नि० । (३०) गोजिह्वायां स्थाने गोजिकायां नि० ॥ २६० (५०) भद्रावन्धो स्थाने भद्रोवन्धो-नि० (३०) वाटी वाट्यालको वाटथ-स्थाने वाट्यालकस्तथा वाटथ-नि० ॥ २६१ (३०) ऋक्षगन्धा स्थाने ऋष्यगन्धा पु० नि० ॥ २६३ (५०) वाट्यायनी स्थाने वाट्यायिनी नि० । (३०) गन्धवल्ली स्थाने गन्धवली पु० नि० । मङ्गल्या च प्रसा- स्थाने मङ्गल्यार्थप्रसा-पु० नि० ॥ २६४ (५०) मुसल्यां स्थाने मुशल्यां पु० । महावृषा स्थाने महाविषा नि० । (३०) वृष्यकन्दा स्थाने वृक्षकन्दा पु० । सुमूला स्थाने समूला नि० ॥ २६५ (३०) भूतर्त्नं स्थाने सूतर्त्नं नि० ॥ २६६ (३०) जतुका स्थाने जातुका नि० । वंशपत्री स्थाने वंशपत्रा नि० ॥ २६७ (५०) कबरी स्थाने करवी पु० नि० । बिल्बिके-स्थाने बिल्बिके-पु० नि० । (३०) प्रचीबला स्थाने प्रचीबलः पु० नि० ॥ २६८ (५०) नदीकान्ता नदीकान्तो नि० । नद्याख्या स्थाने नद्यास्या पु० नि० । (३०) काकना-सायां सुरङ्गा स्थाने काकनाशयां सुभङ्गा पु० ॥ २६९ (५०) तम्करा स्नायुः स्थाने तस्करस्तायुः पु० नि० । (३०) वृषभः स्थाने नगमित् नि० ॥ २७० (५०) ह्युषायां स्थाने ह्युषायां पु० ह्युषायां नि० । विगन्धा वपुषा च सा स्थाने विगन्धा मत्स्यगन्धिनी नि० । वपुषा स्थाने विपुषा पु० ॥ २७३ (५०) शिख-महारजने स्थाने-शिखं महारज्जनं पु० नि० । (३०) शालपर्ण्यां स्थाने शालिपर्ण्यां पु० । पीतनी स्थाने पीतिनी नि० ॥ २७४ (५०) शून्यांशु- स्थाने सौम्यांशु-पु० भौमांशु- नि० । (३०) बर्बरकः स्थाने बर्बरका पु० । वर्दको स्थाने बन्धको पु० नि० ॥ २७५ (३०) आवर्त्स-क्या स्थाने आवर्त्सक्यां पु० नि० । पीठिका स्थाने पीतिका पु० पिच्छिका नि० ॥ २७६ (५०) रक्तपुष्पी स्थाने रक्तपुष्पा पु० नि० । रक्तपुष्पी बिन्दुकिनी स्यान्महा-जालिनी च सा स्थाने रक्तपुष्पा तुकिनी स्यान्महाजालिनिका च सा नि० । (३०) नेत्रपीडा विसर्पिणी स्थाने वेत्रमूला विसर्पिणी पु० नि० । २७७ (५०) दृढपादा स्थाने दृढपादा नि० । यशस्करा स्थाने यशोम्बरा पु०-ऽऽयसीम्बरा नि० । (३०) शीता-

ऽम्बुझी स्थाने पीताऽम्बुझा पु० नि० ॥ २७८ (५०) तेजनी स्थाने तेजिनी पु० नि० ।
 वल्कलेति च स्थाने वल्कलेत्यपि नि० । (३०) मिश्रेयायां तारुपर्णी स्थाने मिश्रेयायां
 तालपत्री पु० ॥ २७९ (५०) -स्तालकर्ण्यपि स्थाने-स्तालपर्ण्यपि पु० ॥ २८० (५०) कन्द-
 पत्री त्वचं पत्री तलपत्रकमुन्दुरा स्थाने कन्दपत्रा त्वचं पत्रा तलपत्रकमुत्तरा पु०
 कन्दपत्रत्वचं पत्राऽमलपत्रकमुत्तरा नि० । (३०) पेशी स्थाने यशी नि० ॥ २८२
 (५०) पूतना स्थाने भूतना नि० ॥ २८३ (५०) गन्धकुटी स्थाने गन्धकटी नि० ।
 (३०) पौण्डर्य स्थाने शौण्डर्य नि० ॥ २८४ (३०) जतूका- स्थाने जतुका नि० ॥
 -वर्त्तनी स्थाने-वर्त्तिनी पु० नि० ॥ २८५ (५०) र्सस्पशां स्थाने संहर्पा पु० संहर्पा
 नि० । (३०) वृत्ता चर्मकशा स्थाने वृत्ता चर्मकसा पु० ॥ २८६ (५०) समाङ्गा-
 ऽऽञ्जलिका- स्थाने समङ्गाऽऽञ्जलिका- नि० समङ्गा जलका- पु० ॥ २८७ (३०)
 -मण्डलको- स्थाने -मण्डलिको- पु० -मण्डलिका- नि० ॥ २८८ (५०)
 -पिप्पल्यां स्थाने-पिप्पल्यां पु० । (३०) पिप्पली स्थाने पिप्पली पु० ॥ २८९ (५०)
 बुकः स्थाने ब्रुकः पु० । (३०) पाण्डुराङ्गः प्रियः स्थाने -पाण्डुरोगप्रियः नि० ॥
 २९० (३०) -विषा विषा स्थाने विषाऽरुणा नि० ॥ २९१ (५०) शालपर्ण्यपि स्थाने
 शालिपर्ण्यपि पु० शल्यपर्ण्यपि नि० ॥

२९२ (५०) काकचिम्बिका स्थाने काकविम्बिका पु० । काकनिन्दिका स्थाने
 काकणिन्दिका पु० नि० ॥ २९३ (३०) -णिर्द्रुमोद्धा च शीत- स्थाने -णिस्त्वमोघा
 च शत- पु० -णिर्द्रुमोघा च शत- नि० ॥ २९४ (५०) पापचेलिका स्थाने
 पापाचालिका पु० । विद्धकणिका स्थाने वृद्धकणिका नि० । (३०) वृकतिका
 वनतिका स्थाने वृकं तिका वरतिका नि० । स्थापनी स्थाने स्थापिनी नि०
 स्थायिनी पु० ॥ २९५ (५०) रसाऽम्बुष्ठा-स्थाने रसा त्वष्टा पु० ॥ २९६ (५०)
 शतमूली स्थाने शतमूला नि० । (३०) -ऽभीरु स्थाने भीरु पु० नि० ॥ २९७
 (५०) पुरुषदत्तोर्ध्व- स्थाने परुषदन्तोर्ध्व- पु० । (३०) भीरुः स्थाने भीरु-
 पु० ॥ २९९ (५०) कटम्बरा स्थाने कटम्बरा पु० नि० ॥ ३०० (५०) कपिकच्छ
 रात्मगुता स्थाने कपिकच्छा महागुता नि० कपिकच्छान्मा(च्छवामा)न्मगुता पु० ।
 दुरभिग्रहा स्थाने दुरतिग्रहा पु० । (३०) व्यण्डा स्थाने स्यण्डा पु० ॥ ३०१ (५०)
 -शिम्बर्ला- स्थाने -शिम्बी ला- पु० नि० । (३०) ऋषभी स्थाने आर्षमी पु०
 आर्षमी नि० । दुरालसा स्थाने च दुर्लभा पु० ॥ ३०२ (३०) भण्डी
 मञ्ज्रियोजनवल्लिका स्थाने खण्डी जिङ्गी योजनवल्लिका पु० भण्डी जिङ्गी
 योजनवल्ल्यपि नि० ॥ ३०३ (५०) मण्डूक स्थाने माण्डूक पु० । ३०३
 श्लोकपूर्वार्धानन्तरमयमर्थे श्लोक पु० आदर्शेऽधिक उपलभ्यते-क्षत्रिणी विजया रक्ता
 रक्तगी वस्त्रभूषणा इति । (३०) धार्मप-स्थाने धर्मप-पु० नि० ॥ ३०४ (५०)
 यवनेष्टं शिरोवृत्तभूष- स्थाने यवनेष्टं शिरोवृत्तं भूष- नि० । (३०)
 पिप्पल्यां स्थाने पिप्पल्यां पु० ॥ ३०५ (५०) तण्डुला स्थाने तन्दुला
 पु० नि० ॥ ३०६ (५०) समूलकं स्थाने समूलकं नि० । -कमोषणम्
 स्थाने-कमूषणम् नि० । (३०) पुनश्चव्य चवनं कोल-स्थाने तथा चव्यं चवनं
 काल-नि० ॥ ३०७ (५०) वशिरो स्थाने वसिरो नि० । -पिप्पली स्थाने -पिप्पली

पु० । (३०) स्याद् गिरिकर्ण्यामास्फोता स्थाने गिरिकर्ण्यामिरस्फोता नि० ॥ ३०८
 पु० । श्वेतनामिका स्थाने श्वेतपुष्पिका पु० नि० ॥ ३०९ (पु०)-श्वेता गवाक्षी स्थाने
 श्वेता गवाक्षिणी पु० -श्वेताङ्गवन्दना नि० । (३०)-वारुण्यां स्थाने-वारुणी नि० ॥
 ३१० (पु०) गोडुम्बा स्थाने गोदुग्धा नि० ॥ ३१२ (पु०) भूतनाशनी स्थाने सूतनाशनी
 नि० ॥ ३१३ (३०) शारदी स्थाने शरटा पु० नि० ॥ ३१४ (पु०) कृष्णा भद्रा स्थाने कृष्ण-
 भद्रा पु० नि० । (३०) वन्दनोत्पल-स्थाने शारिवोत्पल-पु० । ३१५ (३०) क्रावा स्थाने श्रवा
 पु० ॥ ३१६ (पु०)-वल्कला स्थाने वल्कली नि० । (३०) पीलुपर्णी स्थाने पीलुपर्णा नि० ॥
 ३१७ (पु०) पातनी स्थाने-पातिनी नि० । (३०)-ऽग्निमुखी सैरी दुष्पुष्पी कलि-स्थाने
 -ऽग्निशिखा शक्रपुष्पिका कलि-नि० । सैरी दुष्पुष्पी स्थाने सीरीन्दुपुष्पी पु० ॥
 ३१८ (पु०) गडूच्या स्थाने गडूच्या-पु० । ३१९ (पु०) लम्बा स्थाने छिन्ना पु० नि० ।
 ३२० (पु०) देवताली स्थाने देववाली पु० नि० । वृत्तकोशो स्थाने वृत्तकोशा नि० ॥
 ३२१ (पु०) कृष्णच्छत्रा स्थाने कृतच्छत्रा पु० नि० । सुतिकिका स्थाने सुतिकिका
 पु० नि० । (३०) कृतवेधना स्थाने रक्तवेधना पु० नि० ॥ ३२२ (पु०) धामार्गवः
 स्थाने धामार्गवे पु० नि० । महाजाली महाफली स्थाने महाजला महाफला नि० ।
 (३०) कोशफलो स्थाने कोशफला पु० नि० ॥ ३२३ (पु०) त्वैभी स्थाने त्वभ्या नि० ।
 (३०) पटुपर्णी स्थाने कटुपर्णी पु० नि० ॥ ३२४ (पु०) करीषिणी स्थाने करीषणी नि० ।
 (३०) हेमशिखा स्थाने हेमशिखी पु० नि० ॥ ३२५ (पु०) धनहरी स्थाने धनहरी पु०
 नि० । (३०) चण्डा स्थाने रण्डा पु० ॥ ३२६ (पु०) पुष्पश्रेणी न्यग्रोधी स्थाने पुत्रश्रेणी
 न्यग्रोधा पु० नि० । (३०) रण्डा च स्थाने रण्डाख्यः पु० रण्डाख्युः नि० ॥ ३२७ (पु०)
 विसिनी विशवत्यपि स्थाने विसिनी विसिनाभयः पु० नि० । (३०) पलाशिनी
 नालिकिनी स्थाने पलासिनी नालिकिनी पु० नि० ॥ ३३१ (पु०) कुवलं कुवम्
 स्थाने कवलं वलम् नि० । (३०) तत्र कुमुदं स्थाने कुमुदं चैव नि० ॥ ३३२ (पु०)
 रक्तसन्ध्यकम् स्थाने रक्तसन्धिकम् नि० । (३०) कल्हारं स्थाने कल्हारं पु० नि० ॥
 ३३४ (पु०) कन्दे पाप्मे स्थाने पद्मकन्दे नि० । शिके स्थाने शके पु० । (३०) पद्माख्यं
 स्थाने पद्माक्षं पु० नि० ॥ ३३५ (पु०) पानीया पृष्ठगा स्थाने पानीयपृष्ठगा पु०
 नि० । (३०) नीली स्थाने तथा नि० ॥

३३६ (पु०) मिसिः स्थाने मिषिः नि० । (३०) छत्रपुष्प्यवा-स्थाने छत्रपु-
 ष्पाऽवा-नि० ॥ ३३७ (३०) सुषवी स्थाने सुषवी नि० ॥ ३३८ (पु०) कुञ्ची कालो-
 पकालोपकुञ्चिकोत्कुञ्चिकाऽपि च स्थाने उपकुञ्ची कुञ्चिका च कालाप-
 कुञ्चिकाऽपि च नि० -कोत्कुञ्चिका-स्थाने -का कुञ्चिका पु० ॥ ३३९ (३०)
 सुकन्दो स्थाने कुकन्दो पु० । वक्त्रदूषणः स्थाने वक्त्रभूषणः पु० नि० ॥
 ३४० (पु०) हरणः स्थाने फरणः पु० नि० । (३०) विमला मता स्थाने बिन्दुलाऽमला
 पु० बिन्दुलाऽमली नि० ॥ ३४१ (पु०) वर्मकसा स्थाने वर्मकिसा पु० वर्मा-
 कसा नि० ॥ ३४२ (३०) सारणा सरणा सुप्रसरा राजबला च सा स्थाने सारणी
 सरणी सुप्रसरा राजबला च सा पु० सारणी सुप्रसारा च राजबला च साऽपि

च नि० ॥ ३४३ (५०) ब्राह्म्यां स्थाने ब्राह्मी नि० ॥ ३४४ (३०) वृद्धवारके स्थाने
 वृद्धवारके पु० नि० । -वालुक-स्थाने-वालुक- नि० ॥ ३४५ (५०) अजाण्डी च अक्षगन्धा
 स्यादन्तःकोटपुण्यपि स्थाने अजाण्डी अक्षगन्धा स्यादन्तःकोटपुण्यपि पु०
 अजाण्डी अक्षगन्धा स्यादन्तःकोटपुण्यपि नि० । (३०) बदरा स्थाने बदरा पु० ॥
 ३४६ (५०) सुखोद्भवा स्थाने सुखोज्झिदा नि० ॥ ३४७ (५०) अक्कारको स्थाने अक्कारको
 पु० अमारको नि० । (३०) कासमर्दे स्थाने काशमर्दे पु० । कनक-कर्कशौ स्थाने
 कतक-कर्कशौ पु० कतककर्कशः नि० ॥ ३४८ (५०) शाकज्येष्ठः स्थाने शाकज्येष्ठः
 नि० ॥ ३४९ (५०) क्षुरिका स्थाने क्षुरिका नि० । (३०)-नीया जीवनी जीववर्धनी
 स्थाने-नीयजीवनी जीववर्धनी नि० । ३५० (५०) मङ्गल्य-स्थाने माङ्गल्य-नि० ।
 (३०) चुक्रिका स्थाने चुक्रिया पु० ॥ ३५१ (५०)-ऽम्बोटिका स्थाने-ऽम्बोटिका
 पु० -ऽम्बोलिका नि० । लोलाऽम्बोलिका स्थाने टोलाऽम्बोलकः पु० नि० । (३०)
 तरेन्द्रमाला स्थाने तरेन्द्रमाता पु० नि० ॥ ३५२ (५०) तण्डुलीये मेघनादस्तण्डुली
 तण्डुलेरकः स्थाने तण्डुलीये मेघनादस्तण्डुली तण्डुलेरकः पु० नि० । (३०) विषहार्थ
 स्थाने विषहार्थ-पु० ॥ ३५३ (५०) शमठे तु स्थाने समपै तु पु० समण्डो तु नि० । (३०)
 समण्डिला स्थाने समण्डोला नि० । -मार्ग ओलकः स्थाने -मार्गतुल्यक नि० ॥
 ३५४ (५०) कर्बुर-स्थाने कर्बुर-नि० । (३०) तु कामाचो स्थाने काकमाची नि० ।
 च वायसी स्थाने वृषायणी पु० नि० ॥ ३५५ (५०) भूरण्डी कुरण्डी स्थाने भूरण्डी
 कुरण्डी नि० । कुरण्डी कास्मरो स्थाने कुरण्डिकाऽश्मरी-पु० । (३०) शितिवारकः
 स्थाने शिरिवारकः नि० ॥ ३५६ (५०) शितिः स्थाने शिखिः पु० ॥ ३५७ (५०)
 बस्तिका स्थाने बुस्तिका पु० नि० । सेकिमो स्थाने सेकिमं टि० ॥ (३०) शाला-
 मर्कटो स्थाने शालमर्कटो पु० नि० ॥ ३५८ (५०) मिथो बालेयो स्थाने मिथ्र. स्था-
 लेयो पु० नि० । (३०) हिलिमोच्यां स्थाने हिलिमोच्यां पु० ॥ ३५९ (५०) शतपर्वा
 स्थाने शतपूर्वा पु० । कडम्बी वायसी स्थाने कलम्बुर्वायसी पु० केलम्बुर्वायसी
 नि० । (३०) कारवेले स्थाने कारवेल्ल्यां नि० ॥ ३६० (३०) राजमान्योऽम्बु-स्थाने
 राजमानमृ-पु० नि० ॥ ३६१ (५०) कर्कोटे स्थाने कङ्कोटे नि० । किलास-स्थाने विलास-
 पु० । -स्तिकपत्रः स्थाने -स्तिकपर्व. नि० । सुगन्धकः स्थाने सुगन्धिकः पु० । (३०)
 कालिङ्ग्यां स्थाने कलिङ्ग्यां पु० नि० ॥ ३६२ (५०) -स्तिकबीजा स्थाने -स्तिकबीजो
 पु० । (३०) अलाबुः स्थाने अलाम्बुः पु० । -लाबुनो स्थाने -लाम्बुनो पु० ॥ ३६३ (३०)
 ऊर्वाक. स्थाने ऊर्वारु पु० ॥ ३६४ (५०) स्फुटी स्थाने स्फटी पु० ॥ ३६५ (५०)
 -धेये च जी-स्थाने -धेये प्रजी-नि० ॥ ३६६ (५०) वीरं स्थाने वीरं पु० । (३०) पञ्च-
 वर्णकम् स्थाने पञ्चकर्णकम् पु० ॥ ३६७ (५०) वस्तगन्धायां स्थाने मस्तुगन्धायां
 नि० । सुगन्धा खरपुष्पी स्थाने तु गन्धा खरपुष्पा पु० नि० । (३०) कबरी बर्बरी
 तुक्ती स्थाने कर्बरी बर्बरी चुक्ती नि० ॥

३६९. १ लो३ रौहिणे इयामकं पौरं पूतीकं भूरि कृत्तुणम् । सौगन्धिकं
 देवजग्धं शकलं ध्याम-पुद्गले ॥ स्थाने रौहिणे ध्यामकं पौरभूतीकं भूतिकं
 तृणम् । सौगन्धिकं देवजग्धं शकलि ध्याम-पुद्गले ॥ पु० रौहिणं कामकं

पौरं भूतीकं भूतिकर्णम् । सौगन्धिकं चिकं देवजग्धं शकलि-पुङ्खले ॥
 नि० ॥ ३०० इगेक भूस्तृणे रोहिषं छत्रोऽतिच्छत्रश्च कुटुम्बकः । पूतीकं भूरि
 पालघ्नं मालातृण-सुगन्धिके ॥ स्थाने भूतृणे रोहितं छत्रातिच्छत्रक-कुटुम्बके ।
 भूतीकं भूतपालघ्नं माला-तृण-सुगन्धिकाः ॥ पु० भूस्तृणं रोहितं छत्रातिच्छ
 त्रक-कुटुम्बके । भूतीकं भूति कर्णं मालातृण-सुगन्धिके ॥ नि० ॥ ३०१
 श्लोक-वर्मे दध्नः खरो बहिर्बारः सूची कुशः कुशः । सीरी वानीरजो गुन्द्रः
 पवित्र-कुतुकावपि ॥ स्थाने वर्मे दध्नः खरो बहिर्बारा सूची कुशः कुशः ।
 सीरी वानीरजो गुन्द्रा पवित्र-कुतुपावपि ॥ पु० वर्मे दध्नः खरो बहिर्बारा-
 स्तवी कुशः कुशः । सारी वानीरजो गुन्द्रा पवित्र-कुतुसावपि ॥ नि० ॥ ३०२ (पु०)
 -काण्ड-श्यामलपुष्पकाः स्थाने -काण्डश्चामरपुष्पकः पु० नि० (उ०) कासेध्रुः
 स्थाने काषाध्रुः पु० । कोकिलाक्षकः स्थाने कोकिनाक्षकः नि० ॥ ३०३ (पु०)
 बन्धजा बालः केशी स्थाने बन्धजो बालकेशी पु० नि० । (उ०) इक्षो
 रसालो स्थाने इक्षु रसालो नि० । बह्मपत्रकः स्थाने क्षुद्रपत्रकः नि० ॥
 ३०४ (उ०) धमनो स्थाने गमनो नि० ॥ ३०५ (पु०) अरण्य-स्थाने अरण्य-पु०
 नि० । (उ०) नली तु ग्राम-स्थाने नाली तु ग्राम-पु० नलिनुग्राम-नि० । लेखकाविता
 स्थाने लेखकाञ्चिता पु० नि० ॥ ३०६ (उ०) गुन्द्रस्ते-स्थाने गुञ्जस्ते पु० नि० ।
 याजनकः क्षुरः स्थाने याजनकक्षुरः नि० ॥ ३०८ (पु०) घासे स्थाने घासं पु० ॥ ३०८
 (पु०) शीतवीर्या स्थाने शतवीर्या पु० नि० ॥ ३०९ (पु०) मुस्तको
 स्थाने भद्रको नि० । (उ०) मुस्तो वराहो स्थाने गुन्द्रा वराहो पु०
 गुन्द्री वराहो नि० । -दाह्या स्थाने -दाहयः पु० नि० ॥ ३०९ (पु०) जीविता-स्थाने
 जीवना-नि० । (उ०) काण्डीरकं स्थाने काञ्चीरकम् पु० । गोनर्व स्थाने गोनर्व पु० ।
 गोपुरं प्लवम् स्थाने गोपुरप्लवम् नि० ॥ ३१३ (पु०) दाशपुरं स्थाने दारपुरं नि० ॥
 ३१४ (पु०) लयं स्थाने लवं नि० । (उ०) इष्टकापथकं स्थाने इष्टकापुष्पकं पु० ॥

३१६ (पु०) सौत्यं स्थाने शैत्यं पु० । (उ०) गर्भपाकिनि स्थाने गर्भपाकिणि पु०
 नि० ॥ ३१७ (पु०) कलामकः स्थाने कलायकः नि० ॥ ३१८ (पु०)-प्रियस्तीक्ष्ण-
 शुकस्तोकमस्त्वसौ हरित् स्थाने -प्रियस्ताक्ष्यं शुकस्तोकमस्तुसौ हरित् नि० ।
 (उ०) मसूरः स्यात् स्थाने स्यान्मसूरः नि० ॥ ३१९ (उ०) वृष्यो स्थाने सरी
 पु० नि० ॥ ३२० (पु०) प्रघ्नो स्थाने प्रघ्नो नि० ॥ ३२१ (पु०) वासन्तो
 हरिमन्धज-शिम्बिकौ स्थाने वासन्त-हरिमन्धज-शिम्बिकाः नि० । (उ०) तुवरक-
 निगूढक-कुलीमकाः स्थाने तुवरका गुलीमक-निगूढकौ पु० ॥ ३२२ (पु०) जण्डी
 च स्थाने जण्डिको पु० नि० । (उ०) प्रवेतशिम्बिकः स्थाने शितिविम्बिकः
 नि० ॥ ३२३ (पु०) कुलस्थे स्थाने कुलिस्थे पु० । तालवृन्ता स्थाने तालवृन्ते नि० ।
 तालवृन्ता पु० । (उ०) वर्णा स्थाने वर्ण्या पु० । कुम्भाषे तु स्थाने कुम्भाषस्तु नि० ॥
 ३२४ (पु०) नीबारे तु स्थाने नीबारस्तु नि० ॥ ३२५ (पु०) शोधिका स्थाने शोधिता पु०
 नि० । मुसडी स्थाने मुशडी नि० । सिता स्थाने शिता पु० नि० । (उ०) कोरदूषकः

स्थाने कूरवूषकः पु० ॥ ३९६ (४०) जोम्नाला स्थाने जोर्नाला नि० ॥ ३९७ (५०)
 उमायां क्षुमा स्थाने उमा तु क्षुमा नि० उमाऽत्र क्षुमा पु१ ॥ ३९९(४०) असुरी
 स्थाने आसुरी पु० ॥ ४०० (५०) माषादयः स्थाने माषादि तु नि० । (४०) कणिशे
 स्थाने कणिशं नि० ॥ ४०१ (५०) नाले स्थाने नालः नि० । (४०) स्यात् पलालो
 धान्यत्वचि तुषः स्थाने पलालो धान्यत्वचि तु तुषः पु० नि० ॥

द्वितीयं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रीयनिघण्टुशेषान्तर्गतानां शब्दानां तल्लिङ्ग-तदर्थनिर्देशपूर्वकमकारादिवर्ण-
क्रमेणानुक्रमणिका ।

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अक्ष	पु०	बहेडा	८१	अग्निसेन	पु०	भोलामा	१३५
अक्षकर्म	पु०	„	८२टी०	अग्रज	„	महाकाजूरी	१७८
अक्षफल	पु०	पुत्रञ्जीव	१४३	अङ्कोठ	„	आङ्कुल	१३३
अक्षिपीडा	स्त्री०	जवासी	२७६	अङ्कोल्लक	„	„	„
अक्षिपीलु	पु०	बकायणि	१३८	अङ्गवन्दना	स्त्री०	कृष्णगिरणई	३०९पा०
अक्षिस्पन्द	पु०	कउठी	६१	अङ्गारक	पु०	भांगरठ	३४७
अक्षिस्पन्द	पु०	„	६१पा०	अङ्गारकी	स्त्री०	भांगरठ	३४७पा०
अक्षीव	पु०	शिरघू	८८	अङ्गारवर्णा	„	सीसम	६९
अक्षीव	„	„	८८	अङ्गारवल्लिका	„	भाकेयि	२७४
अङ्कोट	„	अङ्कोड	१४०	अङ्गारवल्ली	„	करजविशेष	१४६
अगदी	स्त्री०	महापत्र	१०७पा०	अङ्गारक	पु०	भांगरठ	३४७पा०
अगर	पु० न०	अगर	२१	अङ्गुल	न०	बालतुण	३७७
अगस्त्य	पु०	अगस्थियठ	२८	अङ्घ्रिसानुजा	स्त्री०	त्रायमाण	२२५पा०
अगादी	स्त्री०	महापत्र	१०७पा०	अङ्घ्रिया	स्त्री०	खेजडी	७२
अगुह	पु० न०	अगर	२१	अङ्गमोदा	„	अङ्गमोद	२५६
„	„	सीसमविशेष	६९	अङ्गुली	„	मीकासिगी	१९१
अगुहगन्ध	न०	हिङ्गु	२६५	अङ्गहा	„	कउछि	३००
अग्निमक	पु०	तुम्बुरु	१६०	अङ्गाजी	„	स्वेतजीरा	३३७
अग्निपादप	„	खेजडी	७२	अङ्गाण्डी	„	बुद्धारा	३४५
अग्निपुष्पिका	स्त्री०	बाहुडी	१५०	अङ्गटा	„	भूङ्गभामली	२१२
अग्निमा	„	मालकांजुनी	२०९	अङ्गटाटा	„	„	„
अग्निमन्थ	पु०	अरणी	८४	अङ्गनकेडी	„	मलिका	३७
अग्निमुखी	स्त्री०	मीलामा	१३५	अङ्गसिंहारिका	„	कावरी	२८६
„	„	राकागरी	३१७	अङ्गहास	पु०	कुंद	२४०
अग्निमिक्ष	न०	कुम्भमठ	२७३	अत्तसी	स्त्री०	अलसी	३९७
अग्निमिक्षा	स्त्री०	राकागरी	३१७पा०	अतिगुहा	„	सावनील	२७४
				अतिच्छत्र	पु०	मन्बतुण	३७०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अतिच्छत्रा	स्त्री०	सोढा	३३६	अमीरुपत्रिका	"	शतावरी	२९६
अतिबला	"	महाबला	२६२	अभ्रपाटक	पु०	अबाढओ	४७पा०
अतिमुक्त	पु०	अमीतव	३७	अभ्रपुष्प	न०	वेतस	१३०पा०
अतिमुक्तक	"	तिनिक्ष	९०	"	पु०	"	१३०
अतिरसा	स्त्री०	राठ	२१९	अभ्रलिह	"	शाक	१०५
अतिविषा	"	अतिविद्यु	२९०	अमन्ता	स्त्री०	धमासउ	२२८पा०
अतिसुरभि	"	नीमाली	२४१	अमरी	"	द्रोअ	३७९
अत्रपत्रक	पु०	मरुअउ	२२४पा०	अमला	स्त्री०	मुद्दआमली	२१२पा०
अद्रिसानुजा	स्त्री०	त्रायमाण	२२५	"	"	साधरि	३४०पा०
अध शल्य	पु०	आसाक्षाडा	२०४पा०	अमली	"	"	"
अध शल्या	स्त्री०	"	२०४	अमिलात	पु०	वानउ	२४७
अधिकण्टक	पु०	धमासउ	२२८	अमृगाल	न०	लावजउ	३८५
अधिष्ठकण्ट	"	"	२२८पा०	अमृतवल्ली	स्त्री०	गुडूची	३१९
अमन्ता	स्त्री०	"	२२८	अमृता	"	हरडइ	८०
"	"	राडागारी	३१७	"	"	आमला	८३
"	"	गुडूची	३१९	"	"	गुडूची	३१८
"	"	द्रोअ	३७९	अमृताफल	पु०	पटोल	३६०
अमम्भस्	न०	भवेतोज	११५पा०	अमोषा	स्त्री०	पाटला	१९
अनामन्ता	स्त्री०	डोल्हरी	१९५	"	"	विडग	१७२
अनार्यक	न०	अगर	२०पा०	"	"	चिणउठी	२०३पा०
अनार्यज	न०	"	२१	अम्बष्ट	पुं०	धूलीकम	१३
अनार्यतिकक	पु०	किरायता	२२९	अम्बष्टकी	स्त्री०	पाठ	२९७
अनुबाक	"	इजर	१२९पा०	अम्बष्टा	"	जूही	२३९
अन्तकोटकपुष्पी	स्त्री०	वृद्धारा	३४५पा०	"	"	पाठ	२९५
अन्त कोटपुष्पी	"	"	३४५	"	"	आवउत्री	३५१
अन्त कोटरपुष्पी	"	"	३४५पा०	अम्बु	न०	वडहर	१२०पा०
अम्दक	पु०	तुम्बुठ	१६०पा०	अम्बुज	पु०	इजर	१२८
अन्धक	"	"	११	अम्बुजात	"	"	१२९
अन्धाख्य	"	चित्रक	२४८	अम्बुदाह	"	मोथ	३८१पा०
अपदरोहिणी	स्त्री०	कामवृक्षा	१५८पा०	अम्बुदाह्या	स्त्री०	"	३८१
अपराजिता	"	गिरणई	३०७	अम्बुप्रसादनफल	पुं०	कतकफल	१५६
अपरिम्लान	पु०	वानउ	२४५	अम्बुवेतस	पुं०	वेतसविशेष	१३०
अपामार्ग	"	आसाक्षाडा	२०४	अम्बोटिका	स्त्री०	आंबउत्री	३५१
अभय	न०	उसौर	३८४	अम्बिलका	"	आबिली	५६
अभया	स्त्री०	हरडइ	८०	अम्ब	पु०	अम्बवेतस	५९
अमीर	"	शतावरी	२९७	अम्बकेसर	"	बीअउरउ	५३

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अम्लदोलक	पु०	आंबउत्री	१५१पा०	अकमप्य	स्त्री०	सूचलि	३४६
अम्लपत्र	"	आसद्रा	६२	अकांड	पु०	आकु	४८
अम्लपाटक	"	अंबाबओ	४७	अर्जक	"	आबऊ	१२०
अम्लपूर	पु०	आबलीविशेष	५७	अर्जुन	"	अर्जुन	१०३
अम्ललोणिका	स्त्री०	आंबउत्री	३५०	"	न०	तृणविशेष	३७८
अम्लोलिका	"	"	३५१	अर्जुनामिष	पु०	अर्जुन	१०३पा०
अम्लहृक्ष	पु०	तिन्त्रिडोक	५७	अर्जुनाह्वय	पु०	"	१०३
अम्लवेतस	"	अम्लवेतस	५८	अर्धप्रसाधनी	स्त्री०	बला	२६३ पा०
"	"	वेतसविशेष	१३०पा०	अर्थसाधन	पु०	अरीठा	१३५
अम्लसाक	"	आबलीविशेष	५७	अर्थापातिन्	पु०	सूरणकद	३४४
अम्ल	स्त्री०	आबिली	५६	अलकप्रिय	"	बीअउ	१०१
अम्लत	पु०	बामउ	२४५	अलर्क	"	आकुमदार	८८
अम्लिका	स्त्री०	आबिली	५६	अलस	"	अशोक	३
"	"	"	५६पा०	अलाम्बू	स्त्री०	भूविणि	३६२पा०
अम्लीक	"	"	५६	अलाबू	स्त्री० न०	"	३६२
अम्लोटिका	"	आंबउत्री	३५१पा०	अलिबान्धवा	स्त्री०	वासली	२४९
अम्लोलिका	"	"	"	अलोमा	"	खेजरी	७३
अरणि	पु०	धाराकयब	१४	अल्पचण्डा	"	घुषर	२७१
"	पु० स्त्री०	अरणी	८४	अल्पपत्रक	पुं०	मरुअउ	२२४
अरघयनलक	पु०	मड्ड	३७५पा	अल्पमारिष	"	तड्डुळेआ	३५२
अरड्ड	"	अरड्ड=टोड	८५	अल्पा	स्त्री०	सीसम	६९पा०
अरविन्द	न०	इवेतकमल	३२८	अल्पास्थि	न०	फल्गहा	१७७
अरस्तोता	स्त्री०	गिरणई	३०७पा०	"	पुं०	"	१७७पा०
अरिम	पुं०	अरंजु	६६	अवल्युज	"	बाबची	२१८
अरिमर्द	पु०	कासंदउ	३४७	अवाकपुष्पा	स्त्री०	सोआ	३३६
अरिमेद	पु०	अरंजु	६६	अव्यक्तग- न्धिका }	"	कालीमि	
अरिमेदक	"	"	"	अव्यथा	"	रणई	२०८
अरिष्ट	"	अरीठा	१३५	"	"	हरबई	८१
"	"	नौब	१३७	"	"	महामुडी	२१६पा०
"	"	रुहसणु	३३८	अशोक	पु०	अशोक	३
अरिष्टा	स्त्री०	गंगेटी	१६६	अशोक- रोहिणी }	स्त्री०	कडू	२९७
"	"	कडू	२९९	अस्मगर्म	पु०	तिनिहा	९०
अरुणा	"	अतिविष्ट	२९०पा०	अश्मन्तक	"	आसद्रा	६२
"	"	मजीठि	३०२	अस्परिकारिपु	पु०	वरुणा	१३२
अरुणक	पुं०	मीलामा	१३४	अश्मरीरिपु	पु०	ओहस्तिनी	३५५पा०
अरुणकर	पुं०	"	१३४	अश्वकन्द	"	आसर्गभि	१९०
अर्क	"	आकु	४८				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अश्वकर्ण	पु	साधु	१०१	आटकष	पुं०	अरहसा	१५९
अश्वक्षुर	"	श्वेतगिरिई	३०८	आढकी	स्त्री०	तुंभरि	३९३
अश्वगन्धा	स्त्री०	आसगंधि	१९०	आत्मगुप्ता	"	कतंछि	३००
अश्वपज	पु०	श्वेतकणयर	२९टी०	आत्सरक्षा	"	इन्द्रवाणीमेद	३११
अश्वपजा	स्त्री०	तेजवती	२७७पा०	आदित्यवल्लभा	"	सूचलि	३४५
अश्वप्ली	"	"	२७७	आदित्यवल्ली	"	"	३४६
अश्वरथ	पु०	पीपल	३८	आपीता	"	तुलछी	२२३
अश्वत्यफला	स्त्री०	हयुषाविशेष	२७०	आमण्ड	पु०	एरंड	१५३
अश्वपुच्छा	"	माषवनी	२१०पा०	आमपुष्पी	स्त्री०	मेघशङ्खी	१९०पा०
अश्वपुच्छी	"	"	२१०	आमलकी	त्रि०	आमला	८३
अश्वमारक	पु०	श्वेतकणयर	२९	आमला	स्त्री०	भूडआमली	२१२
अश्वमूत्री	स्त्री०	सालरि	१५१	आमिषी	"	छट	२८१
अश्वरोध	पुं०	श्वेतकणवीर	२९पा०	आम	पुं०	आवठ	१२१
अश्वरोह	"	श्वेतकणयर	२९	आमातक	"	अबाडो	४६
अश्वबल्लभा	स्त्री०	विदारि	१९६	आयतफला	स्त्री०	खेडडी	७३
अश्वहन्	पुं०	श्वेतकणयर	२९टी०	आयसीश्वरा	"	अवासी	२७७पा०
अश्वारोहक	"	आसगंधि	१९०	आरश्वध	पु०	किरमालउ	९७
असय	"	अर्जुन	१०३पा०	आरष्यमलक	"	मल्ल	३७५
असन	पुं० न०	बीअठ	१००	आराम	न०	शूणीयठ	१६९
असिपत्र	पु०	धोहरी	४९	आरैवत	पु०	किरमालउ	९८
असिपुत्र	"	"	९पा०	"	"	पारापत	१४१
असुरी	स्त्री०	राई	३९९टी०	आरोम्य- शिबिका	स्त्री०	किरमालउ	९९पा०
"	"	"	३९९	आरोम्य- सिम्बिका		"	"
अस्मरिकारिपु	पु०	वरुणा	१३२पा०	आरंगल	पु०	कटासेलउ	२४७
अष्टापदी	स्त्री०	केवडा	२०३	आर्रंक	पुं० न०	सूठि	२०६
अहिमार	पु०	अरजु	६६	आर्रमाषा	स्त्री०	माषवनी	२१०
अष्टमती	स्त्री०	सावनील	२७४	आर्रभी	स्त्री०	कडछि	३०१पा०
अष्टमफला	स्त्री०	केलि	१६१	आल्लक	न०	एलीयठ	२३३
अद्विपणी	"	पीठवनी	१९९	आल्लक	"	"	२३३पा०
आ				आवर्तिका	स्त्री०	भाडंमि	२७५
आल्लपणी	स्त्री०	उदिरकनी	३२६	आविग्न	पुं० न०	करमदा	५१
आल्लविष- पातिनी	}	वेपवाली	३२०	आविष्म	"	"	५१पा०
आषाढ		आक्षाभाडा	२०५	आवेगिन्	"	हडारा	३४४
आचमन	न०	वालठ	२३१	आड्ड	"	गौहि	३८६
आभि	स्त्री०	काडुंधरी	४४	आसुरी	स्त्री०	राई	३९९पा०
आजी	"	"	"				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
आस्फोट	पु०	आकु	४८	उ			
आस्फोट	"	"	४८पा०	उग्रगन्धा	स्त्री०	वयानि	०५७
आस्फोता	स्त्री०	गिरणई	३०७	"	"	वज	३११
"	"	उत्पलसारिवा	३१३	उग्रा	"	"	"
		इ		उरुचटा	"	चिण्डटी	२९३
इक्षु	पुं०	गांडठ	३७३	उज्जटा	"	मुद्गामली	२१२पा०
इक्षुकर्णिका	स्त्री०	वज	३१२	उद्धमलिका	"	कुण्ड	१६
इक्षुकोण्ड	पु०	काष्ठ	३७२	उष्कटा	"	मुद्गामली	२१२पा०
इक्षुगन्ध	"	"	"	उकुम्भिका	"	कालठ औरठ	३३८
इक्षुगन्धा	स्त्री०	क्षीरविदारि	१९७	उत्तरा	"	तालीसपत्र	२८०पा०
"	"	गोक्षर	२००	उत्तामपत्रक	पु०	एरण्ड	१५३
"	"	काष्ठ	३७२पा०	उत्पल	न०	उपकोठ	२३०
इक्षुवल्ली	"	क्षीरविदारि	१९७	"	पु०न०	उत्पल	३३१
इक्षुफु	पु०	त्रुंभिणि	३६२	उत्पलसारिवा	स्त्री०	चन्दनसारिवा	३१४
इक्षुपदी	त्रि०	हिमोद्ध	७४	उत्सादन	पु०	श्वेतलोघ्न	११५
"	"	महापत्र	१०७	उदकीर्य	"	करजविशेष	१४६
इज्जल	पु०	इजर	१२८	उदीच्य	न०	वालठ	२३१
इन्दीवर	"	नील उत्पल	३३२	उदुम्बर	"	उंबरा	४२
इन्दीवरी	स्त्री०	क्षतावरी	२९५	उदुम्बरपर्णिका	स्त्री०	दांती	२०१
इन्दुपुष्पी	"	राजागारी	३१७पा०	उहाल	पु०	कोश्व	३९५
इन्दुकेला	"	बाबची	२१८	उहालक	"	गूदी	११९
इन्द्रक	पु०	आसत्रा	६२	उह्रेण	न०	पूयफल	१८१
इन्द्रकाष्ठ	पु०न०	देवदाह	११०	उन्दुरा	स्त्री०	तालीसपत्र	२८०
इन्द्रदाह	"	"	"	उन्मत्त	पु०	धत्तूरठ	२५३
इन्द्रद्रुम	पु०	"	१०९	उपकाला	स्त्री०	कालठ औरठ	३३८
इन्द्रवध	न०	कुटजफल	१७	उपकुम्भिका	"	"	"
इन्द्रवासर्गा	स्त्री०	इन्द्रवासणी	३०९	उपकुम्भा	"	पौपली	३०५
इन्द्रवक्ष	पु०	कुण्ड	१६	उपकित्रा	"	दांती	२०१
इन्द्रसुरस	"	निरुण्डी	१८४	"	"	उदिरफनी	३२६
इन्द्राक्ष	"	श्वशु	१७३	उपविद्या	"	अतिविद्यु	२९०
इन्द्राणी	स्त्री०	पोक	१७१	उपशल्या	"	दांती	२०१
"	"	निरुण्डी	१८४	उमा	"	अलसी	३९७
इन्द्रैर्वाह	"	इन्द्रवासणी	३१०	उरुवृक	पुं०	एरण्ड	१५४
इरिभिद	पु०	भरंजु	६६पा०	उत्प	"	उत्प	३७३
इष्टकपत्रक	न०	लावजठ	३८५	उत्पलमानक	"	गूळ	७५
इष्टकापुष्पक	न०	"	३८५पा०	उषौर	न०(पु०न०)	उषौर	३८४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
उशोरपत्रा	स्त्री०	जावुविशेष	१२५	ऐलेव	न०	एलीयत	२३३
उषणा	"	पौपली	३०५	ओ			
उष्ट्रपुष्पा	"	मेघश्रीप्रकार	१९२	ओदमपाकी	स्त्री०	कंटासेलउ	२४७
ऊर्ध्वकण्टका	"	शतावरी	२९७	ओवमाह्वया	"	बला	२६०
ऊर्ध्वारु	पु० स्त्री०	चीमडी	३६३	ओलक	पु०	शमठ	३५३
ऊषण	न०	मिरो	३०४	ओषण	न०	पौपलीमूल	३०६
"	"	पौपलीमूल	३०६ पा०	ओष्ठोपमफला	स्त्री०	गोल्ह, टिङ्गरी	३६८
अ				औ			
अक्षगन्धा	स्त्री०	क्षीरविदारि	१९७	औदूपुष्प	न०	जपा	१४९
"	"	महाबला	२६२	क			
"	"	बुद्धारा	३४५	ककुभ	पु०	अर्जुन	१०३
अक्षि	"	अक्षि-वृद्धि	१७४	कक्कोलक	न०	कक्कोल	३४
अक्षभ	पु०	अक्षभु	१७३	कक्कता	स्त्री०	महाबला	२६२
अक्षभी	स्त्री०	कउछि	३०१	कक्कुष्ठ	पु० न०	कक्कुष्ठ	१७६
अक्षपुत्रक	पु०	दमणव	२५१	कक्कोलि	स्त्री०	अशोक	४
अक्षिसृष्टसुख	न०	अक्षि-वृद्धि	१७४ पा०	कक्कु	पु०	त्रियङ्गु	१८७
अक्षिसृष्टा	स्त्री०	"	१७४	"	स्त्री०	काग	३९४
अक्ष्यगन्धा	"	क्षीरविदारि	१९७ पा०	कक्कुर्ना	"	मालकागुणी	२०९ पा०
"	"	बला	२६२ पा०	"	"	काग	३९४
अक्ष्यप्रोक्षा	"	महाबला	२६२	कच	न०	वालड	२३१
"	"	कउछि	३०१	कच्छकोली	पु०	इजर	१२९ पा०
ए				कच्छपाली	स्त्री०	"	१२९
				कच्छुमाशानी	"	हयुषाविशेष	२७०
एकपत्रफला	स्त्री०	ताडी	१८२	कच्छुमाशिनी	"	हउसि	२७० पा०
एकप्टील	पु०	आकुमदार	४९	कच्छुरा	"	वमासउ	२२८
एकप्टीला	स्त्री०	पाठ	२९५	"	"	कउछि	३००
एवगज	पु०	पमाड	२१५	कउजला	"	सिबनी	९४
एरुड	"	एरुड	१५२	कम्बुका	"	आसगधि	१९०
एर्ध्व	पु० स्त्री०	चीमडी	३६३	कटकीलक	पु०	हिगोद्ध	७४
एलापर्णी	स्त्री०	राठ	२१९	कटकुटेरिका	स्त्री०	वारुहल	१६७ पा०
एलाबालुक	न०	एलीयड	२३३	कटमी	"	मालकागुणी	२०९
एलुबालुक	न०	"	२३३ पा०	"	"	भ्वेतगिरणई	३०८
एल्बाल	"	"	२३३	कटम्भर	पु०	अरल=टीङ्ग	८६
एल्बालु	"	"	२३३ पा०	कटम्भरा	स्त्री०	कहू	२९९ पा०
ऐ				कटम्भरा	"	"	२९९
				कटिन्न	पु०	साटहवा	२०७
ऐन्री	स्त्री०	इन्द्रवारुणी	३०९	"	"	कारेनी	३५९
ऐभी	"	हस्तिकोशातकी	३२३				
ऐरावत	पु०	गारिगु	६३				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रलोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रलोकः
कटु	स्त्री०	कहू	२९९	कण्डूरा	स्त्री०	कउंछि	३००
कटुका	"	"	२९८	कत	पु०	कतकफल	१५६
कटुकालावुनी	"	त्रूबिणि	३६२	कतक	पु०	"	१५६
कटुकालाम्बुनी	"	"	३६२ पा०	"	"	कासंदड	३४७ पा०
कटुग्रन्थिक	न०	पीपलीमूल	३०६	कतृण	न०	रोहीष	३६९
कटुपर्णी	स्त्री०	क्षीरिणी	३२३ पा०	कदम्ब	पु०	कन्यब	१२
कटुफल	न०	कह्लोल	३४	कदम्बक	"	सरसव	३९८
कटुमञ्ज	"	सूँठि	२०६	कदम्बपुष्पिका	स्त्री०	महासुखी	२१६
कटुगोहिर्णा	स्त्री०	कहू	२९८	कदम्बर्य	पु०	कन्यब	१३ पा०
कट्टकट	न०	मंठि	२०६	कदर	पु०	श्वेतकदिर	६५
कटूफल	पु०	कायफल	११८	कदली	स्त्री०	कैलि	१६१
कटूफला	स्त्री०	सिवनी	९४१०	कनक	पु०	कासंदड	३४७
कटूवज्र	पु०	अरख=टीट	८६	कनकाह्वय	"	धतूरउ	२५३
कठिग्रज	"	आजक	२२१	कनेश	न०	कनसडा	४०० टी०
कठहर	"	भुस, हुंडा	४०१	कन्द	पु० न०	सूरणकन्द	३४४
कठम्बी	स्त्री०	शतपर्वा	३५९	कन्दपत्रा	स्त्री०	तालीसपत्र	२८० पा०
कण जीरक	पु०	श्वेतजीरा	३३७	कन्दपत्री	"	"	२८०
कणवीर	"	श्वेतकणयर	२९	कन्दराल	पु०	पीपरी	३९
कणा	स्त्री०	पीपली	३०४	"	"	गल्लोड	१४० टी०
"	"	श्वेतजीरा	३३७	कन्दाल	"	मोषड	१६४ पा०
कणिका	"	अरणी	८४	कन्यका	स्त्री०	सेवत्री	२४४
कणिकार	पु०	किरमालउ	९७	कपिकच्छ	स्त्री०	कउछी	३००
कणिश	पु० न०	कणसडा	४००	कपिकच्छा	"	"	३०० पा०
कण्टकाव्या	स्त्री०	सामलो	६८	कपिकच्छुरा	"	"	३००
कण्टकारिका	"	रौंगणी	१९३	कपिचूत	पु०	अंबाडओ	४६
कण्टकिन्	पु०	सदिर	६४	कपित्थ	"	कठठी	६०
"	"	बडहर	१२० पा०	कपिपिप्पली	स्त्री०	आझाझाडा	२०४
कण्टकिनी	स्त्री०	दारुहलद्र	१६८	कपिप्रिय	पु०	रायणी	४५
कण्टकीटक	पुं०	हिंगोटु	७४ पा०	"	"	अंबाडओ	४६
कण्टकीलक	"	"	"	"	"	कठठी	६०
कण्टकेरुका	स्त्री०	दारुहलद्र	१६७	कपिरसाठय	"	अंबाडओ	४७
कण्टकज	पुं०	गोखरू	२०१	कपिरोमा	स्त्री०	कउछि	३०१
कण्टाली	स्त्री०	रौंगणी	१९३	कपिल	पुं०	करीलड	१५५
कण्टिन्	पु०	गोखरू	२००	कपिला	स्त्री०	श्रीसमविशेष	७०
कण्टनासनी	स्त्री०	बाबची	२१७	कपिबल्ली	स्त्री०	आझाझाडा	२०५
कण्डूर	पुं०	सूरणकंद	३४४				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कपीत	पु०	पीपरी	४०	करिज	न०	लवङ्ग	३५ पा०
कपीतक	"	सिरोसु	१८ पा०	करार	पु० न०	कहर	७७
कपीतन	पु०	पीपरी	४०	करोषिणी	स्त्री०	क्षीरिणी	३२४
"	"	अवाडओ	४७	करुण	पुं०	करणा	५२
"	"	सिरीसु	१८	कर्कट	"	बोली	८०
कपोतवर्णिका	स्त्री०	एलबी	३२	कर्कटक	"	मयणहल	१२७
कपोताम्बुल्यकल	पु०	महापारापत	१४१	कर्कटकिनी	स्त्री०	दारुहलद्र	१६८ पा०
कपोताहि	"	नलिका	३६	कर्कटच्छदा	"	हस्तिकोशातकी	३२३
कफमर्चन	"	मयणहल	१२७	कर्कटशृङ्गो	"	काकडासिंगी	१९०
कफहर	"	पटोल	३६०	कर्कटाङ्गा	"	"	१९३
कवरी	स्त्री०	हिण्डुडनी	२६७	कर्कटो	"	चोमडी	३६३
"	"	जहारि	३६७	कर्कन्धु	पु० न०	बोरी	७०
कमण्डल	पु०	पीपरी	३९	कर्कश	पु०	कासदत	३४७
कमल	पु० न०	श्वेतकमल	३२८	कर्कशच्छद	"	पटोल	३६०
कमलोत्तर	न०	कुसुमठ	२७३	कर्कशाज	"	कपीलउ	१५६
कम्पिलक	पु०	कपीलउ	१५५ पा०	कर्कारु	"	कोहला	३६१
कम्बुका	स्त्री०	मोडासिंगी	१९० पा०	कर्कारुम्	"	"	३६१ टी०
कम्भारी	"	सिबनी	९४ टि०	कर्कोट	"	ककोडा	३६१
करक	पु०	दाडिमसार	१४९	कर्कोटकी	स्त्री०	बीसोडा	३२२
करज	"	करंजयुड	१४४	कर्चुर	पु०	शडि	२३२
करज	"	"	"	"	"	कचूर	२५५
करण	"	इगली	३४० पा०	कर्णपूर	"	अशोक	४
करतालिका	स्त्री०	करजविशेष	१४६	"	"	सिरीसु	१८
करभवल्लभ	पु०	पीलुवैणु	१३९	कर्णिका	स्त्री०	ककोली एला	३३
करमन्द	पु० न०	करमदा	५०	"	"	सेवत्रो	२४४
करमर्द	"	"	"	"	"	वीजकोश	३३३
करवी	स्त्री०	हिण्डुडनी	२६७ पा०	कर्णिकार	पु०	निर्गन्ध कणयर	२७
करवीर	पुं०	श्वेतकणयर	२९	कर्णिव	"	किरमालठ	९९
करहाट	"	मयणहल	१२६	कर्पटो	स्त्री०	पर्कटि	४१ पा०
"	"	पद्मरुद	३३४	कर्पराल	पु०	अखोड	१४०
कराजक	"	करमदा	५० पा०	कर्पासी	स्त्री०	वमनी	१५७
कराम्ल	"	बीजउरउ	५४	कर्पूर	पु० न०	कपूर	३३
कराम्लक	पु० न०	करमदा	५०	कर्बुरो	स्त्री०	जहारि	३६७ पा०
करालक	पुं०	कृष्णभाज्ज	२२२	कर्चुर	पु०	शमठमेद	३५४
करिकुसुम	पु० न०	नागकेसरपुष्पवर्ण	१२	कर्मार	"	वाद्य	१६५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कर्ष	पु०	बहेडा	८२	काकताल	पु०	आजक	२२३ पा०
कर्षफल	"	"	"	काकतिन्दुक	"	काकटोइ	११४
कलम	"	कलमोदन	३८७	काकनुष्ठक	"	कृष्णायक	२२
कलम्बी	स्त्री०	हातपर्वा	३५९	काकनुष्ठफला	स्त्री०	कायणी	२६९
कलम्बू	"	कलबी	३५९ पा०	काकनखी	"	चिण्ठठी	२९२
कलशि	"	पीठवनी	१९८	काकनन्तिका	"	"	"
कलशी	"	"	१९८ पा०	काकनासा	"	कायणी	२६८
कलामक	पु०	कलमोदन	३८७	काकनिन्दिका	"	चिण्ठठी	२९२
कलाय	"	कलाबरा	३८८	काकपकैटि	"	पिडलजूरी	१७८ पा०
कलिकागन्धफलम्	पु०	चापठ	१०	काकपकैटी	"	"	१७८
कलिकारिका	स्त्री०	राडागारी	३१७	काकपाद	पु०	काक	७८
कलिह	पु०	कुडठ	१६	काकपालक	पु० न०	कैकुष्ठ	१७६
कलिङ्गी	स्त्री०	कलिग	३६१ पा०	काकपीलु	पुं०	काकटोइ	११४
कलिद्रुम	पु०	बहेडा	८२	"	स्त्री०	चिण्ठठी	२९३
कलिनाशक	"	करजूवठ	१४४	काकबिम्बिका	"	"	२९२ पा०
कलिनाशन	"	"	१४४ पा०	काकमर्दक	पुं०	किपाक	१५५
कलिम	न०	देवदार	१०९ पा०	काकमाची	स्त्री०	कमाइ	३५४
कलिबाम	पु०	बहेडा	८२ पा०	काकमुद्रा	"	मुद्रगवनी	२११ पा०
कलक	"	"	८२	काकमुद्रा	"	"	२११
कल्याण	"	बोअठ	१००	काकर्म	पु०	किपाक	१५५
कालहार	न०	सौगन्धिक	३३२ पा०	काकवल्लभा	स्त्री०	जोबुविशेष	१२५
"	"	शुकनशारद	३३२	काकसाहा	"	कमाइ	३५४
कवचनामक	पु०	पीतपापक	२५९ पा०	काकदमी	"	चिण्ठठी	२९२
कवर	"	तिनिश	९० पा०	काकेन्दुक	पु०	काकटोइ	११४
कवलीस	स्त्री०	बोरि	७० पा०	काकोदुम्बरिका	स्त्री०	कालुबरी	४३
कवाय	पु०	सागु	१०२ पा०	काकस्थाली	"	पाडला	१९ टी०
कदमरी	स्त्री०	सिवनो	९४	काकचन	पु०	काकचयक	८
कदमीरज	न०	केसर	२३५	"	"	चापठ	१०
कवायिन्	पु०	सागु	१०२	काकचनार	"	काकचयक	७
काककण्ठु	स्त्री०	चीनक	३९६	काकचनी	स्त्री०	हलप्र	२१३
काककैटो	"	पिडलजूरी	१७८ पा०	काकचौरक	न०	काकरहूले	३८२ पा०
काककुष्ठ	पु० न०	कङ्कुष्ठ	१७६	काकड	पु० न०	विभाग	२
काकचिचिका	स्त्री०	चिण्ठठी	२९२	"	"	छानना कणसडा	४०१
काकजहा	"	कालउपाठ	२६७			नाल	
काकजम्बू	"	जाबुविशेष	१२५				
काकणिन्दिका	"	चिण्ठठी	२९२ पा०	काकडतिक्क	पु०	किरायता	२२९

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
काण्डरहा	स्त्री०	कह	२९९	कालनिर्यास	पु०	गूगल	७५
काण्डीरक	न०	काकरद्वले	३८२	कालमेषी	स्त्री०	बाबची	२९७
कादम्बर्य	पु०	कयब	१३	"	"	मनीठि	३०३
कानीन	"	मुनिलोघ्न	११६	कालबल्ली	"	चविक	३०६ पा०
कान्ता	स्त्री०	नीमाली	२४१	कालवृन्त	पु०	कुलथी	३९३
कान्तारक	पु०	इक्षुप्रकार	७७४	कालवृन्तिका	स्त्री०	पाढला	१९
कामक	न०	रोठीस	३६९ पा०	कालशाक	पु०	टीङ्ग	११३ पा०
कामवृत्ती	स्त्री०	पाढला	१९	कालसार	"	"	११३
कामपादप	पु०	रामवृक्ष	१५८	कालस्कन्ध	"	तमाल	३०
कामाङ्ग	"	आवउ	१२१	"	"	टोङ्ग	११३
कामापी	स्त्री०	कमाइ	३५४	काला	स्त्री०	पाढला	१९ टी०
कामुक	पु०	अमोतउ	३८	"	"	गुली	२५० पा०
"	"	श्वेतखदिर	६५	"	"	कालउ ओरउ	३३८
"	"	कुलउ	१०८	कालानुसार्य	न०	तगर	१६२
"	"	बकायणि	१३८	कालिङ्ग	त्रि०	कुडउ	१६ टी०
काम्पिक्य	"	कपीलउ	१५५ पा०	कालिङ्गी	स्त्री०	कालिङ्गी	३६१
काम्पिक्यक	"	"	१५५	काली	स्त्री०	मेषगुणीप्रकार	१९२
काम्पिल्ल	"	"	१५५ पा०	"	"	गुली	२५०
काम्बोजी	स्त्री०	माषवनो	२१०	कालीयक	पु०	दारुहलद्र	१६८
कायस्था	"	हरड्ड	८१	कालारस	"	केलि	१६२ पा०
कारम्भा	"	प्रियवृत्तु	१८८	कालेयक	"	दारुहलद्र	१६८ पा०
कारवी	"	अजमोद	२५६	कान्य	"	कचूर	२५५
"	"	हिङ्गउत्री	२६७	काश	पु० न०	कासु	३७२
"	"	सोआ	३३६	काशमर्द	पु०	कासदउ	३४७ पा०
"	"	कालउ ओरउ	३३७	कादमरी	स्त्री०	सिविनी	९३
कारवेल्ल	पु०	कारेल	३५९	कादमर्य	पु०	"	९५
कार्तिकेय	"	पण्मुखा रुद्राक्ष	१४२	कादमीर	न०	पुष्करमूल	३६६
कार्मक	"	श्वेतखदिर	६५ पा०	काष्ठपाटला	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
कार्मुक	"	"	"	काष्ठआरिवा	"	उत्पलशारिवा	३१३
कार्ष	"	सागु	१०२	काष्ठिका	"	बला	२६१
कार्य	"	"	१०२ पा०	काष्ठारा	"	केलि	१६२ टी०
कार्यशाल	"	"	"	काष्ठाला	"	"	१६२
काल	"	काकटोङ्ग	११४ पा०	कासघ्नी	स्त्री०	करञ्जविशेष	१४६
"	न०	कासदउ	३४७	कासमर्द	पु०	कासदउ	३४७
कालगोष्ठो	स्त्री०	मनीठि	३०३	कासेक्षु	"	कासु	३७२
काकताल	पुं०	आजक	२२३	कास्मरीरिपु	"	श्रीहस्तिनी	३५५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
किङ्किणि	पु०	काक	७८	कुठिञ्जर	पु०	आजक	२२१पा०
किङ्किणी	स्त्री०	शय	२७२	कुठेरक	,,	,,	२२१
किङ्किणि	,,	काक	७८ पा०	कुण्डलिन्	,,	काचणयस	८
किङ्किराट	पु०	किकिरात	२४७	कुण्डली	स्त्री०	गुह्यची	११९
किङ्किरात	,,	,,	,,	कुतप	पु०	डाभ	३७१पा०
किञ्जल्क	न०	केसर	३३३	कुतुक	,,	,,	३७१
किण्विही	स्त्री०	आज्ञाज्ञावा	२०४	कुथ	,,	,,	,,
किण्वमूल	पु०	बूअ	२८९	कुदर	,,	काचणयस	८
कितव	,,	धूमरउ	२५२	कुहाल	,,	,,	८
किम्पाक	,,	किम्पाक	१०४	कुनाश	,,	धमासउ	२२८
किरातक	,,	किरायता	२२९	कुनाशक	,,	,,	२२८पा०
किराततिक	,,	,,	,,	कुन्द	न०	कुन्द	२३९
किरीटिनी	स्त्री०	शाखाहूली	२५४	कुन्दुरुकी	स्त्री०	सालरि	१५१
किलासम्न	पु०	ककोडा	३६१	कुपोल	पु०	काकटोह	११४
किलिम	न०	देवदारु	१०९	कुबेरासो	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
किशोर	पु०	ऊषो	४००	कुञ्जक	न०	पमस	१००पा०
किशुक	,,	पलाश	०१	,,	पु०	कुवठ	१२८
कीरवल्लभ	,,	दाडिमसार	१४९	कुञ्जकण्टक	,,	श्वेतखदिर	६५
कुक्कुन्द	,,	डुंगली	३३९पा०	कुमारक	,,	वरुणा	१३१
कुङ्कुर	न०	धृष्यायव	१६९	कुमारनामक	,,	पुत्रश्रीव	१४३
कुङ्कुट	पु०	षड्कृतिर	३५६	कुमारी	स्त्री०	सेवत्र	२४४
कुङ्कुटी	स्त्री०	सोमलो	६७	,,	,,	,,	२४४टी०
कुङ्कुम	न०	केसर	२३४	कुमारीवल्लभ	पु०	चापउ	९
कुचन्दन	,,	चन्दनविशेष	२५	कुमुद	न०	श्वेत लम्पल	३३१ टी०
कुचम्बुका	स्त्री०	जाबूविशेष	१२५	कुमुद	पु० न०	,,	३३१
कुचिक्का	,,	कालउजीरठ	३३८ पा०	कुमुदा	स्त्री०	सिवनी	९४
कुचवी	,,	,,	३३८	कुमुदिका	,,	कायफल	१४८
कुञ्जरा	,,	घाहुडो	१५०	कुमुदिनी	,,	कुमुदिनी	३३०टी०
कुट	पु०	चित्रक	२४८	कुमुदोद्भव	पु०	श्वेतवणसर	२९
कुटव	,,	कुडव	१५	कुमुद्वती	स्त्री०	कुमुदिनी	३३०
कुटमड	,,	भरख=टीर	८५	कुम्भफल	पु०	नागकेसर	११
,,	,,	काकरडूढे	३८२	कुम्भिका	स्त्री०	पाबला	१९८
कुटिल	,,	तगर	१६२टी०	,,	,,	फया शाक	३३५
कुटी	स्त्री०	एकांगी	२८३	कुम्भी	,,	कायफल	१४८
कुटुम्भक	पु०	गन्धतृण	३७०	कुम्भीक	पु०	पुष्पाग	९८
कुट्टिम	,,	दाडिमसार	१४९	कुम्भीका	स्त्री०	पाबला	१९

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कुम्भोल्लसलक	पु०	गूगल	७६ पा०	कुसुमेन्द्र	पु०	चापत	९
कुम्भोल्लसलक	न.	"	७६	कुसुम्भ	न०	केसर	२३४
कुरक	पु०	वानत	२४५ पा०	"	पुं० न०	कुसुम्भत	२७३
कुरण्टक	"	"	२४५	कुष्ठ	"	तपलोठ	२३०
"	"	पीतसेहरीओ	२४६	कुहा	स्त्री०	बोरि	७१ पा०
कुरण्डिका	स्त्री०	श्रीहस्तिनी	३५५ पा०	कृशाल्मलि	पु०	शाल्मलिविशेष	६८
कुरण्डी	"	"	३५५	कूरद्वक	"	कोइव	३९५ पा०
कुरवक	पु०	वानत	२४५	कूर्चक	"	जीवक	३६४
"	"	रक्तसेहरीओ	२४६	कूर्चकैशर	"	नाडेर	१७९ पा०
कुरुण्डी	स्त्री०	श्रीहस्तिनी	३५५ पा०	कूर्चकेसर	"	"	१७९
कुरुचिन्द	पु०	मोथ	३८९	कूर्चशीर्षक	"	जीवक	३६४
कुल	"	बूअ	२८९	कूष्माण्डक	"	कोहला	३६९
कुलक	"	काकटोइ	११४	कूष्माण्डी	स्त्री०	विदारि	१९६
"	"	पटोल	३६०	कृतच्छत्रा	"	कइई	३२१ पा०
कुलत्थ	"	कुलथी	३९३	कृतत्राणा	"	त्रायमाण	२२५
कुलत्थिका	स्त्री०	कुलर्थाविशेष	"	कृतमाल	पु०	किरमालत	९७
कुलपुष्प	पु०	बूअ	२८९	"	"	पारापत	१४०
कुलव	"	धव	९३	"	"	करजविशेष	१४६
कुलिन्	"	काचणयक	८	"	"	चौसोई	३२१
कुली	स्त्री०	ढोलहरी	१९४	कृमिल	पु०	बीजतरत	५४
कुलीनक	पु०	वनमुद्र	३९१ टि०	कृमिज	न०	अगर	२१
कुलीमक	"	"	३९१	कृमिजघ	"	"	२१ टी०
कुल्माष	"	कुल्माष	३९३	कृमितक	पु०	राजाम	१२३
कुल्मास	"	"	३९४	कृमिकल	"	उबरा	४३ टी०
कुवल	पु० न०	उत्पल	३३१	कृमिहन्	"	विद्य	१७२
कुवलय	न०	"	"	कृष्ण	न०	मिरी	३०३
कुवलि	स्त्री०	बोरि	७० पा०	कृष्णच्छत्रा	स्त्री०	घौसोई	३२१
कुवली	त्रि०	"	७०	कृष्णजटा	"	छट	२८०
कुवेल	न०	उत्पल	३३१	कृष्णतन्दुल	पु०	विद्य	१७२ पा०
कुश	पु० न०	बाभ	३७१	कृष्णतन्दुला	स्त्री०	पीपली	३०५
कुशलिङ्ग	पु०	आसद्रा	६२	कृष्णत्वग्	पु०	बकुल	५
कुशाल्मलि	"	शाल्मलिविशेष	६८	कृष्णपाकफल	पु० न०	करमदा	५१
कुशिसपा	स्त्री०	सीसमविशेष	७०	कृष्णफला	स्त्री०	बाबची	२१८ पा०
कुशिशिपा	"	सीसममेद	७० पा०	कृष्णफला	"	"	२१८
कुशेराय	न०	श्वेतकमल	३२८	कृष्णबीज	पु०	अरीठा	१३५
कुसुमारोग्य	पु०	चापत	१०				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कृष्णभद्रा	स्त्री०	चन्दनशारिवा	३१४ पा०	कैरव	न०	श्वेत उत्पल	३३१
कृष्णमेदा	"	कङ्क	२९८	कैरविणी	स्त्री०	कुसुमिनी	३३०
कृष्णमल्ली	"	कृष्ण आञ्जक	२२३	कैरात	पु०	किरावता	२२९
कृष्णमालिक	पु०	"	"	कैवल्यमुस्तक	न०	काकरदूले	३८२
कृष्णला	स्त्री०	चिण्टठो	२९९	कोकनद	"	रक्तकमल	३३०
कृष्णवर्णा	"	अरीठा	१३५ पा०	कोकिलहाक	पु०	काष्ठ	३७२
कृष्णवल्ली	"	चन्दनशारिवा	३१४	कोखर	"	गोखरु	१९९ पा०
कृष्णश्रुन्तिका	"	सिबनी	९३	कोटज	"	कुवट	१५
"	"	माषवनी	२१०	कोटिबर्षा	स्त्री०	पीक	१७१
कृष्णसर्ज	पु०	बीभट	१००	कोद्रव	पुं०	कोद्रव	३९५
कृष्णसर्षप	"	राई	३९९	कोमक	न०	कङ्कोल	३४ पा०
कृष्णसारा	स्त्री०	सोसम	६९	कोर	"	"	३५
कृष्णा	"	पीपली	३०४	कोरहो	स्त्री०	एलची	३२
कृष्णिका	"	राई	३९९	कोरदूषक	पु०	कोद्रव	३९५
केकणि	"	काक	७८ पा०	कोल	न०	कङ्कोल	३५
केतक	पु०	केतक	१८२	कोलक	"	"	३४
"	"	तृणवृक्षजाति	१८३	"	"	मिरी	३०४
केरला	स्त्री०	विबग	१७२	कोलकर्णी	स्त्री०	मीठासिंगी	१९० पा०
केलि	"	बोरि	७० पा०	कोलफल	पु०	शाक	१०४
केशमुष्टिक	पु०	बकयणि	१३८	कोलमूल	न०	पीपलीमूल	३०६
केशरकञ्ज	"	मांगरठ	३४६	कोलवल्ली	स्त्री०	चविक	३०६
केशवल्ली	स्त्री०	आक्षाआक्षा	२०५	कोला	"	पीपली	३०५
केशवावास	पु०	पीपक	३९	कोलि	"	बोरि	७०
कैशाख्य	न०	वालठ	२३१	कोलिपत्र	पुं०	कोलिपत्र	१०७
कैशाम्बु	"	रात्राम	१२३ पा०	कोली	स्त्री०	बोरि	७१
कैशिका	स्त्री०	कृष्णमांसी	२८२	कोलीरस	पुं०	कैलि	१६२
कैशिन्	पु०	उलप	३७३	कोविदार	"	कांचनचर	७
कैशिनी	स्त्री०	शङ्खिनी	३२५	कोराफल	न०	कङ्कोल	३५
कैशी	स्त्री०	कृष्णमांसी	२८१	"	पुं०	पीपली	३२२
कैसर	पुं०	बकुल	५	कोशाफला	स्त्री०	कङ्कई	३२२ पा०
"	"	नागकैसर	१०	कोशातकी	"	पीपली	३२१
"	"	पुन्नाग	२७	कोशाम्बु	पुं०	रात्राम	१२३
"	"	बीजवरठ	५४	कोषपुष्प	"	महुवट	१११
"	पुं० न०	कैसर	३३३	कोहिन्	"	कुवट	१५
कैसराम्ल	पुं०	बीजवरठ	५३	कोरव	न०	उपकोठ	२३० पा०
कैश्य	"	कायफल	१४८	कोरव्य	न०	"	२३०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
ककचच्छद	पु०	केक	१८२	क्षुद्रमण्डकी	स्त्री०	डोल्हरी	१९४ पा०
ककर	"	कहर	७७	क्षुद्रवर्षाभू	पु०	माटहडा	२०७
कमसन्धारण	"	तिमिहा	९०	क्षुद्रमहा	स्त्री०	मुदगवनी	२११
कमुक	"	मुनिलोघ्र	११६	क्षुद्रा	"	डोल्हरी	१९४
"	"	पद्मनस	१६३	"	"	रीगणी	"
"	"	सोपारी	१८०	क्षुद्राक्ष	पु०	गजाक्ष	१२३
"	"	तुणवृक्षजाति	१८३	क्षुद्राम्ली	स्त्री०	आंबडत्री	३५१
कूरमण्डलपत्रक	"	साटहडी	२०८ पा०	क्षुमा	"	अल्मी	३९०
कूरा	स्त्री०	"	२०८	क्षुर	पु०	गोखर	२०१
कोष्ठपुच्छिका	"	पीठवनी	१९८	"	"	शरवड	३७६
कलीतक	न०	जेठामधु	१८९	क्षुरक	"	तिलक	७
कलीतकिका	स्त्री०	गुली	२५१	क्षुरिका	स्त्री०	पलाक	३४९
कवङ्गु	"	काग	१९४	क्षेत्रमण्डन	पु०	क्षण	२७२
क्षत्रियवरा	"	श्रुविणि	३६०	क्ष्वेडा	स्त्री०	घोसोडी	३०१
क्षव	पु०	राई	३९९	क्षत्रा	स्त्री०	गागेटी	१६६
क्षारपत्रक	"	वयुआ	३४८	क्षत्रपत्रक	पु०	गांडड	३७३
क्षारश्रेष्ठ	"	पलाश	९१ पा०	क्षण्डा	स्त्री०	गागेटी	१६६ पा०
"	"	मोषड	१६४	क्षण्डिक	पु०	कलायरा	३८९
क्षितिक्षम	"	खदिर	६४ पा०	"	"	वनमुद्र	३९२ पा०
क्षितिकुम	"	"	६४	क्षण्डिन्	"	"	३९२
क्षीबक	"	बकायणि	१३८	क्षण्डीर	"	पीतमुग	३९०
क्षीरकन्दा	स्त्री०	क्षारविदारि	१९७	खदिर	"	खदिर	६४
क्षीरपुष्पा	"	शक्काहूली	२५६ पा०	खनिगिका	स्त्री०	खयरी	२८६
क्षीरपुष्पो	"	"	२५४	खपुर	पु०	मोपारी	१८०
क्षीरवल्ली	"	क्षीरविदारि	१९७	खर	"	डाम	३७१
क्षीरविदारिका	"	"	"	खरगन्धनिका	स्त्री०	गागेटी	१६६
क्षीरवृक्षभव	पु०	बन्दाविशेष	१५९	खरपत्र	पु०	मरुअड	२२४
क्षीरशुक्ला	स्त्री०	क्षीरविदारि	१९७	खरपर्ण	"	पलाश	९१
क्षीरश्रेष्ठ	पु०	पलाश	९१	खरपुष्पा	स्त्री०	जहारि	३६७ पा०
क्षोरिका	स्त्री०	रायणो	४४	खरपुष्पो	"	"	३६७
क्षीरिन्	पु०	बड्ड	४२	खरमञ्जरी	"	आझाझाडा	२०४
क्षुत्तभिजनन	"	राई	३९९	खरयष्टिका	"	बला	२६०
क्षुद्रचन्दन	न०	रक्तचन्दन	२४	खरस्कन्ध	पु०	चारु	४६
क्षुद्रपत्र	प०	आजक	२२१	खराक्षा	स्त्री०	अजमोद	२५६
क्षुद्रपनस	"	पनस	१२०	खर्जूर	पु०	महाखर्जूरि	१७८
क्षुद्रफला	स्त्री०	इन्द्रवास्यो	३१०				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
खर्जूर	पु०	तृणवृक्षजाति	१८३	गन्धमादनी	स्त्री०	एकांसी	२८२
खर्जूरिका	स्त्री०	पिंडखर्जूर	१७८	गन्धमांसी	,,	कुष्णमांसी	२८१
खर्जूरी	,,	तृणवृक्षजाति	१८३	गन्धमूलक	पु०	कचूर	२१५
खलिपादप	पु०	सरलठ	१०८	गन्धमूला	स्त्री०	राठ	२१९
	ग			गन्धमूलो		शठि	२३२
गञ्जनिमिटी	स्त्री०	दन्तीप्रकार	२०२	गन्धयुधिका	,,	जूही	२३८
गञ्जदिप्	पु०	सातवनड	९६	गन्धवैहस्तक	पु०	एरण्ड	१५४
गञ्जमक्षा	स्त्री०	सालरि	१५१	गन्धवती	स्त्री०	एकाङ्गी	२८३
गञ्जमक्ष्या	,,	,,	१५१पा०	गन्धवर्णा	,,	श्वेतपुष्पा	२५८
गञ्जफुटा	,,	दन्तीप्रकार	२०३	गन्धवल्ली	,,	महाबला	२६३
गङ्गनी	,,	गुह्वी	३१८पा०	गन्धवीरा	,,	सालरि	१५२
गणकारिका	,,	अरणी	८४	गन्धवृक्ष	पु०	वरुणा	१३१
गणरूपक	पु०	आकुमदाद	४८	गन्धसार	पु० न०	चन्दन	२३
गणिका	स्त्री०	जूही	२३९	,,	पु०	शाक	१०४
गणिकारिका	,,	अरणी	८४पा०	गन्धा	स्त्री०	जहारि	३६७पा०
गण्डकाली	,,	सयरी	२८६	गन्धाढया	,,	सेवत्री	२४४
गण्डकिन्	पु०	गोडउ	३७३	,,	,,	एकाङ्गी	२८२
गण्डदूर्वा	स्त्री०	गण्डदूर्वा	३८०	गन्धाली	,,	शठि	२३२पा०
गण्डाली	,,	,,	,,	गन्धोत्कट	पु०	दमणठ	२५२
गण्डीर	पु०	घोहरी	५०	गन्धोली	स्त्री०	शठि	२३२
,,	,,	शमठ	३५३	गम्भीरी	,,	सिवनी	९४
गण्डीरक	,,	तडुलेज	३५२	गम्भीर	पु०	जम्भीर	५२
गण्डीरी	स्त्री०	गण्डउ	३७३	गरामरी	स्त्री०	देवदाली	३२०
गण्डेरी	,,	घोहरी	५०पा०	गर्दभाशाक	पु०	भाबसि	२७५
गन्धकारी	,,	सालरि	१५२	गर्दभाण्ड	,,	पोपरी	३९
गन्धकुटी	,,	एकाङ्गी	२८३	गर्दभाह्व	न०	श्वेततडपल	३३१
गन्धकुसुम	पु०	बीजउरउ	५४	गर्भपाकिन्	पु०	मीहिमेद	३८६
गन्धनाकुलिका	स्त्री०	गन्धनडली	२२०	गर्भपातन	,,	अरीठ	१३६
गन्धपत्र	पु०	कठठी	६०	गर्भपातनी	स्त्री०	राबगारी	३१७
गन्धपुष्प	,,	सातवनड	९५पा०	गवाक्षी	,,	केवडी	२४२
,,	,,	इजर	१२९	,,	,,	इन्त्रवाक्षणी	३१०
गन्धपुष्पक	,,	आकुल	१३३	गवादनी	,,	कालीगिरणह	३०९
गन्धपुष्प	,,	इजर	१२९पा०	,,	,,	इन्त्रवाक्षणी	,,
गन्धफला	स्त्री०	प्रियङ्गु	१८८पा०	गवाक्षिनी	,,	कालीगिरणह	३०९पा०
गन्धफली	,,	,,	१८८	गवाक्षुष	स्त्री०	गररी	३१७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
गवेषु	स्त्री०	गररी	३९७ टी०	गुहाशय	पु०	अखोड	१४० पा०
गवेषुका	"	"	३९७	गुहाश्रय	"	"	१४०
गोत्रेष्टकी	"	गागेटी	१६६	गूढपत्र	"	कहर	७७
गामत्री	"	खदिर	६४	गूढपुष्प	"	बकुल	५
गालव	पु०	कृष्णलोत्र	११७	गवाक	"	गोपारी	१८०
गाहिन्	"	कउटी	६१	गृन्जन	"	लहसनमेद	३३९
गिरिकर्णी	स्त्री०	मिरणई	३०७	गृन्जनी	स्त्री०	बोरि	७१
गिरिज	पु०	महाडोलु	११० पा०	गेहवितप	पु०	सातवनड	९७ पा०
गिरिमल्लिका	स्त्री०	कुडउ	१५	गैरिकाक्ष्य	"	माडोलु	११०
गुग्गुलु	पु०	गूगुलु	७५	गोकष्ट	"	गोखरू	१००
गुच्छ	न०	थर्णायउ	१६९ पा०	गोर्कणी	स्त्री०	पोलउनी	३१५
"	पु०	शुउउ	४०१	गोक्षुर	पु०	गोखरू	१९९
गुच्छपुष्प	"	सातवनड	९५	"	"	"	१९९ पा०
गुच्छफल	"	इजर	१२९	गोक्षुर	"	"	१९९
गुञ्ज	"	शरकड	३७६ पा०	गोजिह्वा	स्त्री०	गोभी	२५९
गुञ्जा	स्त्री०	चिणउटी	२९२	गोडुम्बा	"	इन्द्रवारुणी	३१०
गुड	पु०	थोहरी	४९ पा०	गोत्रपुष्प	पु०	धमणउ	१०५
गुडपुष्प	"	बकुल	६	गोत्रवृक्ष	"	"	१०५ पा०
"	"	महडउ	१११	गोदुग्धा	स्त्री०	इन्द्रवारुणी	३१० पा०
गुडपुष्पिका	स्त्री०	आंबिली	५६	गोधास्कन्ध	पु०	अरंजु	६६
गुडफल	पुं०	पोलुवेणु	१३९	गोधूम	"	गोहू	३९२
गुवा	स्त्री०	थोहरी	४९	गोनन्द	न०	काकरहूडे	३८२ पा०
गुह्वी	"	गुह्वी	३१८	गोनर्द	"	"	३८२
गुणोज्ज्वला	"	जूही	२३८	गोपकण्टक	पु०	कोक	७८
गुन्द्र	पु०	ढाम	३७१	गोपकन्या	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
"	"	शरकड	६७६	गोपशोण्टा	"	बोरि	७१
गुन्ना	स्त्री०	प्रिगु	१८८	गोपति	पु०	श्रवभु	१७३
"	"	ढाम	३७१ पा०	गोपभद्रिक	"	कायफल	१४८ पा०
"	"	मोथ	३११ पा०	गोपभद्रिका	स्त्री०	"	१४८
गुरुपुष्पिका	"	आंबिली	५६ पा०	गोपवल्ली	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
गुलीमक	पु०	वनमुदग	३९ पा०	गोपवृक्ष	पु०	अरलु=टीह	८७
गुल्म	पु०	गुल्म	२	गोपी	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
गुल्मक	"	रफकणयर	३०	गोपुर	न०	काकरहूडे	३८२
गुल्मारि	"	पीलुवेणु	१३९	गोमिन्	पु०	पीक	१७१
गुहा	स्त्री०	पोठवनी	१९८	गोमूत्रक	"	अवमपीअठ	१०१

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
गोलफल	पु०	महुडउ	१११	ग्रेष्मिका	स्त्री०	नीमाली	२४१
गोलिह	,,	मोषउ	१६४	घ			
गोलोमा	स्त्री०	निगुण्डीमेद १८५ पा०					
गोलोमी	,,	स्वेतनिगुडी	१८५	घण्टा	स्त्री०	मोषउ	१६४
,,	,,	वज्र	३१२	घण्टापुष्प	पु०	वदम्बविशेष	१५
,,	,,	स्वेतदूर्वा	३८०	,,	,,	धतूरउ	२५३
गोलहा	,,	गोलहा, दिङ्गरी	३६८	घण्टारवा	स्त्री०	घृषक	२७१
गोबन्दना	,,	सहदेवो	२५८ पा०	घण्टाली	,,	बोमोडी	३२१
गोबन्दनी	,,	प्रियगु	१८८	घनसारं	पु०	कपूर	३३
,,	,,	सहदेवी	२५८	घनस्कन्ध	,,	राशम	१२३
गोशीर्षक	न०	चन्दन	२३	घास	,,	घास	३७८
गो	स्त्री०	प्रियगु	१८८ टी०	घुटा	स्त्री०	बोरि	७१ पा०
गौर	पु०	धव	९२	घुडा	,,	,,	७१
,,	,,	बीअउ	९९	घुणवल्लभा	,,	सीमळो	६७
,,	,,	वरज्यउ	१४५	,,	,,	दांती	२०२
गौरबन्धुपुष्पक	,,	बीअउ	९९ पा०	घुसण	न०	केसर	२३४
गौरशाक	,,	महाडोल	११२ पा०	घृतपर्णक	पु०	वरज्यउ	१४५
गौरशाल	,,	,,	,,	घृतपर्णक	,,	,,	१४५ पा०
गौरी	स्त्री०	हलद्र	२१३	घृतमण्डलक	,,	हसपदी	२८७
,,	,,	तुलछी	२२४	घृतमण्डलिक	,,	,,	२८७ पा०
गोशीर्ष	न०	चन्दन	२३ टी०	घृतमण्डलिका	स्त्री०	,,	,,
,,	पु०	,,	२३ टी०	घृष्टि	,,	प्रायमाण	२२६
ग्रन्थिक	न०	पीपलीमूल	३०५	घोडा	,,	बोरि	७१ पा०
ग्रन्थिका	स्त्री०	धूणीयउ	१६९	घोण्टा	,,	,,	७१
,,	स्त्री०	महामुण्डी	२१७	घोषा	,,	घोसोडी	३२१
,,	,,	खखिनो	३२५	,,	,,	सोआ	३३६
ग्रन्थिपर्ण	न०	धूणीयउ	१६८	क्ष			
ग्रन्थिमत्फल	पु०	बडहर	१२०				
ग्रन्थिल	पु०	कडर	७७	चक्रक	पु०	पमाड	२१४ पा०
,,	,,	कोक	७८	चक्रकटक	,,	योहरी	५० पा०
ग्रस्या	स्त्री०	तुलछी	२२४ पा०	चक्रकर	,,	तिनिश	९० पा०
ग्रहनाशन	पु०	सातवनउ	९७	चक्रकार	,,	,,	९०
ग्रामनलिका	स्त्री०	नली	३७५	चक्रमर्दक	,,	पमाड	२१४
ग्राम्या	,,	तुलछी	२२४	चक्रलक्षणा	स्त्री०	गुडूची	३१९
,,	,,	गुली	२५१	चक्रवर्तिनी	,,	जन्तुवार	२८४
पीम्भा	,,	नीमाली	२४१	चक्रवर्तिनी	,,	,,	२८४ पा०
				चक्रशल्या	,,	चिणठठी	२९३
				चक्रह	पु०	पमाड	२१४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
वक्त्रा	स्त्री०	बहू	२९९	चलपत्रक	पु०	पीपल	३८
वक्षुष्य	न०	पद्म-स्थलपद्म	२८४	चवन	न०	चविक	३०६
चम्पु	पु०	एरड	१५३	चविका	स्त्री०	"	"
चम्पुदण्ड	"	"	१५४	चव्य	न०	"	"
चटकाशिर.	न०	पीपलीमूल	३०५	चाङ्गेरी	स्त्री०	आबउत्री	३५०
चटिकाशिर	"	"	३०५टि०	चाणक्यमूलक	न०	बृहन्मूलक	३५७
चणक	पु०	विणा	३८९	चापगुणा	स्त्री०	पीलउनी	३१६
चण्ड	"	रणकणवर	३०	चापपट	पु०	चारु	४६ टी०
चण्डा	स्त्री०	क्षत्रिमी	३२५	चामरपुष्पक	"	कासु	३७२ पा०
चण्डात	पु०	रणकणवर	३०	चाम्पक	"	चापउ	९ टी०
चण्डी	स्त्री०	मजीठि	३०२पा०	चाम्पेय	"	"	१०
चतुरङ्गुल	पु०	किरमालउ	९८	"	"	मागकैसर	११
चतुष्पणी	स्त्री०	आबउत्री	३५१	चार	पु०	चारु	४६
चन्दन	पु० न०	चन्दन	२२	चारि	स्त्री०	घास	३७८
चन्दनपुष्पक	"	लवङ्ग	३६	चारु	पु०	पदमाकु	१७५
चन्दनबीजिका	स्त्री०	बन्धकर्पासी	१५७	चारुकेशरा	स्त्री०	सेवत्री	२४५ पा०
चन्दनसारिवा	"	चन्दनसारिवा	३१४	चारुकैसरा	"	"	२४४
चन्दना	"	"	"	चारुदर्शन	पु०	पीपरी	४०
चन्दनामक	पु०	कपूर	३४	चारुपणी	स्त्री०	प्रसारणी	३४१
चन्द्रबाला	स्त्री०	एलची	३१	चारुमोटा	"	जुही	२३८
चन्द्राङ्गुय	पु०	कपीलउ	१५६	चारुसरम्पव	पु०	पदमाकु	१७५ पा०
चपला	स्त्री०	पीपली	३०४	चिकाम्लिका	स्त्री०	आबिली	५६ पा०
चमरिक	पु०	काञ्चनार	८	चिकक	न०	फोफल	१८१
चम्पक	"	चापउ	९	चिककण	"	"	"
चरुसरम्पव	"	पदमाकु	१७५ पा०	चिञ्चा	स्त्री०	आबिली	५६
चर्मकशा	स्त्री०	रोहा	२८५ पा०	चित्र	पु०	एरंड	१५२
चर्मकषा	"	विदारि	१९६	चित्रक	"	तिलक	७
"	"	रोहा	२८५ पा०	"	"	चित्रक	२४८
चर्मकसा	"	"	"	चित्रकृत्	"	तिनिश	८९
"	"	साथरि	३४१	चित्रतण्डुला	स्त्री०	बिडङ्ग	१७२
चर्मकिसा	"	"	३४१ पा०	चित्रदण्डक	पु०	सूरणकन्द	३४४
चर्मरक्षा	"	भाङ्गि	२७५	चित्रपत्र	"	भूर्ज	११८ पा०
चर्मकसा	"	साथरि	३४१ पा०	चित्रपर्णक	"	पाषाणमेद	२६९
चर्मिन्	पु०	भूर्ज	११८	चित्रपर्णी	स्त्री०	पाठवनी	१९९
चल	"	चापउ	९	चित्रफला	"	इन्द्रवाकणीमेद	३१०
चलपत्र	"	सुदिर	६४ पा०	चित्रा	"	दाती	२०१ पा०
				"	"	उदिरकनी	३२६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
चिरजीविता	स्त्री०	सीमलो	६७	छिन्नप्रन्थनिका	स्त्री०	महामुंडी	२१७
चिरजीविन्	पु०	जीवक	३६५	छिन्नरुहा	"	गुह्यवी	२१८
चिरपाकिन्	"	कठठी	६१	छिन्ना	"	"	३१९पा०
चिरविल्वक	"	करजूयड	१४४ पा०	छिषोद्भवा	"	"	३१८
चिरिविल्वक	"	"	१४४	छेदनीय	पु०	कतकफल	१५६
चिर्मिटी	स्त्री०	दन्तीविशेष	२०२पा०	ज			
"	"	चीमडी	३६३				
चिल्ली	"	मुनिलोभ	११६	जघनेफला	स्त्री०	कालुबरी	४४
चीनक	पुं०	चीनक	३९६	जटा	"	छड	२८०
चीर	न०	पुष्करमूल	३६६पा०	जटायु	पु०	गूगल	७५
चीरितपत्रिका	स्त्री०	मठली	२२०	जटिन्	"	पिप्पलवृक्ष	४१
चुक	पु० न०	अम्लवेतस	५८	जटिला	स्त्री०	छड	२८०
चुका	स्त्री०	आविली	५६	"	"	वज	३११
चुक्रिका	"	"	"	जतुक	न०	हिंगु	२६५
"	"	आवतत्री	३५०	जनुका	स्त्री०	हिंगुतत्री	२६६
चूडामणि	"	विणतठा	२९३	"	"	जन्तुवार	२८४
चूत	पु०	आंबड	१२१	जनुकारी	"	"	२८५
चूलिन्	"	किरमालड	९८	जनुकृत्	न०	"	२८४
चेतकी	स्त्री०	हरड	८१	जनुद्रुम	पु०	राजाम	१२३
चेरु	पु०	फल्लहा	१७७	जतूका	स्त्री०	जन्तुवार	२८४
चोरपुष्पिका	स्त्री०	शङ्खिनी	३२५	जननी	"	"	२८५
छ				जषी	"	"	"
				जन्तुका	"	"	"
छत्र	पु०	गन्धतृण	३७०	जन्तुघातक	पु०	विडम	१७२
छत्रपत्र	"	भूर्ज	११८	जन्तुतन्तु	"	शण	२७२
छत्रपुष्पा	स्त्री०	सोभा	३३६पा०	जन्तुफल	"	उंबरा	४२
छत्रपुष्पी	"	"	३३६	जपा	स्त्री०	जपा	१४९
छत्रा	"	मीहाली	२७८	जम्बीर	पु० न०	जम्बीर	५१
छत्राकी	"	गयमठली	२२१	जम्बु	स्त्री०	अरख-टोड	८६पा०
छत्राक्षी	"	"	२२१पा०	जम्बू	"	"	८६
छत्रातिष्ठत्र	न०	गन्धतृण	३७०टी०	"	"	जांबू	१२४
छत्रातिष्ठत्रक	"	"	३७०पा०	जम्बूल	पु०	केतक	१८२
छन्नकुसुम	पुं०	तिलक	६	जम्भ	पु० न०	जम्बीर	५१
छर्दन	"	मयणहल	१२६पा०	जम्भल	पु०	आकु	४८
छर्दनी	स्त्री०	चीमडी	३६४	"	"	जम्बीर	५१
छागकाख्य	पु०	करणा	५२	जम्बीर	पु०	जंबीर	५१
छायावृक्ष	"	पीपरी	३९	"	"	मरुभड	२२५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
जम्भील	पु०	जबीर	५१पा०	जाली	स्त्री०	बीसोबी	३२१
जय	"	पीतमुग	३९०	जिज्ञि	"	मजीठि	३०२पा०
जयद्रुम	"	चन्दाविशेष	११९	जिह्वा	न०	तगर	१६२टी०
जगन्त	"	अरणी	८५टी०	जिह्वाशलय	पु०	खदिर	६४
जयन्ती	स्त्री०	"	८४	जिह्वाशरय	न०	"	६४पा०
"	"	कामप्रक्ष	१५८	जीमूतक	पुं०	देवदाली	३२०
जयवर्ण	पु०	अरणी	८५टी०	जीरक	पु० न०	वेनजीरा	३३७
जया	स्त्री०	हरड	८०	जीर्णबुध्न	न०	काकरहूले	३८२
"	"	अरणी	८४	जीर्णरोमक	"	धूणीघट	१६८
"	"	द्रोअ	३७८	जीर्णवालक	पु०	वृद्धाग	३४४
जरण	न०	द्विधु	२६५	जीर्णवालक	"	"	३४४पा०
"	पु०	वेतजीरा	३३७	जीवक	"	बीअठ	१००
"	"	चित्रक	२४८	"	"	जीवक	३८५
जर्तिल	"	वनतिल	३९७	जीवनामक	"	पुत्रजीव	१४३
जलकारिका	स्त्री०	खयगी	२८६पा०	जीवनो	स्त्री०	दोडो	३४९
जलज	न०	वेनकमल	३२९	जीवनाया	"	"	"
जलजन्म	"	"	"	जीवन्ती	"	गुहची	३१९
जलजा	स्त्री०	जेठीमधु	१८९पा०	"	"	दोडो	३४९
जलनीली	"	नीलिका	३३५	जीवबोधनी	"	मोडधेरी	२१५
जलपिपली	"	जलपिपली	२८८	जीवयद्रुनी	"	दोडो	३४५
जलपिपली	"	"	२८८पा०	जीविनाह्वय	न०	काकरहूले	३८२
जलप्राग्नी	"	जलप्राग्नी	३५८	जुहक	पु०	वृद्धाग	३४५
जलमुस्ता	"	काकरहूले	२८३	जुर्णाह्वय	"	जुवारि	३९५
जलरुह	न०	वेतकमल	३२९	जुहु	स्त्री०	त्रायमाण	२२३
जलरुह	"	"	"	जोगक	न०	अगर	२२५पा०
जलशूक	पु० न०	नीलिका	३३५	जोछाला	स्त्री०	जुवारि	३९६
जलास्थ	न०	वालड	२३१	जोरण	पु०	कोलिपत्र	१०७
जलापामार्ग	पु०	शमठ	३५०	जौहक	न०	अगर	२१
जलापामार्गतुल्यक	"	"	३५३पा०	ज्ञायतालिका	स्त्री०	मुद्दामली	२१२पा०
जलाशय	न०	लायजठ	२८५	ज्योतिष्क	पु०	चित्रक	२४८
जबा	स्त्री०	जपा	१४९	ज्योतिष्का	स्त्री०	मालकागुर्णा	२०९
जाति	"	जाड	२३५	ज्योतिष्मती	"	"	"
जातिकोश	न०	जाइफल	२३७				
जातिसूत	"	"	"	झा			
जातीफल	"	"	"	झा	स्त्री०	गारेटी	१६६
जालिन्	पु०	शण	५७२	झाटल	पु०	मोषठ	१६४
				झाटा	स्त्री०	मुद्दामली	२१२पा०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
क्षिप्त्वा	पुं०	अमिलातमेद	२४६	तद	पुं०	श्वेतलोध्र	११५
		ट		तरुण	„	एरण्ड	१५२
टक्कदेशाज	पुं०	स्थलगणधीर	३५४	तर्कारी	स्त्री०	भरणी	८४
टङ्क	पुं०	रात्राज	१२४	तल	पुं०	ताड	१७९
टण्डुक	पुं०	भरल्ल=टीद	८५	तलपत्रक	न०	तालीसपत्र	२८०
टोला	स्त्री०	आवउत्री	३५९पा०	तलफल	पुं०	धमूरड	२५३
		ड		तलक्षण	न०	जेठीमधु	१८९
डहु	पुं०	पनस	१२०	तस्करा	स्त्री०	कायणी	२६९
उण्डुक	„	अरल्ल	८५ पा०	तस्करि	„	शङ्खिनी	३२५
		त		ताडो	„	ताडी	१८२टी०
तक्काधिवासन	पुं०	नारिगु	६३ पा०	तापमतक	पुं०	हिगोटु	७४
तगर	„	तगर	१६२	तापसवहभ	„	चाक	४६
तटकहा	स्त्री०	कामवृक्षा	१५८	तापिच्छ	„	तमाल	३०
तण्डुल	पुं०	विहग	१७२	तामरस	न०	श्वेतकमल	३२९
तण्डुलिन्	„	तडुळेज	३५७	तामलकी	स्त्री०	भूआमली	२१२
तण्डुलीय	„	„	„	तामस	न०	तमालपत्र	३१
तण्डुलेरक	„	„	„	तामपत्र	पुं०	आसद्रा	६२ पा०
तनुर्धार	„	अवाडभो	४७	तामरणी	स्त्री०	घाहुडी	१५० पा०
तनुवल्कल	„	श्वेतलोध्र	११५पा०	तामपुष्प	पुं०	काचणयक	८
तन्नुभ	„	सरसव	३९८	„	„	आसद्रा	६२
तन्नुल	न०	विहग	३३३	„	„	वसुधा	३४८
तन्त्रिका	स्त्री०	शुद्धी	३१९	तामपुष्पी	स्त्री०	घाहुडी	१५०
तन्नुल	पुं०	विहग	१७२पा०	तामफल	पुं०	आकुल्ल	१३३
तण्डुली	स्त्री०	तडुळेज	३५२पा०	ताममूली	स्त्री०	धमासउ	२२८
तण्डुलीय	पुं०	„	„	तामवृत्ता	„	कुलपीविशेष	३९३
तण्डुलेरक	„	„	„	तामवृन्ता	„	„	„
तन्वी	स्त्री०	हिगुडत्रो	२६७	तामसार	न०	रक्तचन्दन	२५
तपस्विन्	पुं०	दमणउ	२५२	तामिका	स्त्री०	चिणउटी	२९३
तपस्विनी	स्त्री०	मोडवेरी	२१६	ताल	पुं०	ताड	१७९
„	„	छट	२८१	„	„	तृणवृक्षजाति	१८३
तमाल	पुं०	तमाल	३०	तालक	„	देवदाली	३२०
„	„	वरुणा	१३२	तालकणी	स्त्री०	मीहाली	२७९
तमालपत्र	न०	तमालपत्र	३१	तालकिनी	„	पोयणि	३२७ पा०
तामालिनी	स्त्री०	भूआमली	२१२	तालपत्री	„	मीहाली	२७८ पा०
तरङ्गिणी	„	हलद्र	२१४	„	„	तालीसपत्र	२७९
तरणी	„	सेबन्धी	२४४	तालपणी	„	मुषली	२६४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
तालपर्णी	स्त्री०	मोहाली	२७८	तिष्या	स्त्री०	महाबला	२६३
तालमूली	"	मुसली	२६४	तीक्ष्णगन्ध	पु०	शिरषू	८७ पा०
तालिका	"	भूर्ध्वामली	२१२	"	"	आजक्र	२२२
ताली	"	ताडी	१८२	तीक्ष्णगन्धा	स्त्री०	रार्दि	३९९
"	"	तृणवृक्षजाति	१८३	तीक्ष्णगर्भ	पु०	शिरषू	८७
तिष्क	पु०	पीतपापडा	२५९ टी०	तीक्ष्णपत्र	"	तुम्बुरु	१६१
तिष्ककरोहिणी	स्त्री०	कहू	२९९	तीक्ष्णफल	"	"	१६१
तिष्कपत्र	पु०	ककोडा	३६१	तीक्ष्णवल्क	"	"	"
तिष्कबीज	"	श्रुविणि	३६२ पा०	तीक्ष्णशूक	"	जव	३८८
तिष्कबीजा	स्त्री०	"	३६२	तीक्ष्णसार	"	कहर	७७
तिष्कमज्जा	"	द्विगोद	७४	तीक्ष्णवृक्ष	"	महाखोळ	११२ पा०
तिष्कबल्कला	"	पीलउनी	३१६	तुङ्ग	"	पुन्नाग	२८
तिष्कशाक	पु०	वरुणा	१३१	तुङ्गा	स्त्री०	खेजडी	७२
"	न०	"	१३१ पा०	तुङ्गिनी	"	शतावरी	२९७
तिष्का	स्त्री०	कहू	२९९	तुङ्गी	"	पौपरी	४० पा०
तिष्ठाक	पु०	टीहू	११३ पा०	"	"	जहारि	३६७
तिमिस	"	तिमिस	८९	तुच्छा	"	एलची	३२
तिष्ठतडीका	स्त्री०	आबिली	५६ टी०	"	"	शुली	२५० पा०
तिन्तिडी	"	"	५६ पा०	तुटि	"	एलची	३१
तिन्तिडीक	पु०	तिन्तिडीक	५७	तुण्डिका	"	गोल्ह, टिहरी	३६८
"	"	अम्लवेतस	५९	तुण्डिकैरी	"	बमनी	१५७
तिष्ठितडीका	स्त्री०	आबिली	५६	तुण्डी	"	गोल्ह, टिहरी	३६८
तिन्तिला	"	"	"	तुत्था	"	शुली	२५०
तिन्दुक	पु०	टीहू	११३	तुन्नमालिनी	"	भुद्भामली	२१२ पा०
तिरोट	"	मुनिलोघ्र	११६	तुम्बसी	"	इन्द्रवारुणीमेद	३११
तिरीटी	स्त्री०	"	११६ पा०	तुम्बी	"	श्रुविणि	३६७
तिलक	पु०	तिलक	६	तुम्बुरु	पु०	तुङ्ग	१६०
तिलकरोहिणी	स्त्री०	कहू	२९८	तुरगी	स्त्री०	आसगधि	१९०
तिलपर्णिका	"	चन्दनविशेष	२६	तुरङ्गी	"	मीठासिंगी	१९० पा०
तिलपर्णी	"	पीठवनी	१९९	तुलसी	"	तुलछी	२२३
तिलपिञ्ज	पु०	स्यामतिल श्वेततिल	३९८	"	"	तालीसपत्र	२७९
तिलपेज	"	"	"	तुला	"	एलची	३२
तिलव	"	मुनिलोघ्र	११६	तुवरक	पु०	बममुद्र	३९१
तिष्य	"	बीभट	१०१	तुष	"	तुष	४०१
तिष्यपुष्प	"	"	१०१ पा०	तुष्ट	"	टीहू	११३
तिष्यफला	स्त्री०	आमळा	८३	तूणी	स्त्री०	शुली	२५०

शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	श्लोकः
तूल	न०	पद्मनख	१६३	त्रिकट	पु	गोखरू	२०० पा०
तूल्मिनी	स्त्री०	सीमळो	६७	त्रिकण्ट	"	"	२००
तूबरी	स्त्री०	तूजरि	३९३	त्रिकटिन्नक	"	"	२०० ख०
तृण	पु०	तृण	२	त्रिदिवोद्भवा	स्त्री०	ककोली एला	३३
"	स्त्री०	गन्धतृण ३७०	पा०	त्रिपर्णक	पुं०	पलाश	९१
तृणध्वज	पु०	बासु	१६५	त्रिपर्णी	स्त्री०	साबनील	२७३
तृणपादप	"	तृणपादप १८३	पा०	त्रिपादी	"	हुंसपदी	२८७
तृणराज	"	ताड	१७९	त्रिपुटा	"	कंकोली एला	३३
"	"	हिताल	१८१	"	"	मल्लिकाविशेष	२४३
तृणशून्य	न०	केवडी	२४२ टि०	त्रिवृताक्ष्य	पुं०	पलाश	९१ पा०
तृणशून्य	"	"	२४२	त्रिवृन्ताक्ष्य	"	"	९१
तेजम	पु०	बासु	१६५	व्यस्ता	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
तेजमक	"	शरकट	३७६	त्वक्सार	पु०	बासु	१६५
तेजनी	स्त्री०	तेजवती	२७८	त्वक्सुगन्ध	"	गारिगु	६३
"	"	पोलवनी	३१५	त्वक्सुगन्धिका	स्त्री०	ककोली एला	३२
तेजस्विनी	"	तेजवती	२७७	त्वग्मुज	पु०	महाबाजरी १७८	पा०
तेजिनी	"	"	२७८ पा०	त्वच	न०	तालीसपत्र	२८०
तेजोमन्ध	पुं०	अरणी	८५	त्वक्सिसार	पु०	बासु	१६५
तेजोवती	स्त्री०	तेजवती	२७८				
तेजोष्ठा	"	"	"	दक	पु०	बूध	२८९ पा०
तैलपर्णिक	पु० न०	चन्दन	२३	दक्षिणावर्ता	स्त्री०	मेघबाजरीप्रकार	१९१
तैलभाविनी	स्त्री०	जाइ	२३५	दण्डोत्पला	"	लहदेवी	२५८
तोफम	पु०	नीलमय	३८८	दद्रुघ्न	पुं०	पमाड	२१४
तोयपिप्पली	स्त्री०	जलपिपली	२८८	दधित्य	"	कठडी	६१
तोयपिप्पली	"	"	२८८ पा०	दधिकल	"	"	"
तोयमण्जरी	"	"	३५३	दन्तधावन	"	कादिर	६४
तोयवृत्ति	पुं०	"	"	"	न०	"	६४ पा०
तोयाधिवासिनी	स्त्री०	पाटला	१९	दन्तबीज	पु०	दाडिमसार १४९	पा०
त्रुसी	"	इन्द्रवासिनीमेद	३११	दन्तशठ	"	जम्बीर	५२
"	"	चीमडी	२६३	"	"	कठडी	६१
त्राणा	"	त्रायमाण	२२६	दन्तशठ	स्त्री०	वांभवत्री	३५१
त्रायन्ती	"	"	२२५	दन्तहर्षण	पु०	जम्बीर	५१
त्रायमाणा	"	"	"	दन्ती	स्त्री०	दांती	२०१
त्रिक	पुं०	गोखरू	२०० पा०	दन्न	पुं०	दाम	३७१
त्रिकण्टक	पुं०	गोखरू	२००	दमन	"	दमण्ड	२५१

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
दर्भ	पु	बाम	३७१	दीर्घमूल	न०	लावजठ	३८५
दर्बीसह	"	नागकेसर	११	दीर्घमूला	स्त्री०	सावनील	२७३
दक्ष	न०	तमालपत्र	३१	दीर्घरोमक	न०	बालठ	२३१
दक्ष	पु०	शिरष्	८८	दीर्घशृक्ष	पुं०	तिनिश	१०
दाक्षिणात्य	"	नालेर	१८०	"	"	सातवनठ	१६
दाडिम	"	दाडिममार	१४९	दीर्घशृन्त	"	अरल्ल=टीर	८५
दाडिमपुष्पक	"	रोहीडठ	१४७	दीर्घशृ-द	"	"	८५ पा०
दान्त	"	दमणठ	२५१	दीर्घायुस्	न०	जीवक	३६४
दारपुर	न०	काकरहुळे	३८३ पा०	दीर्घिका	स्त्री०	हिगुडत्री	२६६
दाह	"	देवदारु	१०९	दुग्धवमी	"	मेघशृङ्गी	१९२ पा०
दाक्ष्य	पु०	चित्रक	२४८	दुन्दक	पु०	अरल	८५ पा०
दासहरिद्रा	स्त्री०	दारुहलद्र	१६७	दुरभिसहा	स्त्री०	कउछि	३००
दाविका	"	गोभी	२५९	दुरालभा	"	धमासठ	२२८
दावी	"	दारुहलद्र	१६७	"	"	कउछि	३०१
दावीसह	पुं०	नागकेसर	११	दुर्ग	पुं०	गूगलु	७५
दासपुर	न०	काकरहुळे	३८३	दुर्गन्धा	स्त्री०	बाबची	२१७
दासी	स्त्री०	मीलसेहुरीओ	२४७	दुर्ग्रह	पुं०	आज्ञाज्ञाडा	२०५
"	"	कालठघाडठ	२६७	दुर्द्धम	"	डूगलीविशेष	३४०
दिग्ध	न०	लवण	३५	दुर्नामारि	"	मुसली	२६४
"	पुं०	बहेडा	८२ पा०	दुर्मदा	स्त्री०	मालकागुणी	२०९
दीपन	"	कदम्बविशेष	१४	दुर्मना	"	"	२०९ पा०
दीपशृक्ष	"	सातवनठ	१६ पा०	दुर्मेषा	"	चिणठठी	२९३
दीप्तभद्रा	स्त्री०	कुडठ	१६	दुर्लभा	"	कउछि	३०१ पा०
दीप्ता	"	साधरि	३४१	दुर्लक्षा	"	बाबची	२१८ पा०
दीप्य	पु०	अजमोद	२५७	दुर्बर्ण	"	एलीयड	२३३
दीर्घकील	"	आकुलु	१३३	दुर्बार	"	"	२३३ पा०
दीर्घदण्ड	"	एरेड	१५२	दुस्पर्श	पु०	धमासठ	२२८ पा०
दीर्घपत्र	"	सागु	१०२	दुःस्पर्शा	स्त्री०	रौगणी	१९३
"	"	साउहडा	२०७	"	"	धमामल	२२८
दीर्घपत्रक	"	महाकोलु	११२	दुष्पुष्पी	"	राडागारी	३१७
"	"	लहसनमेद	३३९	दुष्प्रघर्षा	"	रौगणी	१९४
दीर्घपत्रा	स्त्री०	साउहडा	२०७ पा०	दुष्प्ररोह	पु०	नागकेसर	११
दीर्घफल	पु०	किरमालठ	९८	दूरमूल	"	धमासठ	२२७ पा०
दीर्घमूल	"	धमासठ	२२७	दूर्वा	स्त्री०	द्रोअ	३७८
				दृष्यफल	पु०	अबाडओ	४७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
हृष्ट	न०	एलीयड	२३३	दैव्य	पुं०	बहेबा	८२
हृदयक्	पु०	यज्ञिय मुज	३७७	दोत्य	"	"	८२पा०
हृत्पादा	स्त्री०	अवासी	२७७	दोला	स्त्री०	गुली	२५०
हृत्फल	पु०	नाकेर	१८०	द्रवन्ती	"	उदिरकनी	३२६
हृत्कला	स्त्री०	उलप	३७३	द्रविष	पु०	कचूरड	२५५पा०
हृत्कन्ध	पु०	रायणी	४५	द्रक्षाफल	पु०	बकुल	५
देवकाष्ठ	पु० न०	देवदारु	११०	द्रावण	"	ढीह	११३पा०
देवजगध	न०	रोहीस	३६९	द्राविष	"	कचूरड	२५५
देवता	स्त्री०	धत्तरड	२५२	"	न०	"	२५५पा०
देवताव	पुं०	देवदाली	३२०	द्राविषी	स्त्री०	एलवी	३१पा०
देवताली	स्त्री०	"	"	द्राविणी	"	"	३१
देवदारु	न०	देवदारु	१०८	द्रुकलिम	न०	देवदारु	१०९पा०
"	पु० न०	"	११०	द्रुकलिम	"	"	१०९
देवदाली	स्त्री०	देवदाली	३२०पा०	द्रुमोपल	पु०	कणवर	२६
देवदुन्दुभि	"	तुलसी	२२४	द्रुमोद्वा	स्त्री०	चिणउठी	२९३
देवदूती	"	बीजप्रविशेष	५५	द्रुमौषा	स्त्री०	चिणउठी	२९३पा०
देवद्रुम	पुं०	देवदारु	१०९	द्रुणी	"	गुली	२५१
देवधान्य	न०	जुवारि	३९६	द्वारदारु	पु०	शाक	१०४
देवनिर्मिता	स्त्री०	गुह्वरी	३१८	द्विजकुत्सित	"	गूदी	११८
देवपुत्रिका	"	पीक	१७०	द्विपाक्य	"	नागकेसर	११
देवपुत्र्य	पु० न०	लवण	२६	द्विरदाशन	पुं० न०	पीपल	३९
देवमणि	पुं०	मेद	२९१	द्वीप	न०	कङ्कोल	३५
देवबल्लभ	"	पुष्पाग	२८	द्वीपिका	स्त्री०	शतावरी	२९६
"	"	देवदारु	१०८	द्वीपिन्	पुं०	चित्रक	२४८
देवविटपिन्	"	सातवनड	९७	द्वीपिशतु	"	शतावरी	२९६
देवशाल	"	अर्जुन	१०३पा०	-ध-			
देवश्रेणी	स्त्री०	पीलउनी	३१५				
देवसहा	"	महाबल	२६२	धत्तूर	पु०	धत्तूरड	२५२
देवसाल	पु०	अर्जुन	१०३	धनहरी	स्त्री०	संखिनी	३२५
देवाह्व	न०	देवदारु	१०८	धनु	पुं०	भीलामा	१३४
देवी	स्त्री०	पीक	१७१	धनुर्वृक्ष	"	धमणड	१०५
"	"	पीलउनी	३१५	धनुश्रेणी	स्त्री०	पीलउनी	३१६
"	"	गुह्वरी	३१९	धनुष	न०	भीलामा	१३४
दैत्य	पु०	बहेबा	८२पा०	धनुष्यट	पु०	चार	४५
दैत्या	स्त्री०	एकांगी	२८२	धन्वन	"	धमणड	१०६टी०
				धन्वफल	"	"	१०६
				धन्ववशासक	पुं०	धमासड	२२७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
धन्ववास	पु०	धमासउ	२२७	धृतिला	स्त्री०	पीठवनी	१९८
धमन	"	नलु	३७४	धृतेला	"	"	१९८पा०
धमनी	स्त्री०	नलिका	३७	ध्याम	न०	रोहीस	३६९
धरा	"	गुह्यो	३१८	ध्रुव	पु०	बड्ड	४१
धर्मण	पु०	धमणो	१०५	"	"	शाक	१०४
धर्मद्वेषिन्	"	बहेडा	८२	ध्रुवक	"	"	"
धर्मपत्तन	न०	मिरी	३०३पा०	ध्रुवसाधन	"	"	१०४पा०
धर्मणी	स्त्री०	क्षिरिणी	३२३	ध्रुवा	स्त्री०	सावनील	२७३
धव	पुं०	धव	९२	ध्वजद्वय	पु०	ताड	१७९
धातकी	स्त्री०	धातुडी	१५०	धातुक्षन्नासिका	स्त्री०	हगुषाविशेष	२७०
धातुपुष्पा	"	"	१५०पा०			न	
धातुपुष्पी	"	"	१५०	नकुलप्रिया	स्त्री०	गधनउली	२२१
धात्री	"	आमला	८३	नक्तधर	पु०	गगल	७६
धान्य	न०	धान्य अनाज	२	नक्तमाल	"	करंज्यउ	१४४
"	"	"	३८६	नगभिन्	"	पाषाणमेद	२६९पा०
धामार्थव	पु०	आक्षासाडा	२०४	ननुष	"	नगर	१६२पा०
"	"	घोंसोडी	३२२	नट	"	अरल्ल=रीढ़	८५
धाराकदम्ब	"	धाराकयव	१४	"	"	नलु	३७४
धार्मपत्तन	न०	मिरी	३०३	नटी	स्त्री०	नलिका	३६
धावनी	स्त्री०	रौगणी	१९४	"	"	पर्कटि	४१पा०
"	"	पीठवनी	१९८	नड	पु० न०	नलु	३७४
धिक	न०	रोहीस	३६९पा०	नताज्ञी	स्त्री०	काकडासिंगी	१९२
धुतूर	पु०	धतूरउ	२५२	नदीकान्त	पु०	इजर	१२८
धुरन्धर	"	धव	९२	नदीकान्ता	स्त्री०	कालठषाडउ	२६८
धूमकपुच्छा	स्त्री०	मेघशृङ्गी	१९१पा०	नदीकुलप्रिय	पु०	वेनस	१२९
धूमपुष्पा	"	मेघशृङ्गीप्रकार	१९०	नदीसर्ज	"	अर्जुन	१०३
धूर्त	पु०	कदम्बविशेष	१४	नद्याख्या	स्त्री०	कालठषाडउ	२६८
"	"	धतूरउ	२५२	नन्दा	"	राठागारी	३१७
धूर्तपादप	"	अर्जुन	१०३	नन्दित	पु०	धव	९३
धूर्धर	"	ऋषभ	१७३पा०	नन्दिन्	"	उडद	३८९
धूर्धर	पुं०	"	१७३पा०	नन्दिल	"	धव	९३पा०
धूर्वह	"	"	१७३	नन्दीमुख	"	धन्दाविशेष	१५९
धूलीकदम्ब	पुं०	धूलीकयव	१३	नमस्कारो	स्त्री०	खयरी	२८६
धूषारक	"	कदम्बविशेष	१४	नमेरु	पु०	सरलउ	१०८
धूषरच्छदना	स्त्री०	शम्भाह्वली	२५५	नम	"	वेतसविशेष	१३१

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
नरेन्द्रमाला	स्त्री०	आवतत्री	३५१	नालिकैल	पु० स्त्री०	नालेर	१८०
नर्त	पु०	कदम्बविशेष	१४	नाली	स्त्री०	मली	३७५ पा०
नर्तक	"	मल्ल	३७४	नालीक	पु० न०	स्वैतकमल	३२९
नल	पु० न०	"	"	नालीकिनी	स्त्री०	पोयणि	३२७
नलद	न०	लावजड	३८५	निकुञ्जक	पु०	वैतसविशेष	१३१
नलफली	स्त्री०	सीमलो	६८	निकुम्भ	"	दांती	२०२
नलिका	"	नलिका	३६	निकोचक	"	आङ्गुल	१३३
नलिन	पुं० न०	स्वैतकमल	३२८	निगूढक	"	वनमुद्ग	३९१
नलिनी	स्त्री०	पोयणि	३२७	निषण्ट	"	सम्भह	१टी०
नली	"	मली	३७५	निषण्ट	" (पु० न०)	"	१
नवमालिका	"	मीमाली	२४०	निचुल	पु०	इमर	१२८
नवमालिनी	"	"	२४० पा०	नित्यभद्रा	स्त्री०	सिषनी	९५
नहुष	पु०	तगर	१६२	निमिद्रुम	पु०	कुवठ	१२८
नाकुलो	स्त्री०	नउली	२२०	निमीद्रुम	"	"	१२८ पा०
"	"	जवासी	२७६	निम्ब	"	नीब	१३६
"	"	मली	३७५	निम्बतद	"	पारिभद्र	७६
नाम	पु०	नामकैसर	१०	निम्बरक	"	वकायणि	१३८
नामकैसर	"	"	"	नियमन	"	नीब	१३७
नागजिह्वा	स्त्री०	उत्पलधारिवा	३१४	निर्गन्ध	न०	बाबरठ चन्दन	२४
नागदन्ती	"	दन्तीप्रकार	२०२	निर्गुण्डी	स्त्री०	निर्गुंडी	१८४
नागपुष्प	पुं०	नागकैसर	११	"	"	शेफालिका	१८६
नागबला	स्त्री०	गागेटी	१६६	निर्दिग्धिका	स्त्री०	रीगणी	१९३
नागर	न०	सूठि	२०६	निर्मध्या	"	नलिका	३६
नागराज	पु०	नारिगु	६३	निर्माल्या	"	पीक	१७०
नादेवी	स्त्री०	अरणी	८५	निशाक्या	"	हलद्र	२१३
"	"	जांबूविशेष	१२५	निशाचरी	"	शक्किनी	३२५
"	"	वैतसविशेष	१३०	निःश्रेणि	"	महाकाचूरी	१७८
नारद	पु०	नारिगु	६३	निःस्पन्दन	पु०	टोङ्ग	११३
नारायणी	स्त्री०	शताचरी	२९६	निषीध	"	निर्गन्धकणयर	२७
नारिकेर	पुं०	नालेर	१८० पा०	निष्कुटि	स्त्री०	एलबी	३१
नाल	न०	धानना कणसडा, ४०१		निष्पाव	पुं०	वाल	३९२
नालिक	स्त्री०	शेफालिका	१८६ पा०	नीप	"	कदम्बविशेष	१४
नालिकेर	पुं० स्त्री०	नालेर	१७९	नीर	न०	वालउ	२३१ टी०
"	पुं०	तुण्डकजाति	१८३	नीरजा	स्त्री०	जेटीमधु	१८९
				नीरवृक्ष	पुं०	महाबोष्ठ	११२

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
नीलकण्ठ	पु०	मूला	३५७			प	
नीलकपिल	"	राजाम	१२४	पङ्कज	न०	श्वेतवमल	३२९
नीलकेसी	स्त्री०	गुली	२५१	पङ्कजन्म	"	"	"
नीलनिर्यास	पु०	बीअल	१०१	पङ्कजमुष्टिका	स्त्री०	पीक	१७१
नीलपर्णक	"	फल्लहा	१७७	पङ्कमुष्टिका	"	"	१७०
नीलपुष्पी	स्त्री०	कालीगिरणई	३०९	पङ्ककह	न०	श्वेतकमल	३२९
नीलमञ्जरी	"	नीलनिर्गुडं	१८५	पङ्ककह	"	"	"
नीलमल्लिका	"	नीली	७९	पञ्चम्पवा	स्त्री०	दारुहलद्र	१६८
नीलवल्कल	पु०	सोपारी	१८०	पञ्चवाल्गुलि	पु०	एरड	१५३
नीलसन्धिक	"	निर्गुण्डो	१८४पा०	पट्टपर्णी	स्त्री०	क्षीरिणी	३२३
नीलसारक	"	टीह	११३	पटोदक	पु०	कपीलउ	१५६
नीलसिन्दुक	"	निर्गुण्ड	१८४	पटोदय	"	"	१५६पा०
नीलस्यन्दा	स्त्री०	कालीगिरणई	३०९	पटोल	पु० स्त्री०	पटोल	३६०
नीलाम्बुकच्छदा	"	जाबू	१२४पा०	पट्टरजन	न०	चन्दनविशेष	२५
नीलाम्बुकच्छदा	"	"	१२४	पट्टिका	स्त्री०	मुनिलोघ्न	११६
नीलिका	"	शेफालिका	१८६	पट्टी	"	"	"
नीली	"	गुली	२५०	पण्या	"	मालकागुणी	२०९
"	"	नीलिका	३३५	पतङ्ग	न०	चन्दनविशेष	२५
नीवार	पु०	नीवार	३९४	पत्तङ्ग	न०	चन्दनविशेष	२५पा०
नुन्नमालिनी	स्त्री०	भुङ्गामर्था	२१०पा०	पत्तूर	"	"	२६
नूद	न०	पद्मनस	१६३	पत्तूर्ण	पु०	अरल	८७पा०
नृप	पु०	रायणी	४५	पत्तोर्ण	"	"	"
"	"	तगर	१६२	पत्र	"	कहर	७७पा०
नृपात्मज	"	राजाम	१२४	पत्रपुष्पी	स्त्री०	आज्ञाज्ञाडा	२०५
नेत्र	"	नीव	१३७	पत्रमालिन	पु०	वेतस	१३०
नेत्रपीडा	स्त्री०	जवासी	२७६	पत्रा	स्त्री०	तालीसपत्र	२८०पा०
नेत्रमूला	"	"	२७६पा०	पत्राङ्ग	न०	चन्दनविशेष	२५
नेमाली	"	नीमाली	२४०	पत्रा	स्त्री०	जाइकलिका	२३६
नेमि	पु०	तिमिसा	८९	"	"	तालीसपत्र	२८०
नेमिपुत्र	"	श्वेतकादिर	६५	पत्रैला	"	ककोली एला	३२
नेमाली	स्त्री०	नीमाली	२४०पा०	पत्रोर्ण	पु०	अरल=टीह	८७
न्यग्रोध	पु०	वडु	४१	पथिका	स्त्री०	तालीसपत्र	२७९
न्यग्रोधा	स्त्री०	उदिरकनी	२६५पा०	पथिद्रुम	पु०	श्वेतकादिर	६५
न्यग्रोधी	"	"	३२६	पथ्या	स्त्री०	हरडह	८०
न्युब्जक	न०	पनसफल	१२०				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
पद्य	पुं०	न०	स्वेतकुमल ३२८	पर्वट	न०	बकुलफल ६	
पद्यक	पुं०	पदमाकु	१७५	पर्वटक	पुं०	पीतपापडा २५१	
पद्यककटिक्	स्त्री०	गठ	३३४	पर्वकाढया	स्त्री०	आमला ८३ पा०	
पद्यकण	न०	पुष्करमूल ३६६	पा०	पर्वकीटा	"	" ८३	
पद्यनाल	"	बिम्बु ३३३		पर्वताह्वय	पुं०	कन्यब १३	
पद्यबीज	"	गठ ३३४		पर्वपुत्री	स्त्री०	दन्तीप्रहार २०३	
पद्यवर्णक	"	पुष्करमूल ३६६		पर्वपुष्पा	स्त्री०	दन्तीविशेष २०३ पा०	
पद्या	स्त्री०	भाङ्गि २७४		पर्वपुष्पी	"	" "	
पद्याक्ष	न०	पद्यबीज ३३४	पा०	पलङ्कष	पुं०	गूगल ७५	
पद्याख्य	न०	गठ ३३४		पलङ्कषा	स्त्री०	गोक्षरू २०१	
पद्याट	पुं०	पमाह २१५		पलाण्डु	पुं०	इगली ३३९	
पद्यिनी	स्त्री०	पोयणि ३२७		पलाल	"	पराल ४०१	
पनस	पुं०	बहुर १२०		पलाश	"	पलाश ९१	
पयस्विनी	स्त्री०	क्षीरविदारि १९७		"	"	शठि २३२	
परपुष्पदोस्तव	पुं०	आंबड १२१		पलाशक	"	महापत्र १०७	
परापर	"	फल्गुहा १७७		पराशिक	"	देवदारु १०८	
परावत	"	पारापत १४०		पराशिका	स्त्री०	" १०८ पा०	
पराश्रय	"	अमीतठ ३८		पलाशिनी	"	पोयणि ३२७	
परिपेलव	न०	ककरहूले ३८३		पवनारि	पुं०	देवदारु १०८	
परिमण्डल	पुं०	फल्गुहा १७७		पवित्र	न०	डाभ ३७१	
परिव्याघ	"	कणयर २६		पाकल	"	उपलोठ २३०	
"	"	वैतसविशेष १३१		पाटल	पुं०	पदमाकु १७५	
पशष	"	फल्गुहा "		"	"	शीहि ३८६	
पशषक	"	" "		पाटला	स्त्री०	पाटला १९	
पशस्	"	" "	१७७	"	"	श्वेतपाटला २० पा०	
परोपर	"	" "	१७७ पा०	पाटलि	पुं०	स्त्री० " "	
पर्कट	न०	पर्कटि ४१ पा०		"	पुं०	मोषठ १६४	
पर्कटिन्	पुं०	पिप्पलवृक्ष ४१		पाठ	स्त्री०	पाठ २९४	
पर्कटी	स्त्री०	" "		पाठिन्	पुं०	चित्रक २४८	
पर्बनी	"	दारुहलत्र १६८		पाठोन	"	" "	
पटंकी	"	पर्कटि ४१ पा०		पाण्डु	स्त्री०	माषवनी २१० पा०	
पर्ण	पुं०	पलाश ९१		पाण्डुफल	पुं०	पटोल ३६०	
पर्णमेदनी	स्त्री०	प्रियङ्गु १८८ पा०		पाण्डुरच्छवा	स्त्री०	सीसम ६९	
पर्णाव	पुं०	आजकप्रकार २२२		पाण्डुरद्रुम	पुं०	कुष्ठ १६	
पर्णी	स्त्री०	मुखगवनी २११ पा०		पाण्डुराग	"	दमनठ २५२ पा०	

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
पाण्डुराङ्ग	पु०	दमनव	२५२	पिच्छिल	पु०	गूरी	११८
"	"	बुध	२८९	पिच्छिता	स्त्री०	क्षीमलो	६७
पाण्डुरोगप्रिय	"	"	२८९ पा०	"	"	सीधम	६९
पाद्मोद्गणो	स्त्री०	कामवृक्षा	१५८	पिण्डपुष्प	पु०	अशोक	४
पामीयपृष्ठगा	"	रुगा-शृषा	३३५ पा०	पिण्डकला	स्त्री०	भूविणि	३६२
पामीया	स्त्री०	कंगासाक	३३५	पिण्डा	स्त्री०	हलद्र	२१४ पा०
पापचेलिका	"	पाठ	२९४	"	"	हिंशुवत्री	२६६
पापाचलिका	"	"	२९४ पा०	पिण्डन्	पुं०	मयगहल	१२६
पामनासनी	"	खेजडी	७३ पा०	पिण्ड	स्त्री०	महास्त्ररि	१७८
पामविनाशिनी	"	"	७३	पिण्डीतक	पु०	मयगहल	१२६
पारापत	पु०	पारापत	१४०	पिण्डापुष्प	"	अशोक	४ पा०
पारापतपदी	स्त्री०	कालउषावड	१६८	पितामह	"	शरकव	३७६
पारावतपदी	"	मालकामुणी	२०९	पिप्पल	"	पीपल	३८
पारावा(व)त	पु०	पारापत	१४० पा०	पियाल	"	चारोळी	४५
पारिजातक	"	पारिभद्र	७६	पिशाचिका	स्त्री०	कृष्णमासी	२८१
पारिजाता	स्त्री०	तेजवती	२७७	पिञ्जुन	न०	केसर	२३४
पारिभद्र	पु०	पारिभद्र	७६	"	"	"	२३४ पा०
"	"	देवदाह	१०९	पिञ्जुना	स्त्री०	पीक	१७०
"	"	नीव	१३६	पिप्पल	पु०	पीपल	३८ पा०
"	न०	उफलोठ	२३० पा०	पिप्पलो	स्त्री०	पीपलो	३०४
पारिभव्य	"	"	२३०	"	"	"	३०४ पा०
पारुणतसा	स्त्री०	केलि	१६२ पा०	पिप्पलीमूल	न०	पीपलीमूल	३०५ पा०
पालम्पा	"	पलाक	३४९	पीठिका	स्त्री०	भाङ्गि	२७५
पालम्प	न०	गन्धतूण	३७०	पीत	पुं०	पदमाङ्ग	१७५ पा०
पालङ्क्या	स्त्री०	पलाक	३४९	"	न०	केसर	२३४
पाष्णपत	पु०	बुध	२८९	पीतकाष्ठ	पु० न०	देवदाह	११०
पाषाणमेद	"	पाषाणमेद	२६९	पीतक्षीरा	स्त्री०	क्षिरिणी	३२४
पाषाणान्तक	"	अ. सद्र	६२	पीतचन्दन	न०	दाहहलद्र	१६७
पङ्क	"	पीतपापडा	२५९ टी०	पीततन्दुला	स्त्री०	कांग	३९४
पिकमान्धव	"	आंबड	१२१	पीतदाह	पु० न०	कयब	१२
पिङ्ग	न०	बालउ	२३१	"	"	देवदाह	११०
पिङ्गा	स्त्री०	हलद्र	२१४	"	पुं०	दाहहलद्र	१६७
पिञ्जुमन्द	पु०	नीव	१३७	पीतदुग्धिका	स्त्री०	क्षिरिणी	३२३
पिच्छा	स्त्री०	क्षीमळानो रस	६८	पीतद्रुम	पुं०	दाहहलद्र	१६७
पिच्छिका	"	भाङ्गो	२७६ पा०	पीतम	"	पीपरी	४०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रमाणः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रमाणः
पीतल	पुं०	अंशुलभो	४७०	पुष्प	पुं०	इक्षुप्रकार	३७४
"	न०	दाकहल्ल	१६७	पुष्पक	"	अनीतड	३७
"	"	केसर	२३४	पुष्पगन्धा	स्त्री०	अक्षी	२३८
पीतलक	पुं०	अंशुलभो	४७	पुष्पजीव	पुं०	पुष्पजीव	१४३
पीतनी	स्त्री०	साधनील	२७३	पुष्पदा	स्त्री०	आसगंधि	१९०
पीतपुष्प	पुं०	किरमाल	९८	पुष्पभेणी	"	उदिरकनी	३२६पा०
"	"	बागड	२४५	पुष्पल	न०	रोहीष	३६९
"	"	चौतोडी	३२२	पुष्पनवा	स्त्री०	साटहडा	२०७
पीतपुष्पक	"	निगन्धकमसर	२७	पुष्पाग	पुं०	पुष्पाग	२७
पीतपुष्पिका	स्त्री०	महाबला	२६१	पुष्पाट	"	पमाड	२१५पा०
पीतपुष्पी	"	बीजपूरविशेष	५५	पुर	"	गुण्ड	७५
पीतफेन	पुं०	अरीठ	१३६पा०	पुरुषनामक	"	पुष्पाग	२८
पीतम	"	किष्किरात	२४७	पुलक	पुं० न०	ककुष्ठ	१७६
पीतमहा	स्त्री०	"	२४७पा०	पुलकिन्	पुं०	कर्मण	१३
पीतरफ	पुं०	पदमाकु	१७५	पुष्कर	न०	क्षेतकमल	३२८
पीतवर्णक	"	"	"	पुष्करजटा	स्त्री०	पुष्करमूल	३६६
पीतवाल	"	बीजड	१००पा०	पुष्करनामक	न०	"	"
पीतधार	"	आकुण्ड	१३३	पुष्करमूल	"	"	"
पीतवाल	"	बीजड	१००	पुष्प	"	अणीबड	१६९
पीता	स्त्री०	दाकहल्ल	१६७पा०	पुष्पकन्वा	स्त्री०	विचारि	५१९
"	"	हल्ल	२१४पा०	पुष्पक	पुं०	कठठी	६१
"	"	जेजवती	२७७पा०	पुष्परोचन	"	नागकेसरपुष्पपूर्ण	१२
पीतिका	"	हल्ल	२१३	पुष्पवर्णिणी	स्त्री०	शेफालिका	१८६
"	"	माडगी	२७५पा०	पुष्पभेणी	"	उदिरकनी	३२६
पील	पुं०	पील=वैपु	१३९	पुष्पा	"	आइ	२३५
पीलनी	स्त्री०	पीलजनी	३१६	पुष्पिका	"	महाबला	२६१
पीलवर्णी	"	"	"	पुष्प	पुं०	बीजड	१०१
"	"	गोल्ह, टिडूरी	३६८	पूग	"	सोपारी	१८०
पीवर	पुं०	बीजड	१००	पूगी	स्त्री०	"	१८०पा०
पीवरी	स्त्री०	शतावरी	२९५	पूतमा	स्त्री०	हरड	८१
पुट	न०	आयकल	२३७	"	"	कुण्ठमासी	२८२
पुटकिनी	स्त्री०	पोवणि	३२७	पूतिक	पुं०	करडसड	१४४
पुडा	स्त्री०	कंचोकी एका	३३	पूतिकरज	"	"	१४५
पुडरीड	पुं०	दमकड	२५२	पूतिकाष्ठ	पुं० न०	देवदाड	११०
"	न०	क्षितकमल	३३०	पूतियाड	"	"	"

शब्दः	लिङ्गम्	वर्गः	प्रकोटः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्गः	प्रकोटः
पूतिपुष्प	पुं०	हिमोद्भू	७४	पौण्डरीयक	न०	पद्म=स्वल्पपद्म	२८३
पूतिपुष्पा	स्त्री०	बीजप्रविशेष	५५५	पौण्डर्य	"	"	"
पूतिपुष्पी	"	"	"	पौर	"	रोहीस	३६९
पूतिफल	पुं०	हिमोद्भू	७४	पौरभूतीक	"	"	३६९पा०
पूतिफली	स्त्री०	बाधची	२१८	पौलोमीद्रुम	पुं०	अक्षोक	४
पूतिमाधुर	पुं०	जहारि	३६७	पौष्कर	न०	पुष्करमूल	३६६
पूतिमादत	"	बीली	७९	प्रकीर्ण	पु०	करंजवृक्ष	१४४
पूतीक	"	करंजवृक्ष	१४४पा०	प्रकीर्य	"	"	१४४पा०
"	न०	रोहीस	३६९	प्रकीर्यक	"	करजविशेष	१४
"	"	गघतृण	३७०	प्रमह	"	किरमालव	९८
पूतीकरम्भ	पु०	करंजवृक्ष	१४५पा०	प्रचीचला	स्त्री०	कालवृक्षवृक्ष	२६७
पूषरिमेष्ट	"	अरजु	६६	प्रचोदन	पु०	धमासत	२२८पा०
पूरक	"	बीजउरव	५३	प्रतानिका	स्त्री०	उपलक्षारिवा	३१३
पूरणी	स्त्री०	सीमलो	६७	"	"	प्रसारणी	३४१
पूरुण	पुं०	तिलक	६	"	"	श्रीम	३७९
पूतना	स्त्री०	हरवद्	८१टी०	प्रतापस	पु०	आकुर्मदाक	४९
पूषकपत्रम्	"	पीलठनी	३१६	प्रतिविधा	स्त्री०	अतिविष्ट	३९०
पूषकपर्णी	"	पीठवनी	१९८	प्रतिहास	पु०	श्वेतकणवर	२९
पूषिवीपति	पुं०	अवधु	१७३	प्रतोदनी	स्त्री०	धमासत	२२८
पूष	स्त्री०	हिमुठबी	२६६	प्रत्यक्पुष्पी	"	आसासाका	२०५
"	"	कालवृजीरव	३३७	प्रत्यक्पुष्पी	"	उदिरकनी	३३६
पूषुक्णी	"	पीठवनी	१९८पा०	प्रयन	पुं०	मुग	३९०
पूषुपनासिका	"	वाहि	३३२	प्रपुण्डरीक	न०	पद्म=स्वल्पपद्म	२८३
पूषुपनासिका	"	"	२३२पा०	प्रपुनाट	पुं०	पमाव	२१४
पूषुपनासिका	"	"	"	प्रपुनाट	"	"	२१४पा०
पूष्वी	स्त्री०	हिमुठबी	२६६	प्रपौण्डरीक	न०	पद्म=स्वल्पपद्म	२८४
"	"	कालवृजीरव	३३७	प्रमोदनी	स्त्री०	केवली	२४२
पूष्वीक	"	कफोलीक	३३	प्रमोदिनी	"	"	२४२पा०
पूष्विपर्णी	"	पीठवनी	१९८पा०	प्रमोमिव	पु०	किङ्किरात	२४७
पूष्वणा	"	कंगाशाक	३३५	प्रमोकिन्	"	"	२४७पा०
पूष्विपर्णी	"	पीठवनी	१९८	प्रवर	न०	अवर	२१
पेक्षी	"	उव	२८०	प्रवर	पुं०	कृष्णशुभ	३९१
पेठगळ	पुं०	काष्ठ	३७२	प्रवाल	"	वसुधा	३४८
"	"	अव	३७५	प्रवालफलबोविका	स्त्री०	गोष्ट, टिकुरी	३६६
"	"	"	"	प्रवैल	पुं०	पीतशुभ	३९०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अभिज्ञता	स्त्री०	मोक्षवैरी	२१६	प्रीतिहृन्	पुं०	रोहिण्ड	१४७दा०
अक्षर	न०	एलीवड	२३३		फ		
असादक	पुं०	वधुजा	३४८	कणितवक	पुं०	मदमड	२२४
असाधनी	स्त्री०	महाबला	२६३	कनिम्	"	"	२२५
असाधनी	"	प्रसाधनी	३४१	हमस	"	बहुर	१२०
प्रसन्नपुष्प	पुं०	मदमड	२२४पा०	करम	"	हुंगली	३४० पा०
प्रहसन्ती	स्त्री०	वासन्ती	२४९	कल	"	मनचड	१०६
आचीना	"	पाठ	२९४	"	न०	"	१०६ का०
आनक	पुं०	जीवक	३६५	"	पुं०	मनमहल	१२६
आनुपायणी	स्त्री०	सातहवा	२०७	कलकि	"	कम्पन	२३
"	"	कउछि	३०१	कलपूरक	"	बीजउरउ	५३
आनुवेण्य	पुं०	कयव	१३	कलमारी	स्त्री०	कलुंबरी	४४
अिव	"	करणा	५२	कलम्	"	"	४४पा०
"	"	कून	२८९	कलस्नेह	पुं०	अडोव	१४०
अियक	"	कदम्बविशेष	१५	अलम्बाडव	"	शक्तिमहार	१४९पा०
"	"	बीअउ	२९	कलमाण्डव	"	"	१४९
"	"	अियंगु	१८७	कला	स्त्री०	अियंगु	१८८पा०
अियङ्गु	स्त्री०	"	"	कलितेच्छदा	"	बोरि	७०
"	"	काव	३९४	कलिनो	"	अियङ्गु	१८८
अियजीवक	पुं०	अरख=डीह	८६	कली	"	"	"
"	"	जीवक	३६५	कलेठडा	"	पाठकाविशेष	२०
अियवर्षी	"	रावणी	४४	कलेठ	पुं०	गुन्वी	११९
अियवल्ली	स्त्री०	अियङ्गु	१८७	कम्पु	स्त्री०	कलुंबरी	४४
अियसाकक	पुं०	बीअउ	१००पा०	कम्पुवाटिका	"	"	४३
अियसाकक	"	"	१००	कामगुनी	"	"	"
अिवैवदा	स्त्री०	जाह	२३६	कुलक	पुं०	कुलठ	१२८
अिया	"	अियंगु	१८७	कुलकी	स्त्री०	"	१२८पा०
"	"	मल्लिकाविशेष	३४३	केनकीरा	"	छिरिनी	३२४
अेताराक्षसी	"	मुलछी	२२३पा०	केना	"	सावरि	३४१
अक	पुं०	पीपरी	४०	केनिल	पुं०	अरीअ	१३६
"	"	पिण्डमूक	४१	केनिकच्छदा	स्त्री०	बोरि	७०पा०
अक	"	पीपरी	४०		ब		
"	न०	काकरहूके	३८२	ककुल	पुं०	ककुल	५
अकक	पुं०	पीपरी	४०	कल्लेन	"	अनविचड	२८पा०
प्रीतिहृन्कहन्	"	रोहिण्ड	१४७	कदरा	स्त्री०	आधवाण	२२६
				"	"	हुं वकि	३४५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
धरि	स्त्री०	धोरि	७०	बहुपट	पुं०	भूर्ज	११७पा०
,,	,,	धमनी	१५७	बहुपत्र	,,	मीलामा	१३५
धन्वन	पुं०	धमणत	१०६पा०	बहुपवी	स्त्री०	मुद्गभासली	२१२
धन्वुर	,,	नृधमु	१७३	बहुपाद	पुं०	बड्ड	४१
धन्वुकुपुष्पक	,,	बीभत	९९	बहुपुट	,,	भुर्ज	११७
धर्बरक	न०	बाबरत चन्दन	२४	बहुपुत्रिका	स्त्री०	कालिगी	३६१
,,	पु०	भाडङ्गि	२७४	बहुपुत्री	,,	मुद्गभासली	२१२पा०
धर्बरका	स्त्री०	,,	२७४पा०	बहुफेना	,,	साधरी	३४०
धर्बरोद्भव	न०	बाबरत चन्दन	२४	बहुमऊजरी	,,	तुलसी	२२३
धर्बरी	स्त्री०	हिगुतत्री	२६७टी०	बहुला	,,	एलवी	३२
धर्बरी	,,	जहारि	३६७	बहुवलक	पु०	चाव	४५
धस्तगन्धा	,,	अजमोद	२५६	बहुवार	,,	गूंदी	११९
,,	,,	जहारि	३६७	बहुशाल्य	,,	खदिर	६४पा०
धस्तिक	,,	मूला	३५७	बहुसुता	स्त्री०	शातावरी	२९५
धर्हि	पुं० न०	डाम	३७१	बहुसेन	पुं०	अगधियत	२८
धर्हिपुष्पा	स्त्री०	चाहुडी	१५०पा०	बहेटक	,,	बहेडा	८१
धर्हिपुष्पी	,,	,,	१५०	बाकुची	स्त्री०	बाबची	२१७
धर्हिष्ठ	न०	बालत	२३१	बाण	पु० न०	नीलसेहरीओ	२४७
धलदा	स्त्री०	मुसली	२६४	बाणाक्य	पु०	शरकड	३७६
धलदेवा	,,	त्रायमाण	२२६	बालकेशी	स्त्री०	उलप	३७३पा०
धलप्रद	पु०	शाक	१०५	बालतृण	न०	बालतृण	३७७
धलभद्रिका	स्त्री०	त्रायमाण	२२६	बालद्रावक	पु०	अम्लवेतसविशेष	५९
धलवत्	पु०	शाण	२७२	बालपत्र	,,	खदिर	६४
धलधार	,,	शाक	१०५पा०	,,	,,	,,	६४पा०
धला	स्त्री०	बला	२६०	,,	,,	धमासत	२२७
धलाक	पुं०	मुंग	३९०	बालपुष्पा	स्त्री०	जह्नी	२३८पा०
धलिका	स्त्री०	महाबला	२६१	बाह्यपुष्पिका	,,	बला	२६२पा०
धलिन्	पुं०	उडद	३८९	बालपुष्पी	,,	जह्नी	२३८
धलिन्	,,	चित्रक	२४८	बालमीरक	पु०	वेतसविशेष	१३०
धलिसार	पु०	शाक	१०५पा०	बाण्य	न०	उपलोठ	२३०पा०
धलेधार	,,	,,	१०५	बाण्यिका	स्त्री०	हिगुतत्री	२६७
धलपत्र	,,	उलप	३७३पा०	बिन्दुक	पुं०	हिगोड्ड	७४
धलपत्रः	,, बहु०	उलप	३७३	बिन्दुकिनी	स्त्री०	भाडगी	२७६
बहुधन्वा	स्त्री०	भ्वेत शेकालिका	१८७	बिन्दुला	,,	साधरि	३४०पा०
बहुधन्वा	,,	आसर्गधि	१९०	बिभीतक	त्रि०	बहेडा	८१
बहुधन्व	पु०	भूर्ज	११८	बिभीषण	पुं०	अंबावली	४७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
विनीचन	पुं०	मल	३७५	महापय	न०	पद्मनस	१६३
विमोदक	"	महेष्ट	८२	महादर्भ	पुं०	अजमोद	२५७
विम्बी	स्त्री०	जहारि	३६८	महादर्भा	स्त्री०	"	२५७पा०
विन्ध	पुं०	बीली	७९	महादाह	न०	पद्मनस	१६३
विस्वका	स्त्री०	हिगुवत्री	२६७पा०	महान्	पुं०	चतुर्मुखी कराङ्क	१४२
विस्वगंध	पुं०	आजउप्रकार	२२२	महानिष्ठ	न०	पद्मनस	१६३
विस्विका	स्त्री०	हिगुवत्री	२६७	महासाध	पुं०	पद्मना	९२
विशवती	"	पोयणि	३२७	महामेखल	"	यज्ञिय मुंज	३७७
विशिनी	"	"	"	महालयष्टिका	स्त्री०	माङ्गरी	२७५
विस	न०	विद्यु	३३३	माङ्गरी	"	वीक	१७०
विसनाभि	स्त्री०	पोयणि	३२७पा०	"	"	माङ्गरी	२७५
वीजप्रसूत	न०	स्वेतकमल	३२९	"	"	माङ्गी	३४३
विषमी	स्त्री०	पोयणि	३२७पा०	माङ्गी	"	शक्ताङ्गुली	२५४
वीचक	पुं०	वीजउरठ	५४	"	"	माङ्गी	३४३
"	"	वीजठ	९९	अ			
वीचकोश	"	वीचकोश	३३२				
वीजपुष्पिका	स्त्री०	जुवारी	३९६	मङ्गा	स्त्री०	सण	३९७
वीजपूर	पुं०	वीजउरठ	५३	मङ्गुरा	"	अतिविद्यु	२९०
वीजपूर्ण	"	"	"	मङ्गाकी	"	बोल्हरी	१९४
वीजवर	"	उरठ	३८९	मङ्गिर	पुं०	बिरीद्यु	१७
वीजस्नेह	"	पद्मना	९१पा०	मङ्गिल	"	"	१८
"	"	"	९२	मङ्गी	स्त्री०	मजीठि	३०२
वीलभद्रिका	स्त्री०	त्रायमाण	२२६पा०	मङ्गीर	पुं०	सिरीद्यु	१७
कुस	पुं० न०	भुस, कुडा	४०१	मङ्गीरी	स्त्री०	मजीठि	३०२
कुस्तिका	स्त्री०	मूला	३५७पा०	मङ्गकली	"	प्रसारणी	३४२
कुहती	"	बोल्हरी	१९४	मङ्गकाष्ठ	पुं० न०	देवदाह	११०
कुहपत्र	पुं०	मुनिलोभ	११७	मङ्गाह	पुं०	कान्चनार	७
कुहपुष्पी	स्त्री०	पूवह	२७१	"	पुं० न०	देवदाह	११०
कुहदेव	"	कंकोली एका	३२	मङ्गपरिका	स्त्री०	सिबनी	९४
कुहदाह	"	महायका	२६३	मङ्गणी	"	प्रसारणी	३४१
कोचि	पुं०	पीपक	३८	मङ्गला	"	"	३४२
महाकाष्ठक	न०	पद्मनस	१६३	मङ्गमुक्ता	पुं०	शरकह	३७६
महाकारिणी	स्त्री०	माङ्गी	३४३	मङ्गमुक्ता	स्त्री०	मोय	३८१
महाकारिण	पुं०	पद्मनस	१६३	मङ्गव	न०	कुटजबीज	१७
महायदा	स्त्री०	दमनक	२५१	मङ्गला	स्त्री०	प्रसारणी	३४२
				मङ्गती	"	कान्चन	१४८
				मङ्गस्त्री	"	चन्दनकारिका	३१४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अश्वधी	पुं०	चन्द्रम	२३	भूतनाशनी	स्त्री०	वज्र	३१९
अश्वी	स्त्री०	कायकल	१४८	भूतपालन	न०	गन्धतुण	३७० पा०
"	"	वन्द्यकर्पासी	१५७	भूतरुह	पुं०	भीष्मधा	१३४
"	"	चन्दनधारिवा	३१४	भूतबाध	"	बहेषा	८१
अश्वीका	"	कफोली एका	३१५०	भूतवृक्ष	"	गुंदी	११८
अश्वीपनी	"	बला	२६०	भूतवैद्यी	स्त्री०	स्वेतकीकालिका	१८७
अश्वीनी	"	"	२६० पा०	भूतिक	न०	रोहीत	३६९ पा०
अस्मातक	पुं० (त्रि०)	भीलामा	१३४	भूतिकतुण	"	"	"
अश्वी०	स्त्री०	"	१३५	भूतीक	न०	गन्धतुण	३७० पा०
अस्मक	पुं०	विशंग	१७२	भूतुण	"	"	"
अस्मकपृष्ठा	स्त्री०	खेजडी	७२	भूनिम्ब	पुं०	किरायता	२२९
अस्मकपर्मा	स्त्री०	सौधमविशेष	७०	भूवदी	स्त्री०	केवडी	२४९
अस्मपिङ्गला	"	"	"	भूमिकाकिका	"	गोमी	२५९
भारद्वाजी	"	वन्द्यकर्पासी	१५७	भूवीकजूरी	"	पिङ्गलजूरि	१७४
भारवाही	"	गुली	२५०	भूम्यामलकी	"	भूईं व्यामली	२१२
भारोद्गह	पुं०	धव	९२	भूरुण्डी	"	श्रीहस्तिनी	३५५
भार्गवी	स्त्री०	द्रोम	३७८	भूरि	न०	रोहीत	३६९
भार्गी	"	भाङ्गी	२७४	"	"	गन्धतुण	३७०
भास्करप्रिय	न०	रक्षचन्दन	२४	भूरिगन्धा	स्त्री०	एकापी	२८३
भास्कराह	पुं०	आकु	४८टी०	भूरिबला	"	महाबला	२६३
भिड्ड	स्त्री०	मोडवेरी	२१५	भूरिस्नेह	पुं०	भीलामा	१३४
मिषगमातृ	"	भरद्वासा	१६०	भूरुण्डी	स्त्री०	श्रीहस्तिनी	३५५ पा०
भीम	पुं०	अम्कवेतस	५८	भूर्ध	पुं०	भूर्ध	११७
भीक	"	वेतसविशेष	१३०	भूरुण	"	गन्धतुण	३७०
भुजगस्कटा	स्त्री०	वन्तीविशेष	२०३ पा०	भृज	"	भर्गवत्	३४७
भूकृष्णान्डी	"	विदारि	१९६ पा०	भृजमित्र	न०	कुन्द	२४०
भूधर	पुं०	गोखक	२०१	भृजराज	पुं०	भांवरउ	३४६
भूध	"	भूर्ध	११७	भृजराज	"	"	३४६
भूतकेशी	स्त्री०	स्वेतनिर्गुण्डी	१८५	भृजसम्पत्त	स्त्री०	खेवजी	२४४
"	"	स्वेतनिर्गुण्डीमेद	१८५ पा०	भृजार	न०	लवङ्ग	३५
"	"	छुपक क्षेफालिका	१८७ पा०	"	पुं०	भांवरउ	३४६
"	"	कृष्णमांसी	२८१	भेकरज	"	"	३४७
भूज	न०	हिङ्गु	२६५	मेदम	"	अम्कवेतस	५८
भूतजी	स्त्री०	तुलसी	२०४	भौतिक	"	भीलामा	१३४
भूतजटा	"	कृष्णमांसी	२८२	जमरोधव	"	जमीण्ड	३७

शब्दः	लिङ्गम्	वर्गः	प्रत्येकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्गः	प्रत्येकः
मकरन्द	पुं०	कुन्द	२३९	मदन	पुं०	मनकहक	१२६
मकुलक	"	मोठ	३९२	"	"	मत्तूरु	३५३
मकुलक	"	दांती	२०२	"	"	मदद	३६९
मङ्गल	न०	मङ्गि-इदि	१७४	मदनावास	"	ममोक	३
मङ्गल्य	पुं०	पोल	३९	मदयन्ती	स्त्री०	केवली	२४३
मङ्गल्यक	"	मसूर	३८८	महासर्व	पुं०	मीमठ	१०४
मङ्गल्यनामधेय	"	मीवक	३६५	महिरागन्ध	"	मकुल	५
मङ्गल्यनामधेया	स्त्री०	दोकी	३५०	महिरागन्ध	"	मावठ	१२३
मङ्गल्य	"	मेजरी	७३	मदोद्भव	"	"	१३२५०
"	"	मस्तिगन्धि	अगर २२	महदोद्भव	"	मकुल	५
"	"	महावका	२६३	महदोद्भव	"	"	५५०
"	"	मोम	३७९	मन्मथचवी	स्त्री०	माहुत्री	१५०
मज्जसार	न०	माइफल	२३७	मधु	पुं०	महान्न	११०
मज्जरी	स्त्री०	मैतलविशेष	१३१	मधुक	"	"	"
मज्जरीसिम्बिका	"	काकवासिनी	१९३५०	मधुकर्कटी	स्त्री०	मीजफूविशेष	५५
मज्जरी	"	मजीठि	३०२	मधुका	"	मन्मथार्ग	३९५
मज्जिपट्टा	"	"	"	मधुकाष्ठ	पुं०	महकठ	१११
मज्जरीसिम्बिका	"	काकवासिनी	१९३	मधुकुलकुटी	स्त्री०	मीजफूविशेष	५५५०
मज्जुका	"	मजीठि	३२	मधुगन्धा	"	मांकाहुनी	२५४
मणिच्छिद्रा	"	मेद	२९१	मधुगन्धन	पुं०	मिरि	६६
मण्डक	पुं०	अमीतठ	३७	मधुकुल	"	मावद	१३३
मण्डकपत्रक	"	झाटहुनी	२०८	मधुपर्णिका	स्त्री०	मिनी	९३
मण्डकपर्ण	"	अरक=टीह	८७	"	"	गुली	२५०
मण्डकपर्णिका	स्त्री०	मजीठि	३०३	मधुपर्णी	"	मिनी	९५५०
मण्डकपर्णी	"	संचलि	३४६	"	"	मेडीमधु	१०९
मण्डुकी	"	"	३४५	"	"	प्रह्वी	३१९
मन्मथका	"	मन्मथपत्नी	२८८	मधुपुष्प	पुं०	महकठ	१११
मन्मथमित्री	"	हुनुवा	२७०५०	मधुपुष्पा	स्त्री०	मंतीविशेष	२०३५०
मन्मथपिता	"	कह	२९८	मधुपुष्पी	"	मन्तीमन्थर	२०३
मन्मथ	"	"	२९९	"	"	मांकाहुनी	२५४
मन्मथकी	"	माही	३४३	मधुकल	पुं०	रायणी	४५
मन्मथद्वी	"	जलपिपली	३८८	"	"	मावठ	१२३
मन्मथान्तककल	पुं०	मन्मथक	१२७	मधुनीज	"	महेष	६३
मन्मथान्त्रि	"	सातकल	९६	मधुमन्थ	"	अमोक	४
				मधुमती	स्त्री०	मिनी	९५५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
मधुमती	स्त्री०	पीलठनी	३१६	मरालिका	स्त्री०	साधारि	३४१
मधुयष्टी	,,	जेठीमधु	१८९	मरिच	न०	मिरी	३०३
मधुर	पुं०	तगर	१६२पा०	मरिचक	पुं०	मरुअठ	२२४
मधुरक	,,	जीवक	३६५	मरुजन्मन्	,,	कहर	७७
मधुरसा	स्त्री०	पीलठनी	३१५	मरुत्	स्त्री०	पीक	१७१
मधुस	,,	बीजपूरविशेष	५५	मरुन्माला	,,	,,	१७०
,,	,,	मेद	२९१	मरुवक	पुं०	मरुणहल	१२६
मधुरिका	,,	मीहाली	२७९	,,	,,	मरुअठ	२२५
मधुवल्ली	,,	बीजपूरविशेष	५५	मरुसम्भव	,,	वृद्धन्मूलक	३५७
मधुसाक	पुं०	महुड	११०	मरुद्रव	,,	धमासठ	२२७
मधुसिमुक	,,	लालसरगवो	८९	मरुवक	,,	मरुअठ	२२५
मधुभव	,,	महुड	१११पा०	मर्कट	,,	वृद्धन्मूलक	३५८
मधुधेनी	स्त्री०	पीलठनी	३१५	मर्कटतिन्दुक	,,	ककटीह	११४
मधुसहनी	,,	पलाक	३४९	मर्कटिका	स्त्री०	आसासाबा	२०५
मधुसव	पुं०	महुड	१११	मर्कटी	,,	करजविशेष	१४६
मधुसवा	स्त्री०	जेठीमधु	१८९	,,	,,	कठछि	३००
,,	,,	घातावरी	२९६	मलदा	,,	छह	२८०
मधुहीक	पुं०	महुड	१११	मलयज	पुं० न०	चन्दन	२२
मधूक	,,	,,	११०	मलय	स्त्री०	कालुवरी	४४
मधूल	,,	महाढोढ	११२	मलिन	न०	मिरी	३०३
मधूलि	स्त्री०	,,	११२पा०	मल्लिका	स्त्री०	केवडी	२४२
मधूलिका	,,	जेठीमधु	१८९	मल्लिकाकुसुम	पुं०	करणा	५२
,,	,,	पीलठनी	३१५	मल्लिकाकुसुमत्रिषा	स्त्री०	,,	५२पा०
मध्वकेशव	पुं०	बीजठरठ	५४	मल्लिकापुष्प	पुं०	कुडठ	१६
मध्वष्टील	,,	महुड	१११	मल्लिगन्ध	न०	मल्लिगन्धिअमर	२९
मनोहा	स्त्री०	आइ	२३६	मधकिन्	पुं०	उबरा	४३
मनोहर	पुं०	कुन्द	२३९	मसूर	,,	मसूर	३८८
मन्दार	पुं०	आकु मंदार	४९	मस्कर	,,	वांसु	१६५
,,	,,	पारिभ्र	७६	मस्तु	न०	अजमोद	२५६पा०
मन्मथ	,,	कठठी	६१	मस्तुगन्धा	स्त्री०	जहारि	३६७पा०
मधुष्ठक	,,	मोठ	३९२	महाबोधा	,,	ककडासिनी	१९३
मयूर	,,	अजमोद	२५६	महत्	पुं०	महापारापत	१४१
मयूरक	,,	आसासाबा	२०५	महती	स्त्री०	कोल्हरी	१९५
मयूरजह	,,	अरख=टींद	८६	महाकण्ठ	पुं०	बीली	७९
मरन्माला	स्त्री०	पीक	१७१पा०				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
महाकदम्ब	पुं०	कदम्बविशेष	१५	महामेघा	स्त्री०	मेघ	२९१
महाकन्द	"	लहसणु	३३९	महारज्ज	न०	कुसुमव	२७३
"	"	मूला	३५६	महारसा	स्त्री०	गुली	२५१
महाकपिथ	न०	बीली	७९पा०	महारोघ्र	पुं०	श्वेतलोघ्र	११५
महाकाल	पुं०	किम्पाक	१५५	महाहं	न०	चन्दन	२३
महाकाष्ठ	पुं० न०	देवदारु	११०	महावर्षाभू	स्त्री०	साटहडी	२०८
महाकुम्भी	स्त्री०	मिवनी	९४	महावल्ली	"	पोयणि	३२७
महागन्धा	"	महाबला	२६३	महाविषा	"	मुसली	२६४पा०
महागुप्ता	"	कउंछि	३००पा०	महावृक्ष	पुं०	बोहरी	४९
महाजला	"	कहूँ	३२२पा०	"	"	घमणठ	१०६
महाजालिनी	"	भाकंगि	२७६	महावृषा	स्त्री०	मुसली	२६४
महाजाली	"	घोसोडी	३२२	महाशण	पुं०	धूषक	२७१
महादारु	पुं० न०	देवदारु	११०	"	"	शण	२७२
महानाग	पुं०	पुन्नाग	२७	महाशाल	"	बीअठ	१००पा०
महानिम्ब	"	बकायणि	१३८	महाशालि	"	महाशालि	३८७
महापत्र	"	शाक	१०५	महाश्यामा	स्त्री०	वीसम	६९
"	"	महापत्र	१०७	महाश्रावणिका	"	महामुडी	२१६
महापात्र	"	शाक	१०५पा०	महाश्वेता	"	क्षीरविदारि	१९६
महापारावत	"	महापारापत	१४१	"	"	कालीगिरणई	३०९
महापुरुषवत्ता	स्त्री०	शतावरी	२९७	महासर्ज	पुं०	बीअठ	१००पा०
महापुरुषदन्ता	"	"	२९७पा०	महासहा	स्त्री०	मायवनी	२१०
महाफल	पुं०	बीली	७९	"	"	वानड	२४५
महाफला	स्त्री०	बीजपूरविशेष	५५	महासाल	पुं०	बीअड	१००
"	"	आंबू	१२४	महासुगन्धा	स्त्री०	गधनडली	२२१
"	"	इन्द्रवारुणीमेघ	३१०	महिषाक्ष	पुं०	गूगळ	७५पा०
"	"	कहूँ	३२२पा०	महिषाक्ष्य	"	"	"
"	"	त्रुबिणि	३६२	महिषाक्ष्य	"	"	७५
महाफली	"	घोसोडी	३२२	महीरुह	"	तिन्तिडीक	५७
महाफल	पुं०	घमणठ	१०६	महीरणा	स्त्री०	साकरि	१५१
महाबला	स्त्री०	बीजपूरविशेष	५५पा०	महीरुहा	"	"	१५१पा०
"	"	महाबला	२६१	महोठिका	"	बोल्हरी	१९५
"	"	प्रसारणी	३४२	महोम्पल	न०	श्वेतकमल	३२९
महाभद्रा	"	सिवनी	९५	महोदरी	स्त्री०	बला	२६१
महामुनि	पुं०	रत्नाक्ष	१४१	महोद्भव	पुं०	आंबड	१२२पा०
"	"	सुम्बुव	१६१	महोअस्	स्त्री०	पाराकम्ब	१४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
महीजवी	स्त्री०	तेजवती	२७७	मालुक	पुं०	कृष्ण भावक	२२३
महीषध	न०	सूठि	२०६	मालुकापर्ण	,,	काष्ठमार	८
,,	,,	ल्हसणु	३३८	मालूर	,,	बीली	८०
माकन्द	स्त्री०	आमळा	८३	माल्यपुष्पिका	स्त्री०	घूषर	
,,	पुं०	आंबड	१२१	माष	पुं०	उडद	३८९
मागधी	स्त्री०	जूही	२३८	माषपर्णी	स्त्री०	माषवनी	२१०
,,	,,	पीपली	३०४	मांसमाषा	,,	,,	,,
मागबोस्थित	न०	कडोल	३४१०	मासरोहा	,,	रोहा	२८५
माध्व	पुं०	कुद	२३९	मांसारि	पुं०	अम्लवेतस	५८
माण्डकपर्णिका	स्त्री०	मजीठि	३०३५०	मांसी	स्त्री०	छड	
मातुल	पुं०	धत्त०	२५३	मिशि	,,	मीहालि	२७८५०
मातुलपुत्रक	न०	धत्तफल	,,	,,	,,	सोआ	३३६५०
मातुलानी	स्त्री०	सण	३९७	मिश्र	पुं०	बृहन्मूलक	३५८
मातुलुज	पुं०	बीजउरउ	५३	मिश्रया	स्त्री०	मीहाली	२७८५०
मातुलुजी	स्त्री०	बीजपूरविशेष	५५	मिसि	,,	,,	२७८
माधव	पुं०	महुडड	११०	,,	,,	सोआ	३३६
,,	,,	एकमुखीरमाक्ष	१४३	मिसिद्रुम	पुं०	कुषड	१२८५०
माधवी	स्त्री०	अमीतड	३८	मिश्रया	स्त्री०	मीहाली	२७८
,,	,,	सोआ	३३६	मुक्तबन्धना	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३ पा०
,,	,,	पीतकाग	३९५	मुक्तबन्धनी	,,	मल्लिका	२४३
माधवोष्ठित	न०	कड्कोल	३४	मुखप्रिय	पुं०	मारिगु	६३
मारीच	पुं० न०	,,	३५	मुखमञ्ज	पुं०	शिरघू	८८
माहत	पुं०	मरुअड	२२५	मुखमण्डन	,,	तिलक	६
माहतापह	,,	वरण	१३२	मुखवास	,,	मारजो	६३टी०
माहतापहा	स्त्री०	राठ	२१९	मुखसोधन	,,	अंरजु	६६
मार्कव	पुं०	मांगरड	३४७	मुखक	,,	मोषड	१६४
मार्जन	,,	मुनिलोध्र	११६	मुञ्ज	,,	शरकड	३७६
मार्जार	,,	हिगोडु	७४	मुण्डक	,,	अमीतड	३७५०
मार्जारगन्धिका	स्त्री०	मुदगवनी	२११	मुण्डनिका	स्त्री०	मोडशेरी	२१५
मालक	पुं०	पदमाकु	१७५	मुण्डितिका	,,	,,	२१५पा०
मालती	स्त्री०	आइ	२३५	मुण्डी	,,	,,	२१५
मालतीफल	न०	आइफल	२३७	मुद्र	पुं०	मुंग	३९०
माला	स्त्री०	पीक	१७१	मुद्रपर्णी	स्त्री०	मुदगवनी	२११
,,	,,	गन्धतुण	३७०पा०	मुनि	पुं०	दमणड	२५१
मालातुण	न०	,,	३७०	मुनिद्रुम	,,	अगधिवड	२८

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रलोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रलोकः
मुनिद्रुम	पुं०	अरल=डीढ़	८७	मेघा	स्त्री०	भ्वेतमज	३१२
मुरा	स्त्री०	एकाग्र	२८२	मेला	"	शुली	२५०
मुसली	"	मुसली	२६४पा०	मेघकुसुम	पुं०	पमाङ	२१५
मुष्कक	पुं०	मोषड	१६४	मेघशृङ्गी	स्त्री०	मीढादिगी	१९१
मुसडी	"	भेतकांग	३९५	मेघाङ्ग	पुं०	पमाङ	२१५
मुसली	"	मुसली	२६४	मेघपातिनी	स्त्री०	हलप्र	२१३
मुस्त	पुं०	मोष	३८१	मैश्व	पुं०	भ्वेतलोघ्न	११५पा०
मुस्तक	"	"	"	मोक्ष	"	मोषड	१६४
मुस्तकाम	न०	काकरहुके	३८३	मोक्षक	"	"	१६४पा०
मुस्ता	स्त्री०	मोष	३८१	मोषा	स्त्री०	पाङला	१९पा०
मृन्मला	स्त्री०	चीमडी	३६३	मोषक	पुं०	शिरधू	८८
मूर्वा	"	पीलठनी	३१५	मोषा	स्त्री०	सीमळो	६७
मूल	न०	पुष्करमूक	३६६	"	"	केलि	१६१
मूलक	पुं० न०	मूला	३५६	"	"	अजमोद	२५६
मूलकपर्णव	पुं०	शिरधू	८७	मोषिक	"	जलशङ्खी	३५८
मूषक	"	मोषड	१६४	मोमाली	"	नीमाली	२४०पा०
मृगगामिनी	स्त्री०	विडङ्ग	१७२	मोरटा	"	पीलठनी	३१५
मृगाक्षी	"	दन्तीप्रकार	२०३	मृच्छकन्द	पुं०	मृहसणु	३३८
मृगादनी	"	"	२०३	य			
मृगेबाँह	"	"	"				
मृणाल	त्रि०	विष्ट	३३३	यशाङ्ग	पुं०	उबरा	४२
मृगपुष्पा	स्त्री०	ताडी	१८२	यक्षिण	"	पलाश	९२
मृगुकल	पुं०	धमण्ड	१०६	यमनि	स्त्री०	यवानि	२५७पा०
मृदङ्गकलिका	स्त्री०	पीलोडी	३२१	यमलच्छद	पुं०	आसत्रा	६२
मृदुच्छद	पुं०	भूर्ज	११७	यमलपत्रक	"	कांचणवर	८टी०
मृदुवक्त्र	"	"	"	यमधस	"	कुन्द	२४०पा०
मृदुपर्णक	"	कारेली	३५९	यमानी	स्त्री०	यवानि	२५७
मृदुपुष्पा	स्त्री०	ताली	१८२पा०	यव	पुं०	जव	३८८
मृदुपुष्प	पुं० न०	सिरीसु	१८	यवतिष्ठा	स्त्री०	जवासी	२७७
मृदुपुष्पा	स्त्री०	ताली	१८२पा०	यवनप्रिय	न०	मिरी	३०४टी०
मृदुवल्क	पुं०	भूर्ज	११७पा०	यवनाल	पुं०	जुवारि	३९६
मृदुवल्क	"	कद्दर	७७	यवनेष्ट	"	मीष	१३७
मेघनाद	"	तंडुकेजा	३५२	"	न०	मिरी	३०४
मेघा	स्त्री०	मेघ	२९१	"	पुं०	झुंगली	३३९
मेघ्य	पुं०	यक्षिणमुंज	३७७	यवफल	"	कुडठ	१६
				"	"	वाँडु	१६५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
ववव	न० (पु० न०)	वास	३७८	रक्तपर्वाय	न०	केसर	९३४
ववसाहव	पुं०	ववानि	२५७पा०	रक्तपादी	स्त्री०	खमरी	२८६
ववसाहया	स्त्री०	"	२५७	रक्तपुष्प	पुं०	पलाश	९९
ववा	"	साधार	३४९	"	"	वानउ	२४५
ववानी	"	ववानि	२५७	रक्तपुष्पा	स्त्री०	भाङगी	२७६पा०
ववासक	पुं०	धमासउ	२२७	रक्तपुष्पी	"	"	२७६
ववास्करि	स्त्री०	जवासा	२७७	रक्तपूरक	पु०	आंबलीविशेष	५७
"	"	दोषी	३५०	"	"	अम्लमेनस	५८
ववानीधरा	"	जवासी	२७७पा०	रक्तफल	"	वड्ड	४२
ववानीधु	पु०	जेटीमधु	१८९	रक्तफला	स्त्री०	गोलह, टिहरी	३६८
वाजमक	"	शरकट	३७६	रक्तबीज	पु०	अरीठा	१३५पा०
वाक्कि	"	पलाश	९२पा०	"	"	दाडिमसार	१४९
वावक	"	कुलमाष	३९३	रक्तमाल	"	पारापत	१४०पा०
वास	"	धमासउ	२२७	"	"	करजूसउ	१४४टी०
वुग	न०	ऋद्धि-वृद्धि	१७४	रक्तपटि	स्त्री०	मजीठि	३०२
वुगच्छद	पुं०	काननार	७	रक्तवृन्ता	"	शेफालिका	१८६
वृषिका	स्त्री०	जूहा	२३८	रक्तवेधना	"	कइहै	३२१पा०
यूप	न०	पद्मनस	१६३	रक्तशालि	पु०	रक्तशालि	३८७
योगज	"	अगर	२१पा०	रक्तसन्धिक	न०	रक्तसन्धि तत्पल	३३२
योगसार	पु०	नारिंग	६३	रक्तसरोरुह	"	रक्तकमल	३३०
योगिन्	"	"	६३पा०	रक्तसार	"	रक्तचन्दन	२५
"	"	काक	१०४	"	पु०	खदिर	६४
योग्य	न०	ऋद्धि-वृद्धि	१७४	रक्तहृत्	"	रोहीडउ	१४७टी०
योजनवक्त्रिका	स्त्री०	मजीठि	३०२	रक्तज्ञ	"	कपीलउ	१५५
योनल	पुं०	जुवारि	३९६	रक्तिका	स्त्री०	चिण्टडी	२९२
योषाह्या	स्त्री०	प्रियङ्गु	१८८	रक्तोत्पल	न०	रक्तकमल	३३०
योविद्वक्त्राधिवासन पु०		नारिंगु	६३	रक्षाबीज	पुं०	अरीठा	१३५
				रक्षण्णी	स्त्री०	मुद्गबनो	२११
				रजदायक	पु० न०	कङ्कुकुट	१७६
रक्त	पुं०	पदमाकु	१७५पा०	रजपुष्प	पुं०	पलाश	९१पा०
रक्तकाम्ब	"	तड्डलेजा	३५२	रज	"	पीतवापडा	२५९पा०
रक्तकाष्ठ	न०	चन्दनविशेष	२६	रजक	"	"	२५९
रक्तकुसुमा	स्त्री०	सौमलो	६७	रजनामक	"	"	"
रक्तकेसर	पुं०	पुन्नाग	२७	रजनि	स्त्री०	हुल्ल	२१३
रक्तचन्दन	न०	रक्तचन्दन	२४	"	"	बाह	२३५
रक्तपूर्णक	पुं०	कपीलउ	१५५	रजनी	"	"	२३५पा०

हैमनिघण्टुशेषान्तर्गतानां शब्दानामनुक्रमः ।

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
रजःपुष्प	पुं०	केतक	१८२	राजकल	पुं०	रायणी	४५ पा०
रज्जन	"	तमाल	३०	राजकला	स्त्री०	प्रसारणी	३४२
रज्जनी	स्त्री०	गुलो	२५०	राजमान्य	पुं०	पटोल	३६०
"	"	हलस्र	१२३पा०	राजमुद्ग	"	मोठ	३९२
रणप्रिय	न०	उसीर	३८४	राजवृक्ष	"	चार	४५
रण्डा	स्त्री०	वाखिनी	३२५पा०	"	"	हिताल	१८१
"	"	उदिरकनी	३२६	राजसर्प	"	राई	३९९
रणशु	"	"	३२६पा०	राजादन	पुं० न०	रायणी	४४
रथ	पुं०	वैतस	१२९	राजादनी	स्त्री०	चीमडी	३६३
रथकुत्	"	तिनिस	८९पा०	राजास्र	पुं०	कउठी	६१
रथनामन्	"	"	९०	राजार्क	"	आकुर्मदा	४८
रथसाधक	"	"	८९	राजार्ह	न०	अगर	२१
रथाज्ञ	न०	श्रद्धि-वृद्धि	१७४	राजाहू	पुं०	धमणउ	१०६
रग्निधन्	पुं०	नल	३७५	राजिक्का	स्त्री०	राई	३९९
रम्भा	स्त्री०	कैलि	१६१	राजिमत्	पुं०	पटोल	३६० पा०
रम्यक	पुं०	बकायणि	१३८	राजीफल	"	"	३६०
रव्याहू	"	आकु	४८टी०	राजीव	न०	भ्वेतकमल	३२८
रसना	स्त्री०	राठ	२१९	राठ	पुं०	अयणहल	१२६
रसफल	पुं०	नाखेर	१७९	राम	न०	उपलोठ	२३०
रसा	स्त्री०	साकरि	१५१	रामठ	"	हिङ्गु	२६५
"	"	राठ	२१९	रामठी	स्त्री०	हिङ्गुउत्री	२६६
"	"	पाठ	२९५	रामतरणी	"	सेवत्री	२४४
"	"	आंबवत्री	३५०	रामबूती	"	वाती	२०२
रसाभक	पुं०	अम्लवैतस	५९	रामसेन	पुं०	क्रियावता	२२९
रखाल	"	आवठ	१२१	रामकल	"	रायणी	४५
"	"	शाबठ	३०३	राबण	"	वोह	११३
रसोन	पुं० न०	लहसणु	३३८	राष्ट्रवृद्धिकरा	"	बोरि	७१
रस्वा	स्त्री०	राठ	२१९	राष्ट्रिका	"	बोल्हरी	१९४
राक्षसी	"	तुलसी	२२३	रास्ना	स्त्री०	राठ	२१९
राजकपौक	पुं०	मोष	३८१	"	"	खवरी	२८६
राजकोशातकी	स्त्री०	बोसोरी	३२२	"	"	कह	२९९
राजजम्बू	"	बांबू	१२४	रिणिणी	"	मुद्रावनी	२११ पा०
राजन्या	"	रायणी	४४	रथ	न०	बासठ	२३१ पा०
राजपादप	पुं०	किरमालठ	९८	रथक	पुं०	बीबठरठ	५४
राजपुत्र	"	राजास्र	१२४	"	"	एरम्भ	१५३
राजपुत्रक	"	मयकहल	१२७				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
रुचिष्य	पुं०	मूला	३५६	रौहिष	न०	गन्धतृण	३७०
रुद्र	"	एरंड	१५३		ल		
रुमासह	"	धमण्ड	१०५	रुक्म	पुं०	बज्रहर	१२०
रुमाक्ष	"	रुमाक्ष	१४१	"	"	पनस	"
रुधिरलावक	"	अम्लवेतस	५८	रुक्षण	"	पिप्पलवृक्ष	४१
रुद्रा	स्त्री०	रोद्रा	२८५	रुक्ष्मी	स्त्री०	खेगर्भी	७२
"	"	द्रोण	३७९	"	"	शङ्खि-वृद्धि	१७४
रैवापत्र	पुं०	भूर्ज	११८	रुगुड	पुं०	रक्तकण्ठसर	३०
रैचक	"	आकुल	१३३	रुधु	"	पीक	१७१
रैचन	"	किरमालु	९८ पा०	"	न०	लावंग्रत	३८५
"	पुं० न०	कक्कुष्ठ	१७६	रुद्रातिका	स्त्री०	पीक	१७१ पा०
रैचनक	पुं०	कपीत्रत	१५६	रुद्रोयिका	"	पीक	१७१
रैचिन्	"	तिलक	७	रुद्रा	"	रुद्रा	२
रैणु	"	पातपापडा	२५९ टी०	"	"	अमीतत	३८
रोचन	पुं०	अबीर	५२	"	"	पीक	१७१
"	"	बाल्मल्लिविशेष	६८	"	"	प्रियङ्गु	१८७
"	"	रोहीडत	१४७	"	"	आइ	२३६
रोचनक	"	कपीलत	१५६ पा०	"	"	आयुषि	२७५
रोचना	स्त्री०	रोहीडत	१४७ पा०	"	"	उरपल-शारिबा	३१३
रोध्र	पुं०	लोध्र	११५	"	"	चीमर्डी	३६३
रोध्रक	"	महुडत	१११ पा०	"	"	श्वेतवर्वा	३८०
रोध्रपुष्प	"	"	१११	रुद्राकुकर	पुं०	हिन्ताल	१८१
रोमवा	न०	तमाकपत्र	३१ पा०	रुद्रातक	"	सागु	१०२
रोमस	"	"	३१	"	"	नाडेर	१८०
रोहीडक	पुं०	रोहडत	१४७ पा०	रुद्रार्क	"	कूगलीविशेष	३४०
रोहणमुम	"	चन्दन	२३ टी०	रुद्रावृक्ष	"	अशोक	४
रोहणोद्भव	न०	"	२३	रुद्रा	स्त्री०	गुडची	३१९
रोहिणी	स्त्री०	कहू	२९०	रुद्र	न०	लावंग्रत	३८५
रोहिणीमुम	पुं०	अशोक	४	रुद्र	"	रुद्र	३५
रोहित	न०	गन्धतृण	३७० पा०	रुद्र	"	"	"
रोहितक	पुं०	रोहीडत	१४७	रुद्रक	"	तालीसपत्र	२७९
रोहिन्	"	"	"	रुद्राणा	स्त्री०	मालकंणुनी	२०९
रोहीतक	"	"	"	रुद्रान	पुं० न०	रुद्रसधु	३३८
रोहैडक	"	"	"	रुद्राप्रसादन	पुं०	मुनिमोघ	११६
रोहिष	पुं० न०	रोहीस	३६९				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
काशावृक्ष	पुं०	राजाम	१२३	वक्त्रभूषण	न०	झुंगली	३३९ पा०
काशलिन्	"	माकेर	१७९	वक्त्रशोषि	"	झन्धीर	५२
काशली	स्त्री०	पीठवली	१९८	वक्त्रकण्टक	"	शोहरि	५० पा०
"	"	जलपिपली	२८८	वक्त्रा	स्त्री०	काकडासिगी	१९३
"	"	कटछि	३०१	वक्त्रकथ	पुं०	तगर	१६२
"	"	राडागारी	३१७	वक्त्रा	स्त्री०	वज	३६१
कामउन्नक	न०	कावजड	३८५	वक्त्र	पुं० न०	वालउ	२३१
लिङ्गुव	पु०	वडहर	१२०	"	पुं	शोहरी	४९
उन्न	"	बीजरड	५४	वज्रकण्टक	"	"	५०
केवकाविना	स्त्री०	नली	३७५ पा०	वज्रसत्पिका	स्त्री०	भोरि	७१
केवकाविता	"	"	३७५	वज्रशिखिका	"	"	७१ पा०
केवसाटक	पु०	गुंदी	११९	वज्रजुल	पु०	अशोक	३
केवपत्र	"	ताड	१७९	"	"	बेतख	८९
लोहकर्णी	स्त्री०	आसगधि	१९०	"	"	तिनिहा	१३०
लोचनीया	"	महामुण्डी	२१७	वट	त्रि०	पीपरी	४०
लोचमर्कट	पु०	अजमोद	२५७	"	पु०	वड्ड	४१
लोचमदनक	"	"	२५६	वटपत्रक	"	आजकप्रकार	२२२
लोमिका	स्त्री०	आंबटत्री	३५१	वटप्लक्ष	"	पीपरी	४० पा०
लोघ्र	पु०	लोघ्र	११५	वत्सक	"	कुड्ड	१५
लोमनीया	स्त्री०	महामुण्डी	२१७ पा०	वत्सादनी	स्त्री०	गुडूची	३१८
लोभ्य	पुं०	मुंग	३९०	वधू	"	पीक	१७०
लोमनाशनो	स्त्री०	केवडो	७३ पा०	"	"	शाडि	२३२
लोमविनाशिनी	"	"	७३	वनकर्मिका	"	सालरि	१५२
लोमशा	"	कालउवाडड	२६७ टी०	वनज	पुं०	मुम्मुष	१६०
"	"	वज	३१२	वनतिका	स्त्री०	पाठ	२९४
लोमहीना	"	कालउवाडड	२६७	वनपुष्पोत्सव	पुं०	आंबड	१२१
लोला	"	आंबटत्री	३५१	वनमालिनी	स्त्री०	नीमाली	२४०
लोह	पु० न०	अमर	२१	वनमुद्र	पु०	वनमुद्र	३९१
लोहप्रावक	पु०	उत्तम अमलबेतस	५९ पा०	वनविकासिनी	स्त्री०	काकाहूली	२५५
लोहित	न०	रक्तचन्दन	२५	वनमीहि	पु०	नीवार	३९४
"	पुं०	रक्तशालि	३८७	वनमृत्कण्ट	"	गोखरु	१९९
लोहितचन्दन	न०	केसर	२३५	वनशेकाली	स्त्री०	नीलनिर्गुण्डो	१८५
		व		वनस्पति	पु०	वड्ड	४२
वक्त्र	न०	वालड	२३१ पा०	वन्धक	"	भाडंगी	२७४ पा०
वक्त्रभूषण	पुं०	झुंगली	३३९	वन्दनी	स्त्री०	प्रिवन्धु	१८८ टी०
				वन्द्य	"	कामवृक्षा	१५८

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
वन्धतिल	पुं०	वनतिल	३९७	वल्लङ्गी	स्त्री०	सालरि	१५१
वन्धा	स्त्री०	सुदगवनी	२११ पा०	वल्लरी	,,	वित्रक	२४८
वपुषा	,,	हपुषा	२७०	वल्ली	,,	अजमोद	२५७
वय.स्था	,,	हरद्व	८१ टी०	वशिर	पु०	आज्ञाज्ञाडा	२०४
,,	,,	आमळा	८३	,,	,,	गजपीपली	३०७
,,	,,	माझी	३४३	वसन्तकुसुम	,,	गुंदी	११९
वर	न०	केशर	२३४	वसन्तजा	स्त्री०	वासंती	२४९
,,	पु०	पीतपापडा	२५९ टी०	वसन्तदूनी	,,	पाटला	१९
वरकण्टका	स्त्री०	शतावरी	२९७	वसन्तपादप	पु०	आंबड	१२२
वरतिष्ठा	पु०	पीतपापडा	२५९	वसु	,,	तमाल	३०
वरतिष्ठा	स्त्री०	पाठ	२९६ पा०	,,	न०	श्रद्धि-वृद्धि	१७४
वरदा	,,	सूत्रलि	३४५ पा०	,,	पु०	मेद	२९१
वरलब्ध	पुं०	चांपड	९	,,	,,	पीतंग	३९०
वरवर्णिनी	स्त्री०	हलद्र	२१३	वसुक	,,	बूअ	२८९
वराटक	पु०	बीजकोष	३३२	वसुच्छिद्रा	स्त्री०	मेद	२९१
वरागल	,,	द्विमुखीरुद्राक्ष	१४२	वसुवृक्ष	पु०	उबरा	४३
वराह	,,	मोघ	३८१	वस्त्राक्य	न०	तमालपत्र	३१५०
वरी	स्त्री०	शतावरी	२९५	वस्त्राक्य	,,	,,	३१
वरुण	पु०	वरुणा	१३१	वहिवूड	,,	धूणीयड	१६९
वर्ण	न०	केशर	२३५	वहिवूडा	स्त्री०	,,	१६९ पा०
वर्णत्रेदिनी	स्त्री०	प्रियंगु	१८८	वहियर्माया	,,	कउंछि	३०१
वर्णवती	,,	हलद्र	२१३	वहियिख	न०	केशर	२३५
वर्णा	,,	सुदगवनी	२११	वहिसोवन	पु०	अरणी	८५
,,	,,	नूअरि	३९३	वश	,,	वांसु	१६५
वर्षिका	,,	मीकासिणी	१९१	वशापत्री	स्त्री०	हिपुत्री	२६६
वर्षक	पुं०	आंबंगि	२७४	वैशिका	स्त्री० न०	अगर	२१
वर्षमात्र	,,	एरवट	१५३	वाग्निदन्तक	पुं०	अरवसा	१५९
वर्षमाना	स्त्री०	बीज	५५	वाटी	स्त्री०	बला	२६०
वर्षरक	पुं०	आंबंगि	२७६ टी०	वाटपुष्पिका	,,	,,	,,
वर्षकेतु	,,	साटहडी	२०८ पा०	,,	,,	महाबला	२६२
वर्षाकिन्	,,	अंबाबलो	४६	वाटवायनी	,,	,,	२६३
वर्षपुष्पिका	स्त्री०	महाबला	२६२	वाटपालक	पुं०	बला	२६०
वर्षाकेतु	पु०	साटहडी	२०८	वाटपालिका	स्त्री०	,,	,,
वल्कला	स्त्री०	तेजवती	२७८	वातपोष	पु०	पलाश	९२ पा०
वल्कल	पुं०	वाल	३९२	वातपोष	,,	,,	९९

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कालिकप्रिय	पु०	अम्भवेत्स	५८	कालिका	पु० न०	उत्तम अम्भवेत्स	५९पा०
कनरावास	"	कठडी	६०	कालिका	न०	अवग	३५पा०
कामीर	"	वैतथ	१३०	कालिका	"	एकीयठ	२३३
"	न०	उपलोठ	२३०	कालिका	स्त्री०	कीमडी	३६३
कामीरज	"	"	"	कालिका	"	जुही	२३८पा०
"	पुं०	काम	३७१	कालिका	पुं०	वृहन्मूलक	३५८
कानेय	न०	काकरहुडे	३८३	कालिका	न०	केसर	२३४
काविनाम्न	"	उपलोठ	२३०पा०	"	"	हिगु	२६५
काप्य	"	"	२३०	कासा	स्त्री०	अरुखा	१५९
कायसाक्षिका	स्त्री०	कामनी	२६८	कासिका	"	"	"
कायसी	"	"	"	"	"	"	१५९पा०
"	"	कमाइ	३५४	कासन्त	पु०	बहेडा	८१
"	"	सतपर्वा	३५९	"	"	कृष्णमुंग	३९१
कायसेधु	पु०	काडु	३७२	कासन्ती	स्त्री०	कासंती	२४९
कारणपुसा	स्त्री०	केलि	१६२पा०	कासवनामक	पु०	गुणल	७५
कारणपुसा	"	"	१६२	कासा	स्त्री०	अरुखा	१५९
कारणविशेष	पु०	"	१६२टी०	कासिका	"	"	"
कारा	स्त्री०	काम	३७१पा०	कास्तुक	न०	युष्मा	३४८
काराही	"	प्रायमाण	२२६	कास्तुक	पु०	कोक	७८
कारि	न०	कालउ	२३१टी०	कासिका	स्त्री०	रोहा	२८५
कारिज	"	लयग	३५	"	"	मजीठि	३०२
"	पु०	महाबोल	११२	कासिका	"	आंविषी	५६पा०
"	न०	श्वेतकमल	३२९टी०	कासिका	पु०	आकु	४८
कारिपत्रका	स्त्री०	मडकी	२२०पा०	कासिका	न०	धूणीयठ	१६८
कारिपत्रिका	"	हिगुठनी	२६६	कासिका	स्त्री०	हयुषा	२७०
कारिपत्री	"	कयासाक	३३५	कासिका	पु०	आकु	४८पा०
कारिकह	न०	श्वेतकमल	३२९टी०	कासिका	स्त्री०	होम	३७८
कावनी	स्त्री०	दन्तीप्रकाश	२०२	कासिका	पु०	एकमुखीकमाक	१४३
"	"	कामनी	२६९	कासिका	स्त्री०	हल्ल	२१४
"	"	गंजदुर्वा	३८०	कासिका	पुं०	अरजु	६६
कारांकी	"	डोलहरी	१९४	कासिका	पु० न०	विहल	१७२
कारिक	न०	प्रायमाण	२२६	"	पुं०	ककुड	१७६
कारिकी	स्त्री०	यस्मिन्विशेष	२४३	कासिका	स्त्री०	विहल	१७२टी०
काक	पुं०	ककप	३७३	कासिका	"	विदारि	१९६
काक	पुं० न०	काकउ	२३१	कासिका	पुं०	यककुतिर	३५६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
विदुषक	पुं०	भूतंआमली	२१२	विश्वरूप	पु०	धाराकर्मव	१४
विदा	स्त्री०	विदारि	१९५	विश्वरूपक	पु०न०	अगर	२१
विशारिण्या	"	सावनील	२७४	विधा	स्त्री०न०	सुंठी	२०६
विदुष	पुं०	हिगोद	७४पा०	"	स्त्री०	अतिविद्यु	२९०
विदुल	"	वैतस	१२९	विषगन्ध	पु०	मयणहल	१२७
"	"	वैतसविशेष	१३१	विषग्रन्थि	स्त्री०	हंसपादी	२८७
विद्वध्यरातिक	"	शिरधू	८८	विषघात	पु०	मयणहल	१२७पा०
विद्वध्यरातिका	स्त्री०	"	८८पा०	विषघातनी	स्त्री०	मेषशृङ्गीप्रकार	१९२
विदुमबल्ली	"	नलिका	३७	विषघातिन्	पु०	गुंदी	११९
विद्वकर्णिका	"	पाठ	२९४	विषघातिनी	स्त्री०	मेषशृङ्गी	१९१पा०
विपाण्डु	"	चीमडी	३६४	विषघ्नी	"	गुहूची	३१८
विपुषा	"	हडसी	२७०पा०	विषनाशन	पु०	मयणहल	१२६
विभाण्डी	"	भाकपि	२७५	विषमच्छद	"	सातवनठ	९६
विभाषरी	"	नीमाली	२४१	विषमर्दनी	स्त्री०	गधनठली	२२०
विमेदक	पु०	बहेडा	८२पा०	विषमर्दिनी	"	"	२२०पा०
विमला	स्त्री०	साथरि	३४०	विषमुष्टिक	पु०	बकायणि	१३८
विराजिता	"	सीबली	६७पा०	विषशङ्कु	"	महापत्र	१०७
विरूपक	पु०	टीहू	११३	विषहन्	"	सिरीसु	१७
विलासन्न	"	ककोडा	३६१पा०	विषहरी	स्त्री०	तड्डुळेजा	३५२पा०
विषाद	पु०	डोलहरी	१२५पा०	विषहारिन्	पु०	"	३५२
विषादा	स्त्री०	"	१९५	विषा	स्त्री०	अतिविद्यु	२९०
विषाल्या	"	दाती	२०१पा०	विषाणिका	"	मेषशृङ्गीप्रकार	१९१
"	"	राडागारी	३१७	विषादनी	"	इन्द्रवारुणी	३०९
"	"	गुहूची	३१९	विषोदर	पु०	मयणहल	१२७
विषाका	पुं०	साटहवा	२०७	विषोषधी	स्त्री०	दन्तोप्रकार	२०३
विषारद	"	बकुल	६	"	"	दन्तीविशेष	२०३पा०
विषाकम्बवन्	"	सातवनठ	९६	विधिकर	पुं०	आकु	४८
विषाका	स्त्री०	इन्द्रवारुणीमेद	३११	विष्णुकान्ता	स्त्री०	गिरणई	३०७
"	"	हस्तिकोशातकी	३२३	विष्णुगुप्त	पुं०	गृहमूलक	३५८
विशिषा	"	डोलहरी	१९५पा०	विष्णुमत	"	"	"
विशोधनी	"	शुली	२५०	विश्वक्सेनप्रिया	स्त्री०	प्रायमाण	२२६
विश्वक्सेना	"	प्रियगु	१८८	विसर्पणी	"	जवासी	२७६
विश्वदेवा	"	गण्गिटी	१६६	विसर्पिणी	"	"	२७६पा०
"	"	रक्तपुष्पा सहदेवी	२५८	विसगन्धा	"	हयुषा	२७०
विश्वमेषव	न०	सुंठि	२०६	विहारी	"	सिक्की	९४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
बिहीरा	स्त्री०	सिबनी	१४ पा०	बृद्धदायक	पु०	बृद्धारा	३४४ पा०
बीर	पुं०	ऋषभु	१७३	बृद्धपादा	स्त्री०	जवाही	२७७ पा०
,,	न०	बैसर	२३४	बृद्धि	,,	ऋद्धि-बृद्धि	१७४
,,	,,	पुष्करमूल	३६६	बृन्ता	,,	रोहता	२८५
,,	पु०	बाम	३७१	बृन्विकाला	,,	मेघश्री	१९१ पा०
बीरण	न०	बीरण	३८४	बृन्विकाली	,,	मेघश्रीप्रकार	१९१
बीरतर	,,	,,	,,	बृन्वी	,,	खाटहवा	२०७
बीरतक	पु०	मीलामा	१३४	बृन्वीर	पुं०	,,	२०७ पा०
बीरभद्र	न०	बीरण	३८४	बृन्वीव	,,	,,	,,
बीरमूल	पुं०	धमासउ	२२७	बृष	पुं० (स्त्री०)	अरकसा	१५९
बीरशाक	,,	वधुआ	३४८	बृषभ	पु०	पाषाणमेद	२६९
बीरा	स्त्री०	सिबनी	१४	बृषभनामक	,,	ऋषभु	१७३
,,	,,	,,	१४ टि०	बृषा	स्त्री०	ठंरिफनी	३२६
बीर्या	स्त्री०	महाबला	२६३	बृषायणी	,,	कमाइ	३५४ पा०
बुक	पु०	बूअ	२८९	बृष्य	पु०	उरद	३८९
बृकतिष्का	स्त्री०	पाठ	२९४	बृष्यकन्दा	स्त्री०	मुसली	२६४
बृकदन्तिका	,,	,,	२९५	ब्रेणी	,,	देवदाली	३२०
बृकी	,,	,,	२९४	ब्रेणु	पुं०	बांछु	१६५
बृषका	,,	बकायणि	१३८	बेतस	पु० स्त्री०	बेतस	१२९
बृक्ष	पु०	बृक्ष	२	बेतसाम्ल	पु०	अम्लबेतस	५९
,,	,,	बकायणि	१३८ पा०	बेप्रमूला	स्त्री०	जवाही	२७६ पा०
बृक्षक	,,	कुठठ	१६	बेधाम्य	पुं०	कचूर	२५५
बृक्षकन्दा	स्त्री०	मुसली	२६४ पा०	बेल्लक	,,	बिडग	१७२ पा०
बृक्षपर्णी	,,	बिदारि	१९६	बेल्लज	न०	मिरी	३०३
बृक्षभक्ष्या	,,	कामबृक्षा	१५८ पा०	बेय्या	स्त्री०	हलद्र	२१४
बृक्षा	,,	बकायणि	१३८ पा०	बेष्ठक	पु०	रस	६८
बृक्षादनी	,,	कामबृक्षा	१५८	बैकुण्ठ	,,	आजक	२२२
,,	,,	बिदारि	१९६	बैजयन्तिका	स्त्री०	अरणी	८४
बृक्षाम्ल	पुं०	तिन्तिनीक	५७	बैदेकी	,,	जांबूविशेष	१२५
बृत्तकोश	,,	देवदाली	३२०	बैदेही	,,	पीपली	३०४
बृत्तकोशा	स्त्री०	,,	३२० पा०	बैभवणावास	पु०	बड्ड	४१
बृत्तपुष्पक	पुं०	धूलीकसंब	१३	ब्यहम्बक	,,	एरंड	१५२ पा०
बृत्ता	स्त्री०	रोहता	२८५ पा०	ब्यहम्बर	,,	,,	१५२
बृद्धकर्मिका	,,	पाठ	२९४ पा०	ब्यन्दा	स्त्री०	कठंछि	३००
बृद्धदारक	पुं०	बृद्धारा	३४४	ब्यथा	,,	महाशुष्की	२१६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
व्याघ्रतल	पु०	एरण्ड	१५३	शकुलपुष्पी	स्त्री०	शखाङ्गुली	२५४
व्याघ्रगङ्गा	स्त्री०	बौरी	७१	शकुलमालिनी	स्त्री०	शखाङ्गुली	२५४
व्याघ्रपात	पु०	कोक	७८	शकुलवृषिका	"	जहरी	२३८ पा०
व्याघ्रपादोपकण्टक	पु०	"	७८ पा०	"	"	शकुलवृषिका	२३९ टी०
व्याघ्रपुच्छ	"	एरण्ड	१५३	शकुलाङ्गा	"	शखाङ्गुली	२५४
व्याघ्रो	स्त्री०	रौगणी	१९४	शकुलिनी	"	जवासी	२७७
व्याघ्रपत्रिका	स्त्री०	चीमडी	३६३	"	"	शकुलिनी	३२५
व्याघ्र	पु०	कणयर	२६	शकुलनीफल	पुं०	चिरिछु	१७
व्याघ्रिणामक	न०	उपलोठ	२३०	शटी	स्त्री०	भ्वेतकङ्कु	३९५
व्याघ्रिहन्	पु०	किरमालठ	९८	"	"	शठि	२३२
व्याघ्र	न०	उपलोठ	२३० टी०	शठ	पुं०	धत्तुरठ	२५२
व्याल	पु०	चित्रक	२४८	क्षण	"	क्षण	२७२
व्यालदष्ट	"	गोखरु	२००	"	न०	"	३९७
मण	"	मीलामा	१३४	क्षणचण्डिका	स्त्री०	धूषरु	२७१
मीहि	"	मीहि धान्य	३८६	क्षणपुष्पी	"	"	"
श				क्षण्वेरी	"	गोहरी	५० पा०
शक	न०	केसर	२३४ पा०	क्षतपत्र	न०	भ्वेतकमल	३२८
शकटाक्ष	पु०	धव	९२ पा०	क्षतपदी	स्त्री०	क्षतावरी	२९६
शकटाक्ष्य	"	"	९२	क्षतपर्वन्	पुं०	बाछु	१६५
शकम्भरा	स्त्री०	जहारि	३६७	क्षतपर्वा	स्त्री०	क्षतपर्वा	३५९
शकल	न०	रोहीस	३६९	"	"	क्षोभ	३७८
शकलिन्	"	"	३६९ पा०	क्षतपर्विका	"	वज्र	३११
शकुफला	स्त्री०	खेजडी	७२ पा०	क्षतपाकी	"	चिणठठी	२९३ पा०
शकुलाक्षक	पु०	गडदूर्वा	३८०	क्षतपुष्प	न०	काकरहूके	३८३
शकुलादनी	स्त्री०	अलपिपली	२८८	क्षतपुष्पा	स्त्री०	क्षोभा	३३६
"	"	कहू	२९९	क्षतपूर्वा	"	कलंबी	३५९ पा०
शक	पु०	कुडठ	१६ टी०	क्षतप्रास	पु०	भ्वेतकणयर	२९
शकतक	"	अर्जुन	१०३	क्षतमूला	स्त्री०	क्षतावरी	२९६ पा०
शकमत्नी	स्त्री०	तुलछी	२२४	क्षतमूली	"	"	२९६
शकपुष्पिका	"	राडागारी	३१७ पा०	क्षतबीर्या	"	"	"
शक्रेष्ट	पुं०	नीब	१३७	"	"	भ्वेतपूर्वा	३८०
शकर	"	खेजडी	७२	"	"	"	३८० पा०
"	"	पंचमुखीकक्षाक्ष	१४२	क्षतवैचिन्	पुं०	अम्लवैद्यविशेष	६०
शकुलश्रावक	"	अम्लवैद्यविशेष	५९	क्षतावरी	स्त्री०	क्षतावरी	२९५
शकुलशरा	स्त्री०	जलमाङ्गी	३५८	क्षताङ्गा	स्त्री०	क्षोभा	३३६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शब्दा	स्त्री०	पथकंद	३३४ पा०	शारबी	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
शबरपादप	पु०	श्वेतलोध्र	११५	शारि	पु०	बीजठ	९९
शमठ	"	शमठ	३५३	शारिवा	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
शमी	स्त्री०	खेजडी	७२	"	"	चन्दनशारिवा	३१४ पा०
शमीधान्य	न०	माषादि	४००	शाङ्गस्था	"	हरहरविशेष	१४६
शमीपत्रा	स्त्री०	खयरी	२८३	शाल	पु०	साधु	१०२
शम्पाक	पु०	किरमालु	९८ पा०	शालपर्णी	स्त्री०	सादनील	२७३
शम्बरी	स्त्री०	उ विरकनी	३२६	"	"	मेद	२९१
शम्पाक	पुं०	किरमालु	९८	शालमर्कट	पु०	वृद्धमूलक	३५७ पा०
शर	"	शरक	३७६	शालामर्कट	"	"	३५७
शरटा	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३ पा०	शालि	"	कलमोदन	३८७
शलाट्ट	पु०	बीली	७९	शालिक	न०	बालतृण	३७७
शलापु	"	"	७९ पा०	शालिपर्णी	स्त्री०	साबनील	२७३ पा०
शल्यक	"	मयणहल	१२६	"	"	मेदा	२९१ पा०
शश	"	मुनिलोध्र	११६	शालीन	पु०	मीहाली	२७९
शशिगन्धिका	स्त्री०	नीमाली	२४१	शाखक	न०	जाइफल	२३७
शष्प	पु० न०	बालतृण	३७७	"	"	पद्ममूल	३३४
शस्त्रधारण	पु०	एकमुखीरुद्राक्ष	१४३	शाखेय	पु०	मीहाली	२७९
शाक	पुं०	शाक	२	शास्मलि	पु० स्त्री०	सीबली	६७
"	"	"	१०४	शास्मलिक	पुं०	शास्मलिविशेष	६८
शाकज्येष्ठ	"	वधुआ	३४८	शास्मली	स्त्री०	कुशास्मली	६८ पा०
शाकमुष्प	"	कहर	७७	शास्मलीदल	पु०	सातवनठ	९६
शाकबीर	"	वधुआ	३४८	शास्मोदनोपम	"	कुन्द	२४०
शाकभेष्ट	"	"	३४८ पा०	शाखच्छिन्नी	स्त्री०	जूही	२३८
शाकभेष्टा	स्त्री०	शोबी	३५०	"	"	विणठठी	२९३
शाकाम्ल	पु०	तिन्तिडोक	५७	शाखर	न०	मयङ्ग	३५
शाखात्मक	"	अम्लवेतख	५९	शाखरिणी	स्त्री०	नीमाली	२४१
शाखिद्वय	"	बीली	७९	शाखरी	स्त्री०	आज्ञाज्ञाडा	२०५
शाखला	स्त्री०	शोख	३७९	शिक्षिणी	पु०	श्रेष्ठबीजठ	१०१
शाबर	पुं०	श्वेतलोध्र	११५	शिक्षिन्	"	षडकूलिर	३५६ पा०
शारद	पुं०	सातवनठ	९६ पा०	शिक्षु	पुं० न०	शिरधू	८७
"	"	अमरः	९६ टी०	शिक्षि	स्त्री०	षडकूलिर	३५६
"	"	पीतमुष	३९०	शिक्षिबर	पुं०	"	"
शारबी	स्त्री०	सातवनठ	९६	शिक्षिवारक	"	"	३५५
"	"	अलपिपली	२८८	शिक्षा	स्त्री०	पथकन्द	३३४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शिम्बा	स्त्री०	खेजडी	७३	शीघ्र	न०	लाभजड	३८५
शिम्बिक	पु०	कृष्णमुग	३९१	शीघ्रप्ररोहिन्	पुं०	क्षण	२७२
शिम्बी	स्त्री०	मुदगवनी	२११	शीघ्रा	स्त्री०	दांती	२०१
शिम्बा	,,	खेजडी	७२पा०	,,	,,	,,	२०१पा०
शिरिवारक	पु०	षड्कृतिर	३५५पा०	शीत	पु०	गूदी	११९
शिरीष	,,	सिरीसु	१७	,,	,,	वेतस	१२९
शिरोह	,,	सातवनठ	९७पा०	,,	,,	पीलु=वेणु	१३९
शिरीरुज्	,,	,,	९७	शीतपाकी	स्त्री०	बला	२६०
शिरोचुल	न०	मिरी	३०४	,,	,,	चिणठठी	२९३
शिरोदन्त	,,	,,	३०४पा०	शीतकेन	पु०	अरीठा	१३६
शिलाटक	पु०	साटहडा	२०७	शीतभीरु	स्त्री०	केवडी	२४२
शिलाटिका	स्त्री०	,,	२०७पा०	शीतलरज	न०	कपूर	३४
शिलाभित्	पु०	पाषाणमेद	२६९	शीतला	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
शिलारिका	स्त्री०	साटहडा	२०७पा०	,,	,,	वासन्ती	२४९पा०
शिव	पु०	कदम्बविशेष	१४	शीतवोर्य	पु०	पदमाकु	१७५
,,	न०	गूगल	७६	शीतशिवा	स्त्री०	श्रीहाली	२७८
शिवकोलिका	स्त्री०	खेजडी	७२	शीतसह	पुं०	मिर्गुण्डी	१८४
शिवधू	पु०	गूगल	७६	शीतसंवासा	स्त्री०	वासन्ती	२४९
शिवमङ्गी	स्त्री०	शक्काहूली	२५४पा०	शीता	,,	तेजवती	२७७
शिवमल्ली	,,	बूअ	२८९	शीधुपादप	पु०	बीजवरठ	५४
शिवलोमा	,,	खेजडी	७३पा०	शीधुवृक्ष	,,	वरुणा	१३२
शिवा	,,	,,	७२पा०	शुक	न०	केसर	२३४पा०
,,	,,	,,	७३	शुक	,,	बालतृण	३७७
,,	,,	हरडइ	८१	शुकगुच्छ	न०	धूणीयड	१६९
,,	,,	आमला	८३	शुकच्छद	,,	,,	,,
शिवा	स्त्री०	मुदगवनी	२११पा०	शुकनाश	पु०	अगधियड	२८
,,	,,	शक्काहूली	२५४	,,	,,	अरलु=टोह	८६
,,	,,	मुसली	२६४	शुकनास	,,	अगधियड	२८पा०
शिवाटिका	,,	हिंशुउत्री	२६६	शुकपुष्प	पुं० न०	सिरीसु	१८
शिशिरफला	,,	काकडासिगी	१९२	,,	न०	धूणीयड	१६९पा०
शिष्ट	पु०	मुनिलोघ्र	११६पा०	शुकप्रिय	पुं०	सिरीसु	१८
शिष्टगन्धिका	स्त्री०	नीमाली	२४१पा०	शुकमालक	,,	नीब	१३७
शिशपा	,,	सीसम	६९	शुकवृक्ष	,,	सिरीसु	१८
शिशिपा	,,	सीसममेद	६९पा०	शुकैष्ट	,,	नीब	१३७पा०
शीकरा	,,	वासन्ती	२४९	शुक्रिका	स्त्री०	आबिली	५६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शुक्तिकास्त्री	स्त्री०	आंघिली	५६पा०	शेषालदलसम्भव	न०	काकरहूके	३८३
शुक्तिपर्ण	पु०	सातवनड	९५	शेष	पु०	अतिरिक्त	१
शुक्लो	स्त्री०	पीपरी	४०	शैबलिक	,,	आशाआवा	२०४
,,	,,	बहु	४२	शैत्य	न०	धान्य	३८६पा०
,,	,,	अवाडभो	४७	शैलष	पु०	बीली	७९
शुक्विपत्रा	,,	शेखरी	७३	शैबल	न०	नीलिका	३३५
शुष्ठी	,,	सूठि	२०६	शैबाल	न०	,,	,,
शुभनामन्	पु०	अरीठा	१३६	शोक्नाशन	पुं०	अशोक	३
शुषिरा	स्त्री०	नलिका	३६	शोषक	,,	अरल	८६टी०
शुकधान्य	न०	यवादि	४००	शोषन	पु०न०	ककुष्ठ	१७६
शुकशिम्वि	स्त्री०	कउंछि	३०१	शोधिका	स्त्री०	रक्तकाय	३९५
शुकशिम्वी	,,	,,	३०१पा०	शोमक	पु०	अरलटोद्	८६
शुन्यमभ्य	पुं०	मल्ल	३७४	शोनाक	,,	,,	८६पा०
शुन्या	स्त्री०	नलिका	३७	शोफकर	,,	भीलामा	१३४
,,	,,	सावनील	२७४	शोफनी	स्त्री०	साटहडा	२०८
शूर	पुं०	सागु	१०२	शोमाजन	पु०	शिरधू	८७
शूर्वपर्णिका	स्त्री०	सुदगवनी	२११	शोषण	,,	अरल	८६पा०
शूलिन्	पु०	किरमाल	९८पा०	शोषहरी	स्त्री०	शमठ	३५३
शृगालवर्णा	स्त्री०	पीठवनी	१९८पा०	शोण्ड	न०	जाइफल	२३७
शृगालविषा	,,	,,	,,	शोण्डी	स्त्री०	पीपली	३०५
शृगालविषा	,,	,,	१९८	शौरि	पु०	बीअठ	१९पा०
शृगालिका	स्त्री०	विदारी	१९५	श्यामक	न०	रोहीस	३६९
शृङ्गक	पुं०	जीवक	३६४	,,	पुं०	सामड	३९४
शृङ्गवेर	न०	सूठि	२०६	श्यामकन्दा	स्त्री०	अतिविष्ट	२९०
शृङ्गवेरी	स्त्री०	गोभी	२५९	श्यामल	पुं०	पीपल	३९
शृङ्गिन्	पुं०	अवाडभो	४७ पा०	श्यामलपुष्पक	,,	कासु	३७२
,,	,,	श्रवसु	१७३	श्यामवृकल	,,	सिरीसु	१८
शृङ्गी	स्त्री०	काकडासिमी	१९२	श्यामसार	,,	श्वेतकादिर	६५
,,	,,	अतिविष्ट	२९०	,,	,,	कुवड	१२८
शेखरी	,,	कामवृक्षा	१५८	श्यामा	स्त्री०	त्रिभूगु	१८८
शेपाल	न०	नीलिका	३३५टी०	,,	,,	पीपली	३०५
शेकालिका	स्त्री०	शेकालिका	१८६	श्व माक	पुं०	सामड	३९४
शेख	पुं०	गूदी	११९	श्यामाञ्जी	स्त्री०	श्वेतवृक्षा	३७९
शेवक	न०	नीलिका	३३५टी०	श्वोनाक	पुं०	अरल	८६पा०
शेबाल	,,	,,	,,	अवधशीर्षा	स्त्री०	मोडवेरी	२१६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अवयवा	स्त्री०	मोडयेरी	॥	इवेतकुन्द	पुं०	इवेतकणवर	२९०
अवय	॥	पीलउनी	३१५पा०	इवेतकुम्भीका	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
भावणी	॥	मोडयेरी	२१५	इवेतचन्दन	न०	चन्दन	२९
श्रीलङ्घ	न०	चन्दन	२२	इवेतदुर्वा	स्त्री०	इवेतदुर्वा	३८०
श्रीपर्ण	॥	अरणी	८५टी०	इवेतनामा	॥	इवेतगिरणई	३०८
श्रीपर्णी	स्त्री० (न०)	॥	८४	इवेतनामिका	॥	॥	॥
॥	॥	सिवनी	९३	इवेतपाटला	॥	पाटलाविशेष	२०
॥	॥	कायफल	१४८	इवेतपुष्प	पु०	इवेतकणवर	२९
श्रीपुष्प	पु० न०	लवण	३६	॥	॥	वरुणा	१३२
श्रीफल	पु०	बोली	८०	इवेतपुष्पा	स्त्री०	दन्तीविशेष	२०३पा०
श्रीफला	स्त्री०	आमला	८३	इवेतपुष्पिका	॥	इवेतगिरणई	३०७
श्रीकलिका	॥	गुली	२५०	इवेतपुष्पी	॥	दन्तीप्रकार	२०३
श्रीमत्	पु०	क्षपथु	१७३	॥	॥	साखाह्वी	२५५
श्रीमती	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३	इवेतफल	पु०	वरुणा	१३२
श्रीवराक	पु०	षडकृतिर	३५६	इवेतबुष्पा	स्त्री०	शङ्खिनी	३२५
श्रीवारक	पु०	षडकृतिर	३५६	इवेतमरिच	पु०	इवेत शिरषू	८९
श्रीवास	॥	बोली	८०	इवेतमूला	स्त्री०	साटह्वी	२०८
श्रीवृक्ष	॥	पीपल	३८	इवेतवचा	,	इवेतवज	३१२
श्रीहृस्तिनी	स्त्री०	श्रीहृस्तिनी	३५५	इवेतबलक	पु०	खररा	४३
अवसी	॥	हरदइ	८१	इवेतबृक्ष	॥	वरुणा	१३२
॥	॥	राठ	२१९	इवेतक्षिम्बिक	॥	वाल	३९२
॥	॥	पाठ	२९४	इवेतसरषेप	॥	इवेतसरख	३९८
॥	॥	गजपीपली	३०७	इवेतसार	॥	इवेतबादिर	६५पा०
अवाह	पु०	बीली	७९	इवेतसुरसा	स्त्री०	इवेतनिशुम्बी	१८५
अवाह्वय	न०	लवण	३६	इवेतस्पर्शदा	॥	इवेतगिरणई	३०८
अव्यपत्र	पु०	आसदा	६२पा०	इवेना	,	इवेतपाटला	२०पा०
विलम्बपथ	न०	शृणीयत	१६८	॥	॥	उत्पलशारिवा	३१३
इलीवदारि	पु०	करजूयत	१४४	ख			
इलेष्मातक	॥	गुन्दी	११८				
अदंष्ट्र	॥	गोखरु	२००	अदृष्टातिथि	पु०	चांपत	९
अदंष्ट्रा	स्त्री०	॥	२००पा०	अदृष्टानन्दा	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
अवसन	पु०	मयणहल	१२६	अदंष्ट्र	पु०	गोखरु	२००
विषमन्नी	स्त्री०	शोकालिका	१८६	अदंष्ट्री	स्त्री०	॥	२००पा०
इवेत	न०	बाबरउचन्दन	२४	अदन्त	पु०	॥	२०१
इवेतकन्दिका	स्त्री०	अतिविद्यु	२९०	अदृष्टमन्थ	॥	करञ्जविशेष	१४५
				अदृष्ट्या	स्त्री०	शक्ति	२३२

हैमनिष्ठुसेवास्तर्गतानां सम्दानामनुक्रमः ।

४३२

संज्ञः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	संज्ञः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
वक्ष्यम्	स्त्री०	वैतवज	३१२	वमिद्वर	पुं०	पलाश	९१
वक्ष्सा	स्त्री०	आमला	८३	वमिद्वर	"	"	९१५०
वक्ष्मसि	पुं०	श्यामसि	३९८	समुद्रान्ता	स्त्री०	वमनी	१५७
वक्षिक	"	मीहिभेद	३८६	"	"	पीक	१७०
		स		"	"	वमासठ	११८
वक्षुक्ला	स्त्री०	कोजवी	७२	समूलक	न०	पीपलीमूल	३०१५०
सङ्कोच	न०	केसर	२३४	सरफक	पुं०	रात्रात्र	१२३५०
"	"	"	२३४पा०	सरणा	स्त्री०	प्रसारणी	३४२
सङ्कोचपिच्छुग	"	"	२३४	सरणी	"	"	३४२पा०
सङ्गर	"	सांगरी	७३	"	"	"	३४२टी०
"	पुं०	"	७३पा०	सरसीरुह	न०	श्वेतकमल	३२९टी०
सङ्गरण	न०	"	७३टी०	सरस्वती	स्त्री०	माझी	३४३
सङ्गक	पुं०	सायु	१०२	सरासक	पुं०	आजक	२२२पा०
सतीद	"	पिप्पलवृक्ष	४१	सरी	स्त्री०	उडक	३८९पा०
सतीन	"	कलायरा	३८८टी०	सरोज	न०	श्वेतकमल	३२९
सतीनक	"	"	३८८	सरोजनम्	"	"	"
सत्युष	न०	पद्म-स्वालपद्म	२८४	सरोरुह	"	"	"
सत्यनामा	स्त्री०	श्वेतशेफालिका	१८७	सरोरुह	"	"	"
सत्यमात्री	"	"	१८७ पा०	सर्व	पुं०	जीवक	३६४
सत्यवती	"	माझी	३४३	सर्वक	"	सायु	१०२
सदापुष्प	पुं०	रोहीडठ	१४७	सर्वमन्धा	स्त्री०	नडली	२२०
सदापुष्पिन्	"	आकुमदार	४९	सर्वण	पुं०	अर्जुन	१०३
सदापुष्पी	स्त्री०	कुन्द	२३९	सर्वदष्टिका	स्त्री०	मोडाबिगी	१९१
सदाफल	पुं०	लंघरा	४३	सर्पाक्षी	"	वन्धनडली	२२०
सदाफल	"	पार	४६	सर्पाक्षय	पुं०	नागकैसर	११
सदाफल	"	सातवनड	९५	सर्वप्रमिथक	न०	पीपलीमूल	३०५
ससमा	स्त्री०	मीमाकी	२४१	सर्वतोभद्र	पुं०	गोब	१३६
"	"	साधरि	३४०	सर्वतोभद्रा	स्त्री०	बिबनी	९४
समन्विन्	न०	ससीर	३८४	सर्वसार	पुं०	तिमिन्ना	९०
समन्ना	स्त्री०	कायरी	२८६पा०	सर्वप	"	सरसव	३९८
"	"	मजीठि	३०२	सल्लक	"	अरक=टीर	८६
समन्तपुरा	"	बोहरी	५०	सल्लकी	स्त्री०	साकरि	१५१
समराहा	"	बला	२६१	सल्लिक	पुं०	सिन्धु	१०७पा०
समठिला	"	"	३५३	सवर्णक	"	सातवनड	९५पा०
समाज्ञा	"	"	२६१	सस्व	न०	धान्य	३८६
"	"	कायरी	२८६				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
सत्यशीर्षक	न०	कनकसा	४००	सारी	स्त्री०	साधरि	३४१
सत्यपत्रक	"	कनी	"	साल	पुं०	साधु	१०२ टी०
सत्यसंवर	पुं०	सागु	१०२	सितशिखिन्ध	"	बाल	३९२ टी०
सहकार	"	सुगंधांशु	१२२	सिता	स्त्री०	श्वेतवर्षा	३८०
सहचर	"	वानरविशेष	२४६	सिताभ्र	न०	कपूर	३४
सहदेवा	स्त्री०	सहदेवी	२५८	सिताम्भोज	"	श्वेतकमल	३३०
"	"	महाबला	२६२	सिद्धदात	पुं० न०	सरलठ	१०८
सहदेवी	"	सहदेवी	२५८ पा०	सिद्धदा	पुं०	सिद्धक	१०७
सहस्रपत्र	न०	श्वेतकमल	३२८	सिद्धार्थ	"	श्वेतसरसव	३९०
सहस्रीर्षा	स्त्री०	शतावरी	२९७	सिद्धि	स्त्री०	श्रद्धि-दृष्टि	१७४
"	"	श्वेतवर्षा	३७९	सिद्धियुग	न०	"	१७४ पा०
सहस्रवेधि	न०	हिंसु	२६५	सिन्दुक	पुं०	निर्गुण्डी	१८४
सहस्रवेधिन्	पुं०	अम्लवैतसविशेष	६०	सिन्दुवार	"	"	"
सहस्राक्षिन्	पुं०	पीलु=वेणु	१३९	सिन्दुवारक	"	"	१८४ पा०
सहा	स्त्री०	सेवत्री	२४४	सिन्दुवारिका	स्त्री०	"	१८४
"	"	शोभा	३३६	सिल्क	पुं०	सिल्क	१०७ पा०
सहाचर	पुं०	वानरविशेष	२४६	सिल्हक	"	"	१०७
संवरणी	स्त्री०	शतावरी	२९७	सिहकैसर	"	बकुल	५
संवरत्न	पुं०	बहेडा	८२	सिंहपर्णिका	स्त्री०	अरहसा	१६०
संस्पर्शा	स्त्री०	जंतुवार	२८५	सिंहपुच्छो	"	पोठवनी	१९९
संहर्षा	"	"	२८५ पा०	सिंहमुख	पुं०	अरहसा	१६०
साक्षर	पुं०	सांगरी	७३ पा०	सिंहवृत्ता	स्त्री०	साधवनी	२१० पा०
सातका	स्त्री०	साधरि	३४०	सिंहवृत्ता	"	"	२१०
साधुपादप	पुं०	बीजउरठ	५४ पा०	सिंहिका	"	अरहसा	१६०
साधुवृक्ष	"	वरुणा	१३२ पा०	सिंहो	"	डोलहरी	१९५
साधुज	"	तुलुव	१६०	सीत्य	न०	धान्य	३८६
"	न०	पद्म-स्फलयद्म	२८३	सीधुपादप	पुं०	बीजउरठ	५४ पा०
सानुमानक	"	"	२८४	सीधुवृक्ष	"	वरुणा	१३२ पा०
सार	"	चन्द्रम	२३	सीरिन्	"	राजावारी	३१७ पा०
सारणा	स्त्री०	प्रसारणी	३४२	"	"	काभ	३७१
सारणी	"	"	३४२ पा०	सीहुण्डी	पुं०	धोहरी	५०
सारकल	पुं०	पारापत	१४१	सुकन्द	"	हृगमी	३३९
सारवृक्ष	पुं०	चमण्ड	१०६	सुकुमारा	स्त्री०	मीमांसी	२४१
सारस	"	गुम्बुड	१६०	सुकेशक	पुं०	राजाभ	१२३ पा०
सारात्म	"	पारापत	१४०	सुकेशक	"	"	१२३

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
सुख	न०	शुद्धि-वृद्धि	१७४	सुभगा	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
सुखोद्भवा	स्त्री०	सुचरि	३४६	सुभक्तिर	पुं०	शिरष्	८८
सुगन्ध	पुं०	धृणीयत	१६९पा०	सुभञ्जन	"	"	"
सुगन्धक	"	कणवर	२९पा०	सुभिक्षा	स्त्री०	बाहुवी	१५०
"	"	कंकोषा	३६२	सुभन	पुं०	सातवनत	९७
"	न०	गन्धतृण	३७०पा०	सुभनस्	"	करंजवृक्ष	१४५
सुगन्धा	स्त्री०	नवली	२२०	"	न०	पद्माकु	१७५पा०
"	"	कालतमीरत	३३७	"	"	गोहू	३९२
"	"	जहारि	३६७	सुभना	स्त्री०	जाइ	२३६
सुगन्धि	पुं०	बीभत	१०१	सुमूलक	न०	पीपलीमूल	३०६
"	न०	एलीयत	२३३	"	"	भीरण	३८४
सुगन्धिक	पुं०	कणवर	२६	सुमूला	स्त्री०	मुसली	२६४
"	"	कंकोडा	३६१पा०	सुरकक	न०	चन्दनविशेष	२६टी०
"	न०	गन्धतृण	३७०	"	पुं०	राजान्न	१२३
"	पुं०	महाशालि	३८७	सुरसक	न०	चन्दनविशेष	२६
सुगन्धिपत्रा	स्त्री०	जांबू	१२५	सुरभा	स्त्री०	कायणी	२६८
सुता	"	शेफालिका	१८६पा०	सुरभी	"	शिरष्	८८पा०
सुतिक्तक	पुं०	मीष	१३६	सुरभि	पुं०	चन्दन	२३
सुतिक्तक	स्त्री०	कहूई	३२१पा०	"	स्त्री०	सालरि	१५२
सुतिक्तिका	"	बीसोबी	३२१	"	पुं०	पद्माकु	१७५
सुतेजन	पुं०	धमणत	१०६	"	स्त्री०	एकांगी	२८२
सुवा	स्त्री०	बोहरी	४९	सुरसा	"	शेफालिका	१८६
सुनिषण्ण	पुं०	पक्कूतिर	३५५	"	"	सुलछी	२२३
सुपनीक	"	सातवनत	९५	सुरूपा	"	मल्लिकाविशेष	२४३
"	"	किरमाकड	९७	सुखोमशा	"	कुण्डमांछी	२८२
सुपादी	स्त्री०	हंक्षपदी	२८७	सुवर्चला	स्त्री०	सुचरि	३४५
सुपाधं	पुं०	पीपरी	४०	सुवर्ण	पुं०	अरुण	१०३१पा०
सुपुष्प	"	क्षय	२७२	सुवर्णक	"	सातवनत	९५पा०
सुपुष्पक	पुं०	कदम्बविशेष	१५	"	"	किरमाकड	९७पा०
सुपुष्पा	स्त्री०	मीलमिर्गुडी	१८५	सुवर्षा	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
सुपूरक	पुं०	बीबततर	५३	सुबल्ली	"	बाबची	२१८
सुप्रम	"	पद्माकु	१७५	सुबसन्त	पुं०	अमीतत	३८
सुप्रसरा	स्त्री०	प्रसारणी	३४२	सुबसन्ता	स्त्री०	वासवती	२४९
सुप्रसारा	"	"	३४२पा०	सुबसा	"	सालरि	१५१
सुप्रक	पुं०	आवत	१२२	"	"	शेफालिका	१८६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अवहा	स्त्री०	राठ	२१९	सैरीयक	पुं०	सैरेयक	२४६टि०
"	"	गधनलली	२२१	सैरेयक	"	गानलविशेष	२४६
अवास	पुं०	धूलौदयव	१३	सोमराजी	स्त्री०	बाबची	२१८
अवासन्ती	स्त्री०	अनीतठ	३८पा०	सोमबल्क	पुं०	स्वेतबदिर	६५
अमृत	पुं०	बूअ	२८९	"	"	कायफल	१४८
अमृता	स्त्री०	क्षदि	२३२	सोमबल्लरी	स्त्री०	माझी	३४३
अमची	"	कालतजीरत	३३७	सोमबल्लिका	"	बाबची	२१८
"	"	कारेली	३५९	सोमबल्ली	"	गुहूची	३१८
अपेयक	पुं० न०	करमदा	५०	सौगन्धिक	न०	अमलशारवत्फल	३३२
अलवा	स्त्री०	सालरि	१५१	"	"	रोहीस	३६९
अस्वरा	"	जाझी	३४३	सौमस	"	जाहल	२३७
अहत्	पुं०	त्रायमाण	२२६पा०	सौमसायनी	स्त्री०	जाहकलिका	२३६
अक्षमपत्र	"	आसद्र	६२	सौर	पुं०	मुम्बुर	१६०
अक्षमपर्णा	स्त्री०	पीठवनी	१९८	सौरभ	"	"	१६०पा०
अक्षमैला	"	एलची	३१	सौरस	"	"	"
अक्षिपत्र	पुं०	बळकृतिर	३५५	सौवीरी	स्त्री०	बोरि	७१
अची	स्त्री०	डाम	३७१	स्कन्धजन्मन्	पुं०	बडु	४२
अतनासनी	"	बज	३१२पा०	स्कन्धभूषण	"	नागकैसर	११
अपधूपन	न०	हिङ्गु	२६५	स्तम्भ	"	गुलत	४०१
अरण	पुं०	अरणकद	३४४	स्तम्भकरि	"	चान्व	३८६
अर्पण	"	अर्जुन	१०३पा०	स्त्रीमिरीक्षणबोद्ध	पुं०	तिलक	७
अर्पणिका	स्त्री०	सुदगवनी	२११पा०	स्त्रीपादाहतिदोषद	"	अशोक	३
अर्पणिका	"	"	"	स्त्रीपुष्प	न०	लवङ्ग	३६पा०
अर्पणी	स्त्री०	माषवनी	२१०पा०	स्त्रीप्रिय	पुं०	अशोक	३
अर्पण	पुं०	मयणहल	१२७	स्त्र्याह्वय	न०	लवङ्ग	३६पा०
अर्षलस	"	मीलामा	१३५	स्थलगण्डीर	पुं०	"	३५४
अकिम	"	मूला	३५७	स्थलपर्कट	"	करमदा	५१पा०
"	न०	"	३५७टि०	स्थलपर्कट	"	"	"
अेदु	पुं०	बक्या	१३२	स्थलशूनाट	"	गोखरु	१९९
अेळ	"	गुंदी	११९	स्थापनी	स्त्री०	पाठ	२९४
अेळक	"	सिस्हक	१०७पा०	स्थापिनी	"	"	२९४पा०
अेव्य	"	अर्जुन	१०३	स्थाली	"	पाटला	१९
अेव्या	स्त्री०	बासेती	२४९	स्थालेन	पुं०	बृहन्मूलक	३५८पा०
अेहुण्ड	पुं०	बोहरी	५०पा०	स्थिरक	"	शाक	१०४
अेरी	स्त्री०	राबागारी	३१७	स्थिरसार	"	"	"

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
स्विरा	स्त्री०	सावनीक	२७४	स्वाहुकन्दा	स्त्री०	विदारि	१९५
स्थूल	पुं०	किरमाक	१९५	स्वाहुकल	पुं०	धमण्ड	१०६
स्थूलदर्म	"	शरक	३७६	स्वाहुमस्तक	"	महाकाजुरि	१७८
स्थूलपत्र	"	मुनिलोघ	११७		ह		
स्थूलपर्कट	पुं०	करमदा	५१	हञ्जी	स्त्री०	मावमि	२७५
स्थूलपर्ण	पुं०	सातधमण्ड	१६	हड्डिलालिनी	"	हलत्र	२१४
स्थूलवक्ष	"	मुनिलोघ	११७	हठ	पुं०	कंगासाक	३३५
स्थूलवस्तक	"	"	"	हयुषा	स्त्री०	हयुषा	२७०
स्थूलवदकल	"	स्वेतलोघ	११५	हयप्रिय	पुं०	जव	३८८
स्थूलेला	स्त्री०	कंकोली एका	३२	हयुषा	स्त्री०	हयुषा	२७०
स्थौणियक	न०	धूणीयव	१६९	हरण	पुं०	हृगली	३४०
स्नायु	स्त्री०	कावणी	२६९	हरि	"	मुग	३९०
स्निग्धदाह	पुं०	सरलव	१०८	हरिचन्दन	पुं०	रफचन्दन	२५
स्निग्धपर्णी	स्त्री०	पीलठनी	३१६	हरित	न०	धूणीयव	१६९
स्तुक्	"	बोहरी	४९	"	पुं०	धुंग	३९०
स्तुहि	"	"	"	हरिता	स्त्री०	हलत्र	२१४
स्नेहविद्ध	न०	देवदाह	१०९	"	"	स्वेतपूर्वा	३७९
स्तम्भका	स्त्री०	पीक	१७०	हरिताली	"	"	"
स्तम्भिक	पुं०	कपूर	३४	हरिद्रा	"	हलत्र	२१३
स्तुटी	स्त्री०	चीमबीपकफल	३६४	हरिद्रु	पुं०	दाहहलत्र	१६७
स्तूर्जक	पुं०	टीह	११३	हरिपत्रक	"	मूला	३५७
स्तूर्जक	"	"	११३	हरिमन्थक	"	चिणा	३८९
स्वन्वन	"	अशोक	३	हरिमन्थज	"	कुम्भसुंग	३९१
स्वोनाक	"	अरक=टीह	८६	हरिबालक	न०	एलीयव	२३३
अया	स्त्री०	पीलठनी	३१५	हरीतकी	स्त्री०	हरडइ	८०
अस्तिन्	पुं०	पील=वैशु	१३९	हरैशु	पुं०	कलायरा	३८९
सुवावृक्ष	"	कोक	७८	हलिनी	स्त्री०	राडागारी	३१७
स्वर्गद्रुम	"	देवदाह	१०९	हलिप्रिय	पुं०	कर्मव	१२
स्वर्णकता	स्त्री०	पीक	१७१	हलिमोची	स्त्री०	जलमाझी	३५८
"	"	मालकागुणी	२०९	हलीमक	पुं०	शाक	१०४
स्वर्णलोचालिका	"	किरमाक	१९	हल्लक	न०	रफसंघितम्प	३३२
स्वल्पकैसर	पुं०	कांचमार	८	हलिर्मन्थ	पुं०	अरणी	८५
स्वस्तिक	"	वक्कतिर	३५५	हस्तिकर्ण	"	एरण्ड	१५४
स्वाहुकण्डक	"	कोक	७८	हस्तिकोशातकी	स्त्री०	हस्तिकोशातकी	३२३
"	"	बोवाक	२००	हस्तिदन्तक	पुं०	मूला	३५६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
हस्तिदन्ती	स्त्री०	दन्तीप्रकार	२०२	हृद्यगन्ध	पु०	बीजी	८०
हस्तिपर्वक	पुं०	एरु	१५४	हृद्यगन्धा	स्त्री०	जाइ	२३६
हस्तिपिप्पली	स्त्री०	गजवीपली	३०७	हृद्या	"	साकरि	१५१पा०
हस्तिपिप्पली	"	"	३०७पा०	हेमकेसर	पुं०	नामकेसर	१०
हस्तिमयूरक	पुं०	अजमोद	२५६	हेमक्षीरा	स्त्री०	क्षिरिणी	३२४
हस्तिवारणी	स्त्री०	करञ्जविशेष	१४५	हेमगन्धक	पु०	डंबरा	४२
हस्तिबाहुणी	"	करञ्जमोद	१४५पा०	हेमपुष्प	"	अशोक	४
हस्तिविषा	"	केलि	१६१	हेमपुष्पक	"	चोपल	९
हृसपदी	"	हंसपदी	२८७	हेमपुष्पिका	स्त्री०	रौगणी	१९४
हृसपादिका	"	हृसपदी	"	"	"	सुवर्णजूही	२३९
हारिप्रक	पुं०	कयब	१३	हेमशिखा	"	क्षिरिणी	३२४
हारी	स्त्री०	सिबनी	९४पा०	हेमशिखी	"	"	३२४पा०
हार्य	पुं०	बहेडा	८२	हेमाह्वय	पु०	मागकेसर	११
हिङ्गु	पुं० न०	हिङ्गु	२६५	हेमाह्वया	स्त्री०	क्षिरिणी	३२४
हिङ्गुनिर्मास	पुं०	नीम	१३७	हैम	पु०	किरायता	२२९
हिङ्गुपत्री	स्त्री०	हिङ्गुवत्री	२६६	हैमवती	स्त्री०	हरदइ	८०
हिङ्गुल	पुं०	इजर	१२८	"	"	स्वेतवज्र	३१२
हिन्ताल	"	हितल	१८१	"	"	क्षिरिणी	३२४
"	"	वृणवृज्जाति	१८३	हृस्वगन्धुका	"	गान्धेटी	१६६
हिमजा	स्त्री०	शडि	२३२	हृस्वपुष्प	पु०	महाबोल	११२
हिमबालक	"	कपूर	३३	हृस्वकल	"	"	"
हिमावती	"	क्षिरिणी	३२४	हृस्वाज्ञक	"	जीवक	३६५
हिमाह्व	पुं०	कपूर	३३	हादा	स्त्री०	साकरि	१५१
हिलमोची	स्त्री०	जलमाझी	३५८	हास	पुं० न०	कलकुठ	१७६
हिंसा	"	छट	२८१	हासा	स्त्री०	मुद्गवनी	२११
हीर	न०	केसर	२३४पा०	हासी	"	"	२११पा०
हीरा	स्त्री०	सिबनी	९४	होवेर	न०	बालउ	२३१

*तृतीय परिशिष्टम् ।

हेमवन्द्रीयनिघण्टुशेषटीकाकुर्भिर्दिष्टलोकभाषास्त्वान्नां संस्कृतभाषास्त्वान्ये-
कार्यिकानि नामानि ।

[प्रस्तुतपरिशिष्टगतसंस्कृतशब्दकदम्बकमध्यगता अङ्का निघण्टुशेषमूलश्लोकाङ्कसूचकाः
समवगन्तव्याः ।]

मशोक—मशोक त्रीप्रिय शोकनाशन स्यन्दन अलस वञ्जुल मदनभास स्त्रीपादाहतिबोहव [स्त्री-
पादाहतिबोहव पु०] १ हेमपुष्प कर्णपूर कच्छेलि मधुमण्डन पिण्डपुष्प [विण्डीपुष्प पु०]
लतावृक्ष पौलोमीद्रुम रोहिणीद्रुम ४ ।

बडल—बकुल मदिरागन्ध कुण्डलावृक्ष मयदोहव [मयदोहव पु०] ब्राह्मफल गूडपुष्प केसर सिंह-
केसर ५ विषारद गुडपुष्प ।

बकुलफल—पर्पट ।

तिलकु—तिलक पूर्णक छत्रकुसुम मुखमण्डन ६ चित्रक क्षुरक रेचिन् स्त्रीमिनीक्षणबोहव ।

कांचणयव—कोविदार मद्रहास काञ्चनार युगच्छद ७ ताम्रपुष्प चमरिक कुदाल कुण्डलिन कुलिन
काञ्चन मालकापर्ण कुदार स्वल्पकेसर [समलपत्रक टी०] ८ ।

चांपड—चम्पक काञ्चन हेमपुष्पक चन्ददातिथि कुसुमेन्द्र वरलम्भ कुमारीवल्लभ चक ९ चाम्पेय
कुसुमारोग्य कलिकागन्धकलिन ।

नागकेसर—नागकेसर नाग केसर हेमकेसर १० दर्वीवह [दर्वीवह पु०] दुष्प्ररोह चाम्पेय
स्वल्पमूषण नागपुष्प कुम्भफल हेमाङ्गव सर्पाङ्गव त्रिपाङ्गव ११ ।

नागकेसरपुष्पचूर्ण—करिकुसुम पुष्परोचन ।

कदम्ब—कदम्ब पीतदास प्राचुर्येण हलिप्रिय १२ हारिद्रक कादम्बर्य [कदम्बर्य पु०] पुलकिन् पर्वताङ्ग ।

धूलीकदम्ब—धूलीकदम्ब अम्बुध सुवास वृत्तपुष्पक १३ ।

धाराकदम्ब—धाराकदम्ब अरणि विभक्त्य महीप्रसू ।

मीपकयंबमेव—मीप दीपन सूर्त नर्त भूवारक शिब १४ महाकदम्ब त्रियक वण्डापुष्प सुपुष्पक ।

कुडड—कुडड कोटज कोहिन वत्सक गिरिमल्लिका १५ वृक्षक मल्लिकापुष्प कलित्र पाण्डुरद्रुम इन्द्रवृक्ष
यवफल दीतमन्ना उडुमल्लिका १६ ।

* प्रस्तुतपरिशिष्टगताः टिप्पण्यः सुरतनिवासिप्रीतिपापापलभाईवैद्यमहाशयवाचस्पत्यान्त्र निष्ठहिताः

१. स्त्रीपादाहतिबोहवमध्ययोऽशोको न दृश्यते । योऽस्य गूर्जरगिरायां 'आशोपालव' इति प्रवादो
वर्तते सोऽयमीचीनः । अशोक=Saraca indica, आशोपालव=Polyalthia longiolia
इति आंग्लभाषाप्रसिद्धे वृक्षद्वये सम्भाव्यते, अत्रापि स्त्रीपादाहतिबोहवकल्पनं न निर्णीतवत्सामिः ॥

२. (१) बोरखल्ली (२) मोरखल्ली ॥ ३. अस्व स्रग्भक्त्य परिचयो न ज्ञातः, अस्वWedlandia
linctoria इति डेडीनसशब्दः सम्भाव्यते ॥ ४. (१) कचनार (२) कांचनार (३) पीलो चपो
(प्राचीनगूर्जरभाषायां) ॥ ५. चंपो । अस्व (१) क्षीरचंपक, कचचंपो, क्षीरचंपो (२) नागचंपो
(३) पीतचंपक, स्वर्णचंपक (४) बीलो चंपो इत्यादि जेदा उपक्रम्यन्ते ॥ ६. नागकेसर ॥ ७. कदम्ब ॥
८. कडो ॥

कुटजफल--रन्ध्रयव ।

कुटजबीज--भद्रयव ।

^१सिरीसु--सिरीष विषहृन् मण्डिन् मण्डीर वाङ्मिनीकृत १७ सुवपुष्य शुक्लपुष्य शुक्लवृक्ष शुक्लप्रिय कबीतन [कबीतक पुष्पा०] कर्णपूर भण्डिल इयामवत्काल १८ ।

^२पाटला--पाटली पाटला स्थाली [काचस्थाली टी०] अमोषा [मोषा पु०] तोयाविवाक्षिणी वसन्तद्वती कामद्वती कुम्भीका [कुम्भिका टी०] कालवृन्तिका [काल टी०] १९ ।

^३श्वेतपाटला--श्वेतपाटला [श्वेता पाटला पु० नि०] काष्ठपाटला क्षीतला श्वेतकुम्भीका कुवे-
राक्षी कठेवहा २० ।

^४अगर--अगर अग्रु लोह वसिका [वसिकम् नि०] विश्वरूपक कृमिज प्रवर राजार्ह जौहक [जोगक पु० योगज नि०] अनार्यज [अनार्यक पु० नि०] २१ ।

मल्लिगन्ध अगरु--मल्लिगन्ध मङ्गल्या ।

कुष्माण्ड--काकुण्डक ।

^५चन्दन--श्रीलङ्घ मलयज चन्दन श्वेतचन्दन २२ गोक्षीर्षक [गोक्षीर्ष टी०] गन्धसार भद्रधी तैलपर्णिक फलकिन् सुरभि सार महार्ह रोहणोद्भव २३ ।

बाबरु चन्दन--बर्बरक श्वेतनिर्गन्ध बर्वरोद्भव ।

^६रताञ्जणी--रक्तचन्दन-रक्तचन्दन क्षुद्रचन्दन भास्करप्रिय २४ ताम्रसार रक्तसार लोहित हरिचन्दन ।

पतङ्ग--कुचन्दन पत्राङ्ग पतङ्ग [पतङ्ग पु० नि०] पट्टरजन २५ सुगङ्ग रक्तछाष्ट पटुर तिलपर्णिका ।

^७कणयर--द्रुमोत्पल व्याध परिव्याध सुगन्धिक [सुगन्धक नि०] २६ ।

गन्धरहितकणयर--कर्णिकार निषीध पीतपुष्पक ।

^८पुन्नाग--पुन्नाग महानाग केसर रक्तकेसर २७ देववल्लभ कुम्भीक तुङ्ग पुरुषनामक ।

^९अगधियउ--अगस्य बहुसेन [बहसेन नि०] शुक्लाश [शुक्लाश नि०] मुनिद्रुम २८ ।

^{१०}श्वेतकणवीर--कर्वीर कणवीर श्वेतपुष्प अश्वमारक प्रतिहास शतप्रास अश्वरोह [अश्वरोह नि०] कुसुमोद्भव [अश्वहृन् अश्वघ्न श्वेतकुन्व टी०] २९ ।

रक्तकणवीर--लण्ड चण्डात [चण्डातक टी०] चण्ड गुल्मक ।

^{११}तमाल--तमाल कालस्कन्ध तापिच्छ रञ्जन वसु ३० ।

^{१२}तमालपत्र--तमालपत्र वस्त्राख्य [वस्त्राख्य पु० नि०] रोमघ [रोमघ पु० नि०] तामस दल ।

^{१३}पल्लवी--सुसैला चन्द्रशाला द्राविणी [द्राविणी नि०] निष्कुटि घुटि ३१ कपोतवर्णिका दुस्छा कोरङ्गी बहुला तुला ।

^{१४}कङ्कोली पला--स्थूलेला वृहदेला पत्रेला [मत्रेला नि०] स्वकमुगन्धिका ३२ त्रिविधोद्भवा घृष्टवीका कर्णिका निपुटा पुटा ।

१. (१) काळीयो सरस (२) सरसो ॥ २. पाटला ॥ ३. अगर ॥ ४. चन्दन ॥ ५. रताञ्जली ॥ ६. कणैर ॥ ७. (१) पुष्पाग (२) ऊर्ध्वी (महाराष्ट्रे) दीपप्रज्वालनेऽस्य तैलमुपयुज्यते ॥ ८. अगधियो ॥ ९. तमाल ॥ १०. तमालपत्र ॥ ११. एलवी ॥ १२. एलवो ॥

हिमनिष्पन्नशेषटीकास्तर्गताः संस्कृतकव्ययुक्ता लोकभाषाकव्याः । २९७

- *कपूर**—कूर्पर वनवार हिमाक्ष हिमबालका [हिमबालक पु० नि०] ३३ सिताञ्ज सीतकरवत् रक्तिका चन्द्रनामक ।
- *कङ्कोल**—कन्कोलक [कङ्कोलक नि०] कटुफल कोलक [कोलक नि०] भाष्योक्ति [‘मागधोक्तिवत् सं० पु० नि०] ३४ कोल कोलफल कोर मारीच द्वाप [द्वाप सं०] ।
- *लवङ्ग**—लवङ्ग शिखर विष्वग्गुहार वारिज लव ३५ श्रीपुष्प श्याङ्गय [स्त्रीपुष्प श्याङ्गय सं०] देवपुष्प चन्दनपुष्पक ।
- मलिका**—मलिका कपोताङ्घ्रि [कपोताङ्घ्रि नि०] निर्मल्या छुपिरा ३६ नदी अजयकेसी चमनी शून्या वि मयली ।
- अमोतड**—अतिमुक्त मण्डक [मण्डक सं० पु०] पुण्डक अमरोत्पल ३७ पराश्रय सुवसन्त [सुवासन्ती नि०] कामुक माधवी लता ।
- *पीपल**—पिप्पल [पिप्पल पु०] बोधि अश्वत्थ श्रीगुरु चक्रपत्रक ३८ मङ्गल्य केशवावास श्यामल द्विरदाशन ।
- *पीपरी**—गर्दभाण्ड कन्दराज लावावृक्ष कमण्डल ३९ प्लक्ष वट प्लव [वट प्लक्ष सं० वटप्लव नि० वटप्लव पु०] शुभ्री [शुभ्री पु०] छुपाः चारुदर्शन कपीतन कपीत [कपीन सं० नि०] पीतन प्लवक ४० ।
- पर्कटि पिपलविशेष**—पर्कटि [कर्पटी नि०] पर्कटिन् [पर्कटिन् सं० पर्कट पु०] प्लक्ष सतीक्ष [सतीक्ष सं०] लक्षण जटिन् नदी ।
- *वट**—वट वैश्रवणावास न्यग्रोध बहुपाद् ध्रुव ४१ स्कन्धश्मन् रक्तफल क्षीरिन् शुभ्री वनस्वतिः ।
- *उंबरा**—उम्बर अन्तुफल [कृमिफल टी०] यज्ञाक्ष हेमदुग्धक ४२ सदाफल बहुवृक्ष श्वेतवल्क मलकिन् ।
- *कालुबरी**—कालोदुम्बरिका कालगुनी कल्गुवाटिका [कल्गु वाटिका सं०] ४३ कल्गु आजी फलभारी मयू [फलयू नि०] [कला(श्ल)राजी नि०] ।
- *रायणी**—राजादन राजन्या क्षीरिका त्रियदर्शन ४४ कतिमिव हृदस्कन्ध मधुफल रालफल [राजफल नि०] लप ।
- *पियाल**—पियाल राजवृक्ष बहुवल्क धनुष्य ४५ सजस्तु खरस्कन्ध चार [खरस्कन्धवार पु०] जप-खरफलम् ।
- अम्बाडमो**—आमातक वर्षाकिन् कविभूत [कविभूत सं०] कविमिव ४६ कपीतन पीतनक तनुक्षीर अम्बलपाटक [अम्बलपाटक सं० पु० नि०] शुभ्री [श्री सं० पु०] कविरसाध्य दृष्यफल विभीषण ४७ ।
- *आकु**—अर्क विहीरन अर्काक्ष [आस्कर रवि टी०] अम्बल आस्कोट [आस्कोट सं० पु०] विशिष्ट [विष्कुर सं० विष्कुर पु०] क्षीर अर्कपत्र ।
- आकुर्मदार**—आर्क अर्क गणकपक ४८ पृच्छाहील श्यापुष्पिन् [श्यापुष्प नि०] मन्दार प्रतापस ।

१. कपूर ॥ २. (१) चक्रकशावा (२) सीतिकाशावा ॥ ३. ‘मागधोक्तिवत्’ इति पाठः सम्भव्यमास्ये ॥
४. (१) लवङ्ग (२) लवीण ॥ ५. पीपळो ॥ ६. पीपळो ॥ ७. वट ॥ ८. (१) उंबरो (२) उम्बरको ॥ ९. डेड उम्बरवी ॥ १०. (१) रावण (२) राण ॥ ११. आरोळी ॥ १२. आकळी ॥

१०६ हरी—सुहो वज्र महावृक्ष अतिपत्र [अतिपत्र सं०] सुह [सुक् पु० नि०] सुधा गुहा [सुह पु०] ४९ समन्तदुग्धा घ्रीहृण्ड [सिंहपुष्पा टी०, सेहृण्ड नि०] गण्डी [गण्डी सं०] गण्डी ५० नि०] वज्रकण्टक [वज्रकण्टक सं० वज्रकण्टक नि०] ।

१०७ करमदा—करमद करमद [करमद नि०] करामक [करामक सं० पु० नि०] सुपेण ५० स्थलपकट [स्थलपकट पु० स्थलपकट नि० स्थलपकट सं०] आविरन [आविष्ण पु०] कृष्णपाककल ।

१०८ जम्बीर—जम्बीर जम्बल जम्भ जम्भीर [जम्भील सं० पु० नि०] दन्तहर्षण ५१ दन्तशठ वज्रशोधिन् जम्बीर रोचन ।

१०९ करणा—कण जागलास्य मल्लिकाकुपुम प्रिय ५२ ।

११० बीजठरु—बीजपूर बीजपूर्ण पूरक फलपूरक सुपूरक मातुलुग केसराम्ल अम्लकेसर ५३ वराम्ल बीज लुग्न रुचक मध्वकेसर कुम्भिन गन्धकुपुम केसर बीधुगद [बीधुगद पु० साधुगद सं० नि०] ५४ ।

बीजपूरविशेष मातुलुग [मातुलिग पु०] वर्धमाना मधुरा मधुकर्कटी [मधुकुकुटी सं० पु०] मधुवल्ली पीतपुष्पी [पूतिपुष्पी सं० पु० प्रतिपुष्पा नि०] देवद्वी महाफला [महाबला नि०] ५५ ।

१११ आंबिली—अम्बली [अम्बला नि०] चुकिळा अम्बा चुकिळा अम्बला अम्बला [चुकिळाम्ली चिकाम्लिका सं० पु० नि०] चुका बिम्बा तिमितीका [तिमितीका टी०] तिमितीका शुद्धपुष्पिका [तिमितीका शुद्धपुष्पिका नि०] ५६ ।

तिमितीका—वृक्षाम्ल अम्लवृक्ष तिमितीका महीरुह शाकाम्ल अम्लशाक अम्लपूरकपूरक ५७ ।

११२ अम्लवेतस—अम्लवेतस भीम मेदन रक्तपूरक रुधिरलावक चुक मासारि वातिकप्रिय ५८ शाकाम्ल वेतसाम्ल अम्ल तिमितीका रसाम्लक ।

११३ हीनअम्लवेतस—शङ्खद्रावक । एतद्भेदनाम-शतवेधिन् सहस्रवेधिन् ।

११४ उत्तमअम्लवेतस—वालद्रावक [वालद्रावक सं० पु० लोहद्रावक नि०] । एतद्भेदनाम-शतवेधिन् सहस्रवेधिन् ५९ ।

११५ कडुठी—कपित्थ वानरावास गन्धपत्र कपिप्रिय ६० पुष्पफल दक्षिफल दक्षिस्थ ग्राहिन् मन्मथ अक्षिस्वन्द [अक्षिस्वन्द सं० नि०] दन्तशठ राक्षस विरपाकिन् ६१ ।

११६ अरसद्रा—अश्मन्तक सूक्ष्मपत्र [लक्ष्मपत्र सं० पु० नि०] पाषाणान्तक इन्द्रक अम्लपत्र ताम्र-पुष्प [ताम्रपत्र सं० पु० नि०] कुशलिन् यमलच्छद ६२ ।

११७ नारिंगु—नारङ्ग नागरङ्ग रविकुमुगन्ध सुखप्रिय ऐरावत योगसार योषिहवत्राधिकारन [योषिन् तकाधिकारन सं० पु० नि०] ६३ ।

११८ खदिर—खदिर रक्तसार कण्टकिन दन्तघावन [दन्तघावनम् पु०] गायत्री बालपत्र जिह्वाश्लय [वाक्पत्र जिह्वाश्लय सं० पु० चलात्र बहुश्लय नि०] क्षितिद्रुम [क्षितिक्रम सं० पु० नि०] ६४ ।

१. यौर ॥ २. करमदा । ३. लीधु ॥ ४. न सम्यगवगम्यते ॥ ५. बीजोरु ॥ ६. (१) आंबली (२) अमली ॥ ७. (१) मिर्चामाक (युनाभी) (२) दासीया (राजस्थानी) ॥ ८. अम्लवेत ॥ ९-१०. हीनोत्तमभेद आयोऽत्रैवोपलभ्यते ॥ ११. कोठ ॥ १२. (१) आक्षोतरो (२) आक्षोतरी (३) क्षीक्षी ॥ १३. नारंगी ॥ १४. केर ॥

अवेतलद्विर—सिंह कदर कामुक [कामुक सं० पु० कामुक नि०] कुञ्जकण्टक सोमबल्क मेकिङ्क
इयामसार [अवेतसार नि०] पयिद्रुम ६५।

अवेतल—विदकद्विर अवेतद्वि [इवेतद्वि नि०] योक्त्स्वद्वि अवेतद्वि अहिमार अरिम पूवस्त्वैव
मुक्तबोधन ६६।

अवेतली—शाल्मलि तूलनी मोवा पिच्छला चिरीविना [चिरीविता नि०] कुक्कुटी पूणीरककुं
सुमा पुनवल्कला ६७ कण्टकादया नलकली।

अवेतलिनियाल—पिच्छा वेष्टक।

आवेतलिविशेष—अवेतल्लि शाल्मलिक शेषन कूटशाल्मलि ६८।

अवेतल—शिक्षा [शिक्षा नि०] महाश्यामा पिच्छला पाण्डुरच्छदा कृष्णसारा अङ्गारवर्णा।

शिक्षापविशेष—अगुह [अगुह सं०] ६९।

शिक्षापविशेष—कुशिक्षा [कुशिक्षा नि०] भस्मगर्भा कपिका भस्मपिञ्जला।

कोरि—वरी कुले [कुलि नि० कवरी पु०] कोली [केलि सं०] कर्कशु फलितच्छदा [केलि-
च्छदा सं० पु० नि०] उ० राष्ट्रवृद्धि करी कोली सौवीरी वज्रसन्धिका [वज्रसन्धिका पु० नि०]
वृद्धा [वृद्धा पु० नि०] घोषा गोपघोषा [कुहाघोषा नि०] व्याघ्रनखी शुभ्रनखी ७१।

कोरडी—शमी सकुलका [शकुलका सं० पु०] लक्ष्मी शिम्बा [शिम्बा पु० शिवा नि०] गुह्य अविन-
पादप अत्रिपत्रा भस्महाष्टा शङ्कर शिवहीलिका ७२ शिवा अतोमा [शिवलोमा नि०]
अयनकका लोमविनाशिनी पामविनाशिनी [लोमविनाशनी पामविनाशनी पु०] मन्त्रला
शुचिपत्रा।

सागरि—सगरम् [सगरण टी० सागर नि०] ७३।

हिमोदु—इहगुरी तापसतद्वि मार्जार कटकीलक [कण्टकीलक सं० पु० कण्टकीलक नि०] विन्दुक
[विन्दुक पु०] तिक्तमञ्जा प्रतिपुत्र प्रतिफल ७४।

गुणलु—गुणलु पुर दुर्ग महिषाक्ष [महिषाक्ष सं० नि० महिषाक्ष पु०] पल्लव कटायु कालनि-
र्वाह बासवनामक उल्लूकनामक ७५ नक्तम्बर [नक्तम्बर पु०] शिवधूप कुम्भोत्सव-
कम् [कुम्भोत्सवक नि०] शिव।

पारिभ्रम्—पारिभ्र निम्बतद्वि मन्दार पारिजातक ७६।

कहर-कहर—करीर तीक्ष्णसार शाकपुष्प सृष्टपुष्प [शाकपुष्प सृष्टपुष्प नि०] मन्त्रजन्म गृहपत्र
[पत्र नि०] ग्रन्थिल कहर ७७।

काक—विकृत लुवाइल ग्रन्थिल स्वाङ्कण्टक किङ्किणि [किङ्किणि सं० केकणि नि०] काकपाद
व्याघ्रपाद गोपकण्टक [व्याघ्रपादोपकण्टक नि०] ७८।

बीली—विल्व महाकल व्याह लाला [लाला पु० सं०] प्रतिमाद्वि महाकपिल [महाकपिल नि०]
शाण्डिल्य शैल्य नीलमल्लिका ७९ श्रीवाह श्रील हयगन्ध [हयगन्ध सं०]
माखर कर्कट।

१^{हरहट्}—हरीतकी जया पद्मा हैमवती अभया अमृता ८० कायस्था {वयःस्था टी०} पृतना [पृतना टी०] चेतकी अम्बथा श्रेयसी शिवा ।

२^{बहेडा}—विनीतक भून्वास वासन्त अक्ष बहेटक ८१ संवर्तक कर्षकल कल्क हार्म[कलिबाह नि०] बलिद्रुम कर्ष दैन्य [देव्य पु० दोत्य नि० दिव्य सं०] मधुबीज धर्मदेविन् विमोदक [विमोदक सं० पु०] ८२ ।

३^{आमडा}—आमन्त्रकी शिवा धात्री वयःस्था बहुरसा अमृता पर्वकीडा [पर्वक/डया नि०] तिथ्यफला माकन्दी ओकला ८३ ।

४^{अरणो}—अणी अग्निमन्त्र तारी [तकरी सं०] वैश्वन्तिका जया जयन्ती श्रीपर्णी कणिका गणभारिका [गणिकारिका सं० पु० नि०] ८४ तेजोमन्त्र हविर्मन्त्र नादेवी वलितोन्न ।

५^{अरलू-टीटू}—अल्ल टण्डक [डण्डक सं० दुन्दक नि०] दीर्घवृन्त [दीर्घवृन्द सं०] नट कुम्भनट ८५ स्योनाक [श्योनाक नि०] शोनाक सं०] शोमक जम्बु शुक्रनाश [शोषण जम्बु-शुक्रनास नि०] शोमक टी०] कटम्बर मयूरजङ्ग कटवन्न सल्लङ्ग प्रियजीवक ८६ मण्ड-कपर्ण पत्रोर्णी [पत्रोर्ण सं० पतूर्ण पु०] गोपवृक्ष मुनिद्रुम ।

६^{शिरछू}—शिष्ट शोभाञ्जन तीक्ष्णगर्भ [तीक्ष्णगन्ध सं० पु० नि०] मूककपल्लव ८७ विद्रभ्यरातिक अक्षीव [विद्रभ्यरातिवा क्षीव सं०] विद्रभ्यराति पु० नि०] काक्षीव नि०] काक्षीव पु०] मुखमञ्ज सुमञ्जन देश [हश नि०] अक्षीव सुमञ्जिन [सुरञ्जिन सं० पु० नि०] मोचक मधुयुञ्जन ८८ ।

७^{भवेतशिष्ट}—भवेतमरिच ।

८^{रक्तशिष्ट}—मधुशिष्टक ।

९^{निनिश}—तिनिश विप्रकृत् [रथकृत् नि०] नेमि वञ्जुल रथसाधक ८९ दीर्घवृक्ष चक्रदार [चक्रर सं० पु०] कवर नि०] रथनामन् अतिमुक्त अश्मगर्भ सर्वसार कमसन्धारण ९० ।

१०^{पलाश}—पलाश किष्ठुक पर्ण खरपर्ण त्रिपन्नक त्रिवृन्तास्य [त्रिवृतास्य नि०] रक्तपुष्प [रक्तपुष्प सं० पु०] क्षरश्रेष्ठ सनिद्धर [क्षारश्रेष्ठ सनिद्धर सं० पु० नि०] ९१ बीजस्नेह वातपोष [वातपोष नि०] यक्षिय [वाक्षिक सं० पु० नि०] ब्रह्मावध ।

१२^{धव}—धव भारोद्दह गौरशकटाक्ष [शकटाक्ष सं० पु०] शकटाक्ष नि०] धुत्नवर ९२ कुडाव मन्वित [मन्विल सं०] ।

१३^{सिखनी}—श्रीपर्णी काश्मरी कृष्णवृन्तिका [कृष्णा वृन्तिका नि०] मधुपर्णिका ९३ गम्भारिन् [कम्भारिन् टी०] सर्वतोभद्रा कञ्जला [कदफला नि०] भद्रपर्णिका विहारिन् [विहीरा नि०] कुमुदा हीरा [हारिन् नि०] महाकुम्भी कश्मरी ९४ निर्यभद्रा महाभद्रा काश्मर्ष मधुमती [मधुपर्णी नि०] ।

१. हरहे ॥ २. बहेडा ॥ ३. आमडा ॥ ४. अरणो ॥ ५. अरलू = अरलवो (पु०), टीटू = टेंडू (पु०) । निम्वक्षद्रवमिवम् ॥ ६. (१) सरगवो (वत्सपुर्वदे) (२) सेमटो (दक्षिणपुर्वदे) ॥ ७. सनड ॥ ८. साखरो ॥ ९. (१) कावडो (२) भूतवाकरो ॥ १०. सीवण ॥

‘सातवण्ड—सादृष्टि—सत्तात्—सत्तच्छद शुक्तिपणं शुक्लपुत्र [गन्धपुत्र नि०] सुवर्णक
[सुवर्णक सं० खवर्णक नि०] ९५ स्थूलपणं दीर्घवृक्ष [दीर्घवृक्ष सं० पु० नि०] शारदी
[शारद नि०] विषमच्छद मधु मन्त्रि विशालत्वच् गन्धद्वि शास्त्रमीदृश ९६ क्षिरोवज्र
वैषवित्पिन् [क्षिरोक्ष नेहवित्पिन् नि०] सुमनस् प्रह्लादासन ।

‘किरमाळ—आरग्वय कृतमाल कर्णिकार सुवर्णक [सुवर्णक सं० नि०] ९७ पीतपुष्प दीर्घक
शम्पाक [शम्पाक पु० नि०] चतुरङ्गुल व्याधिहृन् आरेवत पूरिन् [रेवमधुलिन् सं०
पु० रेवत स्थूल नि०] प्रमह राजपादप ९८ आरोग्यशिम्विका [आरोग्यशिम्विका सं०]
वर्णिन् स्वर्णशेफालिका ।

‘बीमड—बीमक प्रियक शारि [शोरि पु० नि०] गौर बन्धूकुपयक ९९ कृष्णवर्ण मयासर्त्र [महा-
सर्त्र नि०] कल्याण पीवर असन महासाल पीतसाल [महासाल पीतसाल सं० पु०
नि०] जीवक प्रियसालक [प्रियसालक सं० पु० नि०] १०० सुवन्नि नीलनिर्वास
तिष्य पुष्प [तिष्यपुष्प सं० पु० नि०] अलकप्रिय ।

श्रेष्ठबीजक—शिखिप्रोष ।

अधमबीजक—गोमूत्रक १०१ ।

‘सागु—अश्वकणी दीर्घात्र कवायिन् [कवाय नि०] सत्यसंवर सज्जक सज्जक शूर काशं शाल
[काश्यं सं० पु० काश्यशाल नि०] लतातर १०२ ।

‘अजुन—देवसाल [देवसाल सं० नि०] शक्यर [इन्द्रदु टी०] मदीसर्त्र अजुनाह्व [अर्जुनामिष
नि०] अजुन ककुम सेव्य सर्पण [असव्य सर्पणं सं०] असेक्य सर्पण पु० सेव्य
सुवर्ण नि०] धूर्तपादप १०३ ।

‘शाक—शाक कोलकल द्वारदार योगिन् हलीमक गन्धसार दिवारसार दिवरक ध्रुवक ध्रुव [ध्रुव-
साधन सं० पु० नि०] १०४ अजंजिह महापत्र [महापत्र सं०] बलेसार [बलिसार
पु० बलसार नि०] बलप्रद [बलप्रम नि०] ।

‘धमणड—धर्मण धनुर्वृक्ष गोत्रपुत्र [गोत्रवृक्ष नि०] हजासह १०५ महाबल महावृक्ष राजाह
धम्वकलः [धम्वकलम् नि० धम्बन टी०] स्वायुक्ल मृन्मुक्ल सारवृक्ष सुतेजन १०६ ।

‘सिद्धक—सिद्धक [सेलक सं० सहिकक पु० सिलक नि०] सिद्धवृक्ष ।

‘कोलिपत्र—कोलिपत्र जोरण [अजोरण पु०] ।

महापत्र—महापत्र इक्षुदी [अगशै पु० अगादी नि०] विषसङ्क पलासक १०७ ।

‘सरलड—कुंभुद—सरल सिद्धराह [स्निग्धराह सं० पु०] नमेरु क्षतिपादप ।

‘देवदार—देवदार देवाह पवारिपलासिक [पलासिका पु०] १०८ पारिमत्र शुक्तिमि किमि [शुक्-
लिम किमि पु०] देववल्कल दाह स्नेहविह देवद्रुम इन्द्रद्रुम स्वर्गद्रुम [देवद्रु स्वर्ग-
द्रुम नि०] १०९ पीतकाष्ठ पीतदार पुतिकाष्ठ पुतिवार महाकाष्ठ महादार देवकाष्ठ
देवदार अम्रकाष्ठ अम्रदार इन्द्रकाष्ठ इन्द्रदार ।

१. सातवीज ॥ २. गरमाळो ॥ ३. बीयो ॥ ४. भुर्जरिवाद्यामेतस्य ‘सागु=साग’ इति
प्रतिदिनान्ति, अपि तु शाकस्यादिन ॥ ५. (१) अरजयोयो (पालनपुरपरिवरगुर्जनाभा)(२) सावो
(वक्षिणगुर्जरे) ॥ ६. साग ॥ ७. धामण ॥ ८. शिखारक्ष ॥ ९. (!) कदा ॥ १०. बीड ॥
१०. देवदार ॥

‘महुडउ—महुक महुसाक माधव महुक महु ११० मध्वहील महुकाष्ट महुलव [महुभव सं० पु०] रोधपुष्य [रोधक पु०] कोषपुष्य महुपुष्य गुडपुष्य गोलकल १११ ।

महाडोलु—मधूकविशेष—मधुक [महुक पु०] वारिज [गिरिज पु०नि०] दीर्घपत्रक मीरवृक्ष [तीरवृक्ष सं०पु०नि०] गैरिकाक्ष्य [गौरशाक सं०पु०] ह्रस्वपुष्य ह्रस्वकल ११२ ।

‘टीह—तिन्दुक [तिण्डाक सं०] रूईन [रूईक नि०] तुष्ट कालरुन्धव विक्राक नि स्वम्दन कालक्षार रावण [कालशाक द्रावण सं०पु०नि०] नीकक्षारक ११३ ।

काकटीह—ककतिन्दुक मकैटतिन्दुक काकैन्दुक काकपील कुपील कुलक ११४ ।

‘रोध—रोध लोध ।

रवेतलोध—शावर स्थूलवल्कल [शाम्बर तनुवल्कल सं०पु०नि०] महारोध तर [मैत्र्य सं० पु० अनम्मस नि०] शबरपादप ११५ ।

मुनिलोध—रक्तलोध—पट्टिका तिलव पट्टिन् लाक्षाप्रासादम तिरीट [तिरीटिन् सं०] मार्जण विलिन् काशीन कपुक दास [शिष्ट सं०पु०नि०] ११६ स्थूलपत्र [स्थूलवल्कल सं०नि० स्थूलवल्कल पु०] बृहत्पत्र ।

कृष्णलोध—कृष्णलोध गालव ।

‘भूर्ज—भूर्ज भूज बहुपट [बहुपाट पु० बहुपट नि०] स्रुववक [स्रुववक नि०] स्रुवच्छद ११७ रेखापत्र छत्रपत्र [चित्रपत्र पु०] बहुवक् चर्मिन् ।

‘गुंरी—‘केष्मात्तक भूतवृक्ष पिच्छिल द्विजकुत्सित ११८ वसन्तकुसुम सेल फेले [कफेले नि०] लेखसाटक विषवातिन् बहुवार शीत सहालक सेल [शल सं०पु०] ११९ ।

‘वडहर—लकुव लिकुव [बकुल कण्टकिन् नि०] प्रस्थिमत्तक [प्रस्थिकल पु०नि०] ।

‘कटहर—पनस [अम्बुपनस पु०नि०] बहु [दुहु सं०] लकुव क्षुद्रपनस ।

लकुवफल--[तनु नि०] न्युन्नक [कुन्नक नि०] १२० ।

‘आंबउ—आम रसाल माकन्ध कामात्र पिक्वान्धव वनपुष्पोत्सव वृत् परपुष्टमशोत्सव [परपुष्टमहोद्भव सं० परपुष्टमहोद्भव पु० नि०] १२१ मधुत मधुफल सुकल मदिरासख वसन्तपादप ।

सुगन्धिआम्र—सहकार १२२ ।

क्षुद्रात्र—क्षुद्राम कृमितर लाक्षावृक्ष अतुद्रम सुकोशक [सुकेशक सं०पु०नि०] वनरुन्धव कोक्षाम्बु [केक्षाम्बु सं०पु०नि०] सुरक्तक [सरक्तक पु०] १२३ दह नीलकपिप ।

अम्यआम्र—राजपुत्र वृषात्मज ।

‘जाबू—जम्बू महाफला राजजम्बू नीलाम्बुजच्छदा [नीलाम्बुजच्छदा नि०] १२४ सुगन्धिपत्रा ।

जम्बूविशेष—काकजम्बू कुजम्बुका वशीरपत्रा मादेशी वैदेशी काकवल्कला १२५ ।

१. महुको ॥ २. टिबरको ॥ ३. लोघर ॥ ४. भोज ॥ ५. गुंरी ॥ ६. वडहर (हिंदी) ॥ ७. पनस ॥ ८. आंबो ॥ ९. जाबू ॥

मयणहल—मदन श्वसन [छन्द नि०] राठ शल्यक विषकाशन करहाट मरुवक विविधन् विविधक
फल १२६ सूर्यपुत्र कर्कटक विषगन्ध [विषघात पु०] विषोदर मत्स्यान्तककल राज-
पुत्रक कण्वर्धन १२७ ।

कुबड—कुम्भक कामुक [कामुक नि०] इषामसार कुलः [कुली सं०] निमिद्रुम [निमीक्ष्य
सं० पु० निमिद्रुम नि०] ।

इजर—निचुल मदीकान्त अम्बुज हिज्जल इज्जल १२८ गन्धपुष्प [गन्धपुष्प सं० पु०] शुष्कफल
अम्बुजात कच्छपाली [अनुवाक कच्छकोली सं० पु० नि०] ।

वेतस—वेतस विदुल शीत नदीकूलप्रिय रथ १२९ अन्नपुष्पः [अन्नपुष्पं पु०] पत्रमालिन
बाभीर वञ्जुल ।

जलवेतस—अम्बुवेतस [अम्बुवेतस सं०] भीह मादेयी बालभीरुक १३० विदुल मञ्जरी मम
परिव्याध निकु-मक ।

वरणा—वरण [वरण टी०] गन्धवृक्ष तिकशाह [तिक्तशाक सं०] कुमारक १३१ श्वेतपुष्प
श्वेतफन तमाल माहातापह शीघ्रवृक्ष [शीघ्रवृक्ष सं० पु० नि०] श्वेतवृक्ष सेतु अस्मरिकागिपु
[अस्मरिकागिपु पु०] १३२ ।

आंकुलु—अङ्कोट पीनसार दीर्घकील निकोचक अङ्कोलक [अङ्कोलक नि०] ताम्रफल रेचक
गन्धपुष्पक १३३ ।

मीलामा—मलातक बीरतव अरुणक अन्धकर मण भीतिक भूतह भस्मिह शोककर घट्ट [घट्ट
टी०] १३४ अमिमुखी बहुपत्र भल्ली सूर्यसंहक अमिसहक ।

अरीठा-अरीठड—अरिष्ट कृष्णबीज [कृष्णवर्ण रक्तबीज नि०] अर्थसाधन १३५ छुमनामन्
शीतफेन [पीतफेन पु० नि०] केनिल गर्भपातन ।

नीच—निम्ब सर्वतोम्र पारिमन्न सुतिक्तक १३६ पिचुमन्द [पिचुमन्द टी०] यवनेष्ट शकेष्ट
[शुकेष्ट पु० नि०] शुक्रमालक [शुक्रमाल मालक टी०] अरिष्ट हिङ्गुनिर्वास नेतृ
नियमन १३७ ।

बकायणि—महानिम्ब निम्बरक कामुक [निम्बक कामुक नि०] विषमुष्टिक रम्यक क्षीरक
इषका [इक्षा सं० पु० इक्षा नि०] अक्षिपिल केशमुष्टिक १३८ ।

पीलू-वेणु—गोष्ठ लङ्घिन् सहस्राङ्गिन् [सहस्राङ्ग नि०] शीत करभक्कलम गुल्मारी गुडफल १३९ ।

अङ्कोड—अङ्कोट कर्पूराल फलस्नेह गुहाभय [गुहाशय नि०] ।

पारापत—पारापत [पारापत नि०] साराम्ल कृतमाल [रक्तमाल नि०] पारापत १४० आरे-
वत सारकल ।

महापारावत—महापारावत महत् कपोताब्जगुल्यफल ।

रद्राक्ष—रद्राक्ष महामुनि १४१ ।

चतुर्लोकद्राक्ष—मन्त्र ।

१. मीठल ॥ २. 'मोगरो' इत्येतस्य अपि अरण्याजाति सम्भाव्यते ॥ ३. समुद्रफल ॥
४. बालुव (मसरुष्टे) ॥ ५. (१) वरणो (२) वायवरणो ॥ ६ (१) अङ्कोल (२) आङ्कोल ॥
७. मीलामो ॥ ८. अरीठो ॥ ९. लीचो ॥ १०. बकामलीचको ॥ ११. पीलू ॥ १२. अङ्क-
रोड ॥ १३. 'कमस्क' इति सम्भाव्यते ॥ १४. रद्राक्ष ॥

द्विमुखाक्ष—वरागेन ।

चण्डमुखाक्ष—वार्तिदेव ।

पञ्चमुखाक्ष—शाङ्कर १४२ ।

षण्मुखाक्ष—माधव विजयिन् शाङ्कारण ।

^१पुष्पजीव—पुष्पजीव अक्षयल कुमारनामक [कुमार पु०] जीवनामक १४३ ।

^२करंजयुत—करञ्ज नक्षत्रमाल [रक्तमाल टी०] पूतिक चिरविल्वक [पूतीक चिरविल्वक पु० नि०] करञ्ज श्लोपदारि प्रकीर्ण [प्रकीर्य नि०] कलिमाक्षक [कलिमाक्षक पु० नि०] कलिमारक टी०] पूतिकरञ्ज [पूनीकरञ्ज पु०] गौर सुमनस् घृतपर्णक [घृतपूर्णक पु०] ।

करञ्जप्रथममेव—वृद्धग्रन्थ [वृद्धग्रन्था नि०] हस्तिवारणी [हस्तिवारणी पु० नि०] १४५ ।

^३करञ्जद्वितीयमेव—मकंटी कृतमाल उदकीर्य प्रकीर्यक ।

^४करञ्जतृतीयमेव—अज्ञारवल्ली वा कूर्गस्या काष्ठघ्नी करतालिका १४६ ।

^५रोहिड—रोहीतक रोहितक रोहिन् दाडिमपुष्पक रोहेडक [रोहडक नि०] सदापुष्प रोचन [रोचना नि०] प्लीहरकहन् [प्लीहहन् रक्तहन् टी०] १४७ ।

^६कायफल—कटुकल सोमवल्क कैटय गोपमद्रिका [गोपमद्रिक पु०] कुम्भी कुमुदिका भद्रा श्रीपर्णी सद्रवती १४८ ।

^७दाडिमसार—दाडिम कुट्टिम कीरवल्कलभ फलशाण्डव [फलशाण्डव पु०] करक रक्तबीज [दन्त-बीज पु० नि०] ।

^८धौडपुष्प—धौडपुष्प जषा जषा [जषा पु०] १४९ ।

^९धाडुडी—धातकी धातुपुष्पी [धातुपुष्पा पु०] बहिपुष्पी [बहिपुष्पा पु०] बडुपुष्पी नि०] अग्निपु-
ष्पिका ताम्रपुष्पी [ताम्रपर्णी पु० नि०] सुमिक्षा कुजरा मधयाचनी १५० ।

^{१०}सालरि—सालरी बालरी हादा [हया पु०] सुवहा सुखवा रसा अधमूत्री कुन्दुवरी [अधमूर्ति कुन्दरुकी नि०] गजमक्षा महेरणा [गजमक्षा महेरणा पु० नि०] १५१ गन्धवीरा गन्धकारी सुरभि वनकर्णिका ।

^{११}परण्ड—परण्ड तण्ड चित्र दीर्घदण्ड [दीर्घचण्ड पु०] व्यङ्गम्बर [व्यङ्गम्बक नि०] १५२
पञ्चाङ्गुल वर्धमान आमण्ड [आरण्ड टी०] रुचक रुचु व्याघ्रपुच्छ व्याघ्रगल चञ्चु
[चञ्चु टी०] उत्तमानपत्रक १५३ गन्धवैहस्तक चञ्चुराण्ड [चञ्चुरा आण्ड पु० नि०]
हस्तिपर्णक उदक हस्तिपर्ण १५४ ।

^{१२}किम्पाक—किम्पाक महाकाल काकर्द काकमर्दक ।

^{१३}कपीलउ—कामिल्यक कपिल [कमिलक कामिल्य पु० नि०] रक्षाञ्ज रक्तचूर्णक १५५ चन्द्रा
क्षय [चन्द्र टी०] रैचनक [रोचनक नि०] कर्कशाह पटोदक [पटोदक नि०] ।

^{१४}कतकफल—कतक छेदनीय अम्बुप्रसादनफल कत १५६ ।

-
१. जीवपुता ॥ २. करञ्ज ॥ ३. कण्जो ॥ ४. कवका ॥ ५. (१) रोहीडो (२) रक्तरोहीडो ॥
६. धयण्ड ॥ ७. दाडिमनां बीज ॥ ८. 'फलशाण्डव' इति समीचीन. पाठः ॥ ९. (१) जसूद
(२) जसूद ॥ १०. धावडी ॥ ११. सालेडी, रसोडस्याः 'कुन्दुव-कदकन धूव' इति प्रसिद्धः ॥
१२. परणो ॥ १३. (१) शेरकोबलं शेरकचोळं (२) लाल इन्धमयो (३) महाकाय ॥
१४. कपील ॥ १५. निर्मलीकृष्ण ॥

- ‘बमनी—कर्पासी [कर्पासी नि०] समुद्रान्ता बंदरी [बंदरा नि०] दुग्धिदेरी ।
 बन्धकपर्पासी—भारद्वाजी [भारद्वाजी पु० नि०] मद्रा बन्धनबोजिका १५७ ।
 ‘कामवृक्षा—बन्धा—बन्धा तटवहा [तटवहा नि०] होखरी पादरोक्षणी [अपश्रोहिणी पु०]
 वृक्षादनी वृक्षवहा [वृक्षभक्ष्या नि०] जवन्टी कामपादप १५८ ।
 बन्धाबिहोष—क्षीरवृक्षभय नन्दीमुख [नन्दीवृक्ष नि०] जवन्धुम ।
 ‘भरहूसा—आठरूप [अठरूप टी०] वृष बासा बाधिका [बाधिका पु० नि० टी०] बाधिदन्तक
 १५९ मिषममाता विहमुल्ल विहिका विहपणिका ।
 ‘तुम्बुरु—तुम्बुरु [तुम्बुरु पु० नि०] सानुज सौर सारस [सौरस पु० सौरम नि०] वमज
 अग्निक [अन्धक नि० अन्दक पु० पु१ पु२] १६० तीक्ष्णबलक तीक्ष्णफल तीक्ष्णपत्र
 मक्षमुनि ।
 ‘केळि - कदली हस्तिविषा रम्भा मोचा अशुभफल [भानुफल टी०] १६१ काण्ठीला वारण-
 बुसा [वारणबुसा नि० वारणतसा पु०] कोलीरस [कालीरस पु० नि०] ।
 ‘तगर—तगर कागजुसायं वक्राक्या [चक्राक्या नि० कुटिल विष्ठा टी०] नहुष [नहुष पु० मधुरो
 नि०] नृप १६२
 ‘पद्मनस—तूल नृद श्रद्धाशर [ब्रह्मचार नि०] श्रद्धाश्रय श्रद्धाकाष्ठक श्रद्धाभिष्ट धूप [दाप नि०]
 कमुक श्रद्धाचारिन् १६३ ।
 ‘मोषक—मुषक मूषक [मोक्षक नि०] घष्ठा झटल [कन्दाल नि०] मोक्ष मुष्कक घाटकि गोलिह
 [गोलीह टी०] क्षारशेष्ठ १६४ ।
 ‘बांसु—वशा यवफल वेणु शतपर्वन् तृणव्यज मस्कर [तस्कर पु०] त्वचिसार त्वक्धार कर्मार
 तेजम [कर्मारतेजम् पु०] १६५ ।
 ‘गंगोटी—गाङ्गेरुक्षी विश्वदेवा [विश्वदेवदेवा नि०] शषा [रषा पु०] हस्वगवेधुका [हस्वा गवेधुका
 नि० पु१ पु२] खण्डा [खण्डा पु० नि०] अरिष्टा नागबला क्षरगन्धनिका [क्षर-
 बन्धनिका नि०] १६६ ।
 ‘दासहलद्र—दासी दासहरिद्रा हरिद्रु कण्टकेरुका [पीता कण्टकेरिका नि०] पीतद्रुम पीतदास-
 [पीतदास नि०] पीतम पीतचन्दन १६७ पर्जनी बण्टकिनी [कर्कटकिनी पु० नि०]
 कालीयक [कालेयक पु० नि०] पचम्पचा ।
 ‘धूजीघड—प्रमिषपर्ण [प्रमिषपर्णी पु०] प्लिङ्गपर्ण विकीर्ण क्षीर्पैरोमक १६८ हरित कुङ्कुर पुष्प
 शुक्रपुष्प [पुष्पक शुक्रपुष्प नि०] शुक्रच्छद स्वीयेयक' बलिचूडम् आराम प्रमिषका
 [बलिचूडा शुगन्ध प्रमिषक नि०] १६९ ।
 ‘वीक—सृष्टका माङ्गणी पङ्कगुष्टिका पिशुना बधू समुद्रान्ता मरुन्माला निर्मात्सा देवपुत्रिका १७०
 लङ्घीयिका [लङ्घातिका नि०] कोटिबर्षा देवी पङ्कमसुष्टिका गोमिन् स्वर्णलता इन्द्राणी
 मरुत् माता [मरुन्माला नि० माकृत क्षा टी०] कता कण्ड १७१ ।

१. कशाक्ष ॥ २. बाँदो ॥ ३. भरहूसी ॥ ४. नेपाली यमिया ॥ ५. केळ ॥ ६.
 तगर ॥ ७. कावकाम्यते सम्बक ॥ ८. (१) मोक्षो (२) नक्षटीजं झाड ॥ ९. बांस ॥ १०.
 गंगोटी ॥ ११. दासहलदर ॥ १२. पद्मपत्रस्य 'तालीपत्र' वृक्षादि ॥ १३. कोषारो ॥

- १^{विहङ्ग}—विहङ्ग केरला अमोषा तण्डुल चित्रतण्डुला [मोषा तण्डुल कृष्णतण्डुल पु० नि०]
मसक [वेस्सक नि०] कृमिहन् जन्तुघातक मृगमामिनी १७२ ।
- २^{आषमु}—इन्द्राक्ष ऋषभ वीर श्रीमत् वृषभनामक धूर्वह [धूर्वर पु० धूर्वर नि०] गोपति शङ्खिन्
बन्धुर पृथिवीपति १७३ ।
- ३^{आदि वृद्धि}—ऋदि सिद्धि युग [सिद्धियुग पु०] योग्य रक्षात्र मङ्गल वस्तु ऋषिस्था सुख
[ऋषिस्थासुख नि०] अक्षी वृद्धि १७४ ।
- ४^{पद्माकु}—पद्मक मालक पीतरक्त [पीत रक्त नि०] चारु सुप्रभ [चारु सरस्सव पु० चरु
सरस्सव नि०] सुरभि [सुप्रभ नि०] शीतवीर्य पाटल पीतवर्णक १७५ ।
- ५^{कक्कुण्ठ}—कक्कुण्ठ काककुण्ठ पुलक काकपालक रेचन शोषन हास विहङ्ग रज्जवायक १७६ ।
- ६^{फल्गुहा}—परुषक अल्पास्थि [अल्पास्थि पु० नि०] परुष नीलमर्णक परापर [परोपर पु० नि०]
पर [पर नि०] चेर परिमण्डल १७७ ।
- ७^{खर्जूर}—खर्जूर अप्रज [त्वयुज नि०] विविङ्ग नि श्रेणि स्वातुमस्तक ।
- ८^{महाखजुरी}—महाखर्जुरिका भूमिखजुरी काकपर्कटी [काकपर्कटि पु० काककर्कटी नि०] १७८ ।
- ९^{ताड}—ताल ताल लेख्यपत्र तुणराज भवज्जुम ।
- १०^{नालिकेर}—नालिकेर रसफल लाजलिन् कूर्चकेशर [कूर्चकेशर पु०] १७९ दाक्षिणात्य हलफल नालि-
केल [नारिकेर नि०] लतातरु ।
- ११^{सोपारी}—पूग कसुक गूवाक खपुर [पूगी नि०] नीलकल्कल [नीलकल्कल पु०] १८०
घोषा ।
- १२^{पूगफल}—उद्वेग ।
- १३^{फोफलु}—चिक्क चिक्कण ।
- १४^{हिन्ताल}—हिन्ताल तुणराज राजवृक्ष लताङ्कुर १८१ ।
- १५^{ताली}—ताली मृगपुष्पा [मृगपुष्पा पु० मृगपुष्पा पुष्पा०] एकपत्रफला ।
- १६^{केतक}—केतक रजःपुष्प जम्बूल कञ्चखट्वा १८२ ।
- १७^{तृणजाति}—तृणपादप—खर्जूर ताल खर्जूरी ताली हिन्ताल केतक कसुक नालिकेर १८३ ।
- १८^{निर्गुण्डी}—सिन्दुवार निर्गुण्डी [निर्गुण्डी टी०] सिन्दुक नीलसिन्दुक [नीलसिन्धुक पु० नि०] शीत-
सह इन्द्रसुरस [शीतसहा सुरसा नि०] इन्द्रापी सिन्दुवारिका [सिन्दुवारक पु०
नि०] १८४ ।
- १९^{नीलनिर्गुण्डी}—वमशोफानी सुपुष्पा नीलमञ्जरी ।
- २०^{भूवेतनिर्गुण्डी}—भूवेतसुरसा गोलोमी [गोलोमा नि०] भूवेष्टी [भूतकेशी पु० नि० पु१
पु२] १८५ ।

१. (१) बावचीग (२) बावचडग ॥ २-३ अष्टवर्षगता दिव्यवनस्पतिः ॥ ४ पद्मकाष्ठ ॥
५ रैवचीनो वीरी ॥ ६. फालसा ॥ ७ खजूर ॥ ८-१४ ताड ९. नालियेर ॥ १०-११
सोपारी ॥ १२ चौकनी सोपारी ॥ १३. ताडमेदः ॥ १५ केवडो ॥ १६. मगोड ॥

हेमनिघण्टुशेषटीकासंग्रहाः संस्कृतग्रन्थसुता लोकभाषाशब्दाः । ३०७

शेफालिका—शेफालिका सुवहा मिश्रणी नीलिका [छता पु० नि०] सुरसा रक्तवृन्ता
विजयरी पुष्पवर्णिनी १८६ ।

श्वेतशेफालिका—श्वेतेशी [श्वेतेशी पु० नि०] सत्वनामा बहुक्षमा ।

श्रियङ्गु—श्रियङ्गु श्रियङ्गु श्रियङ्गु श्रियङ्गु श्रिया मता १८७ विष्वक्सेना गन्धकली [गन्धकला
पु०] कारम्भा फकिनी फली [फला पु०] गुन्ना गोबन्दी [गो बन्दी टी०]
श्यामा बोधाहा वर्णमेदिनी [वर्णमेदिनी नि०] १८८ ।

जेटीमधु^१—मधुवटी [मधुरा नि०] यष्टीमधु तल्लक्षणा [तल्लक्षणा नि०] कलीतक नीरजा
[जलमा पु० नि०] मधुपर्णी मधुलिका १८९ ।

आसगन्ध—अधगन्धा तुरगो कम्बुका [तुरगो कम्बुका नि०] अन्धारोहक अन्धकम्ब
बहुगन्धा पुत्रदा लोककर्णी [लोककर्णी पु० नि०] १९० ।

मीढासींगी—मेघश्री अक्षश्री वसिका संपदश्रिता ।

दक्षिणावर्तमेघश्री—दक्षिणावर्ता दक्षिणश्री [दक्षिणश्री नि०] विधागिका १९१
वष्टुपुष्पा धूमकपुष्पा [दुग्धवरी आमपुष्पी पुष्पा० वष्टुपुष्पा धूमकपुष्पा नि०]
काली विषवातनी [विषवातनी पु० नि०] ।

काकडासिंगी—ककटश्री श्री मताश्री शिशिरेकला १९२ ककटाङ्गा महाघोषा वक्त्र मञ्जीर-
शिम्बिका [मञ्जीरशम्बिका पु० मञ्जीरशिम्बिका नि० मञ्जीरशिम्बिका पु०] ।

रींगणी—निर्दिशिका कण्टाली दुःस्पर्शा कण्टारिका १९३ व्याघ्री क्षुद्रा दुःप्रवर्णा धावनी
हेमपुष्पिका ।

शुद्धरींगणी—वृहती क्षुद्रा मण्डाकी [क्षुद्रमण्डाकी पु० नि०] वार्ताकी [क्षुद्रवार्ताकी टी०]
राष्ट्रिका कुली १९४ विषदा [विषदा नि० विषिका पुष्पा०] सिद्धी अनाकान्ता
महोदिका महती ।

विदारि—विदारी स्वादुकन्दा पुष्पकन्दा धृगलिका [धृगलिका नि०] १९५ वृद्धादनी चर्म-
कषा कृष्णाश्री [मूकृष्णाश्री पु० नि०] अश्वत्थकषा विहालिका वृक्षपर्णी ।

क्षीरविदारिका—महावेता १९६ क्षीरल्लवला क्षीरकन्दा क्षीरवल्ली पयस्विनी श्लक्ष्णगन्धा
[श्लक्ष्णगन्धा पु० नि०] श्लक्ष्णगन्धा श्लक्ष्णवल्ली क्षीरविदारिका १९७ ।

पीठवनी—पृथिवणी [पृथिवणी नि० पृथिवणी पु० सूक्ष्मपर्णी टी०] पृथक्पर्णी [पृथ-
क्पर्णी पु०] काष्ठकी मोक्षपुष्पिका शृगालविषा [शृगालविषा पु० शृगालवर्णा
नि०] कलशि पृथिला [कलशी पृथिला नि० कलशी पृथेका पु०] बावनी गुह्या
१९८ सिंहपुष्पिका [सिंहपुष्पिका टी०] विजयपर्णी अक्षिपर्णी [अक्षिपर्णी नि०]
तिलपर्णी ।

१. चण्डिका—गन्धकला ॥ २. जेटीमध ॥ ३. (१) आश्व (२) आसम ॥ ४. बीडासींगी ॥

५. (१) मौवरींगणी (२) मोटींगणी ॥ ६. (१) मौवकोकुं (गुहरे) (२) कनीयो
(क्षीरप्रे) ॥ ७. पीठवनी ॥

गोखरु—गोक्षुर स्थलशृङ्गाट [स्थलशृङ्गाट नि०] वनशृङ्गाट गोक्षुर [कोक्षुर पु०] १९९
कण्टिन् वडङ्ग [वडङ्गिन् नि०] गोक्षण्ट त्रिकण्ट त्रिकण्टक [त्रिकण्ट त्रिक
पु० त्रिकण्टिक नि०] इक्षुगन्धा व्यालक्ष्द्र क्षद्र [स्वदंष्ट्रा पु० स्वदंष्ट्र नि०]
स्वातुकण्टक २०० पलक्ष्वा कण्टफल वडन्त भूक्षुर [तृक्षुर नि०] क्षुर ।

दांती—दन्ती क्षीप्रा उपशस्या उपचित्रा [विशस्या चित्रा नि०] उदुम्बरपर्णिका २०१ मकुलक
रामवृत्ती निकुम्भ पुणवल्लभा ।

नागवृन्ती—वृन्तीविशेष—मागदन्ती हस्तिदन्ती वारुणी गजचिर्मिटी [चिर्मिटी नि०] २०२
सृगादनी सृगेवार्क सृगाक्षी गजस्फुटा [भुजगस्फटा पु० नि०] श्वेतपुष्पी मधुपुष्पी
पर्वपुत्री विषीषधी [श्वेतपुष्पा मधुपुष्पा पर्वपुष्पा विषीषधि नि० पर्वपुष्पी पु०]
२०३ ।

आक्षाक्ष्वा—अधामार्ग अधशल्या [अधशाल्य पु० अधःशाल्य नि०] किण्वी खर-
मज्जरी धामार्गव [अधामार्गव टी०] शैखरिक वक्षिर कपिपिपली २०४ कपि-
बल्ली मर्कटिका शिखरिन् आघाट दुर्गह प्रयक्पुष्पी [प्रयक्पर्णी टी०] पत्रपुष्पी
केशबल्ली [केशपर्णी टी०] मयूरक २०५ ।

सुंठि—आर्द्रक शृङ्गेर कटुभक्त कटुकट शुण्ठी महौषध विश्वा नागर विश्वमेपज २०६ ।

साटहडा—पुनर्नवा वृक्षी [वृक्षीय पु० वृक्षीर नि०] दीर्घपत्र. [दीर्घपत्रा नि०] शिला-
टक [शिलाटिका नि० शिलारिका पु०] विशाख भुद्रवर्षाम् कटिल्ल प्रावृषा-
यणी २०७ शोकनी ।

साटहडी—कूरा मण्डलपत्रक [कूरमण्डलपत्रक नि०] श्वेतमूला महावर्षाम् वर्षाकेतु [वर्ष-
केतु नि० वर्ष केतु पु०] २०८ ।

मालकांगुणी—ज्योतिष्मती स्वर्णलता दुर्मदा [दुर्मदा पु० कङ्कुनी नि०] लवणा अग्निभा
पारावतपदी पञ्चा ज्योतिष्का कटमी २०९ ।

माषवनी—माषपर्णी आर्द्रमाषा माखमाषा [सूर्यपर्णी पाण्डु नि०] महासहा अश्वपुच्छी [अश्व-
पुच्छा पु० नि०] सिंहवृन्ता [सिंहवृत्ता पु०] काम्बोजी कृष्णवृन्तिका २१० ।

मुद्रगवनी—मुद्रगपर्णी काष्ठमुद्रा [काकमुद्रा पु० नि०] वर्णा [वन्या नि० पर्णी पु०]
मार्जारगन्धिका शिम्बी [शिवा नि०] क्षुद्रसहा हासा [हासी पु० नि०]
रज्जनी [रिज्जिणी पु०] सूर्यपर्णिका [सूर्यपर्णिका पु० सूर्यपर्णिका नि०] २११

भृङ्गमाली—भृङ्गमालकी आमला [अमला पु० नि०] बहुपत्री [बहुपुत्री पु० बहुपुत्रा
नि०] वितुन्नक ताम्रकी अजस्रटा अजस्राटा [उत्कटा ज्ञाटा पु० उजस्राटा
नि०] तालिका [शायतालिका नि०] तमालिनी [तुन्नमालिनी पु० तुन्नमालिनी
नि०] २१२ ।

हलद्र—हरिद्रा वर्णवती काञ्चनी वरवर्णिनी निहासया रजनि [रजनी पु० नि०] गौरी
पीतिका मेहवातिनी २१३ वेद्या विटप्रिया पिप्पा [पिप्पा पु० पु१ पीता नि०]
हरिता तरङ्गिणी [हृद्विकासमा] ।

१. गोखरु ॥ २. घणसार (महाराष्ट्रे) ॥ ३. (१) अथेटो (२) क्षीसेटो ॥
४. सुंठ ॥ ५. साटोखी ॥ ६. साटोखी ॥ ७. मालकावणी ॥ ८. भृङ्गमावली ॥ ९. हलद्र ॥

१पमाह—प्रुनाट [प्रुनाट पु० नि०] बहुध्न चकह [चकह पु० चकह नि०] चक-
मर्द २१४ मेघाह मेघकुसुम पद्याट [पुनाट पु०] एकगज ।

२मोडयेरी—मुण्डी मुण्डीनका [मुण्डितिका पु० मुण्डतिका नि०] मिष्ठु आवणी जीवबोधनी
[जीवबोधिनी नि०] २१५ अवणा अवणशीर्षा प्रजिता तपस्विनी ।

३महामुण्डी—महाभ्रावणिका ठगवा [अभ्यवा नि०] कदम्बपुष्पिका २१६ प्रस्थिका ओव-
नीया [कोभनीया पु० नि०] छिन्नप्रस्थनिका

४बावची—बाकुची कालमेघी दुर्गन्धा कुठनाशनी [कुठनाशिनी नि०] २१७ पूतिपर्णी सोम-
राजी सुवल्ली सोमवह्निका अवल्गुज कृष्णकली इन्दुकेला [कृष्णकला दुर्लेखा नि०]
पूतिकली २१८ ।

५राठ—रास्ना भेयसी रस्या रसना अतिरसा रसा एलापर्णी गन्धमूला सुवहा मारतापहा २१९ ।

६नडली—माकुली सर्वगन्धा सुगन्धा चीरितपत्रिका [बारिपत्रका नि०] २२० ।

७गन्धनडली—गन्धनाकुलिका सर्पाक्षी विषमर्दनी [विषमर्दिनी नि०] २२० महासुगन्धा
सुवहा छत्राक्षी [छत्राक्षी पु०] नकुलप्रिया ।

८कुठेरक—कुठेरक अर्जक क्षुद्रपत्र कठिजर [कुठिजर पु० नि०] २२१ वैकुण्ठ तीक्ष्णगन्ध
कुठेरकविशेष—वटपत्रक पर्णास बिल्वगन्ध (२२२) ।

९कृष्णकुठेरक—करालक [सरालक नि०] २२२ कालताल [काकताल नि०] कृष्णबल्ली
मालुक कृष्णमालुक ।

१०तुलसी—तुलसी सुरसा आपीता राक्षसी [प्रेतराक्षसी पु० नि०] बहुमञ्जरी २२३ ग्राम्या
[प्रत्या पु० बस्या नि०] गौरी शकलनी भूतघ्नो देवदुन्दुभि ।

११मरुअउ—कण्ठजक मरियक [प्रस्थपुष्प नि०] खरपत्र अल्पपत्रक [अत्रपत्रक नि०]
२२४ मरुजक मरुजक जम्बीर [जम्भार पु० जम्बीर टी०] मास्त फणिन् ।

१२त्रायमाण—त्रायमाणा त्रायन्ती कृतत्राणा अत्रिसानुजा [अत्रिसानुजा नि०] २२५ वार्षिक
बदरा धृष्टि वाराही बलमत्रिका [बोलभद्रिका पु०] बलदेवा जुहु [सुहृत् पु०]
त्राणा बिम्बवसेनप्रिया २२६ ।

१३जमास्तउ—जवासक धम्बवास यास धन्वयवासक वीरमूल [वीरमूल पु० नि०] दीर्घमूल बाल-
पत्र मरुद्रव २२७ अधिकष्टक [अधिकष्टक पु० अधिकष्टक नि०] कुनाश
[कुनाशक नि०] ताम्रमूली प्रनोक्षणी [पचोदन नि०] दुस्पर्शा [दुःस्पर्शः पु०
नि०] कच्छुरा अनन्ता [अमन्ता पु०] समुद्रान्ता दुरालभा २२८ ।

१४किरायता—किराततिका कैरात रामशेन किरातक अनायैतिकाक हैम भूमिम्ब काण्डतिकाक २२९

१. पुंवाचिनी ॥ २. गोरखमुंठी ॥ ३. महामुंठी ॥ ४. बावची ॥ ५. रावसुरी
(उत्तरधारते) ॥ ६. (१) कापल्ल (२) ईश्वरी ॥ ७. अरन्धतुलसीजाति. ॥ ८. तुलसी ॥
९. मरुजो ॥ १०. पुष्पेयाक्षी (पुष्पाक्षी) ॥ ११. जमाखो ॥ १२. करियादु ॥

‘उपलोट—कुष्ठ पादक राम वामीर वाप्य [वाप्य पु०] उपल वामीरज पारिमव्य [पारि-
भद्र पु० पारिभाष्य नि०] कौरव्य [कौरव पु० नि०] इयाधिनामक २३० ।

‘बाहुड—शालक जलाक्षय [भीर वारि टी०] केशाक्षय [केश टी०] बहिष्ठ दीर्घरोमक
हीनैर उदीच्य वज्र [वज्र पु०] पित्र आचमन कच [कच पु० नि०] २३१ ।

‘वाहि—वाटी [वाटी पु० नि०] पलाश षड्ग्रन्था गन्धोली [गन्धोली नि०] हिमजा
वधू कर्पूर [कर्पूर नि०] सुमता गन्धमूली पृथुपलाशिका [पृथुपलाशिका पु०
पृथुपलाशिका नि०] २३२ ।

‘पलीयड—एलावालुक [एलवालुक पु०] ऐड्येय वालुक हरिवालुक सुगन्धि आलुक एलाव
[आलुक एलाव पु० नि०] दुर्वर्ण प्रसर [दुर्वर्ण पु० दुर्वर्णप्रसर नि०]
इड २३३ ।

‘केसर—कुङ्कुम—कुङ्कुम रक्तयाव्य सङ्कोचपिशुन [सङ्कोच पिशुन पु० टी०] वर [शक पु०
शुङ्गनि०] धीर [हीर पु० नि०] कुसुम्भ सुघुण पीत वालुहीक [वालुहीक टी०]
पीतम २३४ वदमीरज वह्निकिख वर्ण [वर पु०] लोहितचन्दन ।

‘जार्ह—जाति रजनि [रजनी पु० नि०] पुष्पा मालनी तैलमाषिनी २३५ प्रियंवदा हय-
गन्धा मनोहा सुमना लता ।

जातिकलिका—पत्री सौमनसायनी [सौमनसायिनी पु०] २३६ ।

‘जाइफल—जातीफल [जातिकल टी०] जातिकोश [जाति टी०] शालुक मालतीफल मज्जसार
जातिमृत [जात्यमृत पु० नि०] शौण्ड सौमनस पुट २३७ ।

‘जूही—यूषिका बालपुष्पी [बालपुष्पा नि० बालपुष्पी पु०] मागधी गन्धयूषिका [वाङ्मयूषिका
पु० नि०] गुणोज्ज्वला पुष्पगन्धा चारुमोटा शिखरिणी २३८ अम्बुष्ठा गणिका ।

पीनयूषिका—हेमपुष्पिका ।

कुन्द—कुन्दम् [कुन्द टी०] माध्य सदापुष्पी [सदापुष्प नि०] मकरन्द मनोहर २३९ अट्टहास
सुहृन्नित्र शाल्योदनोपम [शाल्योदन यमश्वस नि०] ।

‘नीमाली—नवमालिका नेमाली [नेमाली पु० मोमाली नि०] वनमालिनी [नवमालिनी नि०]
२४० सतला सुकुमारा अतिसुरभि वाशिमन्थिका [सन्धका सुकुमाराति सुरति शिष्ट-
गन्धिका पु० नि०] कान्ता विभावरी ग्रीष्मा प्रैष्मिका शिखरिणी २४१ ।

‘केवडी—मलिका शीतभीरु मदयन्ती प्रमोदनी [प्रमोदिनी पु०] अष्टापदी तुण्डगन्ध गवाक्षी
[गवाक्षा नि०] भूपदी २४२ ।

मलिकाविशेष—वाषिकी षट्पदानन्दा [षट्पदानन्दी नि०] भीमती सुमगा प्रिया सुवर्षा त्रिपुटा व्यस्य
सुरूपा [व्यस्यसुरूपा नि०] मुक्तवन्धनी [मुक्तवन्धना पु० नि०] २४३ ।

‘लेवन्धी—कुमारी कणिका चारुकेसरा [वर्णिचारु केसरा नि० चारुकेसरा पु०] सुहृत्सम्मत
तरणी रामतरणी [रामतरणि नि०] गन्धाक्षया कन्यका [कुमारी टी०] सहा २४४ ।

१. (१) उल्लेख (२) कठ ॥ २. बालक ॥ ३. शठकचूरो । ४. पृठीयो ॥ ५. केसर ॥
६. जार्ह ॥ ७. जायफल ८. जर्ह ॥ ९. जेवरी ॥ १०. ॥ मोमरो ।

११. (१) कुवरपाद (२) कायु (दक्षिणगुर्भरे) ॥

बागड—अमिलात अम्लात अपरिमलान महासहा रक्षपुष्प कुरबक [कुरबक नि० कुरक पु०]
पीतपुष्प कुरभटक [कुरभटक टी०] २४५ ।

^१सहचर—सैरेयक [सैरीयक टि०] सहचर सिन्धी सहाचर ।

रक्षसहचर—कुरबक ।

पीतसहचर—कुरभटक २४६ ।

नीलसहचर—आसंगल दासी बाण ओदनपाकी ।

^१किङ्किरात—किङ्किरात किङ्किराट पीतमश्र [पीतमश्र पु०] प्रलोभिन् [प्रलोभिन् पु०] २४७ ।

^२वित्रक—वित्रक बल्लरी ब्याल पाठीन दाहण कुट उद्योतिष्ठ जरण अग्न्याहव बलिन् दीपिन्
पाठिन् [बलिन्विन् पिपाठिन् नि०] २४८ ।

^३वासन्ती—वासन्ती प्रहसन्ती सुवसन्ता वसन्तजा सेव्या अलिवान्धवा शीतसेवासा शीकरा
[शीतला पु० नि०] २४९ ।

^४गुली—नीली श्रीफलिका काली [काला पु० नि०] बोला मेला विनोदनी तूणी तुम्बा [तुम्बा
पु० नि०] भारवाही रक्कनी मधुपर्णिका २५० श्रेणी कलीतकिका ग्राम्या [ग्रामीण्या टी०]
नीलकेशी महारसा ।

^५दमनड—दमन दमनजटा मुनि दान्त ऋषिपुत्रक २५१ गन्धोक्त पुण्डरीक पाण्डुराश्र [पाण्डुराश्र
पु० नि०] तपस्विन् ।

^६धतूरड—धतूर धूर्त धुतूर कितव देवता शठ २५२ धण्टापुष्प तलफल मातुल कनकाह्वय उन्मत्त सदन
धतूरफल—मातुलपुत्रक [मातुलपत्रक नि०] २५३ ।

^७शङ्खाहूली—शङ्खपुष्पी क्षीरपुष्पी [क्षीरपुष्पा पु०] शिवा शङ्खी किरीटिनी [शिवशङ्खी पु० शिव-
शङ्खकिरीटिनी नि०] मधुपुष्पी मधुगन्धा शङ्खाहा शङ्खमालिनी २५४ धतूररक्षदना
श्वेतपुष्पी वनविलासिनी ।

^८कचूर—कचूर प्राविडः [प्रविड नि० प्राविड पु०] काश्य वेष्वाय्य गन्धमूलक २५५ ।

^९अजमोद—अजमोदा मोचा [मस्तु नि०] मयूर लोचमस्तक कराराश्वा करवी वस्तगन्धा हस्तिम-
यूरक २५६ दीप्य बल्ली महादर्भ [महादर्भा नि०] लोचमर्कट ।

^{१०}यवानि—यवानी उग्रगन्धा यमानी [यमनी नि०] यवसाह्वय [यवसाह्वय पु० नि०] २५७ ।

^{११}सहदेवी—सहदेवा [सहदेवी नि०] दण्डोपला गोबन्दनी [गोबन्दना पु० नि०] ।

प्रवेतपुष्पा सहदेवी—गन्धवर्णा ।

मकणपुष्पा सहदेवी—विषदेवा २५८ ।

^{१२}पीतपावडा—पर्वटक वरतिष्ठ रजक रजनामक [रज कवचनामक पु० नि०] ।

^{१३}मोक्षी मोक्षिका [मोक्षिका नि०] श्वावेरी दार्विका मूषिकालिका २५९ ।

१-२. कांडासेडीको ॥ ३. चित्रो ॥ ४. सुगन्धबल्लीविशेष ॥ ५. गल्ली ॥ ६. (१)

कमरो (२) नामदमनो ॥ ७. धतूरो ॥ ८. (१) शंखाहूली (२) शंखावली ॥ ९. कचूरो ॥

१०. मोक्षीमज्जो ॥ ११ अजमो ॥ १२. सेदरही ॥ १३. करछकीवी पीतपावडो ॥ १४ (१)

गळजीवी (२) मोपावरी ॥

'बल्लभ'—बला शीतपाकी भद्रादनी [भद्रादनी] ओदनाड्या वाटी वाटपालक (? लिङ्ग) वाटप
पुष्पिका कारयटिका २६० काष्ठिका समराङ्गा समाज्ञा म्बोदरी ।

महाबला—महाबला बलिका पुष्पिका पीतपुष्पिका २६१ देवसहा सहदेवा अतिबला वाट्यपुष्पिका
श्रद्धाशोका श्रद्धागन्धा [श्रद्धागन्धा पु० नि०] कङ्कना वर्षपुष्पिका २६२ वाट्यावनी
[वाट्यावनी नि०] भूरिबला तिष्ठ्या वीर्या बृहद्वला [बृहद्वला टी०] महागन्धा गन्ध-
बली [गन्धबली नि०] मङ्गल्या प्रसाधनी [अर्थप्रसाधनीपु० नि०] २६३ ।

'मुसली'—मुसली [मुसली पु०] तालमूत्री दुर्नामारे महावृषा [महाविषा नि०] वृष्यकन्दा
[वृष्यकन्दा पु०] तालपर्णी सुमूला [समूला नि०] बलदा शिवा २६४ ।

हिगु—हिगु जनुक वारुहीक अगूहगन्ध रामठ सहस्रवेचिन् भूतघ्न [सूतघ्न नि०] जरण सूपधूपन
२६५ ।

'हिगुडनी'—हिगुपत्री पृथु पृथ्वी दीधिका वारिपत्रिका जनुका [जातुका नि०] रामठी वसपत्री
[वसपत्री नि०] पिण्डा शिवाटिका २६६ कारवी कषरी [करवी पु० नि०] बरेरी
टी०] तन्वी वाष्पिका बिल्विका [बिल्विका पु० नि०] ।

'कालडघाड'—काकजङ्गा दासी लोमहीना [लोमशा टी०] प्रचीवला [प्रचीवल पु० नि०]
२६७ नदीकान्ता [नदीकान्त नि०] मद्याख्या [नद्यास्या पु० नि०] पारापतपदी ।

कायणी—काकनासा सुभजा [काकनाशा सुभजा पु०] वायसी वायसात्रिका २६८ वारुणी तस्करा
स्नायु [तस्करस्नायु पु० नि०] कास्तुण्डफला ।

'पाषाणमेद'—पाषाणमेद वृषभ [नगभिद् नि०] शिलाभिद् बिन्नपणक २६९ ।

'हडसि'—हयुषा [हपुषा पु०] हसुषा नि०] विस्रगन्धा ।

हयुषाविशेष—वपुषा [विपुषा पु०] मन्थगन्धिनी नि०] ।

हयुषाविशेष—अथर्वफला ध्वाङ्क्षनासिका कच्छुनाशनी [कच्छुनाशिनी पु० नि०] २७० ।

'धूचर-क्षेणहली-घटरवाली'—घटरावा मातृपुष्पिका शणघण्टिका अन्वघण्टा बृहत्पुष्पी शणपुष्पी
महाशण २७१ ।

'शण'—शण किङ्कणी जाली जन्तुतन्तु [जन्तु तन्तु टी०] महाशण शीघ्रप्ररोहिन् बलवत् सुपुष्प
क्षेत्रमण्डन २७२ ।

'कुसुमंड'—कुसुम अग्निशिख महारजन [महारजन पु० नि०] कमलोत्तर ।

'साबनील-शालिवनी'—शालिपर्णी [शालिपर्णी पु०] दीर्घमूला त्रिपर्णी पीतनी [पीतिनी] ध्रुवा
२७३ विशारिगन्धा अतिगृहा स्थिरा शून्या [सौम्या पु०] भौमा नि०] अश्रुमती ।

साङ्गि—भागी वर्वरक [वर्वरका पु०] यथा वर्दक [वन्दक पु० नि०] अङ्गारबल्लिका २७४
गर्दभशाक प्राङ्गणी हृन्नी प्राङ्गणयष्टिका आवर्तक्या [आवर्तकी पु० नि०] वर्वरजा
विभाण्डी पीठिका [पीठिका पु०] पिच्छिका नि०] कता २७५ रक्षपुष्पी [रक्षपुष्पा
पु० नि०] बिन्दुकिनी मक्षजालिनी [दुकिनी महाजालिनिका नि०] ।

१. (१) बोल (२) बळधीज ॥ २. मुसली ॥ ३. हिग ॥ ४. बीकामाली ॥
५. अपेडी ॥ ६. पाषाणमेद ॥ ७. हपुषा, कुडुडधे शब्दः ॥ ८. धूचरो ॥ ९. शण ॥
१०. (१) कशो (२) कसुबी ॥ ११. (१) शालवण (२) चीकटीओ (बांगप्रदेशे) ॥

- ‘जवासी’—नाकुली अङ्गिपीठा नेत्रपीठा विसर्पणी [वेत्रमूला विसर्पणी पु० नि०] २७६ शङ्खिनी
रुद्रपादा [शङ्खिनी रुद्रपादा नि०] यवतिका यवास्करी [यवीश्वरा पु० नायसीश्वरा नि०] ।
- ‘तेजवती’—तेजस्विनी पारिजाता क्षीता अश्वपत्नी [वीता अश्वपत्नी पु० नि०] महीवती २७७
तेजोवती तेजनी [तेजिनी पु० नि०] तेजोह्वा वल्कला ।
- ‘मोहाली’—मिथेया तालपर्णी [मिथ्रेया तालपत्री पु०] छत्र क्षीतक्षिव मिसि [मिसि पु०] २७८
शालेय मधुरिका शालीन तालकर्णी [तालपर्णी पु०] ।
- ‘तालीसपत्र’—पथिका तुलसी तालपत्री लवङ्गक २७९ कन्दपत्री लवच [कन्दपत्रा पु० कन्द-
पत्रलवच नि०] पत्री [पत्रा पु० नि०] तलपत्रक [अमलपत्रक नि०] उन्दुरा [उत्तरा
पु० नि०] ।
- ‘छड-मांसी’—मांसी पेशी [यशी नि०] कृष्णजटा मलदा जटिला जटा २८० तपस्विनी
आमिषी हिंसा कम्पादी पिशिता ।
- ‘कृष्णमांसी’—गन्धमाक्षी केशी भूतकेशी पिशाचिका २८१ सुलोमया भूतजटा पूतना [भूतना
नि०] केशिका ।
- ‘पकांगी’—सुरा सुरभि दैत्या गन्धकाया गन्धमादनी २८२ भूरिगन्धा गन्धवती कुटी गन्धकुटी
[गन्धकटी नि०] ।
- ‘पण्य’—प्रणुण्डरीक पौण्डर्य [शौण्डर्य नि०] सानुज पौण्डरीयक २८३ प्रपौण्डरीक चक्षुष्य
सप्तपुष्प सानुमानक ।
- ‘जम्बुधार’—जम्बु जनुषा जनुकुत् चक्रवर्त्तनी [चक्रवर्त्तिनी पु० नि०] २८४ जन्तुका जनु-
कारी सरपर्णा [संहर्षा पु० सहर्षा नि०] जननी जनी ।
- ‘रोहदा’—मांसरोहदा विकसा वृन्ता [वृत्ता पु० नि०] चर्मकशा [चर्मकसा पु०] रहा २८५
- ‘खयरी’—रक्तपादी नमस्करी समाज्ञा [समज्ञा पु० नि०] अञ्जलिकारिका [जलकारिका
पु०] मण्डकाली क्षमीपत्रा रास्ना खदिरिका २८६ ।
- ‘हंसपदी’—त्रिपादी सुपादी हंसपादिका विषप्रन्धि हंसपरी घृतमण्डलक [घृतमण्डलिक पु०
घृतमण्डलिका नि०] २८७ ।
- ‘जलपीपली’—जलपिप्पली [जलपिप्पली पु०] शारदी शकुलादनी मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा काङ्गली
तोयपिप्पली [तोयपिप्पली पु० अम्बुपिप्पली टी०] २८८ ।
- ‘हूय’—शिवमल्ली पाण्डपत घुमत वसुक हुक [हक पु० वेक टी०] कुलपुष्प किष्कमल पाण्ड-
राज्ञ प्रिय [पाण्डुरोगप्रिय नि०] कुल २८९ ।
- ‘अतिविद्यु’—अतिविद्या विद्या भङ्गुरा श्वेतकन्दिका उपविद्या श्यामकन्दा शङ्खी प्रतिविद्या विद्या
[अक्षया नि०] २९० ।

१ (१) जवासी (२) जरावासी ॥ २. तेजवती ॥ ३. बरियाळी ॥ ४. (१) बर्मी (२)
तालीसपत्र ॥ ५. ‘रतनपुष्प’ नामक निघ् अंककेश्वरप्रदेशे लभ्यते, केचिदेन ‘स्वलपद्म’ इति मन्यन्ते ॥
६. आश ॥ ७. रोहिदा’ नामक सुगन्धिस्तुषविशेषः सम्भाव्यते ॥ ८. खेर ॥ ९. हंसराज ॥
१०. रतवेलीयो ॥ ११. ‘मोयरी’ नामक वनस्पतिमेव विशेषः सम्भाव्यते ॥ १२. अतिविद्या ।

मेद्—मेदा मणिचिह्नं मधुरा शालपर्णी [शालपर्णी पु० शाल्यपर्णी नि०] ।

महामेदा—मेद्विशेष महामेदा बहुच्छिद्रा देवमणि वध २९१ ।

^१विणडटी—गुञ्जा कृष्ण काकविम्बिका [काकविम्बिका पु०] काकनिम्बिका [काकनिम्बिका पु० नि०] काकादनी काकनखी रक्तिका काकनन्तिका २९२ काकपीलु चक्र-
शल्या दुर्मेघा ताविका उच्चटा चूडामणि हुमोदघा [हुमोघा नि० अमोघा पु०]
शीतपाकी [शतपाकी पु० नि०] शिल्पिनी २९३ ।

^२पाठ—पाठा श्रेयसी पापचेलिका [पापचेलिका पु०] विदकर्णिका [वृद्धकर्णिका नि०]
वृकतिका वनतिका [वृक तिका वरतिका नि०] प्राचीना स्थापनी [स्थापिनी
नि० स्थायिनी पु०] वृकी २९४ एकाष्टीला रसा अम्बष्टा [त्वष्टा पु०] अम्ब-
ष्टकी वृकश्रितिका ।

^३शतावरी—शतावरी बहुसुता पीवरी इन्द्रोवरी वरी २९५ शतमूली [शतमूला नि०] शतपदी
शतवीर्या मधुसूता मारायणी द्वीपिशत्रु द्वीपिका अभीरपत्रिका [भीरुपत्रिका पु०]
२९६ महापुरुषदत्ता [महापुरुषदन्ता पु०] ऊर्ध्वकण्टका वरवण्टका सहस्रवीर्या
तुङ्गिनी अभीरु [अभीरु पु०] सवरणी २९७ ।

^४कङ्क—कटुका मत्स्यपित्ता रोहिणी कटुरोहिणी अशोकोरोहिणी [शोकोरोहिणी टी०] कृष्णमेदा
तिलकोरोहिणी २९८ कटवरा [कटम्मरा पु० नि०] काण्डरुहा रास्ना तिक्तक-
रोहिणी तिक्ता अरिष्टा कटु मत्स्या चक्राङ्गी शकुलादनी २९९ ।

^५कउंछि—कपिकच्छ आत्मगुप्ता कण्डुरा दुरनिग्रहा [दुरनिग्रहा पु०] अजहा मर्कटी व्यण्हा
[स्वण्डा पु०] कच्छुरा कपिकच्छुरा ३०० ऋष्यश्रोता शुक्रशिखि [शुक्रशिखी
पु० नि०] लाङ्गली प्राङ्घायणी ऋषभी [आर्यभी पु० आर्यभी नि०] वह्निपर्याया
कपिरोमा दुरालभा [दुर्लभा पु०] ३०१ ।

^६मञ्जीठि—मञ्जिष्ठा रक्षयष्टि समज्ञा विकषा अरुणा भण्डीरी मञ्जुका भण्डी [चण्डी पु०] मञ्जि
[जिङ्गी पु० नि०] योजनवल्लिका [योजनवल्लो नि०] ३०२ कालमेघी काल-
शोष्ठी मण्डूकपर्णिका [माण्डूकपर्णिका पु०] ।

^७मिरी—मरिच मलिन कृष्ण वेल्लज धर्मपत्तन [धर्मपत्तन पु० नि०] ३०३ बबनेष्ट [पव-
नेष्ट नि० बवनप्रिय टी०] शिरोवृत्त ऊषण [शिरोवृन्त मूषण नि०] कोलक ।

^८पीपलि—पिप्पली [पिप्पली पु०] चपला कृष्णा वैदेही मागधी शणा ३०४ शौण्डी श्वामा
उषणा कोष्ठा उपकुल्या कृष्णतण्डुला [कृष्णतण्डुला पु० नि०] ।

^९पीपलीमूल—प्रन्थिक सर्वप्रन्थिक चटकाशिरस् [चटिकाशिरस् टि०] ३०५ सुमूलक [समू-
लक नि०] कोलमूल कटुप्रन्थिक ओषण [ऊषण नि०] ।

^{१०}चविक—चविका चव्य चवन कोलवल्ली [कालवल्ली नि०] ३०६ ।

१. चणोटी ॥ २. काळीपाट ॥ ३. शतावरी ॥ ४. कङ्क ॥ ५. (१) कवच (२)
कुवच ॥ ६. मञ्जीठ ॥ ७. मरी ॥ ८. (१) पीपर (२) भीबीपीपर ॥

- ‘गङ्गपीपली—बशिर [बशिर नि०] हस्तिपिप्पली [हस्तिपिप्पली पु०] श्रेवसी ।
- ‘गिरणई—गिरिकर्णी आस्कोता [अस्कोता नि०] विष्णुकान्ता अपराजिता ३०७ ।
- श्वेतगिरणई—श्वेतनामा कटभी श्वेतनामिका [श्वेतपुष्पिका पु० नि०] श्वेतस्यन्दा अश्वत्थर ।
- कालीगिरणई—अभ्यक्तगन्धिका ३०८ नीलस्यन्दा नीलपुष्पी महाश्वेता गवाक्षी [गवाक्षी पु० अश्वत्थना नि०] ।
- ‘इन्द्रवारुणी—इन्द्रवारुणी ऐन्द्री विषादनी गवाक्षी ३०९ इन्द्रैर्बाहू क्षुद्रफला गोडुम्बा [गोडु-गुवा नि०] गवाक्षी ।
- इन्द्रवारुणीविशेष—विमलफला महाफला ३१० आत्मरक्षा विद्याला त्रपुसी तुम्बसी
- ‘वज्र—वचा उग्रगन्धा उग्र जटिला शतपर्षिका ३११ इक्षुर्कर्णिका गोलोमी लोमशा भूतनाशनी [सूतानशानी नि०] ।
- श्वेतवज्रा—श्वेतवचा मेघ्या वज्रगन्धा हैमवती ३१२ ।
- ‘उत्पलशारिवा—शारिवा गोपकन्या गोपवल्ली प्रतानिका गोपी आस्कोता कृता श्वेता शारदी [शरटा पु० नि०] काण्डशारिवा ३१३ नागजिह्वा ।
- ‘चन्दनशारिवा—कृष्णोत्पलशारिवा—भद्रा [कृष्णभद्रा पु० नि०] चन्दनशारिवा भद्रवल्ली कृष्णवल्ली चन्दना [शारिवा पु०] उत्पलशारिवा ३१४ ।
- ‘पीलउनी—मूर्धा—मूर्धा [मौर्धा टी०] मोरटा देशी मधुश्रेणी मधुलिका देशश्रेणी मधुरसा गो-कर्णी तेजनी लवा [अवा पु० लुवा टी०] ३१५ मधु श्रेणी चापगुणा पीलुनी तिष्ठवत्फला पीलुपर्णी [तिष्ठवत्फली पीलुपर्णी नि०] स्निग्धपर्णी पृथक्त्वचू मधुमती ३१६ ।
- ‘राडागारी—लाङ्गली—लाङ्गली हल्लिनी नन्दा विद्यालया गर्भपातनी [गर्भपातिनी नि०] अनन्ता अग्निमुखी [अग्निशिखा नि० टी०] सैरी दुष्पुष्पी [सौरी इन्दुपुष्पी पु० शक्रपुष्पिका नि०] कलिकारिका ३१७ ।
- ‘गुहूची—गळो—गुहूची [गहूची पु०] अमृता सोमवल्ली वत्सादनी घरा छिन्नोद्भवा छिन्नकहा विषवनी देवनिर्मिता ३१८ विशाला कुण्डली लम्बा [छिन्ना पु० नि०] तन्त्रिका चक्रलक्षणा देवी अनन्ता मधुपर्णी जीवन्ती अमृतवल्ली ३१९ ।
- ‘‘देवदाळी—देवताळ देवताळी [देवदाळी पु० नि०] वृत्तकोश. [वृत्तकोशा नि०] गरागरी जीमूतक तालक वेणी आच्छुविषपातिनी ३२० ।
- ‘कहूई—विताली—वींछोडी—कोशातकी—कोशातकी कृष्णच्छत्रा [हृत्च्छत्रा पु० नि०] जाली बोधा सुनिकिका [सुनिकिका पु० नि०] मृदङ्गफलिका श्वेता चण्डाकी कृतवेचना [रक्ष-वेचना नि०] ३२१ धामार्गव पीतपुष्प महाजाली महाफली [महाजाला महाफला नि०] कर्कोटकी कोशफलः [कोशफला नि०] राजकोशातकी ३२२ ।

१. गङ्गपीपर ॥ २. (१) गरणी (२) कोयल ॥ ३. इन्द्रवरणा ॥ ४. (१) वज्र (२) जोडावज्र ॥ ५. काळी शारीवा ॥ ६. शारीवा ॥ ७. नागगन्धते सम्मद्ध ॥ ८. (१) वज्रवारुणी (२) क्षुभीयो वज्रनाथ ॥ ९. गळो ॥ १०. (१) वदाक (२) कुकडवेलो ॥ ११. कवचां सुरिया (२) वींछोडी (वीराष्ट्रे) ॥

हस्तिकोशातकी—हस्तिकोशातकी ऐमी विशाला कटकच्छदा ।

क्षीरिणी—क्षीरिणी पटुपर्णी [कटुपर्णी पु० नि०] धर्षणी पीतदुग्धिका ३२३ केनक्षीरा हेमक्षीरा पीतक्षीरा करीयिणी [करीयणी नि०] हेमाह्वया हेमक्षिका [हेमक्षिकी पु० नि०] हेमवती हिमावती ३२४ ।

क्षन्निनी—क्षन्निनी घनहरी [वनहरी पु० नि०] तस्करी चोरपुष्पिका केशिनी ग्रन्थिका चण्डा [रण्डा पु०] श्वेतसुष्मा निशाचरी ३२५ ।

उद्विरकनी—आखुपर्णी—आखुपर्णी [आखुपर्णी टी०] पुष्पश्रेणी न्यग्रोधी [पुष्पश्रेणी न्यग्रोधा पु० नि०] शम्बरी वृषा [वृषपर्णी टी०] चित्रा उरचित्रा रण्डा [रण्डाखु पु० रण्डाखु नि० चण्डा टी०] प्रत्यश्रेणी प्रवन्ती ३२६ ।

पौषणी—पद्मिनी महावल्ली विशिनी विश्ववती पलाशिनी नालाकिनी [विशिनी विसनाभि पलाशिनी नालकिनी पु० नि०] नलिनी पुटकिनी ३२७ ।

श्वेतकमल—कमल नलिन पद्म अरविन्द कुशेशय शतपत्र सहस्रपत्र राजीव पुष्कर ३२८ विस प्रसूत [विसप्रसूत टी०] नालीक तामरस महोत्पल जलरुह जलरुह जलजन्म जलज सरो रुह सरोरुह सरोजन्म सरोज पङ्करुह पङ्करुह पङ्कजन्म पङ्कज [वारिरुह वारिज सर-धीरुह टी०] ३२९ ।

सिताम्भोज—पुष्करीक सिताम्भोज ।

रक्तसरोरुह—रक्तसरोरुह रक्तोत्पल कोकनद ।

कैरविणी—कैरविणी कुमुद्वती [कुमुदिनी टी०] ३३० ।

उत्पल—उत्पल कुवलय कुवेल कुवल कुव [कुवल बल नि०] ।

श्वेतोत्पल—कुमुद [कुमुद टी०] कैरव गर्दभाह्वय ३३१ ।

नीलोत्पल—इन्दीवर ।

रक्तोत्पल—हल्दक रक्तसन्धिक [रक्तसन्धिक नि०] ।

सौगन्धिक—सौगन्धिक कल्लार [कल्लार पु० नि०] ।

बीजकोश—बीजकोश वराटकः ३३२ कर्णिका ।

बिम्ब—पद्मनाल—पद्मनाल मृणाल नन्तुल विस ।

केसर—किञ्जरुह केसर ।

नव्यदल—सरयम्भक—सर्वतिका ३३३ ।

पद्मकन्द—करहाट शिक [शिक पु०] ।

पद्ममूल—उत्पलकन्द—शालक ।

पेठ—पद्मबीज—पद्मबीज पद्माख्य [पद्माक्ष पु० नि०] पद्मकर्कटिका ३३४ ।

१. (१) शरबी (गुग्गरे) (२) हिरवी (काश्मीरे) ॥ २. आलकुटामणी ॥ ३. उद्विरकनी ४. पौषणी ॥ ५. (१) कमलकाकरी (२) पद्मबी (सौराष्ट्रे) ॥

^१फंया-सूया-वारिणी पानीया वृषगा [पानीयवृषगा पु० नि०] कुम्भिका वृढ ।

^२नीलिका-जलशूक जलनोली नीली शैवाल शैवल [शेवाल शेपाल शेवल टी०] ३३५ ।

^३सोमा-सतपुषा घोषा घाताङ्गा माघवी मिसि [मिषि नि०] अतिच्छन्ना छत्रपुष्पी [छत्रपुष्पा नि०] अशकपुष्पा क्षरवी सहा ३३६ ।

^४श्वेतजीरा-जीरक कणा अमाजी जरण कणजीरक ।

^५कालउ-जीरउ-कारवी पुष्प्या सुगन्धा सुषवी [पुषवी नि०] वृथु ३३७ कुषी [उपकुषी नि०] कुञ्चिका पु० नि०] काला उपकाला उपकुञ्चिका-उत्कुञ्चिका ।

^६वहसणु-रसोन लज्जुल म्हेच्छकन्द भरिष्ट महौषध ३३८ महाकन्द ।

^७वहसणविशेष-एडजन दीर्घपत्रक ।

^८हूंगली-पलाण्डु यवनेष्ट सुकन्द [कुकन्द पु०] वक्त्रवृषण [वक्त्रभूषण पु० नि०] ३३९ हरण [करण पु० नि०] ।

^९नीलहूंगली-लताकं दुर्दुम् ।

^{१०}साथरि-सतला बहुफेना सातला विमला [विन्दुला पु० नि०] अमला पु० अमली नि०] ३४० सारी मरालिका दीप्ता फेना चर्मकसा [चर्मकसा पु० नि०] यवा ।

^{११}प्रसारणी-प्रमाणी चारुपर्णी भद्रपर्णी प्रतानिका ३४१ भद्रबला भद्रकता भद्रकली महाबला सारणा [सारणी पु० नि०] सरणा [सरणी पु०] सुप्रसरा [सुप्रसारा नि०] राजबला ३४२ ।

^{१२}ग्राह्णी-माक्षी वयस्वा मत्स्याक्षी माह्वणी सोमबह्वरी सरस्वती सययती सुस्वरा ब्रह्मचारिणी ३४३ ।

^{१३}सूरणकन्द-पुरण कण्ठर कन्द अशोषातिन् चित्रदण्डक ।

^{१४}वृद्धारा-वृद्धारक [वृद्धारक पु० नि०] आवेगिन् जीर्णवालक [जीर्णवालक नि०] जुञ्जक ३४४ अजाण्डी [छगलाण्डी टी०] नक्षगन्धा [वृक्षगन्धा टी०] अन्त कोट-पुष्पी [अन्तः कोटरपुष्पी पु० अन्तकोटकपुष्पी नि०] ।

^{१५}सूचलि-सुवर्चला मण्डूकी बदरा [वरदा पु०] आदित्यबल्लभा ३४५ मण्डूकपर्णी अर्कभक्ता आदित्यवल्ली सुकोद्भवा [सुखोद्भिदा नि०] ।

^{१६}भांगरउ-भृङ्गराज मृत्तरजस् मृत्तार केशरजन ३४६ अन्नारक [अन्नारक पु० अन्नारक नि०] मेकरजस् मृत्त मार्कव ।

^{१७}कासंदउ-कासमर्द [कासमर्द पु०] अरिमर्द काल कमक [कतक पु० नि०] कर्कश [कतक कर्कश नि०] ३४७ ।

१. (१) जलकुम्भी (२) जलशैवाल ॥ २. शैवाल ॥ ३. (१) सवा (२) सूवा ॥ ४. घोड़ जीव ॥ ५. शाहजीव ॥ ६. लक्षण ॥ ७. दुगली ॥ ८. (१) चीकसाई (२) चीकसाई ॥ ९. गंधमाडुलिया (बगाले) ॥ १०. (१) वाम (२) नेवारी (३) नीरमाझी ॥ ११. सूरजकन्द ॥ १२. बरबारी ॥ १३. सूरजमुखी ॥ मांवरौ ॥ १४ (१) कासुन्दी (२) सुन्दरसेन (पंचमहाकप्रदेशे) ॥

‘**बथुमा**—बास्तुक शाकश्रेष्ठ [शाकश्रेष्ठ नि०] प्रवाल क्षारपत्रक शाकवीर वीरशाक ताम्रपुष्प
प्रसादक ३४८ ।

‘**पलाङ्क**—पालङ्कया पालङ्कया क्षुरिका [क्षुरिका नि०] मधुसूदनी ।

‘**दोडी**—जीवन्ती जीवनीया जीवनी [जीवनीयजीवनी नि०] जीववर्चनी [जीववर्चनी नि०]
३४९ मङ्गल्यनामधेया [माङ्गल्यनामधेया नि०] शाकश्रेष्ठ यक्षकरी ।

‘**आंबडगी**—अम्ललोणिका चाङ्गेरी चुक्रिका [चुक्रिया पु०] रसा ३५० अम्बष्टा अम्बोटिका
[अम्बोटिका पु० अम्लोलिका नि०] दन्तघाता लोला अम्लशोलिका [टोला अम्ल-
टोलक पु० नि०] नरेन्द्रमाला [नरेन्द्रमातृपु० नि०] क्षुद्राम्ली चतुष्पर्णी लोणिका ३५१ ।

‘**तण्डुलेजा**—तण्डुलीय तण्डुलीय [पु० नि०] मेघनाद तण्डुलिन् तण्डुलेरक [तण्डुलिन् तण्डुलेरक
पु० नि०] गण्डीरक रक्तकाण्ड विषहरिन् [विषहरी पु०] अल्पमारिष ३५२ ।

तण्डुलीयविशेष—समठ [समठ नि०] तोमरुति गन्डीर तोमरजरी समष्टिला [समष्टीला
नि०] शोषहरी जलापामार्ग ओलक [जलापामार्गतुल्यक नि०] ३५३ ।

मंटाताङ्गुलिजओ—तण्डुलीयविशेष—स्थलगण्डीर कर्शुर [कर्शुर नि०] टक्केशात्र ।

‘**कमाह**—काकमाची कामाची काकसाहा वायसी [वृषायणी पु० नि०] ३५४ ।

‘**श्रीहस्तिनी**—श्रीहस्तिनी भूरण्डी कुरण्डी [भूरण्डी कुण्डो नि०] कास्मरीरिपु [कुरण्णिका
अस्मरीरिपु पु०] ।

‘**ष(ी)डङ्कतिर**—सुनिषण्ण सुचिपत्र स्वस्तिक शितिवारक [शिरिवारक नि०] ३५५
श्रीवारक शितिवर वितुन्न कुक्कुट शिति [शिति पु०] ।

‘**मूला**—मूलक महाकन्द रुचिष्य हस्तिदन्तक ३५६ वस्तिका [वुस्तिका पु० नि०] नीलकण्ठ
सेकिम [सेकिमम् टि०] हरिपर्णक

वृहन्मूलक—चाणक्यमूलक शालामर्कट [शालामर्कट पु० नि०] मरुसम्भव ३५७ विष्णुगुप्त
विष्णुमत मिश्र बाढेय [स्वाढेय पु० नि०] मर्कट ।

‘**हिलमोबी**—हिलमार्चा [हिलमोबी पु०] शङ्खधरा जलमाक्षी मोचिका ३५८ ।

‘**कलम्बी**—कलम्बी शतपर्वा [शतपर्वा पु०] कलम्बी [केलम्बू नि०] वायसी ।

‘**कारेली**—कारवेला [कारवेला नि०] सुषवी कटिल स्रुपर्णक ३५९ ।

‘**पटोल**—पटोल पाण्डुकल कुलक कर्कसच्छद राजीकल कफहर राजमान्य [राजिमत् नि०]
अमृताफल ३६० ।

‘**ककोडा**—ककौट [ककौट नि०] किलासध्न [विलासध्न पु०] तिफपत्र [तिफाव नि०]
सुगन्धक [सुगन्धिक पु०] ।

१. बथुमा ॥ २. पालक ३. (१) रागरुडी (२) खरखोडी (३) दोडी । ४. खाटी लक्ष्मी ॥
५. तादलजो ॥ ६. (१) पीलुडी (२) कालीपोपटी (३) मर्कट वृणाजी ॥ ७. हाथीमुखा ॥ ८.
जलकपासीया ॥ ९. मूला ॥ १०. हेल्ल (बगाळे) शाकविशेषः ॥ ११. कलम्बी (बंयाळे) ॥ १२.
कारेली ॥ १३. परवर ॥ १४ (१) ककोडा (२) कडोळा

‘कृष्णाण्ड—कृष्णाण्ड कर्कर [कर्कर टी०] ।

‘कालिङ्गी कालिङ्गी [कालिङ्गी पु० नि०] बहुपुत्रिका ३६१ ।

‘कूविणि—दुग्धी विण्डफला इवाकु तिकवीजा तिकवीजः पु० महाफला जलायू [जलाम्बू पु०] क्षत्रियवरा कटुकालासुनी [कटुकालाम्बुनी पु०] ३६२ ।

‘क्रीमडी—विमिटी त्रपुली बालुङ्गी एवमि व्याहपत्रिका ऊर्वाह [ऊर्वाह पु०] कर्कटी मूत्रफला राजादनी लता ३६३ छदनी विपाण्डु

पक्वविमडी—रफुटी [रफुटी पु०]

‘जीवक—कूर्चक मृजक सखे दीर्घायुस् कूर्चशीर्षक ३६४ मज्जत्यगामवेय जीवक [प्रजीवक नि०] प्रियजीवक हस्ताजक मधुरक प्राणक चिरजीविन् ३६५

‘पुष्करमूल—पुष्करमूल मूल वीर [वीर पु०] पुष्करनामक पौष्कर पुष्करजटा काश्मीर पद्म-वर्णक [पद्मवर्णक पु०] ३६६ ।

‘जहारि—वस्तगन्धा [मस्तुगन्धा नि०] सुगन्धा खरपुष्पी [गन्धा खरपुष्पा पु० नि०] शक-म्भरा कबरी [कर्बरी नि०] कर्बरी तुष्टी [जुष्टी नि०] प्रीतिमयूर ३६७ ।

गोहृ—टिङ्करी—विबी—विम्बी रफफला गोहृ प्रवालफलघोषिका ओष्पोपमफला तुण्डी तुण्डिका पीलुपर्णी ३६८ ।

‘रोहीत—रोहिष श्यामक [कामक नि० श्यामक पु०] पौर प्रतीक [पौरप्रतीक पु० भूतीक नि०] भूरि कतृण [भूतीक तृण पु० भूतीकतृण नि०] सौगन्धिक देवजम्ब शकल [शकलि पु० नि०] याम पुद्गल ३६९

गन्धतृण—मूतृण [भूतृण पु०] रौहिष [रोहित पु० नि०] छत्र अतिच्छत्रः [छत्राति-च्छत्रकम् पु० नि० छत्रातिच्छत्रम् टी०] कुटुम्बक. [कुटुम्बकम् पु० नि०] प्रतीक भूरि पाल्म [भूतीक भूतपाल्म पु०] माळातृण सुगन्धिक [माळा तृण सुगन्धिक पु० ३७० ।

‘हाम—दर्भ दक्ष [दक्ष पु०] खर बहि वीर [बहिंवारा पु० बहि वारा नि०] सूखी कुप कुश सीरिन् [सीरी नि०] बानीरज गुन्त्रः [गुन्त्रा पु० नि०] पवित्र कुपुक [कुपुप पु० कतस नि०] ३७१ ।

‘कासु—कास इक्षुगन्ध [इक्षुगन्धा पु० नि०] इक्षुकाण्ड इमामलपुष्पक [वामरपुष्पक पु० नि०] वायसेक्षु पोटगल कासेक्षु [कासाक्षु पु०] कोकिनाक्षक [कोकिना क्षक नि०] ३७२ ।

हलप—हलप बल्बजा बाल केसिन् [बल्बज बालकेसिन् पु० नि०] हलता ।

‘गांडउ—सेलडी—इक्षु रसाल गण्डीरी गण्डकिन् क्षत्रपत्रक [क्षत्रपत्रक नि० अक्षिपत्रक टी० ३७३ ।

१. (१) कोल (२) मूढ कोल ॥ २ कलीकरी ॥ ३. कबरी तुषडी ॥ ४. बीमडी ॥ ५. अष्टवर्गता दिग्बलस्वतिः ॥ ६ पोकरमूल ॥ ७. (१) कामकोटी (५०) (२) दलवणी (५०) (३) आडिवाकरण (पंचमहालप्रवेशे) (४) डुरडुर (हिन्दी) ॥ ८ (१) टिडोडा (२) पीमोडा ॥ ९. रोहिषो ॥ १०. श्याम ॥ ११. कासको ॥ १२. सेलडी ॥

१'शुभेद--पुण्ड्र काग्तारक [कोषकार टी०] ।

१'नलु--नल नड ईन्ममध्य धमन [गमन नि०] नर्तक नड ३७४ आरण्यमलक [अरण्यमलक पु० नि०] रत्निन्त्र पोटपल विनीषण ।

नली--नली नाली पु० प्राग्मलिका नाकुली लेखकाविता लेखकाचिता पु० नि० ३७५ ।

शारकड--शर मुञ्ज बाणाक्ष्य स्थूलदर्भ पितामह गुन्द्र [गुञ्ज पु० नि०] तेजमक भद्रमुञ्ज बाज-
नक क्षुर [बाजनकक्षुर नि०] ३७६ ।

१'मुञ्ज--मुञ्ज बक्षिय मेध्य दृढवच् ऋद्धमेखल ।

बालतृण--बालतृण बाण्य शुक्र सालिक अङ्गुल ३७७ ।

१'तृण- तृण अर्जुन ।

१'घास--घास यवस चारि

१'द्रोम--दूर्वा--दूर्वा शतपर्वा भार्गवी विजया जया ३७८ मङ्गल्या शाह्ला अनन्ता अमरी प्रता-
निका सहा सइसरीया श्यामाङ्गी हरिता हरिताली ३७९ ।

श्वेतदूर्वा--श्वेतदूर्वा गोलोवी [शीतवीर्या शतवीर्या पु० नि०] क्षिता लता ।

गण्डदूर्वा--श्वेतदूर्वाविशेष--गण्डदूर्वा गण्डाली वारुणी अकुलाक्षक ३८० ।

१'मोथ--मुस्ता मुस्तक [भद्रक नि०] भद्रमुस्ता राजकशेरुक मुस्त [गुन्दा पु० गुन्द्री नि०] बराह
बाण्य कुरुविन्द अम्बुदाह्या [अम्बुदाह्य पु० नि०] ३८१ ।

१'काकरहूले--कुरन्त केरतीमुस्तक जीविताह्य [जीवमाह्य नि०] काण्डीरक [काण्डीरक पु०]
जीर्णबुध्न गोमर्द [गोमन्द पु०] गोपुर प्लव [गोपुरप्लव नि०] ३८२ शतपुण्य
बाशपुर [दारपुर नि०] बानेय परिपेलव अलमुस्ता मुस्तकाम शेवालदलसम्भव ३८३

१'वीरण--वीरण वीरतर वीरभद्र सुमूलक ।

१'उसीर--उशीर अभय समगन्धिन् रणप्रिय ३८४ ।

१'लावजउ--लामज्जक नलद अमृणाल लय [लव नि०] लघु इष्टकापथक [इष्टकापुष्पक
पु०] शीघ्र दीर्घमूल जलाशय ३८५ ।

१'धान्य--धान्य सस्य सीत्य [शैत्य पु०] मीहि स्तम्भकरि ।

१२'आशु-शालि--आशु पाटल मीहि ।

१३'षष्टिक-शालि--गर्भपाकिन् षष्टिक ३८६ ।

१४'शालि--शालि कलम ।

१५'कलमशालि--कलम कलामक [कलायक नि०] ।

१६'रकशालि--लोहित रकशालि ।

१. नल ॥ २. मुञ्ज ॥ ३. तृण ॥ ४. घास ॥ ५. (१) बरो (२) हरियाली ॥ ६. मोथ ॥
७. केवरीमोथ ॥ ८. वीरभण ॥ ९. बाळो ॥ १०. कसनी छोड ॥ ११. घान ॥ १२-१५,
बांयर ॥ १६. लाल बांयर ॥

^१महाशालि—महाशालि घुगन्धिक ३८७

^२यव—यव हयप्रिय टीक्ष्णाशुक [तात्पर्यशुक नि०] ।

नीलयव—तोकम ।

^३मसूर—मसूर्यक मसूर ।

^४कलायरा—कलाय सतीनक ३८८ ।

^५विणा—चणक हरिमन्थक ।

^६उड्ड—माष मदन नन्दी वृष्य [सरी पु० नि०] बीजवर बलिन् ३८९ ।

^७मुंग—मुद्ग प्रथन [प्रथन नि०] लोभ्य बलाट [बलाट नि०] हरित हरि ।

पीतमुद्ग—वसु खण्डीर प्रबेल जय शारद ३९० ।

कृष्णमुद्ग—प्रवर वासन्त हरिमन्थज शिम्बिक ।

वनमुद्ग—वनमुद्ग तुवरक निगूढक कुलीमक [गुलीमक पु० कुलीनक टि०] ३९१ खण्डिन्
[खण्डिक पु० नि०] ।

^८मोट—राजमुद्ग—राजमुद्ग मकुष्ठक मकुष्ठक ।

^९गोहूँ—गोधूम घुमन ।

^{१०}वल्ल—वल्ल निष्पाव श्वेतशिम्बिक [सितशिम्बिक टी० सितशिम्बिक टि०] ३९२ ।

^{११}कुलयी—कुलम्ब [कुलित्य पु०] कालवृन्त ।

कुलयीविशेष—ताम्रवृन्ता [ताम्रवृन्त नि० ताम्रवृन्ता पु०] कुलम्बिका ।

^{१२}तुंवरि—आठकी तुवरी वर्णा [वर्णा पु०] ।

^{१३}कुल्माष—कुल्माष [कुल्मास टी० टि०] बावक ३९३ ।

^{१४}नीवार—नीवार वनव्रीहि ।

^{१५}श्यामाक—श्यामाक श्यामक ।

^{१६}कङ्गु—कङ्गु कङ्गुनी प्रियङ्गु पीततण्डुला ३९४ ।

कृष्णकङ्गु—मधुका ।

रक्तकङ्गु—शोषिका [शोषिता नि०] ।

सितकङ्गु—मुसटी [मुसटी नि०] ।

पीतकङ्गु—माधवी ।

^{१७}कोद्वय—उद्दाल कोद्वय कोरवृषक [कोरवृषक पु०] ३९५ ।

१ चांगर ॥ २ जव ॥ ३. मसूर ॥ ४. लांग, वातकरचनस्पतिः 'लांग आगे टांग'
इति गुर्जरोक्तेः ॥ ५ वणा ॥ ६. अड्ड. ॥ ७. मम ॥ ८. मठ ॥ ९. घडे ॥ १०.
बाल ॥ ११. कऊबी । १२. (१) तुवेर (२) तुवर (३) तुवर ॥ १३. (१) अर्धपक्व
धान्या बाकडा (२) भूपरी १४. नमारना बोळा ॥ १५. सामो ॥ १६. कांग ॥ १७.
कोदरा ॥

१बीजक—बीजक काककण्डू ।

२जुषारि—यवनाल योनल जूर्णाङ्गय देवधान्य ओन्नाला [जोर्नाला नि०] बीजपुष्पिका ३९६ ।

३सण—क्षण भङ्गा मातुलानी ।

४अलसी—उमा क्षुमा अतसी ।

गररी—गवेष्टका [गवीष्टका टी०] गवेष्टु ।

अरण्यतिल—वन्यतिल जर्तिल ३९७ ।

इयामतिल—षण्डतिल तिलपिञ्ज तिलपेज ।

५सरसव—सर्षप कदम्बक तन्दुभ ।

इवेतसरसव—सिद्धार्थ श्वेतसर्षप ३९८ ।

६राई—रात्रिका तीक्ष्णगन्धा क्षुताभिजनन क्षव अमुरी [आमुरी पु०] कृष्णिका कृष्णसर्षप राज-
सर्षप ३९९ ।

७क्षामीधान्य—शिश्वाधान्य—माष मुद्ग आदि ।

८शूकधान्य—यव गोधूम आदि ।

९सस्यशूक—सस्यशूक किंशार

१०ऊंभी—कणिश [कनेश टी० कनिश टि०] सस्यशीर्षक ४०० ।

धान्यादिगुच्छ—स्तम्भ

११कणसडा—नाल काण्ड ।

गुच्छकणसडा—पलाल ।

१२धान्यत्वचा—तुष ।

१३भुस—हुंढा भुस कडहर ४०१ ।

१. (१) चीनो (२) च्येणो ॥ २ जवार ॥ ३. क्षण ॥ ४. अळसी ॥ ५. सरसव ॥ ६. राई ॥

७. कठेल ॥ ८. घउं जब आदि ॥ ९. संकळा १०. पोंख ॥ ११. कणसडां ॥ १२. (१) कोतहं
(२) कोदर (३) कोरमु । १३ भुसुं ॥

चतुर्थ परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रायनिघण्टुशेषटीकाकृभिर्दिष्टमूलशब्दभाषार्थानां

मूलशब्दात्मकपु० आदर्शो-

ल्लिखितभाषार्थैः सह तुलना ।

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
४	अशोक	अशोक	३३ पु०	एला	ककोली एला
५ प्र०	०	वडल बकुल	३४ पु०	कर्पूर	कपूर
७ पु०	तिलक	तिलकु	३५ पु०	ककोल	ककोल
८	कांचनार	काचनयर	३६ पु०	लवंग	गवल
१० पु०	चपक	चांपड	३७ पु०	नलिका=नलीनाम	नलिका
११	०	नागकेसर	३८ पु०	अतिमुक्त	अमीनत
१२ पु०	नागकेसर	०	३९ पु०	विष्णल	पीपल
१३ पु०	०	कम्ब	३९ उ०	पारसपीपल	०
१५ पु०	कदम्बकत्रयम्	कम्ब	४० पु०	पीपरी	०
१६	०	कुडउ	४०	०	पीपरी
१७ पु०	कुटजम् इन्द्रियव	कुटजबीज	४१ पु०	विष्णलविशेष	०
१८	शिरीष	सिरीसु	४२ पु०	वट	बडु
१९	०	पाडला	४३ पु०	उर्दुबर	उबरा
२०	पाटलाद्वयम्	भवेतपाटला	४४ पु०	काळुंबरी	काळुंबरी
२१	अगर	अगर	४५ पु०	राजादनि	रावणी
२२ पु०	कृष्णागर	कृष्णागर	४६ पु०	पियाल	पियाल
२३	श्रीषण्ड	चंदन	४७	आभ्रातक=अवाका	अवाकाओ
२४ पु०	बाबर श्रीषण्ड	बाबरत	४८ क्षीराकपर्णः	०	आकु
२५ पु०	रक्तचंदन	रतांजणी	४९ पु०	अर्क	०
२६ पु०	चन्दनचतुष्कम्	पतंग	५० पु०	बोहरी	बोहरी
२६	०	कणयर	५१ पु०	करमदक	करमदा
२७ पु०	कर्णिकार	०	५२ पु०	जंबीर	जंबीर
२८ पु०	पुन्नाग	पुन्नाग	५२	करुण	करणा
२८	अगस्त्य	अगस्थित	५४	बीजपूरक	बीजतरु
२९	भवेतकणवीर	भवेतकणवीर	५५	मधुकर्णटी=	०
३० पु०	कणवीरद्वयम्	रक्तकणवीर		मधुकाकवी	
३०	०	तमाल	५६	आबिली	आबिली
३१ पु०	तमाल	तमालपत्र	५७	तित्तिबीक	तित्तिबीक
३२ पु०	सुख एलबी	एलबी	५९ पु०	०	आम्लवेतस

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
१० पू०	अम्लवेतसद्वयम्	०	११ पू०	भारम्बध=गिरि-किरमालु	
११	कपित्थ	कठठी		मालु	
१२	अस्मत्क=आसदानाम्		१०१ पू०	०	बीमड
		आसदा	१०१	बीजकद्वयम्=जीबक	०
१३	नारंग	नारिंगु	१०२	सर्ज=ओकना	सागु
१४	०	खदिर	१०३	अर्जुन	अर्जुन
१५	खदिरद्वयम्	वेतखदिर	१०५ पू०	शाकवृक्ष	शाक
१६	अरिमेध=अहिमार	अरंजु	१०६	धामण	धमणउ
१८ प्र०	०	सीबली	१०७	शाल्लकी	०
१८	सीबलिद्वयम्	शाल्लमलिविशेष	१०८ पू०	०	सरलउ=कुंदुरु
१९ तु०	०	सीसम	११० पू०	देवदारुत्रयम्	देवदारु
७० पू०	शिक्षपा	शिक्षापाविशेष	१११ पू०	मधूक	०
७१	बदरीद्वयम्	बोरि	१११	०	महुडउ
७३ तु०	०	जेजबी	११२	मधूकमेद	महाडोल
७३	खीजबी	सागरी	११३	०	टीह
७४	ईगोरि	हिगोडु	११४	तिन्दुकद्वयम्	काकटीह
७६ पू०	गुग्गुलु	गूगलु	११५	०	वेतलोध्र
७६	लीब	पारिभद्र	११७ प्र०	०	मुनिलोध्र
७७	करीर	कदर कयर	११७ पू०	लोध्रद्वयम्	०
७८	विकंकत =	काक	११८ पू०	भूर्ज	भूर्ज
	विकाकलिनाम		११९	गूदी	गूदी
८० पू०	बीली	बीली	१२० 'मत्फल'	०	बडहर
८१ पू०	हरीतकी	हरडह	१२० तु०	०	कटहर
८२	बहेडउ	बहेडा	१२०	लकुच	०
८३	आमली	आमला	१२० वसन्तपादप	०	आंबउ
८५ पू०	अरणि	अरणी	१२२	आम्र	०
८७ पू०	टीह	अरलु	१२४ पू०	राजाम्र	राजाम्र
८८	०	शिरधू	१२५ सुगन्धिपत्रा	०	जांबू
८९ पू०	शिप्रुद्वयम्	०	१२५	जम्बूत्रयम्	जम्बूविशेष
९०	तिनिश	तिनिश	१२७	मीडहलु	मयणहल
९२ पू०	पलास	पलाश	१२८ पू०	कूबावृक्ष	कूबउ
९३ पू०	धव	धव	१२९ पू०	निचुल	इजर
९५ पू०	श्रीपर्णी	सिबिनि	१३० पू०	०	वेतस
९७ पू०	सप्तपर्ण	सातवनउ=साद	१३१ पू०	वेतसद्वयम्	वेतसविशेष
		डिड सतालु	१३२	वरुण	वरुणा

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
१३३	अकुल	भांकुल	१६६	गंगेटी	गंगेटी
१३५ पु०	भल्लातक	भीलामा	१६८ पु०	दासहरिद्र	दासहृद्र
१३६ पु०	अरिष्ट=आरीठ	अरीठा	१६९	प्रन्धिपर्णी=गांठिबनी	धुणीबठ
	ओषड		१७१	सृष्टाद्रयम्	पीक
१३७	निब	नीब	१७२	विडग	विडग
१३८	महानिम्ब=राजनिम्ब		१७३	ऋषभक=ईशाप	ऋषभु
	बकायणि		१७४	ऋद्धि, वृद्धि	ऋद्धि, वृद्धि
१३९ तु०	पीलु	पीलु, वेणु	१७५	पद्मक	पद्माकु
१४० पु०	अखोड	अखोड	१७६	कंकुठ	ककुठ
१४३ पु०	रुद्राक्ष	रुद्राक्ष	१७७	परुषक	फलहा
१४३	पुत्रजीव	पुत्रजीव	१७८ पु०	•	महाखर्जूरिका
१४५ पु०	•	करंजवट	१७८	खजूरि	पिंडखजूरि
१४५	करञ्जत्रयम्	•	१७९ पु०	ताल	ताड
१४६	करंज=तिणियाछि	करञ्जमेदा	१८० पु०	नालिकेर	नालेर
१४७	रोहीतक	रोहीठड	१८१ घोष्टा	•	सोपारी
१४८	कदफल	कायफल	१८१ पु०	पूग	फोण्ड
१४९ तु०	•	दाडिमसार	१८१	•	हिताल
१४९	दाडिम	•	१८२ पु०	हिताल	•
१५०	धातुकी	धातुकी	१८२	केतकी	•
१५२ पु०	सल्लकी	सालरि	१८४	•	निर्गुडी
१५४	एरण्डद्रवम्	एरंड	१८५	निर्गुडी	द्वितीया निर्गुडी
१५५ पु०	किपाक	•	१८७ पु०	निर्गुडी	•
१५६ पु०	कपित्थक	कंपीलड	१८८	त्रिंशु	त्रिंशु
१५६	कतकफल	कतकफल	१८९	जेठीमधु	जेठीमधु
१५७ पु०	•	बमनी	१९०	आसंधि	आसगधि
१५७	कर्पासी	•	१९१ पु०	•	मीर्वासिगी
१५८	•	कामदृक्षा, वंदा	१९२ पु०	मेघशृङ्गी	•
१५९ पु०	कामदृक्ष	वंदामेघ	१९३ पु०	ककैटशृङ्गी	काकडासिगी
१६० पु०	आटकवक	अरदृक्षा	१९४ पु०	रौगणी	रौगणी
१६१ पु०	तुषर	तुषर	१९५ पु०	रिङ्गणीद्रवम्	हृदरीगणी,
१६२ पु०	कदली	केलि			डोल्हरी
१६२	तगर	तगर	१९६ तु०	•	विदारि
१६३	पद्मफल	पद्मस	१९७	विदारीद्रवम्	क्षीरविदारिका
१६४	मुष्कक=मुसा	मोषठ	१९९ पु०	पृष्ठपर्णी=पीठबनी	पीठबनी
१६५	वंश	वांछ	२०१ पु०	गोखरु	गोखरु

श्लोकः	पु. अर्थः	टी. अर्थः	श्लोकः	पु. अर्थः	टी. अर्थः
२०२ पू०	दांति	दांती			शंसपूयिका
२०३	इन्द्रवारुणी	दतीविशेष	२४० पू०	कुंद	कुंद
२०५	अपामार्ग	आश्वाश्वादा	२४१	नेमाली	नीमाली
२०६	आर्द्रकम्, सुठी	सूठि	२४२	विचकिल	केवडी
२०८ शोफध्नी च	•	• साटहडा	२४३	बाधिका=द्विपेल	मल्लिकाविशेष
२०८	साटडीद्वयम्	साटहडी	२४४	कुमारी	सेवंत्री
२०९	कागुणी	मालकागुणी	२४५	•	वानउ
२१०	माषवनी	माषवनी	२४७ पू०	सहचरमेदा=	} कटासेलउ
२११	सुद्वनी	सुदगवनी		सेहरीआम्रयम्	
२१२	भूम्यामली	भुइआमली	२४७	किंकिरात	•
२१४ पू०	हरिद्रा	हलद्र	२४८	चित्रक	चित्रक
२१५ पू०	प्रपुन्नाट	पमाड	२४९	वासन्ती	वासन्ती
२१६ पू०	•	मोडयेरी	२५१ पू०	नीली	गुली
२१७ पू०	मुण्डीद्वयम्	महासुंडी	२५२ पू०	दमणउ	दमणउ
२१८	बाकुची=बाबची	बाबची	२५३ मदनध	•	धसूरउ
२१९	रास्ता	राठ	२५३	धसूरक	•
२२० पू०	•	नउली	२५५ पू०	शङ्खगुष्पी	शखाडूली
२२१ पू०	नाकुली=नउली-	गधनउली	२५५	कचूरउ	कचूर
	द्वयम्		२५७ पू०	अजमोद	अजमोद
२२३ पू०	अर्जक=आजाद्वयम्	आजक	२५८	सहदेवाद्वयम्	सहदेवी
२२४ पू०	तुलसी	तुलसी	२५९ पू०	पापडउ	पीतपापडा
२२५ पू०	मरुबक	मरुमउ	२५९	गोजिहिका	गोमी (१ गोजीमी)
२२६	त्रायमाण	त्रायमाण	२६१ पू०	बल	बला
२२८	यवासकद्वयम्	धमासउ	२६३	बलत्रितयम्	बलात्रितयम्
२२९	किरात	किरायता	२६४	मुसली	मुसली
२३०	कुण्ठ	उपलोठ	२६५	हिंगु	हिंगु
२३१	बालक=बालउ	बालउ	२६७ पू०	बाफी	हिंगुउत्री
२३२	सडि	शडि	२६८ पू०	काकजङ्गा	कालउबाडउ
२३३	एलुवालुक	एलीयउ	२६९ पू०	काकनासा	कायणी
२३५ पू०	कुङ्कुमद्वयम्	केसर, कुङ्कुम	२६९	पाषाणमेद	पाषाणमेद
२३६ पू०	•	जाइ	२७०	हपुपा=हउसीद्वयम्	हपुपामेद
२३६	जाति	•	२७१	घटरबाली	बूषर, शेषहली
२३७	जातीफल	जाइफल	२७२	क्षण	क्षण
२३९ गणिका	•	जूही	२७३ पू०	कुसुम्भ	कुडुमउ
२३९	जूही	सुवर्णजूही,	२७४ पू०	शालिवनी	सावनील

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
२७५ पु०	भारंगी	•	३१२	बबा	भवेतबबा
२७६ पु०	भाउली	भाबंगी	३१४ नागनिहा	•	उपलभारिबा
२७७ पु०	जवाही	जवाही	३१४	ऊपलभारी	चन्दनभारिबा
२७८ पु०	तेजवती=मीती	तेजवती	३१६	मूर्वा	पीलडनी
२७९ पु०	ग्रीहाली	ग्रीहाली	३१७	लाङ्गली=राबीगारी	राढागारी
२८० पु०	तालीस	तालीसपत्र			
२८१ पु०	•	छड	३१९	गलो	गुडूची
२८२ पु०	मांसी	मासीमेद	३२०	देवाली=पांडुरहली	
२८३ पु०	छुरा	एकांगी			देवदाली
२८४ पु०	प्रपुष्करीक	पद्य	३२१	बोसातकी	•
२८५ पु०	जळ	जन्तुबार	३२२	• कङ्कई, विसाली,	
२८५	कोरिणि	रोहा			पीसोबी
२८६	•	खयरी	३२३ पु०	ककोंटिका	•
२८७	रकपावीद्वयम्	हसपवी	३२४	क्षीरिणीद्वयम्	क्षीरिणी
२८८	जलविष्पली	जलपिपली			रङ्गक्षीरिणी
२८९	बक्षहुल	बूज	३२५	शङ्खिनी	शङ्खिनी
२९०	अतिविषद्वयम्	अतिविषु	३२६	उन्दरकनी	उंदिरकनी
२९१	मेदाद्वयम्	मेद	३२७	पद्मिनी	पोवणी
२९३	गुळजा	चिण्ठठी	३२९	•	भवेतकमल
२९५ पु०	पाठा	पाठ	३३३ पु०	•	बिसु
२९७	शतावरी	शतावरी	३३४ पु०	•	पद्ममूल
२९९	कटुक	कहू	३३४	कमलमेदा	गंठ
३०१	कपिकच्छ	कंठेछि	३३५ पु०	•	कैगा शाक, छापा
३०३ पु०	मञ्जिष्ठा	मजीठि	३३६	सोभा	सोभा
३०४ पु०	मरिच	मिरी	३३७ पु०	•	भवेतबीरा
३०५ पु०	पीपली	पीपलि	३३८ पु०	जीरकद्वयम्	कालड जीरड
३०६ पु०	पीपलीमूल	पीपलीमूल	३३९	महाकन्द.	•
३०६	चविका	चविक	३३९ पु०	लसण	•
३०७	गजपीपली	गजपीपली	३४०	हरणः	•
३०७	•	गिरणई	३४० पु०	इंगली	•
३०८ पु०	•	भवेतगिरणई	३४१ पु०	साबल	साधरि
३०९ पु०	गिरिनई	कालीगिरणई	३४२	प्रसारणि	प्रसारणी
३१० पु०	इन्द्रबाह्मी	•	३४३	ग्राह्मी	ग्राह्मी
३११ पु०	इन्द्रबाह्मी	•	३४४ पु०	सुरण	सुरणकन्द
३१२ पु०	•	वज	३४५ पु०	इन्द्रदासक	इन्द्रारा

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
३४६ पू०	सुवर्चला	सुंचलि	३७७	वालतृण	०
३४७ पू०	वृक्षराज	भागरज	३७९ पू०	०	श्रोत्र
३४७	काशमर्द	कासंघट	३८० पू०	श्वेतधूर्वा	०
३४८	वायल	वधुभा	३८०	धूर्वात्रयम्	०
३४९ पू०	पालक्या	पलांक	३८१	मोष	मोष
३५० पू०	डोडी	दोडी	३८३	०	काकरदूले
३५१	चाङ्गेरी=	आंबउत्री	३८४	मोशीर	उसीर
	आंबउत्री		३८५	लामण्जकम्	लावंजड
३५२	तन्दुलीयक	तंडुलेजा	३८६	ग्रीहि	०
३५४ पू०	मंदाताबुलिजओ	०	३८७	शालिमेदा	शालिविशेष
३५४	काकमाची	कमाह	३८८ शक	०	यव
३५६ पू०	शितावर	ष (१ ख)- डकूतिर	३८८ पू०	यव	०
	०	मूला	३८८ तु०	०	मसूर
३५७ पू०	०	मूलक	३८९ खण्डिकश्च	०	कलाबरा
३५८ पू०	मूलक	वृहन्मूलक	३८९ पू०	०	चिणा
३५९	कारेली	कारेली	३८९	०	उडद
३६०	पटोल	पटोल	३९० पू०	०	मुंग
३६१ पू०	ककोडी	कंकोडा	३९२ खण्डी च	०	मुद्रविशेष
३६२	तुम्बी	तुंबिणि	३९२ पू०	०	मोठ
३६४ प्र०	०	चीमडी	३९२ सुमन	०	गोहूँ
३६४ पू०	चीमडीद्वयम्	०	३९३ प्र०	०	कुलशी
३६५	जीवक	जीवक	३९३ पू०	०	कुलशीविशेष
३६६	पुष्करमूल	पुष्करमूल	३९३ तु०	०	तुंवरि
३६७	साथरि	जहारि	३९४ प्र०	०	नीवार
३६८	बिम्बी	गोलह, टिङ्गरी	३९६	०	जुवार
३६९	०	रोहीस	३९७ स्वात्	०	सज
३७०	रोहिषद्वयम्	गन्धतृण	३९७ पू०	०	अलसी
३७१	दर्भ	डाम	३९७ तु०	०	गररी
३७२	काशद्वयम्	कासु	३९७	०	अरण्यातिल
३७३	०	गाडउ, सेलडी	३९८-स्तिलपेजः	०	श्यामतिल,
३७४ पू०	सेलडी	०			श्वेततिल
३७५ पू०	०	गल	३९८-स्तन्तुभः	०	सरसव
३७५	नल	०	३९९	०	अधुरी
३७६	०	शरफड	४०० तु०	०	खंडी
३७७ पू०	मुष्ज	०	४०१	०	कमसका, प्रवान सिरा

हैमनिघण्टुशेषटीकास्तर्गतभाषार्यानां पु० आदर्शगतार्थैस्तुलना ।

३२९

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
४०१ प्र०	०	गुंल्लत	४०१ पल्लः	०	पल्ल
४०१	काण्ड	धानना	४०१ तुषः	०	तुष
		कणसदा	४०१	०	भुस, हुंन

पञ्चमं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रायनिघण्टुशेषटीकायां टीकाकृता श्रीश्रीवल्लभोपाध्यायेनो-

द्धृतानामवतरणश्लोकादीनामकारादिवर्णक्रमेणानुक्रमणिका ।

श्लोकादि	अ	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
अक्षोट पावतीयश्च			अतिमुक्त पुण्ड्रक स्यात्	
[धन्व० ५-६० पत्र १८०]		७८	[अमर० का० २ वर्ग ४-७२]	२३
अगरुः प्रवरं लोह [धन्व० ३-२५ प० ९८]		१५	अतिमुक्तो माधवी च	
अगस्त्याङ्को बहसेनो			[धन्व० ५-१५३ प० २०१]	२३
[]		१८	अतिविपा शुक्लकन्दा	
अगुरुः स्वाच्छिंशपावा [महेश्वर]			[धन्व० १-१० प० ८]	१५८
[]		४०	अथ कमलोत्तम	
अमिमन्थोऽमिमथन-[इन्दु]			[अमर० का० २ वर्ग ९-१०६]	१४९
[]		४९	अथ कारवेल्ल कटिल्लक	
अमिमन्थोऽमिमथन-[चन्द्रनन्दन]			[अमर० का० २ वर्ग ४-१५५]	१९३
[]		४९	अथ कुञ्जः शक्रो	
अङ्गोऽङ्गोलको रेची			[अमर० का० २ वर्ग ५-६६]	११
[धन्व० १-२५८ प० ६०]		७४	अथ द्वयोः पाटलि पाटलाऽमोघा	
अङ्गारवल्ली बालेय-			[अमर० का० २ वर्ग ४-५६]	१३
[अमर० का० २ वर्ग ४-९०]		१५०	अथ महौषधम्	
अङ्गारवल्ली शार्ङ्गस्या			[अमर० का० २ वर्ग ४-१४८]	१८४
[धन्व० ५-११० पा० १९१]		८१	अथ वेत्से	
अजगन्धा खरपुष्पी			[अमर० का० २ वर्ग ४-२९]	७२
[धन्व० १-१०० प० ९०]		१९७	अथ सिन्दुक । सिन्दुवारे-	
अजमोदा बस्तमोद			[अमर० का० २ वर्ग ४-६८]	१०३
[धन्व० २-९८ प० ८९]			अथो वेल्लममोघा	
[]		१४१	[अमर० का० २ वर्ग ४-१०६]	९५
अजमोदा अङ्गकुशा [चन्द्र०]			अनूपसंभव प्राय	
[]		१४१	[वाचस्पति]	२०१
अजशृङ्गी मेघशृङ्गी			अन्य पलाण्डुस्तु	
[धन्व० १-८७ प० २३]		१०७	[धन्व० ४-७१ प० १४८]	१८४
अतसी मृगया नील-			अन्या क्षीरविदारी स्याद्	
[]		२१६	[धन्व० १-१४९ प० ३५]	११०
			अन्या तु दक्षिणावर्त्ता	
			[]	१०७

श्लोकादि	पृष्ठम्
अन्या दारुहरिद्राऽपि	
[धन्व० १-५७ प० १८]	१२
अन्या महासुगन्धा तु	
[धन्व० ४-१०५ प० १५५]	१२२
अन्याऽश्वत्थफला	
[धन्व० २-९ प० ७०]	१४८
अन्या स्कन्धफला स्वाही [मदनपाल]	
[]	१९
अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता	
[धन्व० १-२५० प० ५८]	१६९
अन्यो द्वितीयो विख्यात	
[]	२१५
अपामार्गश्च शिखरी	
[धन्व० १-२६० प० ६०]	११४
अपामार्गं शैश्वरिको	
[अमर० का०२ वर्ग ४-८८]	११४
अप्रस्थितानुपन्नस्थिरै-	
[]	२
अमिलाताऽपरिम्लान-	
[]	१३५
अम्बुप्रसादनफल	
[विश्वलोचन-रान्तवर्ग १८९]	८६
अम्लभावाञ्जयेद् वातं	
[धन्व० १-२०७ प० ४९]	४६
अम्लीका चुक्रिका चुका	
[धन्व० ५-३३]	३४
अम्लोऽम्लवेतसो भीमो	
[धन्व० २-९६]	३५
अरिमेदोऽरिमेधश्च	
[धन्व० ५-१३३ प० १९७]	३८
अरिष्टकस्तु मग्नत्पः	
[]	७६
अर्कः सूर्याह्वयः पुष्पी	
[धन्व० ४-१३ प० १३६]	२९
अर्कः सूर्येऽर्कपर्णे च	
[विश्वलोचन-कद्वितीये श्लो० ५]	२९

श्लोकादि	पृष्ठम्
अर्काह्वयसुकास्तोट-	
[अमर० का० वर्ग ४-८०]	३०
अर्कोऽर्कपर्णे स्फटिके [महेश्वर]	
[]	२९
अर्घान् निघण्टयत्यस्मा-	
[व्याधि]	४
अलकौ धवलार्कं स्याद	
[विश्व० कटुतीये श्लो० ३५]	३०
अवलुज सोमराजी	
[अमर० का० २ वर्ग ४-९५]	१२१
अव्यण्डा वृषभी गुप्ता	
[इन्दु०]	१६४
अशोकः शोकनाशश्च	
[धन्व० ५-१५९ प० २०३]	६
अशोका रोहिणी तिक्ता	
[धन्व० १-३८ प० १५]	१६३
अदमन्तक इन्द्रकस्तु	
[धन्व० १-१९४ प० ३६]	३६
अश्वत्थुर श्वेतपुष्पी	
[धन्व० ४-८४ प० १५१]	१६८
अश्वगन्धा वाजिगन्धा	
[धन्व० १-२७२ प० ६२]	१०६
असुरी राजिका राजी	
[धन्व० ४-६० प० १४६]	२१८
अस्य फले मातुल-	
[अमर० का०२ वर्ग ४-७८]	१३९
अहार्यं बहुवीर्यं च	
[इन्दु०]	४७
आ	
आतोलनी योगवहा	
[इन्दु०]	१७१
आम्रभूतो रसालश्च	
[धन्व० ५-१ प० १६९]	६८
आम्रातकः पीतनक	
[धन्व० ५-१३ प० १७१]	२९

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
भारग्वधो शीर्षफलो [धन्व० १-२१९ प० ५२]	५६	एरण्डस्तरुणक्षित्र- [धन्व० १-२१५ प० ६७]	८५
आशुम्रीहि पाटलः स्वात् []	२०८	एलावाल्लकमाल्लकं [धन्व० ३-७६ प० १११]	१२८
आम्बास्या शालि-शीघ्रयो [दुर्ग]	२०८	ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राह्वा [धन्व० १-२४८ पत्र. ५८]	१६८
इ		क	
इरुगुदो भल्लकोवृक्ष- []	४३	ककुभसर्वजुन पार्थी []	५८
इन्जलो हिजलो गुच्छ- []	७२	कक्कोलक कृतफल [धन्व० ३-३७ प० १०२]	२२
इति वर्षनिघण्टोऽय [चामुण्डपण्डित]	४	कङ्कुष्ठ काककुष्ठ तु [धन्व० ३-१४१ प० १२३]	९७
उ		कङ्केलिर्हेमपुष्पक्ष []	६
उत्तालकस्तिवक-च []	६५	कटहूटेनी पर्जन्या [धन्व० १-५९]	९२
उदकीर्यस्तृतीयोऽन्य [धन्व० ५-१०९ प० १११]	८१	कटुक त्रपुस प्रोक्त []	११५
उदुम्बरस्तु यज्ञाज्ञ []	२७	कटुका मत्स्यशकुला [धन्व० १-३७ पत्र १४]	१६३
उशारे च मृणालं स्या- [धन्व० ३-१४ प० ९६]	२०६	कटुकालाबुनी तुम्बी [धन्व० १-१७० पत्र ३९]	११५
ऊ		कटुफल सोमवल्कक्ष [धन्व० १-७३ प० २१]	८२
ऊनोऽम्बेन रसेनेति [व्याडि]	१८३	कण्ट आतस्वरे वोपदेव धातुपाठ]	१९
आ		कण्टकारी च दु स्पर्शा [धन्व० १-९५ प० २५]	१०८
आद्विर्वृद्धि सुख सिद्धी [धन्व० १-१४५ पत्र ३४]	९६	कतकदण्डेदनीयक्ष [धन्व० ३-१७२ प० १२९]	८६
आशुभो धूर्वहो धीरो [धन्व० १-१२५ प० ३०]	९६	कतृण शकलं भूरि [धन्व० १-८० प० २१]	१९८
आशुप्रोक्ता स्वयङ्मुप्ता [इन्दु]	१६४	कदली वारणबुसा [अमर० का० २ वर्ग ४-११३]	८९
ए			
एते च हिन्तालसहिता [अमर० का० २ वर्ग ५-१६९]	१०२		

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
कदली सुकुमारा च [धन्व० ४-७५ प० १४८]	८९	काकमावी ध्वाक्षमावी [धन्व० ४-२१ प० १३८]	१९१
कपित्थोऽथ दधित्थश्च [धन्व० २-१०२ प० ९०]	३६	काकादनी काकपीलु [धन्व० ४-२७ प० १३९]	१६०
कमल भवेतमम्भोज []	१७७	काकोदुम्बरिका फल्गु- [धन्व० ५-८८ प० १८७]	२७
करञ्जो नक्तमालम्भ [धन्व० ५-१०७ प० १९१]	८०	काम्पित्यकोऽथ रत्नाञ्जो [धन्व० ३-१३८ प० १२२]	८५
करमर्दकमाविग्न [धन्व० ५-१०२ प० १९०]	३१	कारवेल्ल कटिल्ल स्या- []	१९३
करिरे गृहपत्रं च [धन्व० ५-९९ प० १८०]	४४	कालमेघी कृष्णकला [अमर० का० २ वर्ग ४-९६]	१२१
कर्कशाख्यं करम्भ स्यात् [इन्दु०]	८५	कालागुर्वगुरु स्यात् तु [अमर० का० २ वर्ग ६-१२७]	१५
कर्चूरको गन्धमूलो [धन्व० ३-९४ प० ११४]	१४०	कास. काण्डेक्षुर्हृष्ट [धन्व० ४-१३० प० १६०]	२००
कर्चूरको द्राविडक [अमर० का० २ वर्ग ४-१३५]	१४०	काश्मर्य काश्मरी हीरा [धन्व० १-११७ प० २८]	५४
कर्णिकारो राजवृक्ष [धन्व० १-२२१ प० ५३]	५६	कासमर्दोऽरिमर्दश्च [धन्व० ४-११८ प० १५७]	१८८
कर्पासी बदर प्रोक्तो [माला] []	८६	काण्डेक्षुस्तु स्वल्पकाण्डो [वाचस्पति]	२०१
कर्पूर शीतलरज [धन्व० ३-३१ पत्र १०१]	२१	किराततिक्तको हैम [धन्व० १-३३ प० १४]	१२६
कलाय. खण्डिक प्रोक्त- []	२१०	किशुको वीतशोकश्च [धन्व० ५-१६१ प० २०३]	५२
कलिकारी तु हलिनी [धन्व० ४-९ प० १३५]	१७२	कुङ्कुमं रुधिरं रक्त- [धन्व० ३-१२ प० ९५]	१२९
कल्याणकश्च विज्ञेय []	१०२	कुचन्दनं पतञ्ज च [धन्व० ३-६ प० ९४]	१७
काकजङ्घा ध्वाक्षजङ्घा [धन्व० ४-२३ प० १३८]	१४६	कुञ्चिका चोपकुञ्ची च [धन्व० २-५९ प० ८१]	१८३
काकजम्बूमेघवर्णा []	७०	कुटज. कोटज कोही [धन्व० २-१३ पत्र. ७१]	१२
काकनासा ध्वाक्षनासा [धन्व० ४-२५ प० १३९]	१४७	कुठेरक्तु वैकुण्ठ [धन्व० ४-५४ प० १४५]	१२३

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
कुठेरकस्तृतीयोऽन्यो		क्षीरिकोका च राजन्या	
[धन्व० ४-५६ प० १४५]	१२३	[धन्व० ५-९१ प० १८७]	२८
कुन्दः सुमकरन्दश्च		क्षुद्राम उक्तकोशश्च	
[धन्व० ५-१५० प० २०१]	१३२	धन्व० ५-९ पत्र १७०]	६९
कुम्भोद्धखलके क्रीवे		क्षुद्राम्लिका तु चात्रेरी	
[अमर० का० २ वर्ग ४-३४]	४३	[धन्व० ५-३६ प० १७५]	१९०
कुलपथक्षकिकश्चक		क्षुद्राया क्षुद्रवार्त्ताक्या	
[]	२१३	[शाश्वत० श्लो० ४२०]	१०९
कुलिशतर साहुण्ड. [मेखला]		ख	
[]	३१	खर्जुरी तु खरस्कन्धा	
कुशिक्षपाऽन्या कपिला		[धन्व० ५-५३ पत्र-१७८]	९८
[धन्व० ५-१२१ प० १९४]	४०	खदिर श्वेतसारोऽन्य	
कुष्ठ रोगो गदो व्याधि-		[धन्व० १-२७ प० १२]	३८
[धन्व० ३-४९ प० १०५]	१२७	खदिरो रक्तसारश्च	
कृष्णवृन्ता कुबेराक्षी		[धन्व० १ २५ प० ११]	३७
[अमर० का० २ वर्ग ४-५५]	१३	खपुरो लसके भद्र-	
केतकस्तु द्वयो		[गौड]	१००
[वाचस्पति]	१०१	खर्जूर केतकी ताली	
कैडयं पितुमन्दश्च		[अमर० का० २ वर्ग ५-१७०]	१०२
[धन्व० १-३४ प० १४]	१२६	ग	
काचिदारे च कुहाल.		गण्डर्वा तु गण्डाली	
[]	८	[धन्व० ४-१४५ प० १६३]	२०४
कोशातकी कृतच्छिद्रा		गण्डरीरो नाम समष्टिला	
[धन्व० १-१९२ पत्र ४६]	१७४		१९०
कमुक पट्टिकाख्य स्यात्		गर्दभाण्डे कन्दराल-	
अमर० का २ वर्ग ४-४१]	६४	[अमर० का० २ वर्ग ४-४३]	२५
कमुक पट्टिका रोप्री		गवेधुका कर्पणी स्याद्	
[धन्व० ३-१७७ पत्र. १२९]	६५	[]	२१७
क्रियावाचित्वमाख्यातु		गात्रेरुकी नागबला	
[]	४	[धन्व० १-२८४ पत्र. ६५]	९२
क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी		गुग्गुलु कालनिर्यासो	
[अमर० का० २ वर्ग ४-९३]	१११	[धन्व० ३-१२७ प० १२०]	४३
क्षिरिणी काञ्चनी क्षीरी		गुह्यच्यमृतवली च	
[धन्व० १-२४० पत्र ५६]	१७५	[धन्व० १ १ पत्र ७]	१७३
क्षीरवृक्षे हेमदुग्ध		गुडौ गोलेक्षु विकृती	
[धन्व० ५-८६ प० १८६]	२७	[शाश्वत० श्लो० ४६७]	३१

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
गृञ्जनं यवनेष्टव		चर्विका कोलबल्ली च	
[सुभ्रत]	१८४	[धन्व० २-७६ प० ८५]	१६६
गोकण्टो गोकुरः कण्टी		चम्या कोलाऽथ चविका	
[धन्व० १-१०३ पत्र. २६]	११२	[चन्द्रनन्दन]	१६७
गोकुरः स्याद् गोकुरको		चाङ्गेरी चुक्रिका दन्त-	
[धन्व० १-१०२ पत्र २६]	११२	[अमर० का० २ वर्ग ४-१४०]	१९०
गोऽज्झा गोजिका गोभो		चाणक्यमूलकं चान्यं	
	१४०	[धन्व ४-३५ प० १४१]	१९२
गोधूम सुमन क्षुद्रो		चित्रको दहनो व्याल	
	२१३	[धन्व० २-८० प० ८६]	१३६
ग्रन्थिक पिप्लीमूलं		चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी	
[]	९३	[अमर० का० २ वर्ग ४-८७]	१७६
ग्रीष्माऽतिशुरभिः कान्ता		चिरिबिल्वो नक्षमाल	
[धन्व० ५-१४० पत्र १९८]	१३३	[अमर० का० २ वर्ग ४-४७]	८०
घ		चीनकः काककङ्क्षु स्यात्	
घटि क्यपि द्युतौ			२१५
[कविकल्पद्रुमधातुपाठ]	४	चूडामणि शीतपाकी	
घुणप्रियाऽतिसारघ्नी		[धन्व० ४-२९ प० १४०]	१६०
	१७३	ज	
ख		जङ्घाया स्त्री पुमान् खङ्ग-	
चक्रमर्दस्त्वेङ्गजो		[]	६९
[धन्व० ४-५ पत्र १३४]	११९	जन्तुवारा जन्तुकृणा	
चक्रमर्द स्मृतश्चकी		[धन्व० ४-८८ प० १५१]	१५५
	११९	जम्बीरः खरपत्रध	
चणको हरिमन्थः स्याद्		[धन्व० ४-५२ प० १४४]	१३४
	२११	जम्बूः मुरभिपत्रा च	
चण्डा धनहरी चौरौ		[]	६९
[]	१७५	जम्बीरो जम्बलो जम्भो	
चन्दनं धनसारं च		[धन्व० ५-१४ प० १७१]	३२
[धन्व० ३ १ प० ९३]	१६	चलपिप्पल्यभिहिता	
चन्द्रलेखेन्दुलेखा च		[धन्व० ४-६४ प० १४७]	१५७
[धन्व० १-१६६ प० ३८]	१२१	जातीफलं जातिसस्यं	
चन्द्रा स्थादु विषाणी च		[धन्व० ३-३५ प० १०२]	१३०
[धन्व० १-८६ प० २२]	१०८	जाती मनोहा सुमना	
चम्पक सुकुमारध		[धन्व० ५-१३७ प० १९८]	१३०
[धन्व० ५-१४२ प० १९९]	९	जौमूतको देवताको	
		[धन्व० १-१७३ प० ४०]	१७३

श्लोकादि	पृष्ठम्
जीवकः श्वकः सर्जो	
[धन्व० १-१२३ प० ३०]	१९६
जीवन्ती जीवनीया च	
[धन्व० १-१४० प० ३३]	१८९
ज्ञेया जाग्रलिका सैव	
[इन्दु]	१६४
ज्योतिष्मती तु कठभी	
[धन्व० १-२६७ प० ६१]	११६
त	
तगरं कुटिलं वक्रं	
[धन्व० ३-५३ प० १०६]	९०
तण्डुलीयक उद्दिष्ट-	
[धन्व० ४-११६ प० १५७]	१९०
तत्र क्षोणे कुरवक-	
[अमर० का० २ वर्ग ४-७४]	१३६
तमालपत्र पत्र स्यात्	
[धन्व० २-५२ प० ८०]	२०
तरणी रामतरणी	
[धन्व० ५-१४५ प० १९९]	१३४
तर्काया वैजयन्ती च	
[चन्द्रनन्दन]	४९
तल्लक्षण क्लीतनं च	
[धन्व० १-१४४ प० ३४]	१०६
तस्याः फले विनिर्दिष्टं	
[धन्व० २-७८ प० ८५]	१६७
तामलक्युत्तमा ताली	
[धन्व० ३-८४ प० ११२]	११८
ताल-चाष्टविधो ज्ञेयो	
[]	९९
तालीसक तु तालीस	
[धन्व० २-५३ प० ८०]	१५३
तालीसपत्र तालीसं	
[]	१५३
तालो ध्वजदुम प्राञ्च-	
[धन्व० ५-६८ प० १६२]	९९

श्लोकादि	पृष्ठम्
तिनिशस्त्रिकृद् नेमि-	
[]	५२
तिन्दुको नीलसारश्च	
[धन्व० ५-४० प० १७६]	६३
तिन्दुकोऽन्यो द्वितीयस्तु	
[धन्व० ५-४१ प० १७६]	६३
तिलक परुष श्रीमान्	
[धन्व० ५-१५८ प० २०२]	७
तिलक पूर्णकः श्रीमान्	
[धन्व० ५-१५८ प० २०२]	७
तिलपर्णी तु पत्राङ्ग	
[अमर० का० २ वर्ग ६-१३२]	१७
तिलपूतस्तिलफल-	
[]	२१७
तुङ्ग पुष्पकसंज्ञं स्यात्	
[इन्दु०]	१८
तुम्बुरु सारस सौरो	
[धन्व० २-४२ प० ७८]	८९
तुरगी त्वचगन्धवाया	
[विश्वलोचने गान्तवर्गे ४०]	१०६
तूलं नूद च यूप च	
[धन्व० ५-६४ प० १८१]	९०
तृणशूलं तु मल्लिका	
[अमर० का० २ वर्ग ४-६९]	१३३
तृतीयो मधुशिशु स्यात्	
[]	५१
तेजस्विनी तेजवती	
[धन्व० १-२६६ प० ६१]	१५१
तैलपर्णिक-गौशीर्षौ	
[अमर० का० २ वर्ग ६-१३१]	१५
त्रायमाणा कृतप्राणा	
[धन्व० १-२५४ प० ५९]	१२५
त्रिष्वधृष्टे नवे शुद्धे	
[मङ्ग]	५४

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
दन्ती शीघ्रा निकुम्भा स्या-		धर्मेण. सर्पमेवेऽपि	
[धन्व० १-२२३ प०५३]	११२	[विश्वलोचने वान्तवर्गे ५८]	५९
दमनकं पाण्डुरा		धषो नन्दितरुर्गौरः	
[धन्व० १-६४ प०१०९]	१३८	[धन्व० ६-४ प०२०४]	५३
दमनो दान्तो दमो		धातकी ताम्रपुष्पी च	
[]	१३८	[धन्व० ३-९० प०११३]	८३
दर्भाणां स्थाने शरैः.		धामार्गवः कोशफलो	
[]	२०२	[धन्व० १-१८९ प०४५]	१७४
दाहिमो दाहिम सार		धूलीकदम्बोऽन्य	
[धन्व० २-६१ प०८१]	८२	[धन्व० ५-१०५ प०१९०]	१०
देवकाष्टं भद्रकाष्ट		ध्वात्वाऽहंत कृतैकार्थ-	
[धन्व० १-७७ प०२९]	६९	[हैमानेकार्थकोश श्लो० १]	४
देवदारु स्मृत दारु		न	
[धन्व० १-७६ प०२९]	६९	नकुलेष्टा भुजङ्गाक्षी	
दैत्योऽसुरे मुराया च		[अमर० का० २ वर्ग ४-११५]	१२२
[धन्व०]	१५४	नदीकुलप्रियसबन्ध	
द्रवन्ती शम्बरी चित्रा		[चन्द्र]	७३
[धन्व० १-२२९ प०५४]	१७६	नदीसर्जो वीरतरु-	
द्वितीया गन्धमासी च		[अमर० का० २ वर्ग ४-४५]	५८
[धन्व० ३-४७ प०१०५]	१५४	नलदं सेव्यममृणालं	
द्वितीया पाटला श्वेता		[अमर० का० २ वर्ग ४-१६४]	२०७
[धन्व० १-१२२ प०२९]	१४	नलं सरोज नलिन-	
द्वितीयो रक्तपुष्पस्तु		[]	१७४
[धन्व० ४-२ प०१३४]	१९	नलिका विद्रुमलता	
द्वौ च कुलाय-कुलस्थौ		[धन्व० ३-४३ प०१०४]	२३
[]	२०८	नलो नद्यो नटक्षैव	
श्लोकादि	पृष्ठम्	[धन्व० ४-१४१ प०१६३]	२०१
ध		नाकुली सुरसा नाग-	
धनुरकः स्मृतो धूर्तो		[अमर० का० २ वर्ग ४-११४]	१२२
[धन्व० ४-७ प०१३५]	१३९	नागपुष्पो मृतो नाग	
धन्वनो गोत्रविटपी		[धन्व० २-४८ पत्र. ७९]	९
[]	५९	नागः पन्थ-मातङ्ग-	
धन्ववातो दुरालम्भा		[मिदिनी-गान्तवर्ग ८]	९
[धन्व० १-२० प०११]	१२५	नाडी द्विगुणवाक्शो च	
		[धन्व० २-४० प० ७७]	१४६

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
नादेयो मेघपुण्डोऽन्य-		पथिका तुलसी पत्री	
[धन्व० ५-११७ प० १९३]	७३	[]	१५३
नामशास्त्रे निघण्टुर्ना		पथकं मलयव्याह	
[वैजयन्ती]	४	[]	९७
नारञ्जस्तवकुसुमगन्धः स्या-		पथकेसरमापीतं	
[धन्व० ५ २० प० १७२]	३७	[धन्व० ४-१६५ प० १६७]	१८०
नालिकेरो रसफल		पथबीजं तु गालोद्वं	
[धन्व० ५-७४ प० १८३]	१००	[धन्व० ४-१५९ प० १६६]	१८१
निम्बोत्थ सर्वतोभद्र		पथमूलं तु क्षालक	
[]	४४	[धन्व० ४-१६३ प० १६७]	१८०
निम्बो नियमनो नेता		पथिनी स्यात् पुटकिनी	
[धन्व० १-२९ प० १३]	७६	[धन्व० ४-१५७ प० १६६]	१७६
निर्दिष्टा वै कण्टकिनी		परिपेलं प्लव वन्य	
[धन्व० १-५८ प० १८]	९२	[धन्व० ३ ५५ प० १०७]	२०५
निःश्रेणिरघिरोहिण्यां		परुषक पर प्रोक्तो	
[विश्वलोचने पान्तवर्गे ६१]	९८	[धन्व० ५-६२ प० १८०]	९८
नीलपुष्पी महाभ्वेता		पर्वट स्यात् पर्वटको	
[धन्व० ४-८५ प० १५१]	१६८	[धन्व० १-४५ प० १६]	१४२
नीलिनी नीलिका काली		पलाण्डुर्यवनेष्टव	
[धन्व० १-२३२ प० ५५]	१३८	[धन्व० ४-७१ प० १४८]	१८४
नीली काली क्लीतकिा		पलाश किशुक [पर्ण.]	
[अमर० का० २ वर्ग ४-९४]	१३८	[चन्द्र]	५२
नीली दुर्वा स्मृता शस्या		पाटलोका तु कुम्भीका	
[धन्व० ४-१०३ प० १६३]	२०३	[धन्व० १-१२० प० २९]	१४
नीवारखन्त्रिका बोडी		पाठाऽम्बछाऽम्बछकी च	
[]	२१४	[धन्व० १-७० प० २०]	१६१
नूदस्तु यूपः क्रमुको		पारावताहि कटभी	
[अमर० का० २ वर्ग ४-४१]	९०	[अमर० का० २ वर्ग ४-१५०]	११६
नेपाल. कथितश्चान्यो		पारिमद्रे निम्बतह-	
[धन्व० १-३५ प० १४]	१२६	[अमर० का० २ वर्ग ४-२६]	४४
प		पालक्या वास्तुकाकारा	
पक्षेह तामरसं		[]	१८९
[]	१७७		
पटोल. कुलकः प्रोक्त.		पाषाणमेदकोऽश्मघ्न	
[धन्व० १-४९ प० १७]	१९४	[धन्व० १-१५७ प० ३६]	१४७

श्लोकादि	पृष्ठम्
विच्छिन्नः क्षपित शैलः []	६७
विप्लवः केशवावास- [धन्व० ५-७८ प० १८४]	२४
विप्लवी तण्डुलफला [इन्दु०]	१६६
विप्लवी मागधी कृष्णा [धन्व० २-७३ प० ८४]	१६६
विपालोऽय खरस्कन्ध- [धन्व० ५-७२ प० १८३]	२८
पीततण्डुलिका कङ्कु []	२१५
पीत कुरण्टको हेयो [धन्व० १-२७९ प० ६३]	१३५
पीतो रण्डोऽय नीलम्ब [धन्व० १-२७८ प० ६३]	१३५
पीलुपर्णी कर्मकरी [इन्दु०]	१७१
पीलु शीतफलः संसी [धन्व० ५-५१ प० १७८]	७७
पुण्ड्रक्षी पुण्ड्रक सेव्यः [वाचस्पति]	२०१
पुनर्नवाऽपरा क्रूर [धन्व० १-२७६ प० ६३]	११६
पुनर्नवा तु क्षोफनी [अमर० का०० वर्ग ४-१४९]	११५
पुनर्नवा विशाखश्च [धन्व० १-२७४ प० ६२]	११५
पुषागे पुरुषस्तुङ्ग [अमर० का०० २ वर्ग ४-२५]	१८
पुष्पाण्डकः शीतमीरु []	२०९
पुण्डोऽनी [वाचस्पति]	१२
पूतिकरञ्च सुमनाः []	८०

श्लोकादि	पृष्ठम्
पृष्णिपर्णी पृथक्पर्णी [अमर० का०० २ वर्ग ४-१२]	१११
पृष्णिपर्णी पृथक्पर्णी [धन्व० १-९० प० २३]	१११
पृष्णिरत्यतनौ [अमर० का०० २ वर्ग ६-४८]	११०
प्रकीर्यः पूतिकरञ्च [अमर० का०० २ वर्ग ४-४८]	८०
प्रत्यक्पर्णी कीक्षपर्णी [अमर० का०० २ वर्ग ४-८९]	११४
प्रत्यक्प्रेणी सुतप्रेणी [अमर० का०० २ वर्ग ४-८८]	१७६
प्रत्येकं यो भवेद् दोषो []	३
प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं [धन्व० ३-९२ प० ११४]	१५५
प्रसारणी सुप्रसरा [धन्व० १-२८९ प० ६६]	१८५
प्रायो जनाः सन्ति वनेचराद्या [धन्व० १-८ प० १]	२४
प्रियङ्गु प्रियवल्ली च [धन्व० ३-१६ प० ९७]	१०५
प्रोक्षाऽन्या शङ्खधवला [धन्व० ५-१४९ प० २००]	१३१
प्लक्षः कपीतनः शुज्री [धन्व० ५-८१ प० १८५]	२५
फ	
फलपूरो बीजपूर [धन्व० ५-२२ प० १७३]	३३
फलं त्वेतस्य पर्कटम् [वाचस्पति]	२६
फलानि तस्येन्द्रववा [धन्व० २-१५ पत्र ७१]	१२
फलानि तस्येन्द्रववा []	१२

ल्लोकादि	पृष्ठम्	ल्लोकादि	पृष्ठम्
बकुल. क्षीयुगन्धश्च [धन्व० ५-१५४ प० २०२]	६	[धन्व० १-९३ प० २४]	१०९
बदर कोलीकपांस्यो [विश्वलोचने रान्तवर्ग १८८]	८६	वृहत्सर्जिका श्रेणी [मदनपाल]	९९
बदरी गोपघण्टा च [चन्द्र]	४१	ब्रह्मपणीति विख्याता []	१११
बदरी स्निग्धपत्रा च [इन्दु]	४१	माद्री सरस्वती सोमा []	१८६
बला भद्रादनी घाटो [धन्व० १-२८० प० ६४]	१४३	भद्रैला वृहदेला च [धन्व० २ ४६ प० ७८]	२१
बग भद्रौदनी ह्या [चन्द्रनन्दन]	१४३	भटलातकः स्मृतोऽरुको [धन्व० ३-१४३ प० १२३]	७५
बलिकाऽतिबला श्रेया [धन्व० १-२८६ प० ६५]	१४४	भस्मक भस्मलाने स्याद् [विश्वलोचने कान्तवर्गे १२९]	९५
बाकुची सोमराजी च [धन्व० १-१६५ प० ३८]	१२१	भार्गी गर्दभशाकश्च [धन्व० १-६८ प० २०]	१५८
बिभीतक कर्पफलो [धन्व० १-२१२ प० ५०]	४७	भूपर्दा शीतभीहव [भरम० का० २ वर्ग ४-७०]	१३३
बिम्बी रक्तफला तुण्डी [धन्व० १-२०२ प० ४८]	१९७	भूर्जे चर्मिमृदुत्वचौ [भरम० का० २ वर्ग ४-४६]	६६
बिन्व. शलाढ्य शाण्डिल्यो [धन्व० १-१०६ प० २६]	४६	भूर्जे भुजो बहुपुटो []	६६
बिस मृणाल बिसिनी [धन्व० ४-१६१ प० १६७]	१८०	भृस्तृणो रौहिषो भूरि [धन्व० ४-४७ प० १४३]	१९९
बीजकस्वसन काम्यः []	५७	भृशराजो भृशराजो [धन्व० ४-११ प० १३६]	१८८
बीजकोशे सरोशस्य [शाश्वत० श्लो० १८०]	१७९	म मकुण्डको मयुष्ठ स्या— []	२१२
बीजपूर्णोऽपर प्रोक्तो [धन्व० ५-३१ प० १७४]	३३	मन्त्रिष्ठा कालमेघी च [धन्व० १-१७ प० १०]	१६४
बुक बिल्वं सधुतूरं []	१५७	मदन शल्यको राठः [धन्व० १-१६८ प० ३९]	७१
बुको बहुक ह्युक्त [धन्व० ४ १९ प० १३८]	१५८	मधुपर्णी दाहहरा []	१७३
वृहती सिङ्गनाकान्ता		मधुपर्णी च यष्टी च [धन्व० १-१४२ प० ३३]	१०६

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
मधुरा शतपुष्पाया		मुद्रो वलाटो मज्जत्या	
[महेश्वर] ३३		[] २१२	
मधूकोऽन्यो मधुलस्तु		मुरा गन्धवती वैत्या	
[धन्व० ५-४८ प० १७७] ६३		[धन्व० ३-६७ प० १०९] १५४	
मधूको मधुलस्तु		मुसली खलिनी ताल-	
[धन्व० ५-४५ प० १७७] ६२		[] १४५	
मन्दारश्वाकपर्णोऽत्र		मुस्तमस्तुवरो मेघो	
[अमर० का० २ वर्ग ४-८१] ३०		[धन्व० १-४० प० १५] २०५	
मरिचं मलिनं श्यामं		मुष्कको मोक्षको घण्टा	
[धन्व० वर्ग २-८८ प० ८७] १६५		[धन्व० ५-१३२ प० १९६] ९१	
मल्लिका शीतभीरुश्च		मूर्वा मधुरसा देवी	
[धन्व० ५-१३४ प० १९७] १३३		[धन्व० १-१३ प० ९] १७१	
मसूरिका मसूरी स्या-		मूलकं हरिपर्णं च	
[] २१०		[धन्व० ४-३३ प० १४०] १९२	
महानिम्ब स्मृतोद्रेक		मूलं च पिपलीमूलं	
[धन्व० १-३१ प० १३] ७७		[धन्व० २-७५ प० ८४] १६६	
महाबला वर्षपुष्पा		मूलं पुष्करमूलं च	
[धन्व० १-२८० प० ६५] १४४		[धन्व० १-६६ प० १९] १९६	
महाभावप्ययाऽन्या तु		मृदुदर्भं कुयो बहि-	
[धन्व० १-२६० प० ३७] १२०		[धन्व० ४-१३३ प० १६१] १९९	
मायपर्णी तु काम्बोजी		मेदा ज्ञेया मणिच्छिद्रा	
[धन्व० १-१३६ प० ३३] ११७		[धन्व० १-१२७ प० ३०] १५९	
मासरोहिण्यतिरुहा		मेघशृङ्गी मेघवल्की	
[धन्व० ४-९४ प० १५२] १५६		[मदनपाल] १०७	
मासी कृष्णजटा हिक्का		य	
[धन्व० ३-४५ प० १०४] १५३		यवतिक्का शङ्खिनी च	
मासी जटा भूतकेशी		[धन्व० १-२५६ प० ५९] १५१	
[] १५४		यवानी दीपको दीप्यो	
मिक्षेया तालकर्णी च		[धन्व० २-९१ प० ८८] १४१	
[धन्व० २-४ प० ६९] १५२		यवे च तीक्ष्णशूलो	
मुद्रपर्णी क्षुद्रसहा विम्बी		[] २१०	
[धन्व० १-१३८ प० ३२] ११७		यूथशालिनी	
मुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शूर्प-		[धन्व० ५-१४९ प० २००] १३१	
[] ११७		युषिका बालपुष्पी च	
मुद्रपर्णी तु काकमुद्रा		धन्व० ५-१४८ प० २०० ०००	
[अमर० का० २ वर्ग ४-११३] ११७			

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
रक्तचन्दनमप्यन्य-		रोघो लोघ्नः क्षावरक-	
[धन्व० ३-४ प० १४]	१६	[धन्व० ३-१७१ प० १२९]	६४
रक्तपादी क्षमीपत्रा		रोहितको रोचनक	
[धन्व० ४-१०९ प० १५५]	१५६	[]	८१
रक्तपाद्यपरा प्रोक्ता		ल	
[धन्व० ४-१११ प० १५६]	१५७	लकुच धुद्रपनसो	
रक्तशालिदीर्घशूक		[]	६७
[]	२०९	लक्ष्मीफलो गन्धगर्म	
रक्तशालिलोहित स्याद्		[धन्व० १-१०७ प० २७]	४६
[]	२०९	लवङ्गं देवकुसुम	
रक्ताब्जे रक्तकुमुदे		[धन्व० ३-४१ प० १०४]	२२
[शा० वत० श्लो० ५४०]	१७८	लशुनो दीर्घपत्रश्च	
रक्तोऽपरो हस्तिकर्णः		[सुश्रुत]	१८४
धन्व० १-२९६ प० ६७]	८५	लामञ्जकं लघु लय-	
रक्तजनी श्रीफली तुल्या		[अमर० का० २ वर्ग ४-१६५]	२०७
[अमर० का० २ वर्ग ४-१५]	१३८	लामञ्जकं सुनालं स्या-	
रक्षाप्रपुष्पविदुल-		[धन्व० ३-८६ प० ११३]	२०७
[अमर० का० २ वर्ग ४-३०]	७२	लोल सूक्ष्मफलं तप्तु	
रसवीर्यविपाकेभ्यो		[इन्दु०]	४१
[]	२४	ख	
रसावनी कृत्तरुहा		खचोप्रगन्धा गोलोमी	
[धन्व० १-४ प० ८]	१७३	[धन्व० २-६ प० ७०]	१६९
राक्षसवक इत्यन्यो		खटो रक्तफल शुग्री	
[धन्व० ४-४३ प० १४३]	२१८	[धन्व० ५-७६ प० १८४]	२६
राजाभ्रातक आम्लातो		वनमुद्रस्तुवरक	
[धन्व० ५-११ प० १७०]	६९	[]	२१२
राजाको वसुकोऽन्योऽको		बन्दनी पुष्पशोभना	
[धन्व० ४-१६ प० १३७]	३०	[इन्दु]	१०५
रास्ना युफरसा रस्या		बन्दाका स्याद् वृक्षरुहा	
[धन्व० १-२७० प० ६२]	१२१	[धन्व० ४-९७ प० १५३]	८७
रोघ्नः क्षावरक. श्वेत-		वयस्या कुण्डली सौम्या	
[]	६५	[धन्व० १-३ प० ८]	१७३
रोघ्नस्तिरीट. कानीन-		वय.स्याऽऽमलक तिष्य	
[]	६५	[धन्व० १-२१५ प० ५१]	४८
		वरुण श्वेतपुष्पश्च	
		[धन्व० ५-११९ प० १९३]	७४

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
ब्रह्मो बंधकम् [अमरटीका]	१४	बृहन्मले तिमितीर्षकं च [धन्व० २-१५ प० ८९]	३४
बंधो वैयुधैरुपफल. [धन्व० ४-१३७ प० १६१]	९१	बृहदारक भावेगी (धन्व० ४-१०७ प० १५५)	१८७
वातपित्तापहं ग्राहि [धन्व० १-२८७ प० ६५]	१४४	वेतसो विवुलो नमो [धन्व०]	७३
वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यम्बा [धन्व० ५-१३६ प० १९७]	१३४	वैद्यमातृसिद्धी तु [अमर० का० २ वर्ग ४-१०३]	८८
वालकं वारि तोयं च [धन्व० १-४७ प० १६]	१२७	व्याधि कुण्डं पारिभम्बं [अमर० का० २ वर्ग ४-१२६]	१२७
वालं ह्रीवेर-बहिष्ते- [अमर० का० २ वर्ग ४-१२२]	१२७	वीहिर्यसो मयूरो []	२०८
वासन्ती ग्रहसन्ती च [धन्व० ५-१३९ प० १९८]	१३७	श्लोकादि	पृष्ठम्
वासिका सिंहकर्णी च [धन्व० १-२३ प० ११]	८८	श	
वासो यवासोऽनन्ता [धन्व० १-२२ प० १०]	१२५	शङ्खपुष्पी कम्पुपुष्पी [धन्व० ४-११३ प० १५६]	१४०
वास्तुक क्षारपत्र स्या- []	१८८	शटी शटी पलाशः स्यात् [धन्व०-१-६१ प० १८]	१२८
श्लोकादि	पृष्ठम्	शणपुष्पी बृहस्पुष्पी [धन्व० १-२०० प० ४७]	१४८
विकटत. पृथुकलो [धन्व० ५-४३ प० १७७]	४५	शण. शोको मातुलायी []	२१६
विकता कालमेधी च [धन्व०]	१६४	शणे तु किङ्कणी जाली []	१४९
विज्ञेया पर्कटी प्लक्षः [शाभ्यतः श्लो० ५२६]	२६	शतकुन्त श्वेतपुष्पः [धन्व० ४-१ पत्र. १३४]	१९
विदग्धा जन्तुहन्त्री च [धन्व० २-११ प० ७१]	९५	शतपुष्पा मिसिर्षोषा धन्व० २-१ प० ६९]	१८२
विदारिका मता शुक्ला [धन्व० १ १४७ प० ३४]	११०	शतपुष्पा शतच्छत्रा [अमर० का० २ वर्ग ४-१५२]	१८२
विदारिगन्धाशुमती धन्व० १-८८ प० २३]	१४९	शतावरी शतपदी [धन्व० १-२९१ प० ६६]	१६९
विज्यकसेना गन्धकली [अमर० का० २ वर्ग ४ ५६]	१०५	शमी सप्तकुला पुष्पा [धन्व० ५-९५ प० १८८]	४२
		शरो बाण इक्षुकान्ध [धन्व० ४-१३५ प० १६१]	२०२

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
शारिवाऽन्या कृष्णमूला [धन्व० १-१६२ प० ३८]	१७०	शैलु भ्लेष्मातकः शीले []	६७
शारिवा फणिजिह्वा च []	१७०	श्यामा तु महिलाह्वया [अमर० का० २ वर्ग ४ ५५]	१०५
शारिवा शारदी गोपी [धन्व० १-१६१ प० ३८]	१७०	श्रावणी श्राविता पूर्व []	१२०
शालपर्णी स्थिरा सौम्या [धन्व० १-८७ प० २३]	१४९	श्लोकादि	पृष्ठम्
शाल्मली रक्तपुष्पा च [धन्व० ५-१२७ प० १९५]	३९	श्रावणी श्यान्सुण्डनिका [धन्व० १-१५९ प० ३७]	१२०
शाल्मली वेष्टकः पिच्छा [धन्व० ५-१२६ प० १९५]	३९	श्रीपर्णममिमन्थ स्यात् [अमर० का० २ वर्ग ४-६६]	४८
शिप्रु स्यात् भ्वेतमरिचं []	५१	भ्लेष्मातक कबुदाह [धन्व० ५-९४ प० १८८]	६७
शिमुर्हुरितशाकोऽन्यो []	५१	भ्वेतदूर्वा तु गोलोमी [धन्व० ४ १४४ प० १६३]	२०४
शितिवार शितिवर [धन्व० १-१५५ प० ३६]	१९१	भ्वेतपुष्पा मृगाक्षी च [धन्व० १-२५२ प० ५९]	१६९
शिरीषो मृदुपुष्पश्च [धन्व० ५-११२ प० १९२]	१३	ख	
शिशपा तु महाश्यामा [धन्व० ५-१२१ प० १९४]	४०	षष्टिक कङ्गुक पीत-	
शुक्रमाता च कास्पनी [धन्व० १-६९ प० २०]	१५०	[]	२०९
शुक्राऽबाजी कणा ख्याता []	१८३	स	
शुक्ली वटाऽऽस्नातकयो- [महेभ्वर]	२९	स एवोक्त शैखरिको [धन्व० १-२६१ प० ६०]	११४
शुण्ठी महौषध विश्वा [धन्व० २-८२ प० ८६]	११५	सप्तपर्ण शुक्तिपर्ण-	
शून्येभ्वरस्तु कान्तारः [वाचस्पति]	२०१	[धन्व० ३-८० प० ११२]	५५
शृङ्गी कर्कटशृङ्गी च [धन्व० १-८५ प० २३]	१०८	सप्तपर्णो बृहत्त्वक् च []	५५
शेकालिकाऽन्या निर्गुण्डी [धन्व० ४-८३ प० १५०]	१०४	सप्तपर्णो विशालत्वक् [अमर० का० २ वर्ग ४-२३]	५४
		स प्रोक्तः पृथुशिम्बिश्च [धन्व० १-११५ प० २८]	५०
		सरलः पृथिकाष्ठ च [धन्व० ३-७८ प० १११]	६०
		सर्जकश्वाश्वकर्णश्च [धन्व० ५-१२३ प० १९४]	५८

श्लोकादि	पृष्ठम्
सर्वाण्येनानि तुल्यानि	
[धन्व० ३-१० प० ९५]	१७
सर्वाणुकारिणी तन्वी	
[धन्व० १-११ प० २३]	१४९
सर्वपः कटुक स्नेहो	
[]	२१७
सलकी पलकी हादा	
[धन्व० ३-१३५ प० १२२]	८४
सहस्रवीर्वाडमीरुध	
[धन्व० १-२९३ प० ६७]	१६२
सहस्रवेधी चुक्रोऽम्ल-	
[अमर० का० २ वर्ग ४-१४१]	३५
सहा कुमारी तरणि-	
[अमर० का० २ वर्ग ४-७३]	१३६
स हि धर्मोत्पादकस्तिर-	
[कन्दलीकार]	३
संज्ञया बीजको ज्ञेयो	
[]	५६
सातला सप्तला सारी	
[धन्व० १-२३८ प० ५६]	१८५
साले तु सर्जकाक्षाध-	
[अमर० का० २ वर्ग ४-४४]	५८
सितनीलोऽथ नेपालो	
[वाचस्पति]	२०१
सिन्दुवार.भ्वेतपुष्प	
[धन्व० ४-८१ प० १५०]	१०३
सिलहक कपिजो धूम	
[]	६०
सुगन्धिनीलनिर्यासः	
[]	५७
सुरसा तुलसी ग्राम्या	
[धन्व० ४-५० प० १४४]	१२४
सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता	
[धन्व० ४-९८ प० १५३]	१८७
सुस्मैला प्राविडी तुच्छा	
[धन्व० २-४४ प० ७८]	२०

श्लोकादि	पृष्ठम्
सैरेयकस्तु मिष्टी स्वात्	
[अमर० का० २ वर्ग ४-७५]	१३६
सैरेयकः सहचर.	
[धन्व० १-२७८ प० ६३]	१३५
सैवोक्ता सोमवल्ली च	
[धन्व० १-२ प० ८]	१७३
स्यौण्यकं वहिचूडे	
[धन्व० ३-६९ प० ११०]	९३
स्निग्धच्छदा मधुश्रेणी	
[इन्दु०]	१७१
स्तुक् सुधा च महाश्लो	
[धन्व० १-२३५ प० ५५]	३१
स्पृक्का माला पङ्कमुष्टि-	
[इन्द्र०]	९४
स्पृक्का स्पृग् ब्राह्मणी देवी	
[धन्व० ३-६९ प० १०८]	९४
स्मृता कर्कटशृङ्गा च	
[महेश्वर]	१०८
स्यात् पूगफलमुद्गेग	
[धन्व० ३-३९ प० १०३]	१०१
स्याद् वीरणं वीरतर	
[अमर० का० २ वर्ग ४-१६४]	२०६
स्थोनाकः शुक्रनाशक	
[धन्व० १-११४ प० २८]	५०
स्रग् मारुता कोटिबर्षा	
[इन्द्र]	९४
स्वर्णक्षीरी स्वर्णकुम्भा	
[धन्व० १-२४२ प० ५७]	१७५
स्वर्णयूथिका	
[धन्व० ५-१४८ प० २००]	१३१
ह	
हञ्जिका ब्राह्मणी पक्षा	
[अमर० का० २ वर्ग ४-८९]	१५०
हठोऽम्युपप्या प्रसमे	
[हिमालेकार्य श्लो० १२४]	१८१
हयुषा वयुषा विला	

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
धन्व० २-९ प०७०]	१४७	हलदी हलना श्रेष्ठा	
हरस्य भवने जाता		[धन्व० १-५५ प०१७]	११९
धन्व० १-२११ प०४९]	४६	हायनो दीर्घमालध	
हरिद्रा पीतिका पिङ्गा		[२०९
[धन्व० १-५४ प०१७]	११८	हिल्गुनिर्यासदाब्दोऽय	
हरिद्रा पीतिका पिङ्गा		[शाश्वत० श्लो० ३७३]	७६
धन्व० १-५४ प०१७]	९२	हिल्गुपत्री तु कारवी	
हरीतक्यभया पथ्या		[धन्व० २-३८ प०७७]	१४६
[धन्व० १-२०५ प०४९]	४७	हिल्गु रामठमत्युग्रं	
		[धन्व० २-३६ प०७७]	१४५

६ षष्ठं परिशिष्टम्

हेमचन्द्रोयनिघण्टुशेषटीकान्तर्निर्दिष्टानां ग्रन्थकुन्नाम्नामकारादिक्रमः ।

अन्य २३, ५८, ६५, ६७, ८०, ८८,
९०, १०३

अन्ये ४९, १५०, १५३, १६८, २१४

अपरे ६, १७, ७८, ८१, ८७, ८९, १०९,

१४२, १५७, १६४, १६७, १९४, २०६

अपरै ९४

अमर ११, १५, १७, १८, २५, ३०, ४३, ४८,

५४, ५७, ५८, ६१, ६४, ६६, ७५,

८८, ८९, ११५, ११६, १२७, १३९,

१४०, १४९, १७६, २०२, २०६,

२०७,

अमरनिह १३६

इन्द्र १८, २७, ४१, ४७, ४८, ५८, ६६,

८०, ८५, १०५, १०४

इन्द्र ९८

एके १२, १३, २९, ४६, ७९, ८९, १४८,

१५०, १६३, १६५, १७१,

१७२, १८२

कन्दलीकार ३

केचित् ३४, १२८

कौशिक १०१

क्षीरस्वामी ५, ६, ७, ११, १२, १५, २१,

३२, ३३, ४२, ४३, ४५, ५१,

५५, ५७, ५८, ६४, ६६, ६७,

७०, ७१, ८१, ८६, ९१, ९४,

१००, १०३, १०५, १०९, ११३,

११६,, ११८, १३५, १४०,

१४६, १५०, १५२, १-३,

१५८ १६३, १७१, १७८, १८५,

१८६, १९३, १९९, २०२ २०६,

२०८

गौड १५ ४९, ६९, ९०, १००

चन्द्र ४९, ५२, ७३, ७५, १४१

चन्द्रनन्दन ४९, ७६, १३४ १४३, १६७,

१७५,

चान्द्रा २१७

चामुण्डपण्डित ४

जयसागरोपाध्याय १०२, १५९, १८१, १९७,

२०७, २२०

जिनराजसूरि १८२, १५९, १८१, १९७,

२०७ २२०

जैना ६

ज्ञानविमलोपाध्याय १, १०२, १५९, १८१,

१९७, २०७, २२०

त्रिपुरादिमन्त्र ३

दुर्गा ४३, ६७, २०८

देवघनसूरि १

घनवन्तरि २४, ९४, ९५, १०१, १०७,

१२६, १३९, १४७, २०६

नैरुक्ता २४

पूर्णतलगण १

प्राच्या. १५७

भागुरि १०९, २०३

भालुमेरुगणि १०२, १५९, १०१, १९७,

२०७, २२०

भोज ६८

मदनपाल ९९, १०७

महेश्वर २९, ३३, ४०, ८६, १०८

वर्धमानजिन १

वामदेवता १

वाचस्पति १२ २६, १०१, १२९, २००,

२०३

वैद्या ८३

वोपदेव ५९

व्याधि १८३

श्रीधर(धरसेन) २९, ३० १०९

श्रीवल्लभगणि १०२, १५९, १८१, १९७,

२०७, २२०

हेमचन्द्रसूरि १, १०१, १५८, १८१, १९७,

२०६, २२०

सप्तमं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रायनिघण्टुशेषटीकान्तर्निर्दिष्टानां ग्रन्थनाम्नामकारादिक्रमः ।

अनेकार्थसङ्ग्रह	४	न्याय	१२४
अभिधानकोष	१	मञ्जु	५४
अभिधानचिन्तामणि	४	माला	८६, १३२, १९०
अमरटीका	८६, ८९	मीमांसामध्य	२
अमरशेष	६	मेखला	३१
आगम	८६	वर्णनिघण्ट	४
कवि कल्पद्रुम	४, १४८, १५८	विश्वकोश	९, १५४
कादम्बरी	२	विश्वलोचन	५९
देशी	२४, १२९	वैजयन्ती	४
देशीनाममाला	४	वोपदेवधातुपाठ	१९
निघण्टु	५६, ९५	शब्दानुशासन	१
निघण्टुशेष	१, २	शाश्वत	२५, ३०, ७६, १०९
		सुधृत	१८४

अष्टमं परिशिष्टम्

हेमचन्द्रीयनिघण्टुशेषस्य टीकायां टीकाकृता श्रीश्रीवल्लभोपाध्यायेनोद्धृतानां
धन्वन्तरिनिघण्टुश्लोकानां मुद्रितधन्वन्तरिनिघण्टुश्लोकपाठेन सह तुलना ।

निघण्टुशेषटीका

अशोकः शोकराशब्धं विचित्रं कर्णपूरकः ।
विशोको रक्तको रागी चित्रः स्तब्धकमञ्जरी ॥
कङ्कहिर्हेमपुष्पश्च पिण्डपुष्पो लतातटः ।

पत्र. ६

बकुलः शीघ्रगन्धश्च मद्यगन्धो विशारदः ।
मधुगन्धो गृध्रपुष्पः शीर्षकैसरकस्तथा ॥

पत्र. ६

तिलकः पूर्णकः श्रीमान् धुरकः शान्तपुष्पकः ।
मुखमण्डनको रेची चिट्छित्रो विशेषकः ।
तिलकः परुषः श्रीमान् धुरकश्छन्मपुष्पकः ।

पत्र. ७

चम्पकः सुकुमारश्च सुरभिः शीतलश्चलः ।
चाम्पेयो हेमपुष्पश्च काञ्चनः वटपदातिथिः ॥

पत्र. ९

नागपुष्पो मतो नागः केसरो नागकेसरः ।
चाम्पेयो नागकिञ्जल्कः कनकं हेमकाञ्चनम् ॥

पत्र. ९

धूलिकदम्बोऽन्यः सुवासो वृत्तपुष्पकः ।
पत्र. १०

कुटजः कौटजः कौही वत्सको गिरिमल्लिका ।
कलिज्जो मल्लिकापुष्पः इन्द्रवृक्षोऽयं वृक्षकः ॥

पत्र. १०

फलानि तस्येन्द्रवत्वाः शकाङ्गाः शकल्लिङ्गाः ।
अथ वत्सकमीजानि प्रोक्ता भद्रववास्तथा ॥

पत्र. १२

शिरीषो मृदुपुष्पश्च भण्डीरः शङ्खिनीफलः ।
कपीतनः शुक्रतरुः श्यामवल्कः शुक्रप्रियः ॥

पत्र. १३

धन्वन्तरीयनिघण्टु

अशोकः शोकराशब्धं विचित्रं कर्णपूरकः ।
विशोको रक्तको रागी चित्रः वटपदमञ्जरी ॥
वर्ग ५ श्लो० १५९ पत्र. २०३

बकुलः शीघ्रगन्धश्च मद्यगन्धो विशारदः ।
मधुगन्धो गृध्रपुष्पः शीर्षकैसरकस्तथा ॥
वर्ग ५ श्लो० १५४ पत्र. २०२

तिलकः पूर्णकः श्रीमान् धुरकश्छन्मपुष्पकः ।
मुखमण्डनको रेची पुण्ड्रिचित्रो विशेषकः ॥
वर्ग ५ श्लो० १५८ पत्र. २०२

चम्पकः सुकुमारश्च सुरभिः शीतलश्चलः स्तः ।
चाम्पेयो हेमपुष्पश्च काञ्चनः वटपदातिथिः ॥
वर्ग ५ श्लो० १४२ पत्र. १९९

नागपुष्पं मतं नागं केसरं नागकेसरम् ।
चाम्पेयं नागकिञ्जल्कं कनकं हेमकाञ्चनम् ॥
वर्ग २ श्लो० ४८ पत्र. ७९

धूलिकदम्बोऽन्यः सुवासो वृत्तपुष्पकः ॥
वर्ग ५ श्लो० १०५ पत्र. १९०

कुटजः कौटजः कौटो वत्सको गिरिमल्लिका ।
कलिज्जो मल्लिकापुष्पः इन्द्रवृक्षोऽयं वृक्षकः ॥
वर्ग २ श्लो० १३ पत्र. ७९

फलानि तस्येन्द्रवत्वाः शकाङ्गाः शकल्लिङ्गाः ।
अथ वत्सकमीजानि प्रोक्ता भद्रववास्तथा ॥
वर्ग २ श्लो० १५ पत्र. ७९

शिरीषो मृदुपुष्पश्च भण्डीरः शङ्खिनीफलः ।
कपीतनः शुक्रतरुः श्यामवर्षाः शुक्रप्रियः ॥
वर्ग ५ श्लो० ११२ पत्र. १९२

१. चित्रस्तु वकर्म स ॥ २. 'लः शीतल' स ॥ ३. 'वट' सिंहके स. ग. ॥
४. पुष्पकः क. उ. ॥ ५. 'लच्छदः' चा क. ख. घ. ङ. ॥ ६. कुटजो गिरिजो
वत्सव ग. ॥ ७. 'को हिमम' क. ख. घ. ङ. ॥ ८. मण्डकः क. ङ ॥

निघण्टुशेषटीका

पाटलोका तु कुम्भीका ताम्रपुष्पाऽम्बुवासिनी ।

स्थाली वसन्तद्वती स्यादमोघा कालवृन्तिका ॥

पत्र १४

द्वितीया पाटला श्वेता निर्दिष्टा काष्ठपाटला ।

सा चैव श्वेतकुम्भी स्यात् कुबेराक्षी फलेहृहा ॥

पत्र १४

अगरुः प्रवरं लोहं कृमिजघमनार्थजम् ।

कृष्णागरुः स्यादगुरुजैह्वकं विभक्तकम् ॥

पत्र. १५

चन्दन गन्धसारं च महार्हं क्षेत्रचन्दनम् ।

भद्रभीकं मलयज गोक्षारं तैलपर्णिकम् ॥

पत्र. १६

रक्तचन्दनमप्यनलोलोहित हरिचन्दनम् ।

रक्तसारं ताम्रसारं निर्दिष्टोत्तु चन्दनम् ॥

पत्र १६

कुचन्दनं पतङ्गं च रक्तकाष्ठं सुरक्तकम् ।

पक्षुरं पट्टरागं च पट्टरञ्जनमेव च ॥

पत्र १७

सर्वाण्येतानि तुल्यानि रसतो वीर्यतोऽपि च ।

गन्धनञ्च विशेषं स्यात् पूर्वं श्रेष्ठतमं गुणैः ॥

पत्र १७

[करवीरोऽध्वहाऽध्वानो हयमारोऽध्वमारकः ।]

शतकुन्तः श्वेतपुष्पं प्रतिहासोऽध्वरोहकः ॥

पत्र १९

द्वितीया रक्तपुष्पस्तु चण्डातो लघुवृन्तया ।

चण्डानको गुल्मकश्च प्रचण्ड करवीरकः ॥

गुल्महरोऽपि पत्र १९

तमालपत्रं पत्रं स्यात् पलाशं च दलं छद्मम् ।

[रामं तापमजं वासो गोमनं वस्त्रमंशुकम् ॥]

पत्र २०

धन्वन्तरीयनिघण्टु

पाटलोका तु कुम्भीका ताम्रपुष्पाऽम्बुवासिनी ।

स्थाली वसन्तद्वती स्यादमोघा कालवृन्तिका ॥

वर्ग १ श्लो० १२० पत्र २९

द्वितीया पाटला श्वेता निर्दिष्टा काष्ठपाटला ।

सा चैव श्वेतकुम्भीका कुबेराक्षी फलेहृहा ॥

वर्ग १ श्लो० १२२ पत्र २९

अगरुः प्रवरं लोहं कृमिजघमनार्थकम् ।

कृष्णागरुः स्यादगुरु योगजं विश्वधूपकम् ॥

वर्ग ३ श्लो० २५ पत्र ९८

चन्दनं गन्धसारं च महार्हं श्वेतचन्दनम् ।

भद्रभीकं मलयजं गोक्षारं तैलपर्णिकम् ॥

वर्ग ३ श्लो० १ पत्र ९३

रक्तचन्दनमप्यनलोलोहितं हरिचन्दनम् ।

रक्तसारं ताम्रसारं निर्दिष्टं क्षुद्रचन्दनम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ४ पत्र ९४

कुचन्दनं पतङ्गं च रक्तकाष्ठं सुरक्तकम् ।

पत्राङ्गं पट्टरागं च पट्टरञ्जनमेव च ॥

वर्ग ३ श्लो० ६ पत्र ९४

सर्वाण्येतानि तुल्यानि रसतो वीर्यतस्तथा ।

गन्धनं तु विशेषं स्यात् पूर्वं श्रेष्ठतमं गुणैः ॥

वर्ग ३ श्लो० १० पत्र ९५

करवीरोऽध्वहाऽध्वानो हयमारोऽध्वमारकः ।

श्वेतकुन्तः श्वेतपुष्पं प्रतिहासोऽध्वमोहकः ॥

वर्ग ४ श्लो० १ पत्र १३४

द्वितीया रक्तपुष्पस्तु चण्डातो लघुवृन्तया ।

चण्डानको गुल्मकश्च प्रचण्ड करवीरकः ॥

वर्ग ४ श्लो० २ पत्र १३४

तमालपत्रं पत्रं स्यात् पलाशं छद्मं दलम् ।

रामं तापमजं वासो गोमनं वस्त्रमंशुकम् ॥

वर्ग २ श्लो० ५२ पत्र ८०

१. विश्वरूपकम् । क ख ग घ ङ ॥ २. भद्रप्रियं मं ख ॥ ३. 'वं' तैल ख ग घ । ४. पट्टरं क ख घ ङ ॥ ५. शतकुन्तः क ग घ ङ ॥ ६. लकुडं क ङ ॥ ७. गुणकश्च क ङ ॥ ८. गोपानां ख ॥

निघण्टुशेषटीका

सूक्ष्मेला श्रविची तुच्छा कोरञ्जी बहुला बुदि ।
एला कपोतवर्णा च चन्द्रशाला च निष्कृष्टिः ॥

पत्र २०

भद्रैला बृहदेला च त्रिविद्या त्रिपुटोद्भवा ।
स्थूलैला त्वक्मुगन्धा च पृथ्वीका धान्वका पुटा ॥

पत्र २१

कर्पूर शीतलरजः स्निताग्रः स्फटिको हिम ।
चन्द्रस्तुषारस्तुहिमः शशीन्दु-हिमवाल्मिकाः ॥

पत्र २१

कक्कोलकं कृतफलं कोलकं कटुकफलम् ।
तैलं कटुकं द्वीपं मारीचं माधवोचितम् ॥

पत्र २२

लवङ्गं देवकुसुमं मृत्तारं शिखरं लवम् ।
दिव्यं चन्दनपुष्पं च श्रीपुष्पं वारिसम्भवम् ॥

पत्र २२

नलिका विद्रुमलता कपोतचरणा नली ।
शुषिरा धमनी शय्या निर्मथ्या नर्तकी नटी ॥

पत्र २३

अतिमुक्तो माधवी च सुवसन्त पराश्रय ।
अतिमुक्तः कामुकश्च मण्डको भ्रमरोत्सवः ॥

पत्र २३

प्रायो जना सन्ति वनेचराद्याः
गोपादयः प्राकृतनामतज्ज्ञाः ।

प्रयोजनार्था वचनप्रवृत्ति-
र्यतस्ततः प्राकृत इत्यदोषः ॥

पत्र २४

पिप्पलः केशवावासस्थलपत्रः पवित्रकः ।
मङ्गल्यः श्यामलोऽश्वत्थो बोधिपृक्षो गजाशमः ॥

पत्र २४

प्लक्षः कपीतनः शृङ्गी सुपा-र्वक्षारुदर्शनः ।
प्लवको गर्दभाण्डश्च कमण्डलुर्दण्डः प्लवः ॥

पत्र २५

धन्वन्तरीयनिघण्टु

सूक्ष्मेला श्रविची तुच्छा कोरञ्जी बहुला बुदि ।
एला कपोतवर्णा च चन्द्रशाला च निष्कृष्टी ॥

वर्ग २ श्लो० ४४ पत्र ७८

भद्रैला बृहदेला तु त्रिपुटा त्रिपुटोद्भवा ।
स्थूलैला त्वक्मुगन्धा च पृथ्वीका कन्यका पुटा ॥

वर्ग २ श्लो० ४६ पत्र ७८

कर्पूर शीतलरजः शीताग्रः स्फटिको हिम ।
चन्द्रस्तुषारस्तुहिमः शशीन्दुहिमवाल्मिकाः ॥

वर्ग ३ श्लोक ३१ पत्र १०१

कङ्कोलकं कृतफलं कोलकं कटुकं फलम् ।
चूर्णं कन्दफलं द्वीपं मारीचं माधवोचितम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ३७ पत्र १०२

लवङ्गं देवकुसुमं मृत्तारं शिखरं लवम् ।
दिव्यं चन्दनपुष्पं च श्रीपुष्पं वारिसम्भवम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ४१ पत्र १०४

नलिका विद्रुमलता कपोतचरणा नली ।
शुषिरा धमनी शय्या निर्मथ्या नर्तकी नटी ॥

वर्ग ३ श्लो० ४३ पत्र १०४

अतिमुक्तः कामुकश्च मण्डनो भ्रमरोत्सवः ।
अविमुक्तो माधवी च सुवसन्त पराश्रयः ॥

वर्ग ५ श्लो० १५३ पत्र २०१

प्रायो जना सन्ति वनेचरास्ते
गोपादयः प्राकृतनामतज्ज्ञाः ।

प्रयोजनार्था वचनप्रवृत्ति-
र्यस्मात्ततः प्राकृतमित्यदोषः ॥

वर्ग १ श्लो० ८ पत्र १

पिप्पलः केशवावासस्थलपत्रः पवित्रकः ।
मङ्गल्यः श्यामलोऽश्वत्थो बोधिपृक्षो गजाशमः ॥

वर्ग ५ श्लो० ७८ पत्र १८४

प्लक्षः कपीतनः शृङ्गी सुपा-र्वक्षारुदर्शनः ।
प्लवको गर्दभाण्डश्च कमण्डलुर्दण्डः प्लवः ॥

वर्ग ५ श्लो० ८१ पत्र १८५

१. त्रिविद्या त्रि क ॥ २. मृत्तारं क ख ॥ ३. शिखरं क ख ॥
शेखरं छ ॥ ४. जडाः ग. ॥ ५. नामतज्ज्ञाः छ. ॥ ६. नार्थं वचं ग. ॥

निघण्टुशेषटीका

बटो रक्तफल शुक्ली न्यग्रोध स्कन्धजो ध्रुव ।
क्षीरी वैभवणावासो बहुपादो वनस्पतिः ॥
पत्र. २६
क्षीरवृक्षो हेमदुग्ध उदुम्बर-सदाफलो ।
अपुष्प-फलसम्बन्धो यज्ञाङ्ग श्वेतवल्कल ॥
पत्र. २७
काकोदुम्बरिका फल्गु राज्ञिफलसुः शिवाटिका ।
फाल्गुनी फलभारी च मलयूः श्वित्रमेघजम् ॥
पत्र. २७
क्षीरिकोक्ता च राजन्या क्षीरभृद्
रूपको नृपः ।
राजादनो दृढस्कन्ध कपीष्टः प्रियदर्शन ॥
पत्र. २८
प्रियालोऽथ खरस्कन्धधारो बहुलवल्कल ।
सन्नकट्टुत्थापटो ललनस्तापसप्रिय ॥
पत्र. २८
आम्रातक. पीतनक कपिचूतोऽम्लघाटक ।
शुक्ली कपिरसाव्यध तनुक्षीर कपिप्रिय
पत्र. २९
अर्क सूर्याक्षय पुष्पी विष्करोऽथ विकीरण ।
जम्बलः क्षीरपर्णः स्यादास्कोटो भास्को रवि ॥
पत्र. २९
राजाको वसुकोऽन्योऽर्क मन्दारो गणरूपक ।
एकाष्टील सदापुष्पी सुधा-ऽलर्क प्रतापस्त ॥
पत्र. ३०
स्तुक् सुधा च महाश्वो गुडा निस्त्रिंशपत्रक ।
समन्तदुग्धा गण्डीर सीहुण्डो वज्रकण्टक ॥
पत्र. ३१
करमर्दकमाविग्नं सुषेणं पाणिमर्दकम् ।
करागलं करमर्दं च कृष्णपाकफल मतम् ॥
पत्र. ३१
जम्भीरो जम्बलो जम्भ. प्रोक्षो दन्तघाटस्तथा ।
जम्भीरो वक्त्रशोषी च रोचनो दन्तहर्षण ॥
पत्र. ३२

धन्वन्तरीयनिघण्टु

वटो रक्तफल शुक्ली न्यग्रोध स्कन्धजो ध्रुव ।
क्षीरी वैभवणावासो बहुपादो वनस्पतिः ॥
वर्ग ५ श्लो० ७६ पत्र. १८४
उदुम्बरः क्षीरवृक्षो हेमदुग्धः सदाफलः
अपुष्पफलसम्बन्धो यज्ञाङ्ग श्वेतवल्कल ॥
वर्ग ५ श्लो० ८६ पत्र. १८६
काकोदुम्बरिका फल्गु राज्ञिफलसुः शिवाटिका ।
फाल्गुनी फलभारी मलयूः श्वित्रमेघजा ॥
वर्ग ५ श्लो० ८८ पत्र. १८७
क्षीरी चोक्तस्तु राजन्यः स क्षीर शुक्ल-
को नृप ।
राजादनो दृढस्कन्ध कपीष्टः प्रियदर्शन ॥
वर्ग ५ श्लो० ९१ पत्र. १८७
प्रियालोऽथ स्वरस्कन्धधारो बहुलवल्कल ।
स्नेहबीजश्चापटो ललनस्तापसप्रिय ॥
वर्ग ५ श्लो० ७२ पत्र. १८३
आम्रातक पीतनक कपिचूतोऽम्लघाटक ।
शुक्ली कपी रसाव्यध तनुक्षीर कपिप्रिय ॥
वर्ग ५ श्लो० १२ पत्र. १७१
अर्क सूर्याक्षय पुष्पी विष्करोऽथ विकीरण ।
जम्बलः क्षीरपर्णी स्यादास्कोटो भास्को रवि ॥
वर्ग ४ श्लो० १३ पत्र. १३६
राजाको वसुकोऽन्योऽर्क मन्दारो गणरूपक ।
एकाष्टील सदापुष्पी स चालर्क प्रतापनः ॥
वर्ग ४ श्लो० १६ पत्र. १३७
स्तुक् स्नुही च महाश्वो गुडा निस्त्रिंशपत्रक ।
समन्तदुग्धा गण्डीर सीहुण्डो वज्रकण्टकः ॥
वर्ग १ श्लो० २३५ पत्र. ५५
करमर्दकमाविग्नं सुषेणं पाणिमर्दकम् ।
करागलं करमर्दं च कृष्णपाकफल मतम् ॥
वर्ग ५ श्लो० १०२ पत्र. १९०
जम्भीरो जम्बलो जम्भ. प्रोक्षो दन्तघाटस्तथा ।
जम्भीरो वक्त्रशोषी च रोचनो दन्तहर्षणः ॥
वर्ग ५ श्लो० १४ पत्र. १७१

१. 'जो द्रुमः ग. ॥ २. फलकान्तारो ग.
४. 'घातकः। ५. ४ ॥ ५. 'कोऽध्यको ॥

३. 'श्चारो हि बहुव' क. ख ४ ॥

हैमनिघण्टुटीकोद्धृतानामवतरणानां धन्वन्तरीयनिघण्टुना तुलना । ३५३

निघण्टुशेषटीका

फलपूरो बीजपूर' केसरी बीजपूरक ।
 बीजक केसराम्लश्च मातुलङ्गस्तु पूरक ॥
 पत्र ३३
 बीजपूर्णोऽपर' प्रोक्तो मधुरा मधुकर्कटी ।
 मधुवल्ली मधुपर्णी वर्धमाना महाफला ॥
 पत्र. ३३
 अम्लीका चुकिका चुका साऽम्ला शुकाऽथ
 शुक्तिका ।
 अम्लिका चाम्लिका चिन्चः तिन्तिडिका च
 तिन्तिला ॥
 पत्र ३४
 वृक्षाम्ल तिन्तिडीकं च शाकाम्ल रक्षपूरकम् ।
 अम्लवृक्षोऽम्लशाकं तदम्लपूरो महीरुह ॥
 पत्र ३४
 अम्लोऽम्लवेतसो भीमो रसाम्लो बिल्ववेतस ।
 रक्षसाखी वेतसाम्ल शतवेधी च वेधकः ॥
 पत्र ३५
 कपित्थोऽथ दधित्थश्च ग्राही फलसुगन्धिकः ।
 अक्षिरूपन्दो दधिकलधिरपाकी कपित्रिय ॥
 पत्र ३६
 अश्मन्तक इन्द्रकस्तु कुशली चाऽम्लपत्रक ।
 श्लक्ष्णत्वग् मालुकापर्ण स्मृतो यमलपत्रकः ॥
 पत्र ३६
 नारङ्गस्त्वक्सुगन्धः स्यान्नागरजो मुखप्रिय ।
 स चैरावतक. प्रोक्तो योगिष्वक्त्राधिवासन ॥
 पत्र ३७
 खदिरो रक्षसारश्च गायत्री दन्तधावन ।
 कण्टकी बालपत्रश्च जिह्वाश्लयः क्षितिद्रुमः ॥
 पत्र ३७
 खदिरः वेतसारोऽन्यः सोमवल्क पथिद्रुमः ।
 श्यामसारो नेमिवृक्ष कामुक कुञ्जकण्टकः ॥
 पत्र ३८

धन्वन्तरीयनिघण्टु

बीजपूर्णो बीजपूर' केसरी 'फलपूरकः ।
 बीजक' केसराम्लश्च मातुलङ्गः सुपूरक' ॥
 वर्ग ५ श्लो० २२ पत्र १७३
 बीजपूर्णोऽपर' प्रोक्तो मधुरो मधुकर्कटी ।
 मधुवल्ली च विज्ञेया वर्धमाना महाफला ॥
 वर्ग ५ श्लो० ३१ पत्र १७४
 अम्लिका चुकिका चुका साऽम्ला छुत्तयश्च
 शुक्तिका ॥
 अम्लिका चिञ्चिका चिन्चः तिसिडीका
 सुतिसिडी ॥
 वर्ग ५ श्लो० ३३ पत्र १७४
 वृक्षाम्लं तिन्तिडिकं च शाकाम्लं रक्षपूरकम् ।
 अम्लवृक्षोऽम्लशाखः स्यादपरोऽम्लमहीरुहः
 वर्ग २ श्लो० १५ पत्र ८९
 अम्लोऽम्लवेतसो भीमो रसाम्लो वीरवेतसः ।
 रक्षसाखी वेतसाम्ल 'शतवेधी च भेदकः ॥
 वर्ग २ श्लो० १६ पत्र ८९
 कपित्थोऽथ दधित्थस्तु 'ग्राही गन्धफलश्च सः ।
 'अक्षसस्यो दधिकलधिरपाकी कपित्रियः ॥
 वर्ग २ श्लो० १०२ पत्र. ९०
 अश्मन्तकं इन्द्रकस्तु कुशली चाम्लपत्रक ।
 श्लक्ष्णस्त्वग्मालुकापर्ण स्मृतो यमलपत्रकः ॥
 वर्ग १ श्लो० ११४ पत्र ४६
 नारङ्गस्त्वक्सुगन्धश्च नागरजो मुखप्रिय ।
 स चैरावतिक प्रोक्तो योगीश्वक्त्राधिवासनः ॥
 वर्ग ५ श्लो० २० पत्र. १७२
 खदिरो रक्षसारश्च गायत्री दन्तधावनः ।
 कण्टकी बालपत्रश्च जिह्वाश्लयः क्षतक्षमः ॥
 वर्ग १ श्लो० २५ पत्र. ११
 खदिर वेतसारोऽन्यः सोमवल्कः पथिद्रुमः ।
 श्यामसारो नेमिवृक्ष. कामुक. कुञ्जकण्टक' ॥
 वर्ग १ श्लो० २७ पत्र. १२

१. बीजपूरकः क. ड. ॥ २. वातवेधी ग. ॥ ३. ग्राही पत्रः सुपत्रकः । अ' ड. ॥
 ४. अक्षयाको द' क. ख ॥ ५. 'कश्चेन्द्र' श; 'कश्चेन्द्र' त. ॥

निघण्टुशेषटीका

अरिमेदोऽरिमेदश्च गोधास्कन्धोऽरिमेदकः ।

अहिमेदोऽहिमारश्चाऽरिमेदः प्रत्यरिमेदकः ॥

पत्र. ३८

शास्मली रक्तपुष्पा च कुक्कुटी स्थिरजीविका ।

पिच्छिला तूलिनी मोचा कण्टकाद्या च पूरणी ॥

मोचनीति च

पत्र. ३९

शास्मली वेष्टक पिच्छा निर्यास स च शास्मल ।

मोचलाबो मोचरसो मोचनिर्यासकस्तथा ॥

पत्र. ३९

शिशपा तु महाश्यामा कृष्णसारः स्मृतोऽगुह ।

पत्र. ४०

कुशिशपाऽन्या कपिला भस्मगर्भाऽ[१] वसादनी ।

पत्र. ४०

शर्म सक्तुफला दुग्धा केशहर्तृफला शिवा ।

पत्र. ४२

शुग्गुल कालनिर्यासो जटायु कौशिक पुर ।

नक्तश्चर शिवो दुर्गो महिषाश्वय पल्लवः ।

पत्र. ४३

करीरं गूढपत्रं च शाकपुष्पो मृदुफलम् ।

प्रन्थिलं तीक्ष्णसारं च क्रकरं तीक्ष्णकण्टक ॥

पत्र. ४४

विकटतः पृथुफलो प्रन्थिल स्वादुकण्टक ।

गोपकण्टः काकपादो व्याघ्रपादोऽथ किङ्किणी ॥

पत्र. ४५

वित्तव शलाट्ट शाण्डिल्यो हृद्यगन्धः सदाफल ।

शैलपू थ्रीफल श्याह कर्कट प्रतिमारुत ॥

लक्ष्मीफलो गन्धगर्भ सत्यकर्मा वराहह ।

वातमारो हृषीकथ कण्टकादय सितानन ॥

पत्र. ४६

हरस्य भवने जाता हरिता च स्वभावतः ।

सर्वरोगाश्च हरते तेनाऽऽख्याता हरीतकी ॥

पत्र. ४६

धन्वन्तरीयनिघण्टु

हरिमेदोऽरिमेदश्च गोधास्कन्धोऽरिमेदकः ।

अहिमेदोऽहिमारश्चाऽरिमेदोऽहिमारकः ॥

वर्ग ५ श्लो० १३३ पत्र. १९७

शास्मली रक्तपुष्पा तु कुक्कुटी चिरजीविका ।

पिच्छिला तूलिनी मोचा वष्टकाद्यास्तुपूरणी ॥

वर्ग ५ श्लो० १२७ पत्र. १९५

शास्मली वेष्टक पिच्छा निर्यास स च शास्मल ।

मोचलाबो मोचरसो मोचनिर्यासकस्तथा ॥

वर्ग ५ श्लो० १२६ पत्र. १९५

शिशपा तु महाश्यामा कृष्णसारः स्मृता गुह ।

वर्ग ५ श्लो० १२१ पत्र. १९४

कुशिशपाऽन्या कपिला भस्मगर्भाऽवसादनी ॥

वर्ग ५ श्लो० १२१ पत्र. १९४

शमी शङ्कुफला दुग्धा केशहन्त्री शिवाफला ।

ईशानी शङ्करी लक्ष्मीर्महत्या पापनाशिनी ॥

वर्ग ५ श्लो० १२५ पत्र. १८८

शुग्गुल कालनिर्यासो जटायु कौशिक पुर ।

नक्तश्चर शिवो दुर्गो महिषाश्वः पल्लवा ॥

वर्ग ३ श्लो० १२७ पत्र. १२०

करीरो गूढपत्रश्च शाकपुष्पो मृदुफलः ।

प्रन्थिलस्तीक्ष्णमारश्च क्रकस्तीक्ष्णकण्टक ॥

वर्ग ५ श्लो १९ पत्र. १८९

विकटतो मृदुफलो प्रन्थिल स्वादुकण्टक ।

गोपघोटः काकपादो व्याघ्रपादोऽथ किङ्किणी ॥

वर्ग ५ श्लो० ४३ पत्र. १७७

वित्तव शलाट्ट शाण्डिल्यो हृद्यगन्धो महाफल ।

शैलपू थ्रीफल श्याहः कर्कट प्रतिमारुत ॥

लक्ष्मीफलो गन्धगर्भ सत्यकर्मा वराहहः ।

वातसारोऽरिमेदश्च वष्टको ह्यसितानन ॥

वर्ग १ श्लो० १०६-१०७ पत्र. २६-२७

हरस्य भवने जाता हरीता च स्वभावतः ।

सर्वरोगाश्च हरते तेन ख्याता हरीतकी ॥

वर्ग १ श्लो० २११ पत्र. ४९

१ 'दोऽरिमा' क. छ ॥ २. 'श्च मेदः प्रत्यरिमेदकः । झ. त. ॥ ३. गर्भा च सा' ग. ॥ ४ गुच्छपत्रश्च क. छ ॥ ५. गोपकण्टः छ. छ. ॥ ६. 'कर्मा सुदाहहः क. च. ॥ ७. कण्टकाद्योऽसि' क. च. ॥

निघण्टुशेषटीका

अम्लभावाज्जवेद् वातं पित्तं मधुर-तिक्ततः ।
 कर्क रक्ष-कषायत्वात् त्रिदोषघ्नी ततोऽभया ॥
 पत्र. ४६
 हरीतक्यभया पथ्या प्रपथ्या पूतनाऽमृता ।
 जयाऽव्यथा हैमवती कायस्था चेतकीति च ॥
 पत्र. ४७
 विमीतक कर्पफलो वासन्तोऽक्ष कलिद्रुम ।
 सर्वर्तको भूतवास कर्षो हायो विमेदकः ॥
 पत्र. ४७
 वयःस्थाऽऽमलक तिष्य जातीरसफलं शिवम् ।
 धात्रीफलं श्रीफलं च तच्छामृतफलं स्मृतम् ॥
 पत्र. ४८
 स्थोनाकं शुक्रनाशश्च कटवज्रोऽथ कटम्बर ।
 मयूरजङ्घोऽरलुकं प्रियजीव कुटन्नट ॥
 स प्रोक्तं पृथुशिम्बश्च टण्डुको दीर्घवृन्तक ।
 भालूकं सल्लकः फल्गुवृन्तको जम्बुको नटः ॥
 पत्र. ५०
 किंशुको वीतशोकश्च रक्तपुष्पोऽथ याज्ञिक ।
 क्षीरश्रेष्ठं पलाशश्च बीजस्नेहं समिद्रः ॥
 पत्र. ५२
 धवो नन्दितरुर्गीरः शकटाक्षो धुरन्धरः ।
 पत्र. ५३
 कादमर्यः कादमरी हीरा कदमरी मधुपर्ण्यपि ।
 श्रीपर्णी सर्वतोभद्रा गम्भारी कृष्णवृन्तिका ॥
 पत्र. ५४
 सप्तपर्णं शुक्तिपर्णद्वयं सुपर्णकं ।
 सप्तच्छदो गूढपुष्पस्तथा शास्मलिपर्णक ॥
 पत्र. ५५
 कर्णिकारो राजवृक्ष प्रमहं कृतमालक ।
 आरोग्यशिम्बी शम्पाको व्याधिघातोपघातकः ॥
 आरवधो दीर्घफलो व्याघातश्चतुरङ्गुलः ।
 आरवतस्तथा कर्णी कर्णीवान् स च रेवतः ॥
 पत्र. ५६

धन्वन्तरीयनिघण्टु

अम्लभावाज्जवेद् वातं पित्तं मधुरतिक्तात् ।
 कर्क रक्षकषायत्वात् त्रिदोषघ्नी ततोऽभया ॥
 वर्ग १ श्लो० २०७ पत्र. ४९
 हरीतक्यभया पथ्या प्रपथ्या पूतनाऽमृता ।
 जयाऽव्यथा हैमवती वयःस्था चेतकी शिवा ॥
 वर्ग १ श्लो० २०५ पत्र. ४९
 विमीतक कर्पफलो वासन्तोऽक्ष कलिद्रुम ।
 सर्वर्तको भूतवास कल्को हायो बहेडकः ॥
 वर्ग १ श्लो० २१२ पत्र. ५०
 वयःस्थाऽऽमलकं वृष्यं जातीफलरसं शिवम् ।
 धात्रीफलं श्रीफलं च तथाऽमृतफलं स्मृतम् ॥
 वर्ग १ श्लो० २१५ पत्र. ५१
 स्थोनाकं शुक्रनाशश्च कटवज्रोऽथ कटम्बर ।
 मयूरजङ्घोऽरलुकं प्रियजीव कुटन्नट ॥
 स प्रोक्तं पृथुशिम्बश्च टण्डुको दीर्घवृन्तक ॥
 भल्लकं शिल्लको फल्गुवृन्तको जम्बुको
 मतः ॥ वर्ग १ श्लो० ११४-१५ पत्र. २८
 किंशुको वातपोथश्च रक्तपुष्पोऽथ याज्ञिक ।
 क्षीरश्रेष्ठं पलाशश्च बीजस्नेहं समिद्रः ॥
 वर्ग ५ श्लो० १६१ पत्र. १०३
 धवो नन्दितरुर्गीरी शकटाक्षो धुरन्धुरी ।
 वर्ग ६ श्लो० ४ पत्र. २०४
 कादमर्या कादमरी हीरा कादमर्यो मधुपर्ण्यपि ।
 श्रीपर्णी सर्वतोभद्रा गम्भारी कृष्णवृन्तिका ॥
 वर्ग १ श्लो० ११७ पत्र. २८
 सप्तपर्णं शुक्तिपर्णद्वयं सुपर्णकं ।
 सप्तच्छदो गूढपुष्पस्तथा शास्मलिपर्णक ॥
 वर्ग ३ श्लो० ८० पत्र. ११२
 कर्णिकारो राजवृक्ष प्रमहं कृतमालक ।
 आरोग्यशिम्बी शम्पाको व्याधिघातो व्यथाम्तकः ॥
 आरवधो दीर्घफलो व्याधिघातश्चतुरङ्गुलः ।
 आरवतस्तथा कर्णी कर्णिकारोऽथ रेवतः ॥
 वर्ग १ श्लो० २२१, २१९ पत्र. ५३-५२

निघण्टुशेषटीका

सर्जकश्चाध्वकर्णश्च कषायी दीर्घपत्रक ।

सस्यसवरणः शूर सज्जकः शाल उच्यते ॥

पत्र. ५८

सरल पूतिकाष्ठ च बीज-पीतद्वुरुच्छ्रितः ।

दीपवृक्षः स्निग्धदारः प्रोक्तो मारीचपत्रक ॥

पत्र. ६०

देवदारः स्मृत दारः सुराहः किलिम च तत् ।

स्नेहविद्ध महादारः भद्रदार्दिन्द्रदारः च ॥

देवकाष्ठ भद्रकाष्ठ पूतिकाष्ठ च दारः च ।

सुरदार्दिन्द्रवृक्षश्च तथैवामरदारः च ॥

पत्र. ६१

मधूको मधुवृक्षश्च मधुपृष्ठीलो मधुलव ।

गुडपुष्पो रोध्रपुष्पो वनप्रस्थोऽथ माधव ॥

पत्र. ६२

मधूकोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रक ।

ह्रस्वपुष्प-फलः स्वादुर्गैरिकास्थो मधूलकः ॥

पत्र. ६३

तिन्दुको नीलसारश्च कालस्कन्धः शिशूत्सकः ।

रूजक रूजर्जनस्तु स्यन्दनो रात्रणो रव ॥

पत्र. ६३

तिन्दुकोऽन्यो द्वितीयस्तु रूजर्जकः

काकतिन्दुकः ।

काकेन्दुकश्च विख्यातः कुपीलः काकपीलुकः ॥

पत्र. ६३

रोध्रो लोध्रः शारकश्चिच्छकस्तिलवकस्तरः ।

तिरीटः कालहीनश्च चिल्ली शबरपादप ॥

पत्र. ६४

क्रमुक पट्टिका रोध्रो गालवः स्थूलवल्कल ।

जीर्णबुध्नो बृहत्पर्यः पट्टी लाक्षाप्रसादनः ॥

पत्र. ६५

श्लेष्मातक कर्बुदारः पिच्छलो लेखशाटक ।

शेष्ठ सेलुर्बाहुवीरः शपितो द्विजकुसितः ॥

पत्र. ६७

धनवन्तरीयनिघण्टु

सर्जको वस्तकर्णश्च कषायश्चिच्छरपत्रकः ।

सस्यसवरणः शूर सर्जोऽन्यः शाल उच्यते ॥

वर्ग ५ श्लो० १२३ पत्र. १९४

सरल पूतिकाष्ठ च बिडा पित्तद्रुमो मतः ।

दीपवृक्षः स्निग्धदारः प्रोक्तो मारीचपत्रक ॥

वर्ग ३ श्लो० ७८ पत्र. १११

देवदारः स्मृत दारः सुराहः किलिम च तत् ।

स्नेहविद्ध महादारः भद्रदार्दिन्द्रदारः च ॥

देवकाष्ठ भद्रकाष्ठ पूतिकाष्ठ सुदारः च ।

सुरदार्दिन्द्रवृक्षश्च तथैवामरदारः च ॥

वर्ग १ श्लो० ७६-७७ पत्र. २१

मधूको मधुवृक्षस्तु मधुपृष्ठीलो मधुलव ।

गुडपुष्पो लोध्रपुष्पो वानप्रस्थोऽथ माधव ॥

वर्ग ५ श्लो० ४५ पत्र. १७७

मधूकोऽन्यो द्वितीयस्तु जलजो दीर्घपत्रक ।

ह्रस्वपुष्पः फलस्वादुर्गैरिकास्थोऽथ मधूलिका

वर्ग ५ श्लो० ४८ पत्र. १७७

तिन्दुको नालसारश्च कालस्कन्धोऽतिमुककः

रूजर्जक रूजर्जनस्तु स्यन्दनो रात्रणो रव ॥

वर्ग ५ श्लो० ४० पत्र. १७६

द्वितीयतिन्दुकः काकतिन्दुर्नर्कटतिन्दुकः ।

काकेन्दुकश्च विख्यातः कपीलः काकतिन्दुकः ।

वर्ग ५ श्लो० ४१ पत्र. १७६

लोध्रो रोध्रः शारकस्तिलवकस्तिलक-

स्तरः ।

तिरीटकः काण्डहीनो भिल्ली शम्बरपा-

दपः ॥

वर्ग ३ श्लो० १७५ पत्र. १२९

क्रमुक पट्टिका रोध्रो वल्कलः स्थूलवल्कलः ।

जीर्णपर्णो बृहत्पर्यः पट्टी लाक्षाप्रसादनः ॥

वर्ग ३ श्लो० १७७ पत्र. १२९

श्लेष्मातक कर्बुदारः पिच्छलो लेखशाटकः ।

शेष्ठ शैलुर्बाहुवीरः शपितो द्विजकुसितः ॥

वर्ग ५ श्लो० ९४ पत्र. १८८

१. कषायो वीरः ख ॥ २. किरिमं झ. ॥ ३. वृक्षः स्थान्मधुं क. ॥ ४. कुपिलुः क व, कुपीलः घ, पीलुकः ग. ॥ ५. शाटकम् । ख. ॥ ६. लुर्बाहुवीरः शां ख. ॥

निघण्टुशेषटीका

आम्रभूतो रसालश्च स चैष्टो मदिराक्षः ।
कामाज्ञ सहकारश्च परपुण्ड्रमदोरसवः ॥
पत्र ६८
धुश्राम उक्तकोशश्च लाक्षाक्षः सुरक्तकः ।
अनुवृक्षो धनस्कन्धः कृमिवृक्षः सुकोशकः ॥
रात्राज्ञातक आम्रान्तो मन्मथोद्भवस्तथा ।
टङ्को नीलकपित्थोऽन्यो राजपुत्रो नृपाम्भज ॥
पत्र ६९
मदन शल्यको राटः पिण्डी पिण्डीतकः फलः ।
तस्करः करहाटश्च छर्दनो विषपुष्पकः ॥
पत्र ७१
नादेयो मेघपुण्ड्रोऽन्यस्तोयकामो निकुञ्जकः ।
जलीकाः संवृतोऽम्भोजो निचुलो जलवेतसः ॥
पत्र ७३
वरुण श्वेतपुष्पश्च तिकशाकः कुमारकः ।
सेतुद्रुम शीघ्रवृक्षस्तमालो मारुतापहः ।
पत्र ७४
अङ्कोटोऽङ्गोलको रेखी निर्दिष्टो दीर्घकीलकः ।
पीतसारस्ताम्रफलो गन्धपुष्पो निकोचकः ॥
पत्र ७४
भल्लातकः स्मृतोऽरुणो दहनस्तपनोऽमिकः ।
अरुणको वीरतरुर्भल्लातोऽग्निमुखो धनुः ॥
पत्र ७५
निम्बो नियमनो नेता पित्रुमन्दः सुतिककः ।
अरिष्टः सर्वतोभद्रः सुभद्रः पारिभद्रकः ॥
पत्र ७६
महानिम्बः स्मृतोद्रेकः कामुको विषमुष्टिकः ।
केशमुष्टिर्निम्बरको रम्यकः क्षीब एव च ॥
पत्र ७७

धनवन्तरीयनिघण्टु

आम्रभूतो रसालश्च कीरेष्टो मदिराक्षः ।
कामाज्ञ सहकारश्च परपुण्ड्रो मदोद्भवः ॥
वर्ग ५ श्लो० १ पत्र १६९
धुश्राम स्यात्कृमिवृक्षाक्षो अनुवृक्षः
सुकोशको धनस्कन्धः कोशाज्ञश्च सुरक्तकः ॥
रात्राज्ञ उक्त आम्रान्तो मन्मथोद्भवस्तथा ।
टङ्को नीलकपित्थोऽन्यो राजपुत्रो नृपाम्भज ॥
वर्ग ५ श्लो० १, ११ पत्र १७०
मदनः शल्यको राटः पिण्डी पिण्डीतकः फलः ।
तस्करः करहाटश्च छर्दनो विषपुष्पकः ॥
वर्ग १ श्लो० १६८ पत्र ३९
नादेयी मेघपुष्पोऽन्यो जलकामो निकुञ्जकः ।
जलीकः संवृतश्चैव विद्रुलो जलवेतसः ॥
वर्ग ५ श्लो० ११७ पत्र १९३
वरुण श्वेतपुष्पश्च तिकशाकः कुमारकः ।
श्वेतद्रुमो गन्धवृक्षस्तमालो मारुतापहः ॥
वर्ग ५ श्लो० ११९ पत्र १९३
अङ्कोटोऽङ्गोलको रेखी निर्दिष्टो दीर्घकीलकः ॥
पीतसारस्ताम्रफलो गन्धपुष्पो निकोचकः ॥
वर्ग १ श्लो० २५८ पत्र ६०
भल्लातकः स्मृतोऽरुणो दहनस्तपनोऽमिकः ।
अरुणको वीरतरुर्भल्लातोऽग्निमुखो धनुः ॥
वर्ग ३ श्लो० १४३ पत्र १२३
निम्बो नियमनो नेता पित्रुमन्दः सुतिककः ।
अरिष्टः सर्वतोभद्रः प्रभद्रः पारिभद्रकः ॥
वर्ग १ श्लो० २९ पत्र १३
महानिम्बः स्मृतोद्रेकी कामुको विषमुष्टिकः ।
केशमुष्टिर्निम्बरको रम्यकोऽक्षीष्ट एव च ॥
वर्ग १ श्लो० ३१ पत्र १३

१. सखा । क. ख. क. ॥ २. महोत्सवः क. ख. ग. क. ; मदोत्सवः ग. ॥

३. धुश्राम उक्त कोशामो लाक्षाक्षः सुरक्तकः । अनुवृक्षो धनस्कन्धः कृमिवृक्षः सुकोशकः ।
ख. क. । धुश्राम उक्तः कोशामो लाक्षाक्षः सुरक्तकः छ. ॥ ४. शालवः क. ग. क. ख. ॥ ५.
विषमुष्टिका क. ख. ॥ ६. वज्रुलो क. क. ॥ ७. स्मृतो दक्षो क. क. ग. ॥ ८. 'मन्मथो
द' ग. ॥

निघण्टुशेषटीका

पीडः शीतफलः खंसी धारी गुडफलोऽपि च
विरेचनफलः शाखी इयाम करभवत्लमः ॥

पत्र ७७

अक्षोटः पार्वतीयश्च फलस्नेहो गुडाश्रयः ।
कीरेष्ट कन्दरालश्च स्वादुमञ्जो मृदुच्छदः ॥

पत्र ७८

करजो नक्तमालश्च पूतिकश्चिरवित्त्वकः ।
घृतपर्णं करजोऽन्य प्रकीर्यो गौर एव च ॥

पत्र ८०

उदकीर्यस्तृतीयोऽन्य षड्ग्रन्थो हस्तिवारिणी ।
अक्षारवल्ली शार्ङ्गस्था काकघ्नी करतालिका ॥

पत्र ८१

कटफलं सोमवरकश्च श्रीपर्णी कुमुदा तथा ।
महाकषायोऽग्रगन्धि क्षिप्रगर्भे प्रचतनः ।
महाकुम्भी च कुम्भीका भद्रा भद्रवतीति च ॥

पत्र ८२

दाडिमो वालिमः सार कुट्टिमं फलषाण्डवः ।
स्वाद्वम्भो रक्तबीजश्च करकं शुक्वल्लभः ॥

पत्र ८२

घातकी ताम्रपुष्पा च कुजरा मधुपावनी ।
पार्वतीया सुमिक्षा च वह्निपुष्पी च शब्दिता ।

पत्र ८३

सल्लकी वल्लभी ह्लादा सुरभि सुखवा रस्ता ।
अश्वपुत्री कुन्दुरकी गजभक्षा महेरणा ॥

पत्र ८४

एरण्डस्तरुणं शुक्लश्चित्रो गन्धर्वहस्तकः ।
पञ्चाङ्गुलो वर्धमान आरण्डो दीर्घदण्डकः ॥
रक्षोऽपरो हस्तिकर्णः कर्णो व्याघ्रतलो रुधुः ।
उरुष्को हस्तिपर्णश्चक्षुर्गुणानपत्रकः ॥

पत्र ८५

धनवन्तररीयनिघण्टु

पीडः शीतः सहस्रांशी धानी गुडफलोऽपि च ।
विरेचनफलः शाखी इयाम करभवत्लमः ॥

वर्ग ५ श्लो० ५१ पत्र १७८

आक्षोटः पार्वतीयश्च फलस्नेहो गुडाश्रयः ।
कीरेष्ट कर्पूरालश्च स्वादुमञ्जो मृदुच्छदः ॥

वर्ग ५ श्लो० ६० पत्र १८०

करजो नक्तमालश्च पूतिकश्चिरवित्त्वकः ।
घृतपर्णं करजोऽन्य प्रकीर्यो गौर एव च ॥

वर्ग ५ श्लो० १०७ पत्र १९१

उदकीर्यस्तृतीयोऽन्य षड्ग्रन्थो हस्तिवारिणी ।
मदहस्तिनिका रोही हस्तिगेहणकः श्रियः ॥
अक्षारवेल्लिकाऽम्बष्टा वाङ्घ्नी काकभाण्डिका
वायव्या वालिका मेदा वाक्यवल्लयपि नोच्यते ॥

वर्ग ५ श्लो० १०९-११० पत्र १९१

कटफलं सोमवरकश्च श्रीपर्णी कुमुदा तथा ।
महाकुम्भा च कुम्भीका भद्रा भद्रवतीति च ॥

वर्ग १ श्लो० ७३ पत्र २१

दाडिमो दाडिमो सार कुट्टिमं फलषाण्डवः ।
स्वाद्वम्भो रक्तबीजश्च करकं शुक्वल्लभः ॥

वर्ग २ श्लो० ६१ पत्र ८१

घातकी ताम्रपुष्पी च कुजरा मधुपावनी ।
पार्वतीया सुमिक्षा च वह्निपुष्पा च शब्दिता ॥

वर्ग ३ श्लो० १० पत्र ११३

सल्लकी वल्लभी ह्लादा सुरभि सुखवा रस्ता ।
अश्वपुत्री कुन्दुरकी गजभक्षा महेरणा ॥

वर्ग ३ श्लो० १३५ पत्र १२२

एरण्डस्तरुणं शुक्लश्चित्रो गन्धर्वहस्तकः ।
पञ्चाङ्गुलो वर्धमान आरण्डो दीर्घदण्डकः ॥
रक्षोऽपरो हस्तिकर्णो व्याघ्रो व्याघ्रतलो रुधुः ।
उरुष्को हस्तिपर्णश्चक्षुर्गुणानपत्रकः ॥

वर्ग १ श्लो० २१५-२१६ पत्र ६७

१. 'वल्ली शार्ङ्गस्था क. व. । 'वल्ली शार्ङ्गस्था ग. २. करभाण्डिका
क. ख. व. ॥ ३. फलषाण्डवः क. व. ; फलषाण्डवः ग. ४. मधुपा क. व. ॥
५. अश्वपुत्री ख. ॥ ६. हस्तिपर्णो क. व. ॥

काम्पिल्लकोऽथ रक्काजो रेची रेचनकस्तथा ।
रञ्जनो लोहिताञ्जश्च कर्कशो रक्चूर्णकः ॥

पत्र ८५

कतकच्छेदनीयश्च कतः कतफल मतम् ।
अम्बुप्रसादनफलः श्लक्ष्ण नेत्रविकारहृत् ॥

पत्र ८६

वन्दका स्याद् वृक्षरहा शेखरी कामवृक्षकः ।
वृक्षादनी तटरहा कामिन्यङ्घ्रिप्ररोहणी ।

पत्र ८७

वासिका सिंहकर्णी च वृषो वासा च सिंहिका ।
आटरूष मिहमुखी मिषगमाताऽऽटरूषकः ॥

पत्र ८८

तुम्बुव सारसः सौरो वनत्र सानुजोऽग्निः ।
तीक्ष्णबलः स्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ॥

पत्र ८९

कदली सुकुमारा च रम्भा भानुफला मता ।
काष्टीरसश्च निस्सारा मोचा हस्तिबुसा

तथा ॥ पत्र ८९

तगरं कुटिल वक्र दीन त्रिध नत शिवम् ।
कालानुसार्यमवजु कुञ्चित नहुषं नृपम् ॥

पत्र. ९०

तूल नूद च यूपं च क्रमुक ब्रह्मकाष्ठकम् ।
ब्रह्मदार ब्रह्मनिष्ठं ब्रह्मण्य ब्रह्मचारि च ॥

पत्र. ९०

मुष्कको मोक्षको घण्टा मुखको मुखकस्तथा ।
क्षारश्रेष्ठो गोल्लिहश्च द्विविधः श्वेत-कृष्णकः ॥

पत्र ९१

वशो वेणुर्यवफलः कर्मारस्तुणकेतुकः ।
त्वक्सारः क्षतपर्वा च मस्करः कीचकस्तथा ॥

पत्र. ९१

गाङ्गेदकी नागबला खरगन्धनिका रक्षा ।
विश्वदेवा तथाऽरिष्टा खण्डा हस्वगवेयुका ॥

पत्र. ९२

कम्पिल्लकोऽथ रक्काजो रेची रेचनकस्तथा ।
रञ्जनो लोहिताञ्जश्च कम्पिल्लो रक्चूर्णकः ॥

वर्ग ३ श्लो० १३८ पत्र. १२२

कतकं छेदनीयश्च कतं कतफलं मतम् ।
अम्बुप्रसादनफलः श्लक्ष्ण नेत्रविकारजित् ॥

वर्ग ३ श्लो० १७२ पत्र १२९

वन्दका स्याद् वृक्षरहा शेखरी कामरूपका ।
वृक्षादनी तटरहा कामिनी पञ्चकपिणी ॥

वर्ग ४ श्लो० ९७ पत्र १५३

वासकः सिंहपर्णी च वृषो वासाऽथ सिंहिका ।
आटरूष सिंहमुखी मिषगमाताऽऽटरूषकः ॥

वर्ग १ श्लो० २३ पत्र. ११

तुम्बव सौरभः सौरो वनत्र सानुजो द्विजः ।
तीक्ष्णबलः स्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ॥

वर्ग २ श्लो० ४२ पत्र ७८

कदली सुकुमारा च रम्भा स्वाधुफला मता ।
दोर्धपत्रा च नि सारा मोचा हस्तिविषाणिका ॥

वर्ग ४ श्लो० ७५ पत्र १४८

तगरं कुटिल वक्र दीन त्रिध नतं शठम् ।
कालानुसार्यमवजु कुञ्चितं नहुषं नृपम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ५३ पत्र. १०६

तूलं नूदं च यूपं च क्रमुकं ब्रह्मकाष्ठकम् ।
ब्रह्मदारं ब्रह्मणेष्टं ब्रह्मण्यं ब्रह्मचारिणम् ॥

वर्ग ५ श्लो० ६४ पत्र. १८१

मुष्कको मोक्षको मुष्टिमुखको मुखकस्तथा ।
क्षारश्रेष्ठो गोल्लकश्च द्विविधः श्वेत-कृष्णकः ॥

वर्ग ५ श्लो० १३२ पत्र. १९६

वशो वेणुर्यवफलः कर्मारुस्तुणकेतुकः ।
त्वक्सारः क्षतपर्वा च मस्करः कीचकस्तथा ॥

वर्ग ४ श्लो० १३७ पत्र. १६१

गाङ्गेदकी नागबला खरगन्धनिका क्षुषा ।
विश्वदेवा तथाऽरिष्टा खण्डा हस्वगवेयुका ॥

वर्ग १ श्लो० २८४ पत्र. ६५

हरिद्रा पीतिका पिण्डा रजनी रञ्जनी निशा ।
गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥

अन्या दारुहरिद्राऽपि हरिद्रः पीतचन्दनम् ॥
निर्दिष्टा वै कण्टकिनी स च कालेयकः स्मृतः ।
कालीयको दारुनिशा दार्ढी-पीतद्रु-
-पीतिकाः ॥

कटुदेरी पर्जन्या पीतदारुः पचम्पचा ।
पत्र. ९२

स्थौण्येयकं बद्धिचूडं शुक्रगुच्छं शुक्रच्छदम् ।
विकीर्णं शुक्रवर्हं च हरितं शीर्णरोमकम् ॥
पत्र. ९३

स्पृक्का स्पृग्गं ब्राह्मणी देवी लता लङ्को-
यिका मरुत् ।
पञ्चमुखिर्देवपुत्री निर्मात्या पिशुना वधु ॥
पत्र. ९४

विडङ्गा जन्तुहन्त्री च कृमिणी चित्रतण्डुला ।
तण्डुलः कृमिहाऽमोघा कैरला मृगगामिनी ॥
पत्र. ९५

श्वभो धूर्धरो धीरो मातृको वृषभो वृष ।
विषाणी ककुद्दीन्द्राक्षो बन्धुरो गोपतिः स्मृतः ॥
पत्र. ९६

ऋद्धिर्वृद्धिं सुखं सिद्धी रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।
ऋषियुष्ठा युग योग्यं लक्ष्मी सर्वजनप्रिया ॥
पत्र. ९६

कङ्कुठं काककुष्ठं तु विडङ्गं रज्ज्वायकम् ।
रेचकं पुलकं हासं शोषनं काकपालकम् ॥
पत्र. ९७

परुषकः परुः प्रोक्तो नीलवर्णः परापरः ।
परिमण्डलमल्पास्थि परुष चापि नामत ॥
पत्र. ९८

हरिद्रा पीतिका पिङ्गा रजनी रञ्जनी निशा ।
गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥

अन्या दारुहरिद्रा च पीतद्रुः पीतचन्दनम् ॥
निर्दिष्टा काष्ठरजनी सा च कालेयकं स्मृतम् ।
कालायकं दारुनिशा दूर्वा पीताऽपि तकम् ।
कटुदेरी पर्जन्या पीतदारु पचम्पचा ।
हेमवर्णवती पीता हेमकान्ता कुमुम्भका ।

वर्ग १ श्लो० ५४, ५७-५९ पत्र १७ १८

स्थौण्येयकं बद्धिचूडं शुक्रपुच्छं शुक्रच्छदम् ।
विकीर्णं शुक्रवर्हं च हरितं शीर्णरोमकम् ॥
वर्ग ३ श्लो० ६९ पत्र ११०

स्पृक्काऽस्पृग्गं ब्राह्मणी देवी मालाली
कोटिका मता ।
पञ्चमुखिर्देवपुत्री निर्मात्या पिशुना वधु ॥
वर्ग ३ श्लो० ६२ पत्र १०८

विडङ्गं जन्तुहन्त्री च कृमिणी चित्रतण्डुला ।
तण्डुली कृमिहाऽमोघा कैरला मृगगामिनी ॥
वर्ग २ श्लो० ११ पत्र. ७१

श्वभो धूर्धरो धीरो मातृको वृषभो वृष ।
विषाणी ककुद्दीन्द्राक्षो बन्धुरो गोपतिस्तथा ।
वर्ग १ श्लो० १२५ पत्र. ३०

ऋद्धिर्वृद्धिं सुखं सिद्धी रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।
ऋषियुष्ठा युग योग्यं लक्ष्मी सर्वजनप्रिया ॥
वर्ग १ श्लो० १४५ पत्र. ३४

कङ्कुठं कालकुष्ठं च विरजं रज्ज्वायकम् ।
रेचकं पुलकं हासं शोषनं कालपालकम् ॥
वर्ग ३ श्लो० १४१ पत्र १२२

परुषकं परु प्रोक्तं नीलवर्णं परावरम् ।
परिमण्डलमध्यास्थि परुष चापि नामत ॥
वर्ग ५ श्लो० ६२ पत्र १८०

१. हरिद्रा वरं क ख. ग. घ ङ ॥ २. च हरिद्रा पीतं झ. ॥ ३. यका स्मृता । क च, यकः स्मृतः । ग. घ ॥ ४. पीतका । क. घ. ङ च ॥ ५. कुमुम्भला । घ. ङ. च. ॥ ६. धीरः श्रीमान्वृषभको वृषः क घ ङ. च. ॥ ७. वृषाणी क. ख. ॥ ८. ऋषियुष्ठा क. ङ. च ॥ ९. रज्ज्वायकं क ख ॥ १०. नीलवर्णं ङ. ण. ॥ ११. परापरम् । ङ. ङ. झ. ञ ॥ १२. मल्पास्थि

निघण्टुशेषटीका

खजूरी तु खरस्कन्धा कषाया मधुराऽमृता ।
 दुष्प्रवर्णा दुरारोहा नि श्रेणिः स्वादुमस्तका ॥
 पत्र. ९८
 तालो ध्वजद्रुम प्राशुर्दीर्घस्कन्धो दुरारोह ।
 तुणराजो दीर्घतल्लेख्यपत्रो हुमेश्वरः ॥
 पत्र. ९९
 नालिकेरो रसफल सतुप्त कूर्चकेशरः ।
 लतावृक्षो दृढफलो लाङ्गली दाक्षिणात्यकः ॥
 पत्र. १००
 स्यात् प्रगफलमुद्रेगं ससि घोष्ठाफलं मतम् ।
 चिकणं चल्कलं चिककं गवां मदकरं च तत् ॥
 पत्र. १०१
 सिन्दुवारं श्वेतपुष्पं सिन्दुकं सिन्दुवारिका ।
 नीलपुष्पं शीतसहो निर्गुण्डी नीलसिन्दुका ॥
 पत्र. १०३
 शेफालिकाऽन्या निर्गुण्डी खनौका नीलमञ्जरी ।
 शुक्लाऽन्या श्वेतसुरसा भूतकेशी च कथ्यते ॥
 पत्र. १०४
 प्रियङ्गुं प्रियवल्ली च फलिनी कङ्गुनी प्रिया ।
 वृत्ता गोवन्दनी श्यामा कारम्मा वर्णमेदिनी ॥
 पत्र. १०५
 मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधु मधुलवा ।
 यष्टीमधूकं मधूकं यष्ट्याहं मधुयष्टिका ॥
 तल्लक्षणं क्लीतनं च क्लीतकं क्लीतका च सा ।
 स्थलजा जलजाऽन्या च मधुपर्णी मधूलिका ॥
 पत्र. १०६
 अश्वगन्धा वाजिगन्धा कुम्भकोऽश्वारोहकः ।
 चाराहकर्णी तुरगी बल्या वाजीकरी मता ॥
 पत्र. १०६
 अजश्री मेघश्री सर्पदम्बा च वर्तिका ।
 द्वितीया दक्षिणावर्ता वृद्धिकाली विषाणिका ॥
 पत्र. १०७

धन्वन्तरीयनिघण्टु

खजूरी तु खरस्कन्धा कषाया मधुरामृता ।
 दुष्प्रवर्णा दुरारोहा नि श्रेणिः स्वादुमस्तका ॥
 वर्ग ५ श्लो०५३ पत्र. १०८
 तालो ध्वजद्रुम प्राशुर्दीर्घस्कन्धो दुरारोहः ।
 तुणराजो दीर्घतल्लेख्यपत्रो हुमेश्वरः ॥
 वर्ग ५ श्लो०६८ पत्र. १८२
 नारिकेलो रसफल सतुप्त कूर्चकेशरः ।
 तालवृक्षो दृढफलो लाङ्गली दाक्षिणात्यकः ॥
 वर्ग ५ श्लो०७४ पत्र. १८३
 स्यात् प्रगफलमुद्रेगं ससि घोष्ठाफलं स्मृतम् ।
 चिकणं चिककणा चिकका गुर्वाकाः
 खपुर् च तत् ॥
 वर्ग ३ श्लो०३९ पत्र. १०३
 सिन्दुवारं श्वेतपुष्पं सिन्दुकं सिन्दुवारिकः ।
 नीलपुष्पं शीतसहो निर्गुण्डी नीलसिन्दुका ॥
 वर्ग ४ श्लो०८१ पत्र. १५०
 शेफालिकाऽन्या निर्गुण्डी खनजा नीलमञ्जरी ।
 शुक्लाऽन्या श्वेतसुरसा भूतकेशी च कथ्यते ॥
 वर्ग ४ श्लो० ८३ पत्र. १५०
 प्रियङ्गुं प्रियवल्ली च फलिनी कङ्गुनी प्रिया ।
 वृत्ता गोवन्दनी श्यामा कारम्मा वर्णमेदिनी ॥
 वर्ग ३ श्लो० १६ पत्र. ९७
 मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधु मधुलवा ।
 यष्टीकं मधूकं चैव यष्ट्याहं मधुयष्टिका ॥
 तल्लक्षणं क्लीतनकं क्लीतनं क्लीतिका च सा ।
 स्थलजा जलजाऽन्या तु मधुपर्णी मधूलिका ॥
 वर्ग १ श्लो० १४२, १४४ पत्र. ३३, ३४
 अश्वगन्धा वाजिगन्धा कङ्कुकाऽश्वारोहकः ।
 चाराहकर्णी तुरगी बल्या वाजिकरी स्मृता ॥
 वर्ग १ श्लो० २७२ पत्र. ६२
 अजश्री मेघश्री सर्पदम्बा च वर्तिका ।
 द्वितीया दक्षिणावर्ता वृद्धिकाली विषाणिका ॥
 वर्ग १ श्लो० ८७ पत्र. २३

१ रा रसा । तुं क. ड. ॥ २. सुगन्धः क. ड. ॥ ३. श्यावफलं ख ग. स. ॥

४. सिन्धुकः सिन्धुवा' क ग ॥ ५. शीतसिन्धुका ड. ॥ ६. 'मेदिनी क. ख. ग ड. ॥

निघण्टुशेषटीका

श्री कर्कटश्री च कुलीरा कर्कटाह्वया ।
कुलिङ्गश्री चक्रा च महाघोषा मत्ताङ्गयपि ॥
चन्द्रा स्वादु विषाणी च प्रोक्ता च निजमूर्धजा ॥

पत्र १०८

कण्टकारी च दु स्पर्शा भुद्रा व्याघ्री निर्विशिष्या ।
कण्टालिका कण्टकिनी धावनी दुःप्रवर्षणी ॥

पत्र १०८

बृहती सिंहघनाकान्ता वार्ताकी राष्ट्रिका कुली ।
विशदा स्थूलमण्डाकी महती तु महोटिका ॥

पत्र १०९

विदारिका मता शुक्ला स्वादुकन्दा स्तुगालिका ।
वृक्षकन्दा विदारी च वृक्षवल्ली विडालिका ॥

पत्र ११०

मन्या क्षीरविदारी स्वाद् क्रक्षगन्धेषुवलयपि ।
क्षीरकन्दा क्षीरयुक्ता क्षीरवल्ली पयस्विनी ॥

पत्र ११०

पृष्ठिण (शिशि) पर्णी पृथक्पर्णी कलशिर्घावनी गुहा ।
शृगालविन्ना धृतिला पर्णी कोष्ठकुपिष्ठिका ॥

पत्र १११

गोक्षुर स्याद् गोक्षुरको भक्षकः स्वादुकण्टक ।
गोकण्टको भक्षकः पङ्क्तः क्षुरकः क्षुरः ॥
गोकण्टो गोक्षुरः कण्टी पङ्क्तस्त्रिकण्टस्त्रिषकः ।
त्रिकण्टक कण्टफल श्वदण्डो व्यालदण्डक ॥

पत्र ११२

दन्ती क्षीप्रा निकुम्भा स्यादुपचित्रा मकुलकः ।
तथोदुम्बरपर्णी च विशल्या च गुणप्रिया ॥

पत्र ११२

अपामार्गश्च शिखरी प्रत्यक्पुष्पी मयूरक ।
अधःशल्याऽथ किणिही दुर्ग्रह खरमञ्जरी ॥
स पवोक शैखरिको मर्कटी दुरतिग्रह ।
पत्रपुष्पी च वक्षिरः कुटो मर्कटपिप्पली ॥

पत्र ११४

अष्टमस्तरीयनिघण्टु

श्री कर्कटश्री च कुलीरा कर्कटाह्वया ।
कुलीरभृङ्गी चक्रा च महाघोषा मत्ताङ्गिनी ॥
चन्द्रारूपा विषाणी च शृङ्गी वनजमूर्धजा ।

वर्ग १ श्लो०८५, ८६ पत्र २२

कण्टकारी तु दु स्पर्शा भुद्रा व्याघ्री निर्विशिष्या ।
कण्टालिका कण्टकिनी धावनी दुःप्रवर्षणी ॥

वर्ग १ श्लो०९५ पत्र २५

बृहती सिंहिकाकान्ता वार्ताकी राष्ट्रिका कुली ।
विषदा स्थूलकण्टाकी महती तु महोटिका ॥

वर्ग १ श्लो०९३ पत्र २४

विदारिका मता शुक्ला स्वादुकन्दा शृगालिका ।
वृक्षकन्दा विदारी च वृक्षवल्ली विडालिका ॥

वर्ग १ श्लो०१४७ पत्र ३४

मन्या क्षीरविदारी स्वादिभ्रुगन्धेषुवलयपि ।
क्षीरवल्ली क्षीरकन्दा क्षीरशुक्ला पयस्विनी ॥

वर्ग १ श्लो० १४९ पत्र ३५

पृष्ठिपर्णी पृथक्पर्णी कलशी धावनी गुहा ।
शृगालविन्नाऽक्षिप्रबला पर्णी कोष्ठकुपिष्ठिका ॥

वर्ग १ श्लो० ९० पत्र २३

गोक्षुर स्याद् गोक्षुरको भक्षकः स्वादुकण्टक ।
गोकण्टको भक्षकः पङ्क्तः कण्टकक्षिकः ॥
गोकण्टो गोक्षुरः कण्टी पङ्क्तः क्षुरकः क्षुरः ।
त्रिकण्टक कण्टफल श्वदण्डो व्यालदण्डकः ॥

वर्ग १ श्लो०१०२-१०३ पत्र २६

दन्ती क्षीप्रा निकुम्भास्यादुपचित्रा मकुलकः ।
तथोदुम्बरपर्णी च विशल्या च गुणप्रिया ॥

वर्ग १ श्लो० २२३ पत्र ५३

अपामार्गस्तु शिखरी प्रत्यक्पुष्पी मयूरक ।
अधःश्लेषोऽथ किणिही दुर्ग्रह खरमञ्जरी ॥
स पवोक शैखरिको मर्कटी दुरतिग्रह ।
पराक्पुष्पी वक्षिरश्च कण्टी मर्कटपिप्पली ॥

वर्ग १ श्लो० २६०-२६१ पत्र ६०

१. कान्ता ण. ॥ २. स्थूलमण्डा ख. ग. ॥ ३. 'ण्टाली म' ग घ ङ. व. ॥
४. वृक्षकं श ॥ ५. वृक्षव' श ॥ ६. 'पवित्रा' क ख. ग. ङ. व. ॥ ७.
'शल्याश्च कि' क ख ॥

निघण्टुशेषटीका

छुण्ठी महीषध विश्वा नागरं विश्वमेवम् ।
विश्वीषध श्वहवेरं कटुमङ्गं तथाऽऽर्द्रम् ॥
पत्र ११५

पुनर्नवा विद्यासध कटिलः शशिघाटिका ।
वृक्षी च क्षुद्रवर्षाभूर्धिवपत्र कटिलकः ॥
पत्र ११५

पुनर्नवाऽपरः कूर सद्यो मण्डलपत्रक ।
श्वेतमूलो वर्षाकेतुर्महावर्षाभुरुच्यते ॥
पत्र ११६

ज्योतिष्मती तु कटमी स्यात् सुवर्णलतैति च ।
ज्योतिष्का स्वामिमासा च लवणोद्वा च दुर्जरा ॥
पत्र ११६

माषपर्णी तु काम्बोजी कृष्णवृन्ता महासहा ।
आर्द्रमाषा सिंहवृन्ता मासमाषाऽश्वपुच्छिका ॥
पत्र ११७

सुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शिम्बी मार्जारगन्धिका ।
वनजा रङ्गिणी ह्रासा शर्पपर्णी बुधैः स्मृता ॥
पत्र ११७

तामलक्युष्मा ताली तमालं तु तमालिनी ।
वितुन्नकस्त्वज्जटा च छाटा साऽऽमल-
कीति च ॥
पत्र ११८

हरिद्रा पीतिका पित्रा रजनी रञ्जिनी निषा ।
गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥
हल्दी हलना श्रेष्ठः हेम वर्णविलासिनी ।
विषग्नी च जयन्ती च दीर्घरक्ता सुररिणी ॥
पत्र ११९

चक्रमर्दस्वेवजो मेघाक्षोऽण्डगजः स्मृतः ।
प्रुन्नाटः प्रुन्नाटबकी स्वावर्तकः स च ॥
पत्र ११९

आवणी स्यान्मुण्डनिका मिधुः भवणशीर्षिका ।
अवणाहा प्रजिता परिशजी तपोधना ॥
पत्र १२०

चम्पूस्तरीयनिघण्टु

छुण्ठी महीषधं विश्वं नागरं विश्वमेवम् ।
विश्वीषधं श्वहवेरं कटुमङ्गं तथाऽऽर्द्रम् ॥
वर्ग २ श्लो० ८२ पत्र. ८६

पुनर्नवा विद्यासध कटिलः शशिघाटिका ।
'वृक्षीरः क्षुद्रवर्षाभूर्धिवपत्र कटिलकः ॥
वर्ग १ श्लो० २७४ पत्र ६२

पुनर्नवाऽपरः कूर सद्यो मण्डलपत्रक ।
श्वेतमूलो वर्षाकेतुर्महावर्षाभुरुच्यते ॥
वर्ग १ श्लो० २७६ पत्र ६३

ज्योतिष्मती तु कटमी सुवर्णलतिकेति च ।
ज्योतिष्कायाऽमिमासा च लवणोका च 'दुर्जरा ॥
वर्ग १ श्लो० २७७ पत्र ६१

माषपर्णी च काम्बोजी कृष्णवृन्ता महासहा ।
आर्द्रमाषा सिंहवृन्ता मासमाषाऽश्वपुच्छिका ॥
वर्ग १ श्लो० १३६ पत्र ३२

सुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शिम्बी मार्जारगन्धिका ।
वनजा रङ्गिणी ह्रस्वा शर्पपर्ण्याबुधैः स्मृते ॥
वर्ग १ श्लो० १३८ पत्र ३२

तामलक्यजटा ताली तमालं तु तमालिनी ।
वितुन्नभूता तमकं भूधात्री भ्वामलक्यपि ॥
वर्ग ३ श्लो० ८४ पत्र ११२

हरिद्रा पीतिका पित्रा रजनी रञ्जिनी निषा ।
गौरी वर्णवती पीता 'हरिता वरवर्णिनी ॥
'हल्दीका भद्रलता हेमा वर्णविलासिनी ।
विषग्नी च जयन्ती च दीर्घरक्ता तु रञ्जिणी ॥
वर्ग १ श्लो० ५४-५५ पत्र १७

चक्रमर्दस्वेवजो मेघाक्षोऽण्डगजस्तथा ।
प्रुन्नाटः प्रुन्नाटबकी उषावर्तकस्तथा ॥
वर्ग ४ श्लो० ५ पत्र. १३४

आवणी स्यान्मुण्डनिका मिधुः भवणशीर्षिका ।
आवणाहा प्रजिता परिशजी तपोधना ॥
वर्ग १ श्लो० १५९ पत्र. ३७

निघण्टुशेषटीका

महाभ्रावण्याऽभ्या तु लोचनीया तथाऽपरा
कदम्बपुष्पिका श्लोका छिन्नग्रन्थनिका च सा ॥

पत्र १२०

बाकुची सोमराजी च सोमवल्ली सुबल्लघपि ।
अवस्तुज्ज कृष्णफली सैव पूतिफली मता ॥
चन्द्रलेखेन्दुलेखा च शशिलेखा च सा मता ।
पूतिपर्णी कालमेधी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥

पत्र १२१

रास्ना युक्तरसा रस्या श्रेयसी रसना रसा ।
सुगन्धमूलाऽतिरसा सैव युक्तरसा स्मृता ॥

पत्र १२१

अन्या महासुगन्धा तु सुबहा गन्धनाकुली ।
सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राक्षी विषमर्द्धनी ॥

पत्र. १२२

कुंठेरस्तु वैकुण्ठ क्षुद्रपत्रोऽजैक स्तितः ।
वटपत्रः कुंठेरोऽन्य पर्णासो बिल्वगन्धक ॥
कुंठेरस्तुतीयोऽन्यो मालुक कृष्णमालुक ।
कृष्णाजैक कालताल कराल कृष्णमल्लिकः ॥

पत्र १२३

सुरसा तुलसी ग्राम्या तुलसी बहुमञ्जरी ।
आपीता राक्षसी गौरी भूतघ्नी देवदुन्दुभि ॥

पत्र १२४

जम्बीर खरपत्रश्च फणी चोक फणिज्जक ।
मरुत्तको मरुत्तको मरुत्तमरिचकस्तथा ॥

पत्र १२४

प्रायमाणा कृतत्राणा प्रायन्ती प्रायमाणिका ।
बलभद्रा बलदेवा वार्षिकं गिरिसालुजा ॥

पत्र. १२५

यासो यवासकोऽनन्ता बालपत्रोऽधिकष्टकः ।
वीरमूल. समुद्रान्ता दीर्घमूलो मरुद्भवः ॥
धन्वयासो दुरालम्भा ताम्रमूली च कच्छुरा ।
दुरालम्भा च दुःस्पर्शा यासो धन्वयवासकः ॥

पत्र १२५

धन्वन्तरीयनिघण्टु

महाभ्रावणिका मुण्डी लोचनीया तथाऽन्यथा
कदम्बपुष्पिका प्रोक्ता छिन्नग्रन्थनिका च सा ॥

वर्ग १ श्लो० १६० पत्र. ३७

बाकुची सोमराजी तु सोमवल्ली सुबल्लघपि ।
अवस्तुज्ज कृष्णफला सैव पूतिफला मता ॥
चन्द्रलेखेन्दुलेखा च शशिलेखा मता च सा
पूतिपर्णी कालमेधी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥

वर्ग १ श्लो० १६५-६ पत्र. ३८

रास्ना युक्तरसा रस्या श्रेयसी रसना रसा ।
सुगन्धमूलाऽतिरसा सैव पुस्तिरसा स्मृता ।

वर्ग १ श्लो० २७० पत्र ६२

अन्या महासुगन्धा च सुबहा गन्धनाकुली ।
सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राक्षी विषमर्द्धनी ॥

वर्ग ४ श्लो० १०५ पत्र १५५

कुंठेरस्तु वैकुण्ठ क्षुद्रपर्णोऽजैकस्तथा ।
वटपत्र कुंठेरोऽन्य पर्णासो^३ बिल्वगन्धक ॥
कुंठेरस्तुतीयोऽन्यः शालुक. कृष्णशालुक ।
कृष्णाजैक कालमाल कराल कृष्णमल्लिका ॥

वर्ग ४ श्लो० ५४, ५६ पत्र १४५

सुरसा तुलसी ग्राम्या सुरभी बहुमञ्जरी ।
अपेतराक्षसी गौरी भूतघ्नी देवदुन्दुभि ॥

वर्ग ४ श्लो० ५० पत्र १४४

जम्बीर खरपत्रश्च फणी चोक फणिज्जक ।
मरुत्तको मरुत्तको मरुत्तमरिचकस्तथा ॥

वर्ग ४ श्लो० ५२ पत्र १४४

प्रायमाणा कृतत्राणा प्रायन्ती प्रायमाणिका ।
बलदेवा बलभद्रा वार्षिकं गिरिसालुजा ॥

वर्ग १ श्लो० २५४ पत्र ५९

यासो यवासकोऽनन्तो बालपत्रोऽधिकष्टकः ।
दूरमूलः समुद्रान्तो दीर्घमूलो मरुद्भवः ॥
धन्वयासो दुरालम्भा ताम्रमूली च कच्छुरा ।
दुरालम्भा च दुःस्पर्शा यासो धन्वयवासकः ॥

वर्ग १ श्लो० २२, २० पत्र. १०-११

१ मता क ग घ ङ च. ॥ २ कलत्राक्षी ङ छ झ ॥ ३ श्लो गन्धविद्वकः
क ॥ ४ गिरिसालुजम् । ङ च; गिरिसालुजम् झ ॥

निघण्टुशेषटीका

किराततिक्को हैम काण्डतिक्कः किरातकः ।
भूनिम्बोऽनार्यतिक्कश्च कैरातो रामसेनकः ॥
कैड्यः पिचुमन्दश्च निम्बो रिण्डो वरत्वचः ।
छर्वनो हिङ्गुनियांसः त्रियमालश्च पर्वतः ॥
नेपालः कथितश्चान्यो जातिमेदो ज्वरान्तकः
नाडीतिक्तोऽर्द्धतिक्कश्च निशारि सन्निपातहा ॥

पत्र १२६

कुष्ठं रोगो गदो व्याधिरुपलं पाकलं रजा ।

पत्र १२७

बालकं वारि तोयं च हीवेरं जलमम्बु च ।

कैड्यं वज्रमुदीच्यं च पित्रमाचमनं कचम् ॥

पत्र १२७

सटी पटी पलाशः स्यात् हेया पृथुपलाशिका

सुगन्धमूला गन्धोली घट्टगन्धा सुवता वधू ।

पत्र १२८

एलाबालुकमालुकं बालुकं हरिबालुकम् ।

एलाबालुकं कपित्थं च दुर्वर्णं प्रसरं दृढम् ॥

पत्र १२८-१२९

कुङ्कुमं हविरं रक्तमसृगलं च पीतकम् ।

काश्मीरं चारु बाह्लीकं सङ्कोचं पिशुनं वरम् ॥

पत्र १२९

जाती मनोज्ञा सुमना राजपुत्री प्रियंवदा ।

मालती हृद्यगन्धा च चेतिका तैलभाविनी ॥

पत्र १३०

जातीफल जातिसस्यं शादुकं मालतीफलम् ।

मञ्जासारं जातिभूतं पुटं सौमनस फलम् ॥

पत्र १३०

यूथिका बालपुष्पी च पुण्यगन्धा गुणोज्ज्वला ।

गणिका चारुमोटा च शिखण्डी ॥

पत्र १३१

स्वर्णयूथिका ॥

यूथिकालिनी

पत्र १३१

घन्वतरीयनिघण्टु

किराततिक्को हैम काण्डतिक्कः किरातकः ।

भूनिम्बोऽनार्यतिक्कश्च कैरातो रामसेनकः ॥

कैड्यं पिचुमन्दश्च निम्बो रिण्डो वरत्वचः ।

छर्विणो हिङ्गुनियांसः त्रियमालश्च पावतः ॥

नेपालः कथितश्चान्यो जातिमेदो ज्वरान्तकः ।

महातिक्कश्च तिक्कश्च निशारि सन्निपातहा ॥

वर्ग १ श्लो० ३३-३५ पत्र १४

कुष्ठं रोगोऽगदो व्याधिरुपलं पाकलं रजा ।

वर्ग ३ श्लो० ४९ पत्र १०५

बालकं वारि तोयं च हीवेरं जलमम्बु च ।

कैड्यं वज्रमुदीच्यं च पित्रमाचमनं कचम् ॥

वर्ग १ श्लो० ४७ पत्र १६

सटी सटी पलाशश्च हेया पृथुपलाशिका ।

सुगन्धमूला गन्धोली घट्टगन्धा सुवता वधू ॥

वर्ग १ श्लो० ६१ पत्र १८

एलाबालुकमालुकं बालुकं हरिबालुकम् ।

एलाबालुकं कपित्थं स्याद् दुर्वर्णं प्रसरं दृढम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ७७ पत्र १११

कुङ्कुमं हविरं रक्तमसृगलं च पीतकम् ।

काश्मीरं चारु बाह्लीकं सङ्कोचं पिशुनं वरम् ।

वर्ग ३ श्लो० १२ पत्र ९५

जाती मनोज्ञा सुमना राजपुत्री प्रियंवदा ।

मालती हृद्यगन्धा च चेतिका तैलभाविनी ॥

वर्ग ५ श्लो० १३७ पत्र १९८

जातीफल जातिसस्यं शादुकं मालतीफलम् ।

मञ्जासारं जातिभूतं पुटं सौमनस फलम् ।

वर्ग ३ श्लो० ३५ पत्र १०९

यूथिका बालपुष्पा तु पुण्यगन्धा गुणोज्ज्वला ।

गणिका चारुमोटा च शिखण्डी ॥

वर्ग ५ श्लो० १४८ पत्र २००

स्वर्णयूथिका

सुवर्णयूथा हरिणी पीतिका पीतयूथिका ।

वर्ग ५ श्लो० १४८-९ पत्र २००

१. 'ह्य कैरातो ख ग क ॥ २. क्लौण्ड्यः क प क. च. ॥ ३. 'लः पथि-
कम्बान्यो क ख प क च ॥ ४. 'त्यं च दुर्वर्णः' क. ख. क. ॥ ५. तिलभाविनी
स. ॥ ६. मञ्जासारं जां ग. ॥ ७. कथिका क. क. ॥ ८. स्वर्णयूथिका क. ॥

मिषण्डुशेषटीका

शोकाऽन्या शङ्खवला नामत शङ्खयूषिका ॥
पत्र १३१
कुन्द सुमकरन्दश्च श्वेतपुष्पो मनोहर ।
अद्वाद्वासो भृङ्गस्तु शुक्लशाल्योदनोपम ॥
पत्र १३२
ग्रीष्माऽतिपुरभि कान्ता सुगन्धा वनमालिनी ।
सुकुमारा शिखरिणी नेमाली नवमालिका ॥
पत्र १३३
मल्लिका क्षीतभीरुश्च मद्यन्ती प्रमोदनी ।
मदनीया गवाक्षी च भूपयष्टावरी तथा ॥
पत्र १३३
वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यम्बा सुरूपा सुभगा प्रिया ।
श्रीमती वदपदानन्दा सुवर्षा मुक्तबन्धनी ॥
पत्र १३४
तरणी रामतरणी वर्णिनी चारुकेसरा ।
रञ्जया कुमारी गन्धाढ्या द्विरेकगणसम्मता ॥
पत्र १३४
सैरेयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ।
पत्र १३५
पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमेस्त विभावयेत् ॥
पीतः कुरण्टको हेयो रक्तः कुरबकः स्मृत ।
नील आतेगलो दासी बाण ओदनपाक्ययि ॥
पत्र १३५
चित्रको दहनो व्याल पाठीनो दारुणोऽग्निक ।
ज्योतिष्को बल्लरी वह्निः पाठी पाली कुट्टः शिखी ॥
पत्र १३६
वासन्ती प्रहसन्ती च सुवसन्ता वसन्तजा ।
शोकरा क्षीतसंवासा सेव्या भ्रमरबान्धवा ॥
पत्र १३७
नीलिनी नीलिका काली ग्राम्या तूणी विसोवनी ।
तुल्या श्रीफलिका मैला भारवाही च रञ्जनी ॥
पत्र १३८

चम्पवन्तरीवनिघण्टु

शोकाऽन्या शङ्खवला नामत शङ्खयूषिका ।
वर्ग ५ श्लो० १४९ पत्र २००
कुन्द सुमकरन्दश्च सदापुष्पो मनोहर ।
अद्वाद्वासो भृङ्गस्तु शुक्लशाल्योदनोपम ॥
वर्ग ५ श्लो० १५० पत्र २०१
ग्रीष्मी तु सुरभि कान्ता सुगन्धा वनमालिनी ।
सुकुमारा शिखरिणी 'नेपाली' वनमालिका ॥
वर्ग ५ श्लो० १४० पत्र १९८
मल्लिका क्षीतभीरुश्च मद्यन्ती प्रमोदनी ।
मदनीया गवाक्षी च 'भूपयष्टावरी' तथा ॥
वर्ग ५ श्लो० १३४ पत्र १९७
वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यम्बा सुरूपा सुभगा प्रिया ।
श्रीमती वदपदानन्दा सुवर्षा मुक्तबन्धना ॥
वर्ग ५ श्लो० १३६ पत्र १९७
तरणी रामतरणी कणिका चारुकेसरा ।
सहा कुमारी गन्धाढ्या द्विरेकगणसम्मता ॥
वर्ग ५ श्लो० १४५ पत्र १९९
सैरेयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ।
वर्ग १ श्लो० २७८ पत्र ६३
पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमेस्त विभावयेत् ॥
पीतः कुरण्टको हेयो रक्तः कुरबकः स्मृत ।
नील आतेगलो दासी बाण ओदनपाक्ययि ॥
वर्ग १ श्लो० २७८-२७९ पत्र ६३
चित्रको दहनो व्याल 'पाठिनो' दारुणोऽग्निक ।
'ज्योतिष्को' बल्लरी वह्निः 'पाली' पाठी कुट्टः शिखी ॥
वर्ग २ श्लो० ८० पत्र ८६
वासन्ती प्रहसन्ती च सुवसन्ता वसन्तजा ।
शोभना क्षीतसंवासा सेव्या भ्रमरबान्धवा ॥
वर्ग ५ श्लो० १३९ पत्र १९८
नीलिनी नीलिका काला ग्राम्या तूणी विसोवनी ।
तुल्या श्रीफलिका 'मोखा' भारवाही च रञ्जनी ॥
वर्ग १ श्लो० २३२ पत्र ५५

१. नेपाली क ॥ २. भूतपर्यवरी क स ॥ ३. पाठीरो दां ग च ॥ ४. ज्योतिष्कधा-
रुणोवह्निः य क ॥ ५. पाठी पाठिः कट्टः शिखी ग ॥ ६. मैला क. ख. ग. क च ॥

निघण्टुसेषटीका

वमनर्त पाण्डुराङ्गं दान्तं गन्धोक्तं
मुनिम् ।
पुण्डरीकं ब्रह्मजटसृचिपुत्रं तपस्विनम् ॥
पत्र १३८
धनुरक्षः स्मृतो धूर्तो देवता कितवः शठः ।
उन्मत्तको मदनकतवस्तलफलस्तथा ॥
पत्र. १३९
शङ्खपुष्पी कम्बुपुष्पी शङ्खाद्या शङ्खमालिनी ।
किरीटी शङ्खकुक्षुमा मेघ्या वनविलासिनी ॥
पत्र. १४०
कर्पूरको गन्धमूलो श्रविष्ठ काल्य एव च ।
वैधमुख्यो दुर्लभश्च कस्यचित् सम्मता हाटी ॥
पत्र. १४०
अजमोदा वस्तमोदा दीप्यको लोचमर्कटः ।
सराभ्या करवी वल्ली मोक्षा इस्तिमधुरकाः ॥
पत्र. १४१
यवानी दीपको दीप्यो यवसाहो यवानिका ।
यमानिकोग्रगन्धव दीपनीया च दीपनी ॥
पत्र १४१
पर्वटं स्वात् पर्वटको वरत्तिकश्च नामतः ।
रजो रेणुश्च पांशुश्च कवचश्चर्मकण्टकः ॥
पत्र १४२
बला भङ्गीदनी बाटी सम्राज्ञा खरयष्टिका ।
महासम्राज्ञीयनिका शीतपाक्योदनाह्वया ॥
पत्र. १४३
महाबला वर्षपुष्पी तथा वाटपावनी स्मृता ।
सहदेवी देवसहा पीतपुष्पी वृहत्फला ॥
बलिकाऽतिबला श्रेया वाटपपुष्पी च कहुता ।
क्रुध्यप्रोक्ता क्रुध्यगन्धा तैव भूरिवला मता ॥
पत्र. १४४
वात-पितापहं प्राहि बल्यं हृष्यं बलाग्रयम् ।
पत्र. १४४

पत्र १४४ १. ४. ५. ६. ७. ८.

वमनः पाण्डुराङ्गः स्याद् दान्तो गन्धोक्तो
मुनिः ।
पुण्डरीको ब्रह्मजटा तपस्वी श्रविष्ठकः ॥
धर्म ३ श्लो० ६४ पत्र १०९
धनुरः कर्मको धूर्तो देवता कितवः शठः ।
उन्मत्तको मदनकः कालिम्ब इत्यस्तमः ॥
धर्म ४ श्लो० ७ पत्र १३५
शङ्खपुष्पी कम्बुपुष्पी शङ्खाद्या कम्बुमालिनी ।
तिलकी शङ्खकुक्षुमा मेघ्या वनविलासिनी ॥
धर्म ४ श्लो० ११३ पत्र. १५६
कर्पूरो गन्धमूलश्च श्रविष्ठ काश्य एव च ।
वैधमुख्यो दुर्लभश्च कस्यचित् सम्मतः सही ॥
धर्म ३ श्लो० ९४ पत्र. ११४
अजमोदा वस्तमोदा दीप्यको लोचमर्कटः ।
सराङ्गा करवी वल्लिमोक्षा इस्तिमधुरिका ॥
धर्म २ श्लो० ९८ पत्र ८९
यवानी दीपको दीप्यो यवसाहो यवानाङ्गः ।
यमानिकोग्रगन्धव दीपनीया च दीपनी ॥
धर्म २ श्लो० ९९ पत्र ८८
पर्वटं स्वात् पर्वटको वरत्तिकः सुत्तिककः ।
रजो रेणुश्च पांशुश्च कवचो चर्मकण्टकः ॥
धर्म १ श्लो० ४५ पत्र १६
बला भङ्गीदनी बाटी सम्राज्ञा खरयष्टिका ।
महासम्राज्ञीयनिका शीतपाक्योदनाह्वया ॥
धर्म १ श्लो० २८० पत्र ६४
महाबला वर्षपुष्पी तथा वाटपावनी स्मृता ।
सहदेवा देवसहा पीतपुष्पी वृहत्फला ॥
बलिकाऽतिबला श्रेया वाटपपुष्पी च कहुता ।
क्रुध्या प्रोक्ता क्रुध्यगन्धा तैव भूरिवला मता ॥
धर्म १ श्लो० २८२, २८६ पत्र. ६५
वातपितापहं प्राहि बल्यं हृष्यं बलाग्रयम् ।
धर्म १ श्लो० २८७ पत्र. ६५

१ मधुरः कालि क. ख. ग. ॥ २. 'हा शङ्खमालिनी क. क. ॥ ३. तिरीटी क. ख. ग. ॥ ४. कार्य क. ॥ ५. यवानिका ख. ग. ॥ ६. तिकम्ब नामतः । रजो क. ख. ग. घ. ङ ॥ ७ पाण्डुराङ्ग व. क. ॥ ८. ब्रह्मकण्टकः गः कर्मकण्टकः त. ॥ ९ 'बला वाटपपुष्पी क. ॥ १०. 'पुण्डा ह' क. क. ॥

निघण्टुशेषटीका

हिङ्गु रामठमत्युभं जन्तुध्वं भूतनाशनम् ।
अगूढगन्धं घाल्हीकं जरणं सुपधूपनम् ॥

पत्र १४५

हिङ्गुपत्री तु कारवी पृथ्वीका पृथुका पृथु ।
बाष्पिका दीर्घिका तन्वी बिल्विका दारुपत्रिका ।
नाडी हिङ्गुपलाशा च जन्तुका रामठी रसा ।
वसपत्री वेणुपत्री पिण्डा हिङ्गु शिवाटिका ॥

पत्र १४६

काकजङ्घा ध्वाक्षजङ्घा मध्वाक्ष्मा सुलोमशा
पारावतपदी दासी मदीकान्ता प्रवीबला

पत्र १४६

काकनासा ध्वाक्षनासा काकतुण्डफला च सा ।
सुरङ्गा तस्करा स्नायुध्वाक्षतुण्डफला मता ॥

पत्र १४७

पाषाणमेदकोऽश्मघ्न शिलामेदोऽश्ममेदक ।
स वैवोपलमेदश्च नगविध्वंसकोऽश्मभिः ॥

पत्र १४७

हयुषा वपुषा विश्वा विश्वगन्धा विमन्त्रिका ।

पत्र १४७

अन्याऽव्यथफला^(१) कच्छूनी ध्वाक्षनासिका ।

पत्र १४८

शणपुष्पी बृहतपुष्पी स चोक्तः शणवण्टकः ।
महाशणो माल्यपुष्पी क्षमनी कटुतिक्का ।

पत्र १४८

शालिपर्णी स्थिरा सौम्या त्रिपथ्यतिगुहा ध्रुवा ।
विदारिगन्धाश्चमती दीर्घमूला च पीतनी ॥
सर्वाङ्गकारिणी तन्वी दीर्घपर्णा च पर्णिका ॥

पत्र १४९

भार्गी गर्दभशाकं च पद्मा माक्ष्णयटिका ।
अज्ञारवल्ली हृङ्गी च बर्दो बर्बरकस्तथा ।
शुकमाता च कासघ्नी मृगुषा भार्गवपर्णिनी ।

पत्र १५०

धन्वन्तरीयनिघण्टु

हिङ्गु रामठमत्युभं जन्तुध्वं भूतनाशनम् ।
अगूढगन्धं घाल्हीकं जरणं सुपधूपनम् ॥

वर्ग २ श्लो० ३६ पत्र ७७

हिङ्गुपत्री तु कारवी पृथ्वीका पृथुला पृथु ।
बाष्पिका दीर्घिका तन्वी बिल्विका दारुपत्रिका ॥
नाडी हिङ्गुपलाशा तु जन्तुका रामठी च सा ।
वसपत्री वेणुपत्री पिण्डहिङ्गु शिवाटिका ॥

वर्ग २ श्लो० ३८, ४० पत्र ७७

काकजङ्घा ध्वाक्षजङ्घा काकपादा तु लोमशा ।
पारावतपदी दासी मदीकान्ता प्रवीबला ॥

वर्ग ४ श्लो० २३ पत्र १३८

काकनासा ध्वाक्षनासा काकतुण्डफला च सा ।
सुरङ्गी तस्करस्नायुध्वाक्षतुण्डफला मता ॥

वर्ग ४ श्लो० २५ पत्र १३९

पाषाणमेदकोऽश्मघ्न शिलामेदोऽश्ममेदक ।
स वैवोपलमेदश्च नगभिर्दृष्टपदश्मजित् ॥

वर्ग १ श्लो० १५७ पत्र ३६

हयुषा वपुषा विश्वा विश्वगन्धाऽतिमन्त्रिका ।

वर्ग २ श्लो० ९ पत्र ७०

अपरा चाव्यथफला कच्छूनी ध्वाक्षनाशिनी ॥

वर्ग २ श्लो० ९ पत्र ७०

शणपुष्पी बृहतपुष्पी सा चोक्ता शणवण्टिका
महाक्षीणो माल्यपुष्पी क्षमनी कटुतिक्का ॥

वर्ग १ श्लो० २०० पत्र ४७

शालिपर्णी स्थिरा सौम्या त्रिपथ्यतिगुहा ध्रुवा ॥
विदारिगन्धाश्चमती दीर्घमूला सुपत्रिका ।
सर्वाङ्गकारिणी तन्वी दीर्घपर्णी च पर्णिका ॥

वर्ग १ श्लो० ८७, ८८, ९१ पत्र ३३

भार्गी गर्दभशाकं च पद्मा माक्ष्णयटिका ।
अज्ञारवल्ली हृङ्गी च सैव ग्रहसुवर्चसा ॥

शुकमाता च कासघ्नी मृगुषा भार्गवा मता ॥

वर्ग १ श्लो० ६८, ६९ पत्र २०

१ 'ध्वं' शूलनाशनम् । क. व. ॥ २ 'शाक्यो ज' क. ख. घ. ङ. ॥ ३. विश्वा

मिश्रगन्धा छ ॥ ४ कच्छूनी ङ ॥ ५. पणपुष्पी क. ङ. च ॥ ६ 'का क्षण' क. ॥

७. 'शनो मा' क. म ॥ ८. फाङ्गी झ. ॥ ९. 'जीयं वर्यो बर्बरकस्तथा ॥ ६ ॥ श'

क. छ. च ॥ १०. शुकमाता झ. ॥ ११. 'भारणीः । झ ॥

निघण्टुसोपटीका

यवतिष्ठा शङ्किनी च दृढपादा विसर्पणी ।
 नाकुली चाक्षिपिण्डा च चित्रमाला यशस्करी ॥
 पत्र १५१
 तेजस्विनी तेजवती तेजोह्वा तेजनी तिज्जा ।
 भस्त्राणी वल्कला क्षीता पारिजाता महौजसी ॥
 पत्र १५१
 मिश्रेया तालपर्णी च तालपत्री मिसिस्तया ।
 शालेय स च शालीनो नाम्ना क्षीतशिबो मत ॥
 पत्र. १५२
 तालीसकं तु तालीस पत्र तालीसपत्रकम् ।
 तद्वदामलकीपत्र पत्राटयं च सुखादनम् ॥
 पत्र १५३
 मासी कृष्णजटा हिला नलदा जटिलाऽऽमिषी ।
 जटा च पिशिता मेधी कम्पादी च तपस्विनी ॥
 पत्र १५३
 द्वितीया गन्धमासी च केशी भूतजटा स्मृता ।
 पैशाची पूतना केशी भूतकेशी सुलोमशा ॥
 पत्र १५४
 मुरा गन्धवती दैत्या गन्धाख्या गन्धमाद्वनी ।
 मुरभिर्भूरिगन्धा च कुटी गन्धकुटी स्मृता ॥
 पत्र. १५४
 प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पौण्डर्यं पुण्डरीयकम् ।
 पौण्डरीकं शतपुष्पं सुपुष्पं सानुमानकम् ॥
 पत्र १५५
 जन्तुवारा जन्तुकृष्णा जतुका रजनी स्मृता ।
 जननी चैव संस्पर्शा जन्तुका चक्रवर्तिनी ॥
 पत्र १५५
 मांसरोहिण्यतिरुहा वृन्ता चर्मकशा कशा ।
 विकसा मांसरोहा च रुहा रक्षा प्रकीर्तिता ॥
 पत्र. १५६
 रक्षपादी क्षमीपत्रा समज्ञाऽञ्जलिहारिका ।
 नमस्कारी गण्डकाली नाम्ना (परास्ना)
 क्षदिरिका मता ॥
 पत्र. १५६

१. तेजोका ग ॥ २. अस्वप्ना च
 कशा च त. ॥

धन्वन्तरीयनिघण्टु

यवतिष्ठा शङ्किनी तु दृढपादा विसर्पिणी ।
 नाकुली चाक्षपीडा च नेत्रमीला यशस्करी ॥
 वर्ग १ श्लो० २५६ पत्र ५९
 तेजस्विनी तेजवती तेजोह्वा तेजनीति च ।
 भस्त्राणी वल्कला क्षीता पारिजाता महौजसी ॥
 वर्ग १ श्लो० २६६ पत्र ६१
 मिश्रेया तालपर्णी तु तालपत्री मिशिश्मता ।
 शालेय स च शालीनो नाम्ना क्षीतशिबो मत ॥
 वर्ग २ श्लो० ४ पत्र ६१
 तालीसकं तु तालीसं पत्रं तालीसपत्रकम् ।
 नीलमामलकीपत्रं पत्राटयं च शुक्रावरम् ।
 वर्ग २ श्लो० ५३ पत्र ८०
 मासी कृष्णजटा हिला नलदा जटिला मिश्री ।
 जटा च पिशिता पेक्षी कम्पादी च तपस्विनी ॥
 वर्ग ३ श्लो० ४५ पत्र १०४
 द्वितीया गन्धमासी स्यात् केशी भूतजटा स्मृता ।
 पिशाची पूतना केशी भूतकेशी च लोमशा ॥
 वर्ग ३ श्लो० ४७ पत्र १०५
 मुरा गन्धवती दैत्या गन्धाख्या गन्धमालिनी ।
 मुरभिर्भूरिगन्धा च कुटी गन्धकुटी स्मृता ॥
 वर्ग ३ श्लो० ६७ पत्र. १०९
 प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पुण्डर्यः पुण्डरीयकम्
 सितपुष्पं सुपुष्पं स्याच्छीपुष्पं सानुजा-
 नुजम् ॥
 वर्ग ३ श्लो० ९२ पत्र. ११४
 जन्तुकारी जन्तुकृष्णा जतुका रजनी स्मृता ।
 जननी चैव संस्पर्शा जन्तुका चक्रवर्तिनी ॥
 वर्ग ४ श्लो० ८८ पत्र १५१
 मांसरोहिण्यतिरुहा रक्षा चर्मकशा च स्रा ।
 विकसा मांसरोहा च रुहा रक्षा प्रकीर्तिता ॥
 वर्ग ४ श्लो० ९४ पत्र. १५२
 रक्षपादी क्षमीपत्रा समज्ञाऽञ्जलिहारिका ।
 नमस्कारी गन्धकारी स्पर्शसंकोचपणिका
 वर्ग ४ श्लो० १०९ पत्र. १५५

३. क्षीतपुष्पं त ॥ ४. कशा च ग;

विषण्डशेषटीका

रक्षपाद्यपरा प्रोक्ता विषमन्त्रिस्त्रिपाद्यपि
हंसपादी हंसपदी घृतमण्डलकश्च सा ।

पत्र १५५

जलविषमन्त्रमिहिता शारदी तोषपिप्पली
मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाजली शकुलादनी ॥

पत्र १५७

बुधो बसुक इत्युक्त शिवाङ्क शिवशेखरः ।
महापाशुपतयैव सुमत शिवमल्लिका ॥

पत्र. १५८

अतिविषा शुक्लकन्दा ज्ञेया विद्या च भङ्गुरा ।
श्यामकन्दा प्रतिविषा श्चत्री चोपविषा विषा ॥

पत्र १५८

मेदा ज्ञेया मणिच्छिद्रा माल्यवर्णा धराऽपि च ।
महामेदा देवमणिर्यसुच्छिद्रा प्रकीर्तिता ॥

पत्र १५९

काकादनी काकपील काकशिम्बिश्च रक्तिका ।
वक्रशल्या ध्वाक्षनखी दुर्मोहा काकनन्तिका ।

चूडामणि शीतपाकी शिखण्डा कृष्णला मता ।
उच्चटा तानिका गुग्गा [चटकी काकनाहया] ॥

पत्र १६०

पाठाऽम्बष्टाऽम्बष्टकी च प्राचीना पापवेलिका ।
वृकतिका वनतिका पापिका स्यापनी वृकी ॥

पत्र १६१

शतावरी शतपदी पीवरीन्दीवरी वरी ।
ऋष्यप्रोक्ता द्वीपिशुद्धीपिका खरकण्टका ॥

सह[ल]वीर्याभीरक्ष तुङ्गिनो बहुपत्रिका ।
महापुरुषदन्ता च शतावयूषैकण्टका ॥

पत्र १६२

कटुका मत्स्यशकुला मत्स्यपित्ता च रोहिणी ।
कृष्णमेदा क्षण्डरहा नाम्ना कटुकरोहिणी ॥

अशोका रोहिणी तिका चक्रात्री शकुलादनी ।
कटुरोहिण्यरिष्टा च प्रोक्ता तिक्षकरोहिणी ॥

पत्र १६३

धन्वन्तरीयनिषण्ड

रक्षपाद्यपरा प्रोक्ता विषमन्त्रिस्त्रिपाद्यपि ।
हंसपादी हंसपदी घृतमण्डलिका च सा ॥

वर्ग ४ श्लो० १११ पत्र. १५६

जलविषमन्त्रमिहिता शारदी तोषपिप्पली ।
मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाजली शकुलादनी ॥

वर्ग ४ श्लो० ६४ पत्र १४७

बुधो बसुक इत्युक्त शिवाङ्कः शिवशेखरः ।
महापाशुपतयैव सुमत शिवमल्लिका ॥

वर्ग ४ श्लो० १९ पत्र. १३८

अतिविषा शुक्लकन्दा ज्ञेया विद्या च भङ्गुरा ।
श्यामकन्दा प्रतिविषा श्चत्री चोपविषा विषा ॥

वर्ग १ श्लो० १० पत्र ८

मेदा ज्ञेया मणिच्छिद्रा शाल्यवर्णा धराऽपि च ।
महामेदा देवमणिर्यसुच्छिद्रा प्रकीर्तिता ॥

वर्ग १ श्लो० १२७ पत्र. ३०

काकादनी काकपील काकणन्ती च रक्तिका ।
वक्रशल्या ध्वाक्षनखी दुर्मोहा काकनन्तिका

चूडामणि शीतपाकी शिखण्डा कृष्णला मता ।
उच्चटा तानिका गुग्गा चटकी काकराहया ॥

वर्ग ४ श्लो० २७, २९ पत्र १३९, १४०

पाठाऽम्बष्टाऽम्बष्टकी च प्राचीना पापवेलिका ।
वृकतिका वनतिका पापिका स्यापनी वृकी ॥

वर्ग १ श्लो० ७० पत्र २०

शतावरी शतपदी पीवरीन्दीवरी वरी ।
ऋष्यप्रोक्ता द्वीपिशुद्धीपिका खोर्ध्वकण्टका ॥

सहस्रवीर्या भीरक्ष रक्षिणी बहुपत्रिका ।
महापुरुषदन्ता च शतावयूषैकण्टिका ॥

वर्ग १ श्लो० २९१-३ पत्र ६६-६७

कटुका मत्स्यशकुला मत्स्यपित्ता च रोहिणी ।
कृष्णमेदा क्षण्डरहा नाम्ना कटुकरोहिणी ॥

अशोकरोहिणी तिका चक्रात्री शकुलादनी ।
कटुरोहिण्यरिष्टा च प्रोक्ता तिक्षकरोहिणी ॥

वर्ग १ श्लो० ३७-३८ पत्र १४-१५

१. काकशिम्बी च उ. छ ॥ २. पापवेलिका क ॥ ३. का खरकण्टका ॥

श ॥ ४. तुङ्गिनी ख ड. य. ज ॥

निघण्टुशेषटीका

मन्त्रिष्ठा कालमेधी च समज्ञा विकसाऽरुणा ।
मञ्जुला रक्तवटिष्ठ भण्डी योजनवत्त्वयपि ॥

पत्र १६४

मरिचं मलिनं श्यामं वेदलजं कृष्णमूषणम् ।
यवनेष्टं शिरोवृत्तं कोलकं धर्मपत्तनम् ॥

पत्र १६५

पिप्पली मागधी कृष्णा चपला तीक्ष्णतण्डुला ।
उपकुल्या कणा श्यामा योला शौण्डी तथोषणा ॥

पत्र १६६

मूलं च पिप्पलीमूलं ग्रन्थिकं चट्टकाशिर ।
कोलमूलं कटुग्रन्थि सर्वग्रन्थिकमूलकम् ॥

पत्र १६६

चविका कोलवल्ली च चय्यं चवचनमेव च ।
तत्त्वाः फल विनिर्दिष्टं श्रेयसी हस्तिपिप्पली ।

पत्र १६७

अश्वत्थुर श्वेतपुष्पी श्वेता च गिरिकर्णिका ।
कटभी श्वेतनामा च श्वेतस्पन्दाऽपराजिता ॥

नीलपुष्पी महाश्वेता गिरिकर्णी गवादनी ।
वेष्टी चापुष्पगन्धा च नीलस्पन्दा प्रकीर्तिता ॥

पत्र १६८

ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राक्षा इन्द्रैर्वाकृषिषादनी ।
गवादनी क्षुद्रफला विशालाक्षी गवाक्षयपि ॥

पत्र १६८

अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता विशाला तु महाफला ।
आत्मरक्षा चित्रफला तुम्बसी त्रुपुसी च सा

श्वेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगेर्वाकृमृगादनी ।
स्तिदन्ती नागदन्ती वारुणी गजविर्मिटी ॥

पत्र १६९

शारिबा शारद्वी गोपी गोपवल्ली प्रतानिका ।
गोपकन्या लता सीता श्वेतोक्ता काष्ठशारिबा ॥

पत्र १७०

ध्वन्वन्तरीयनिघण्टु

मन्त्रिष्ठा कालमेधी च समज्ञा विकसाऽरुणा ।
मञ्जुका रक्तवटिष्ठ च भाण्डी योजनवत्त्वयपि ।

वर्ग १ श्लो० १७ पत्र १०

मरिचं पलितं श्यामं वेदलीजं कृष्णमूषणम् ।
यवनेष्टं शिरोवृत्तं कोलकं धर्मपत्तनम् ॥

वर्ग २ श्लो० ८८ पत्र ८७

पिप्पली मागधी कृष्णा चपला तीक्ष्णतण्डुला ।
उपकुल्या कणा श्यामा कोला शौण्डी तथोषणा ॥

वर्ग २ श्लो० ७३ पत्र ८४

मूलं च पिप्पलीमूलं ग्रन्थिकं चविकाशिर ।
कोलमूलं कटुग्रन्थि सर्वग्रन्थिकमूषणम् ॥

वर्ग २ श्लो० ७५ पत्र ८४

चविका कोलवल्ली च चय्यं चविकमेव च ॥
वर्ग २ श्लो० ७६ पत्र ८५

त या फल विनिर्दिष्टं श्रेयसी गजपिप्पली ।
वर्ग २ श्लो० ७८ पत्र ८५

अश्वत्थुर श्वेतपुष्पी श्वेता च गिरिकर्णिका ।
कटभी श्वेतनामा च श्वेतस्पन्दाऽपराजिता ॥

नीलपुष्पा महाश्वेता गिरिकर्णी गवादनी ।
वेष्टी चापुष्पगन्धा च नीलस्पन्दा प्रकीर्तिता ॥

वर्ग ४ श्लो० ८४, ८५ पत्र १५१

ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राक्षाऽन्येन्द्रवारुर्मृगादनी ।
गवादनी क्षुद्रफला वृषभाक्षी गवाक्षयपि ॥

वर्ग १ श्लो० २४८ पत्र ५८

अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता विशाला च महाफला ।
आत्मरक्षा चित्रफला त्रुपुसी त्रुपुसा च सा ॥

श्वेतपुष्पी मृगाक्षी च मृगेर्वाकृमृगादनी ।
हस्तिदन्ती नागदन्ती वारुणी गजविर्मिटी ॥

वर्ग १ श्लो० २५०-२५२ पत्र ५८, ५९

शारिबा शारद्वी गोपी गोपवल्ली प्रतानिका ।
गोपकन्या लताऽऽस्फोटा श्वेतोक्ता काष्ठ-
शारिबा ॥

वर्ग १ श्लो० १६१ पत्र ३८

१ 'चं मलिनं श्यामं ग. छ. ॥ २. 'कं चर्मपत्रकम् छ. ॥ ३. 'कं वटिका-
शिरः ख ग. ॥ ४. 'कोल' ख. ग. ॥ ५. कणाग्रन्थि ग. ॥ ६. अश्वत्थुरः क. ज.
ग. ॥ ७. कटभिः श्वे' क. छ. ॥ ८. 'पुष्पी क. ख. प. छ. ॥ ९. गवादिनी क. ख.
ग. छ. ॥ १०. लताऽऽस्फोटा क. ॥

निघण्टुशेषटीका

धारिवाऽन्या कृष्णमूला कृष्णा चन्दनधारिवा ।
भद्रा चन्दनगोपी च चन्दना कृष्णवत्त्वयि ॥

पत्र. १७०

मूर्वा मधुरसा देवी प्रथक्प्रथक् पीलुपर्ण्यपि ।
देवश्रेणी स्वादुरसा स्निग्धपर्णी च मोरटा ॥

पत्र. १७१

कलिकारी तु हलिनी विशरथा गर्भपातनी ।
लाङ्गल्याऽग्निमुखी सैरी दीप्ताऽनन्तेन्द्रपुष्पिका ॥

पत्र. १७२

गुडच्यमृतवल्ली च छिन्ना छिन्नरुहाऽमृता ।
छिन्नोद्भवाऽमृतलता धारा वत्सादनी स्मृता ॥
सैवोक्ता सोमवल्ली च कुण्डली चक्रलक्षणा ।
जीवन्ती मधुपर्णी च तन्त्रिका देवनिर्मिता ॥
वयस्था कुण्डली सौम्या विशल्याऽमृतसम्भवा ।
पिण्डामृता बहुच्छिन्ना सा चोक्ता कन्दरोहिणी
रसायनी कृत्तरुहा स्वरदा उव्वरनाशनी ॥

पत्र. १७३

जीमूतको देवताडो वृत्तकोशो गरागरी ।
प्रोक्ताऽऽखुविषहा वेणी देवताडो च ताडकः ॥

पत्र. १७३

कोशातकी कृतच्छिद्रा जालिनी कृतवेधना ।
क्ष्वेडा सुतिक्ता घण्टाली मृदङ्गफलिका मता ॥
धामार्गव कोशाफलो राजकोशातकी तथा ।
कर्कोटकी पीतपुष्पा महाजाली तथोच्यते ॥

पत्र. १७४

क्षीरिणी काञ्चनक्षारी पटुपर्णी च धर्षिणी ।
तिक्तदुग्धा हैमवती हैमदुग्धा हिमावती ।
स्वर्णक्षीरी स्वर्णदुग्धा सुवर्णक्षारिकाऽपि च ।
हिमाङ्गा कनकक्षीरी हैमक्षीरा च काञ्चनी ॥

पत्र. १७५

श्वन्ती शम्भरी चित्रा न्यग्रोधी मूषकाङ्गया ।
प्रत्यक्श्रेणी घृषा रण्डा पुत्रश्रेण्याखुपणिका ॥

पत्र. १७६

धन्वन्तरीयनिघण्टु

सारिवाऽन्या कृष्णमूली कृष्णा चन्दनसारिवा ।
भद्रा चन्दनगोपा तु चन्दना कृष्णवत्त्वयि ॥

वर्ग १ श्लो० १६२ पत्र. ३८

मूर्वा मधुरसा देवी प्रथक्पर्णी चिपपर्ण्यपि ।
देवश्रेणी स्वादुरसा स्निग्धपर्णी च मोरटा ॥
वर्ग १ श्लो० १३ पत्र. ९

कलिकारी तु हलिनी विशरथा गर्भपातनी ।
लाङ्गल्याऽग्निमुखी सैरी दीप्ता नन्तेन्द्रपुष्पिका
श्लो० ९ पत्र. १३५

गुडच्यमृतवल्ली च छिन्ना छिन्नरुहाऽमृता ।
छिन्नोद्भवाऽमृतलता धारा वत्सादनी स्मृता ॥
सैवोक्ता सोमवल्ली च कुण्डली चक्रलक्षणा ।
प्रोक्ता रागकुमारी च चिच्छाङ्गी उव्वरनाशनी ॥
जीवन्ती मधुपर्णी च तन्त्रिका देवनिर्मिता ।
वयस्था मण्डली सौम्या विशल्याऽमृतसम्भवा ॥
पिण्डामृता बहुच्छिन्ना सा चोक्ता कन्दरोहिणी ।

रसायनी मृत्तिका च चन्द्रहासा भिपञ्जिता
कन्या कन्दोद्भवा कन्दाऽमृतकन्दा गुडचिका ।

वर्ग १ श्लो० १-५ पत्र. ७-८

जीमूतको देवताडो वृत्तकोशो गरागरी ।
प्रोक्ताऽऽखुविषहा वेणी देवताडो च ताडका ॥
वर्ग १ श्लो० ४० पत्र. ७-८

कोशातकी कृतच्छिद्रा जालिनी कृतवेधनी ।
क्ष्वेडा सुतिक्ता घण्टाली मृदङ्गफलिका मता ॥
धामार्गव कोशाफला राजकोशातकी तथा ।
कर्कोटकी पीतपुष्पा महाजाली निरुच्यते ॥

वर्ग १ श्लो० १९२, १८९ पत्र. ४६-४५

क्षीरिणी काञ्चनक्षारी कटुपर्णी च धर्षिणी ।
तिक्तदुग्धा हैमवती हैमदुग्धा हिमावती ॥
निक्तदुग्धा हैमवती हैमदुग्धा हिमावती ॥
स्वर्णक्षीरी स्वर्णदुग्धा सुवर्णक्षारिकाऽपि च ।
हिमाङ्गा कनकक्षीरी हैमक्षीरी च काञ्चनी ॥

वर्ग १ श्लो० २४०, २४२ पत्र. ५६, ५७

श्वन्ती शम्भरी चित्रा न्यग्रोधी मूषिकाङ्गया ।
प्रत्यक्श्रेणी घृषा रण्डा पुत्रश्रेण्याखुपणिका ॥

वर्ग १ श्लो० २२९ पत्र. ५४

१. 'ताङ्को वृत्त' क ताङ्को गकोशा नागरा गिरा । प्रोक्ता क. च ॥
२. 'तकी फला क ख. ग क. च ॥ ३. 'कामना हे' क क. ॥ ४. हेमाङ्गा क. ॥
५. मूषका क ॥ ६. पुत्रश्रेण्याखु क. घ. ड. च ॥

निघण्टुशेषटीका

पद्मिनी स्थात् पुटकिनी मलिनी च कुमुद्वती ।
पलाशिनी पद्मवती वनेलण्डं स चाऽऽकरः ॥

पत्र १७६

विसं मृणाल विसिनी मृणाला स्यान्मृणालिका ।
मृणालं पद्मनालं तु तन्तुलं मलिनीरुहम् ॥

पत्र १८०

पद्मकेसरमापीत विज्जत्क किज्जमेव च ।
मकरन्द तथा तुङ्ग गौरं काञ्चनमेव च ॥

पत्र १८०

पद्ममूलं तु शालक शकलं करहाटकम् ।
शालीनं पद्मकन्दं तु जलालकं निगद्यते ॥

पत्र १८०

पद्मबीजं तु गालोड्य पद्माहं पद्मकर्कटी ।

पत्र १८१

शतपुष्पा मिसिर्षाया शिफका माधया शिफा ।
अतिच्छत्रा त्वयावपुष्पा शताहा वारवी स्मृता ॥

पत्र १८२

कुञ्चिका चोपकुञ्ची च कालिका चोपकालिका ।
मुषवी कुञ्चिका कुञ्चा पृथ्वी कृष्णे च जीरेके

पत्र १८३

पलाण्डुर्यवनेष्टश्च सुकन्दो मुखदूषण ।
हरण

पत्र १८४

हरणोऽन्य पलाण्डुस्तु लताको दुर्धमश्च सः ।

पत्र १८४

सातला सप्तला सारी विबुला विमलाऽमला ।
बहुफेना चर्मकसा फेना क्षीमा रसालिका ॥

पत्र १८५

प्रसारणी सुप्रसरा सरणी सारणी च सा ।
चारुपर्णी राजबला भद्रपर्णी प्रतानिका ॥

पत्र १८५

वृद्धदारुका भावेगी तुङ्गको जीर्णवालुकः ।

अन्तः कोटरपुष्पी स्यादन्तर्वाही छगलाण्डयपि ।

पत्र १८७

धन्वन्तरीयनिघण्टु

पद्मिनी स्थात् कुटपिनी मलिनी च कुमुद्वती ।
पलाशिनी पद्मवती वनेलण्डा सरोहाट ॥

वर्ग ४ स्लो० १५७ पत्र १६६

विसं मृणालं विसिनी मृणाली स्यान्मृणालिका ।
मृणालकं पद्मनालं तण्डुलं मलिनीरुहम् ॥

वर्ग ४ स्लो० १५१ पत्र १६७

पद्मकेसरमापीत विज्जत्क किज्जमेव च ।
मकरन्द तथा तुङ्ग गौर काञ्चनकं च तत् ॥

वर्ग ४ स्लो० १६५ पत्र १६७

पद्ममूलं तु शालक सकलं करहाटकम् ।
शालिनं पद्मकन्दं च जलालकं निगद्यते ॥

वर्ग ४ स्लो० १६३ पत्र १६७

पद्मबीजं तु पद्माक्षं गालोड्यं पद्मकर्कटी ।

वर्ग ४ स्लो० १५१ पत्र १६६

शतपुष्पा मिसिर्षाया पीतिका माधवी शिफा ।
अतिच्छत्रा त्वयावपुष्पी शताहा कारवी स्मृता ॥

वर्ग २ स्लो० १ पत्र ६९

उपकुञ्चा चोपकुञ्ची कालिका चोपकालिका ।
मुषवी कुञ्चिका कुञ्चा पृथ्वी कृष्णे च जीरेकः ॥

वर्ग २ स्लो० ५९ पत्र ८१

पलाण्डुर्यवनेष्टश्च सुकन्दो मुखदूषण ।

वर्ग ४ स्लो० ७१ पत्र १४८

हरितोऽन्य पलाण्डुश्च लताको दुर्धमः स्मृतः

वर्ग ४ स्लो० ७१ पत्र १४८

सातला सप्तला सारी विबुला विमलाऽमला ।
बहुफेना चर्मकपा फेना क्षीमा मरालिका ॥

वर्ग १ स्लो० २३८ पत्र ५६

प्रसारणी सुप्रसरा सरणी सारणी च सा ।
चारुपर्णी राजबला भद्रपर्णी प्रतानिका ॥

वर्ग १ स्लो० २८९ पत्र ६६

वृद्धदारुका भावेगी तुङ्गको दीर्घवालुकः ।

वृद्धः कोटरपुष्पी स्यादन्तर्वाही छगलान्यपि ॥

वर्ग ४ स्लो० १०७ पत्र १५५

१. 'लण्डं स चाकरः' हैमनिघण्टुशेषटीकोद्घरणे । २. 'या पीतिका कः' या पीतिका ग. क. 'या शाफिका ख ॥ ३. मागधी ग. ॥ ४. आदिच्छत्रा ह्यवाक्' ख. ॥ ५. 'कुञ्चीकोपकुञ्ची स. ॥ ६. 'वी कारवी कुञ्ची क. ख. ॥ ७. 'दूषकः ग. ख. ॥ ८. दुर्धमो मतः ग. ॥ ९. बिन्दुला ख. १०. 'कोजीर्णवालुकः ख. त. ॥

निघण्टुशेवटीका

धन्वन्तरीयनिघण्टु

सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता सूर्यभक्ता सुखोद्भवा ।
मण्डूकपर्णी मण्डूकी बद्धराऽऽदित्यवत्सवपि ॥

पत्र. १८७

भृङ्गराजो भृङ्गराजो मार्कण्डेयः भृङ्ग एव च ।
भृङ्गारको भृङ्गराजो भृङ्गार केशरञ्जन ॥

पत्र. १८८

कासमर्दाऽऽमर्दश्च कासारि कर्कशस्तथा ।
कालं कनक इत्युक्तं स च स्यात् कासमर्दक ॥

पत्र १८८

जीवन्ती जीवनीया च जीवनी जंघवर्धनी ।
मज्जन्यनामधया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ॥

पत्र १८९

क्षुद्राम्लिका तु चात्रेरी लोणिका चाम्ललोणिका ।
लोला लाङ्का चतुष्पर्णी सैव दन्तशोभा मता ॥

पत्र १९०

तण्डुलीयक उद्दिष्टस्तण्डुलाला तण्डुलेरकः ।
शण्डीरस्तण्डुली वाभा मेघनादो घनस्वन ॥

पत्र १९०

काकमाची ध्वाक्षमाची काकसाह्या च वायसी ।
कट्वी कटुकला चैव रसायनवरा स्मृता ॥

पत्र १९१

शितिवार सूचिपत्र शैल्या च सुनिषण्णक ।
श्रीवासक शितिवर स्वस्तिक कटुकः शिखी ॥

पत्र १९१

मूलक हरिपर्ण च बस्तिका क्षारमेघ च ।
नीलकन्द महाकन्द रुचिष्य हस्तिदन्तकम् ॥

पत्र १९२

चाणक्यमूलक चम्यं चालेय महसम्भवम् ।
शालामर्कटमिश्रं च विष्णुगुप्तमनन्तकम् ॥

पत्र १९२

सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता सूर्यभक्ता सुखोद्भवा ।
मण्डूकपर्णी मण्डूकी बद्धराऽऽदित्यवत्सवपि ॥

वर्ग ४ श्लो० १८ पत्र १५३

भृङ्गराजो भृङ्गराजो मार्कण्डेयः भृङ्ग एव च ।
भृङ्गारको भृङ्गराजो भृङ्गार केशरञ्जन ॥

वर्ग ४ श्लो० ११ पत्र १३६

कासमर्दाऽऽमर्दश्च कासारि कर्कशस्तथा ।
कालः कनक इत्युक्तं स च स्यात् कासमर्दक ॥

वर्ग ४ श्लो० ११८ पत्र १५७

जीवन्ती जीवनीया च जीवनी जीववर्धनी ।
माज्जन्यनामधया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ॥

वर्ग १ श्लो० १४० पत्र. ३३

क्षुद्राम्लिका तु चात्रेरी लोणिका चाम्ललोणिका ।
लोला लोणा चतुष्पर्णी सैव दन्तशोभा मता ॥

वर्ग ५ श्लो० ३६ पत्र १७५

तण्डुलीयक उद्दिष्टस्तण्डुलस्तण्डुलीयकः ।
शण्डीरस्तण्डुली वाभा मेघनादो घनस्वन ॥

वर्ग ४ श्लो० ११६ पत्र १७७

काकमाची ध्वाक्षमाची काकसाह्या चैव वायसी ।
कट्वी कटुकला चैव रसायनवरा स्मृता ॥

वर्ग ४ श्लो० २१ पत्र १३८

शितिवार सूचिपत्र सूच्याहः सुनिषण्णक ।
श्रीवारक शितिवर स्वस्तिक कुपकुटः शिखी ॥

वर्ग १ श्लो० १५५ पत्र ३६

मूलकं हरिपर्णं च मृत्तिका क्षारमेघं च ।
नीलकन्दं महाकन्दं रुचिष्यं हस्तिदन्तकम् ॥

वर्ग ४ श्लो० ३३ पत्र १४०

चाणाख्यमूलकं चाम्यन्तल्लालेयं महसम्भवम् ।
शालामर्कटकं मिश्रं विष्णुगुप्तं मतं तथा ॥

वर्ग ४ श्लो० ३५ पत्र १४१

१ 'दित्यवर्षपि क. ड. ॥ २ 'कालकण्डक इ' त ॥ ३. 'ल्यमागधेया
च क. ड च ॥ ४. 'लोडिका क. ड; 'लोडिका ज त ॥ ५. 'रोचिष्यं
ग ॥ ६. 'गुप्तं मलं तथा छ, 'गुप्तसमं तथा ग. ।

निघण्टुशेषटीका

पटोल कुलक प्रोक्त पाण्डुरः कर्कशच्छदः ।
 रात्रीफल पाण्डुफलो राजनाम्योऽमृताफल ॥
 पत्र. १९४
 कटुकालाम्बुनी तुम्बी लम्बा पिण्डफला तथा ।
 इक्ष्वाकु क्षत्रियवरा तिलबीजा महाफला ॥
 पत्र. १९५
 जीवक शृङ्गक सज्जो दीर्घायु कूर्चशीर्षक ।
 ह्रस्वाक्षो मधुर स्वादु प्राणक्षिरभीक्ष्यपि ॥
 पत्र. १९६
 मूल पुष्करमूल च पौष्करं पुष्कराक्षयम् ।
 काश्मीरं पुष्करजटा वीरं तत् पञ्चवर्णकम् ।
 पत्र. १९६
 भजगन्धा खरपुष्पा वस्तगन्धा सुगन्धिका ।
 कचरी बर्बरी गन्धा तुङ्गी पूतिमयूरकः ॥
 पत्र. १९७
 बिम्बी रक्तफला तुण्डी तुण्डवेरफला च सा ।
 ओष्ठोपमफला गोल्हा पल्लवणी च तुण्डिका ॥
 पत्र. १९७
 कतूणं शकलं भूरि पूतीकं रौहिषं मतम् ।
 व्यामक श्यामक पौरं पुद्गलं देवजगधकम् ॥
 पत्र. १९८
 भूतृणो रौहिषो भूरिः पूतिकोऽथ कुट्म्बक ।
 मालातृणश्च पालघ्नं छत्रकश्छत्रसंज्ञकः ॥
 पत्र. १९९
 सुदुर्मं कुशो बर्हि सूची वीरस्तु पत्रक ।
 खरोऽन्यः पृथुलः सीरी गुन्नाक्षो नीरजो
 निशिः ॥
 पत्र. १९९
 काशः काण्डेक्षुरदृष्टः काण्डेक्षुर्वायसेक्षुक ।
 इक्ष्वारिक इक्षुकाण्डः स त्रिवेक्षुरकः स्मृतः ॥
 पत्र. २००

धन्वन्तरिीयनिघण्टु

पटोल कुलक प्रोक्त पाण्डुरः कर्कशच्छदः ।
 रात्रीफलः पाण्डुफलो राजनामाऽमृताफलः ॥
 वर्ग १ श्लो० ४९-५० पत्र. १७
 कटुकालाम्बुनी तुम्बी लम्बा पिण्डफला च सा ।
 इक्ष्वाकु क्षत्रियवरा तिलबीजा महाफला ॥
 वर्ग १ श्लो० १७० पत्र. ३९
 जीवक शृङ्गक इक्ष्वाको दीर्घायु कूर्चशीर्षक ।
 ह्रस्वाक्षो मधुर स्वादु प्राणक्षिरभीक्ष्यपि ॥
 वर्ग १ श्लो० १२३ पत्र. ३०
 मूल पुष्करमूल च पौष्करं पुष्कराक्षयम् ॥
 काश्मीरं पुष्करजटा वीरं तत्फलपत्रकम् ॥
 वर्ग. १ श्लो० ६६ पत्र. १९
 भजगन्धा खरपुष्पा वस्तगन्धा विगन्धिका ।
 कारवी बर्बरी गन्धा तुङ्गी पूतिमयूरिका ॥
 वर्ग १ श्लो० १०० पत्र. ९०
 बिम्बी रक्तफला तुण्डी तुण्डवेरफला च सा
 ओष्ठोपमफला गोल्हा पल्लवणी च तुण्डिका ॥
 वर्ग १ श्लो० २०२ पत्र. ४८
 कतूणं शकलं भूतिभूतिवं रौहिषं तृणम् ।
 व्यामक श्यामक पौरं पाटलं देवदंशकम् ॥
 वर्ग ४ श्लो० ८० पत्र. २१
 भूतृणो रौहिषो भूतिभूतिकोऽथ कुट्म्बक ।
 मालातृणः प्रलम्बश्च छत्रोऽतिच्छत्रक-
 स्तथा ॥
 वर्ग ४ श्लो० ४७ पत्र. १४३
 सुदुर्मं कुशो बर्हि शुचिवीरः सुवत्तक ।
 खरोऽन्यः पृथुलः सीरी गुन्ना च नीरजः
 स्मृतः ॥
 वर्ग ४ श्लो० १३३ पत्र. १६१
 काशः काण्डेक्षुरदृष्टः काण्डेक्षुर्वायसेक्षुक ।
 इक्ष्वारिकेक्षुकाण्डश्च स त्रिवेक्षुरकः स्मृतः ॥
 वर्ग ४ श्लो० १३० पत्र. १६०

१. प्राणक्षः सीरं च. ॥ २. खिरं क. ॥ ३. वी वस्तगन्धा च तुङ्गी क ॥
 ४. 'केशफला क च. क. ॥ ५. फलाकोष्णा क. क; 'फला कोइला क. च. ॥ ६. देव-
 दंशकम् क. च. ॥ ७. शुचिवीरोऽथ सुवत्तकः । क. ख. द. ॥ ८. स नाम्यः पृं क. क ॥

निघण्टुशेषटीका

नलो नडो नटश्चैव स च पोटगलः स्मृतः ।

धमनो नर्तको रन्ध्री शूर्यमन्थो विभीषणः ॥

पत्र. २०१

शरो बाण इक्षुकः इक्षुटः सायकः क्षुरः ।

स्थूलोऽन्य इक्षुरः प्रोक इक्षुरश्चापि नामतः ।

महः ॥

पत्र. २०२

नीलो दुर्वा स्थूना शम्भ्या गाढलं हरितं तथा ।

शतपर्वा क्षीतवीर्या शीतवस्त्वपि शीतला ॥

पत्र. २०३-४

श्वेतदूर्वा तु गोलोमी श्वेतवण्डा मित्ता लता ।

सहस्रवीर्याऽनन्ता च दुर्मरा भार्गवी रह्या ॥

पत्र. २०४

गण्डदूर्वा तु गण्डाली नीमा मन्थाक्षिकाऽपि च ।

बल्ली नाडी बलायश्च पारणी शकुलाक्षिका ॥

पत्र. २०४

मुस्तमम्बुधरो मेघो धनो राजकसेहकः ।

भद्रमुस्तो वराहोऽड्रो गात्रेण कुरुविन्दकः ॥

पत्र. २०५

परिपेलं प्लवः वन्यः गोपुरः स्यात् कुटन्नटम् ।

शानपुष्पं दाशपुरं गोनर्दं जीर्णपुष्पकम् ॥

पत्र. २०५

उशीरं च मृणालं स्यादभयं समगन्धिकम् ।

रणप्रियं वीरतरं वीरं वीरणमूलकम् ॥

पत्र. २०६

लामज्जकं सुनालं स्यादमृणालं लघं लघु ।

इष्टकापथकं शीतवीर्यं मूलं जलाशयम् ॥

पत्र. २०७

राजक्षवकं इत्यन्यो राजिका कृष्णसर्पः ।

क्षुत्तमिजननश्चैव स चोको राजसर्पः ॥

पत्र. २१८

अमुरी राजिका राजी कृष्णिका रक्तसर्पः ।

तक्षगमन्था नातितीक्ष्णा क्षुरकः क्षुब्धकः क्षवः ॥

पत्र. २१८

धन्वन्तरीयनिघण्टु

नडो नटो नलश्चैव स च पोटगलः स्मृतः ।

धमनो नर्तको रन्ध्री शूर्यमन्थो विभीषणः ॥

वर्ग ४ श्लो० १४१ पत्र. १६२

शरो बाण इक्षुः काण्ड उरुकटः सायकः क्षुरः ।

स्थूलोऽन्य इक्षुकः प्रोक इक्षुरश्चापि नामतः ।

वर्ग ४ श्लो० १३५ पत्र. १६१

नीलदूर्वा स्थूना शष्पं शादलं हरितं तथा ।

शतपर्वा क्षीतवीर्या शतवस्त्वपि शीतला ॥

वर्ग ४ श्लो० १४३ पत्र. १६३

श्वेतदूर्वा तु गोलोमी श्वेतवण्डा मित्ता लता ।

सहस्रवीर्याऽनन्ता च दुर्मरा भार्गवी रह्या ॥

वर्ग ४ श्लो० १४४ पत्र. १६३

गण्डदूर्वा च गण्डाली नीमा मन्थाक्षिकाऽपि च ।

बल्ली नाडी कलापथः वारुणी शकुलाक्षिका ॥

वर्ग ४ श्लो० १४५ पत्र. १६३

मुस्ता चाम्बुधरो मेघो धनो राजकसेहकः ।

भद्रमुस्तो वराहोऽड्रो गात्रेण कुरुविन्दकः ॥

वर्ग १ श्लो० ४० पत्र. १५

परिपेलं प्लवः वन्यः गोपुरः स्यात् कुटन्नटम् ।

शितपुष्पं दासपुष्पं गोनर्दं जीर्णपुष्पकम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ५५ पत्र. १०७

उशीरं च मृणालं स्यादभयं समगन्धिकम् ।

रणप्रियं वीरतरं वीरं वीरणमूलकम् ॥

वर्ग ३ श्लो० १४ पत्र. १६

लामज्जकं सुनालं स्यादमृणालं लघं लघु ।

इष्टकापथकं शीघ्रं दीर्घमूलं जलाशयम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ८६ पत्र. ११३

राजक्षवकं इत्युक्ता राजिका कृष्णसर्पः ।

क्षुत्तमिजनका चैव सा चोका राजसर्पः ॥

वर्ग ४ श्लो० ४३ पत्र. १४३

आसुरी राजिका राजी कृष्णिका रक्तसर्पः ।

तक्षगमन्था नातितीक्ष्णा क्षुब्धकः क्षवकः क्षवः ॥

वर्ग ४ श्लो० ६० पत्र. १४६

१. शाहवलं क. घ. छ. ण त. ॥ २. बल्ली च शीतला क. ॥ ३. शिला क. ख. ग. छ. ॥ ४. बाहली ण. ॥ ५. मुस्तमम्बुधरो ग. छ. च. छ. ॥

वीर सेवा मन्दिर

पुस्तकालय

२२२

९
एमच

काल न०

लेखक डॉ. वी. के. प्रसाद

शीर्षक निष्पत्ति

संख्या

क्रम संख्या

४८१७